

COMICORUM ATTICORUM

FRAGMENTA.

EDIDIT

THEODORUS KOCK.

VOLUMEN II.

NOVAE COMOEDIAE FRAGMENTA.

PARS I.

LIPSIAE,

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXXXIV.

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI.

Praefatio.

Tandem aliquando valde optanti mihi, sed insperanti contigit, ut quam in primo huius operis volumine questus eram deesse Athenaei Marciani conlationem, eam secunda fortuna ultro offerret. etenim G. Kaibelius cum a. 1882, ut novam illius scriptoris editionem pararet, Venetiis codicis A varietates in exemplo Dindorfiano accuratissime enotasset, qua est comitate et liberalitate diuturni molestique laboris usum benignissime ita mihi concessit, ut ipso moderante et inspiciente H. Brunsius, adulescens his nostris litteris deditus et Athenaei ipsius haud mediocri cognitione imbutus, conlationem Venetiis factam in meam editionem Dindorfianam transferret. itaque in hoc volumine codicis Marciani discrepantiam diligentissime exscripsi, atque quo melius eius libri natura et indoles perspici posset leviora quoque repetivi et quae ad restituenda poetarum fragmenta exiguum utilitatis fructum praebere viderentur: ut ubi nihil ex eo adnotatum invenitur, cum eis quae edidi eum consentire constet. monendum autem est neque personarum ullam notationem in Marciano exstare neque (si p. 699 f sq. excipias) lacunarum indicia, prosodiam vero nulla constantia modo indicari modo omitti et verba saepe monstruosum in modum conglutinari, ut ex archetypo eum nullis verborum intervallis, nullis accentus apicibus instructo descriptum esse adpareat.

iam si quis de utilitate quam ipsis comicorum fragmentis tam accurata conlatio attulerit sententiam meam exquirat, non admodum magnam illam esse confiteor. neque id aliter fore speraveram. cum enim Ravennas et Venetus Aristophanis Velseni incredibili prorsus diligentia excussi tamen paucissimis poetae versibus adiumento fuissent et Marcianum ipsum Cobetus a se perlustratum in comicorum emendatione rarissime commemoravisset, facile erat providere quod nunc sicut saepissime in his nostris studiis evenit, ut labor fructum longe superaret. sed qui propterea inutilem fuisse laborem opinetur, is nunc demum et quid librarius scripserit constare et universum quem dicunt adparatum criticum multo simpliciorem factum suisque quasi fundamentis stabilitum esse sciat.

1*

utinam idem de Stobaeo, Maximo Confessore ceterisque anthologiarum auctoribus praedicare liceret. quorum universas rationes et necessitudines Wachsmuthius (in libro quem inscripsit *Studien zu den griechischen Florilegien,* Berolin. 1882) tam egregia sagacitate indagavit et explanavit, ut paene taedeat titulis perperam divisis Florilegii et Eclogarum adhuc uti et cognitis melioribus fontibus scripturae antiquam farraginem repetere. sed priusquam ille copias sua opera congestas editione quae diu desideratur confecta cum republica hominum litteratorum communicaverit, necesse est eis quae adhuc in medium protulit contentum tamquam gustu quodam frui, cum cena non possis.

de primo huius editionis volumine viri doctissimi in Germania, Britannia, Gallia breviter iudicarunt; copiosiorem censuram inveni Herwerdeni in Mnemosyne nova. cui si ad ea quae reprehendit respondere velim, facillime hodie pro singulis quae errata esse opinatur dena ex commentariolis ipsius reponere possim contra leges linguae graecae non Batavorum arbitrio, sed Atticorum usu constitutas peccata omnium consensu gravissima: sed cum senectus et sua natura ad pacem inclinet et ut laborem susceptum quam primum ad finem perducam admoneat, procrastino litem et si opus esse videatur tertio volumini reservo, cui praeterea eam Marciani codicis discrepantiam quae ad antiquae comoediae fragmenta pertinet et totius operis supplementa quaedam adicere in animo est.

restat ut R. Koehlero, viro doctissimo, qui aditum ad thesauros bibliothecae Vimariensis summa mihi benignitate et indulgentia patefecit, hic quoque sicuti debeo gratias agam.

Scribebam Vimariae mense Februario a. MDCCCLXXXIIII.

Conspectus

numerorum huius editionis (K) et Meinekianae minoris (M).*)

M	K	M	K	M	K	M	K	M	K
Antiphanes		130	132	237	235	272	290	308	297
3	5	131	133	238	300	273	268	309	332
4	3	132	131	239	246	274	291	310	319
5	4	133	136	240	237	275	267	311	315
8	11	136	137	241	325	276	266	312	306
9	8	ac sic sq.		242	277	277	265	313	316
10	9	140	142	243	278	278	324	314	318
11	10	142	143	244	331	279	292	315	322
13	14	143	145	245	276	280	329	316	323
14	13	145	146	246	275	281	251	317	312
39	40	ac sic sq.		247	274	282	252	318	314
40	41	172	174	248	243	283	264	319	313
41	39	174	175	249	244	284	253	320	321
42	43	ac sic sq.		250	298	285	261	321	307
43	42	182	185	251	284	286	262	322	308
50	51	183	186	252	285	287	263	323	309
51	50	185	183	253	273	288	260	324	310
62	63	186	187	254	242	289	232	325	311
63	64	ac sic sq.		255	272	290	259	326	320
64	62	(196—201		256	302	291. 2	293. 4	327	303
70	71	congruunt)		257	249	293	258	328	304
71	70	202	204	258	250	294	327	329	326
80	82	203	202	259	271	296	257	330	333
81	80	204	205	260	299	297	281	—	317
82	81	205	203	261	286	298	279	153,61a	328
114b	115	226. 7	226	262	287	299	240	mai.	
115	116	228	227	263	301	300	238	—	330
116	118	229	228	264	305	301	255	—	334
117	119	230	229. 30	265	288	302	256		
118	120	231	282	266	270	303	239	*Anaxandrides*	
119	121	232	234	267	250	304	254	2	3
120	117	233	283	268	289	305	247	3	2
121	122	234	245	270	241	306	280	40	41
ac sic sq.		235	231	271	233	307	296	41	40

*) Cum in tanta paucitate fragmentorum quae de singulis mediae comoediae quae dicitur fabulis supersunt numeri mei a Meinekianis (minoris editionis) multo rarius in hoc volumine discrepent quam in primo, *diversos* tantummodo numeros tabula quam proponimus complectitur.

M	K
46	47
47	46
57	58
58	57
64	78
69	64. 79
72	77
73	80
74	72
75	73
76	74
77	69
78	76
79	75
—	81

Eubulus

M	K
10	12
11	10
12	11
22	23
23	22
37	38
38	37
41	44
42	43
43	41
44	42
47	49
48	47
49	48
53	54
54	53
58	59
59	58
60	63
62	60
63	62
76	77
77	76
85	86
86	85
95	96
96	95
97	98
98	104
99	105
100	99
103	100
104	103
105	107
106	108
107	106
108	110
109	112
110	113
112	109
113	114
ac sic sq.	
120	124
121	125
122	126
123	138
124	132
125	131
126	127
127	151
128	135
129	121. 2
130	137
131	123
132	150
133	128
134	139
135	129
136	130
137	134
138	133
139	143
140	141
141	144
142	147
143	148
144	149
145	142
147	140
148	145
V CLXXXVI	97
—	136
—	152
III 267,11	153
III 272,30	154

Araros

M	K
5. 6. 7	6. 7. 5
11	12
12	11
18	20
20	21
p. XVI	18

Nicostratus

M	K
19	21
20	19
21	20
29	30
30	31
31	29
36	38
37	39
38	40
39	41
40	37
41	36

Philetaerus

M	K
6	9
7	6. 7
9	10
ac sic sq.	

Amphis

M	K
38	39
39	40
40	41
41	38
42	43
43	42
45	46
46	47
47	48
48	50
—	45
p. XVII	49
I 404	51

Ephippus

M	K
3	5
4	3
5	4
17	19
18	17
19	18
21	22
22	21
24. 5	28. 9
26	24
27	25
28	27
V CXCVI	26

Anaxilas

M	K
6	7
7	6
10	11
11	10
15	18
16	15
17	16
18	17
21	22
22	21
35	36
36	35
41	43
43	41

Aristophon

M	K
3	4
4	3
9	10
10	11
11	9

Epicrates

M	K
7	9
8	11
9	10
10	12
—	7
—	8

Ophelio

M	K
3	4
4	3

Alexis

M	K
2	3
3	2
11	13
12	14
13	11
14	12
15	19
16	15
17	16
18	17
19	18
28	29
ac sic sq.	
44	46
45	47
46	48
47	50
48	49
49	45
50	51
51	53
53	54
ac sic sq.	
61	65
62	66
63	67
64	62
65	64
66	63
67	68
ac sic sq.	
72	74
73	75
74	73
75	76
ac sic sq.	
94	96
96	98
98	99
99	101
ac sic sq.	
109	112
110	111
111	115
112	113
113	114
114	116
ac sic sq.	
122	128
123	127
124	125
125	126
126	124
127	132
128	130
129	131
130	133
ac sic sq.	
140	145
141	143
142	144
143	146
ac sic sq.	
150	154
151	156
152	155
153	157
154	158
155	162
156	159
157	160
158	161
159	163
160	164
161	166
162	167
163	169
164	170
165	171
166	168
167	172
ac sic sq.	
182	188

M	K	M	K	M	K	M	K	M	K
183	187	286	271	V CCX	165	50	53	137	134
184	189	287	303	—	316	ac sic sq.		138	136
ac sic sq.		288	297	—	341	59	63	139	135
191	198	289	262	—	343	ac sic sq.		140	137
192. 3	196. 7	290	267	—	345	82	87	141	139
194	199	291	28			83	213	142	144
ac sic sq.		292	281	*Axionicus*		84	91	143	145
205	212	293	289	3	4	85	89	144	230
206	210	294	302	4	3	86	88	145	231
207	211	295	339	7	8	87	90	146	229
208	213	296	340	8	7	88	105	147	232
ac sic sq.		297	288	9	10	89	92	148	233
212	218	298	287	10	9	90	93	149	234
213	217	299	295			91	96	150	146
214. 5	220. 1	300	296	*Eriphus*		92	94	151	147
216	219	301	292	3	7	93	97	152	148
217	222	302	280	4	3	94	98	153	159
218	223	303	312	5	4	95	100	154	150
219	225	304	324	6	5	96	110	155	151
220	224	305	313	7	6	97	111	156. 7	184. 5
221	226	306	311			98. 9	102	158	152
ac sic sq.		307	323	*Philiscus*		100	101	159	153
229	235	308	314	2	4	101	109	160	154
230	234	309	329	3	2	102. 3	140. 1	161	155
231	237	310	308	4	3	104	114	162	227
232	236	311	385			105	115	163	156
233	238	312	336	*Simylus*		106	116	164	158
ac sic sq.		313	328	V CCXXIII	1	108	117	165	161
257. 8	272. 3	314	330			109	108	166	162
259	274	315	320	*Timocles*		110. 11	112. 13	167	163
260. 1	275. 6	316	322	9	10	112	118	168	157
262	263	317	298	10	9	113	119	169	159
263	265	318	327	14	17	114	106	170	160
264	266	319	331	15	14	115	105	171	164
265	264	320	309	16	15	116. 7	121	172	167
266	269	321	332	17	16	118	125	173	165
267	270	322	338	36	37	119	124	174	168
268	277	323	315	37	38	120	126	175	169
269	282	324	310	38	36	121	122	176	170
270	278	326	319			122	142	177	171
271. 2	283. 4	327	306	*Xenarchus*		123	143	178	172
273	279	328	307	11	12	124	139	179	173
274	342	329	326	12	11	125	127	180	174
275	285	330	333			126	128	181	175
276	301	331	334	*Theophilus*		127	129	182	176
277	286	332	337	11	12	128	95	183. 4	186. 7
278	290	333	317	12	11	129	130	185	177
279	291	334	305			130	123	186	166
280	294	335	318	*Philemo*		131	228	187	178
281	293	336	304	33	34	132	99	188	179
282	299	337	321	ac sic sq.		133	104	189	180
283	300	—	100	42	44	134	131	190	181
284	343	—	129	ac sic sq.		135	132	191	182
285	268	—	153	49	51. 2	136	133	192	183

M	K	M	K	M	K	M	K	M	K
193	188	220	215	V ccxxxviii		76	79	ac sic	sq.
194	189	222	224		242	77	80	107	109
195	190	224	222			78	83	108	110
196	235	225	245	*Diphilus*		79	81	109	108
197	192	226	218	23	24	80	82	110	111
198	191	227	243	24	23	81	84	ac sic	sq.
199	193	228	212	36	37	82	86	115	136
200	194	229	214	37	38	83	87	122	125
201	195	230	244	38	39	84	126	123	124
202	238	231	220	39	40	85	89	124	122
203	196	232	241	40	42	86	88	125	123
204	197	233	216	42	44	87	91	126	127
205	198	234	217	44	45	88	90	127	128
206	239	—	33	ac sic	sq.	89	96	128	129
207	199	—	43	52	54	90	95	129	132
208	200	—	62	53	55	91	97	132	57
209	203	—	86	54	56	92	98	133	138
210	202	p. xix	95	55	58	93	99	—	36
211. 12	205 6	V ccxxxix	120	ac sic	sq.	95	92	—	53
213	207	V ccxxxviii		69	78	96	101	—	85
214	201		204	70	72	97	135	—	133
215	208	—	219	71	73	98	93	I 450	137
216	209	—	225	72	74	99	100		
217	210	—	226	73	75	100	134		
218	240	—	236	74	76	101	102		
219	211	—	237	75	77	102	103		

NOVAE COMOEDIAE
FRAGMENTA

Comoediam Atticorum bipartitam (τὴν τῶν παλαιῶν et τὴν τῶν καινῶν) Aristoteles commemorat Ethic. Nic. 4, 14 p. 1128 a 22. mediam quam dicunt ignorant priorum saeculorum Alexandrini, ignorant Quintilianus (10, 1, 65—72), Velleius (1, 16, 3), Harpocration (ὀρνιθευτής), Dorotheus Ascalonita (Athen. 14, 662 f), Plutarchus (Mor. 712 a), ignorant latini qui usque ad Traiani mortem fuerunt grammatici, ignorat denique incerti scriptoris de comoedia commentatio quinta (Meinek. I 539. Duebn. Schol. Arist. proleg. XVI), quae initio sane, ex interpolatione sine dubio (cf. quae adnotavit Meinekius), tripartitam comoediam commemorat, postea vero novam solam cum antiqua comparat. mediae nomen Hadriani imperatoris aetate inventum atque usurpatum fuisse omnibus testimoniis momento suo accurate ponderatis primus Fielitzius (De Atticorum comoedia bipartita, Bonn. 1866) ita demonstravit, ut de veritate nulla possit esse dubitatio. quae res quamvis mira sit, tamen sic videtur explicari posse. postquam vetustiores quidam homines litterati, veluti illi ex quorum copiis hauserunt eius de qua modo diximus commentationis auctor ac magis distincte — Suetonii ut videtur auctoritatem secutus — Diomedes (p. 488. 9 Keil.) et Tzetzes De divers. poet. 76 sq., antiquam potius comoediam in duo quasi genera diviserunt, idque ita ut Susarionem cum ceteris qui ante Cratinum fuerunt antiquissimae, Aristophanem et Eupolin cum Cratino secundae cuidam classi (τῆς δευτέρας) adnumerarent: Hadrianei temporis grammatici, quod nova comoedia cum aetatis spatio tum poetarum fabularumque numero antiquam longe superare videretur, non antiquam ut antea factum erat, sed novam in duas partes dirimere eamque quae tempore antiquae propior esset mediam adpellare inceperunt, convenientiae cuiusdam, ut videntur, magis et aequabilitatis specie externa quam rei natura et indole ducti. nam mediae novaeque certa discrimina reperiri non possunt, siquidem vel ab antiqua nova eo tantummodo differt, quod carminibus choricis caret et parabasi. quae si praeterea a rebus publicis ad privatas, ab inrisione hominum ad descriptionem morum, a sermonis genere elatiore et grandiore ad humiliorem orationem deflectere atque artificiosa magis argumenti et conformatione et explicatione gaudere dicitur: istae mutationes omnes aliaeque id genus paullatim pedetentimque et ortae sunt et increverunt, ut et antiquiores poetas videas ea ratione usos, quam posteriores

magis sequebantur, et in novae comoediae fabulis multa invenias quae ad vetustiorum similitudinem proxime accedant.

poetae comici, quorum fragmenta hoc volumine continentur, cum quibusdam adhuc ignotis ita enumerantur in titulo recens reperto (Koehler. I. A. n. 977): *Φιλόνικος*, *Φίλι[ππος]*, *Χόρη[γος]*, *Ἀναξα[νδρί]δης*, *Φιλέτα[ιρο]ς*, *Εὔβουλος*, *Ἔφιππος*, *[Ἀ]ν[τι]φάν[ης]*, *[Μ]νησίμ[αχο]ς*, *Ναυ[σικράτ]ης*, *Εὐφάνη[ς]*, *Ἄλεξις*, *[Ἀρι]στ[οφῶν?]* ....[..ρ]ος.. *Δι[ο.]ος*, *Κλέ[αρχ]ος*, *Ἀθην[ο]κλῆς*, *Πυρ[ων?]*, *Ἀλ[κ]ή[ν]ωρ*, *Τιμο[κ]λῆς*, *Προκλείδης*, *Μ[έν]ανδρος*, *Φ[ιλ]ήμων*, *[Ἀπ]ολλόδωρος*, *Δίφιλος*, *Φιλιππίδης*, *Νικόστρατος* (diversus ab eo qui adhuc notus erat), *Καλλιάδης*, *Ἀμειν[ία]ς* et in fr. m *Ἔχετος* *Ἐπίνικος* atque extremorum temporum (saec. a. Chr. 2) quidam prorsus ignoti. qui index cum non eo quo nos scriptores librosque eorum ordinare solemus consilio, sed ita confectus sit, ut 'e ratione temporis quo unusquisque poeta primum victoriam reportaverat' nomina recenserentur, nos seriem quam Meinekius instituit non mutavimus, sed tres tantummodo, *Nausicratem Euphanem*que et *Clearchum*, incertae adhuc aetatis comicos, in ordinem recepimus et illorum quidem fragmenta ante Alexidis reliquias, huius post eas posuimus. ceterorum qui adhuc ignoti fuerunt nomina, quoniam quo loco ea quam nos secuti sumus ratione ponenda sint non constat, hic (ampliore litterarum intervallo) notare satis habuimus.

ΑΝΤΙΦΑΝΗΣ

Meinek. I 304 sq.

ΑΓΡΟΙΚΟΣ

Alii *Ἄγροικοι*. *Ἄγροικος ἢ Βουταλίων* Athen. 7, 304 b. 313 b. idem 8, 358 d *οὐδ' οὕτως εἰμὶ φίλιχθυς ὡς ὁ παρὰ τῷ αὐτῷ ποιητῇ ἐν Βουταλίωνι, ὅπερ δρᾶμα τῶν Ἀγροίκων ἐστὶ διασκευή* (cf. quae ad *Butalionis* titulum adnotavimus). at statim subicit *ἐν δὲ τῷ Ἀγροίκῳ Ἑκάτης βρώματα ἔφη*. cf. Meinek. I 332. — quid sit *Ἄγροικος* cognoscitur ex Ethic. Eudem. 3, 2 p. 1231 b 18 *μάλιστα δ' εἰσὶ τοιοῦτοι (ἀναίσθητοι), οἵους οἱ κωμῳδοδιδάσκαλοι παράγουσιν ἀγροίκους, οἳ οὐδὲ τὰ μέτρια καὶ τὰ ἀναγκαῖα πλησιάζουσι τοῖς ἡδέσιν*. *Ἄγροικον* scripserunt etiam Anaxandrides, Anaxilas, Philemon, Menander; Q. Novii *Agricolam* aliquotiens commemorat Nonius. Mein. I 331. 2. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.[2] p. 254. Herodian. 151, 13 *τὸ δὲ ἄγροικος καὶ προπαροξύνεται καὶ προπερισπᾶται*.

1

καὶ πρῶτα μὲν
αἴρω ποθεινὴν μᾶζαν, ἣν φερέσβιος

Δηὼ βροτοῖσι χάρμα δωρεῖται φίλον·
ἔπειτα πνικτὰ τακερὰ μηκάδων μέλη,
χλόην καταμπέχοντα, σάρκα νεογενῆ.
B. *τί λέγεις;* A. *τραγῳδίαν περαίνω Σοφοκλέους.*

Athenaeus 9, 396 b *Ἀντιφάνης ἐν Ἀγροίκῳ.* 3. *Δηὼ* Casaub.] *δημήτηρ* A. 6. *περαίνω* Casaub.] *παραινῶ* A.

ad v. 2 cf. Aristoph. Pac. 1. Hesych. *φερέσβιος· ὁ τὰ πρὸς τὸν βίον φέρων καὶ σῴζων ἢ ζωοποιός.* Hesiod. Theog. 693 et [Hom.] Hymn. 2, 163 *γαῖα φερέσβιος.* [Hom.] Hymn. 5, 450 *φερέσβιον οὖθαρ ἀρούρης.* Aesch. fr. 293, 7 N. *φερέσβιον Δήμητρος στάχυν. Δηώ* nomen etiam 52, 9. Arist. Plut. 515. Xenarch. 1, 5. v. 5 poetam scripsisse arbitror *χλόῃ καταμπέχοντα σάρκα νεογενῆ*, *membra caprina carnem recentem herbis velantia*, i. e. quorum carnes variis herbis tectae sunt. *Sophoclem* clarissimum illum osse Nauckius iudicat Trag. gr. fr. 235 (Sophocl. fr. 683). mihi filius eius significari videtur. Diodor. 14, 53 *ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις Σοφοκλῆς ὁ Σοφοκλέους τραγῳδίας διδάσκειν ἤρξατο* (Ol. 95, 4) *καὶ νίκας ἔσχε δυοκαίδεκα. περαίνω*, ut 85. Arist. Ran. 1170. 1284. Sophoclis non tam verba ipsa recitare quam genus dicendi per parodiam imitari videtur. ceterum non video cur non maluerit scribere *περαίνω Σ. τραγ.*, versu haud paullo modulatiore.

2

ἔστιν δ' ἑταίρα τῷ τρέφοντι συμφορά·
εὐφραίνεται γὰρ κακὸν ἔχων οἴκοι μέγα.

Athenaeus 13, 567 d *ὡς Ἀντιφάνης φησὶν ἐν Ἀγροίκῳ.*

3

ὅλην μύσας ἔκπινε. B. μέγα τὸ φορτίον.
A. οὐχ ὅστις αὐτῆς ἐστιν ἐμπείρως ἔχων.

Athenaeus 10, 445 f. 446 a *προπιών τινι τῶν ἑταίρων ἔφη· ἀλλὰ κατὰ τὸν Ἀντιφάνην, ὅς ἐν Ἀγροίκοις φησίν κτλ.* 1. *ὅλην μυσας* (sine acc.) A secund. Kaibel., *ὅλη ην μύσας* secund. Schweigh. fil. hoc si verum est, nihil aliud scripsit poeta quam *ὄλπην.* Crates *ἐν δευτέρῳ Ἀττικῆς διαλέκτου* apud Athen. 11, 495 b *ὁ δὲ τύπος . . . οἰνοχόης σχῆμα, ὁποίους δή ποτε ὄλπας ἐκάλουν, χρώμενοι πρὸς τὴν τοῦ οἴνου ἔγχυσιν. καθάπερ Ἴων ὁ Χῖος ‛ἐκ ζαθέων πιθακνῶν ἀφύσαντες ὄλπαις οἶνον.’* — pro *μύσας* frustra Lobeckius *ἀμυστὶ* (*πῖνε*). *clausis oculis* per iocum iubetur bibere, ne scilicet suscepti periculi magnitudinem videat. cf. Menand. ap. Stob. Floril. 74, 27 *φέρειν μύσαντα . . προῖκα καὶ γυναῖκα δεῖ*, et Phryn. 41.

4

Ἁρμόδιος ἐπεκαλεῖτο, παιὰν ᾔδετο,
μεγάλην Διὸς σωτῆρος ἄκατον ἧρέ τις.

Athenaeus 15, 692 f Ἀντιφάνης μὲν γὰρ ἐν Ἀγροίκοισιν ἔφη κτλ. 1. ἐπεκαλεῖτο Koppiers. Observ. phil. 31] ἐκαλεῖτο A. praeterea παιανηδετο et ακατονηρετις A, ut saepe, sine acc. et non discretis vocabulis. 2. ᾖρέ K. pro ἠρέ. nam opus est inperfecto. de *Harmodii* scolio cf. 85. Cratin. 236. Aristoph. fr. 430, de ἀκάτῳ i. e. φιάλῃ Theopomp. 3. comicis non παιᾶνα, sed παιῶνα usitatum esse monuit Elmsl. Arist. Ach. 1212. cf. Antiph. 85. sed haec observatio ad *dei* nomen pertinet; *cantus* sine dubio ubique παιάν vocabatur. Διὸς σωτῆρος ut κατὰ χειρῶν pro substantivo indeclinabili usurpatur. cf. 174. Eubul. 56, 7. Alexid. 232. Eriph. 4. Archestr. Athen. 1, 29 b ὁπόταν πλήρωμα Διὸς σωτῆρος ἕλησθε.

5

ὡς δή σύ τι
ποιεῖν δυνάμενος ὀρτυγίου ψυχὴν ἔχων.

Athenaeus 9, 392 e ὑποκοριστικῶς ... Ἀντιφάνης ἐν Ἀγροίκῳ ὀρτύγιον εἴρηκεν οὕτως κτλ. scribendum videtur cum Dindorfio σὺ τί — ἔχων; falluntur qui cum Meinekio ὀρτυγίου ψυχὴν ἔχοντα *timidum* interpretantur. ὀρτυγομήτραν δειλὴν dicit Alexander Myndius apud Athen. 9, 392. 3, quamquam cauta potius et provida esse putabatur (Cratin. 246); coturnices numquam timidas esse existimaverunt Graeci, quippe quibus ad certamina ut gallis et ad ὀρτυγοκοπίαν uterentur. hic potius nescio quis *stolide litigiosus* coturnicis animum habere dicitur.

6

κραμβίδιον ἑφθὸν χάριεν ἀστεῖον πάνυ.

Pollux 6, 54 τὸ δὲ ὄνομα τῆς κράμβης ἔστι μὲν καὶ παρ' Ἀριστοτέλει ἐν τοῖς περὶ ζῴων· 'ῥάφανος, ἣν καλοῦσί τινες κράμβην', ἄντικρυς δ' αὐτῷ κέχρηται Ἀντιφάνης ἐν Ἀγροίκῳ κτλ.

7

ῥαγδαῖος, ἄμαχος, πρᾶγμα μεῖζον ἢ δοκεῖς.

Photius 480, 20 et Suidas ῥαγδαίους· κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ὄμβρων τοὺς κεκινημένους καὶ σφοδροὺς καὶ βιαίους. Ἀντιφάνης Ἀγροίκοις κτλ. ἢ] εἰ cod. Phot.

8

ἐκ διαδοχῆς

τὸ ἐν μέρει. Ἀντιφάνης Ἀγροίκῳ. Bekker Anecd. 97, 5.

9

καθαρὸς δοῦλος

οἱονεὶ ἀπηκριβωμένος. Ἀντιφάνης Ἀγροίκῳ. Bekk. Anecd. 105, 5. comparat Meinekius Arist. Av. 1549, ubi cf. quae nos adnotavimus.

10

μεῖζον μεῖζον, μικρὸν μικρόν

ἀντὶ τοῦ ἀεὶ κατὰ μικρόν. Ἀντιφάνης Ἀγροίκῳ. Bekker. Anecd. 108, 7. alterutrum videtur dixisse Antiphanes. cf. *μᾶλλον μᾶλλον* Arist. Ran. 1001.

11

ἐπίδημος

ἀντὶ τοῦ ἔνδημος. Ἀντιφάνης Ἀγροίκῳ. Bekker. Anecd. 93, 27. '*ἐπίδημος* ... dicitur qui aliunde inmigravit, *ἔνδημος* autem indigena.' Meinek.

Praeterea cf. quae ad Butalion. extr. adnotavi et fr. 129.

ΑΔΕΛΦΑΙ

12

ἀνακάμψει

ἀντὶ τοῦ ὑποστρέψαι ποιήσει. Ἀντιφάνης Ἀδελφαῖς. Bekker. Anecd. 81, 10. *Ἀδελφοῖς* sched. Ruhnk. Koppiers. Observ. 7.

ΑΔΩΝΙΣ

Bis Antiphonti (tragico) tribuitur; sed Adonidis fabulam vix umquam a tragicis poetis (praeter Dionysium et Ptolemaeum Philopatorem) tractatam esse monuit Meinekius I 314. 15. comici multi ea usi sunt, veluti Plato, Nicophon, Philiscus, Araros, Sotades. qua ratione autem poetae comici argumenta ex mythologia petita inmutaverint optime exponit Cobet. Obs. crit. Plat. 124. cf. quae ad Anaxandridis Tereum adnotavimus.

13

ἀνὰ μέσον

ἀντὶ τοῦ ἐν μέσῳ. Ἀντιφάνης Ἀδώνιδι. Bekker. Anecd. 80, 24. *Ἀντιφῶν* Ruhnk. De Antiph. Rhamn. 254 et Wyttenb. Plut. Mor. 103 c. cf. Mein. I 314.

14

ἀκληρίαν

Ἀντιφάνης Ἀδώνιδι. ὁ αὐτὸς εὐκλήρωμα ἀντὶ τοῦ κατόρθωμα. Bekker. Anecd. 77, 25. cod. *ἀντιφ*$^{\omega}$. *εὐκλήρημα* Koppier-

sius 6. hanc tamen vocem, quoniam dubium est quorsum pertineat, fragmentis incertis addidi (317). ceterum Bekker Anecd. 367, 15 ἀκληρία· ἀντὶ τοῦ ἀτυχία Σοφοκλῆς (fr. 895 N.). uterque igitur eadem voce, diversa tamen fortasse significatione usus est.

15

κατάλυσιν

καὶ ταύτην ἐπαιτιῶνται. Ἀντιφάνης Ἀδώνιδι. Bekker. Anecd. 103, 15. *ταύτην*] τοῦτο Ruhnk. De Antiph. 254. ἐπαιτιῶνται, *incriminantur* ut vocem Atticis non usitatam. at κατάλυσιν *deversorium* dixerunt etiam Alexis 2 et Plato philosophus Protag. 315 d. Leg. 11, 919 a. 12, 953 a. οἴκων καταλύσεις Eurip. El. 393, quod moneo propter Mein. I 314. 5.

ΑΘΑΜΑΣ

Athamantis fabulam (Preller. Myth. gr.[2] II 310 sq.), a tragicis quoque plus semel tractatam, comice videtur expressisse.

16

χλαμύδα καὶ λόγχην ἔχων,
ἀξυνακόλουθος, ξηρός, αὐτολήκυθος.

Pollux 10, 62 καὶ αὐτοληκύθους δέ τινας Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος (54, 16) ὀνομάζει, οὓς σαφέστερον ἄν τις ἐν τῷ Ἀντιφάνους Ἀθάμαντι κεκλῆσθαι λέγοι εἰπόντος κτλ. ἀξυνακόλουθος Salmas.] ξυνακόλουθος. Harpocration (unde plurima exscripta sunt Bekker. Anecd. 465, 17) αὐτολήκυθοι ... ἀντὶ τοῦ εὐζώνους τινὰς καὶ ἑτοίμους πᾶν ὁτιοῦν ποιεῖν καὶ ὑπομένειν ἢ ἀντὶ τοῦ πένητας καὶ μηδὲν ἄλλο κεκτημένους ἢ ληκύθους. rectius Bekker. Anecd. 204, 27 αὐτολήκυθος· ὁ πένης, ἀπὸ τοῦ ἑαυτῷ (αὐτὸν ἑαυτῷ?) τὰς ληκύθους φέρειν εἰς τὰ βαλανεῖα. 466, 6 αὐτόλυκοι (recte Mein. αὐτολήκυθοι)· πένητες, οἷον αὐτοδιάκονοι.

ΑΙΓΥΠΤΙΟΙ

17

ἀναβῆναι

ἀντὶ τοῦ ἀναχωρῆσαι. Ἀντιφάνης Αἰγυπτίοις. Bekker. Anecd. 81, 15. ἀναδῦναι Mein. conl. Bekker. Anecd. 390, 14 ἀναδῦναι· ἀναχωρῆσαι.

ΑΙΟΛΟΣ

Parodia vel imitatio comica videtur fuisse Aeoli Euripideae, non semel exagitatae ab Aristophane, cuius etiam exstabat fabula *Aeolosicon*. cf. Mein. I 323.

18

Μακαρεὺς ἔρωτι τῶν ὁμοσπόρων μιᾶς
πληγείς, τέως μὲν ἐπεκράτει τῆς συμφορᾶς
κατεῖχέ θ' αὑτόν· εἶτα παραλαβών ποτε
οἶνον στρατηγόν, ὃς μόνος θνητῶν ἄγει
τὴν τόλμαν εἰς τὸ πρόσθε τῆς εὐβουλίας,
νύκτωρ ἀναστὰς ἔτυχεν ὧν ἐβούλετο.

Athenaeus 10, 444 c d *Ἀντιφάνης ἐν Αἰόλῳ διαβάλλων ὅσα δεινα πράττουσιν οἱ πλέον πίνοντες φησί κτλ.* 4. *θνητῶν* (sic enim A) pendet a *τὴν τόλμαν.* — excerpta haec videntur ex prologo fabulae; duo priores versus ex Euripidea tragoedia petitos esse coniecit Valckenar. Hippol. 1303. de Euripide cf. Nauck. Trag. gr. fr. 291.

19

τοῦτον ουν
δι' οἰνοφλυγίαν καὶ πάχος τοῦ σώματος
ἀσκὸν καλοῦσι πάντες οὑπιχώριοι.

Athenaeus 12, 552 f *ὥς φησιν Ἀντιφάνης ἐν Αἰόλῳ κτλ.* 3. *οὑπιχώριοι* Dindf.] *οἱ ἐπιχώριοι* A. Eustath. 1646, 14 *ὅτι δὲ καὶ πάχους τοῦ κατὰ σῶμα γίνεται σκῶμμα ὁ ἀσκός, δηλοῖ Ἀθήναιος εἰπὼν ὅτι παχύν τινα ἐξ οἰνοφλυγίας γενόμενον ἀσκὸν ἐκάλουν οἱ ἐπιχώριοι.*

ΑΚΕΣΤΡΙΑ

Nomen ambiguae est significationis. Etymol. m. 47, 44 *ἀκεστὴς καὶ ἀκέστρια ἀντὶ τοῦ θεραπεύτρια* (i. e. *medica*). Bekker. Anecd. 364, 8 *ἀκέσασθαι καὶ ἀκέσαι· ἰάσασθαι. ὅθεν καὶ οἱ Ἀττικοὶ τὴν ἠπήτριαν ἀκέστριαν καλοῦσιν* (cf. Aristoph. fr. 227). Ael. Dionys. Eustath. 1647, 58 et Etymol. m. 46, 34 *ἀκέστρια καὶ ἀκεστής, οὓς νῦν ῥάπτας καλοῦσι. χρὴ δὲ εἰδέναι, ὡς οἱ παλαιοὶ γυναιξὶν ἐχρῶντο εἰς ταύτας τὰς ἐργασίας.* cf. Xenoph. Cyr. 1, 6, 15 *ἱματίων ῥαγέντων εἰσί τινες ἠπηταί,* et Plat. Politic. 281 b. 282 a, ubi *ἀκεστική* commemoratur coniuncta cum *κναφευτικῇ* et *πλυντικῇ*. fuit etiam Sophronis mimus *Ἀκέστριαι*. cf. Mein. I 333.

20

κρέας δὲ τίνος ἥδιστ' ἂν ἐσθίοις; Β. τίνος;
εἰς εὐτέλειαν. τῶν προβάτων μὲν οἷς ἔνι
μήτ' ἔρια μήτε τυρός, ἀρνός, φίλτατε.
τῶν δ' αἰγιδίων κατὰ ταὔθ' ἃ μὴ τυρὸν ποιεῖ,
ἐρίφου· διὰ τὴν ἐπικαρπίαν γὰρ τῶν ἀδρῶν
ταῦτ' ἐσθίων τὰ φαῦλ' ἀνέχομαι.

Athenaeus 9, 402 d παρὰ Ἀντιφάνει. . ἐν Ἀκεστρίᾳ κτλ. 1. κρέας Mein.] κρέα A, 'quod non dicitur ultima producta'. cf. Arist. Vesp. 363. Pac. 192. 1282. Av. 1583. Ran. 553. *B.* τίνος;] τινος A. cf. quae ad Arist. Nub. 214 adnotavimus. fortasse ὅτου scripsit. 2. οἷς ἔνι] ὧν ἂν ᾖ Herwerd. Stud. crit. 82, 3, recte ut videtur. 4. ταῦθ' Iacobs. Addit. 211] ταὐτὰ A. δ'] δὲ A. αἰγιδίων Dobr. Advers. II 323] αἰγείων A. 6. φαῦλ' B] φαῦλα A. fort. τὰ φαῦλα φαύλως (i. e. ῥᾳδίως) ἀνέχομαι. cf. quae ad Arist. Eq. 213 adnotavimus.

cum v. 2 Meinekius comparat Arist. Av. 806. addo Antiph. 226, 2. Thuc. 8, 4. 8, 86, 5. quod Meinekius v. 4 in Anal. Ath. 174 proponit αἰγίων, mihi certe ignotum est; Attici semper ut videntur αἰγίδιον. Pherecr. 25. Eubul. 105. extremorum versuum sententiam sic expressit Iacobsius *'propter usum' (fructum) 'ex adultioribus capiendum haec vilia quae dixi lubentissime comedere sustinebo'* (scribit enim ἄγαν ἀνέξομαι). Andocid. 1, 92 Κηφίσιος πριάμενος ὠνὴν ἐκ τοῦ δημοσίου τὰς ἐκ ταύτης ἐπικαρπίας . . . οὐ κατέβαλε τῇ πόλει. Plat. Leg. 12, 955 d τὴν ἐπέτειον ἐπικαρπίαν. Demosth. 27, 50 τὴν οὐσίαν. . . ἐκ τῶν ἐπικαρπιῶν διῴκηκε. cf. ibid. 64.

21

τῆς οἰκίας τὸ κλισίον,
ὃ πρότερον [ποτ'] ἦν τοῖς ἐξ ἀγροῦ βουσὶ σταθμὸς
καὶ τοῖς ὄνοις, πεποίηκεν ἐργαστήριον.

Pollux 4, 125 τὸ δὲ κλίσιον (sic Bekkerus) ἐν κωμῳδίᾳ παράκειται παρὰ τὴν οἰκίαν, παραπετάσματι δηλούμενον. καὶ ἔστι μὲν σταθμὸς ὑποζυγίων, καὶ αἱ θύραι αὐτοῦ μείζους δοκοῦσι, καλούμεναι κλισιάδες, πρὸς τὸ καὶ τὰς ἁμάξας εἰσελαύνειν καὶ τὰ σκευοφόρα. ἐν δὲ Ἀντιφάνους Ἀκεστρίᾳ καὶ ἐργαστήριον γέγονεν· φησὶ γοῦν κτλ. vocibus τὸ κλίσιον F praemittit εἰ γὰρ δι' ἐργαστήριον οἰκίας. 'unde nonnemo ἦν γάρ τι ἐργαστήριον τῆς οἰκίας; *B.* [οὐκ ἦν μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ὁρᾷς] τὸ κλ.' Bekker. 2. πρότερόν ποτ'] πρίν ποτ' Salmasius, πρότερον Bekker.

22

Athenaeus 13, 586 a μνημονεύει δ' αὐτῆς (Σινώπης) Ἀντιφάνης. . . ἐν Ἀκεστρίᾳ.

23

Athenaeus 7, 304 a, postquam fr. 129 attulit, ita pergit: τούτων τῶν ἰαμβείων ἔνια ἔστιν εὑρεῖν καὶ ἐν Ἀκεστρίᾳ.

ΑΚΟΝΤΙΖΟΜΕΝΗ

Ἀκοντιζόμενος est Dionysii et Q. Naevii. O. Ribb. Com. Rom. fr.[2] p. 5.

24

γείτων ἐστί τις
κάπηλος. οὗτος εὐθύς, ὅταν ἔλθω ποτὲ
διψῶσα, μόνος οἶδ' ὥς γ' ἐμοὶ κεράννυται,
οὔθ' ὑδαρὲς οὔτ' ἄκρατον. B. οἶδ' ἐγώ ποτε
πιοῦσα.

Athenaeus 10, 441 b οἷαι δ' εἰσὶ παρὰ τοῖς Ἕλλησι μεθύουσαι αἱ γυναῖκες παραδίδωσιν Ἀντιφάνης..ἐν τῇ Ἀκοντιζομένῃ οὕτως κτλ. 2. ἔλθω Casaub.] ἐλθὼν A. 3. οἶδ' Casaub.] οἶδεν A. γ' ἐμοὶ Schweigh.] γέ μοι A. 4. οἶδ' ἐγώ Mein. ed. min.] οἶδα δ' ἐγώ. alterius personae notam adiecit G. A. Hirschig. Annot. crit. 1.

ΑΛΕΙΠΤΡΙΑ

Athen. 3, 123 b φέρεται τὸ δρᾶμα καὶ ὡς Ἀλέξιδος. Mein. I 377. 393.

25

ἐὰν δὲ τοὐργαστήριον ποιῆτε περιβόητον,
κατασκεδῶ, νὴ τὴν φίλην Δήμητρα, τὴν μεγίστην
ἀρύταιναν ὑμῶν ἐκ μέσου βάψασα τοῦ λέβητος
ζέοντος ὕδατος· εἰ δὲ μή, μηδέποθ' ὕδωρ πίοιμι
ἐλευθέριον.

Athenaeus 3, 123 b Ἀντιφάνης Ἀλειπτρίᾳ κτλ. 1. ποιῆτε] ποιῆται A. 4. μή add. Pierson. Moer. 216. πίοιμι] πίοιμ' A. coniungenda sunt κατασκεδῶ ὑμῶν.

loquitur ancilla. — 1. περιβόητον simili significatione ac περίστατον Theopomp. 41, 3. cf. Teleclid. 35. 4. Hesych. ἐλεύθερον (ἐλευθέριον) ὕδωρ· ἐν Ἄργει ἀπὸ τῆς συναγείας (Κυνάδρας) πίνουσι κρήνης (οἱ) ἐλευθερούμενοι τῶν οἰκετῶν, διὰ τὸ καὶ τὸν Κέρβερον κύνα ταύτῃ διαδρᾶναι καὶ ἐλευθερωθῆναι. Eustath. 1747, 11 ἐν Ἄργει Κυνάδρα κρήνη, ἐξ ἧς ἔπινον οἱ ἐλευθερούμενοι. ὅθεν τὸ ἐν Κυνάδρᾳ ἐλευθέριον ὕδωρ παροιμιακῶς ἐπὶ τῆς κατ' ἐλευθερίαν ζωῆς. Paus. 2, 17, 1 ῥεῖ δὲ κατὰ τὴν ὁδὸν (quae a Mycenis ad Heraeum ducit) ὕδωρ Ἐλευθέριον καλούμενον· χρῶνται δ' αὐτῷ πρὸς καθάρσια αἱ περὶ τὸ ἱερὸν καὶ τῶν θυσιῶν ἐς τὰς ἀπορρήτους. (Mein.) sine dubio etiam Athenis ille mos erat servos hausta fontis alicuius aqua in libertatem vindicandi.

ΑΛΙΕΥΟΜΕΝΗ

Acta circiter Ol. 109. Mein. I 386. 7. cf. Clinton. Fast. Hellen. 127.

26

τὰς σηπίας δὸς πρῶτον. Ἡράκλεις ἄναξ,
ἅπαντα τεθολώκασιν. οὐ βαλεῖς πάλιν
εἰς τὴν θάλατταν καὶ πλυνεῖς; μὴ φῶσί σου,
Δωριάς, ἀλούτους σηπίας εἰληφέναι.
τὸν κάραβον δὲ τόνδε πρὸς τὰς μαινίδας
ἀπόθες· παχύς γε, νὴ Δί'. ὦ Ζεῦ, τίς ποτε,
ὦ Καλλιμέδων, σὲ κατέδετ' ἄρτι τῶν φίλων;
οὐδεὶς ὃς ἂν μὴ κατατιθῇ τὰς συμβολάς.
ὑμᾶς δ' ἔταξα δεῦρο πρὸς τὰ δεξιὰ
τρίγλας, ἔδεσμα τοῦ καλοῦ Καλλισθένους·
κατεσθίει γοῦν ἐπὶ μιᾷ τὴν οὐσίαν.
καὶ τὸν Σινώπης γόγγρον ἤδη παχυτέρας
ἔχοντ' ἀκάνθας τουτονὶ τίς λήψεται
πρῶτος προσελθών; Μισγόλας γὰρ οὐ πάνυ
τούτων ἐδεστής. ἀλλὰ κίθαρος οὑτοσί,
ὃν ἂν ἴδῃ τὰς χεῖρας οὐκ ἀφέξεται.
καὶ μὴν ἀληθῶς τοῖς κιθαρῳδοῖς ὡς σφόδρα
ἅπασιν οὗτος ἐπιπεφυκὼς λανθάνει.
ἀνδρῶν δ' ἄριστον κωβιὸν πηδῶντ' ἔτι
πρὸς Πυθιονίκην τὴν καλὴν πέμψαι με δεῖ·
ἁδρὸς γάρ ἐστιν. ἀλλ' ὅμως οὐ γεύσεται·
ἐπὶ τὸ τάριχός ἐστιν ὡρμηκυῖα γάρ.
ἀφύας δὲ λεπτὰς τάσδε καὶ τὴν τρυγόνα
χωρὶς Θεανοῖ δεῦρ' ἔθηκ' ἀντιρρόπους.

Athenaeus 8, 338 e *Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἁλιευομένῃ φιληδοῦντάς τινας καταλέγων ἰχθύσιν φησί κτλ.* 12. Athenaeus 13, 586 a *μνημονεύει δ' αὐτῆς (Σινώπης) Ἀντιφάνης ἐν Ἁλιευομένῃ.* 16. Athenaeus 339 b *πιθανώτατ' ἐπὶ τούτοις ὁ Ἀντιφάνης καὶ τὸν Μισγόλαν κεκωμῴδηκεν ὡς ἐσπουδακότα περὶ κιθαρῳδοὺς καὶ κιθαριστὰς ὡραίους.*

1. *τὰς σηπίας δὸς πρῶτον* Casaub.] *τῆς σηπιάδος πρῶτον* A. 3. *σου* K.] *σε* A. 4. *ἀλούτους* Iacobs. Addit. 185] *ἀλλ' ὄνε* A. *ἑώλους* Toupius. 5. *τόνδε*] *τὸν* A. 6. *ἀπόθες* K.] *ἀπόδος*. cf. 9. 24. *ἐπίδος* Coraes. at tum scribendum erat *πρὸς ταῖς μαινίσιν.* 7. *κατέδετ' ἄρτι*] *κατέδετἆρα* Mein. in ed. mai. (*οἰμώξετἆρα* Arist. Thesm. 248. *δήξομἆρα* Ach. 325). *κατέδεται; τίς* idem in Athen., *κατέδετ' ἆρα* Anal. crit. 150. *κατέδετ' ἀριστῶν φίλος* Cobet. N. l. 136. 13. *τουτονὶ τίς* Porson.] *τοῦτον εἴ τις* A. 17. *ἀεί πως* K. *κιθαρῳδοῖσι σφόδρα* Herwerden. Mnem. nov. VI 62. 18. *ἐμπεφυκὼς* G. A. Hirschig. Annot. crit. 1. *ἐπικεκυφὼς* Mein.

Anal. Athen. 352. 17. 18 delet G. A. Hirschig. 19. ἀνδρῶν τ' ἄριστον Dind.] ἀνδρωτάριστον A. ἀνδρῶν δ' ἄριστον Casaub., qui 'in codicibus optimis' inquit 'invenimus ἀνδροτάριχον'. ἔτι] ἔτι τι A. 24. Θεανοῖ] θεὰν οιδ A. δεῦρ' ἔθηκ' ἀντιρρόπους Pors. et Iacobs.] εὑρεθῇ κἀντιρρόπους A.

'piscatrix ancillae, cui Dorias nomen, pisces in foro vendendos tradit. totam per eclogam poeta in similibus piscium hominumque nominibus ingeniose ludit.' Meinek. ingeniosius certe quam Archippus fr. 15—17 et 27. 1. de *Sepia* cf. Aristoph. fr. 396. Archipp. 27. 2. τεθολώκασι *suco suo inquinaverunt*. 3. ne dicant inlotas se sepias *a te emisse*. cf. Phryn. 51 et de genetivo Hom. Il. 1, 596 παιδὸς ἐδέξατο κύπελλον. Soph. OR. 580 πάντ' ἐμοῦ κομίζεται, *a me inpetrat*. 4. pisces dicuntur ἄπλυτοι, homines ἄλουτοι. hoc epitheto usus est, ut Sepiam meretricem simul perstringeret. sic γῆ πλυντρίς, ᾠὰ λουτρίς dicitur. 5. κάραβος, *locusta*, *Callimedon* orator vocabatur. ad maenidas seponi iubetur, quia *Maenidis* meretricis consuetudine utebatur. sic iam Schweighaeuserus. cf. Athen. 8 cap. 24. Plutarch. Phocion. 27 extr. 33. 35. Demosth. 27. Droysen. Hellenism. I 61. 70. 226. 9. Athenaeus 14, 614 d e ἐν τῷ Διομέων Ἡρακλείῳ (cf. quae ad Arist. Ran. 651 adnotavimus) συνελέγοντο γελωτοποιοί, ἑξήκοντα ὄντες τὸν ἀριθμόν...ἐν δὲ τούτοις ἦσαν Καλλιμέδων τε ὁ Κάραβος κτλ. itaque φίλοι eius videntur illi sexaginta esse. 7. de ἄρτι cum fut. cf. Lobeck. Phryn. 19 et Heindorf. Plat. Charmid. 117. 10. etiam *Trigle* vel *Triglis* meretrix est. *Callisthenes* sine dubio est Phalereus, orator, quem cum septem aliis Alexander ad supplicium depoposcit. cf. Timocl. 4, 5. Demosth. 18, 37. 19, 86. 20, 33. Schol. Demosth. 89, 3. Suid. Καλλισθένης. Schaefer. Demosth. in ind. 11. ἐπὶ μιᾷ cum quaesita ambiguitate: ad piscem ὡς παροψίδα, et ad unam Triglam sustentandam. 12. τὸν γόγγρον τὸν ἀκάνθας ἤδη παχυτέρας ἔχοντα Σινώπης, i. e. prorsus exoletum et decrepitum. nam *Sinope* ne provecta quidem aetate scortari desierat. Athen. 13, 586 a (Σινώπη) Ἄβυδος ἐλέγετο διὰ τὸ γραῦς εἶναι. 14. *Misgolas* notus ex Aeschinis Timarchea. 1, 41 Μισγόλας ἔστι τις Ναυκράτους, Κολλυτεύς, ἀνὴρ τὰ μὲν ἄλλα καλὸς κἀγαθός, καὶ οὐδαμῇ ἄν τις αὐτὸν μέμψαιτο, περὶ δὲ τὸ πρᾶγμα τοῦτο δαιμονίως ἐσπουδακὼς καὶ ἀεί τινας ἔχειν εἰωθὼς περὶ αὐτὸν κιθαρῳδοὺς ἢ κιθαριστάς. 15. de *citharo pisce* cf. Pherecr. 39. 19. de *Cobio* cf. Archipp. 27. πηδῶντα, adhuc *vivum*. 20. Diodor. 17, 108 (Ἅρπαλος) ἐκ τῶν Ἀθηνῶν τὴν ἐπιφανεστάτην τῶν ἑταιρῶν ὄνομα Πυθονίκην μετεπέμψατο καὶ ζῶσάν τε αὐτὴν βασιλικαῖς δωρεαῖς ἐτίμησε καὶ μεταλλάξασαν ἔθαψε πολυτελῶς καὶ τάφον κατὰ Ἀττικὴν κατεσκεύασε πολυδάπανον. cf. Theopomp. Athen. 13, 595 ab. ceterum Antiphanes cum ab Ol. 93 usque ad Ol. 112 vixerit, Harpali proditionem non vidit. 21. Athen. 8, 339 d Πυθιονίκην δέ φησι φιληδεῖν ταρίχῳ, ἐπεὶ ἐραστὰς εἶχε τοὺς Χαιρεφίλου τοῦ

ταριχοπώλου υἱούς. cf. Timocl. 14. 17. 22. *γάρ* particula insolentius conlocata, ut 115, 6. 163, 4. 164, 1. 212, 7. Nicostr. 20, 3. Dionys. 2, 3. Sophil. 4, 4. Soph. Philoct. 1451. cf. quae ad Arist. Av. 1545 adnotavimus. 23. de *Apuis* cf. Archipp. 16. Athen. 13, 586 ab *Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Ἀρισταγόρας φησί ʻκαὶ πάλιν τὰς ἀφύας καλουμένας τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκαλέσατε.ʼ ἑταιρῶν ἐπωνυμία αἱ ἀφύαι.* ʻac fortasse etiam *Trygon* scorti nomen erat.ʼ Mein. 24. *Θεανοῖ* pendet ab *ἀντιρρόπους*. recte Iacobsius interpretatur *pisces* meretrici *pondere aequales*. nam gracilem fuisse Theanus staturam indicat Anaxilas 22, 20.

27

δεκατώνια

κέχρηται τῷ ὀνόματι Ἀντιφάνης ἐν Ἁλιευομένῃ. Pollux 9, 29. scilicet ut *τελώνια*. sunt tabernae eorum qui vectigalia (vel portoria) exigunt. cf. Boeckh. Oecon.[2] I 443. 453.

28

ὁρμιάν

Ἀντιφάνης Ἁλιευομένῃ. Photius. pertinet ad falsam Atticistarum doctrinam pro *ὁρμιᾷ* semper *λίνον* dici iubentium. cf. Plat. 11.

ΑΛΚΗΣΤΙΣ

Alcestidis Antiphaneae in C. I. I 231 mentionem fieri opinio fuit Boeckhii: quae si vera est, actam esse constat Ol. 106, 2. Argum. Eurip. Alcest. *παρὰ τοῖς κωμικοῖς* (sic Lachmannus pro *τραγικοῖς*) *ἐκβάλλεται* (i. e. *exploduntur*) *ὡς ἀνοίκεια τῆς τραγικῆς ποιήσεως ὅ τε Ὀρέστης καὶ ἡ Ἄλκηστις, ὡς ἐκ συμφορᾶς μὲν ἀρχόμενα, εἰς εὐδαιμονίαν δὲ καὶ χαρὰν καταλήξαντα.* haec ad Antiphanis Alcestin incerta ut mihi quidem videtur coniectura refert Meinekius I 324.

29

ἐπὶ τὸ καινουργεῖν φέρου,
οὕτως, ἐκείνως, τοῦτο γιγνώσκων ὅτι
ἓν καινὸν ἐγχείρημα, κἂν τολμηρὸν ᾖ,
πολλῶν παλαιῶν ἐστι χρησιμώτερον.

Athenaeus 3, 122 d *Ἀντιφάνης ἐν Ἀλκήστιδι ἔφη κτλ.* v. 3. 4 Eustath. 1422, 52. 1. *ἐπὶ*, non *ἐπεὶ*, A. *φέρου* Dindf.] *φέρ'* A. 2. *ἐκείνως* G. Herm. Eur. Alcest. XVII] *ἐκεῖνος* A. 4. *παλαιῶν ἐστι* P] *ἐστι παλαιῶν* A et Eustathius.

φέρου (*stürze dich*) ut Theophil. 11, 2. Arist. Av. 1638. itaque non opus est Naberi arrepta de trivio emendatione *τρέπου* (Mnem. nov. VIII 44). — Admetum vel Herculem admoneri puta-

bat G. Hermannus, Musam cum poeta in prologo fabulae conloqui Meinekius, recte tamen meram hanc coniecturam esse adiciens.

30

Athenaeus 12, 553c Ἀντιφάνης ἐν Ἀλκήστιδι ἐλαίῳ τινὰ ποιεῖ χριόμενον τοὺς πόδας.

Cf. praeterea fr. 276.

ΑΝΑΣΩΙΖΟΜΕΝΟΙ

Acta est Ol. 106, 2. cf. Boeckh. C. I. I 354. Koehler. I. A. n. 972. eiusdem nominis comoedias scripserunt Eubulus, Diphilus, Hipparchus. — Xen. Hell. 4, 8, 28 εἰς τὰς πατρίδας ἀνασωθῆναι. Lys. 20, 24 ἀνεσώθη εἰς Κατάνην.

31

διαφέρον

ἀντὶ τοῦ συμφέρον. Ἀντιφάνης Ἀνασῳζομένῳ. Bekker. Anecd. 89, 2.

ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ

32

λείψας

ἀντὶ τοῦ λιπών. Ἀριστοφάνης Ἀνδρομέδᾳ. Bekker. Anecd. 106, 24. cf. Arist. fr. 965. Mein. I 325. 6. Atticis eam formam usitatam non fuisse constat: fortasse barbarus aliquis loquebatur. — hoc solo testimonio, si tamen testimonium est, Andromedae Antiphaneae memoria nititur.

ΑΝΤΑΙΟΣ

Argumentum etiam satyricis fabulis tractatum. Mein. I 312. Antiphanes fortasse Antaei nomen in hominem suae aetatis transtulit: quod enim exstat fragmentum, Herculis aetati parum convenit.

33

ὦ 'τάν, κατανοεῖς τίς ποτ' ἐστὶν οὑτοσὶ
ὁ γέρων; Β. ἀπὸ τῆς μὲν ὄψεως Ἑλληνικός·
λευκὴ χλανίς, φαιὸς χιτωνίσκος καλός,
πιλίδιον ἁπαλόν, εὔρυθμος βακτηρία,
βαιά τε πέζα· τί μακρὰ δεῖ λέγειν; ὅλως
αὐτὴν ὁρᾶν γὰρ τὴν Ἀκαδήμειαν δοκῶ.

Athenaeus 12, 544. 5 Ἀντιφάνης ἐν Ἀνταίῳ περὶ τῆς τῶν φιλοσόφων τρυφερότητος διαλεγόμενός φησιν κτλ. 3. φαιὸς] φα-

νός. 4. πιλίδιον] πολίδιον, sed ο in ι corr. (a man. rec.) A. 5. βαιά τε πέζα K. Mus. Rhen. XXX 404. 5] βεβαία τράπεζα A. βαιὰ τράπεζα L. 6. Ἀκαδήμειαν Dindf.] ἀκαδημίαν A. cf. Alexid. 25, 2. 94. Arist. Nub. 1005. Cobet. N. l. 77.

cur ex v. 2 Meinekius conligi posse dicat scaenam non fuisse Athenis non perspicio, siquidem etiam Athenis senex esse poterat, de cuius patria dubitaretur. simillimam *adulescentuli* Academici descriptionem Ephippus dedit fr. 14. v. 3 utrum φαιός an φανός scribendum sit discerni non potest: quidquid enim Meinekius ad illud defendendum in ed. mai. et V 73 attulit, partim ad prorsus singularem Philostrati sophistae fortunam, partim ad adulescentulorum philosophantium vestitum pertinet.

ΑΝΤΕΙΑ

Fabulam ab Iobatae filia Bellerophontis amore famosa nomen accepisse existimat Meinekius I 322, prioribus poetae comoediis propter Peronis memoriam (circiter Ol. 100) eam adsignans. διασκευήν ab Alexide institutam esse docet Athen. 3, 127 b τὸ δὲ αὐτὸ τοῦτο δρᾶμα φέρεται καὶ ὡς Ἀλέξιδος ἐν ὀλίγοις σφόδρα διαλλάττον.

34

ἐν ταῖς σπυρίσι δὲ τί ποτ' ἔνεστι, φίλτατε;
B. ἐν ταῖς τρισὶν μὲν χόνδρος ἀγαθὸς Μεγαρικός.
A. οὐ Θετταλικὸν τὸν χρηστὸν εἶναί φασι δέ;
B. . . . τῆς Φοινίκης . . .
σεμίδαλις, ἐκ πολλῆς σφόδρ' ἐξηττημένη.

Athenaeus 3, 127 b λέξω δὲ πρῶτον περὶ τοῦ χόνδρου Ἀντιφάνους παρατιθέμενος ἐξ Ἀντείας τάδε κτλ. 1. ἔνεστι Mein.] ἐστιν A. 2. τρισὶν Dindf.] τρισὶ A. 3. 4. 5 continuat A. 3. δέ] δεῖν? 4. τῆς δὲ Φ. Mein. in Athen., quoniam τῆς Φ. continuo posita in trimetro locum non habent. 5. πολλοῦ Coraes. σφόδρ' Dindf.] σφόδρα A. ἐξηττημένη P] ἐζηττημένη A.

cf. Hermipp. 63, 6 cum mea adnot. et de verbo ἐξαττᾶν in codicibus plerumque corrupto Pherecr. 211.

35

πρὸς τῷ μυροπώλῃ γενόμενον κατελίμπανον
αὐτὸν περὶ μύρον . . . μέλλει τε συνθεὶς σοι φέρειν
τὰ κινναμώμινα ταῦτα καὶ τὰ νάρδινα.

Athenaeus 15, 690 a μνημονεύει τοῦ μυροπώλου τούτου τοῦ Πέρωνος . . . Ἀντιφάνης ἐν Ἀντείᾳ κτλ. 1. γενόμενον, non γενόμενον, A, qui nullo lacunae indicio omnia continuat. idem facit eiecto

αὐτόν et cum Herwerd. Obs. crit. 43 inserto *τὸ* post *περὶ* Meinekius in Athen. ed.; lacunam indicavit Dindf. 2. *δὲ* Bergk.] *τε*. 3. *κινναμώμινα* Schweigh.] *κιννάμωμα* A.

de *Perone* unguentario cf. Theopomp. 1. Anaxandr. 40. Bergk. R. c. Att. 405 sq. — *πρὸς τῷ Πέρωνι γενόμενον* v. 1 Schweighaeus. Bergkius R. c. Att. 407 v. 2 *αὐτὸν Πέρωνι περὶ μύρον· μέλλει δέ σοι | συνθεὶς φέρειν τὰ κινναμώμινα ταῦτα καὶ | τὰ νάρδινα.* cum unguentis Graeci etiam ad vinum temperandum usi sint (Athen. 2, 66 d. Aelian. V. h. 12, 31. Plin. N. h. 14, 92. 3. 115. cf. 13, 25), nequaquam spernendum quod A praebet *γενόμενον*. itaque mihi quidem scribendum videtur *παρὰ τῷ μ. γενόμενον κατελ. αὐτὸν Πέρωνι τῶν μύρων· μέλλει δέ σοι κτλ.* cf. Aristoph. fr. 205. Alexid. 60. *καταλιμπάνω* nusquam apud comicos praeter hunc versum.

36

ταῖς δ' ἐνδύτοις στολαῖσι, τετραγῳδημέναις
σκελέαις, τιάραις.

Pollux 7, 59 *τὰς δὲ ἀναξυρίδας καὶ σκελέας καλοῦσι... Ἀντιφάνης ἐν Ἀντείᾳ κτλ.* *ἐνδύτοις* Porson. Adv. 285] *ἐν αὐτοῖς* AC. *ἐν Ἀντείᾳ* Leopardus] *ἐναντία. ἐναντίως* A. vocem *σκελέαις* (a *σκέλος*) poeta interpretatur v. 1 *ἐνδύτοις στολαῖσι.* *τετραγῳδημέναις* non iterato articulo cum *στολαῖσι* coniungi nullo modo potest. itaque interpunxi post *στολαῖσι*, ut participium pertineat ad *σκελέαις*. veri tamen similius est Antiphanem scripsisse *στολαῖσι τετραγῳδημέναι*, *mulieres tragice exornatae braccis, tiaris.*

ΑΝΤΕΡΩΣΑ

37

λαγγάζει

ἀντὶ τοῦ ἐνδίδωσιν. Ἀντιφάνης Ἀντερώσῃ. Bekker. Anecd. 106, 5. cf. quae ad Aristoph. fr. 811 adnotavimus.

ΑΠΟΚΑΡΤΕΡΩΝ

Hoc titulo Hegesias Cyrenaicus librum inscripserat, quo '*a vita quidam per inediam discedens revocatur ab amicis, quibus respondens vitae humanae enumerat incommoda.*' Cic. Tusc. 1, 34, 84. cf. Timocl. 18, 4. Plut. Pericl. 16 extr. Lycurg. 29. Num. 21. — fuerunt etiam Apollodori Carystii *Ἀποκαρτεροῦντες*, Apollodori Geloi et Philemonis *Ἀποκαρτερῶν*.

38

στρωματεῖς

. . *κέχρηται τῷ ὀνόματι καὶ Ἀντιφάνης ἐν Ἀποκαρτεροῦντι.* Pollux 10, 138.

ΑΡΓΥΡΙΟΥ ΑΦΑΝΙΣΜΟΣ

Etiam Epigeni tribuebatur. Athen. 9, 409 d. Mein. I 321. cognominem fabulam scripserat Philippides (Mein. I 324. 354), fortasse etiam Strattis. cf. huius ed. I 172. tituli ratio non uno modo explicari potest. cf. Mein. I 473.

39

καὶ τότε
περιπατήσεις κἀπονίψει κατὰ τρόπον
τὰς χεῖρας, εὐώδη λαβὼν τὴν γῆν.

Athenaeus 9, 409 d *περὶ δὲ τοῦ εὐώδεσι χρίεσθαι τὰς χεῖρας Ἐπιγένης ἢ Ἀντιφάνης φησὶν ἐν Ἀργυρίου ἀφανισμῷ οὕτως κτλ.* Dindorfius *τότε | καὶ περιπατήσεις.* sed quid hic sibi velit *περιπατήσεις*, difficile est dicere. Iacobsius Addit. 219 *πτέριν πατήσεις* conl. Theocr. 5, 51 *ἁπαλὰν πτέριν ὧδε πατησεῖς* et *εὐώδη λαβὼν πηγὴν ἐκεῖ.* Herwerd. Mnem. nov. VI 62 *πάτερ, σπαθήσεις.* 'talem enim vitam finxit poeta, ubi homines mollem filicem calcarent et terra bene olente tamquam unguento usi abstergerent manus.' Bergk. R. c. Att. 288. quam rationem si sequaris, titulus comoediae ita explicandus erit ut poetam descripsisse statuamus, quae condicio hominum futura esset, si pecuniae usus abrogaretur. at huic interpretationi adversari videtur *κατὰ τρόπον*, *recta ratione.* itaque scaenam similem esse existimo Vesparum ultimae et admoneri nescio quem, ut victu inculto ac sordido omisso urbanitati indulgeat. itaque pro *πατήσεις* fortasse scribendum *μασήσει* et pro *περι* nomen plantae restituendum bene olentis, sicuti *μαστίχην* manducabant et betae radicem odoris causa. — *κατὰ τρόπον.* Hyperid. Epitaph. 9, 3 (p. 57 Blass.) *τί ἂν συμβῆναι νομίζομεν μὴ κατὰ τρόπον τούτων (Λεωσθένους καὶ τῶν περὶ αὐτὸν) ἀγωνισαμένων.* ac saepissime in nova comoedia. v. 3 omnino tollendum est *τήν. εὐώδη γῆν*, ut Cimoliam Arist. Ran. 712. cf. Nicochar. 4.

ΑΡΚΑΣ

Prorsus incertum est utrum Iovis ex Callisto filius an homo aliquis Arcas sit intellegendus. Mein. I 323.

40

οὔτε γὰρ νήφοντα δεῖ
οὐδαμοῦ, πάτερ, παροινεῖν, οὔθ' ὅταν πίνειν δέῃ
νοῦν ἔχειν. ὅστις δὲ μεῖζον ἢ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ
. . . μικρῷ πεποιθὼς ἀθλίῳ νομίσματι,
εἰς ἄφοδον ἐλθὼν ὅμοιον πᾶσιν αὑτὸν ὄψεται,

ἂν σκοπῇ τὰ τῶν ἰατρῶν τοῦ βίου τεκμήρια
τὰς φλέβας θ' ὅποι φέρονται, τὰς ἄνω καὶ τὰς κάτω
τεταμένας, δι' ὧν ὁ θνητὸς πᾶς κυβερνᾶται βίος.

Athenaeus 10, 444 b *Ἀντιφάνης ἐν Ἀρκαδίᾳ* (sic etiam A) *φησίν κτλ.* 4. *δηλαδὴ* supplet Grotius Excerpt. 603, *χρυσίῳ* Herwerd. Obs. crit. 45. totum versum delet L. Dindorf. Thes. l. gr. *μικρός*. 6. *ἂν* Schweigh.] *ἐὰν* A. 7. *θ'* add. Dind. *τάς τε φλέβας* Mein. *ὅποι*] *ὅπη* Mein. Anal. Ath. 200. idem *τὰς ἄνω τε καὶ κάτω*.

mihi plus etiam hic videtur turbatum esse. nam *ὅστις μεῖζον ἢ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ* (v. 3) manifesto is est qui contra naturam humanam inter ebrios sobrius esse vult. is autem in lasano nihil novi discet, sed sine dubio in eis quae sequebantur in odium omnium lepidorum hominum incurrere dicebatur. contra qui pecunia superbus supra alios se elatum esse opinatur, is recte in lasano naturae leges iubetur cognoscere. itaque duo prorsus diversa fragmenta hic conglutinata esse arbitror eo quod utroque ὁ *μεῖζον ἢ κατ' ἄνθρωπον φρονῶν* commemorabatur, alter in convivio, alter in universa vita superbus. cuius autem alterum sit fragmentum non constat. — 5. *ἄφοδον*, ut Arist. Eccl. 1059.

41

Athenaeus 13, 586 a *μνημονεύει δ' αὐτῆς (Σινώπης) Ἀντιφάνης ἐν Ἀρκάδι.* cf. 26, 12.

ΑΡΠΑΖΟΜΕΝΗ

42

λαβὼν ἐπανάξω σύαγρον εἰς τὴν οἰκίαν
τῆς νυκτὸς αὐτῆς καὶ λέοντα καὶ λύκον.

Athenaeus 9, 401 e f *τὸν σύαγρον . . . Ἀντιφάνης ἐν Ἁρπαζομένῃ οὕτως ὠνόμασε κτλ.* 1. *ἐπανάξω*] *ἐπανήξω* Cobet. Mnem. V 81. at coniungenda sunt verba *ἐπανάξω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῆς*. sed cum alienam domum nemo neque reverti neque reducere quicquam possit, scribendum videtur *λαβὼν μέγαν ἄξω κτλ.* de *συάγρῳ* cf. Lobeck. Phryn. 381.

ΑΡΧΕΣΤΡΑΤΗ

Sic recte scribitur, non *Ἀρχιστράτη*. Meinek. I 329. nam prorsus differunt *ἀρχέλαος*, *Ἀρχεπτόλεμος*, *Ἀρχέπτολις*, *Ἀρχέστρατος*, *Ἀρχέτιμος*, *ἀρχέτυπος* et *ἀρχιγραμματεύς*, *ἀρχιερεύς*, *ἀρχιθέωρος*, *ἀρχιστρατηγός*, *ἀρχιτέκτων*, alia id genus.

43

τίς δ' ἐγχέλειον ἂν φάγοι
ἢ κρανίον σινόδοντος;

Athenaeus 7, 322 c *σινόδοντα δὲ αὐτὸν (συνόδοντα) λέγει διὰ τοῦ ἰῶτα . . . Ἀντιφάνης ἐν Ἀρχεστράτῃ (ἀρχιστράτῃ A) κτλ.* *τίς*] *τῆς* A. *ἐγχέλειον* Schweigh.] *ἐγχέλιον* A.

ΑΡΧΩΝ

44

ἐν Λακεδαίμονι
γέγονας; ἐκείνων τῶν νόμων μεθεκτέον
ἐστίν. βάδιζ' ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὰ φειδίτια,
ἀπόλαυε τοῦ ζωμοῦ, φόρει τοὺς βύστακας
μὴ καταφρόνει, μηδ' ἕτερ' ἐπιζήτει καλά,
ἐν τοῖς δ' ἐκείνων ἔθεσιν ἴσθ' ἀρχαικός.

Athenaeus 4, 142. 3 *διακωμῳδῶν Ἀντιφάνης τὰ Λακωνικὰ δεῖπνα ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Ἄρχων φησὶν οὕτως κτλ.* 2. post *γέγονας* non interpungit A. 3. *φειδίτια* A] *φιλίτια* Toup. Emend. III 79. *φιδίτια* Cobet. N. l. 728, cuius adnotatio dignissima est quae legatur. 4. *ἀπόλαυε*] *ἀπόλαπτε* Herwerd. Mnem. nov. VI 63. *φόρει τοὺς*] *ῥόφει, τοὺς* Ruhnk. Wyttenb. Plut. VII 334, conl. Arist. Eq. 51. 5. *μὴ καταφρόνει*] *μηκέτι φόρει* Herwerd. Obs. crit. 46. 6. *ἀρχαικός* K.] *ἀρχαϊκός*. cf. quae adnotavimus ad Arist. Nub. 821. Lob. Phryn. 39 sq. Aesch. Ag. 172. 6. Mnesim. 8, 4.

barbam Lacedaemonios aluisse, labia superiora totondisse multis testimoniis constat. sed *τοὺς βύστακας μηκέτι φόρει* nimis mirum pro *τὸν βύστακα*. scribendum videtur *μὴ καινοτόμει*, '*de labiis radendis ne quid novato*'. de ceteris ipse quoque nihil novare satius duxi.

ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ

45

τὴν δὲ γραῦν τὴν ἀσθενοῦσαν πάνυ πάλαι, τὴν Βρυττικήν,
ῥίζιον τρίψας τι μικρὸν δελεάσας τε γεννικῇ
τὸ μέγεθος κοίλῃ λεπαστῇ τοῦτ' ἐποίησ' ἐκπιεῖν.

Athenaeus 11, 485 b *Ἀντιφάνης ἐν Ἀσκληπιῷ κτλ.* 1. *δὲ* Schweigh.] *δὴ* A. *Βρυττικήν* K.] *βρυτικήν* A. 2. *τι μικρὸν*] *πικρόν τι* Naber. Mnem. nov. VIII 44. *γεννικῇ* Casaub.] *γεννητικῇ* A. 3. *ἐποίησ'* Schweigh.] *ἐποίησεν* A.

'loquitur de medico' (quidni de Aesculapio ipso?) 'qui ani-

culam aegrotantem fefellit et vegrandem vini lepastam ei propinans potionem medicatam fecit haurire.' Casaub. βρυτικήν 'bryti potu inpense gaudentem' Meinek. quae interpretatio nulla est. primum enim ut ab οἶνος, ὕδωρ Graeci numquam derivarunt οἰνικός, ὑδατικός, ita a βρῦτον numquam fecerunt βρυτικός. deinde in Graecia aut Italia quemquam bryti potu delectatum fuisse quis credat? melius in Anal. Ath. 225 proposuit Βρεττικήν, non animadvertens tamen id ipsum, si unam litteram exceperis, idem esse cum ea forma quam praebet A. Bruttii enim quos Romani dicunt Graecis sunt Βρέττιοι, Βρύττιοι, Βρούττιοι, Βρεύτιοι (Athen. 14, 650c etiam A), Βρέντιοι (Dionys. Perieg.). *serva* sine dubio significatur *Bruttia*, ut in Alexidis Βρεττίᾳ. ceterum cf. Aristoph. fr. 629.

ΑΣΩΤΟΙ

'"Ἄσωτοι ἢ Ἐπιστολαί Euthyclis fuit fabula, "Ἄσωτος Timostrati. Ennii *Asotum* laudant Varro et Festus, Caecilii Nonius.' Mein. I 337. cf. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² p. 37.

46

Bekker. Anecd. 86,14 γαμῶ ἡ γυνὴ λέγει, οὐ γαμοῦμαι. Ἀντιφάνης Ἀσώτοις. ἐγημάμην ὁ ἀνὴρ λέγει ἀντὶ τοῦ ἔγημα. ex his utrum dixerit Antiphanes non cognoscitur. aut superba uxor activo γαμεῖν, aut infelix dotatae mulieris maritus medio γαμεῖσθαι usus erat. 'cf. Porson. Eurip. Med. 264.' Mein.

ΑΥΛΗΤΗΣ

Batalum significari Meursius Bibl. Att. p. 1410 et Hemsterhusius Arist. Plut. p. 365 coniecerunt conl. Plutarch. Demosth. 4. Schol. Aeschin. 1, 126. Bekker. Anecd. 221, 26. cf. Meinek. I 333 sq.

47

ποίαν, φράσον γάρ, ᾖδε τὴν συναυλίαν;
ταύτην, ἐπίσταται γάρ, ἀλλ' ηὗλουν ἔτι
μαθόντες . . ὥστε τοὺς αὐλοὺς σύ τε
αυτη τελετη ψεθειθαμεν συντυγχάνεις
αὐλῶν πέραινε. δέξεται δὲ τἄλλα σοι.
ἡδύ τι κοινόν ἐστιν, οὗ χωρὶς πάλιν
συννεύματ' οὐ προβλήμαθ' οἷς σημαίνεται
ἕκαστα.

Athenaeus 14, 618ab ἀστείως δὲ αὐτὴν (τὴν συναυλίαν) Ἀντιφάνης φανερὰν ποιεῖ ἐν τῷ Αὐλητῇ λέγων κτλ. 1. ᾖδε τὴν] ηδε

τὴν A. ἡδέτην Petit. Miscell. VII 12. 4. sic A. αὕτη τε λήψεσθ' Meinek. εἶθ' ἃ μὲν σὺ τυγχάνεις Dindf. ἃ μὲν νῦν τυγχάνεις Cobet. N. l. 11. 5. αυλων περαινε A. 6. sic A. 'ἡδύ fort. corruptum ex ἤδη'. Dindf. 7. προβλήμαθ' οἷς Casaub.] πρυβλήμαθοις A.

audaciores ut in ecloga obscurissima coniecturas separatim adiciam. 2. ταύτην ἐπιστάσεσθέ (?) γ' ἀλλήλοιν ἔπι | μαθόντες, ὧδε· πρῶτα τοὺς αὐλοὺς σύ τε | αὕτη τε λήψεσθ' εἶθ' κτλ. Emperius Mus. Rhen. I 458, μανθάνειν ἐπί τινος monens esse *discere aliquo tamquam exemplo*. 4. αυτη] Λύδη Mein. 6. ἤδη τι κοινόν ἐστιν, οὐ χωρὶς κτλ. Dobree. ἤδη τι κοινόν ἐστι· σοῦ χωρὶς πάλιν· συννεύματ', οὐ προρρήμαθ', οἷς σημαίνεται κτλ. Emperius. ἦδ'· οὔ τι κοινόν ἐστιν, οὐ χωρὶς πάλιν, οὐ νεύματ', οὐ προβλήμαθ', οἷς σημαίνετε ἕκαστα; Cobet.

horum omnium nihil ego, ut libere profitear, intellego, neque vero magis ea quae Petitus in Miscellaneis interpretationis causa adiecit, aut quae Boeckhius De metr. Pind. 258 disputavit.

ΑΥΛΗΤΡΙΣ Η ΔΙΔΥΜΑΙ

48

ὁ μὲν Μενέλεως ἐπολέμησ' ἔτη δέκα
τοῖς Τρωσὶ διὰ γυναῖκα τὴν ὄψιν καλήν,
Φοινικίδης δὲ Ταυρέᾳ δι' ἔγχελυν.

Athenaeus 8, 343 d Ἀντιφάνης ἐν Αὐλητρίδι ἢ Διδύμαις Φοινικίδην τινὰ ἐπ' ὀψοφαγίᾳ κωμῳδῶν φησιν κτλ. 1. μὲν add. Koppiers. Observ. 31. μενέλεως P] μενέλαος A. ἐπολέμησ' Dindf.] ἐπολέμησεν A.

de *Phoenicide* et *Taurea* cf. 190. Philetaer. 3. Euphron. 8.

ΑΥΤΟΥ ΕΡΩΝ

49

τροφαλίδας τε λινοσάρκους, μανθάνεις; τυρὸν λέγω.

Athenaeus 10, 455 e f Ἀντιφάνης ἐν Αὑτοῦ ἐρῶντί φησι κτλ. Eustathius 1339, 17 καὶ τροφαλὶς δὲ κατὰ Ἡρωδιανὸν ἐπὶ τυροῦ, ἧς χρῆσις καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ Ἀντιφάνει ἐν τῷ κτλ. ἵνα εἴη αἰνιγματωδῶς λέγων λινοσάρκους ἤγουν λεπτὰς καὶ ἁπαλὰς τροφαλίδας τὸν τοιοῦτον τυρόν. τροφαλίδας] τροφαλινδας sine acc. A. λιπαροσάρκους Mein. Anal. Ath. 207, sibi tamen ipse diffidens. λιτοσάρκους Lob. Pathol. prol. 111 not. 13. λειοσάρκους Naber. Mnem. nov. VIII 46. scribendum est χιονοσάρκους, *nivea carne*, ut apud Eustathium λευκὰς pro λεπτάς. cf. Eubul. 37. sic γαλα-

κτοχρώς, λευκοσώματος et Philoxen. Ath. 4, 147 a *μάζας χιονοχρόας*. non audiendus Hehnius Kulturpfl.[2] 512. in fine *B. τυρὸν λέγεις* Naber. — ceterum cf. fr. 52.

50

ἀρυβάλλους

ἐπὶ τοῦ συσπάστου βαλλαντίου ἐν Ἀντιφάνους Αὑτοῦ ἐρῶντι. Pollux 10, 152.

51

Athenaeus 15, 678 e *μνημονεύει δ' αὐτοῦ* (*κυλιστοῦ στεφάνου*) *καὶ Ἀντιφάνης ἐν Ἑαυτοῦ ἐρῶντι.* Pollux 7, 199 *καὶ κυλιστὸν δὲ εἴρηκεν Ἀντιφάνης.*

ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣ

Fortasse *Ἀφροδίσιον*. Bekker. Anecd. 472, 17 *Ἀφροδίσιον· ἔργον* (scr. *ἱερὸν*) *Ἀφροδίτης· ἢ ἰδίως τὸ τῆς Ἀφροδίτης ἕδος* (*simulacrum*). *λαμβάνεται δὲ* (iam non *Ἀφροδίσιον*, sed *Ἀφροδίσιος*) *ἐπὶ τῶν λάγνων, τῶν ἐρωτικῶς περὶ τὴν συνουσίαν καὶ σφοδρῶς διακειμένων.* Athen. 13, 585 f *φιλάργυρός τις ἐραστὴς ὑποκοριζόμενος αὐτὴν* (*Φρύνην*) *εἶπεν· Ἀφροδίσιον εἶ Πραξιτέλους.*

52

A. πότερ', ὅταν μέλλω λέγειν σοι τὴν χύτραν, χύτραν λέγω,
ἢ τροχοῦ ῥύμαισι τευκτὸν κοιλοσώματον κύτος
πλαστὸν ἐκ γαίας, ἐν ἄλλῃ μητρὸς ὀπτηθὲν στέγῃ,
νεογενοῦς ποίμνης δ' ἐν αὐτῇ πνικτὰ γαλατοθρέμμονα
τακεροχρῶτ' εἴδη κύουσαν; B. Ἡράκλεις, ἀποκτενεῖς
ἆρά μ', εἰ μὴ γνωρίμως μοι πάνυ φράσεις κρεῶν χύτραν.
A. εὖ λέγεις. ξουθῆς μελίσσης νάμασιν δὲ συμμιγῆ
μηκάδων αἰγῶν ἀπόρρουν θρόμβον, ἐγκαθήμενον
εἰς πλατὺ στέγαστρον ἁγνῆς παρθένου Δηοῦς κόρης,
λεπτοσυνθέτοις τρυφῶντα μυρίοις καλύμμασιν;
ἢ σαφῶς πλακοῦντα φράζω σοι; B. πλακοῦντα βούλομαι.
A. Βρομιάδος δ' ἱδρῶτα πηγῆς; B. οἶνον εἰπὲ συντεμών.
A. λιβάδα νυμφαίαν δροσώδη; B. παραλιπὼν ὕδωρ φάθι.
A. κασιόπνουν δ' αὔραν δι' αἴθρας; B. σμύρναν εἰπέ, μὴ μακράν,
μηδὲ τοιοῦτ' ἄλλο μηδέν, μηδὲ τοὔμπαλιν λέγων,
ὅτι δοκεῖ τοῦτ' ἔργον εἶναι μεῖζον, ὥς φασίν τινες,
αὐτὸ μὲν μηδέν, παρ' αὐτὸ δ' ἄλλα συστρέφειν πυκνά.

Athenaeus 10, 449 b *Ἀντιφάνης ... ἐν Ἀφροδισίῳ κτλ.* 1. *πό-*

τερ' Koppiers. Observ. 33] *πύτερον* A. alterum *χύτραν* add. Casaub. 2. *τροχοῦ ῥύμαισι* Koppiers.] *τροχουρυμασι* A. *τευκτὸν*] *τυκτὸν* Naber. Mnem. nov. VIII 46. *κύτος*] *κῦτος* A. 3. *γαίας* Mein.] *γαίης* A. 4. *νεογενοῦς*] *νεογενῆ* Grotius Excerpt. 605 et mox *τέκνα* pro *πνικτά*. *αὐτῇ* Mein.] *αὐτῆ* A. *ὕδατι* Herw. Mnem. nov. IIII 312. *γαλατοθρέμμονα* Dindf.] *γαλακτοθρέμμονα* A. 5. *τακεροχρῶτ' εἴδη κύουσαν* Porson.] *τακεροχρωτιδη κτύουσαν* A. 6. *ἆρα* Dindf.] *ἄρα* A. 7. *συμμιγῆ* Casaub.] *συμμιγὴς* A. 8. *ἀπορρουν θρομβον* A. mox *ἐγκαθειμένον* Herwerd. Obs. crit. 46. 9. *πλατυστέγαστρον* A. 10. *λεπτοσυνθέτοις* Casaub.] *λεπτοσυνθέτους* A. *τρυφῶντα* Casaub.] *τρυφῶντας* A. 12. *δὲ* A. 13. *νυμφαίαν* Mein.] *νυν φαιανδρος ωδη* A. *παραλιπὼν* Grotius] *παραλιπον* A. *υδωρ φαθι* idem. 14. *κασιοπνουν δ' αὐραν* A. *εἰπέ, μὴ* Grotius] *εἰπέ μοι* A. *μὴ μακράν. A. μηδὲ τοιοῦτ' ἄλλο μηδέν; B. μὴ ἀλλὰ τοὔμπαλιν λέγε* Dobr. Adv. II 328. 15. *τοιοῦτ'* Erfurdt. Obs. Ath. 465] *τοιοῦτον* A. 16. *φασίν*] *φασί* A.

3. scribendum videtur *ἐν ἁγνῆς μητρὸς κτλ.* cf. v. 9. Eubul. 10. 67, 6. *ἁγνὴ μήτηρ* est *Tellus*, et *στέγη furnus* ex argilla confectus. 4. deest nomen substantivum quo pertineat *κύουσαν*. scr. *νεογενοῦς ποίμνης ἔπαυλιν*, quod nomen translationi, qua usus est in v. *ποίμνης* optime convenit. 10. pro *καλύμμασιν* utique scribendum est *ἀρτύμασιν*, *condimentis*. 15. scr. *A. μηδὲ τοιοῦτ' ἄλλο μηδέν; B. μηδὲ καμπύλον λόγον, ὡς δοκεῖ τοῦτ' ἔργον εἶναι μεῖζον, ὥς φασιν, λέγειν αὐτὸ μὲν μηδέν κτλ.*, i. e. *proprio nomine* (*αὐτό*) *nihil dicere, sed hoc* (proprio nomine) *omisso* (*παρ' αὐτό*) cet. sic *καμπύλον μέλος* Simonid. 29, 3 Bergk.

de singulari per ambages loquendi genere quo hic usus est poeta cf. Mein. I 291 sq. 2. *τροχοῦ ῥύμαισι*, cf. Arist. Eccl. 4. 3. *γαίας* ut in elatiore dicendi genere, cf. Theopomp. 17. 4. *γαλατοθρέμμονα*. cf. Pherecr. 108, 18. Porson. Phot. 688 (594 ed. Lips.). 9. *farinam* dicit. cf. 1. Strattid. 2 et Philox. Cyther. Athen. 14, 643 a b. 10. *τρυφῶντα*, cf. Alcae. com. 5. 14. quamquam 'aliud casia, aliud myrrha' (Casaub.), casia videtur 'latiore sensu accipienda esse, ut *κασιόπνους αὖρα* sit myrrha casiae similem odorem spargens.' Mein.

53

πενθεῖν δὲ μετρίως τοὺς προσήκοντας φίλους·
οὐ γὰρ τεθνᾶσιν, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ὁδόν,
ἣν πᾶσιν ἐλθεῖν ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον,
προεληλύθασιν. εἶτα χἠμεῖς ὕστερον
εἰς ταὐτὸ καταγωγεῖον αὐτοῖς ἥξομεν,
κοινῇ τὸν ἄλλον συνδιατρίψοντες χρόνον.

Stobaeus Floril. 124, 27 *Ἀντιφάνους ἐξ Ἀφροδισίου* A. *Ἀντι-*

φάνους Tr. 4. προσεληλύθασιν A Voss. Trinc. 5. καταγωγεῖον Gaisford.] καταγώγιον. 6. συνδιατρίψαντες Trinc.

54

εὐειματεῖν

Ἀντιφάνης Ἀφροδισίῳ. Bekker. Anecd. 95, 32.

ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΓΟΝΑΙ

De hoc universo fabularum genere, etiam antiquae comoediae noto, cf. Mein. I 278 sq. 324 et quae ad Hermippi Ἀθηνᾶς γονάς, Nicophontis Ἀφροδίτης γονάς et Polyzeli fabulas similes adnotavimus.

55

τουδὶ λέγω, σὺ δ' οὐ συνιεῖς; κότταβος
τὸ λυχνίον ἐστί. πρόσεχε τὸν νοῦν· ᾠὰ μὲν
. . . . πέντε νικητήριον.
Β. περὶ τοῦ; γέλοιον. κοτταβιεῖτε τίνα τρόπον;
Α. ἐγὼ διδάξω καθ' ὅσον ἂν τὸν κότταβον
ἀφεὶς ἐπὶ τὴν πλάστιγγα ποιήσῃ πεσεῖν —
Β. πλάστιγγα; ποίαν; τοῦτο τοὐπικείμενον
ἄνω τὸ μικρόν, τὸ πινακίσκιον λέγεις;
Α. τοῦτ' ἔστι πλάστιγξ — οὗτος ὁ κρατῶν γίνεται.
Β. πῶς δ' εἴσεταί τις τοῦτ'; Α. ἐὰν θίγῃ μόνον
αὐτῆς, ἐπὶ τὸν μάνην πεσεῖται καὶ ψόφος
ἔσται πάνυ πολύς. Β. πρὸς θεῶν, τῷ κοττάβῳ
πρόσεστι καὶ μάνης τις ὥσπερ οἰκέτης;
. . . .
Β. ᾧ δεῖ λαβὼν τὸ ποτήριον δεῖξον νόμῳ.
Α. αὐλητικῶς δεῖ καρκινοῦν τοὺς δακτύλους,
οἰνόν τε μικρὸν ἐγχέαι, καὶ μὴ πολύν·
ἔπειτ' ἀφήσεις. Β. τίνα τρόπον; Α. δεῦρο βλέπε.
τοιοῦτον. Β. ὦ Πόσειδον, ὡς ὑψοῦ σφόδρα.
Α. οὕτω ποιήσεις. Β. ἀλλ' ἐγὼ μὲν σφενδόνῃ
οὐκ ἂν ἐφικοίμην αὐτόσ'. Α. ἀλλὰ μάνθανε.

Athenaeus 15, 666 f Ἀντιφάνης ἐν Ἀφροδίτης γοναῖς κτλ. (v. 1—13) καὶ μετ' ὀλίγα κτλ. (v. 14—20). v. 2. Athenaeus 666 e ἐκάλουν δὲ καὶ κατακτούς τινας κοττάβους. ἔστι δὲ λυχνία ἀναγόμενα πάλιν τε συμπίπτοντα. Ammonius Differ. verb. 90 λυχνίον μὲν γάρ ἐστιν ἡ λυχνία, ὡς Ἀντιφάνης φησὶν ἐν Ἀφροδίτης γοναῖς. Athenaeus 667 d ὅτι δὲ ἆθλον προὔκειτο τῷ εὖ προεμένῳ τὸν κότ-

ταβον προείρηκε μὲν καὶ Ἀντιφάνης· ᾠὰ γάρ ἐστι καὶ πεμμάτια καὶ τραγήματα. v. 5—13 Athenaeus 11, 487 d καλεῖται δὲ μάνης καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ κοττάβου ἐφεστηκός, ἐφ' οὗ τὰς λάταγας ἐν παιδιᾷ ἔπεμπον. Ἀντιφάνης Ἀφροδίτης γοναῖς κτλ. Scholiast. Lucian. Lexiph. 149 Ἀριστοφάνης Ἀφροδίτης γοναῖς· ἐγὼ 'πιδείξω καθ' αὐτὸν κότταβον ἀφεὶς ἐπὶ τὴν πλάστιγγα ποιήσεις πεσεῖν πλάστιγγα ποιεῖν τοῦτο τὸ πλάστιγγας δὲ τὸ ὑποκείμενον ἄνω τὸ μικρὸν τὸ πινακίσκιον λέγει. ἐὰν δὲ μόνον τύχῃ αὐτῆς, ἐπὶ τὸν μάνην πεσεῖται. v. 8 Pollux 10, 84 ἐν δὲ Ἀντιφάνους Ἀφροδίτης γοναῖς πινακίσκιόν ἐστιν εἰρημένον. 1. τονδὶ Schweigh.] τονδεὶ A. συνιεῖς K.] συνιεὶς A. cf. Diphil. 32, 13. Alexid. 124, 6. 2. ὡὰ A. 3. καὶ πέμμα καὶ τράγημα add. Casaub. ex Athen. 667 d omisso πέντε. ὠὰ μὲν πέντε νικητήριον κοταβιῇ: τίνα τρόπον C. 4. περι του et κοτταβιειτε τινα sine acc. A. 5. διδάξω] ἐπιδείξω 487 A. καθ' ὅσον] κάθοσον A 487. καθ' ὅν· ὃς Schweigh. at sic nemo umquam locutus est. κᾆθ' ὃς ἂν Dobr. Adv. II 334. πάνθ'. ὃς ἂν Mein. 6. ἀφεὶς] ἀφῃς A 487. ποιήσῃ πεσεῖν add. schol. Lucian. ex emendatione Toup. Emend. II 472. 7. πλάστιγγα ex schol. Lucian. accessit. ποιαν sine acc. A. ποῖον ἂν A 487. τοὐπικείμενον] τὸ ὑποκείμενον A 487. 9. ἐστιν — ο — γίνεται A. οὗτος] ἵν' οὗτος A 487. 10. τοῦτο ἂν A 667. τοῦτο; ἐὰν A 487. θίγῃ Iacobs. Addit. 272. 3] τύχῃ A (τύχηι A 487). 11. αυτης — τον — μανην A. 12. τῷ κοττάβῳ A. 13. πρόσεστιν A. 14. ωδει A. λαβὼν] λαβεῖν Bergk. recte. νόμῳ] τρόπῳ Herwerd. Mnem. nov. IIII 322. 15. δεῖ καρκινοῦν] δικαρκινοῦν A. 17. ἔπειτα φήσεις A. 18. ὦ om. A, qui ως υψους. ὑψοῦ Coraes et Porson. 20. αὐτόσ' VL] αὐτόσε A. aliter personas distinxerunt G. A. Hirschig. Ann. crit. 2. Cobet. N. l. 19.

'Antiphanis fragmentum ad eum cottabismi modum spectat, quo cottabium ad candelabri similitudinem formatum ex lacunari suspensum erat.' Mein. comparanda sunt Plat. fr. 46. 47 (inprimis ad v. 15). Cratin. 273. Hermipp. 47. Calliae 9. Cephisod. 5. Athen. 667 e λυχνίον ἐστὶν ὑψηλὸν ἔχον τὸν μάνην καλούμενον, ἐφ' ὃν τὴν καταβαλλομένην ἔδει πεσεῖν πλάστιγγα (λάταγα?), ἐντεῦθεν δ' ἔπιπτεν εἰς λεκάνην ὑποκειμένην πληγεῖσαν τῷ κοττάβῳ· καί τις ἦν ἀκριβὴς εὐχειρία τῆς βολῆς. conloquuntur duo, quorum alter cottabi inperitus ab altero quomodo agere debeat docetur. — de voce λυχνίον cf. Lobeck. Phryn. 314. quid v. 3 supplendum sit quodammodo cognoscitur ex Eubul. 3 θήσω δὲ νικητήριον τρεῖς ταινίας καὶ μῆλα πέντε καὶ φιλήματ' ἐννέα. quibus adhibitis lacuna non uno modo expleri potest. quodsi etiam φιλήματα commemorata erant, v. 4 praetulerim *B.* παρὰ τοῦ; γέλοιον vel παρ' ἐμοῦ. *B.* γέλοιον. deinde scribendum videtur κοτταβιῶ δὲ τίνα τρόπον; conl. v. 17. 5 scr. μάθε δ'· ὃς ἂν κτλ. cf. 20. 7. post πλάστιγγα interrogandi signum posui. 16. scr. οἴνου — πολύ.

ΒΑΚΧΑΙ

56

ἐπεὶ δὲ τοῦτ' οὐκ ἔστι, κακοδαίμων σφόδρα
ὅστις γαμεῖ γυναῖκα, πλὴν ἐν τοῖς Σκύθαις·
ἐκεῖ μόνον γὰρ οὐχὶ φύετ' ἄμπελος.

Athenaeus 10, 441 d *Ἀντιφάνης Βάκχαις κτλ.* 1. *δὴ* A. 3. *οὐχὶ* Mein.] *οὐ* A. *φύετ'* VL] *φύεται* A. *ἐπεὶ τοῦτ' οὐκ ἔστι*, i.e. 'cum vitis exstirpari non possit', aut 'cum sine mulieribus vivi non possit'. Aristot. Anal. post. 1, 12 *ἐν Σκύθαις οὐκ εἰσὶν αὐλητρίδες, οὐδὲ γὰρ ἄμπελοι.* (Mein.)

ΒΑΤΑΛΟΣ

Cf. Meinek. I 334—336 et quae supra ad *Αὐλητοῦ* titulum adnotavimus.

57

Plutarchus Demosth. 4 *ἦν δ' ὁ Βάταλος, ὡς μὲν ἔνιοί φασιν, αὐλητὴς τῶν κατεαγότων· καὶ δραμάτιον εἰς τοῦτον, κωμῳδῶν αὐτόν, Ἀντιφάνης πεποίηκεν.* Hedylus Alexandr. Athen. 4, 176 d *ηὔλει δὲ (Θέων ὁ μόναυλος) Γλαύκης μεμεθυσμένα παίγνια Μουσέων | καὶ τὸν ἐν ἀκρήτοις Βάτταλον ἡδυπότην.*

ΒΟΙΩΤΙΣ

Sic demum recte inscribitur fabula, non *Βοιωτία* aut *Βοιώτιος*. Boeoti enim Graecis sunt *Βοιωτοί*, non *Βοιώτιοι* (siquidem *Βοιώτιος* ut *Βοιωτικός* semper est adiectivum), mulieres Boeotiae *Βοιωτίδες*, a provinciis autem oppidisve (Mein. I 323) comoediarum nomina numquam petita sunt. bis Athenaei A *Βοιωτίῳ*, bis (semel cum Polluce) *Βοιωτίᾳ*: utrumque ortum est ex *Βοιωτίδι.* ac perinde Theophili et Menandri, fortasse etiam Aquilii (cf. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² p. 33) fabulas inscribendas esse arbitror.

58

[καὶ περὶ μὲν ὄψου γ' ἠλίθιον τὸ καὶ λέγειν
ὥσπερ πρὸς ἀπλήστους.] ἀλλὰ ταυτὶ λάμβανε,
παρθένε, τὰ μῆλα. Β. καλά γε. Α. καλὰ δῆτ', ὦ θεοί·
νεωστὶ γὰρ τὸ σπέρμα τοῦτ' ἀφιγμένον
εἰς τὰς Ἀθήνας ἐστὶ παρὰ τοῦ βασιλέως.
Β. παρ' Ἑσπερίδων, ᾤμην γε. Α. νὴ τὴν Φωσφόρον,
φησὶν τὰ χρυσᾶ μῆλα ταῦτ' εἶναι. Β. τρία
μόνον ἐστίν. Α. ὀλίγον ἐστὶ τὸ καλὸν πανταχοῦ
καὶ τίμιον.

Athenaeus 3, 84 ab ὅτι δ' ὄντως ἐκ τῆς ἄνω χώρας ἐκείνης κατέβη εἰς τοὺς Ἕλληνας τὸ φυτὸν τοῦτο, ἔστιν εὑρεῖν λεγόμενον καὶ παρὰ τοῖς τῆς κωμῳδίας ποιηταῖς, οἳ καὶ περὶ μεγέθους αὐτῶν τι λέγοντες τῶν κιτρίων μνημονεύειν φαίνονται. Ἀντιφάνης μὲν ἐν Βοιωτίῳ κτλ. 1. ὄψου γ' ἠλίθιον τὸ Dindf.] ὄψου ἠλιθοντο A. 6. de discriptione personarum cf. Hermann. N. Jen. allg. Lz. 1842 p. 511. Φωσφόρον] Ἄρτεμιν Eriph. 2, 6. 7. φησὶν] φησὶ A. ταῦτ'] ταυτὶ A. 8. ὀλίγον ἐστὶ τὸ καλον π. A. 7—9 Epitome τρία μόνα, ὀλίγον ἐστὶ πανταχοῦ τὶ καλὸν καὶ τίμιον. — ταυτί. B. ναὶ τρία Bergk. (Mein. V CLXIII).

Antiphanis versus Athenaeo teste in Meliboeam transtulit Eriphus (fr. 2). mihi verba, quae uncis inclusi, aliunde inlata videntur ac ne poetae quidem ullius esse. 7. φησίν ex Eriphi fr. 7, si quidem hoc ad Meliboeam pertinet, videtur explicari posse. tres enim adsunt in scaena, unus qui Hesperidum mala quae aurea esse adfirmat (φησίν) et ut videtur ova quae Ledae esse dicit attulit, deinde puella et tertius nescio quis, qui puellae mala tradit. de malo citrio ex Perside in Graeciam translato cf. Hehn. Kulturpfl.[2] 381. 2. Hesperidum horti prope Cyrenen memorantur Plin. N. h. 5, 31, λίμνη Strab. 17, 836.

59

ἐνεγκεῖν ἐξ ἀγροῦ μοι τῶν ῥοῶν
τῶν σκληροκόκκων.

Athenaeus 14, 650 e Ἀντιφάνης ἐν Βοιωτίᾳ κτλ. ῥοῶν Schweigh.] ῥοιῶν A.

60

καλέσας τε παρατίθησιν ἐν παροψίδι
βολβούς.

Athenaeus 9, 367 f ἐπὶ τοῦ σκεύους οὖν εἴρηκεν (τὸ παροψίς) Ἀντιφάνης Βοιωτίῳ κτλ. Pollux 10, 88 τὸ ἐν τῇ Ἀντιφάνους Βοιωτίᾳ σαφέστατα ἐπὶ τοῦ ἀγγείου ἐστὶν εἰρημένον κτλ. καλέσας Pollux] καλέσασα A Athen. παροψίσιν βολβούς Pollux] παροψίδι A Athen. καλέσας (-ασα) prorsus ineptum. scribendum est ζέσας τε, pro quo cum scriptum esset καὶ ζέσας id ortum est quod in codicibus vulgatur. — rectene Athenaeus et Pollux παροψίδα vas interpretentur dubitari potest.

61

κάνθαρος

ὅτι καὶ γυναικεῖον κοσμάριόν ἐστιν . ., Ἀντιφάνης εἴρηκεν ἐν Βοιωτίᾳ. Athenaeus 11, 474 e.

ΒΟΜΒΥΛΙΟΣ

Βομβυλιός est 'poculi genus angusto orificio et liquorem guttatim et bilbite cum sonitu emittens. Schol. Apollon. Rhod. 2, 569 *βομβύλη εἶδος μελίσσης, καὶ ποτηρίου δὲ εἶδος . . . στενοτράχηλον.* Pollux 6, 98 *βομβυλιὸς δὲ τὸ στενὸν ἔκπωμα καὶ βομβοῦν ἐν τῇ πόσει.* 10, 68 *τὸ καλούμενον κυρίλλιον πρὸς τῶν Ἀσιανῶν βομβύλιον Ἀντισθένης εἴρηκεν.* Socrat. Athen. 11, 784 d *οἱ ἐκ βομβυλιοῦ (πίνοντες) κατὰ μικρὸν στάζοντες.* 12, 485 a (*λεπαστή*), *ἀφ' ἧς ἐστι ..ἀθρόως πιεῖν, κατεναντίον τῷ λεγομένῳ βομβυλιῷ.*' Mein. I 311. cf. etiam Koppiers. Obs. phil. 28 sq. — haec omnia tamen titulos comparanti quales sunt *Κορυδαλός* Eubuli ac Timothei *Κυνάριον*, non persuaserunt non potuisse etiam a bestiola cui nomen est *βομβυλιός* fabulae nomen petitum esse. — *βομβυλιός* quinquiens Herodianus.

62

τὰς προσφόρους
ὑμῖν τροφάς, σκορόδια, τυρόν, κρόμμυα,
κάππαριν . . . πάντα ταῦτ' ἐστὶν δραχμῆς.

Athenaeus 4, 161 e *ἐξὸν κατὰ τὸν αὐτὸν τοῦτον ποιητὴν* (*Ἀντιφάνη*) *ἐν Θομβυκίῳ λέγοντα* (*λέγονται* A) *δραχμῆς ὠνήσασθαι κτλ.* 2. *ὑμῖν*, non *ἡμῖν*, A. *σκορόδια* Iacobs. Addit. 103] *σκόροδα.* — in ed. min. Mein. ante *τὰς προσφόρους* posuit *δραχμῆς*, in Athenaeo etiam *τὰς προσφόρους ὑμῖν τροφάς* cum Dobraeo a poetae verbis secludit. 3. *ἐλάας* vel *ἄνηθον* supplet Dobr.: at quidni *ἔλαιον*? cf. fr. 70. Iacobs. *καὶ κάππαρίν γ'· ἅπαντα κτλ.*, Nauck. Philol. VI 416 *κάππαριν· ἀπαξάπαντα κτλ.* Herwerden. Nov. add. crit. 19 *κάππαριν· ἅπαντα ταῦτα μιᾶς ἐστιν δρ.*, caesura intolerabili.

63

Pollux 10, 179 *εἴη δ' ἂν καὶ κόιξ ἕν τι τῶν πλεγμάτων... σαφῶς δὲ αὐτὸ Ἀντιφάνης ἐν Βομβυλιῷ δηλοῖ εἰπών· ἀγγεῖον ἀλφιτηρὸν ὁ κόιξ.* *ἀλφιτηρὸν* Cobet. Mnem. V 194] *ἀλφιτήριον.* verba poetae ea esse quae Pollux tradit credere non possum. ceterum cf. Pherecr. 78.

64

κνισολοιχός

Athenaeus 3, 125 f *τοῦ κνισολοιχοῦ δὲ καὶ Ἀντιφάνης μνημονεύει ἐν Βομβυλιῷ.* *κνισολοιχοῦ* Mein.] *κνισολοίχου.*

ΒΟΥΣΙΡΙΣ

Cf. quae ad Cratini fabulam cognominem adnotavimus.

ΓΑΜΟΣ

Eodem nomine fabulas scripserunt Philemon et Diphilus ac latine Caecilius Statius. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.[2] p. 43.

70

πατάνια, σεῦτλον, σίλφιον, χύτρας, λύχνους,
κορίαννα, κρόμμυ', ἅλας, ἔλαιον, τρύβλιον.

Athenaeus 4, 169 d *πατάνιον* (*πατάνειον* A) *δὲ διὰ τοῦ π Ἀντιφάνης ἐν Γάμῳ* (*σάμῳ* A) *κτλ.* contra Bekker. Anecd. 84, 13 *βατάνια· τὰς λοπάδας, ὡς Ἀλεξανδρεῖς. Ἀντιφάνης Γάμοις.* 1. *πατάνια* B] *πατάνεια* A. 2. *κρόμμυ'*] *κρόμμυα* A. *ἅλας* Schweigh.] *ἅλες* A. cf. fr. 95. 142.
fortasse fragmentum inter duas personas distribuendum est, ut *χύτρας λύχνους* et *τρύβλιον* sint alterius. '*ἅλες* de cibo frugali et viliore, ut apud Horat. Serm. 1, 3, 13 *sit mihi mensa tripes et concha salis puri.* cf. Pers. 3, 24. Lucian. Tim. 56 *εἴ ποτε τρυφῴην, ὀλίγον τῶν ἁλῶν.* De merc. cond. 19.' Iacobs. Addit. 140. 1.

71

κογχίον τε μικρὸν ἀλλᾶντός τε προστετμημένον

Athenaeus 4, 160 d *κόγχος μνήμης τετύχηκεν . . .* (*παρὰ*) *Ἀντιφάνει τῷ κωμικῷ, ὃς ὑποκοριστικώτερον αὐτὸν ὠνόμασεν ἐν Γάμῳ οὕτως κτλ.* *κογχίον τι* Mein. Anal. Ath. 76, prorsus incerta coniectura.

72

ἐκτεμὼν χορδῆς μεσαῖον

Athenaeus 3, 95 a *Ἀντιφάνης ἐν Γάμοις κτλ.* *μεσαῖον θυννάδος τέμαχος* fr. 181.

ΓΑΝΥΜΗΔΗΣ

Raptum Ganymedis fabulae argumentum fuisse utrumque fragmentum docet. fuit etiam Alcaei *Ganymedes* et Eubuli.

73

τῶν οἰκιῶν οὗν ὧν ὁρᾷς, ἐν τῇδε μὲν
ὁ τῶν Φρυγῶν τύραννος οἰκῶν τυγχάνει
γέρων, ἀπ' ἀρχῆς Λαομέδων καλούμενος.

Schol. Eurip. Troad. 821 *καὶ Ἀντιφάνης Λαομέδοντος παῖδα τὸν Γανυμήδην φησὶ διὰ τούτων κτλ.* desunt igitur in extremo fragmento ea ipsa verba, quibus poeta Ganymedem Laomedontis

filium esse dixerat. apud Homerum Il. 20, 232 Trois filius est. ad *Ganymedem* haec rettulit G. Hermannus Opusc. V 186. 1. οἰκιῶν L. Dindf. et Hermann.] οἰκείων A. μὲν ὁ τῶν Meinek.] μενόντων A. 2. οἰκῶν Mein.] ὤκων A. 3. ἀρχῆς Seidlerus apud Herm.] ὀργῆς A. Ἀντιφάνης Hermann.] ἀριστοφάνης A. διὰ τούτων Fritzschius apud Herm.] τὰς A. 'videntur praesentes in scaena agere Mercurius et alius quidam, cui Ganymedis rapinam Iuppiter mandaverat. huic viam monstrabat Mercurius.' Mein. ex prologo excerpta esse adparet. ἀπ' ἀρχῆς i. e. *a regia dignitate* Laomedon ut μέδων τοῦ λαοῦ dicitur.

74

Π. οἴμοι περιπλοκὰς
λίαν ἐρωτᾷς. Λ. ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς φράσω.
τῆς ἁρπαγῆς τοῦ παιδὸς εἰ ξύνοισθά τι,
ταχέως λέγειν χρὴ πρὶν κρέμασθαι. Π. πότερά μοι
γρῖφον προβάλλεις τοῦτον εἰπεῖν, δέσποτα,
τῆς ἁρπαγῆς τοῦ παιδὸς εἰ ξύνοιδά τι,
ἢ τί δύναται τὸ ῥηθέν; Λ. ἔξω τις δότω
ἱμάντα ταχέως οἷον. Π. οὐκ ἔγνων ἴσως.
ἔπειτα τοῦτο ζημιοῖς με; μηδαμῶς·
ἅλμης δ' ἐχρῆν τι περιφέρειν ποτήριον.
Λ. οἶσθ' οὖν ὅπως δεῖ τοῦτό σ' ἐκπιεῖν; Π. ἐγώ;
κυμιδῆ γε. Λ. πῶς; Π. ἐνέχυρον ἀποφέροντά σου.
Λ. οὐκ ἀλλ' ὀπίσω τὼ χεῖρε ποιήσαντα δεῖ
ἕλκειν ἀπνευστί.

Athenaeus 10, 459 a λεκτέον ἤδη καὶ τίνα κόλασιν ὑπέμενον οἱ μὴ λύσαντες τὸν προτεθέντα γρῖφον. ἔπινον οὗτοι ἅλμην παραμισγομένην τῷ αὑτῶν ποτῷ, καὶ ἔδει προσενέγκασθαι τὸ ποτήριον ἀπνευστί, ὡς Ἀντιφάνης δηλοῖ ἐν Γανυμήδει διὰ τούτων κτλ. cf. Pollux 6, 107 ὁ μὲν λύσας γέρας εἶχε κρεῶν τινα περιφοράν, ὁ δὲ ἀδυνατήσας ἅλμης ποτήριον ἐκπιεῖν. 1. ἐρωτᾷς] ἔρωτας A. 4. κρέμασθαι V L] κρεμᾶσθαι A. ποτερα A. 5. προβάλλεις V L] προβαλεῖς A. 6. 7. τι ἢ Dindf.] τιν A. 10. παραφέρειν Villebrun. 11. τοῦτό σ' Casaub.] σε τοῦτ' A. 12. κομιδῆι A. σου Herm.] σοι. om. A.

conloquitur Laomedon rex (*Λ*) cum paedagogo Ganymedis (*Π*). aut nescit servus aut callide simulat se nescire, quomodo puer raptus sit. itaque fingit se domini verba non intellegere, tamquam griphi instar obscura sint. Laomedon loris eum caedi iubet: quo facto indignabundus quaerit, velitne dominus propterea, quod griphum non solverit (οὐκ ἔγνων ἴσως 8), loris se caedi. eis enim qui gri-

phum non solverint non verbera, sed eam poenam convenire, ut muriae poculum ebibant. quod per ironiam accipiens rex quaerit qua ratione sibi poculum ebibendum putet. 'servus praecavens sibi ne loris caedatur *ita*, inquit, *me poculum ebibere oportet, ut id pro pignore auferam, quo meum sit, si tu me caedas. minime vero*, respondet senex: *ne tanges quidem, sed reiectis in dorsum manibus uno spiritu trahes.*' Hermann. apud Mein.

8. scrib. *ἱμάντα ταχὺ βόειον. Π. οὐκ ἔγνωκ' ἴσως*, et v. 13 *τὼ χεῖρ' ἀποστρέψαντα.*

ΓΛΑΥΚΟΣ

Cf. quae ad Eubuli *Glaucum* adnotavimus.

75

καλυψάμενος τριβωνίῳ
διεπαρθένευσα.

Pollux 3, 43 *Ἀντιφάνης Γλαύκῳ κτλ. καλυψάμενος —Ἀντιφάνης* Mein.] *καλύψας καλύμματος — Ἀριστοφάνης*. Bekker. Anecd. 88, 17 *διαπαρθενεῦσαι ... δεδιῳκημένα· Ἀντιφάνης Μηναγύρτῃ.* post *διαπαρθενεῦσαι* Meinekius excidisse arbitratur *Ἀντιφάνης Γλαύκῳ.*

ΓΟΡΓΥΘΟΣ

Titulus suspectus. *Γεργίθιος* Reinesius Var. lect. 3, 3 p. 382, *Γύργαθος* (Aristoph. fr. 217) Dobraeus Advers. II 318. cf. Mein. I 327. mihi *Γοργύρα* scribendum videtur, qua voce non solum Herodotus 3, 145, sed Harpocratione teste etiam Dinarchus et Aeschines usi sunt. Gloss. Her. *γοργύρη· δεσμωτήριον ὑπόγαιον.* cf. Lysipp. 1. Hesych *γοργύρα· ὑπόνομος, δι' οὗ τὰ ὕδατα ὑπεξῄει.* similiter Etym. m. *γεργύρα.* idem *γόργυρον· δεσμωτήριον. γοργυρά, ὑπόνομος βορ(βορ)ώδης. καθόλου δὲ ἔλεγον οὕτω τὰς δυσεξιτήτους κατασκευάς.* cf. Eustath. 1688, 53. similes tituli sunt Alexidis (*Ἡ*) *εἰς τὸ φρέαρ*, Anaxippi et Diphili *Φρέαρ*, quodammodo etiam Pherecratis *Ἰπνός.*

76

ἧττόν τ' ἀποσταίην ἂν ὧν προειλόμην
ἢ Καλλιμέδων γλαύκου πρόοιτ' ἂν κρανίον.

Athenaeus 8, 340 c *Ἀντιφάνης ἐν Γοργύθῳ κτλ.* de *Callimedonte* Carabo cf. 26, 5.

ΔΕΥΚΑΛΙΩΝ

77

τάριχος ἀντακαῖον εἴ τις βούλετ' ἢ
Γαδειρικόν, Βυζαντίας δὲ θυννίδος
ὀσμαῖσι χαίρει.

Athenaeus 3, 118 d Ἀντιφάνης ὁ ποιητὴς ἐν Δευκαλίωνι ταρίχων τῶνδε μέμνηται κτλ. 1. βούλετ' Dindf.] βούλεται A. 2. δὲ] τε Iacobs. Addit. 82. ὀσμαῖσι] εὐφροσύναις ὀσμαῖσι A. εὐφραίνετ' ὀσμαῖς Mein., ὀσφραισι χαίρει Naber. Mnem. nov. VIII 46 conl. Achill. Tat. 56, 31.

Herodot. 4, 53 (ὁ Βορυσθένης ποταμὸς) κήτεα μεγάλα ἀνάκανθα, τὰ ἀντακαίους καλέουσι, παρέχεται εἰς ταρίχευσιν (*Störe, Welse*, Lhardy). Athen. 7, 315 d ἐν Γαδείροις ... καὶ τῶν ἀντακαίων αἱ γνάθοι καὶ οὐρανίσκοι καὶ οἱ λεγόμενοι μελανδρύαι ἐξ αὐτῶν ταριχεύονται. cf. Aelian. De anim. 14, 23 et 26. Antiph. 186. Lync. 9. Sopat. Paph. Athen. 3, 119 a ἐδέξατ' ἀντακαῖον, ὃν τρέφει μέγας Ἴστρος Σκύθαισιν ἡδονήν. de salsamentis *Gaditanis* cf. Eupol. 186.

78

σησαμίδας ἢ μελίπηκτα ἢ τοιοῦτό τι.

Athenaeus 14, 646 f σησαμίδες ἐκ μέλιτος καὶ σησάμων πεφρυγμένων καὶ ἐλαίου σφαιροειδῆ πέμματα . . . Ἀντιφάνης Δευκαλίωνι κτλ. 'μελίπηκτον?' Dindf. Β. ναί, τοιοῦτό τι Mein. ed. mai.

ΔΗΛΙΑ

Semel commemorat et Aristophani tribuit Athenaeus 9, 373 a. Antiphanis nomen substituit Mein. I 329. 30. cf. Dind. Aristoph. fr. p. 9.

79

λάχανα κνήστ' ἢ στέμφυλα

Athenaeus 9, 373 a οὕτως δὲ (κνιστὰ) εἴρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Δηλίᾳ τὰ σύγκοπτα λάχανα κτλ. Eustath. 872, 9 λάχανα κνηστὰ ἐκαλοῦντο τὰ συγκοπτά. Photius κνηστὰ ('κνιστὰ primo') λάχανα· συγκοπτά. Pollux 6, 62 τὰ δὲ συγκεκομμένα λάχανα κνιστὰ ἐκάλουν. Hesych. κνιστά· λάχανα συγκεκομμένα. — κνήστ' ex Phot. Eustath.] κνιστὰ A. cf. Aristoph. fr. 908.

ΔΙΔΥΜΟΙ

80

ὁ γὰρ παράσιτός ἐστιν, ἂν ὀρθῶς σκοπῇς,
κοινωνὸς ἀμφοῖν, τῆς τύχης καὶ τοῦ βίου.

οὐδεὶς παράσιτος εὔχετ' ἀτυχεῖν τοὺς φίλους,
τοὐναντίον δὲ πάντας εὐτυχεῖν ἀεί.
ἔστιν πολυτελὴς τῷ βίῳ τις, οὐ φθονεῖ,
μετέχειν δὲ τούτων εὔχετ' αὐτῷ συμπαρών.
κἄστιν φίλος γενναῖος ἀσφαλής θ' ἅμα,
οὐ μάχιμος, οὐ πάροξυς, οὐχὶ βάσκανος,
ὀργὴν ἐνεγκεῖν ἀγαθός· ἂν σκώπτῃς, γελᾷ·
ἐρωτικός, γέλοιος, ἱλαρὸς τῷ τρόπῳ,
πάλιν στρατιώτης ἀγαθὸς εἰς ὑπερβολήν,
ἂν ᾖ τὸ σιτάρχημα δεῖπνον εὐτρεπές.

Athenaeus 6, 237 f *Ἀντιφάνης ἐν Διδύμοις φησὶν κτλ.* 1. *ὁ γὰρ* Wakefield] *ὅρα γὰρ* A. *ὅρα* Grot. Excerpt. 607. *ὁρᾷς* Clinton. Mus. crit. I 571. 9. *ἀγανός* Bothius. *γελᾶν* Herwerd. Mnem. nov. IIII 304. 12. *σιτάρκημα* Cobet. Mnem. V 81.

ex hac Antiphanis ecloga cognoscitur non accurate scripsisse Pollucem 6, 35 *πρῶτος Ἐπίχαρμος τὸν παράσιτον ὠνόμασεν, εἶτα Ἄλεξις.* cur duo fragmenta haec esse Meinekius Anal. Ath. 103 statuerit non satis intellego. fortasse v. 3 *παράσιτος* ex interpretamento ortum et scribendum est *οὐδεὶς γὰρ αὐτῶν* vel *ἡμῶν.*

81

τὸ ποτήριόν μοι τὸ μέγα προσφέρει λαβών.
ἐνεχεάμην ἄκρατον οὐχὶ παιδιᾷ,
κυάθους θεῶν τε καὶ θεαινῶν μυρίους·
ἔπειτ' ἐπὶ τούτοις πᾶσι τῆς σεμνῆς θεᾶς,
καὶ τοῦ γλυκυτάτου βασιλέως διμοιρίαν.

Athenaeus 10, 423 c *κατὰ τὸν κωμῳδιοποιὸν Ἀντιφάνην, ὅς ἐν Διδύμοις φησί κτλ.* 2. *ἐνεχεάμην* K.] *ἐπεχεάμην.* *παιδιᾷ* K.] *παιδίον* A. 4. *ἔπειτ'* Koppiers. Observ. 37] *εἶτ'* A.

v. 4, quamquam comicorum est *ἡ θεός* (cf. quae adnotavimus ad Aristoph. fr. 204), ut in oratione elatiore reliqui *τῆς θεᾶς.* Minervam intellegit Casaubonus, *regem* Alexandrum Philippi filium Meinekius. *deam* Olympiadem potius dixeris. nam Aeschinis et Demadis aetate vel etiam paullo superiore iam ad tam foedam adulationem delapsos fuisse Athenienses frustra negat Herwerdenus Anal. crit. 46. 7, qui prorsus singularem horum versuum interpretationem excogitavit. si Antiphanem ultra Ol. 112 (cf. quae ad *Παρεκδιδομένην* adnotavimus) vixisse constaret, Roxanen filiumque Alexandri ex ea recens natum (*γλυκυτάτου*) significari dicerem. — 1. scr. *προσφερέτω.* 2. *ἐνεχεάμην,* nam *ἐπιχεῖν* est (aquam vino) *adfundere* (Cobet. N. l. 601), hic vero *merum* solum *infunditur.* cf. Alexid. 111, 1. Sophil. 4. Diphil. 5. deinde *παιδιᾷ,* sicuti *ioco*

Corn. Nep. Epam. 3. Eurip. Troad. 975 (tres deae) *παιδιαῖσι καὶ χλιδῇ ἦλθον πρὸς Ἴδην*. prorsus eodem modo saepissime *σπουδῇ*. *non per iocum vinum mihi infundi iussi*, sed ut salutem propinarem reginae regique. 5. '*διμοιρία* est dupla portio' Casaub. cf. Xenoph. Ages. 5, 1. Horat. Carm. 3, 8, 13 *sume, Maecenas, cyathos amici sospitis centum.*

82

ἀπέλαυσα πολλῶν καὶ καλῶν ἐδεσμάτων,
πιών τε προπόσεις τρεῖς ἴσως ἢ τέτταρας
ἐστρηνίων πως, καταβεβρωκὼς σιτία
ἴσως ἐλεφάντων τεττάρων.

Athenaeus 3, 127 d *τὰ δὲ ἐδέσματα ὠνόμασεν Ἀντιφάνης ἐν Διδύμοις οὑτωσί κτλ.* 2. *τρεῖς*] *τρεῖς εἰς* A. 3. Phrynich. Epit. 381 *στρηνιᾶν· τούτῳ ἐχρήσαντο οἱ τῆς νέας κωμῳδίας ποιηταί· ᾧ ἂν μανείς τις χρήσαιτο, παρὸν λέγειν τρυφᾶν.* cf. Sophil. 6. Diphil. 132. — parasitus nescio quis loqui videtur.

83

οἰνογευστεῖ, περιπατεῖ
ἐν τοῖς στεφάνοις.

Athenaeus 9, 380 f *Ἀντιφάνης ἐν Διδύμοις κτλ.* *ἐν τοῖς στεφάνοις*, *in foro coronario*. cf. Pherecr. 2.

84

συμπάσχειν

τὸ ἐλεεῖν. Ἀντιφάνης Διδύμοις. Bekker. Anecd. 114, 4. cf. Koppiers. Observ. phil. 22.

ΔΙΠΛΑΣΙΟΙ

85

Α. τί οὖν ἐνέσται τοῖς θεοῖσιν; Β. οὐδὲ ἕν,
ἂν μή κεράσῃ τις. Α. ἴσχε, τὸν ᾠδὸν λάμβανε.
ἔπειτα μηδὲν τῶν ἀπηρχαιωμένων
τούτων περάνῃς, τὸν Τελαμῶνα, μηδὲ τὸν
Παιῶνα, μηδ' Ἁρμόδιον.

Athenaeus 11, 503 de *οὕτως* (*ᾠδὸς*) *ἐκαλεῖτο τὸ ποτήριον, φησὶ Τρύφων ἐν τοῖς Ὀνοματικοῖς, τὸ ἐπὶ τῷ σκολίῳ διδόμενον, ὡς Ἀντιφάνης παρίστησιν ἐν Διπλασίοις κτλ.* 2. *ἂν* Dindf.] *ἐὰν* A. *ἴσχε*] *ἔχε* (*τὸν ᾠδόν, λ.*) Dobraeus. 4. *περάνης* A.

dei quid hic sibi velint non exputo: nam cum scolia canebantur, deis non libabatur. scribendum est *τί οὖν ἔνεστι τοῖς σκύφοισιν*; Athen. 11, 498 a *οἱ Ἀττικοὶ* (σκύφος) *καὶ ἀρσενικῶς καὶ οὐδετέρως λέγουσιν*. 5. cf. fr. 4.

86

οὐδεὶς πώποτε,
ὦ δέσποτ', ἀπέθαν' ἀποθανεῖν πρόθυμος ὤν,
τοὺς γλιχομένους δὲ ζῆν κατασπᾷ τοῦ σκέλους
ἄκοντας ὁ Χάρων ἐπὶ τὸ πορθμεῖόν τ' ἄγει
σιτιζομένους καὶ πάντ' ἔχοντας ἀφθόνως.
ὁ δὲ λιμός ἐστιν ἀθανασίας φάρμακον.

Stobaeus Floril. 21, 4 *Ἀντιφάνους ἐκ Διπλασίων* A. 4. *τὸ πορθμεῖόν* Valcken. Diatr. 280] *τόπον θεῖόν*. 5. *σιτιζομένους*] *ὠστιζομένους*?
6. *εὐθανασίας* Bothius. aut hoc reponendum aut cum Grotio a v. 6 novum fragmentum incohandum est.

ΔΡΑΠΕΤΑΓΩΓΟΣ

Plat. Protag. 310 c *ὁ γάρ τοι παῖς με ὁ Σάτυρος ἀπέδρα· καὶ δῆτα μέλλων σοι φράζειν ὅτι διωξοίμην αὐτόν, ἐπελαθόμην.* 'litterarum ad fugitivum comprehendendum in finitimas urbes missarum exemplum in papyro (a. 145 a. Chr.) scriptum' exhibuit 'Letronne Fragm. inéd. p. 14 sq.' Stallbaum.

87

κοσμίως ποιῶν τὴν ἔνθεσιν
μικρὰν μὲν ἐκ τοῦ πρόσθε, μεστὴν δ' ἔνδοθεν
τὴν χεῖρα, καθάπερ αἱ γυναῖκες, κατέφαγεν
πάμπολλα καὶ ταχύτατα.

Athenaeus 4, 161 de *κατὰ τὸν ἥδιστον Ἀντιφάνη· οὗτος γὰρ ἐν Δραπεταγωγῷ λέγει κτλ.* 2. *πρόσθε* A. cf. Lob. Phryn. 284. 5. 3. *κατέφαγε* Dindf.] *καταφάγετε* Athenaeus verbis poetae consulto inmutatis. 4. *ταχύτατα*] *τάχιστα* Herwerd. Anal. crit. 34. praestat *παχύτατα*.

ΔΥΣΕΡΩΤΕΣ

Merae coniecturae sunt quae de argumento fabulae exponuntur in Toeppelii progr. Neobr. 1851 p. 13.

88

ἐκεῖσε δ' οὐ πλέω
ὅθεν διεσπάσθημεν, ἐρρῶσθαι λέγων

ἅπασιν, ἵπποις, σιλφίῳ, συνωρίσιν,
καυλῷ, κέλησι, μαστοῖς, πυρετοῖς, ὀποῖς.

Athenaeus 3, 100 f *τοῦ δὲ ὀποῦ μέμνηται Ἀντιφάνης ἐν Δυσέρωσι περὶ Κυρήνης τὸν λόγον ποιούμενος κτλ.* 1. 2. *δ' οὐ πλέω ὅθεν* K.] *διουπλεωθεν* A. *διαπλέω ὅθεν* Schweigh. 3. *ἅπασιν*] *ἀλλᾶσιν* Meinek. Anal. Ath. 45. 4. *μασπέτοις* Dalecamp. *μαζίοις* Mein. *πυρετοῖς*] *δίφροις* Lennep. Phalar. 321. at v. 3 iam *συνωρίδας* commemoraverat. *πυροῖς* Mein. ed. min. *ὀποῖς* V L] *ὀπίσω* A. *ὀπῷ* Toeppel. 13.

inter duas personas divisit Meinekius in Ath. ed. *B. σιλφίῳ A. συνωρίσιν* | *B. καυλῷ A. κέλησι B. μ. A. π. B. ὀπ.* at quam hic habemus orationem, ea multo similior est Arist. Ran. 112 sq. quam Plut. 190 sq. — negat qui haec loquitur se Cyrenen, unde abreptus sit, rediturum esse, facile relictis omnibus quae illa urbs pulchra et praeclara habeat. Strab. 17, 837 *ἱπποτρόφος ἐστὶν ἀρίστη.* de *laserpitio* cf. quae ad Arist. Eq. 894. 5 attuli. quibus addo Strab. 17, 838. Plin. N. h. 5, 33. usque ad taedium eo gloriari Cyrenaeos indicat poeta eiusdem rei nominibus identidem repetitis (*σιλφίῳ, καυλῷ, ὀπῷ*). 4. Theophr. Hist. plant. 6, 3, 1 *τὸ δὲ φύλλον (τοῦ σιλφίου) καλοῦσι μάσπετον.* (Plin. N. h. 19, 42 *huius folia maspetum vocabant.*) quod cum nominatim addere Theophrastus necessarium duxerit, non credo poetam ea voce usum esse quae Atheniensibus esset ignota. ac multo magis ridiculum videtur *μαστροποῖς*. neque vero *πυρετοῖς* scripsisse potest Antiphanes, cum saluberrima fuerit Cyrenaica. Theophr. Caus. pl. 6, 18, 3 *ἡ γὰρ χώρα λεπτὴ καὶ ξηρὰ καὶ οὐκ ἄγαν θερμή, καθαρῷ δὲ τῷ ἀέρι καὶ ἀνύδρῳ.* itaque, quoniam erat pulcherrima simul et magna, in monte posita, a mari longe conspicua (Strab. 17, 837), scribo *πύργοις*.

ΔΥΣΠΡΑΤΟΣ

I. e. *servus* propter nequitiam non facile vendibilis. — iterum edidit Epicrates, quo factum est ut ipsi interdum tribueretur. Meinek. I 321. 2. 414.

89

δρᾶν τε κείμενα
ἄμητας ἡμιβρῶτας ὀρνίθειά τε,
ὧν οὐδὲ λειφθέντων θέμις δούλῳ φαγεῖν,
ὥς φασιν αἱ γυναῖκες. ὃ δὲ χολᾶν ποιεῖ,
γάστριν καλοῦσι καὶ λαμυρὸν ὃς ἂν φάγῃ
ἡμῶν τι τούτων.

Athenaeus 6, 262 c *καὶ Ἀντιφάνης ἐν Δυσπράτῳ φησὶν κτλ.* 'eosdem versus Epicrates apud Athen. l. l. in *Δυσπράτῳ* (fr. 5) posuerat, unde postrema *ὃ δὲ — τούτων* ceteris addidi propter

Antiattic. 116, 8 χολᾶν· ὀργίζεσθαι. Ἀντιφάνης.' Mein. — quae in Epicratis fr. 5 antecedunt Antiphanis non esse cognoscitur ex verbis codicis C hisce: μετήνεγκε δὲ τὰ ἰαμβεῖα ταῦτα ἐξ ἀντιφάνους ἀπὸ τοῦ ὁρᾶν τε κείμενα καὶ ἑξῆς. 2. ἠμιβρῶτας L] ἡμιβρώτους A. at in Epicratis fr. 5 ἡμιβρῶτας etiam A. 4. χολᾶν Porson.] χοααιν A. 5. ἡμῶν ὃς ἂν | φάγῃ Porson.

3. λειφθέντων. cf. Eubul. 15, 10. Eupol. 330. 5. λαμυρός alibi apud comicos non invenitur. cf. Xenoph. Conviv. 8, 24. Phrynich. Epit. 291 λάμυρος· οἱ νῦν μὲν τὸν ἐπίχαριν τῷ ὀνόματι σημαίνουσιν, οἱ δ' ἀρχαῖοι τὸν ἰταμὸν καὶ ἀναιδῆ. cf. Lobeck. Phryn. 291. 2. 760. Pathol. prol. 274. Fritzsch. Arist. Ran. 245.

90

Σικελῶν τε τέχναις ἡδυνθεῖσαι
δαιτὸς διαθρυμματίδες.

Athenaeus 14, 661 f Ἀντιφάνης ἐν Δυσπράτῳ ἐπαινῶν τους Σικελικοὺς μαγείρους λέγει κτλ. aut delendum δαιτός cum Dindorfio aut aliquid supplendum. Meinekius δαιτὸς λιπαρᾶς.

ΔΩΔΩΝΙΣ

Cf. Meinek. I 330. Aristoteles Rhet. 2, 23 Θήβησιν Ἰσμηνίου καὶ Στίλβωνος ἀμφισβητούντων ἡ Δωδωνὶς ἀπέδειξεν Ἰσμηνίου τὸν υἱόν, καὶ διὰ τοῦτο Θετταλίσκον Ἰσμηνίου ἐνόμιζον.

91

πόθεν οἰκήτωρ, ἤ τις Ἰώνων
τρυφεραμπεχόνων ἁβρὸς ἡδυπαθὴς
ὄχλος ὥρμηται;

Athenaeus 12, 526 d κοινῶς δὲ περὶ πάντων τῶν Ἰώνων τρυφῆς Ἀντιφάνης ἐν Δωδώνῃ (B δωδώνι) τάδε λέγει κτλ. 1. ἤ τις Mein.] ἢ τίς A, qui in v. 2 nullum nisi in ἡδυπαθὴς accentum notat. 'unde hunc chorum venire dicam? an id quidem non dubium est quin ex Ionia?' Mein. πόθεν οἰκήτωρ breviter pro ποῦ οἰκεῖ καὶ πόθεν ἀφῖκται; de duplicis interrogationis ratione cf. Plat. Protag. init. ibique Heindorf.

ΕΠΙΔΑΥΡΙΟΣ

Perperam semel Ἐπίδαυρος. Meinek. I 330.

92

ἐπαίζομεν μὲν ἀρτίως τοῖς ἀστρίχοις.

Bekker. Anecd. 454, 32 ἀστράγαλος... λέγουσι δὲ καὶ ἀστρίχους.

Ἀντιφάνης Ἐπιδαυρίῳ κτλ. Pollux 9, 99 *τοὺς ἀστραγάλους καὶ ἀστρίας εἰσὶν οἳ ὠνόμαζον, Ἀντιφάνης δὲ καὶ ἀστρίχους.*

93

ἠκρόασο

ἀντὶ τοῦ ἠκροῶ. Ἀντιφάνης Ἐπιδαύρῳ. Bekker. Anecd. 98, 28. male *ἠκροᾶσο* cod. et Bekker. est enim 2. pers. plusquamperf. Cobet. V. l. 325. 388.

ΕΠΙΚΛΗΡΟΣ

Pollux 3, 33 *ἡ ἐπὶ παντὶ τῷ κλήρῳ τρεφομένη μόνη θυγάτηρ ἐπίκληρος, περιόντος τε τοῦ πατρὸς καὶ ἀποθανόντος.* cf. Meier et Schoem. Att. Proc. 468. 9. *Epicleron* scripsere etiam Alexis, Diodorus, Diphilus, Menander, ac latine Caecilius Statius, Sextus Turpilius. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.[2] p. 40. 91.

94

ὦ γῆρας, ὡς ἅπασιν ἀνθρώποισιν εἶ
ποθεινόν, ὡς εὔδαιμον, εἶθ' ὅταν παρῇς
ἀχθηρόν, ὡς μοχθηρόν, εὖ λέγει τέ σε
οὐδείς, κακῶς δὲ πᾶς τις ὃς σοφῶς λέγει.

Stobaeus Floril. 116, 23 *Ἀντιφάνους ἐξ Ἐπικλήρου* A. 4. *δὲ* om. et *σοφὸς* A Vind. et Meinek. in Stob. — *πᾶς τις, οὐ σοφῶς* Nauck. Intell. z. allg. Lit.z. 1847 p. 489.

in v. 3 vocabulum relictum est ab editoribus, quod neque usquam reperiatur et totam sententiam pervertat, *ἀχθηρόν*. scribendum cum Bothio *ἤχθηραν ὡς μοχθηρόν.* cf. Arist. Ran. 1425. Cratin. 317. aoristus est consuetudinis, frequentissimus apud omnes Atticos. praeterea in v. 1 fortasse *ὡς ἀπὸν μὲν ἀνθρ. κτλ.* ceterum cf. fr. 238.

ΕΥΘΥΔΙΚΟΣ

'Fortasse de eo Euthydico denominata est, quem commemorat Aeschines 1, 40 *οὗτος ἐκάθητο ἐν Πειραιεῖ ἐπὶ τοῦ Εὐθυδίκου ἰατρείου.* cf. ibid. 1, 50 et Suid. III 469 *πόρνος ἐν Πειραιεῖ παρ' Εὐθυδίκῳ διατρίψας.*' Demosth. 40, 33 *Εὐθύδικος ὁ ἰατρός.* 'sed fuerunt etiam alii Euthydici illis temporibus. v. Schmidt. Dinarch. adv. Demad. 33.' Meinek. I 326. 7.

95

ἔπειτα πουλύπους τετμημένος
ἐν βατανίοισιν ἑφθός.

Athenaeus 4, 169 d *βατάνιον δ' εἴρηκεν Ἀντιφάνης ἐν Εὐθυδίκῳ κτλ.* at Pollux 10, 107 *καὶ πατάνη δὲ καὶ πατάνιον τὸ ἐκπέταλον λοπάδιον . . . καὶ Ἀντιφάνους ἐν Εὐθυδίκῳ πολύπους κτλ.* cf. fr. 70. *πουλύπους* Schweigh.] *πολύπους* utrubique. *βατανίοισιν*] *βατάνοισιν* A Ath. *πατανίοισιν* Pollux. *ἑφθός*] *ἑφθὸς ἐντετμημένοις* A. an *ἔπειτα πουλύπους* | *ἐν β.* — *ἐντετμημένος*?

96

ἐγὼ ξενιτευόμενος ἐστρατευόμην.

Harpocration, Photius, Suidas, Cramer. Anecd. Ox. II 497, 10 *ξενιτευομένους· ἀντὶ τοῦ μισθοφοροῦντας. Ἀντιφάνης Εὐθυδίκῳ κτλ.* perperam Photius *ἀριστοφάνης εὐδίκωι.*

97

πάνυ συχνὴ σφύραινα. B. κέστραν ἀττικιστὶ δεῖ λέγειν.

Athenaeus 7, 323 b *καὶ οἱ Ἀττικοὶ δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὴν σφύραιναν καλοῦσι κέστραν, σπανίως δὲ τῷ τῆς σφυραίνης ὀνόματι ἐχρήσαντο. . . Ἀντιφάνης ἐν Εὐθυδίκῳ κτλ.* *πάνυ συχνὴ* | *σφ. κτλ.* Dindorf. et Meinek. in Athen. ed.

ΕΥΠΛΟΙΑ

Est etiam cognomen Veneris *Εὔπλοια*. Pausan. 1, 1, 3. Preller. Myth. gr.² I 266. 9.

98

λύπη γὰρ ἀνθρώποισι καὶ τὸ ζῆν κακῶς
ὥσπερ πονηρῷ ζωγράφῳ τὰ χρώματα
πρώτιστον ἀφανίζουσιν ἐκ τοῦ σώματος.

Stobaeus Floril. 99, 32 *τοῦ αὐτοῦ* (*Ἀντιφάνους*) *ἐξ Εὐπλοίας* A. *λύπη γὰρ* — *πονηρῷ ζωγράφῳ* Toup. Emend. I 173] *λυπηρὸν* — *πονηρῷ ζωγράφῳ. πονηροὶ ζωγράφοι* Grotius. hoc dicere videtur: ut pravi pictores vivos et proprios colores servare non possint, sic maerorem et egestatem primum sanitatis colores exstinguere, deinde etiam animum opprimere.

99

Harpocration et Photius *ξυστίς· γυναικεῖόν τι ἔνδυμά ἐστιν ἡ ξυστὶς πεποικιλμένον, ὡς δῆλον ποιοῦσιν ἄλλοι τε τῶν κωμικῶν καὶ Ἀντιφάνης ἐν Εὐπλοίᾳ ὥσπερ ξυστίδα ὥσπερ τὸ ποικίλως ὑφασμένον.* verba Antiphanis desunt apud Photium. *ποικίλον ἠμφιεσμένον* A. *ὥσπερ ξυστίδα* | *τῶν ποικίλως ὑφασμένων* Meinek.

τὰ ποικίλ' ὥσπερ ξυστίδ' ἠμφιεσμένον Saupp. Lys. fr. 204. cf. Cratin. 268. Arist. Nub. 70. fr. 320, 7.

ΕΦΕΣΙΑ

100

δύστηνος ὅστις ζῇ θαλάττιον βίον·
τῶν γὰρ πλεόντων ζητεῖν. στάδια ἑκατὸν
ἐλθεῖν που δὴ κρεῖττον ἢ πλεῦσαι πλέθρον.
πλεῖς τὴν θάλατταν σχοινίων πωλουμένων;

Stobaeus Floril. 59, 6 Ἀντιφάνους Ἐφεσίας A. 2. εἰ τῶν πλεόντων ζῇ τις Grotius. 3. που δὴ] σπουδῇ AB. που διὰ γῆς Grot. in ed., ποδὶ δὴ in ms. τῶν γ. πλ. ζῇ τις; ἑκατὸν στάδια (γὰρ suppl. Gaisf.) ἐλθεῖν ποσὶν δὴ κρεῖττον Iacobs. Add. Ath. 186. ζῆν τιν' ἐρεῖς; στάδι' ἑκατὸν κτλ. idem Lect. Stob. 16. τῶν γ. πλ. ζῆν τιν'; ἢ στ. κτλ. et 3. ἐλθεῖν ἐπ' οὔδει Nauck. Philol. VI 416. ἑκατὸν στάδι' ἐλθεῖν κρεῖσσον (sic) ἢ πλ. πλ. Gaisford. τῶν γ. πλ. ζῆν τιν' οἴει; στάδια γὰρ | ἑκατὸν περιελθεῖν κτλ. Dobr. Adv. II 358. temptari possunt multa: v. 3 carere vix potest ποσίν. v. 4 a reliquis separandus est.

101

ἐν γῇ πένεσθαι μᾶλλον ἢ πλουτοῦντα πλεῖν.

Apostolius 7, 27 παραινετικὴ Ἀντιφάνους τοῦ Ἐφεσίου. sic Z, Ἀντιφάνους A. adparet Ἐφεσίας scribendum esse. Stobaeus Floril. 59, 15 Ἀντιφάνους A (κρεῖττον pro μᾶλλον). sine auctoris nomine etiam Diogenian. 4, 83. Diogenian. Vindob. 2, 77 (ubi additur ἀποτροπὴ τοῦ θαλαττοπλεῖν). Greg. Cypr. L. 2, 14. Macar. 3, 79. Etym. m. 415, 29. Arsen. 23, 64. Suid. Cramer. Anecd. Ox. I 189, 4. Menand. monost. 664. quorum alii μᾶλλον, alii κρεῖσσον.

ΖΑΚΥΝΘΙΟΣ

102

εἶτ' οὐ δικαίως εἰμὶ φιλογύνης ἐγὼ
καὶ τὰς ἑταίρας ἡδέως πάσας ἔχω;
τουτὶ γὰρ αὐτὸ πρῶτον ὃ σὺ ποιεῖς παθεῖν,
μαλακαῖς καλαῖς τε χερσὶ τριφθῆναι πόδας,
πῶς οὐχὶ σεμνόν ἐστιν;

Athenaeus 12, 553 c Ἀντιφάνης . . . ἐν Ζακυνθίῳ κτλ. 2. ταῖς ἑταίραις — πάσαις Herwerd. Mnem. nov. IIII 316. 3. ποιεῖς] ποεῖς A. ψέγεις Herwerd., caesura, nisi expungatur σύ, intolera-

bili. ποιεῖς sic potest defendi, si eum qui haec dicit mulierem pedes sibi fricantem adloqui statuas. — Ζακυνθίῳ Koppiers. Obs. 39] Ζακύνθῳ.

ΖΩΓΡΑΦΟΣ

103

ἄγαλμα καὶ γραφὴν καὶ ἀνδριάντα

ἀδιαφόρως. Ἀντιφάνης Ζωγράφῳ. Bekker. Anecd. 82, 9. ambigue locutus est: aut enim Antiphanem una voce ἄγαλμα ad picturam et statuam significandam promiscue aut tribus illis vocibus sine significationis discrimine usum esse dicit.

ΗΝΙΟΧΟΣ

Aut auriga aut homo cui nomen Heniocho erat significatur. cf. Ael. Dionys. Eustath. 576, 42. Photius 71, 20. Schol. Leid. Hom. Il. 5, 505. Mein. I 326.

104

ἀνδρὸς διαφέρει τοῦτ' ἀνήρ· ὁ μὲν κακῶς
πράττων τὸ λυποῦν ἤγαγ' εἰς παράστασιν,
ὁ δ' ἐμφρόνως δεξάμενος ἤνεγκεν καλῶς.

Stobaeus Floril. 108, 28 Ἀντιφάνης Ἡνιόχῳ A. 2. παράστασιν] περίστασιν Dobr. Adv. II 360. praestat μετάστασιν conl. Alexid. 292. παράστασις enim cum et *desperationem* et *constantiam* animi apud posteriores scriptores significet, per se solum, nisi universa sententia utrum intellegendum sit monstret, usurpari non potest; περίστασις autem pro συμφορᾷ positum stoicis demum attribuit Phrynichus Epit. 376. post πράττων nonnulla excidisse et v. 3 εὐφρόνως scribendum esse censet Herwerden. Mnem. nov. VI 63. mihi verba poetae videntur graviter corrupta esse.

ΘΑΜΥΡΑΣ

Significari videtur clarissimus ille Thrax, iam Homeridis (Il. 2, 595 sq.) notus, qui Θάμυρις vulgo, ab Atticis Θαμύρας vocabatur. cf. Preller. Myth. gr.[2] II 491. 2. fuit etiam Sophoclis *Thamyras*. Nauck. Trag. fr. p. 144.

105

καὶ σοῦ γ' ἐπώνυμός τις ἐν φήμαις βροτῶν
Θρῄκης κατάρδων ποταμὸς ὠνομασμένος,
Στρυμών, μεγίστας ἐγχέλεις κεκτημένος.

Athenaeus 7, 300 c ὅτι δὲ καὶ αἱ Στρυμόνιαι ἐγχέλεις δι' ὀνό-

ματος ἦσαν, φησὶν ἐν Θαμύρᾳ Ἀντιφάνης κτλ. 2. Θρήκης 'tragicorum sermonem imitatur' Mein. ὠνομασμένος] scr. εὐνόμου πέδον. cf. Aesch. fr. 192 N. Hesych. κατάρδειν.. ποτίζειν. Archestratus Athen. 7, 298 f Strymonias anguillas cum Copaeis commemorat. Aristot. H. an. 8, 4, 5 ἐν τῷ Στρυμόνι (αἱ ἐγχέλεις) περὶ πλειάδας ἁλίσκονται. (Mein.) videntur haec ex oraculo excerpta esse in prologo vel in exodo fabulae pronuntiato.

[ΘΕΟΓΟΝΙΑ]

Mein. I 318—320.

ΘΟΡΙΚΙΟΙ Η ΔΙΟΡΥΤΤΩΝ

De *Thorico* pago tribus Acamantidis (Ind. III Kirchh. I. Att.), argentifodinis Laureoticis insigni, cf. Bursian. Geogr. gr. I 353. ad illas argentifodinas etiam titulum fabulae pertinere crediderim. sed cf. Mein. I 331.

106

λοῦται δ' ἀληθῶς; ἀλλὰ τί;
ἐκ χρυσοκολλήτου γε κάλπιδος μύρῳ
Αἰγυπτίῳ μὲν τοὺς πόδας καὶ τὰ σκέλη,
φοινικίνῳ δὲ τὰς γνάθους καὶ τιτθία,
σισυμβρίνῳ δὲ τὸν ἕτερον βραχίονα,
ἀμαρακίνῳ δὲ τὰς ὀφρῦς καὶ τὴν κόμην,
ἑρπυλλίνῳ δὲ τὸ γόνυ καὶ τὸν αὐχένα.

Athenaeus 12, 553 d Ἀντιφάνης...ἐν Θορικίοις κτλ. 15, 689 e ὅτι δὲ διὰ σπουδῆς ἦν τοῖς παλαιοτέροις ἡ τῶν μύρων χρῆσις δῆλον ἐκ τοῦ καὶ ἐπίστασθαι ποῖόν τι ἑκάστῳ τῶν μελῶν ἡμῶν ἐστιν ἐπιτήδειον. Ἀντιφάνης γοῦν ἐν Θορικίοις ἢ Διορύττοντί φησι κτλ. 1. λοῦται δ' A 553] λουτ' αιδου ο A 689. ἀλλα τι A 553. 2. χρυσοκόλλη τε A 553. 3. τὰ σκέλη A 689] τὰς χεῖρας A 553. 4. φοινικίῳ A 689. καὶ] τά τε Herwerd. Obs. crit. 48. 5. σισιμβρίνω A 553. 7. ἑρπυλενω et γύνυ A 553.

post v. 5 Meinekius in Ath. ed. hunc versum adiecit μελιλωτίνῳ δὲ τὸν ἕτερον καὶ τὰ σφυρά. non credo ullam mulierem diversis unguentis brachia unxisse. scribendum est τὸν βραχίον' ἑκάτερον. initio et inepta est interrogatio ἀλλὰ τί et deest verbum unde pendeant quae sequuntur. conicio Antiphanem scripsisse λουσαμένη δ' ἀλείφεται. 3. τὼ σκέλη?

ΙΑΣΩΝ

Mein. I 314. 316.

ΙΑΤΡΟΣ

107

ἅπαν τὸ λυποῦν ἐστιν ἀνθρώπῳ νόσος
ὀνόματ' ἔχουσα πολλά.

Stobaeus Floril. 99, 31 *Ἀντιφάνους ἐξ Ἰατροῦ* A. *ἀνθρώπῳ*] *ἀνθρώπων* A. *ὀνόματ'* Gaisf.] *ὀνόματα δ'*.

108

τῶν γίγγρων αὐλῶν

μνημονεύει Ἀντιφάνης ἐν Ἰατρῷ. Athenaeus 4, 175 a. cf. Amphid. 14.

ΙΠΠΕΙΣ

Interdum cum Aristophanis fabula confunditur. Mein. I 336. ea cuius fr. 109. 110 exstant scaena poeta describit quam scite equites in expeditionibus bellicis commodorum vitae domesticae defectionem expleant.

109

πῶς οὖν διαιτώμεσθα; Β. τὸ μὲν ἐφίππιον
στρῶμ' ἐστὶν ἡμῖν, ὁ δὲ καλὸς πῖλος κάδος,
ψυκτήρ· τί βούλει; πάντ', Ἀμαλθείας κέρας.

Athenaeus 11, 503 b *Ἀντιφάνης Ἱππεῦσι κτλ.* 2. *πιλὸς* A. *κάδος* Dobr. Adv. II 336] *καλὸς* A. 3. *κερας* A. *πῖλος*, i. e. *galea, cassis,* ut Arist. Lys. 562. cf. Hom. Il. 10, 265. hoc dicit: *pileus nobis erit cadus, psycter, quidvis aliud, Amaltheae cornu.* melius fortasse *ψυκτήρ, ὅ τι βούλει, πάντ', Ἀμ. κ.* cf. Preller. Myth. gr.² I 103. II 245.

110

τῶν δ' ἀκοντίων
συνδοῦντες ὀρθὰ τρία λυχνείῳ χρώμεθα.

Athenaeus 15, 700 c *Ἀριστοφάνης δ' Ἱππεῦσι κτλ.* Eustath. 1571, 19. *λυχνείῳ* VL et Eustath.] *λυχνίω* A. *Ἀριστοφάνης*] *Ἀντιφάνης* Porsonus et Meinek. Cur. crit. 75. *λυχν. χρ.*, i. e. *utimur pro candelabro.*

111

Cramer. Anecd. Ox. III 83, 14 *καὶ γίνεται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ κάπη φάτνη, παρὰ τὸ κάπτειν, ὅ ἐστιν ἐσθίειν. φησὶ γὰρ Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσι Καπαῖον ἤτοι φάλτον Δία.* cf. Aristoph. fr. 905.

ΚΑΙΝΕΥΣ

De *Caeneo* vel *Caenide* cf. Pindar. fr. 144 Bergk. Plut. Mor. 1057 de. Apollon. Rhod. 1, 59 sq. Verg. Aen. 6, 448 cum adn. Servii. Ovid. Met. 12, 172 sq. et 454—531. Preller. Myth. gr.[2] II 11. 20. fabula etiam ab artificibus saepissime repraesentata.

112

ειτ' ηθηλος φιάλην τὸ ὅπλον Ἄρεως,
κατὰ Τιμόθεον, ξυστόν τε βέλος.

Athenaeus 10, 433 c *οὐκ ἂν ἁμάρτοι δέ τις καὶ τὸ ποτήριον αὐτοῦ (Νέστορος) λέγων φιάλην Ἄρεως, κατὰ τὸν Ἀντιφάνους Καινέα, ἐν ᾧ λέγεται οὕτως κτλ.* Aristot. Poet. 21 *λέγω δὲ οἷον ὁμοίως ἔχει φιάλη πρὸς Διόνυσον, καὶ ἀσπὶς πρὸς Ἄρην· ἐρεῖ τοίνυν τὴν φιάλην ἀσπίδα Διονύσου καὶ τὴν ἀσπίδα φιάλην Ἄρεως.* cf. Rhetor. 3, 4 extr., ubi codices *Ἄρεος* pro *Ἄρεως*, et Anaxandrid. 80.

sic ut supra scriptum A. *τὸ ὅπλον* delet Koppiers. Observ. 40. *Ἄρεως*] *Ἄρεος* Mein. initio *ἥτει δ' ἥρως* Tyrwhitt. Aristot. Poet. p. 176. *εἶτ' ἤδη δὸς* Emperius.

de *Timotheo* poeta et citharoedo cf. Pherecr. 145, 21. Anaxandr. 6. Diphil. 77. dubitari non potest quin fragmentum misere corruptum ex Centauromachiae parodia excerptum sit. sententia saltem intellegi poterit, si quae exciderunt ita fere suppleas (*ἀντίπαλος τούτοις*) *ἔστη Πηλεύς, φιάλην Ἄρεος κατὰ Τιμόθεον ξυστόν τε βέλος* (*χερσὶν νωμῶν*). cf. Ovid. Met. 12, 366 sq. atque *ἔστη* iam Iacobs. teste Dindorfio.

ΚΑΡΕΣ

113

οὐχ ὁρᾷς ὀρχούμενον
ταῖς χερσὶ τὸν βάκηλον; οὐδ' αἰσχύνεται
ὁ τὸν Ἡράκλειτον πᾶσιν ἐξηγούμενος,
ὁ τὴν Θεοδέκτου μόνος ἀνευρηκὼς τέχνην,
ὁ τὰ κεφάλαια συγγράφων Εὐριπίδῃ.

Athenaeus 4, 134 b *Ἀντιφάνης ἐν Καρσὶ κατὰ τὸ Ἀττικὸν ἔθος τῆς ὀρχήσεως κωμῳδεῖ τινα τῶν σοφῶν ὡς παρὰ δεῖπνον ὀρχούμενον, λέγων οὕτως κτλ.* v. 1. 2 Eustath. 159, 45 *ἀστείως ὁ κωμικὸς Ἀντιφάνης ἀνάπαλιν πρὸς τὸ ὠρχήσατο σκέλεσιν ἔφη τὸ ʻοὐχ ὁρᾷς — βάκηλονʼ.* Phrynich. Epit. 272 *σημαίνει ὁ βάκηλος τὸν ἀποτετμημένον τὰ αἰδοῖα, ὃν Βιθυνοὶ καὶ Ἀσιανοὶ Γάλλον καλοῦσι.* cf. Alexid. 100. *Tribacelus* comoedia est Cn. Naevii (O. Ribbeck. Com. Rom.[2] p. 23), ex graeco ut videtur translata. *ὀρχεῖσθαι ταῖς χερσὶν* Meinekio iudice is dicitur qui quae loquitur manuum quo-

que viva disertaque gesticulatione exprimit. Xen. Symp. 2, 19. Herod. 6, 129.

ceterum Trendelenburgio auctore deridetur *Heraclides Ponticus*. Diog. L. 9, 15 *ἐξήγηνται αὐτοῦ* (*Ἡρακλείτου*) *τὸ σύγγραμμα*... *Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός*. 5, 86. 88 *φέρεται δ'* (*Ἡρακλείδου τοῦ Ποντικοῦ*) ... *Ἡρακλείτου ἐξηγήσεις δ'*. 87 *μουσικὰ δὲ περὶ τῶν παρ' Εὐριπίδῃ καὶ Σοφοκλεῖ α' β' γ'*... *περὶ τῶν τριῶν τραγῳδιοποιῶν*... *ῥητορικὰ δὲ περὶ τοῦ ῥητορεύειν ἢ Πρωταγόρας*. 86 *οὗτος ἐσθῆτί τε μαλακῇ ἐχρῆτο*... *πρᾶός τε ἦν τὸ βλέμμα καὶ σεμνός*. *Theodectes* rhetor ille Phaselita est, Aristotelis sive discipulus sive amicus, de quo Aristot. Rhet. 2, 23. Plut. Mor. 837c. Athen. 13, 566e. Cic. Orat. 51, 172. Gell. 10, 18. 3. *πᾶσιν*] *παισίν*?

ΚΑΡΙΝΗ

Cf. Meinek. I 311. Menand. p. 91. Arist. Ran. 1302. ex Menandri fabula cognomine Caecilius *Carinam* suam expressit. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.[2] p. 53. Hesych. *Καρῖναι· θρηνῳδοὶ μουσικαί, αἳ τοὺς νεκροὺς τῷ θρήνῳ παραπέμπουσαι πρὸς τὰς ταφάς*... *παρελαμβάνοντο δὲ αἱ ἀπὸ Καρίας γυναῖκες*.

114

τρίποδα καὶ κάδον
παραθέμενος ψυκτῆρά τ' οἴνου . . .
μεθύσκεται.

Athenaeus 11, 503 b *ἐν δὲ τῇ Καρίνῃ* (*καρνη* A) *σαφῶς δηλοῦται ὅτι τούτῳ* (*τῷ ψυκτῆρι*) *ἐχρῶντο οἰνοχοοῦντες κυάθῳ· εἰπὼν γὰρ τρίποδα — μεθύσκεται, ἐν τοῖς ἑξῆς* (fr. 115) *ποιεῖ αὐτὸν λέγοντα πότος κτλ.* *τρίποδα καὶ* | *οἴνου κάδον παραθέμενος ψυκτῆρά τε* | *μεθ.*, numeris non optimis, Dobr. Adv. II 336.

115

πότος ἔσται . . .
σφοδρότερος· οὐκοῦν, εἰ φράσαι τις, οὐκ ἔτι
ἔξεστι κυαθίζειν γάρ . . . . .
τὸν δὲ κάδον ἔξω καὶ τὸ ποτήριον λαβὼν
ἀπόφερε τἄλλα πάντα.

Athen. 11, 503b (exscr. ad fr. 114). *ἔσται πότος* | *σφοδρότερος. οὔκουν εἶ φράσων τις; οὐκέτι* | *ἔξεστι· κυαθίζειν γάρ*... Dobraeus, cuius vestigia secutus Herwerdenus Mnem. nov. VI 64 *ἔσται π.* | *σφ. οὐκοῦν εἶ φράσων, ὅτι οὐκέτι* | *ἔξεστι κυαθίζειν παρ' ἡμῖν ἐνθάδε*. G. Hermanni (Mein. V 75) rationem non satis intellego. Athenaeo ipso teste *ὁ μεθυσκόμενος* haec dicit, qui ut

compotatio fortior fiat non iam ut antea vinum aqua mixtum, sed merum bibi iubet. itaque eis vasis quorum ad vinum temperandum usus est ablatis omnibus cadus solus et poculum efferuntur. *κναθίζειν* enim est *vinum aqua miscere.* cf. Diphil. 107. itaque sic fere fragmentum redintegrandum erit: *ἔσται πότος* | *σφοδρότερος· οὐκοῦν μὴ κεράσῃ τις· οὐκ ἔτι* | *ἔξεστι κναθίζειν γάρ·* (*ἀλλά, παῖ, τρέχε*) | *τόν τε κάδον κτλ.* de *γάρ* in fine sententiae posito cf. quae ad 26, 22 adnotavimus.

ΚΗΠΟΥΡΟΣ

116

Athenaeus 13,586a *τῆς Σινώπης*...*μνημονεύει*..*'Αντιφάνης ἐν*..*Κηπουρῷ.* cf. 26, 12.

ΚΙΘΑΡΙΣΤΗΣ

Acta est post Ol. 112, 3. cf. fr. 117. 'Pomponii *Citharistam* laudat Nonius v. *irascere.*' cf. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.[2] p. 230. falluntur qui *Citharoedum* eandem fabulam esse credunt. Mein. I 313. 4. citharoedus est qui cithara canit. de citharista cf. quae ad Arist. Nub. 964 adnotavimus.

117

οὐκ ἐφύσων οἱ Λάκωνες ὡς ἀπόρθητοί ποτε;
νῦν δ' ὁμηρεύουσ' ἔχοντες πορφυροῦς κεκρυφάλους.

Clearch. Athen. 15, 681c *ὅρα τοὺς τὸ κοσμοσάνδαλον ἀνευρόντας* (*ἀνείροντας* Mein. in ed. Athen.) *Λακεδαιμονίους, οἳ τὸν παλαιότατον τῆς πολιτικῆς κόσμον συμπατήσαντες ἐξετραχηλίσθησαν. διόπερ καλῶς περὶ αὐτῶν εἴρηκεν ὁ κωμῳδιοποιὸς 'Αντιφάνης ἐν Κιθαριστῇ κτλ.* Aeschin. 3, 133 *Λακεδαιμόνιοι δ' οἱ ταλαίπωροι προσαψάμενοι μόνον τούτων τῶν πραγμάτων ἐξ ἀρχῆς περὶ τὴν τοῦ ἱεροῦ κατάληψιν, οἱ τῶν 'Ελλήνων ποτὲ ἀξιοῦντες ἡγεμόνες εἶναι, νῦν ὁμηρεύσοντες καὶ τῆς συμφορᾶς ἐπίδειξιν ποιησόμενοι μέλλουσιν ὡς 'Αλέξανδρον ἀναπέμπεσθαι.* cf. Harpocration *ὁμηρεύοντας*. (Mein.) Diodor. 17, 73 *'Αντίπατρος ὁμήρους ἔλαβε τοὺς ἐπιφανεστάτους τῶν Σπαρτιατῶν πεντήκοντα, οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι πρέσβεις ἐξέπεμψαν εἰς τὴν 'Ασίαν, ἀξιοῦντες αὐτοῖς δοῦναι συγγνώμην.* Plut. Mor. 235b *μετὰ δὲ τὴν ῎Αγιδος ἧτταν ὁμήρους αἰτοῦντος 'Αντιπάτρου πεντήκοντα παῖδας, 'Ετεοκλῆς ἐφορεύων εἶπε παῖδας μὲν οὐ δώσειν*...*πρεσβύτας δ' ἢ γυναῖκας, εἰ βούλοιτο, διπλασίους δώσειν.* factum hoc est Ol. 112, 3. quid *πορφυροῖ κεκρύφαλοι* sibi velint nescio, nisi forte poeta significat Lacedaemonios iam mulierum instar esse.

ΚΙΘΑΡΩΙΔΟΣ

118

οὐ ψεῦδος οὐδέν φησιν

Athenaeus 8, 342 d *καὶ Μάτων δὲ ὁ σοφιστὴς ὀψοφάγος ἦν· δηλοῖ δὲ τοῦτο Ἀντιφάνης ἐν Κιθαρῳδῷ οὗ ἡ ἀρχή κτλ.* 'quod exordium fabulae ... sibi commemorandum putavit Athenaeus, eius rei haud alia causa fuisse videtur, quam quod duae Citharoedi editiones ferebantur, quarum altera testimonio de Matone carebat.' Mein.

119

ὀφθαλμὸν ὤρυττέν τις ὥσπερ ἰχθύος
Μάτων προσελθών.

Athen. 8, 342 d. cf. fr. 118. de *Matone* cf. 190, 16. Anaxil. 20. Athen. 7, 307 d. 8, 343 a.

120

εἰσδυόμενος εἰς πόρκον, ὅθεν ἔξω πάλιν
οὐ ῥᾳδίως ἔξειμι τὴν αὐτὴν ὁδόν.

Etymol. m. 683, 27 *Ἀντιφάνης Κιθαρῳδῷ κτλ.* Diphil. 78. Plat. Sophist. 220 c *κύρτους καὶ δίκτυα καὶ βρόχους καὶ πόρκους.* Photius *πόρκος· κύρτος θαλάσσιος ὁ εἰς ἄγραν ἰχθύων.* cf. Hesych. *πόρκος.* Cramer. Anecd. Par. IIII 18, 4.

121

στειλεὰν
ῥαφανῖδα, σικύους τέτταρας.

Athenaeus 3, 74 a sine auctoris fabulaeve nomine. Hesych. *στειλεάν· τὴν μακρὰν ῥάφανον. Ἀντιφάνης ἐν Κιθαρῳδῷ.* *στειλεάν* Hesych.] *στελέω* A Athen. *ῥαφανῖδα* Porson. Miscell. 234] *ῥαφανίδας.* potest etiam unus trimeter fuisse prima syllaba privatus.

ΚΛΕΟΦΑΝΗΣ

Nomen videtur fictum esse; neque enim, opinor, is Cleophanes significatur, qui in Euboea Phocione duce contra Philippi copias fortiter pugnavit. Plut. Phoc. 13.

122

τὸ δὲ τυραννεῖν ἐστιν
ἢ τί ποτε τὸ σπουδαῖον; ἀκολουθεῖν ἔρις
ἐν τῷ Λυκείῳ μετὰ σοφιστῶν, νὴ Δία,

λεπτῶν ἀσίτων συκίνων, λέγονθ' ὅτι
τὸ πρᾶγμα τοῦτ' οὐκ ἔστιν εἴπερ γίνεται·
οὐδ' ἔστι γάρ πω γινόμενον ὃ γίνεται,
οὔτ' εἰ πρότερον ἦν, ἔστιν ὅ γε νῦν γίνεται·
ἔστιν γὰρ οὐκ ὂν οὐδέν· ὃ δὲ μὴ γέγονέ πω,
οὐκ ἔσθ' ἕωσπερ γέγονεν, ὅ γε μὴ γέγονέ πω·
ἐκ τοῦ γὰρ εἶναι γέγονεν· εἰ δ' οὐκ ἦν ὅθεν,
πῶς ἐγένετ' ἐξ οὐκ ὄντος; οὐχ οἷόν τε γάρ.
εἰ δ' αὐτόθεν ποι γέγονεν, οὐκ ἔσται
κηποι δέποτις εἴη, ποθεν γενήσεται
τοὐκ ὂν εἰς οὐκ ὄν· εἰς οὐκ ὂν γὰρ οὐ δυνήσεται.
ταυτὶ δ' ὅ τι ἐστὶν οὐδ' ἂν ἀπόλλων μάθοι.

Athenaeus 3, 98 f τί δὲ ἡ ἐπιστολὴ αὕτη δηλοῖ νομίζω 'γὼ μηδὲ τὸν Πύθιον διαναγνῶναι· κατὰ γὰρ τὸν Ἀντιφάνους Κλεοφάνη κτλ. 4. Athenaeus 13, 565 f οὐ δεῖ οὖν οὕτως ἐσταλμένους περὶ ἀργύριον ἐπτοῆσθαι καὶ ἐρωμένους περιάγεσθαι ξυρουμένους τὴν ὑπήνην καὶ τὸν ὄρρον, τοὺς ἀκολουθοῦντας ἐν τῷ Λυκείῳ μετὰ σοφιστῶν νὴ Δία λεπτῶν ἀσίτων σκυτίνων, κατὰ τὸν Ἀντιφάνην.

1. τυραννεῖν ἐστιν] *παρανοεῖν* ἐστι δή K. 2. ἔρις] *ἐρᾷς* K. coni. Eupol. 326. Timocl. 10. ἐρεῖς Scaliger. 3. λυκίῳ et σοφιστῷ A. 4. συκίνων] σκυτίνων A 565 f. λέγονθ'] λέγοντα A. *κλύειν* θ' K. 5. τοῦτο A. 6. οὐκ ἔστι Dindf. 7. οὐδ' Grotius. 9. ἔσθ' ἕωσπερ Dobr. Adv. II 301] ἔστιν ὥσπερ A. γέγονε etiam priore loco A. ὅ γε Schweigh.] ὁ δε A. οὐκ ἔστι· πῶς γὰρ γέγονεν ὅ γε μὴ κτλ. Mein. ed. mai. 11. ἐγένετο A. 12—15 sic A. 12. εἰ δ' αὖ ποθέν, πῶς γέγονεν, οὐκ ὄν; ἔστ' ἄρ' οὐκ οὐδέν ποτ'· G. Herm. (Mein. V 76). αὐτόθεν πη 'ex se ipso natum' Mein. 14. οὐκ ὄν τ' ἐς οὐκ ὄντ' ἀπιέν' οὐ δυνήσεται H. Iacobi. 15. ἀπόλλων Dindf.] ἀπόλλων A.

verba sunt patris seniorisve amici adulescentulum ab argutiis dialecticis revocantis. inridentur captiones Eleaticae inprimis sectae vel potius eorum qui tum talia admirabantur. videtur enim illo tempore potissimum, Platonis maxime Aristotelisque opera, doctrinae Eleaticae cognitio in vulgus permanasse. cf. Aristot. De Xenoph. p. 974. Parmenid. ap. Simplic. Phys. fol. 3. ibid. De caelo f. 27 b. 4. συκίνων, ut Theocr. 10, 45 σύκινοι ἄνδρες, *qui nihil proficiunt.* Horat. Serm. 1, 8, 1 *olim truncus eram* ***ficulnus, inutile lignum.***

ΚΝΑΦΕΥΣ

123

ὅστις τέχνην πρῶτος κατέδειξε τῶν θεῶν,
οὗτος μέγιστον εὗρεν ἀνθρώποις κακόν.

ὅταν γὰρ ἀπορῆταί τις, ἂν μὲν ἀργὸς ᾖ,
ἐλθὼν ἀπεκινδύνευσεν ἡμέραν μίαν,
ὥστ' ἢ γεγονέναι λαμπρὸς ἢ τεθνηκέναι.
ἡμεῖς δ' ἔχοντες ἀρραβῶνα τὴν τέχνην
τοῦ ζῆν, ἀεὶ πεινῶμεν ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν,
ἐξόν τε μικρὸν διαπορηθῆναι χρόνον,
τὸν βίον ἅπαντα τοῦτο δρᾶν αἱρούμεθα.

Stobaeus Floril. 61, 2 Ἀντιφάνους ἐκ Κναφέως A. 1. πρῶτος κατέδειξε A] κατέδειξε πρῶτος. 3. ᾖ Iacobs. Lect. Stob. 101] ἦν. 5. λαμπρὸς Naber. Mnem. nov. VIII 49] λαμπρὸν.

3. ἂν μὲν ἀργὸς ᾖ, i. e. *si artem* (τέχνην) *non habet.* 4. Horat. Serm. 1, 1, 7 *quid enim? concurritur: horae momento aut cita mors venit aut victoria laeta.* ἐλθών, ut nos: *so geht er hin und* cet. ceterum cf. quae de hoc fragmento disputat Birtius Elpid. 34. 71.

ΚΝΟΙΘΙΔΕΥΣ Η ΓΑΣΤΡΩΝ

Photius Κνοιθιδεύς· ὄρος τῆς Ἀττικῆς. 'fortasse *montis* Cnoethidei *genium* introduxerat Antiphanes, quemadmodum Lycabettum Theopompus comicus' fr. 29. Mein. I 331. γάστρων Arist. Ran. 200.

124

ἐγὼ πρότερον μὲν τοὺς κελεύοντας λέγειν
γρίφους παρὰ πότον ᾠόμην ληρεῖν σαφῶς
λέγοντας οὐδέν, ὁπότε προστάξαι τέ τις
εἰπεῖν ἐφεξῆς ὅ τι φέρων τις μὴ φέρει,
ἐγέλων νομίζων λῆρον, οὐκ ἂν γενόμενον
οὐδέποτέ γ' οἶμαι πρᾶγμα παντελῶς λέγειν,
ἐνέδρας δ' ἕνεκα. νυνὶ δὲ τοῦτ' ἔγνωχ' ὅτι
ἀληθὲς ἦν· φέρομεν γὰρ ἄνθρωποι δέκα
ἐρανόν τιν', οὐ φέρει δὲ τούτων τὴν φορὰν
οὐδείς. σαφῶς οὖν ὅ τι φέρων τις μὴ φέρει,
τοῦτ' ἔστιν, ἣν θ' ὁ γρῖφος ἐνταῦθα ῥέπων.
καὶ τοῦτο μὲν δὴ κἄστι συγγνώμην ἔχον·
ἀλλ' οἷα λογοποιοῦσιν ἐν τῷ πράγματι
οἱ τἀργύριον μὴ κατατιθέντες, ὡς σφόδρα
Φίλιππος. ἆρ' ἦν εὐτυχής τις νὴ Δία.

Athenaeus 10, 448 e περὶ δὲ τῶν γρίφων Ἀντιφάνης μὲν ἐν Κνοιθιδεῖ (κνοιθιδι A) ἢ Γάστρωνί φησιν κτλ. 2. πότον] πωτον A. ᾠόμην VL] ᾤμην A. 3. προστάξαι τέ K.] προστάξεταί

A. 4. εἰπεῖν VL] εἰπὼν A. 5. λῆρον, οὐκ ἂν γενόμενον οὐδέποτέ γ' Dobr. Adv. II 328] λῆρον οὐκ ἂν γενόμενον· οὐδέποτέ γ' (γε) A. 8. ἄνθρωποι δέκα ἔρανόν τιν' Scaliger apud Casaub.] ἔρανόν τιν' ἄνθρωποι δέκα A. 10. οὐδείς Iacobs. Addit. 240] οὐδὲ εἷς A. 13. ἐν] ἐπὶ Herwerd. Mnem. nov. IIII 313. 14. σφόδρα Φίλιππος VL] σφοδροφίλιππος A. 15. ἄρ'] ἄρ' A.

ad griphum in convivio propositum singuli eo quo accumbebant ordine deinceps (εἰπεῖν ἐφεξῆς v. 4) respondere debebant. — 5. οἶμαι rectissime se habet. verba enim hunc in modum construenda sunt: νομίζων αὐτὸν λέγειν λῆρον, πρᾶγμα οὐκ ἄν, οἶμαι, γενόμενον οὐδέποτε παντελῶς. *rem quae numquam opinor fieri possit.* cf. Mnesim. 1. 8. 'decem sumus qui eranum nos conlaturos esse promisimus: sed nemo nostrum est qui ferat eranum: omnes tamen ferre dicimur: ferimus igitur et non ferimus.' Casaub. Demosth. 10, 40 δεῖ τὸν ὡρισμένον.. ἔρανον... δικαίως φέρειν καὶ ἑκόντα ὑποτελεῖν. cf. 21, 101. 184. ac sic εἰσφέρειν 53, 8. 13—15. hoc dicit: pro pecunia verba dant et excusationibus moras nectunt (λογοποιοῦσιν), prorsus ut Philippus, rex Macedoniae scilicet, id facere solet, qui Atheniensibus montes auri pollicebatur, sed numquam quae promiserat faciebat. ἦν est prima persona. '*nae ego nunc rem acu tetigi.*'

125

ἄτοπά γε κηρύττουσιν ἐν τοῖς ἰχθύσιν
κηρύγμαθ', οὗ καὶ νῦν τις ἐκεκράγει μέγα
μέλιτος γλυκυτέρας μεμβράδας φάσκων ἔχειν.
εἰ τοῦτο τοιοῦτ' ἐστίν, οὐδὲν κωλύει
τοὺς μελιτοπώλας αὖ λέγειν βοᾶν θ' ὅτι
πωλοῦσι τὸ μέλι σαπρότερον τῶν μεμβράδων.

Athenaeus 7, 287e ἔστιν εὑρεῖν (τὸ βεμβρὰς) καὶ διὰ τοῦ μ γραφόμενον. Ἀντιφάνης ἐν Κνοιθιδεῖ κτλ. Κνοιθιδεῖ· ἄτοπά γε Mein.] κνοισθιδειατόπον τε A. κηρύγμαθ' Mein.] κήρυγμα A. rectissime Meinekius: nam de *multis* id genus proclamationibus unam (οὗ — τις) commemorat. de duplici forma (βεμβράς, μεμβράς) cf. Phrynich. 50.

ΚΟΡΙΝΘΙΑ

126

ἔπειτα κἀκροκώλιον
ὕειον Ἀφροδίτῃ; γέλοιον. B. ἀγνοεῖς;
ἐν τῇ Κύπρῳ δ' οὕτω φιληδεῖ ταῖς ὑσίν,
ὦ δέσποθ', ὥστε σκατοφαγεῖν ἀπεῖρξε
τὸ ζῷον . . τοὺς δὲ βοῦς ἠνάγκασεν.

Athenaeus 3, 95 f *ἀκροκωλίων δὲ μέμνηται . . . Ἀντιφάνης Κορινθίᾳ κτλ.* 1. *κἀκροκ.* Dindf.] *καὶ ἀκροκ.* A. 3. *ὑσὶν*] *ὑεσὶν* A. *ὦ δέσποθ'* anonymus apud Schweigh.] *δέσποτα* A. 4. pro *ἀπεῖρξε* utique scribendum est *ἀπείθισε*, et v. 5 *τὸ ζῷον αὐτή*, τ. δ. β. *ἦν*.

4. Aeschin. 1, 34 *ταῖς τιμωρίαις τούτους ἀπεθίζειν χρή*. 1, 52 *ἀπεθίζων τοὺς ἀνθρώπους μὴ ἐξ ὑποψίας . . . τὰς κρίσεις ποιεῖσθαι*. 5. *boves Cyprios* veteres dicebant stercore vesci. Diogen. 3, 49 *βοῦς Κύπριος εἶ· ἤτοι κοπροφάγος. τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἐκεῖσε βόες*. 5, 80 *Κύπριος βοῦς· ἐπὶ τῶν κοπροφάγων καὶ εἰκαίων*. similiter Apostol. 5, 1. Hesych. *βοῦς Κύπριος* et *Κύπριος βοῦς*, Suid. *βοῦς Κύπριος*. paullo aliter Plin. N. h. 28, 266 *boves in Cypro contra tormina hominum excrementis sibi mederi* (dicunt).

ΚΟΡΟΠΛΑΘΟΣ

Isocr. 15, 2 *ὥσπερ ἂν εἴ τις Φειδίαν τὸν τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἕδος ἐργασάμενον τολμῴη καλεῖν κοροπλάθον*. Bekker. Anecd. 272, 31 *κόρη . . . τὸ μικρὸν ἀγαλμάτιον τὸ γύψινον καὶ πήλινον, ἀφ' οὗ καὶ κοροπλάθος ὁ ταῦτα ποιῶν καλεῖται*. Schol. Dion. Chrysost. 31, 356 d *κόρας· τὰ παρὰ τῶν κοροπλάθων γύψινα πλαττόμενα ἀνδριαντάρια*. Ruhnk. Tim. 165. 6.

127

γύναι, πρὸς αὐλὸν ἦλθες. ὀρχήσει πάλιν
τὴν ἴγδιν· . . τὴν θυΐαν ἀγνοεῖς;
τοῦτ' ἔστιν ἴγδις.

Pollux 10, 103 *ἴγδιν αὐτὴν (τὴν θυΐαν) κεκλήκασι Σόλων τε . . . καὶ ἔτι σαφέστερον Ἀντιφάνης Κοροπλάθῳ· γύναι — τὴν ἴγδιν. ἔστι μὲν οὖν ἴγδις καὶ ὀρχήσεως σχῆμα· ὁ δὲ παίζων πρὸς τοὔνομα κωμικῶς ἐπήγαγε· τὴν θυΐαν ἀγνοεῖς; τουτέστιν ἡ ἴγδις*. Etym. m. 464, 49 (Gud. 271, 15) *ἔστι δὲ καὶ εἶδος ὀρχήσεως ἴγδισμα, ἐν ᾗ ἐλύγιζον τὴν ὀσφὺν ἐμφερῶς τῷ δοίδυκι*. Athen. 14, 629 f *γελοῖαι δ' εἰσὶν ὀρχήσεις ἴγδις καὶ μακτρισμός κτλ*. Pollux 4, 101 *βακτριασμὸς δὲ καὶ . . . ἴγδις ἀσελγῆ εἴδη ὀρχήσεων ἐν τῇ τῆς ὀσφύος περιφορᾷ*. Phryn. Ecl. 164 *θυείαν λέγε, μὴ ἴγδιν*, ubi cf. Lobeck. Herwerden. Stud. crit. 83 *ὀρχήσει πάλιν τὴν ἴγδιν. B. ἴγδιν; A. τὴν θυΐαν ἀγνοεῖς;* dubitans an extrema verba Meinekius non recte Antiphanis fragmento adiecerit. — videtur nescio quis mulierem simplicem duplici vocis *ἴγδις* significatione decipere. *πρὸς αὐλὸν ἦλθες*, i. e. 'tempore venisti: tibia enim canitur'.

ΚΟΥΡΙΣ

Κουρίδα Amphidis *tonstricem* Grotius, *novaculam* interpretatur Dalecampius. at Helladius Phot. Bibl. 530, 13 *τὰς νῦν λεγομένας*

κουρίδας οἱ *Ἀττικοὶ κομμωτρίας* (Arist. Eccl. 737) *ἐκάλουν*. hominis rustici et simplicis imaginem in hac fabula poetam exhibuisse censet Meinek. I 332. 406. est etiam Alexidis *Κουρίς* et Cn. Naevii *Commotria*. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.[2] p. 12.

128

ἐλθών τε πρὸς τὸν τεμαχοπώλην περίμενε,
παρ' οὗ φέρειν εἴωθα· κἂν οὕτω τύχῃ,
Εὔθυνος . . ἀπολοπίζων αὐτόθι
χρηστόν τι περίμεινον κέλευσον μὴ τεμεῖν.

Athenaeus 3, 120a *Εὐθύνου δὲ τοῦ ταριχοπώλου μέμνηται Ἀντιφάνης ἐν Κουρίδι οὕτως κτλ.* 3. *εὔθουνος* A. lacunam indicavit Dindorf. *Εὔθυνος αὐτὸς* Mein. V 76. *ἀπολοπίζων* Fritzsch. Daetal. 106 not.] *ἀπολογίζων* A. 4. *περιμένων — μοι* Schweigh.

de *Euthyno* cf. 190, 1. Euphron. 1, 9. fortasse idem est quem commemorat Aristot. Rhet. 2, 19 *Ἰσοκράτης ἔφη δεινὸν εἶναι, εἰ ὁ μὲν Εὔθυνος ἔμαθεν, αὐτὸς δὲ μὴ δυνήσεται.* 2. cf. Xenoph. Hellen. 4, 1, 34 *καὶ ἐὰν οὕτω τύχωσιν, ἔστιν ὅτε καὶ ἀπέκτειναν ἀλλήλους.* (Fritzsch.) 4. *χρηστόν τι*, ut 145. Arist. Pac. 563. mihi v. 3 sic scribendus videtur *Εὔθυνον ὄψον ἀπολοπίζοντ' αὐτόθι χρηστόν τι, Παρμένων, κέλευσόν μοι τεμεῖν.*

129

Α. ὁ μὲν ἀγρῷ τρεφόμενος
θαλάττιον μὲν οὗτος οὐδὲν ἐσθίει,
πλὴν τῶν παρὰ γῆν, γόγγρον τιν' ἢ νάρκην τιν' ἢ
θύννης τὰ πρὸς τῆς ποια τὰ κάτωθεν λέγω.
Β. τούτους φάγοις ἄν; Γ. τοὺς γὰρ ἄλλους νενόμικα
ἀνθρωποφάγους ἰχθῦς. Β. τὸ δεῖνα δ' ἐσθίεις;
τουτι κακόνωτα πλοῖα Γ. Κωπᾶδας λέγεις;
ἀγρίως γε. Β. παρὰ λίμνην γὰρ γεωργῶν τυγχάνω·
τὰ δ' ἐγχέλεια γράψομαι λιποταξίου.
κομιδῇ γὰρ οὐκ ἦν οὐδαμοῦ.

Athenaeus 7, 303. 4 *τῆς θυννίδος τὸ οὐραῖον ἐπαινεῖ καὶ Ἀντιφάνης ἐν Κουρίδι οὕτως κτλ. τούτων τῶν ἰαμβείων ἔνια ἔστιν εὑρεῖν καὶ ἐν Ἀκεστρίᾳ καὶ ἐν Ἀγροίκῳ ἢ Βουταλίωνι.* v. 9 Eustathius 1240, 22 *ὅθεν Ἀντιφάνης ὑποκοριστικῶς* (!) *ἔφη· τὰ ἐγχέλια κτλ.* personarum notas posuit Dobraeus Adv. II 316. 2. *μὲν* habet etiam A. *ὁ μὲν ἐν* Cobet. N. l. 129. *ὁ δ' ἐν* Mein. in ed. Ath. *θαλάττιον ὄψον* Mein. ed. mai. *ὄψον θαλάττιον* Casaub. 3. *πλὴν* C] *πρὶν* A. 4. sic A. 6. *τὸ δεῖνα δ' ἐσθίεις* Schweigh.] *τὸ δ'*

ἵνα δ' ἐσθίῃς (ῃι in rasura fort. m.[1]) A. 7. sic A, nisi quod Κωπαΐδας habet et personarum notis ut solet caret. 8. παρὰ del. Dindf., γὰρ Iacobs. 9. ἐγχέλεια Schweigh.] ἐγχέλια A et Eustath. γράψομαι λιποταξίου Mein. et Pors.] γράφομαι λειποταξίου A et Eustath. 10. κομιδῇ γὰρ οὐκ] ἐνταῦθα γὰρ Eustath.

scaenam apud salsamentarium esse suspicatur Dobraeus Adv. II 316. similis videtur esse fr. 68. Γ' est simplex ille et agrestis homo, B agricola, fortasse Atheniensis, unus ex Philippi κληρούχοις, conl. Demosth. 18, 41 τοὺς Θηβαίους ἐλεεῖς, κτῆμα ἔχων ἐν τῇ Βοιωτίᾳ καὶ γεωργῶν τὰ ἐκείνων. de A nihil ego constituerim. ceterum ecloga est obscurissima. v. 4 Mein. cum Schweigh. θύννης τὰ πρὸς τῇ B. ποῖα; A. τὰ κάτωθεν λ., ad τῇ intellegi οὐρᾷ monens. cuius timiditatis causam ego non perspicio. τὰ πρὸς γῆς Cobetus: 'lepide enim τὰ κάτωθεν ita adpellavit. τὰ πρὸς γῆς dictum est ut τὰ πρὸς ποδῶν et similia.' v. 7 H. Iacobi ap. Mein. V 77 et ed. min. xv κακόνωτα ταυτὶ χἀπαλά; cf. etiam, si tanti est, Herwerd. Nov. add. crit. 19. Naber. Mnem. nov. VIII 50. in emendando hoc versu id ante omnia tenendum est, prorsus inepta esse κακόνωτα πλοῖα et verbis interrogantis contineri debere paraphrasin anguillae, eamque tam perspicuam, ut adpareat cur alter statim illas significari intellegat. fortasse Γ. τὸ τί; B. τὰ Βοιωτῶν λοιπά; Γ. Κωπᾷδας λέγεις; ἀγρίως γε (ἐσθίω). anguillas solas dicit (post Chaeronensem calamitatem et Thebarum excidium) in Boeotia relictas esse. de correpta Βοιωτῶν syllaba prima cf. Arist. Eq. 479. 80 et quae ibidem ad 139 adnotavimus.

ΚΥΒΕΥΤΑΙ

Cf. quae ad Eubuli Κυβευτάς adnotavimus.

130

ῥίσκος ἦν ὃν εἶπεν

Pollux 10, 137 χηλοί, κιβωτοί...κίσται καὶ κιστίδες...παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις ῥίσκοι, ὡς Ἀντιφάνης ἐν Κυβευταῖς κτλ. cf. Posidipp. 9 Mein. Terent. Eun. 754 (cistella cum monumentis) *sitast in risco.*

ΚΥΚΛΩΨ

Polyphemum ipsum loquentem induci testis est Eustathius fr. 133. Philoxenum Cytherium secutus est Antiphanes: nam ut videtur amari Cyclopem a Galatea fecit. cf. Cyclopis Philoxenei fragmenta apud Bergkium Poet. lyr. gr. et Nonn. 6, 300 sq. 39, 257 sq. 40, 555 sq. E. Rohde Griech. Rom. 77. 8.

131

κέρμα γάρ τι τυγχάνω

παρ' Ἀντιφάνει ἐν τῷ Κύκλωπι Pollux 9, 88. idem 7, 170 *κέρμα ἑνικῶς...Ἀντιφάνης ἐν Κύκλωπι.* *λαβὼν* in fine add. Meinek.

132

ἔστω δ' ἡμῖν κεστρεὺς τμητός,
νάρκη πνικτή, πέρκη σχιστή,
τευθὶς σακτή, συνόδων ὀπτός,
γλαύκου προτομή, γόγγρου κεφαλή,
βατράχου γαστήρ, θύννου λαγόνες,
βατίδος νῶτον, κέστρας ὀσφύς,
ψήττας κίσχος, μαινίς, καρίς,
τρίγλη, φυκίς·
τῶν τοιούτων μηδὲν ἀπέστω.

Athenaeus 7, 295 f *Ἀντιφάνης δ' ἐν Κύκλωπι ὑπερακοντίζων τὸν τένθην Ἀρχέστρατόν φησιν κτλ.* 1. *ἡμῖν* A] *ὑμῖν* C. cf. 133, 1. *τμητός* Porson.] *ὑμήττιος* A. *νῆστις* Schweigh. 6. *ὀσφυς* et *κισχος*, *μενις* sine acc. A. 7. *κίσχος*] *ἰξὺς* Porson. (*ψήττης*). *ψῆττα, ξιφίας* Mein., coni. Archestr. Athen. 7, 314 e. Hesych. *ξιφίας· ἰχθὺς ποιός.* addo Ovid. Halieut. 97 *durus xiphias.* Plin. N. h. 32, 15 *xiphiam* (dicunt) *rostro mucronato esse; ab hoc naves perfossas mergi.* an *ψῆττα, σκινδος*? cf. Anaxandr. 27, 4. nam xiphias quidem prorsus dissimilis est eorum qui hic commemorantur.

133

τῶν χερσαίων δ' ὑμῖν ἥξει
παρ' ἐμοῦ ταυτί·
βοῦς ἀγελαῖος, τράγος ἠλιβάτας,
αἲξ οὐρανία, κριὸς τομίας,
κάπρος ἐκτομίας, ὗς οὐ τομίας,
δέλφαξ, δασύπους, ἔριφοι, . .
τυρὸς χλωρός, τυρὸς ξηρός,
τυρὸς κοπτός, τυρὸς ξυστός,
τυρὸς τμητός, τυρὸς πηκτός.

Athenaeus 9, 402 e *παρ' Ἀντιφάνει...ἐν Κύκλωπι κτλ.* v. 2 Eustath. 1753, 22 *παρὰ δὲ Ἀντιφάνει ἐπαινῶν αἶγα ὁ Κύκλωψ λέγει οὐρανίαν αἶγα ἐν τῷ βοῦς ἀγελαῖος, ταῦρος ἠλιβάτας, αἲξ οὐρανία, κριὸς τομίας καὶ ἑξῆς· λέγοι δ' ἂν αἶγα οὐρανίαν ὡς οἷον μεγάλην.* v. 4. 5. 7—9 adfert idem 1524, 13. v. 7 Eustath. 1001,

51 χλωρὸς τυρὸς ὁ νεοπαγής. v. 8 idem 872, 11 παρ' ᾧ (Ἀθηναίῳ) καὶ ὁ κοπτὸς τυρὸς καὶ ὁ τμητὸς ὁ αὐτὸς ἂν εἴη τῷ κνηστῷ.
3. ἠλιβάτας Eustath.] ὑλιβάτας A Ath. 6. lacunam indicavit Dindf. — 'ἠλίβατον dicitur quidquid magnitudine excellit. ita ἠλίβατον κακὸν Damox. 2, 22.' Mein. ἠλιβάτας fortasse a Philoxeno adscivit. αἶγα οὐρανίαν per iocum inmiscuit. cf. Cratin. 244. — fr. 132. 3, quibus non recte adicit 302, in unum coniungi posse censet Meinek. I 325. videtur Polyphemus speratas Galateae nuptias adornare. ac pisces quidem a sponsa praeberi cupit (ἔστω δ' ἡμῖν fr. 132) utpote dea marina; gregum fetus 133 de suo promittit.

ΚΩΡΥΚΟΣ

Dubium est utrum ὁ τῶν ἀθλητῶν κώρυκος an hominis nomen proprium significetur. Mein. I 338. cf. Timocl. 29. C. F. Hermann. Ant. gr. pr. 37, 17. Hemsterh. Polluc. 10, 172. quamquam hominem quidem Κώρυκον adpellatum non novi. fortasse fabula Κωρυκαῖος inscripta erat. Strab. 14, 644 πάντα τὸν πολυπράγμονα καὶ κατακούειν ἐπιχειροῦντα τῶν λάθρα καὶ ἐν ἀπορρήτῳ διαλεγομένων Κωρυκαῖον καλοῦμεν, καὶ ἐν παροιμίᾳ φαμέν· τοῦ δ' ἄρ' ὁ Κωρυκαῖος ἠκροάζετο. cf. Menand. 149 Mein. Dioxipp. 2 (3 Mein.). Zenob. 4, 75. Append. prov. Leutsch. 4, 96. Steph. Byz. Κώρυκος.

134

τῶν θαλαττίων δ' ἀεὶ
ὄψων ἓν ἔχομεν, διὰ τέλους δὲ τοῦθ', ἅλας.
. . . . . ἐπὶ δὲ τούτοις πίνομεν
οἰνάριον εἶδος, νὴ Δί', οἰκίας τρόπον
πόσειδος οἷον τοῖς παροῦσι συμφέρει
ἀπαξάπασιν ὀξυβάφῳ ποτηρίῳ.

Athenaeus 9, 366 bc ἀνηδύντων δὲ ἁλῶν πλήρεις οἱ Κυνικοί, παρ' οἷς κατὰ τὸν Ἀντιφάνην, λέγει δ' ἐν Κωρύκῳ τις ἄλλος κύων, κτλ. 1. αἰεὶ A. 2. ἔχομεν] ἔχ' ὁ μὲν A. τοῦθ' ἅλας Schweigh.] τοῦτο ἅλα A. 3. lacunam indicavit Dindorf. 4. εἶδος] ἦδος Schweigh. 6. ἀπαξάπασιν] ἀπαξαναπασιν A. Cobet. N. l. 15. 16 v. 4. 5 ita scribit οἰνάριον, εἶδος νὴ Δία σκιᾶς τρόπον. *B.* πῶς εἶδος; *A.* οἷον κτλ.

Eustath. 1417, 19 ἦδος δὲ τὸ μὲν ὄφελος ψιλοῦσιν οἱ πλείους ...ἐπὶ δὲ ὄξους δασύνουσιν (ἧδος). Αἴλιος γοῦν Διονύσιός φησιν· ἧδος τὸ ὄξος δασύνουσιν Ἀττικοί. Athen. 2, 67 c ὄξος· τοῦτο μόνον Ἀττικοὶ τῶν ἡδυσμάτων ἦδος (scr. ἧδος) καλοῦσι. Poll. 6, 65 τὸ δὲ ὄξος καὶ ἧδος ἐκάλουν. Hesych. ἦδος· ἡδονή. καὶ ὄφελος...καὶ ὄξος. itaque ἧδος, proprie Chalcidensium (Schol. Plat. 9), etiam Atticis non inusitatum fuit, quamquam vulgo ὄξος dicebant.

conloquuntur autem tres, cynicae disciplinae sectator, cynicorum contemptor, adulescens, quem cynicus suae scholae ut videtur conciliare studet. uno de marinis fructibus etiam cynicos uti dicit, sale. bibere se autem vinum vilissimum. non vinum, inquit cynicorum contemptor, sed acetum nequissimum (ἦδος). quod quid sit cum adulescens nesciat, cynicus adversarium praevertens 'tale' inquit 'vinum quod omnibus prosit'. itaque v. 3 sq. ita scribo: *A.* ἅλας (καθαρούς, ἀκραιφνεῖς cf. Aristoph. fr. 32)· ἐπὶ δὲ τούτοις πίνομεν | οἰνάριον — *B.* ἦδος, νὴ Δία, κοιλιοστρόφον. *Γ.* πῶς ἦδος; *A.* οἷον τοῖς παροῦσι συμφέρειν ἁπαξάπασιν, ἰξ. π. cf. Aristoph. fr. 462. κοιλιοστροφία Schol. Nic. Al. 596. et de adv. πῶς sic posito Alexid. 143, 2. Cobet. N. l.

135

πρῶτον μὲν ὥσπερ πυθαγορίζων ἐσθίει
ἔμψυχον οὐδέν, τῆς δὲ πλείστης τοὐβολοῦ
μάζης μελαγχρῆ μερίδα λαμβάνων λέπει.

Athenaeus 4, 161 a Ἀντιφάνης ... ἐν τῷ κυρίως (κυρίωι A) Κωρύκῳ ἐπιγραφομένῳ (cf. quae ad fr. 160 adnot.) φησί κτλ. v. 3 Eustathius 1863, 56 τοῦ δὲ λέπειν ... χρῆσις μὲν καὶ ἐν τῇ Ἰλιάδι, ἔτι δὲ καὶ παρὰ τῷ εἰπόντι τὸ μάζης κτλ. 3. μελαγχρη sine acc. A. — πλείστης τοὐβολοῦ, contrarium μικρόν ἐστι τοὐβολοῦ Eupol. 185. Append. prov. 1, 93 δέκα τοῦ ὀβολοῦ· ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων, ἐπεὶ τὰ δέκα τοῦ ὀβολοῦ πιπρασκόμενα πάνυ ἐστὶν εὐτελῆ. cf. Hesych. et Apostol. 5, 93 f. μελαγχρῆ, ut Cratin. 425. Eupol. 430. λέπει, ut Eupol. 255. 427.

136

ἐν ὅσῳ δ' ἀκροῶμαί σου, κέλευσόν μοί τινα
φέρειν ἀπονίψασθαι. *B.* δότω τις δεῦρ' ὕδωρ
καὶ σμῆμα.

Athenaeus 9, 409 c d ἐχρῶντο δὲ εἰς τὰς χεῖρας, ἀποπλύνοντες αὐτάς, καὶ σμήματι ἀπορρύψεως (ἀπορύψεως A) χάριν, ὡς παρίστησιν Ἀντιφάνης ἐν Κωρύκῳ κτλ. Eustath. 1401, 6 οἷς (τοῖς εἰς χειρὸς νίμμα καταχεομένοις) πολλάκις καί τι προσεδίδοτο καταρτικὸν (scr. καθαρτικὸν) χειρῶν, κατὰ τὸ 'δότω τις δεῦρο ὕδωρ καὶ σμῆμα', ὥς φησιν Ἀντιφάνης. 1. μοι add. Koppiers. Observ. 41. 2. δεῦρο A.

ΛΑΜΠΑΣ

Lampadem et *Lamponem* unam fuisse fabulam censent Fabricius et Schweighaeuserus, distinguit Meinekius, aut λαμπαδηδρομίαν aut meretricem Lampadem dici censens I 313. 400. fuit etiam Alexidis Λαμπάς.

137

τράπεζα φυστημινεις ἀλλὰ μὴν δαίμονος
ἀγαθοῦ μετάνιπτρον, ἐντραγεῖν, σπονδή, κρότος.

Athenaeus 11, 486 f μετάνιπτρον· ἡ μετὰ τὸ δεῖπνον, ἐπὴν ἀπονίψωνται, διδομένη κύλιξ. Ἀντιφάνης Λαμπάδι δαίμονος κτλ. idem 487 b Ἀντιφάνης Λαμπάδι τράπεζα — μετάνιπτρον. 1. sic A. prorsus futilia sunt quae Dindorfius edidit τράπεζ' ἐφ' ἡμῖν ἐστιν, ἀλλὰ δ. neque magis probanda quae Nauckius excogitavit (Philol. VI 416) τράπεζα, φυστή, μαινίς, ἅλιμα, δαίμονος κτλ. nam primum τράπεζα et φυστή cum reliquis non eiusdem sunt generis, deinde potio quae in genii honorem fiebat *post cenam* ante compotationem dabatur, simulque *mensa auferebatur* et tibicinae veniebant. cf. Athen. 2, 138 d. 15, 675 c. Nicostr. 20. Plat. Symp. 176 a. e. itaque scribo (ἀπῄρετο) τράπεζ', ἐφυσᾶτ'· ἦλθε φιάλη δαίμονος κτλ. cf. Arist. Vesp. 954. Av. 859 et Xenarch. 2.

ΛΑΜΠΩΝ

Vatem Lamponem, ab antiquae comoediae poetis exagitatum, dici posse Meinekius negat I 313, nisi forte Antiphanes 'Lamponis nomine symbolice usus sit, ut crescentem in dies hariolorum adrogantiam inluderet'.

138

κεστρεῖς ἔχων, ἀλλ' οὐ στρατιώτας, τυγχάνεις
νήστεις.

Athenaeus 7, 307 d ὅτι δὲ εἶδος κεστρέων οἱ νήστεις ... Ἀντιφάνης Λάμπωνι κτλ. ἀλλ' οὐ Mein.] ἄλλους A. fragmentum sic ut traditum est prorsus obscurum.

139

ὁ δεῖν' Ἰᾶπυξ, κέρασον εὐζωρέστερον.

Athenaeus 10, 423 d Ἀντιφάνης ... ἐν Λάμπωνι κτλ. ὁ δεῖνα ἰαπυξ A. cf. quae adnotavimus ad Arist. Ran. 918. servus Iapyx adpellatur.

ΛΕΠΤΙΝΙΣΚΟΣ

Praeter eum Leptinem, contra quem habita est oratio Demosthenis 20, alii quoque homines tum eodem nomine fuerunt, veluti ὁ ἐκ Κοίλης Dem. 22, 60.

140

οἶνον Θάσιον πίνοις ἄν; Β. εἴ τις ἐγχέαι.
Α. πρὸς ἀμυγδάλας δὲ πῶς ἔχεις; Β. εἰρηνικῶς.

μαλακὰς σφόδρα, δι' ἃς μέλιτι προσπαίζειν βίᾳ.
Α. μελίπηκτα δ' εἴ σοι προσφέροι; Β. τρώγοιμι καὶ
ᾠὸν δὲ καταπίνοιμ' ἄν. Α. ἄλλου δεῖ τινος;

Athenaeus 14, 641 f *ἐδίδοτο δὲ καὶ ᾠὸν ἐν τῇ δευτέρᾳ τραπέζῃ, ὥσπερ καὶ λαγῷα καὶ κίχλαι κοινῇ μετὰ τῶν μελιπήκτων εἰσεφέρετο, ὡς Ἀντιφάνης ἐν Λεπτινίσκῳ φησὶν οὕτως κτλ.* Eustathius 1401, 52 *αἱ δεύτεραι τράπεζαι ... ἐν αἷς λαγῷα καὶ κίχλαι καὶ μελίπηκτα καὶ ᾠὰ περιεφέροντο. διὸ ἀστείως Ἀντιφάνης φησὶν ἐν ἐρωτήσει καὶ ἀποκρίσει ταῦτα· οἶνον — καταπίνοιμ' ἄν.* 2. *ἀμυγδαλας δέ πως* A. post v. 2 lacunam statuit Dindf. 3. *διας* A. *βίᾳ*] *βιαι* A. *δέδοται* Eustath. *δείαν* in compendio codicis C agnoscere sibi videbatur Schweigh. 4. *δ' εἴ*] *δεῖ* A. *προσφέροι* A] *προσφέρει* Eust. *τρώγοιμι καὶ* A] *τρώγοιμ' ἂν* C et Eust. 5. *δεῖ* Dobr. Adv. II 348] *δή*.

λαγῷα καὶ κίχλαι, quae commemorat Athenaeus, non inveniuntur in Antiphanis verbis. v. 3 graviter corruptum esse adparet, siquidem *μαλακάς* ad *ἀμυγδάλας* pertinere nullo modo potest, et interrogationem simul et responsum contineri his verbis necesse est. locutionem *πῶς ἔχεις* inlustravit Cobetus Mnem. IIII 304 conl. Plat. Reip. 1, 329 b *πῶς ἔχεις πρὸς τἀφροδίσια*; Symp. 174 b. 176 b. Menand. 313, 1 Mein. addo Theophil. 4, 3. Sosip. 51.

ΛΕΥΚΑΔΙΟΣ

Sic an *Λευκαδία* inscripta fuerit dubium est. Mein. I 323. 330.

141

ἐνταῦθ' ἀναρίστητος εὐθὺς κιθαριεῖ.

Suidas *ἀνάριστος· μᾶλλον δ' ἀναρίστητος... Ἀντιφάνης Λευκαδίῳ κτλ.* cf. Aristoph. fr. 454.

142

ἀσταφίδος, ἁλῶν, σιραίου, σιλφίου, τυροῦ, θύμου,
σησάμου, νίτρου, κυμίνου, ῥοῦ, μέλιτος, ὀριγάνου,
βοτανίων, ὄξους, ἐλαῶν, εἰς ἀβυρτάκην χλόης,
καππάριδος, ᾠῶν, ταρίχους, καρδάμων, θρίων, ὀποῦ.

Athenaeus 2, 68 a *ἀρτύματα ταῦτα καταλέγει που Ἀντιφάνης* (sine fabulae nomine) *κτλ.* Pollux 6, 66 *εἴη δ' ἂν ἐκ τῶν ἡδυσμάτων καὶ λίτρον. Ἀντιφάνης ἐν Λευκάδι* (*Λευκαδίῳ*) *σησάμου — χλόης.* 2. *νίτρου*] *λίτρου* Poll. *ῥοῦ μέλιτος* desunt in Ath. 3. *βοτανίων* Ath.] *βατανίου* Poll. *ἐλαῶν* Ath.] *ἐλαίου* Poll.

adparet in tali condimentorum indice neque *βοτάνια* neque *βατάνια* apta esse. scr. *βαλανίων*, cf. Pherecr. 186. Hermipp. 63, 20, inprimis Nicoch. 15 et de *ἀβυρτάκῃ* Theopomp. 17.

ΛΕΩΝΙΔΗΣ

143

ἀλλὰ πρὶν δεδειπνάναι
ἡμᾶς παρέσται.

Athenaeus 10, 422 e Ἀντιφάνης ἐν Λεωνίδῃ κτλ. cf. Hermipp. 60.

ΛΗΜΝΙΑΙ

Fortasse argumentum simile fuit *Lemniarum* Aristophanis et Nicocharis. Meinek. I 330. 455. *Lemnia* praeterea est Alexidis, *Lemniae* Diphili et lat. Sexti Turpilii. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.[2] p. 96.

144

εἶτ' ἔστιν ἢ γένοιτ' ἂν ἡδίων τέχνη
ἢ πρόσοδος ἄλλη τοῦ κολακεύειν εὐφυῶς;
ὁ ζωγράφος πονεῖ τι καὶ πικραίνεται,
ὁ γεωργὸς ἐν ὅσοις ἐστὶ κινδύνοις πάλιν.
πρόσεστι πᾶσιν ἐπιμέλεια καὶ πόνος.
ἡμῖν δὲ μετὰ γέλωτος ὁ βίος καὶ τρυφῆς·
οὗ γὰρ τὸ μέγιστον ἔργον ἐστὶ παιδιά,
ἁδρὸν γελάσαι, σκῶψαί τιν', ἐκπιεῖν πολύν,
οὐχ ἡδύ; ἐμοὶ μὲν μετὰ τὸ πλουτεῖν δεύτερον.

Athenaeus 6, 258 d Ἀντιφάνης ἐν Λημνίαις τέχνην τινὰ εἶναι ὑποτίθεται τὴν κολακείαν ἐν οἷς λέγει κτλ. 7. οὗ] οὐ A. 8. αδρὸν sine spir. A. ἐκπιεῖν] ἐμπιεῖν Herwerd. Obs. crit. 49. post v. 4, quoniam miles et nauta vix potuerint omitti, lacunam statuit Iacobs. Addit. 157.

145

παρετέθη τρίπους
πλακοῦντα χρηστόν, ὦ πολυτίμητοι θεοί,
ἔχων ἐν ἀργυρῷ τε τρυβλίῳ μέλι.

Athenaeus 6, 230 de Ἀντιφάνης ἐν Λημνίαις κτλ. χρηστόν, ut 128.

ΛΥΔΟΣ

146

Κολχὶς ἄνθρωπος πάροινος

Athenaeus 10, 445 c ὁ δὲ πάροινος παρα τίνι κεῖται; . . . Ἀντιφάνης ἐν Λυδῷ εἴρηκε κτλ. serva significatur ex Colchide oriunda. ἡ ἄνθρωπος frequentissime apud oratores.

ΛΥΚΩΝ

'Fortasse a Lycone Scarphensi, celeberrimo illis temporibus histrione, nomen inditum est, quem aliquando in comoedia quam actitabat versum, quo munus ab Alexandro magno peteret, inseruisse tradit Plutarchus Mor. 334 f. cf. Athen. 12, 538 f. in eundem Phalaeci exstat epigramma Anal. Brunck. I 421.' Mein. I 327.

147

τά τ' ἄλλα δεινούς φασι τοὺς Αἰγυπτίους
εἶναι τὸ νομίσαι τ' ἰσόθεον τὴν ἔγχελυν·
πολὺ τῶν θεῶν γάρ ἐστι τιμιωτέρα.
τῶν μὲν γὰρ εὐξαμένοισιν ἔσθ' ἡμῖν τυχεῖν,
τούτων δὲ δραχμὰς τοὐλάχιστον δώδεκα
ἢ πλέον ἀναλώσασιν ὀσφρέσθαι μόνον.
οὕτως ἐσθ' ἅγιον παντελῶς τὸ θηρίον.

Athenaeus 7, 299 e *Ἀντιφάνης ἐν Λύκωνι κωμῳδῶν τοὺς Αἰγυπτίους φησί κτλ.* Eustathius 1240, 29 *Ἀντιφάνης τά τε ἄλλα δεινούς φησι τοὺς Αἰγυπτίους εἶναι καὶ νομίσαι ἰσόθεον τὴν ἔγχελυν, ὃς καὶ εἰπὼν πολὺ τῶν θεῶν αὐτὴν τιμιωτέραν εἶναι. . . ἐπάγει οὕτως ἐσθ' — τὸ θηρίον.* 1. *τά τ' ἄλλα* A] *τά τε ἄλλα* Eustath. 2. *τε* A. 5. *δώδεκα*] *ιβ'* A. 6. *ὀσφρέσθαι* Elmsl. Med. 147 not. extr.] *ὀσφρᾶσθαι* A. 7. *οὕτω 'στὶν* Porson. at numquam sic comici. *οὕτως ἅγιόν γε* Koppiers. Obs. 43. *οὕτως ἅγιόν τι* Dindorf., Antiphanis tamen haec non esse suspicatus. — 3. *τιμιωτέρα* *carior* et *honoratior*. cf. Arist. Ach. 759. v. 4 utique scribendum *θιγεῖν*, siquidem qui deos precabantur simulacra eorum tangere solebant: contra anguillas *tangere* non licet, sed cum plurimum *olfacere*.

ΜΑΛΘΑΚΗ

Cf. Meinek. I 328. 9. Theophil. 11. Lucian. Rhet. praec. 12 *Αὐτοθαΐδα τὴν κωμικὴν ἢ Μαλθάκην ἢ Γλυκέραν τινά.*

148

ἔρχεται,
μετέρχετ' αὖ, προσέρχετ' αὖ, μετέρχεται,
ἥκει, πάρεστι, ῥύπτεται, προσέρχεται,
σμῆται, κτενίζετ', ἐκβέβηκ', ἐντρίβεται,
λοῦται, σκοπεῖται, στέλλεται, μυρίζεται,
κοσμεῖτ', ἀλείφετ'· ἂν δ' ἔχῃ τι ἀπάγχεται.

Clemens Alex. Paedag. 3, 2, 7 *τοῦτο αὐτὸ γάρ τοι καὶ Ἀντιφάνης ὁ κωμικὸς ἐν Μαλθάκῃ τὸ ἑταιρικὸν τῶν γυναικῶν ἐπι-*

σκώπτει, τὰ κοινὰ πάσαις ῥήματα εἰς τὴν κατατριβὴν ἐξηυρημένα λέγων κτλ. 2. μετέρχετ' αὖ, προσέρχετ' αὖ Pierson. Moer. 337] μετέρχεται αὕτη, προσέρχεται, οὐ. Herwerd. Obs. crit. 49. 50 μετέρχεται, προσέρχετ', αὖ μετέρχεται. v. 3 ante 2 ponit G. Herm. Mein. V 77. v. 3 Grotius, v. 2 Meinekius eicit. 4. σμῆται Klotz] σμήχεται. ἐκβέβηκε BFNR. ἐκβέβληκε V. ἐμβέβηκε MP. ἐκβέβηκ', ἐντρίβεται Mein. ante Cobet. Mnem. VI 182] ἐκβέβηκε, τρίβεται. 5. λοῦται Pierson.] λούεται. praeterea libri plene κτενίζεται, κοσμεῖται, ἀλείφεται. 6. ἔχῃ Sylb.] ἔχοι. ἂν τύχῃ δ' ἀπάγχεται Mein. ed. mai. an ἀλείφεθ'· ὃς ἂν ἔχῃ δ', ἀπάγχεται?

3. προσέρχεται corruptum videtur. ῥύπτεται, ut Arist. Ach. 17. Lys. 377 εἰ ῥύμμα τυγχάνεις ἔχων, λουτρόν γ' ἐγὼ παρέξω. 4. pro ἐκβέβηκ' scribendum est ἐκδέδυκ', *vestes exuit*. Arist. Lys. 920. 925. Menand. 190 Mein. 5. 'σκοπεῖται sc. in speculo' Mein.; mihi dubia res est. — sunt excusationes servulae dominam aliis negotiis occupatam esse viro vel amasio fingentis. describitur autem mulier Myrrhines in Lysistrata similis.

ΜΕΛΑΝΙΩΝ

Distichon elegiacum in comoedia locum non habere existimabat Valckenar. Diatr. 279. at ne tragoedia quidem alienum putavit Euripides Andr. 103—116. Mein. I 297. *Μελανίων*, non *Μειλανίων* (ut A Athen.) scripsi propter Arist. Lys. 785. 796. 807.

149

τοῦτον ἐγὼ κρίνω μετανιπτρίδα τῆς Ὑγιείας
πίνειν ζωροτέρῳ χρώμενον οἰνοχόῳ.

Athenaeus 10, 423 d Ἀντιφάνης Μελανίωνι κτλ.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΣ

Fuit et tragoedia *Meleager* Antiphontis (Nauck. 615) et comoedia Antiphanis. Meinek. I 314. 5. 6.

150

ἀσκοπυτίνην τινὰ
δίψους ἀρωγόν

Pollux 10, 73 ἀλλα καὶ ἀσκοπυτίνη· καὶ γὰρ τοῦτ' ἄν τις εὕροι ἐν Ἀντιφάνους Μελεάγρῳ κτλ. ut ἀσκοθύλακος, ἀσκοπήρα. cf. Aristoph. fr. 174. 577. Diphil. 55, 2. Menand. 259 Mein. 'erant duo genera πυτινῶν, alterae viminibus erant obductae, alterae corio' (ἀσκοπυτῖναι). Fritzsch. Q. Arist. 295.

ΜΕΛΙΤΤΑ

Meretrix videtur esse quae postea *Mania* dicebatur. Macho Athen. 13, 578 cd. Meinek. I 329.

151

ἐπὶ χρήμασιν δ' ὧν ἔμπορος φρονεῖ μέγα,
ὧν ἐστι πάντων ἐνίοτ' ἄνεμος κύριος.

Stobaeus Floril. 59, 17 *Ἀντιφάνους Μελίττης* A. 1. *χρήμασιν δ' ὧν* Dobr. (Pors. Arist. 108)] *χρήμασ' ἰνδῶν* Voss. Arsen. B. Gesn. marg. *χρήμασ' 'ἰδὼν* A. *φρονεῖ*] *φρονεῖς* Dobr. — *πάντων χρημάτων*, i. e. quae mercatoris sunt.
Praeterea cf. fr. 302.

ΜΕΤΟΙΚΟΣ

152

προσέλαβον ἐλθὼν τουτονὶ
τραπεζοποιόν, ὃς πλυνεῖ σκεύη, λύχνους
ἑτοιμάσει, σπονδὰς ποιήσει, τἄλλ' ὅσα
τούτῳ προσήκει.

Athenaeus 4, 170 d *τῶν δὲ μαγείρων διάφοροί τινες ἦσαν οἱ καλούμενοι τραπεζοποιοί. εἰς ὃ δὲ οὗτοι παρελαμβάνοντο σαφῶς παρίστησιν Ἀντιφάνης ἐν Μετοίκῳ κτλ.* 2. *λύχνους*] *λύχνους τ'* A. *σπονδὰς ποιεῖν*, quod est *τοῦ τραπεζοποιοῦ*, prorsus diversum a *σπονδὰς ποιεῖσθαι*, quod est convivarum. cf. Athenion. 40. 1. Menand. 266 Mein.

ΜΗΔΕΙΑ

Antiphonti tragico tribuere volebat Ruhnkenius, non recte: sunt enim *Medeae* etiam Strattidis, Eubuli, Canthari. Meinek. I 314. 6.

153

ἦν χιτὼν ἀμόργινος,
ἕτερος δὲ περιηγητός ἐστιν οὑτοσί.

Pollux 7, 57 *Ἀντιφάνης ἐν Μηδείᾳ κτλ. ἦν ἄρα καὶ ὁ περιηγητὸς εἶδος χιτῶνος.* *ἦν ἐν μηδεία χ.* A. *ἦν* 'en tibi tunicam am.' Mein. *οὑτοσί· ἦν ἄρα* Bekker.] *οὑτοσὶν ἄρα* A. *οὑτοσὶ δ' ἄρα* ceteri. Stephan. Byz. *Ἀμοργός· νῆσος μία τῶν Κυκλάδων... τὸ δ' ἀμόργινος χιτὼν χρώματος ἴδιον.* Photius et Hesych. *περιήγητος· ὁ περιπόρφυρος χιτών* (*περιήτητος* cod. Phot.). cf. Boeckh. C. I. I 248a.

ΜΗΤΡΑΓΥΡΤΗΣ

Μηναγύρτης Bekker. Anecd. 88, 18, nullo significationis discrimine. cf. 159, 8. Ruhnk. Tim. 10. 11. Lobeck. Aglaoph. 645 et Menandri *Μηναγύρτης*. Meinek. I 338. — *Ἀγύρτης* fuit Philemonis, *Ariolus* Cn. Naevii. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.[2] p. 9.

154

τήν τε παῖδ' ἀλείμματα
παρὰ τῆς θεοῦ λαβοῦσαν εἶτα τοὺς πόδας
ἐκέλευ' ἀλείφειν πρῶτον, εἶτα τὰ γόνατα.
ὡς θᾶττον ἡ παῖς δ' ἥψατ' αὐτοῦ τῶν ποδῶν
ἔτριψέ τ', ἀνεπήδησεν.

Athenaeus 12, 553 c *Ἀντιφάνης ἐν Μητραγύρτῃ φησί κτλ.* 1. *παῖδα* A. *ἄλειμμά τι* Naber. Mnem. VIII 50. 4. *δ' ἥψατ'* Koppiers. Obs. 38] *διήψατο* A.

μητραγύρται 'dei *deaeve* alicuius effigiem vel humeris portantes vel iumento inponentes per oppida et vicos vagabantur et verbo deis, re ipsa sibi stipem quaerebant'. Ruhnken. Tim. 10. eidem aegrotis se mederi posse simulabant, et talis prodigiosa curatio, claudi puto, hic narratur. agebant autem prorsus ut hodie quoque in Italia pharmacopolae circumforanei (*ciarlatanos* dicunt), quorum artificia in foro Neapolitano ipse plus quam semel vidi. scilicet talis *μηναγύρτης* nescio quem hominem conduxerat, qui claudum se esse simularet. iam cum in forum plebes confluxisset, claudum produxit et puellulam aliquam, filiolam suam opinor, istis artibus iam adsuefactam, ex manibus deae iubet unguentum ferre eoque claudi pedes perungere. quo facto ille sanatus exsilit. — unum mutandum est: v. 5 scrib. *ἐνέτριψέ τ'*: nam aliud est *τοὺς πόδας τρίβειν*, *fricare*, aliud *ἐντρίβειν φάρμακον τῷ ποδί*, *perungere* pedem.

155

δεδιῳκημένα

Ἀντιφάνης Μηναγύρτῃ. Bekker. Anecd. 88, 18.

ΜΗΤΡΟΦΩΝ

156

διδοῦσιν

οὐ διδόασιν· Ἀριστοφάνης Μητροφῶντι. Bekker. Anecd. 88, 24. *Ἀντιφάνης* Meinek. I 328. cf. Aristoph. fr. 936. *Ἀριστοφῶν* Bergkius apud Mein. II 899, cuius memoriam apud grammaticos non fere inveniri monuit Mein. ed. mai.

ΜΙΔΩΝ

Μίδων ἢ ἱπποτρόφος titulus est dialogi Platoni adscripti Diog. L. 3, 62. eodem nomine fabulam docuit Alexis. Meinek. I 401.

157

ἀργυροθήκην

Ἀντιφάνης ἐν Μίδωνι εἴρηκεν. Pollux 10, 152.

ΜΙΝΩΣ

Cretae rex significari videtur. fuit fortasse etiam Alexidis *Minos.*

158

τρώγοντες μολόχης ῥίζαν

Athenaeus 2, 58 d *μαλάχαι... ἐν πολλοῖς ἀντιγράφοις εὗρον τοῦ Ἀντιφάνους Μίνωος διὰ τοῦ ο γεγραμμένον.* cf. Eustath. 1406, 57 (*τρώγοντας*). dactylici vel quod probabilius videtur anapaestici versus particula (*καὶ τρ. κτλ.*).

ΜΙΣΟΠΟΝΗΡΟΣ

159

εἶτ' οὐ σοφοὶ δῆτ' εἰσὶν οἱ Σκύθαι σφόδρα,
οἳ γενομένοισιν εὐθέως τοῖς παιδίοις
διδόασιν ἵππων καὶ βοῶν πίνειν γάλα;
κοὐ μὰ Δία τίτθας εἰσάγουσι βασκάνους,
καὶ παιδαγωγοὺς αὖθις, ὧν μεῖζον (κακὸν
οὐκ ἔστιν οὐδέν, μετά) γε μαίας νὴ Δία·
αὗται δ' ὑπερβάλλουσι, μετά γε νὴ Δία
τοὺς μητραγυρτοῦντάς γε· πολὺ γὰρ αὖ γένος
μιαρώτατον τοῦτ' ἔστιν, εἰ μὴ νὴ Δία
τοὺς ἰχθυοπώλας βούλεταί τις λέγειν,
. . . *μετά γε τοὺς τραπεζίτας· ἔθνος*
τούτου γὰρ οὐδέν ἐστιν ἐξωλέστερον.

Athenaeus 6, 226 d *ἐμφανίζει δ' αὐτῶν (τῶν ἰχθυοπωλῶν) καὶ τὸ σκαιόν, ἔτι δὲ μισάνθρωπον Ἀντιφάνης ἐν Μισοπονήρῳ πρὸς τοὺς ἐν τῷ βίῳ κακίστους τὴν σύγκρισιν αὐτῶν ποιούμενος διὰ τούτων κτλ.* 3. *διδόασιν* Grotius Excerpt. 615] *διαδιδόασιν* A. 4. *κοὐ* Hanov. Exerc. crit. 149] *οὐχὶ* A. 5. 6 lacunam explevit Grotius. quamquam multa eaque probabiliora possunt excogitari. cf. Cobet. N. l. 130. 8. *μητραγυρτοῦντάς* Schweigh.] *μητραρπατωντας γυργοῦντάς* A, de quo corruptelarum genere bene disseruit

G. Kaibelius in Ind. lect. Rost. aest. 1883 p. 4 sq. 10. *βούλεταί τις* B] *τις βούλεται* A. 11. lacunam indicavit Dindorf. *μάλιστα* vel *ὀρθῶς γε* supplet Dobr. Adv. II 310. *τούτους δὲ* H. Iacobi V 77. nihil nisi *εἰ μὴ νὴ Δία τοὺς ἰχθυοπώλας*...*μετά γε τοὺς τραπεζίτας* genuinum putat Cobetus, verba *τις βούλεται λέγειν* 'Graeculi hiulcam sententiam utcumque sarcientis additamentum' censens. 'deinde editoris (Meinekii) temeritate *γέ* additum' (*βούλεταί γέ τις*).

cum v. 4 cf. Arist. Eq. 716, et de accentu nominis *τίτθη* Herodian. I 311, 30. cum v. 12 Arist. Eccl. 1053. 1070. Plut. 443. Diphil. 87 comparavit Nauckius Trag. gr. adesp. 345 *ὁ δ' αὖτ' ἐκείνου φθόγγος ἐξωλέστερος*. addo Anaxil. 22, 31.

ΜΝΗΜΑΤΑ

160

τῶν Πυθαγοριστῶν δ' ἔτυχον ἄθλιοί τινες
ἐν τῇ χαράδρᾳ τρώγοντες ἅλιμα καὶ κακὰ
τοιαῦτα συλλέγοντες ἐν τῷ κωρύκῳ.

Athenaeus 4, 161 a *τί οὐ τοὺς Πυθαγορικοὺς ἐκείνους ζηλοῖς, περὶ ὧν φησιν Ἀντιφάνης ἐν Μνήμασι τάδε κτλ.* 1. *Πυθαγοριστῶν* Elmsl. Cens. Edinb. III 191] *Πυθαγορικῶν*. *δ' ἔτυχον* Porson.] *δὲ τυχὸν* A. 2. *αλιμα* (sic) A. *ἅλιμον* Nauck. Philol. VI 417. 3. *ἐν τῷ κωρύκῳ* add. Koppiers. Obs. 41: sequuntur enim apud Athenaeum haec *κἂν τῷ κυρίως Κωρύκῳ δ' ἐπιγραφομένῳ φησί* (fr. 135).

Πυθαγόρειοι et *Πυθαγορικοί* plerumque ipsius Pythagorae amici et discipuli dicuntur, *Πυθαγορισταί* inepti victus eius morumque imitatores. itaque *Πυθαγορισταί* fere comici, Alexis bis *Πυθαγόρειοι*. *Πυθαγοριστής* comoedia fuit Aristophontis. — *ἅλιμον* Theophrastus semper singulari numero; Wimmerus *ἅλιμον*. Hist. pl. 4, 16, 5 *χαλεπὸς ὁ κύτισος· ἀπόλλυσι γὰρ πάνθ' ὡς εἰπεῖν· ἰσχυρότερον δὲ τούτου τὸ ἅλιμον· ἀπόλλυσι γὰρ τὸν κύτισον.*

ΜΟΙΧΟΙ

161

οὐκ ἔστιν οὐδὲν θηρίον τῶν ἰχθύων
ἀτυχέστερον· τῷ μὴ γὰρ ἀποχρῆν ἀποθανεῖν
αὐτοῖς ἁλοῦσιν, εἶτα κατεδηδεσμένοις
εὐθὺς ταφῆναι, παραδοθέντες ἄθλιοι
τοῖς ἰχθυοπώλαις τοῖς κακῶς ἀπολουμένοις
σήπονθ', ἕωλοι κείμενοι δύ' ἡμέρας
ἢ τρεῖς· μόλις δ' ἐάν ποτ' ὠνητὴν τυφλὸν
λάβωσιν, ἔδοσαν τῶν νεκρῶν ἀναίρεσιν

τούτῳ· κομίσας δ' ἐξέβαλεν . .. οἴκαδε
τὴν πεῖραν ἐν τῇ ῥινὶ τῆς ὀσμῆς λαβών.

Athenaeus 6, 225 de *ὅτι δὲ καὶ νεκροὺς πωλοῦσι τοὺς ἰχθῦς καὶ σεσηπότας, ἐπισημαίνεται ὁ Ἀντιφάνης ἐν Μοιχοῖς διὰ τούτων κτλ.* v. 2. 3 Eustath. 1179, 36 *ἀποχρῆν εὕρηται ἐν τοῖς τοῦ Ἀθηναίου, οἷον τῷ γὰρ μὴ — ἁλοῦσι.* *τῷ μὴ γὰρ* Erfurdt. Obs. 455] *τὸ γὰρ μὴ* A. 7. *ἐάν* Porson. Adv. 50] *ἄν* A. 8. *ἔδοσαν* Herwerd. Mnem. nov. VI 63] *ἔδωκαν* A. 10. *ὀσμῆς* Mein.] *ὀδμῆς*. 2. '*τῷ μὴ ἀποχρῆν* i. q. *διὰ τὸ μὴ ἀποχρῆν*'. Mein. 4. Gorgias 'vultures *ἐμψύχους τάφους*' dicebat [Longin.] De subl. 3, 2. Mein. 9. *οἴκαδε* cum *κομίσας* coniungendum est. excidit autem, ut v. 4 et 8 monstrant, nihil aliud quam *ἀτάφους*.

ΜΥΛΩΝ

I. e. *pistrinum*. 'compares *Ergastulum* Pomponii.' Meinek. I 325. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.[2] 232. scribendum autem non *μύλων*, quod perperam ipse quoque in volumine primo aliquotiens reliqui, sed *μυλών*.

162

βυβλιδίου κόλλημα

Ἀντιφάνης ἐν τῷ Μυλῶνι εἴρηκε. Pollux 7, 211. *βυβλ.* K.] *βιβλ.*

ΜΥΣΤΙΣ

Aut nomen proprium aut a *μύστης* derivatum est. cf. 163, 4.

163

σὺ δ' ἀλλὰ πῖθι. Β. τοῦτο μέν σοι πείσομαι·
καὶ γὰρ ἐπαγωγόν, ὦ θεοί, τὸ σχῆμά πως
τῆς κύλικός ἐστιν ἄξιόν τε τοῦ κλέους
τοῦ τῆς ἑορτῆς. οὐ μὲν ἦμεν ἄρτι γὰρ
ἐξ ὀξυβαφίων κεραμεῶν ἐπίνομεν·
τούτῳ δέ, τέκνον, πολλὰ κἀγάθ' οἱ θεοὶ
τῷ δημιουργῷ δοῖεν, ὃς ἐποίησέ σε,
τῆς συμμετρίας καὶ τῆς ἀφελείας εἵνεκα.

Athenaeus 10, 446 bc *Ἀντιφάνης ἐν Μύστιδι κτλ.* idem 11, 494 cd *ὅτι δ' ἐστὶ τὸ ὀξύβαφον εἶδος κύλικος μικρᾶς κεραμεᾶς, σαφῶς παρίστησιν Ἀντιφάνης ἐν Μύστιδι διὰ τούτων· γραῦς ἐστι φίλοινος, ἐπαινοῦσα κύλικα μεγάλην καὶ ἐξευτελίζουσα τὸ ὀξύβαφον* (*τὴν κύλικα* A) *ὡς βραχύ. εἰπόντος οὖν τινος πρὸς αὐτὴν 'σὺ δ' ἀλλὰ πῖθι' λέγει τοῦτο μέν κτλ.* v. 5 adfertur a Polluce 10, 67.

1. δὲ A. perperam Epit. et Eustath. 1253, 58 τὸ πίσομαι παρὰ Ἀντιφάνει ἀντὶ τοῦ πίω. ac πίσομαι pro πείσομαι 494 etiam A. 4. οὐ μὲν ἦμεν Dindf.] ουμενημεν A 446. οὔ μεν οὐ μὲν A 494. οὐ μενοῦμεν Dobr. Adv. II 327. οὐ 'τελοῦμεν Lob. Agl. 628. ἄρτι] ἀρτίως A 494. 5. κεραμεῶν] κεραμέων A utrubique. 6. πολλὰ κἀγαθὰ A 494] πόλλ' ἀγαθὰ A 446. 7. ἐποίησέ σε] ἐποίησε A 494. 8. ἀφελείας A 446] ἀσφαλείας A 494. cf. Cobet. N. l. 136. εἵνεκα K.] οὕνεκα.

in v. 6 τέκνον producta syllaba priore, tragicorum more. 8. neque ἀσφαλείας neque ἀφελείας aptum videtur, siquidem illa ὀξυβάφια κεραμεᾶ certe multo et ἀσφαλέστερα et ἀφελέστερα erant. scr. τῆς τ' ὠφελείας εἵνεκα. Arist. Thesm. 183.

164

ταῖς εὐτελείαις οἱ θεοὶ χαίρουσι γάρ·
τεκμήριον δ'· ὅταν γὰρ ἑκατόμβας τινὲς
θύωσιν, ἐπὶ τούτοις ἅπασιν ὕστατος
. . . πάντων καὶ λιβανωτὸς ἐπετέθη,
ὡς τἄλλα μὲν τὰ πολλὰ παραναλούμενα
δαπάνην ματαίαν οὖσαν αὐτῶν εἵνεκα,
τὸ δὲ μικρὸν αὐτὸ τοῦτ' ἀρεστὸν τοῖς θεοῖς.

Porphyrius De abstin. carn. 2, 17 ὅθεν καὶ τῶν ποιητῶν τισι διὰ τὸ γνώριμον ἀποφαίνεσθαι ἐδόκει τὰ τοιαῦτα, ὡς Ἀντιφάνει ἐν Μύστιδι λέγεται κτλ. 3. 4. ὕστατον | πόπανον ἁπάντων vel ὕστ. πάντων πόπανόν τε Meinek. ὕστατος ἁπαξαπάντων et v. 7 ἀρέσκον Cobet. N. l. 131. 419. 6. εἵνεκα K.] οὕνεκα.

v. 3. 4 scribendum videtur ἐπὶ τοῖς βουσὶ πᾶσιν ὕστατος | πέλανος ὑπ' αὐτῶν κτλ. 6. αὐτῶν, i. e. τῶν θυόντων εἵνεκα.

165

βούλει καὶ σύ, φιλτάτη, πιεῖν;
B. καλῶς ἔχει μοι. A. τοιγαροῦν φέρε . . .
μέχρι γὰρ τριῶν δεῖν φασι τιμᾶν τοὺς θεούς.

Athenaeus 10, 441c οἷαι δ' εἰσὶ παρὰ τοῖς Ἕλλησι μεθύουσαι αἱ γυναῖκες παραδίδωσιν Ἀντιφάνης ... ἐν Μύστιδι (γυναῖκες δέ εἰσιν αἱ διαλεγόμεναι) κτλ. 2. prorsus sic A. in fine φέρ' ἐγὼ πίω G. Herm. ἐμοὶ φέρε Cobet. N. l. 132. 3. δεῖν add. Dindf.

de καλῶς ἔχει μοι, blande recusandi formula, cf. Arist. Ran. 508. duae mulieres conloquuntur, quarum altera alteri potionem offert, sed cum illa recuset, ipsa bibit.

ΝΕΑΝΙΣΚΟΙ

166

ἐγὼ τέως μὲν ᾠόμην τὰς Γοργόνας
εἶναί τι λογοποίημα, πρὸς ἀγορὰν δ' ὅταν
ἔλθω, πεπίστευκ'· ἐμβλέπων γὰρ αὐτόθι
τοῖς ἰχθυοπώλαις, λίθινος εὐθὺς γίνομαι,
ὥστ' ἐξ ἀνάγκης ἔστ' ἀποστραφέντι μοι
λαλεῖν πρὸς αὐτούς· ἂν ἴδω γὰρ ἡλίκον
ἰχθὺν ὅσου τιμῶσι, πήγνυμαι σαφῶς.

Athenaeus 6, 224 c d *Ἀντιφάνης ἐν Νεανίσκοις φησὶν κτλ.* 1. *ᾠόμην* Grotius Excerpt. 619] *ᾤμην* A. 3. *ἐμβλέπων γὰρ αὐτίθι| τοῖς* Porson. Toup. Emend. IIII 501] *εὐθὺς ἐμβλέπων γὰρ αὐτοῖς* A. 6. *ἂν* Dindf.] *ἐὰν* A. *ἡλίκον*, i. e. *quam exiguum*.

167

ὁ πλοῦτός ἐστι παρακάλυμμα τῶν κακῶν,
ὦ μῆτερ, ἡ πενία δὲ περιφανές τε καὶ
ταπεινόν.

Stobaeus Floril. 97, 8 *Ἀντιφάνους ἐκ Νεανίσκων* A. 2. *δὲ* add. Grot. *τε καὶ ταπεινόν*] *καὶ σαπρόν* B. — 1. *τῶν κακῶν*, i. e. *miseriarum* integumentum.

ΝΕΟΤΤΙΣ

Scriptam esse circ. Ol. 109, 2 ex fr. 169 conlegit Meinekius I 329 conl. Clinton. Fast. Hellen. 153 Kr. eodem fere tempore actae sunt Anaxilae *Εὐανδρία*, Alexidis *Ἀδελφοί* et *Στρατιώτης*, fortasse etiam Timoclis *Ἥρωες*. *Νεοττίς* meretricis nomen videtur esse. cf. Pherecr. *Corianno* et Eubuli *Νεοττίς*.

168

παῖς ὢν μετ' ἀδελφῆς εἰς Ἀθήνας ἐνθάδε
ἀφικόμην ἀχθεὶς ὑπό τινος ἐμπόρου,
Σύρος τὸ γένος ὤν· περιτυχὼν δ' ἡμῖν ὁδὶ
κηρυττομένοις ὀβολοστάτης ὢν ἐπρίατο,
ἄνθρωπος ἀνυπέρβλητος εἰς πονηρίαν,
τοιοῦτος οἷος μηδὲν εἰς τὴν οἰκίαν
μηδ' ὧν ὁ Πυθαγόρας ἐκεῖνος ἤσθιεν,
ὁ τρισμακαρίτης, εἰσφέρειν ἔξω θύμου.

Athenaeus 3, 108 e *τὰ ἐκ Νεοττίδος* (*νεοτίδος* A) *Ἀντιφάνους τάδε κτλ.* 4. *ἐπρίατο*] *ἐπριᾶτο* A. 7. *ἤσθιεν*] *εἴσθιεν* A.

Harpocrat. 134, 17 et Photius *ὀβολοστάτας δ' ἔλεγον τοὺς δανειστάς, ὡς ... πολλάκις ἐν τῇ κωμῳδίᾳ* (*ἡ κωμῳδία* Phot., cf. Arist. Nub. 1155). 5. *πονηρία* est avaritia et quae ex ea oritur inopia atque miseria victus.

169

ὁ δεσπότης δὲ πάντα τὰ παρὰ τοῦ πατρὸς
ἀπέλαβεν ὥσπερ ἔλαβεν. Β. ἠγάπησεν ἂν
τὸ ῥῆμα τοῦτο παραλαβὼν Δημοσθένης.

Athenaeus 6, 223 de *ἀποδίδομέν σοι τὰ .. λείψανα, καὶ οὐ δίδομεν, ὡς ὁ Κωθωκίδης φησὶ ῥήτωρ* (Aeschin. 3, 83) *Δημοσθένην χλευάζων, ὃς Φιλίππου Ἀθηναίοις Ἁλόννησον διδόντος συνεβούλευε μὴ λαμβάνειν εἰ δίδωσιν ἀλλὰ μὴ ἀποδίδωσιν, ὅπερ Ἀντιφάνης ἐν Νεοττίδι παιδιὰν θέμενος ἐρεσχηλεῖ τόνδε τὸν τρόπον κτλ.* v. 2. 3 Plutarchus Demosth. 9 *τῶν δὲ κωμικῶν ὁ μέν τις ... ὁ δὲ παρασκώπτων ὡς χρώμενον τῷ ἀντιθέτῳ, φησὶν οὕτως· ἀπέλαβεν κτλ.* 2. *ὥσπερ*] *ὅσαπερ* Dobr. Arist. Nub. 1382 et Advers. II 309. 3. *ἠγάπησεν ἂν*] *ἠγάπησε γὰρ* Plut. *ἠγάπησέ γ' ἂν* Dobr.

Aeschin. 3, 83 *Ἁλόννησον ἐδίδου* (*Φίλιππος*)*· ὁ δ' ἀπηγόρευε μὴ λαμβάνειν, εἰ δίδωσιν ἀλλὰ μὴ ἀποδίδωσι, περὶ συλλαβῶν διαφερόμενος.* Argum. or. Hal.: *Ἁλόννησος ἦν μὲν τῶν Ἀθηναίων ἀρχαῖον κτῆμα, κατὰ δὲ τοὺς Φιλίππου καιροὺς ὑπὸ λῃστῶν κατείχετο, οὓς ἐκβαλὼν ὁ Φίλιππος ἀπαιτοῦσι μὲν τοῖς Ἀθηναίοις τὴν νῆσον οὐκ ἀποδίδωσιν* (*ἑαυτοῦ γὰρ εἶναί φησιν*)*, αἰτοῦσι δ' ὑπισχνεῖται δώσειν.* Philipp. Epist. 14 *οἱ ῥήτορες λαμβάνειν μὲν οὐκ εἴων, ἀπολαβεῖν δὲ συνεβούλευον.* [Demosth.] 7, 5 *ἕξετε τὴν νῆσον, ἄν τε λάβητε, ἄν τ' ἀπολάβητε.* cf. Anaxil. 9. Alexid. 7. 209. Timocl. 18, 4. — adfirmat servus erum suum hereditatem a patre relictam non ut donum a tutoribus vel nescio quo alio, sed ut debitum accepisse. itaque scribendum *ἀπέλαβεν*, *οὐ παρέλαβεν*.

170

Athenaeus 13, 586a *μνημονεύει δὲ* (*Σινώπης*) *Ἀντιφάνης ... ἐν Νεοττίδι.* cf. 22. 26, 12. 41.

ΟΒΡΙΜΟΣ

Nomen proprium videtur esse Meinekio I 327.

171

ἂν κελεύῃ με σταθμοῦχος — Β. ὁ σταθμοῦχος δ' ἐστὶ τίς;
ἀποπνίξεις δέ με καινὴν πρός με διάλεκτον λαλῶν.
Α. εἰ 'πιτάττοι μοι στέγαρχος —

Pollux 10, 21 εἴρηται τοίνυν ἐν Αἰσχύλου Σισύφῳ 'σὺ δ' ὁ σταθμοῦχος εὖ κατιλλώψας ἄθρει.' Ἀντιφάνης δὲ ἐν Ὀβρίμῳ φησὶν κτλ. 1. ὁ Bentl.] ἤ. fort. ἂν κελεύῃ με σταθμοῦχός τις — B. σταθμ. κτλ. 2. δέ] γάρ ABC. ἀλλ' ἀποπνίξεις quod coniecit Bekkerus metro adversatur. νὴ Δί' ἀποπνίξεις με G. Hermann. 3. εἰ 'πιτάττοι μοι στέγαρχος Bentl.] ητε τἀκτοιμιστεγαρχον C. εἴ τι τάττοι μοι στ. Mein. ed. mai. propius ad id quod codices praebent accedit ἢ 'πιτάττῃ μοι στέγαρχος.

Hesych. σταθμοῦχος· ὁ τῆς οἰκίας κύριος· καὶ ξενοδόχος. Aesch. fr. 222 N. 'binae sunt personae, quarum prior novo vocabulo utitur σταθμούχῳ pro οἰκοδεσπότῃ, quod altera se negat intellegere. prior vero ineptire pergit et quasi σαφέστερόν τι aliud verbum adhibet aeque ignotum' στέγαρχος. Bentl. Epist. Hemsterh. 52.

ΟΙΝΟΜΑΟΣ Η ΠΕΛΟΨ

Hippodamiae fabula comoediae argumentum videtur fuisse.

172

τί δ' ἂν Ἕλληνες μικροτράπεζοι
φυλλοτρῶγες δράσειαν; ὅπου
τέτταρα λήψει κρέα μίκρ' ὀβολοῦ.
παρὰ δ' ἡμετέροις προγόνοισιν ὅλους
ὀπτῶσιν βοῦς, ἐλάφους, ἄρνας·
τὸ τελευταῖον δ' ὁ μάγειρος ὅλον
τέρας ὀπτήσας μεγάλῳ βασιλεῖ
θερμὴν παρέθηκε κάμηλον.

Athenaeus 4, 130 e Ἀντιφάνης ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Οἰνομάῳ ἢ Πέλοπι διαπαίζων ἔφη κτλ. Eustathius 245, 24 διὸ σκώπτων Ἀντιφάνης ἔφη· τί δ' ἂν Ἕλληνες μακροτράπεζοι φιλοτρῶγες δράσειαν; 3. λήψῃ et μικρὰ A. 5. ὀπτῶσιν βοῦς K.] βοῦς ὀπτῶσιν A.

2. iure Dobraeus Adv. II 304 in quantitate vocis φυλλοτρῶγες offendit. neque vero Graeci φύλλοις vescebantur, sed φυλλάδι, cf. Call. 4. Mnesim. 4, 31. Diphil. 18, 4. itaque necessario scribendum φυλλαδοτρῶγες.

comparat Persa Graecorum in victu tenuitatem cum Persarum magnificentia, neque de praeterita popularium suorum, sed de praesenti opulentia gloriatur: namque etiam παρέθηκε v. 8 aoristus est consuetudinis. quapropter v. 4 scribo παρὰ δ' ἡμετέροις προδίμοισιν. cum v. 8 Meinekius contulit Herod. 1, 133 οἱ εὐδαίμονες αὐτῶν (Περσῶν) βοῦν καὶ ὄνον καὶ ἵππον καὶ κάμηλον προτιθέαται. ὅλους ὀπτοὺς ἐν καμίνοις. Hieron. adv. Iov. 2, 17 *Arabes et Saraceni et omnis eremi* (i. e. solitudinis) *barbaria camelorum lacte et carnibus vivit.*

ΟΙΩΝΙΣΤΗΣ

Hanc fabulam ab initio usque ad finem a Menandro in *Δεισιδαίμονι* expressam esse Caecilius tradit apud Porphyr. Euseb. Praep. ev. 10, 2. dempto plagii crimine Menandrum Antiphanis fabulam imitatum esse et nonnulla in suam transtulisse existimat Meinekius I 32. 338. fragmenta non exstant.

ΟΜΟΙΟΙ

Cf. Meinek. I 338. Schol. Aristot. Eth. Nic. 4, 12, 1127 a 10 *ὥσπερ ὁ ὑπὸ τῶν κωμῳδιοποιῶν προαγόμενος Ὅμοιος, ἀηδής τις πᾶσιν, ὃν καὶ δύσκολόν φασιν εἶναι.* unde in omnibus comoediis, quae *Ὅμοιος* vel *Ὅμοιοι* inscribuntur, duo homines in ceteris rebus pares, moribus diversos, fratrum illorum Terentianorum similes, sibi oppositos alterumque morosum fuisse Usenerus coniecit Mus. Rhen. XXVIII 405 sq.

173

εὖ δ' ἐγίνεθ' ὅτι φακῆν
ἕψειν μ' ἐδίδασκε τῶν ἐπιχωρίων τις εἷς.

Athenaeus 4, 158 c *Ἀντιφάνης Ὁμοίαις κτλ.* 1. *εὖ δεγινεθήφακην εψειημεδίδασκε* A. *εὖ δ' ἐγίνεθ' ὅτι* Porson. *ἑψεῖν μ' ἐδίδασκε* Iacobs. Addit. Ath. 99. *τις εἷς*] *τισεις* A.

174

εἶτ' ἐπεισῆγεν χορείαν ἢ τράπεζαν δευτέραν,
καὶ παρέθηκε γέμουσαν πέμμασι παντοδαποῖς.
ὡς δ' ἐδείπνησαν, συνάψαι βούλομαι γὰρ τὰν μέσῳ,
καὶ Διὸς σωτῆρος ἦλθε θηρίκλειον ὄργανον,
τῆς τρυφερᾶς ἀπὸ Λέσβου σεμνοπότου σταγόνος
πλῆρες, ἀφρίζον, ἕκαστος δεξιτερᾷ δ' ἔλαβεν.

v. 1. 2 Athenaeus 14, 642 a *Ἀντιφάνης . . . ἐν Ὁμοίοις εἶτ' ἐπεισῆγεν — παντοδαποῖς.* v. 3—6 Athenaeus 11, 471 c *μνημονεύει τοῦ ἐκπώματος καὶ Ἀντιφάνης ἐν Ὁμοίοις οὕτως· ὡς δ' ἐδείπνησαν κτλ.* ad unum fragmentum coniunxit Meinekius. 3. *τὰν* Koppiers. Obs. 50] *τὰ* A. 5. *σεμνοπότου* Casaub.] *σεμνοπόνου* A.

1. *δευτέραν* etiam ad *χορείαν* pertinet. mensas enim primas et secundas sermone elatiore tamquam quasdam choreas praedicat. v. 2. 5. 6 Antiphanes aut ex *Cena* Philoxeni Cytherii (de quo cf. quae ad *Cyclopem* adnotavimus) descripsit aut ad imitationem eius composuit. ceterum, ut tetrametri trochaici versusque dactylici inter se excipiant, v. 5 ante 4 ponendus videtur et scribendum *σεμνόποτοι σταγόνες.* — ceterum cf. Cobet. N. l. 132. 3.

ΟΜΟΠΑΤΡΙΟΙ

175

ἐν Ἡλίου μέν φασι γίνεσθαι πόλει
φοίνικας, ἐν Ἀθήναις δὲ γλαῦκας. ἡ Κύπρος
ἔχει πελείας διαφόρους, ἡ δ' ἐν Σάμῳ
Ἥρα τὸ χρυσοῦν, φασίν, ὀρνίθων γένος,
τοὺς καλλιμόρφους καὶ περιβλέπτους ταῶς.

Athenaeus 14, 655 b *Ἀντιφάνης ἐν τοῖς Ὁμοπατρίοις φησὶν κτλ.* Eustathius 1035, 44 *ὁ δ' αὐτὸς* (*Ἀντιφάνης*) *τοὺς ταὼς ἐπαινῶν φησιν· ἐν Ἀθήναις γλαῦκες, ἐν δὲ Κύπρῳ πέλειαι διάφοροι, ἡ δ' ἐν Σάμῳ Ἥρα τὸ χρυσοῦν ὀρνίθων γένος, τ. κ. κ. π. τ.* 3. *διαφόρους* P] *διφόρους* A. 4. *Ἥρα τὸ*] *ἤρατο* A. 5. *ταῶς* Mein.] *ταώς*. cf. quae ad Arist. Av. 102 adnotavimus.

1. *Heliopoli* in Solis templo tabulae erant pictae fabulosam avem phoenicem monstrantes. Herodot. 2, 73. Varro R. r. 3, 6, 2 (Mein. V CLXIX) *pavonum greges agrestes transmarini esse dicuntur in insulis, Sami in luco Iunonis.* idem apud Gellium 6, 16, 5 *pavus e Samo* (praestat). Menodot. Sam. Athen. 14, 655 a *οἱ ταοὶ ἱεροί εἰσι τῆς Ἥρας. καὶ μήποτε πρῶτιστοι καὶ ἐγένοντο καὶ ἐτράφησαν ἐν Σάμῳ καὶ ἐντεῦθεν εἰς τοὺς ἔξω τόπους διεδόθησαν.* Herwerdenus quod Mnem. nov. IIII 322 v. 2 propter *δέ* ante *γλ* non productum vix sanum censet, antiquam comoediam cum nova confundit.

ΟΜΦΑΛΗ

Lydorum regina ex Herculis fabula nota. non multo post Ol. 100 comoediam actam esse indicat Meinekius I 305.

176

πῶς γὰρ ἄν τις εὐγενὴς γεγὼς
δύναιτ' ἂν ἐξελθεῖν ποτ' ἐκ τῆσδε στέγης;
ὁρῶν μὲν ἄρτους τούσδε λευκοσωμάτους
ἰπνὸν κατέχοντας ἐν πυκναῖς διεξόδοις,
ὁρῶν δὲ μορφὴν κριβάνοις ἠλλαγμένους,
μίμημα χειρὸς Ἀττικῆς, οὓς δημόταις·
Θεαρίων ἔδειξεν.

Athenaeus 3, 112 c *τῶν δ' Ἀττικῶν ἄρτων ὡς διαφόρων μνημονεύει καὶ Ἀντιφάνης ἐν Ὀμφάλῃ οὕτως κτλ.* 1. *γεγως* VL] *γεγονὼς* A. 2. *ποτ' ἐκ τῆσδε* Porson. Miscell. 178] *ποτε δ' ἐκ τῆς* A. 3. *ὁρῶν μὲν*] *ὁρῶμεν* A. *τούσδε*] *τοὺς δὲ* A. 4. *κατέχοντας* Mein. Quaest. Menandr. 24] *κατεμπέχοντας* A, quod nihil aliud est quam duae

scripturae in unam conflatae *κατέχοντας* et *ἐπέχοντας*. 6. *δημόταις* Porson.] *δηγοναις* A.

'videntur haec Herculis verba esse apud Omphalen voluptatibus dediti'. Mein. in furno sedere videtur. 4. *διέξοδοι* proprie sunt solis siderumque caelestium orbes et circuitus, hic panum non minus splendentium ordines. tragicam gravitatem adfectari recte monuit Meinekius. 6. nisi *ἔκμαγμα χ. Ἀττ.* scribendum est (cf. Arist. Thesm. 514. Cratin. 255. Poll. 9, 130. 1), panes dicit qui apud Omphalen conficiantur Atticorum esse simillimos. de *Thearione* cf. Aristoph. fr. 1.

177

ἐν χύτρᾳ δέ μοι
ὅπως ὕδωρ ἕψοντα μηδέν' ὄψομαι·
οὐ γὰρ κακὸν ἔχω μηδ' ἔχοιμ'· ἐὰν δ' ἄρα
στρέφῃ με περὶ τὴν γαστέρ' ἢ τὸν ὀμφαλόν,
παρὰ Φερτάτου δακτύλιος ἔστι μοι δραχμῆς.

Athenaeus 3, 123 b *Ἀντιφάνης ἐν Ὀμφάλῃ κτλ.* 2. *μηδένα* A. 3. an *οὐ κακὸν ἔχω γάρ*? *ἔχοιμι* A. 4. *γαστέρα* A. 5. *ἐστιν* A. — de syntaxi *οὐκ ἔχω μηδ' ἔχοιμι* cf. Soph. Ant. 500.

Hercules călidam potionem aqua admixta sibi adparari vetat: neque enim aegrotum se esse (*οὐ κακὸν ἔχω*). scilicet merum praefert. *Phertatus* medicus vel pharmacopola non cognitus aliunde, nisi forte idem est quem Demosthenes 32, 17 *κοινωνὸν τοῦ Πρώτου* dicit. *anulus* est magicus. cf. Eupol. 87. Aristoph. fr. 250. Plut. 884.

178

οὐ φιλοτάριχος οὐδαμῶς εἰμ', ὦ κόρη.

Athenaeus 3, 125 ab *κεῖται ὁ φιλοτάριχος παρ' Ἀντιφάνει ἐν Ὀμφάλῃ οὕτως κτλ.* videtur hic quoque Hercules loqui.

Ad hanc fabulam fr. 276 refert Meinekius.

ΟΜΩΝΥΜΟΙ

179

οἷα δ' ἡ χώρα φέρει
διαφέροντα πάσης, Ἱππόνικε, τῆς οἰκουμένης,
τὸ μέλι, τοὺς ἄρτους, τὰ σῦκα. B. σῦκα μὲν νὴ τὸν Δία
πάνυ φέρει. A. βοσκήματ', ἔρια, μύρτα, θύμα, πυρούς, ὕδωρ,
ὥστε καὶ γνοίην ἂν εὐθὺς Ἀττικὸν πίνων ὕδωρ.

Athenaeus 2, 43 bc *οὐ γὰρ Ἀντιφάνει τῷ κωμικῷ πεπίστευκα λέγοντι κατὰ πολλὰ τὴν Ἀττικὴν διαφέρουσαν τῶν ἄλλων καὶ ὕδωρ*

κάλλιστον ἔχειν· φησὶ γάρ κτλ. v. 1—4 idem 3, 74d *Ἀττικὸν μὲν (σῦκον) οὗ μνημονεύει Ἀντιφάνης ἐν Ὁμωνύμοις· ἐπαινῶν γὰρ τὴν χώραν τὴν Ἀττικὴν τάδε λέγει· οἷα — πάνυ φέρει.* 2. *διαφέροντα*] *διαφέρουσα* Mein. *πάσης*] *πᾶσιν* Mein. *τῆς ἁπάσης*, *Ἱππόνικ*, *οἰκουμένης* Porson. 4. *θύμα* Dobr. Adv. II 296] *θύματα. θυμιάματα* Porson. *πυρούς*] *τυρούς* VL. *ὕδωρ* Dobr.] *ὕδωρ διαφέρον.* 5. *πίνων ὕδωρ* Porson.] *ὕδωρ πίνων.*

v. 3. 4 altera persona plurimos in Attica ali sycophantas significat. 5. fort. scribendum *ὥστ' ἀναγνοίην ἂν εὐθὺς κτλ.*, sc. *αὐτήν, τὴν χώραν.*

Cf. praeterea fr. 316.

ΟΡΦΕΥΣ

180

βύστραν τιν' ἐκ φύλλων τινῶν.

Pollux 10, 172 *τοῦτο (βύσμα) βύστραν ἕτεροι κεκλήκασιν, ὡς . . . Ἀντιφάνης Ὀρφεῖ κτλ.* Hesych. *βύστραι· αἱ τῶν λαχάνων ἐνθέσεις. ἔνιοι δὲ τοὺς ἐκ τῶν λαχάνων ψωμούς* (?).

ΠΑΙΔΕΡΑΣΤΗΣ

181

τῆς τε βελτίστης μεσαῖον θυννάδος Βυζαντίας
τέμαχος ἐν τεύτλου λακιστοῖς κρύπτεται στεγάσμασιν.

Athenaeus 7, 303 f *Ἀντιφάνης ἐν Παιδεραστῇ κτλ.* 2. *τλεύτλου* et *κρύπτε ταῖ* A. cf. fr. 72.

ΠΑΡΑΣΙΤΟΣ

Posterior Alexidis Parasito. Mein. I 339. 377. 381.

182

ἄλλος ἐπὶ τούτῳ μέγας
ἥξει τις ἰσοτράπεζος εὐγενής — B. τίνα
λέγεις; A. Καρύστου θρέμμα, γηγενής, ζέων —
B. εἶτ' οὐκ ἂν εἴποις; ὕπαγε. A. κάκκαβον λέγω.
σὺ δ' ἴσως ἂν εἴποις λοπάδ'. B. ἐμοὶ δὲ τοὔνομα
οἴει διαφέρειν, εἴτε κάκκαβόν τινες
χαίρουσιν ὀνομάζοντες εἴτε σίττυβον;
πλὴν ὅτι λέγεις ἀγγεῖον οἶδα.

Athenaeus 4, 169ef *ἐν Παρασίτῳ ὁ Ἀντιφάνης καὶ τάδε εἴρηκεν κτλ.* v. 4—7 Pollux 10, 106 *καὶ κάκκαβον δὲ τὴν κακκάβην*

κατὰ τὴν τῶν πολλῶν χρῆσιν Ἀντιφάνης κέκληκεν εἰπὼν Παρασίτῳ κάκκαβον — σίττυβον; Eustathius 872, 14 *καὶ ἀρσενικῶς κάκκαβος λέγεται, οἷον· 'κάκκαβον λέγω, σὺ δ' ἂν ἴσως εἴποις λοπάδα, τὴν καὶ σίττυβον', ὡς δηλοῖ ἐπαχθὲν τὸ 'ἐμοὶ δὲ τοὔνομα οὐ διαφέρει, εἴτε κάκκαβον ὀνομάζουσί τινες εἴτε σίττυβον'*. 5. *λοπάδα* et *τοὔνομ'* A. 7. *χαίρουσιν ὀνομάζοντες* B et Poll.] *χαίροντες ὀνομάζουσιν* A.

2. *ἰσοτράπεζος* 'fortasse ex Philoxeni *Cena* Athen. 4, 147 b'. Mein. *ἰσοτράπεζος ὅλος νῆστις συνόδων*. pro *εὐγενής* vide an scribendum sit *εὐπινής*. cf. Cratin. 414. 3. *Καρύστου θρέμμα*, olla Carystia. Matron Athen. 4, 135 e *αὐτὰρ ἀπ' Εὐβοίης λοπάδες τόσαι ἐστιχόωντο*. *γηγενής*, idem quod *κύτος πλαστὸν ἐκ γαίας* 52, 2. 3. *κάκκαβος*, vulgo *κακκάβη*. cf. quae adnotavimus ad Nicoch. 14. 4. *ὕπαγε*, *perge* dicere. cf. Arist. Ran. 174.

183

οἷα δ' ἐστὶν οἶσθα σύ,
γύναι· σκόροδα, τυρός, πλακοῦντες, πράγματα
ἐλευθέρι', οὐ τάριχος, οὐδ' ἡδύσμασιν
ἀρνεῖα καταπεπλησμέν', οὐδὲ θρυμματὶς
τεταραγμένη καὶ λοπάδες, ἀνθρώπων φθοραί.
καὶ μὴν ῥαφάνους γ' ἕψουσι λιπαράς, ὦ θεοί,
ἔτνος θ' ἅμ' αὐτοῖς πίσινον.

Athenaeus 9, 370 e *Ἀντιφάνης δ' ἐν Παρασίτῳ ὡς εὐτελοῦς βρώματος τῆς κράμβης μέμνηται ἐν τούτοις κτλ.* 1. *σὺ* add. L. 2. *γυναι τοῖ σκοροδατυρος* A, unde Mein. in Athen. ed. *οἷα δ' ἔστ', οἶσθ', ὦ γύναι, | ἄρτοι, σκόροδα*. 3. *ἐλευθεριου* A. 4. *καταπεπλησμενουδὲ θριμματις* A. 3 et 4 emendavit Tyrwhitt. Toup. Emend. IIII 422. *καταπεπασμέν' οὐδὲ* Iacobs. *θρυμματὶς* L. 6. *ἕψουσι* P] *ἑψοῦσιν* A. 7. *θ' ἅμ'* Casaub.] *θαῦμ'* A. *αὐτοῖς*] *αὐταῖς* Mein.

res libero viro dignas esse quas non adpetat homo mollis et delicatulus monet Schweighaeuserus. 4. *ἀρνεῖα*. Lobeck. Paralip. 323 not. Photius *θρυμματίς· σκεύασμα διὰ στέατος καὶ σεμιδάλεως καὶ συκαλλίδων*. 5. *τεταραγμένη*. cf. Amips. 18. erus simplex et parcus coniugem iubet cenam non sumptuosam parare. nam v. 6 sine dubio scribendum est *ῥαφάνους πέψον σὺ λιπαράς*, et in fine, cum Athenaeus Antiphanis ecloga utatur, ut eum *ὡς εὐτελοῦς βρώματος τῆς κράμβης* meminisse demonstret, in eis autem quae hodie scripta leguntur ne syllaba quidem de crambe inveniatur, addendum *ἢ κράμβην τινά*.

184

ἐγὼ περὶ τὴν ὀψωνίαν μὲν οὐ πάνυ
ἐσπούδακ', οὐδ' αὖ συνέτεμον λίαν πάνυ,
ὡς ἄν τις ἄλλως ἐξενεχθεῖσιν ὅπου
τοῦ διαλάβοι κραιπάλην ἑλληνικῶς.

Athenaeus 8, 358d *ταῦτα καὶ παρ' ἡμῶν ἔχετε, ἄνδρες φίλοι, ὀψωνησάντων κατὰ δύναμιν τὴν ἑαυτῶν ὑγιεινῶς. κατὰ γὰρ τὸν Ἀντιφάνους Παράσιτον ἐγὼ περὶ τὴν — κραιπάλην ἑλληνικῶς. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ οὕτως εἰμὶ φίλιχθυς ὡς ὁ παρὰ τῷ αὐτῷ ποιητῇ ἐν Βουταλίωνι.* 1. *πάνυ* Casaub.] *πάνυ τι* A. 2. *ἐσπούδακα* A. 3. *ἄλλοις* et *πότου* Casaub. 'reliquis triclinio elatis', quo nihil proficitur. G. Hermannus conl. Alexid. 9, 7—9 *ὡς ἄν τις ἄλλοις ἐξενεχθεὶς ἐκ πότου | μὴ διαβάλῃ τὴν κτλ.* ac *διαβάλοι* v. 4 Koppiers. Obs. 52. Herwerd. Mnem. nov. VI 64 *οὐδ' αὖ σύντονον λίαν πότον, ὡς ἄν τις ἄλλος ἐξενεχθείς, εἰ ξένος πότου διαβάλοι κτλ.* 'qui si quis alius *succenserem*, si qui hospes convivii graeci diffamaret temulentiam.' nihil horum sufficit.

185

χοιρίων
σκέλη καπύρ'. Β. ἀστεῖόν γε νὴ τὴν Ἑστίαν
ἄριστον. Α. ἐφθὸς τυρὸς ἐπεδόνει πολύς.

Athenaeus 3, 96b *Ἀντιφάνης Παρασίτῳ κτλ.* 1. *χοιρίων* Schweigh.] *χοιρέων*. 2. *καπύρ'* L] *καπυρά* A. de *ἐφθῷ τυρῷ* cf. Eubul. 151, 2 et de verbo *ἐπιδονεῖν* Eubul. 37.

186

τάριχος ἀντακαῖον ἐν μέσῳ
πῖον, ὁλόλευκον, θερμόν.

Athenaeus 3, 118d *Ἀντιφάνης ὁ ποιητὴς... ἐν Παρασίτῳ κτλ.* cf. fr. 77.

ΠΑΡΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ

Videtur significari puella non legitime in matrimonium data. cf. *παραπαίειν, παραληρεῖν, παρακρούεσθαι, παραφρυκτωρεῖν* al. — Seleucus cum Diodoro teste (20, 53) Ol. 118, 2 regem se adpellari iusserit, fragmentum 187 adparet scribi non potuisse ab eo qui Ol. 112 mortuus est. itaque Clinton Mus. phil. I 607 Alexidis fabulam esse *Παρεκδιδομένην* censet, Meinekius aut Euphronis *Παραδιδομένην* significari aut Antiphanem non eo quo Suidas testatur tempore mortuum esse, sed vitam fortasse ad Ol. 119, aetatis annum centesimum quartum (*ρδ'* pro *οδ'*) produxisse conicit. I 305. 6. 7. 478.

187

ὄμνυμι δ' ὑμῖν, ἄνδρες, αὐτὸν τὸν θεόν,
ἐξ οὗ τὸ μεθύειν πᾶσιν ἡμῖν γίνεται,
ἦ μὴν ἑλέσθαι τοῦτον ἂν ζῆν τὸν βίον
ἢ τὴν Σελεύκου τοῦ βασιλέως ὑπεροχήν.
ῥοφεῖν φακῆν ἔσθ' ἡδὺ μὴ δεδοικότα,
μαλακῶς καθεύδειν ἄθλιον δεδοικότα.

Athenaeus 4, 156 c d *κατὰ τὸν ἡδὺν Ἀντιφάνη, ὅς ἐν τῇ Παρεκδιδομένῃ ἔφη κτλ.* 1. *δὲ* A. 2. *ἡμῖν* Mein.] *ὑμῖν* A. 3. *ἦ μὴν* Casaub.] *ἡμῖν* A. 4. *φακὴν* A. 6. *μαλακῶς δὲ δειπνεῖν* scribendum aut totum versum Antiphani abiudicandum esse Herwerdenus censet Mnem. nov. VI 65. coniungenda sunt verba *ἄθλιόν ἐστι μαλακῶς* (i. e. *ἐν στρώμασι μαλακοῖς*) *καθεύδειν δεδοικότα.*

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ

'Dubitari non potest quin hominem exhibuerit Sanchonis Pansae' vel Sam Welleri 'instar proverbiis ioculariter ludentem'. Meinek. I 278.

188

ἐγὼ γὰρ ἄν τι τῶν ὑμετέρων φάγοιμι,
μύκητας ὠμοὺς ἂν φαγεῖν ἐμοὶ δοκῶ
καὶ στρυφνὰ μῆλα κεἴ τι πνίγει βρῶμά τι.

Athenaeus 2, 60 d e *Κηφισόδωρος ὁ Ἰσοκράτους μαθητὴς ἐν τοῖς κατὰ Ἀριστοτέλους . . . ἐπιτιμᾷ τῷ φιλοσόφῳ ὡς οὐ ποιήσαντι λόγου ἄξιον τὸ παροιμίας ἀθροῖσαι, Ἀντιφάνους ὅλον ποιήσαντος δρᾶμα τὸ ἐπιγραφόμενον Παροιμίαι, ἐξ οὗ καὶ παρατίθεται τάδε κτλ.* 1. *ἔγωγ' ἂν εἴ τι τῶν* Porson. *φάγοιμί τι* Casaub. 2. *ἐμοὶ* add. Casaub. 3. *κεἴ τι* Dindf.] *καὶ εἴ τι. πνίγει* C] *πνίγοι. βρῶμ' ἔτι* Dindf. *βρωμάτων* Mein.

primus versus nondum persanatus videtur. aversatur nescio quis Pythagoristarum opinor vel cynicorum victum, vel acerbissima et tristissima alimenta istorum cenis se praeferre dicens.

189

στίμμιν, κάτοπτρα, κρωβύλους, κεκρυφάλους.

Photius *στίμμι καὶ στίμμιν· ὃ τινες στίβην (στῖβι). Ἀντιφάνης Παροιμιαζομένῳ κτλ. κροβύλους* cod. Herodian. I 354, 7. II 767, 4 *στίμμι, ὅπερ γυναῖκες κατὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς χρίονται.* II 767, 17 *εὑρέθη δὲ καὶ τὸ στίμμι θηλυκῶς λεγόμενον οἷον ἡ στίμμις στίμμεος ἰωνικῶς καὶ στίμμεως ἀττικῶς, ἡ αἰτιατικὴ στίμμιν οἷον Ἴων Ὀμφάλῃ* (fr. 25 N.).

ΠΛΟΥΣΙΟΙ

190

Εὔθυνος δ' ἔχων
σανδάλια καὶ σφραγῖδα καὶ μεμυρισμένος
ἐλογίζετο τῶν πραγμάτων οὐκ οἶδ' ὅ τι·
Φοινικίδης δὲ Ταυρέας θ' ὁ φίλτατος,
ἄνδρες πάλαι ὀψοφάγοι τοιοῦτοί τινες,
οἷοι καταβροχθίζειν ἐν ἀγορᾷ τὰ τεμάχη,
ὁρῶντες ἐξέθνησκον ἐπὶ τῷ πράγματι,
ἔφερόν τε δεινῶς τὴν ἀνοψίαν πάνυ.
κύκλους δὲ συναγείροντες ἔλεγον ἂν τάδε,
ὡς οὐ βιωτόν ἐστιν οὐδ' ἀνασχετὸν
τῆς μὲν θαλάττης ἀντιποιεῖσθαί τινας
ὑμῶν ἀναλίσκειν τε πολλὰ χρήματα,
ὄψου δὲ μηδὲν . . εἰσπλεῖν μηδὲ γρῦ.
τί οὖν ὄφελος τῶν νησιαρχῶν ἐστι; δεῖ
νόμῳ κατακλεῖσαι τοῦτο, παραπομπὴν ποιεῖν
τῶν ἰχθύων. νυνδὶ Μάτων συνήρπακεν
τοὺς ἁλιέας, καὶ Διογείτων νὴ Δία
ἅπαντας ἀναπέπεικεν ὡς αὑτὸν φέρειν,
κοὐ δημοτικόν γε τοῦτο δρᾷ τοσαῦτα φλῶν.
γάμοι δ' ἐκείνοις καὶ πότοι νεανικοὶ
ἦσαν.

Athenaeus 8, 342 e *Ἀντιφάνης δ' ἐν Πλουσίοις κατάλογον ποιεῖται ὀψοφάγων ἐν τούτοις κτλ.* v. 8. Eustath. 867, 58 *εὐοψία... καὶ ἡ ἀνάπαλιν ἀνοψία κατὰ τὸ δεινῶς πάνυ τὴν ἀν. φέροντας.* 2. *σανδάλια* Koppiers. Obs. 55] *σανδάλιον* A. 3. *ἐλογίζετ' ἰὼν* Dobr., *ἐλογίζετ' ἐλθὼν πραγμάτιων* Cobet. N. l. 133. scribendum est *ἐλογίζετ' ὄψων πραγμάτιον*, *cum venditore pretium computabat obsonii.* cf. Alex. 179. 186. 5. sic A. scribendum *πολὺ πάντων ὀψοφαγίστατοί τινες*, atque *ὀψοφαγίστατοι* iam Iacobs. Addit. 190. 7. *ἐξέθνησκον* A. 9. *ἂν* add. Dobr. Arist. Plut. 980 p. 121. *ἔλεγον τοιαδί* Mein. in Ath. ed. 11. 12. *πάλαι* | *ἡμᾶς* vel *τινας* | *μάτην* vel *τινας* | *νήσων τ'* Dobr. 13. *μηδὲν*] *μηδὲ* A. *μηδὲν ἐνθάδ'* Casaub. *δεῦρο μηδὲν* Mein. in Ath., *μηδὲν μήποτ'* antehac Menandr. p. 181. 14. *νησιαρχῶν*] *νησιάρχων* Mein. in Ath. *νησιωτῶν* Herwerd. Anal. crit. 33. *ἔστι; δεῖ* VL] *ἐστιν δὴ* A. *ἔστιν εἰ νόμῳ κατακλεῖσαι* (?) Porson. 16. *νυνδὶ Μάτων* Dindf.] *νῦν δὲ μακρῶι* A. 17. *καὶ δὴ Διογ.* Mein. melius *ὁ δὲ Διογ.* 18. *ἅπαντας* Muret. V. l. 19, 3] *πάντας* A. 19. *τοσαῦτα*

Iacobs.] τοιαῦτα A. 20. ἐκείνοις Koppiers. 54] ἐκεῖνοι A. νεανικοὶ] νεανίσκοι A.

de *Euthyno* cf. 128, de *Phoenicide* et *Taurea* 48, de *Matone* sophista et lurcone 119. quis *Diogiton* significetur nescio. Euthynus ut unus de σφραγιδονυχαργοκομήταις describitur. 7. ἐκθνήσκειν dicuntur qui deliquium animi passi mortuorum similes sunt. Wyttenbach. Plut. De sera num. vind. p. 94. cf. Plat. Leg. 12, 959 a. 15. Meinekius confert Demosth. 4, 33 ἂν πᾶσαν τὴν δύναμιν νόμῳ κατακλείσητε ἐπὶ τῷ πολέμῳ μένειν. παραπομπὴν ποιεῖν, i. e. novam oportet piscium vendendorum rationem institui, ut publice *certus eorum numerus viritim in singulas domos mittatur.* sic ab Atheniensibus σκάφη εἰς τὴν τοῦ σίτου παραπομπὴν εἰς Ἑλλήσποντον mittebantur Demosth. 18, 73. Xen. Hell. 7, 2, 23 οἱ δὲ Κορίνθιοι ... τὰ ζεύγη καὶ τὰ ὑποζύγια πάντα σίτου γεμίσαντες εἰς τὸν Φλιοῦντα παρήγαγον· καὶ... ἑκάστης ἡμέρας παραπομπαὶ ἐγίγνοντο. cf. Aeschin. 2, 168. 20. 'γάμοι non verae sunt nuptiae, sed epulae quales in nuptiis parari solent.' Iacobs. tales epulas singulos homines privatos sibi parare ceteris esurientibus Phoenicides et Taureas palam conqueruntur.

ΠΟΙΗΣΙΣ

Casaubonum pro Antiphane apud Athen. 6, 222 a Aristophanis nomen restituentem refellit Meinekius I 339. cf. 272.

191

μακάριόν ἐστιν ἡ τραγῳδία
ποίημα κατὰ πάντ', εἴ γε πρῶτον οἱ λόγοι
ὑπὸ τῶν θεατῶν εἰσιν ἐγνωρισμένοι,
πρὶν καί τιν' εἰπεῖν· ὥσθ' ὑπομνῆσαι μόνον
δεῖ τὸν ποιητήν· Οἰδίπουν γὰρ ἂν μόνον
φῶ, τἄλλα πάντ' ἴσασιν· ὁ πατὴρ Λάιος,
μήτηρ Ἰοκάστη, θυγατέρες, παῖδες τίνες,
τί πείσεθ' οὗτος, τί πεποίηκεν. ἂν πάλιν
εἴπῃ τις Ἀλκμέωνα, καὶ τὰ παιδία
πάντ' εὐθὺς εἴρηχ', ὅτι μανεὶς ἀπέκτονεν
τὴν μητέρ', ἀγανακτῶν δ' Ἄδραστος εὐθέως
ἥξει πάλιν τ' ἄπεισι . . . . .
ἔπειθ' ὅταν μηδὲν δύνωντ' εἰπεῖν ἔτι,
κομιδῇ δ' ἀπειρήκωσιν ἐν τοῖς δράμασιν,
αἴρουσιν ὥσπερ δάκτυλον τὴν μηχανήν,
καὶ τοῖς θεωμένοισιν ἀποχρώντως ἔχει.
ἡμῖν δὲ ταῦτ' οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ πάντα δεῖ

εὑρεῖν, ὀνόματα καινά, τὰ διῳκημένα
πρότερον, τὰ νῦν παρόντα, τὴν καταστροφήν,
τὴν εἰσβολήν. ἂν ἕν τι τούτων παραλίπῃ
Χρέμης τις ἢ Φείδων τις, ἐκσυρίττεται·
Πηλεῖ δὲ ταῦτ' ἔξεστι καὶ Τεύκρῳ ποιεῖν.

Athenaeus 6, 222 a *ὑπομνήσομεν τὰ παρ' Ἀντιφάνει λεγόμενα ἐν Ποιήσει τόνδε τὸν τρόπον κτλ.* 2. *πάντα* A. *κατὰ πάνθ'· ἧς γε* G. A. Hirschig. Annot. crit. 3. 4. *ὧσθ'* K.] *ὡς* A. 5. *ἂν μόνον* | *φῶ, τἄλλα* Dindorf.] *φῶ τὰ δ' ἄλλα* A. at *μόνον* post v. 4 vix credibile. scr. *Οἰδίπουν γὰρ ἂν φράσω, τά γ' ἄλλα κτλ.* 9. *Ἀλκμέωνα* Dindf.] *Ἀλκμαίωνα.* cf. quae nos ad Amphidis Alcmeonem et quae Nauck. Tr. gr. fr. ad Eurip. Alcmeonem adnotavit ac praeterea Timocl. 6, 12. 10. *εἴρηχ'* Dindf.] *εἴρηκεν* A. 11. *μητέρα* et *δὲ* A. 12. 13. *τ' ἄπεισι . . . ἔπειθ'* Casaub.] *ταπεισιθ'* A. *ἄπεισιν, εἶθ' ἥξει πάλιν* Herwerd. Nov. add. crit. 20. *μηδὲν* Schweigh.] *μηθὲν* A. 14. *ἀπειρήκωσιν* Dindf.] *ἀπειρηκόσιν* A. 18. *καινά, τὰ* Casaub.] *καινὰ κἄπειτα τὰ* A. deinde *διωκημένα* A. *διῳχημένα* Herwerden. 20. *παραλείπῃ* A. 21. *φίδων* A. 22. *ταῦτ'*] *πάντ'* Mein. Anal. Athen. 95.

2. *οἱ λόγοι* sunt *argumenta* fabularum. Metagen. 14. Arist. Vesp. 54. 5. *Οἰδίπουν φάναι* numquam Graecos dixisse arbitror ita, ut idem esset quod Oedipi nomen pronuntiare. 9. Hyperid. Euxen. XXXIIII 1 *οἱ ἄλλοι Ἀθηναῖοι ἴσασι καὶ τὰ παιδία τὰ ἐκ τῶν διδασκαλείων.* 11. quomodo in Alcmeonis fabula *Adrastus* dudum mortuus venire possit et abire non exputo. scribendum est *ἀγανακτῶν δὲ δράσας εὐθέως statim* post matris caedem *indignatus tantum facinus.* verba *ἥξει πάλιν τ' ἄπεισι* pertinere videntur ad errores Alcmeonis post matris caedem. profectus enim est primum ad Oeclem in Arcadiam, ab hoc ad Phegeum (*ἐς Ψωφῖδα*), deinde ad Acheloum, unde Psophidem revertitur et inde profectus a Phegei filiis interficitur. 15. Plat. Cratyl. 425 d *οἱ τραγῳδοί, ἐπειδάν τι ἀπορῶσιν, ἐπὶ τὰς μηχανὰς καταφεύγουσι θεοὺς αἴροντες.* cf. Cic. N. d. 1, 53. Grotius Exc. 622 *tam facile quam digitulum tollunt machinam* (Mein.), i. e. nullo negotio. 18. *τὰ διῳκημένα* Antiphanes scribere vix potuit. cf. 155. at Herwerdeni *διῳχημένα* neque usitatum Atticis est neque sententiae satisfacit. scr. *τῷ κονομημένα.* Aristot. Poet. 13 *Εὐριπίδης εἰ καὶ τἄλλα μὴ εὖ οἰκονομεῖ.* cf. Plut. Mor. 347 e. 20. *τὴν εἰσβολήν,* ut [Longin.] De subl. 38, 2 (*Ἰσοκράτης*) *εὐθὺς ἐν τῇ εἰσβολῇ* (*τοῦ Πανηγυρικοῦ*) *ταῦτα τίθησιν.* — ceterum cf. Diphil. 30, 4. 5.

ΠΟΝΤΙΚΟΣ

Ponticos, quorum multi aut mercaturae causa aut ut philosophorum scholis interessent Athenis versabantur, saepe ludibrio ha-

bitos esse ab Atheniensibus adnotavit Meinekius I 330. 387. fuerunt Alexidis, Epigenis, Timoclis comoediae cognomines.

192

ὅστις ὠψώνηκ' ἴσως
τούτους μεγαλείως ταῖς κάκιστ' ἀπολουμέναις
ὑπογάστρι' ἐλθών, ὅσα Ποσειδῶν ἀπολέσαι.
τάττειν τε γεννικῶς παρασκευάζεται
πλευρὰν μετ' αὐτῶν.

Athenaeus 7, 302 f ἐπὶ ἰχθύων μὲν ὑπογάστριον λέγουσι, σπανίως δὲ ἐπὶ χοίρων καὶ τῶν ἄλλων ζῴων. ἄδηλον δὲ ἐπὶ τίνων ἔταξε τὸ ὑπογάστριον Ἀντιφάνης ἐν τῷ Ποντικῷ ὅταν λέγῃ κτλ. 1. ὀψώνηκε A. 2. ποσειδων ἀπολεσαι A. 3. ταττειν A.

pro τούτους v. 2 cum Herwerdeno Mnem. nov. IIII 307 ταύταις, pro ὅσα v. 3 ἅς et pro τάττειν v. 4 utique βράττειν scribendum est. cf. Arist. Ach. 1005. Pac. 1197. Ran. 510. 553. fr. 271. Pherecr. 108, 23. 130, 10. 183. Aristomen. 8. videtur servus indignari quod erus cum meretricibus patrimonium profundat.

ΠΡΟΒΑΤΕΥΣ

Pollux 7, 184 προβατεῖς, προβατευταί. possessorem potius quam pastorem ovium dici arbitror.

193

Βοιώτιαι μὲν ἐγχέλεις, μῦς Ποντικοί,
θύννοι Μεγαρικοί, μαινίδες Καρύστιαι,
φάγροι δ' Ἐρετρικοί, Σκύριοι δὲ κάραβοι.

Athenaeus 7, 295 c Ἀντιφάνης ἐν Προβατεῖ (sine accentu A) φησίν κτλ. 1. βοιωτία A. 2. θύννοι A] supra scr. γλαῦκοι C. scilicet animadverterat librarius eum de quo dicturus erat Athenaeus piscem non commemorari. at saepissime is ea verba quibus quod dicit confirmare voluerat, excerpere oblitus est. exempli causa cf. fr. 183. quamquam Archestratus quoque glaucum Megarensem laudat Athen. ibid. ceterum cf. 236.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Argumento haud dissimilis Cleobulinarum Cratini, Cleobulinae Alexidis, Sapphus Antiphanis. Mein. I 277. 8. cf. Birt. Elpid. 49.

194

A. ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον ἀνὴρ πολλοῖς περιβάλλειν
οἰηθείς, μεγάλῃ δαπάνῃ μίαν εἵλκυσε πέρκην·

καὶ ταύτην ψευσθεὶς ἄλλην κεστρεὺς ἴσον αὐτὴν
ἦγεν. βουλομένη δ' ἕπεται πέρκη μελανούρῳ.
Β. κεστρεύς, ἀνήρ, μελάνουρος, οὐκ οἶδ' ὅτι λέγεις·
οὐδὲν λέγεις γάρ. Α. ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς φράσω.
ἔστι τις ὃς τὰ μὲν ὄντα διδοὺς οὐκ οἶδε δεδωκὼς
οἷσι δέδωκ', οὐδ' αὐτὸς ἔχων ὧν οὐδὲν ἐδεῖτο.
Β. διδούς τις οὐκ ἔδωκεν οὐδ' ἔχων ἔχει;
οὐκ οἶδα τούτων οὐδέν. Α. οὐκοῦν ταῦτα καὶ
ὁ γρῖφος ἔλεγεν· ὅσα γὰρ οἶσθ' οὐκ οἶσθα νῦν,
οὐδ' ὅσα δέδωκας, οὐδ' ὅσ' ἀντ' αὐτῶν ἔχεις.
τοιοῦτο τοῦτ' ἦν. Β. τοιγαροῦν κἀγώ τινα
εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς βούλομαι γρῖφον. Α. λέγε.
Β. πίννη καὶ τρίγλη φωνὰς ἰχθῦ δύ' ἔχουσαι·
πόλλ' ἐλάλουν, περὶ ὧν δὲ πρὸς ὃν τ' ᾤοντο λέγειν τι
οὐκ ἐλάλουν· οὐδὲν γὰρ ἐμάνθανεν, ὥστε πρὸς ὃν μὲν
ἦν αὐταῖς ὁ λόγος, πρὸς δ' αὐτὰς πολλὰ λαλούσας
αὐτὰς ἀμφοτέρας ἡ Δημήτηρ ἐπιτρέψει.

Athenaeus 10, 450c *Ἀντιφάνης ἐν τῷ Προβλήματί φησιν κτλ.* 1. *περιβάλλειν* Herwerd. Obs. crit. 52] *ἐπιβάλλων* A. *ἐπιβάλλειν* Dalecamp. 3. *κἆτ' αὐτὴν* Cobet. N. l. 134. 11. *οἶσθ'*] *οἶσθα* A. 15. *ἰχθυ δυ* A. 15. *πίννη*] *πίνη* Mein. 16. *περι'ων δε προς σον* A. 19. *ἐπιτρέψαι*] *ἐπιτρίψει* Casaub. *ἐπιτρίψαι* Dobr. an *ἐπέτριψεν*?

1. contulit Herwerdenus Herodot. 1, 141 *ὡς δὲ ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος, λαβεῖν (Κῦρον) ἀμφίβληστρον καὶ περιβαλεῖν τε πλῆθος πολλὸν τῶν ἰχθύων καὶ ἐξειρύσαι.* 3. Dalecampius et Casaubonus *καὶ ταύτης ψευσθέντ', ἄλλην κεστρεὺς ἴσον αὐτῇ ἦγεν*, aenigma ita interpretantes: quidam libidinosus multis meretricibus rete iniecerat magnoque sumptu unam extraxit. cum et ab ista elusus fuisset, leno aliam priori parem ei adduxit: volens autem sequitur scortum scortatorem. ego *ἐπέχω.* 4. Numen. Halieut. Athen. 7, 320e *πέρκαισι καθηγητὴν μελάνουρον.* inproborum societatem hoc proverbio notari arbitrantur. utrumque piscem saxatilem esse et nigrum docet Gesner. De aquatil. 542. 7. quomodo explicari haec posse putaverit Dobraeus, ipse exponit Advers. II 328. mihi admodum dubia est non minus illius quam Casauboni interpretatio. 13. *τοιοῦτο τοῦτ' ἦν* interrogative personae *B* recte ut videtur tribuit Meinekius. versibus 15 sq. ipsae illae aenigmatum antea propositorum praestigiae inrideri videntur: 'nihil enim (sani) dicentes tamen aliquid dicere videntur, quod tamen nemo intellegit, ut quibus dicuntur non dicantur et eis solis qui dicunt dicantur'. *οὐδὲν γὰρ ἐμάνθανεν* is scilicet cui proponebantur. v. 18 nondum persanatus est.

ΠΡΟΓΟΝΟΙ

Non *avi*, sed *privigni privignaeve* dici videntur. cf. Eurip. Ion. 1329. 30. fuit etiam Titinii *Privigna* et Afranii *Privignus*. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² p. 143. 195.

195

τὸν τρόπον μὲν οἶσθά μου
ὅτι τῦφος οὐκ ἔνεστιν, ἀλλὰ τοῖς φίλοις
τοιουτοσί τίς εἰμι, τύπτεσθαι μύδρος,
τύπτειν κεραυνός, ἐκτυφλοῦν τιν' ἀστραπή,
φέρειν τιν' ἄρας ἄνεμος, ἀποπνῖξαι βρόχος,
θύρας μοχλεύειν σεισμός, εἰσπηδᾶν ἀκρίς,
δειπνεῖν ἄκλητος μυῖα, μὴ 'ξελθεῖν φρέαρ,
ἄγχειν, φονεύειν, μαρτυρεῖν, ὅσ' ἂν μόνον
τύχῃ τις εἰπών, ταῦτ' ἀπροσκέπτως ποιεῖν
ἅπαντα. καὶ καλοῦσί μ' οἱ νεώτεροι
διὰ ταῦτα πάντα σκηπτόν· ἀλλ' οὐδὲν μέλει
τῶν σκωμμάτων μοι· τῶν φίλων γὰρ ὢν φίλος
ἔργοισι χρηστὸς οὐ λόγοις ἔφυν μόνον.

Athenaeus 6, 238 d Ἀντιφάνης ἐν Προγόνοις κτλ. v. 3—7 Eustathius 1951, 45 τούτοις προσθετέον ἐκεῖθεν (ἐξ Ἀθηναίου) καὶ τὸ τύπτεσθαι μύδρος εἰμί — φρέαρ. 3. τοιουτοσί τίς εἰμι Dobr. Arist. Plut. 361 p.44] τοιοῦτος εἰ μη δη τις A. 4. τυφλοῦν Eust. τινα A. 5. ἄρας ἄνεμος Lobeck. Aglaoph. 1307] αἰραντανεμος A. 7. ἀκλήτως Eust. μῆξελθεῖν A. 8. ὅσ' C] ὅσ A. 9. ταῦτα A. ἀπερισκέπτως Naber. Mnem. nov. VIII 51. ἀπρόσκεπτος Mein. in Ath.

7. aut ἐξελθεῖν aut φρέαρ corruptum est. 12. pro ὢν scr. οὖν. nam ἔφυν cum participio non coniungitur. verba extrema ex Euripidis fabula aliqua excerpta esse censet Herwerden. Nov. add. crit. 20. 1. ceterum cf. Aristophont. 4 et de syntaxi quae adnotavimus ad Arist. Nub. 260. Teleclid. 19.

[ΠΥΡΑΥΝΟΣ]

Non recte Antiphani dedit Meinekius quae Euphanis est fabula.

ΣΑΠΦΩ

Athenaeus 10, 450 e ἐν δὲ Σαπφοῖ ὁ Ἀντιφάνης αὐτὴν τὴν ποιήτριαν προβάλλουσαν ποιεῖ γρίφους, ἀπολυομένου τινός.

196

Σ. ἔστι φύσις θήλεια βρέφη σῴζουσ' ὑπὸ κόλποις
αὑτῆς, ὄντα δ' ἄφωνα βοὴν ἵστησι γεγωνὸν
καὶ διὰ πόντιον οἶδμα καὶ ἠπείρου διὰ πάσης
οἷς ἐθέλει θνητῶν, τοῖς δ' οὐδὲ παροῦσιν ἀκούειν
ἔξεστιν, κωφὴν δ' ἀκοῆς αἴσθησιν ἔχουσιν . . . .
Β. ἡ μὲν φύσις γὰρ ἣν λέγεις ἐστὶν πόλις,
βρέφη δ' ἐν αὑτῇ διατρέφει τοὺς ῥήτορας.
οὗτοι κεκραγότες δὲ τὰ διαπόντια
τἀκ τῆς Ἀσίας καὶ τἀπὸ Θρᾴκης λήμματα
ἕλκουσι δεῦρο, νεμομένων δὲ πλησίον
αὐτῶν κάθηται λοιδορουμένων τ' ἀεὶ
ὁ δῆμος οὐδὲν οὔτ' ἀκούων οὔθ' ὁρῶν.
Σ. πῶς γὰρ γένοιτ' ἄν, ὦ πάτερ, ...
ῥήτωρ ἄφωνος, ἢν μὴ ἁλῷ τρὶς παρανόμων;
Β. καὶ μὴν ἀκριβῶς ᾠόμην ἐγνωκέναι
τὸ ῥηθέν . . . . ἀλλὰ δὴ λέγε.
Σ. θήλεια μέν νυν ἐστι φύσις ἐπιστολή,
βρέφη δ' ἐν αὑτῇ περιφέρει τὰ γράμματα·
ἄφωνα δ' ὄντα ταῦτα τοῖς πόρρω λαλεῖ
οἷς βούλεθ', ἕτερος δ' ἂν τύχῃ τις πλησίον
ἑστὼς ἀναγινώσκοντος, οὐκ ἀκούεται.

Athenaeus 10, 450 e ἐν Σαπφοῖ (Ἀντιφάνους) ἡ μὲν (ποιήτρια) φησίν (v. 1—5). ταῦτά τις ἐπιλυόμενός φησιν (v. 6—16). ἔπειτα ποιεῖ τὴν Σαπφὼ διαλυομένην τὸν γρῖφον οὕτως (v. 17—21). 1. σῴζουσ' A. 2. αὑτῆς et 18 αὑτῇ Dindf.] αὐτῆς, αὐτῇ. ὄντα Porson.] ητα A. 3. ἠπείρου διὰ πάσης] ἠπείρους διὰ πάσας K., syntaxi Homerica, ut in versu epico. 4. θνητῶν] νήσων invenisse videtur in suo libro Basilius Boisson. Anecd. gr. III 450. δ' οὐδὲ παροῦσιν Dobr. Adv. II 328] δὲ οὐδὲ παρεοῦσιν A. 10. νεμομένων] φθεγγομένων K. 11. αἰεὶ A. ante v. 13 nonnulla exciderunt, quibus Sappho non recte solutum esse griphum indicabat. οὐδὲν λέγεις initio inserit Iacobs. Addit. Ath. 242. 14. ἢν μὴ ἁλῷ τρὶς] ην ἄλλω τρις A. ἢν ἁλῷ Cobet. N. l. 5. 6, personae *B* ea verba tribuens. scribendum est πρὶν ἂν ἁλῷ κτλ. cf. Arist. Ran. 1380. Menand. 609 Mein. 15. ᾠόμην Dindf.] ᾤμην A. *Σ.* παίζεις ἔχων. *Β.* καὶ μὴν ἀκριβῶς ᾠόμην | ἐγνωκέναι τὸ ῥ. ἀλλ' ἤδη λέγε Cobet. 17. μέν νυν Erfurdt. Obs. 466] μὲν οὖν A. ἐστιν A. 19. ταῦτα add. Grotius Excerpt. 627. 21. ἀκούεται (sc. τὰ γράμματα) K.] ἀκούσεται.

2. Hesych. γεγωνόν· τὸ ἐξάκουστον, μεγαλόφωνον. contulit

Basilii aenigma politicis versibus scriptum (Boissonad. Anecd. gr. III 450) Meinekius in ed. mai. 14. qui ter *παρανόμων* convictus erat, *ῥήτωρ* iam esse non poterat. cf. Meier. De bonis damnat. p. 130. C. F. Hermann. Ant. gr. 132, 1. verba *ἀπολύεσθαι*, *ἐπιλύεσθαι*, *διαλύεσθαι* ab Athenaeo promiscue posita inlustravit Lehrs. Aristarch. 205 adn. extr.

197

βυβλιογράφος

παρὰ Ἀντιφάνει ἐν Σαπφοῖ. Pollux 7, 211. *βυβλ.* K.] *βιβλ.*

ΣΚΛΗΡΙΑΙ

Aut *Σκυρίας*, quo nomine Sophoclis Euripidisque ferebantur tragoediae fabulam Achillis a patre in Scyro insula abditi tractantes, aut *Σκληρίαν* titulum comoediae fuisse coniecit Meinekius I 312. III 114.

198

ἔστιν παρ' αὐτὴν τὴν δίφορον συκῆν κάτω

Athenaeus 3, 77 d *διφόρου δὲ συκῆς μνημονεύει Ἀντιφάνης ἐν Σκληρίαις κτλ.* *ἔστιν παρ'* Porson.] *ἔστιν γὰρ παρ'* A. *ἔστη παρ'* Iacobs. Addit. Ath. 57. cf. Arist. Eccl. 708.

ΣΚΥΘΑΙ Η ΤΑΥΡΟΙ

Ταῦροι sunt chersonesi Tauricae gens. fortasse *Σκύθαι Ταῦροι* vel (conl. Plin. N. h. 4, 85 *iugum ipsum Scythotauri tenent*) *Σκυθόταυροι* verus fabulae titulus fuit. cf. Peripl. Pont. Eux. p. 6 Huds.

199

ἐπὶ κῶμον δοκεῖ
ἴωμεν ὥσπερ ἔχομεν. B. *οὐκοῦν δᾷδα καὶ*
στεφάνους λαβόντες. *Χαιρεφῶν οὕτως . .*
μεμάθηκε κωμάζειν ἄδειπνος.

Athenaeus 6, 243 c *Ἀντιφάνης ἐν Σκύθῃ κτλ.* 1. *εἰ δοκεῖ* Dindf. 2. *δᾷδα* Mein.] *καὶ δᾷδα* A. 3. lacunam indicavit Dindf. 4. *μεμάθηκε κωμάζειν* Casaub.] *μεμάθηκ' ἐγκωμάζειν* A.

1. Thucyd. 1, 3, 1 (*ἡ Ἑλλὰς*) *δοκεῖ μοι οὐδὲ τοὔνομα τοῦτο ξύμπασά πω εἶχεν.* Plat. Menex. 236 b *ὅτε μοι δοκεῖ συνετίθει τὸν ἐπιτάφιον λόγον.* verba *Χαιρεφῶν κτλ.* fortasse personae *A* tribuenda sunt. ad explendum v. 3 multa possunt excogitari. ceterum *Chaerephon* qui ab Antiphane commemoratur parasitus non confundendus est cum Socratis amico, mortuo ante Socratem (Plat. Apol. 21 a).

200

ταχὺ γὰρ γίνεται
κἀκκλησιαστὴς οἰκόσιτος.

Athenaeus 6, 247f *καλεῖται δ' οἰκόσιτος ὁ μὴ μισθοῦ ἀλλὰ προῖκα τῇ πόλει ὑπηρετῶν. Ἀντιφάνης Σκύθῃ κτλ.* 2. *κἀκκλ.*] *ἐκκλ.* A. *οἰκόσιτος* est qui domi cenat; deinde qui sine convivis cenat; deinde qui de suo patrimonio vivit; denique qui gratis aliquid facit. hic si recte Athenaeus vocem interpretatus est, sententia haec esse videtur: ut inopia Athenienses coegit ut sumptus publicos coercerent, mox etiam qui contionibus populi intersunt mercedem accipient nullam. ceterum nomen *ἐκκλησιαστής* comicis praeterea non fuisse in usu adnotavit Cobet. V. l.[2] 345. 6.

201

σαράβαρα καὶ χιτῶνας πάντες ἐνδεδυκότες.

Pollux 7, 59 *ἐν δὲ τοῖς Σκύθαις Ἀντιφάνης ἔφη κτλ. τὰ δὲ τοιαῦτα ὀνόματα μηνύειν με καὶ μὴ κρίνειν* (*probare*) *νόμιζε.* et 10, 168 *Ἀντιφάνης ἐν Σκύθαις ἢ Ταύροις κτλ.* Bekkerus utrubique sic ut scripsimus *ἐνδεδυκότες.* initio *καὶ* addendum esse, nisi *σαράβαρα* primam tertiamque producat, Meinekius admonet. Phot. *σαράβαρα· ἐσθὴς Περσική· ἔνιοι δὲ λέγουσι βρακία. σάραπις· χιτὼν Περσικὸς μεσόλευκος.* Hesych. *σαράβαρα· τὰ περὶ τὰς κνημῖδας* (*κνήμας?*) *ἐνδύματα.* et *σκέλεαι· τὰ τῶν σκελῶν σκεπάσματα. Πάρθοι σαράβαρα.* Lobeck. Pathol. prol. 112 '*σαράβαρα* quae eodem modo a Latinis scribuntur, derivata fortasse a vestimenti Persici nomine *σάραπις.*' cf. Tertullian. Pall. 4. Resurr. carn. 58. Gesenius סַרְבָּלִין.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ Η ΤΥΧΩΝ

Cf. Meinek. I 336. Hesych. *Τύχων· ἔνιοι τὸν Ἑρμῆν, ἄλλοι δὲ τὸν περὶ Ἀφροδίτην.* Strab. 13, 588 *οὐδὲ γὰρ Ἡσίοδος οἶδε Πρίαπον, ἀλλ' ἔοικε τοῖς Ἀττικοῖς Ὀρθάνῃ καὶ Κονισάλῳ* (cf. Plat. com. 174, 12. 13) *καὶ Τύχωνι καὶ τοῖς τοιούτοις.* Diodor. 4, 6 *τοῦτον δὲ τὸν θεὸν* (*Πρίαπον*) *τινὲς μὲν Ἰθύφαλλον ὀνομάζουσι, τινὲς δὲ Τύχωνα.* Clement. Alex. Protrept. 10, 102 *τί γὰρ ἡγεῖσθε τὸν Τυφῶνα* (Meursius *Τύχωνα*) *Ἑρμῆν;* Etym. m. 773, 1 *Τύχων Τύχωνος· δαίμων ἐστὶ* (*τῶν*) *περὶ τὴν Ἀφροδίτην.* poterat tamen etiam miles ipse *Τύχων* adpellari, i. e. *Fortunae filius*: ut non relcienda videantur quae de hoc titulo et similibus Ritschelius disputavit Parerg. Plaut. 164. 5.

202

. . ἐν Κύπρῳ φής, εἰπέ μοι, διήγετε
πολὺν χρόνον; B. τὸν πάνθ' ἕως ἦν ὁ πόλεμος.

Α. ἐν τίνι τόπῳ μάλιστα; λέγε γάρ. Β. ἐν Πάφῳ.
οὗ πρᾶγμα τρυφερὸν διαφερόντως ἦν ἰδεῖν
ἄλλως τ' ἄπιστον. Α. ποῖον; Β. ἐρριπίζετο
ὑπὸ τῶν περιστερῶν, ὑπ' ἄλλου δ' οὐδενός,
δειπνῶν ὁ βασιλεύς. Α πῶς; ἐάσας τἄλλα γὰρ
ἐρήσομαί σε τοῦθ'. Β. ὅπως; ἠλείφετο
ἐκ τῆς Συρίας ἥκοντι τοιούτῳ μύρῳ·
καρποῦ σύχν' οἷόν φασι τὰς περιστερὰς
τρώγειν. διὰ τὴν ὀσμὴν δὲ τούτου πετόμεναι
παρῆσαν, οἷαί τ' ἦσαν ἐπικαθιζάνειν
ἐπὶ τὴν κεφαλήν· παῖδες δὲ παρακαθήμενοι
ἐσόβουν. ἀπαίρουσαι δὲ μικρόν, οὐ πολύ,
τοῦ μήτ' ἐκεῖσε μήτε δεῦρο παντελῶς,
οὕτως ἀνερρίπιζον, ὥστε σύμμετρον
αὐτῷ τὸ πνεῦμα, μὴ περίσκληρον, ποιεῖν.

Athenaeus 6, 257 d *Ἀντιφάνης ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Στρατιώτῃ τὰ ὅμοια λέγει περὶ τῆς τῶν ἐν Κύπρῳ βασιλέων τρυφῆς. ποιεῖ δέ τινα ἀναπυνθανόμενον στρατιώτου τάδε κτλ.* et 258 b *οὐκ ἂν διαμάρτοι τις τὸν τοῦ μειρακίου τούτου τοῦ Κυπρίου βίον ὑγρὸν ὀνομάζων.* 1. *ἐν τῇ Κ.* Dindorf. quidni *ἀλλ' ἐν*? 5. *ἄλλως τ'* Dindf.] *ἄλλως γ'* A. 6. *δὲ* A. 7. *τἄλλα* B] *τἀμὰ* A. 8. *τοῦθ'· Β. ὅπως;* Cobet. N. l. 16] *τοῦτο· πῶς;* 10. *σύχν' οἷον* Porson.] *συχνοῦ ὃν* A. *σύχν' οὗπερ* Dobr. scr. *σύχν' οἷου* et v. 9 *τοιούτου.* 14. *ἀπαίρουσαι* Herwerd. Mnem. nov. VI 65] *ἐπαίρουσαι* A.
praeterea v. 12 scribo *ἴταμαί τ' ἦσαν ἐπικ.* cf. Alexid. 105, 3. 234, 5. 246, 4. de genetivo v. 15 Meinekius confert Heindorf. Plat. Gorg. 457 e. quamquam quae ille adfert exempla huic versui non omnia conveniunt.

203

ἐκ τῶν μαγειρείων βαδίζων ἐμβαλὼν
εἰς τοὔψον.

Pollux 9, 48 *καὶ μαγειρεῖα . . . ὁ τόπος, ὅθεν μισθοῦνται τοὺς μαγείρους, ὡς Ἀντιφάνης ἐν Στρατιώτῃ ὑποδηλοῦν ἔοικεν κτλ.*
ἐμβαλὼν] fort. *ἐνέβαλον.*

204

ὅστις ἄνθρωπος δὲ φὺς
ἀσφαλές τι κτῆμ' ὑπάρχειν τῷ βίῳ λογίζεται,
πλεῖστον ἡμάρτηκεν· ἢ γὰρ εἰσφορά τις ἥρπακεν

τἄνδοθεν πάντ', ἢ δίκῃ τις περιπεσὼν ἀπώλετο,
ἢ στρατηγήσας προσῶφλεν, ἢ χορηγὸς αἱρεθεὶς
ἱμάτια χρυσᾶ παρασχὼν τῷ χορῷ ῥάκος φορεῖ,
ἢ τριηραρχῶν ἀπήγξατ', ἢ πλέων ἥλωκέ ποι,
ἢ βαδίζων ἢ καθεύδων κατακέκοφθ' ὑπ' οἰκετῶν.
οὐ βέβαιον οὐδέν ἐστι, πλὴν ὅσ' ἂν καθ' ἡμέραν
εἰς ἑαυτὸν ἡδέως τις εἰσαναλίσκων τύχῃ.
οὐδὲ ταῦτα σφόδρα τι· καὶ γὰρ τὴν τράπεζαν ἁρπάσαι
κειμένην ἄν τις προσελθών· ἀλλ' ὅταν τὴν ἔνθεσιν
ἐντὸς ἤδη τῶν ὀδόντων τυγχάνῃς κατεσπακώς,
τοῦτ' ἐν ἀσφαλεῖ νόμιζε τῶν ὑπαρχόντων μόνον.

Athenaeus 3, 103e καὶ παρ' Ἀντιφάνει ἐν Στρατιώτῃ ἢ (ἢ om. A) Τύχωνι παραινέσεις εἰσφέρων ἄνθρωπος τοιοῦτός ἐστιν, ὅς φησιν κτλ. 1. δὲ φὺς] γεγὼς Valck. Eurip. Phoen. 1282. 5. ἢ χορηγὸς Casaub.] χορηγὸς A. 6. χρυσᾶ Grot. Excerpt. 627] καὶ χρυσια A. ῥάκκος A. 9. οὐθέν A. 10. εἰσαναλίσκων Casaub.] εἰσαναλίσκειν A. τύχῃ Pors.] τύχοι A. 11. οὐδὲ] κοὐδὲ? 13. τυγχάνῃς C] τυγχάνῃ A.

3. de perfecto consuetudinis, quod rarius quidem est aoristo, sed nequaquam inusitatum, cf. quae adnotavi ad Arist. Eq. 718. Anaxandr. 34. Alexid. 257. Theophil. 4. et infra v. 7. 8. 7. ἀπήγξατο 'propter sumptuum magnitudinem, qui totum saepe patrimonium funditus evertebant'. Casaub. ποι coniungendum cum participio πλέων, ἥλωκε, a praedonibus videlicet. 8. βαδίζων, in *itinere*, ut πλέων in navigatione. cum v. 13. 14 cf. Amphid. 8. Athen. 11, 478e πολλὰ μεταξὺ πέλει κοτύλης καὶ χείλεος ἄκρου. Cato cens. Gell. 13, 17 *saepe audivi inter os atque offam multa intervenire posse; verumvero inter offam atque herbam, ibi vero longum intervallum est.* 14. Eurip. Hec. 981 ἐν ἀσφαλεῖ γὰρ ἥδ' ἐρημία. Hippol. 785 τὸ πολλὰ πράσσειν οὐκ ἐν ἀσφαλεῖ βίου contulit Valck. addo Iph. T. 762 ἐν ἀσφαλεῖ γάρ. Heracl. 397 ἐν ἀσφαλεῖ τε τῆσδ' ἱδρύσεται χθονός. nusquam sic in eis quae exstant fabulis Aeschylus aut Sophocles, neque vero comici praeter hunc versum, non tamen cum Hirschigio (Ann. crit. 3) temptandum. Demosth. 19, 152. 262 contulit Cobetus Mnem. VII 66. 7. semel quod sciam Plat. Leg. 10, 892e.

205

τῶν ταὼν μὲν ὡς ἅπαξ τις ζεῦγος ἤγαγεν μόνον,
σπάνιον ὂν τὸ χρῆμα, πλείους εἰσὶ νῦν τῶν ὀρτύγων·
χρηστὸν ἄνθρωπον δ' ἐάν τις ἕνα μόνον ζητῶν ἴδῃ,
ὄψετ' ἐκ τούτου πονηροὺς πέντε παῖδας γεγονότας.

v. 1. 2 Athenaeus 9, 397a ὅτι σπάνιος οὗτος ὁ ὄρνις (ταώς) δηλοῖ Ἀντιφάνης ἐν Στρατιώτῃ ἢ Τύχωνι λέγων οὕτως τῶν ταῶν — ὀρτύγων. v. 1—4 idem 14, 654e τοσοῦτον γάρ ἐστι τὸ πλῆθος τούτων τῶν ὀρνίθων ἐν τῇ Ῥώμῃ, ὡς δοκεῖν προμεμαντευμένον τὸν κωμῳδιοποιὸν Ἀντιφάνην ἐν Στρατιώτῃ ἢ Τύχωνι εἰρηκέναι τάδε κτλ. Eustathius 1035, 44 ὁ κωμικὸς Ἀντιφάνης εἰπεῖν λέγεται ὅτι κτλ. 1. τῶν A 397] τὸν A 654 et Eust., qui μὲν et μόνον omittit. ταὼν A. ἅπαξ τις A 654] ἀπάξης A 397. 2. ὂν] ἦν Casaub. τὸ om. Eust. τι Dobr. πλείους A 654] πλείους δ' A 397. 3. δὲ ἂν et εἴδῃ A. χρηστὸν δὲ ἄνθρωπον ἐάν Eust.

quod v. 1 G. A. Hirschigius Ann. crit. 3 temptabat ἦγαγ' ἓν μόνον, necessarium certe non est, quamquam adsentitur Cobet. N. l. 136.

ΤΙΜΩΝ

Egregius est de Timone locus Plutarch. Anton. 69. 70. cf. Arist. Av. 1549. Lys. 808. Phrynich. 18. Plat. com. 218 et quae ad Arist. Ran. 130 adnotant editores. hunc ipsum Timonem iam diu mortuum — fuit enim sub exitum belli Peloponnesiaci — significari et ex Antiphanis fabula potissimum Luciani dialogum expressum esse praeter Meinekium I 275. 327. 8 docuit Engerus Annal. Fleckeis. LXXVII 557.

206

ἥκω πολυτελῶς ἀγοράσας εἰς τοὺς γάμους,
λιβανωτὸν ὀβολοῦ τοῖς θεοῖς καὶ ταῖς θεαῖς
πάσαισι, τοῖς δ' ἥρωσι τὰ ψαίστ' ἀπονέμων.
ἡμῖν δὲ τοῖς θνητοῖς ἐπριάμην κωβιούς.
ὡς προσβαλεῖν δ' ἐκέλευσα τὸν τοιχωρύχον,
τὸν ἰχθυοπώλην, 'προστίθημι', φησί, 'σοὶ
τὸν δῆμον αὐτῶν· εἰσὶ γὰρ Φαληρικοί.'
ἄλλοι δ' ἐπώλουν, ὡς ἔοικ', Ὀτρυνικούς.

Athenaeus 7, 309d Ἀντιφάνης δ' ἐν Τίμωνι ἐπαινῶν τοὺς κωβιοὺς καὶ ὁπόθεν εἰσὶ κάλλιστοι δηλοῖ διὰ τούτων κτλ. 3. ψαῖστ' (sic) C] ψαιστὰ A. ἀπονέμων] ἀπονεμῶ recte Cobet. V. l.² 400. 4. θνητοῖσιν et ut solet κωβίους A. 5. δὲ et τοιχωρυχον A. 6. φησί Casaub.] φημί A.

'cum in emendis gobiis iuberem piscarium ἐπιδόσεως loco aliquid adicere, ille *ego vero auctarii loco adicio gobiorum patriam: sunt enim Phalerici: quo nomine carius eos vendere debebam.* gobii enim Phalerici tantum ceteris praestare credebantur quantum Otrynici ab aliis vinci.' Casaub. ὡς ἔοικε per ironiam, *scilicet.* οἱ Ὀτρυνῆς, pagus τῆς Αἰγηΐδος, noti ex [Demosth.] 44, 9. 35. 7. 8. 9. 44. 52. cf. Kirchhoff. I. A. 324 p. 175.

ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΣ

207

μὴ μεστὰς ἀεὶ
ἕλκωμεν, ἀλλὰ καὶ λογισμὸς εἰς μέσον
παταξάτω τις, καί τι καὶ μελίσκιον,
στροφὴ λόγων παρελθέτω τις. ἡδύ τοι
ἐστὶν μεταβολὴ παντὸς ἔργου πλὴν ἑνός
. . . . . παραδίδου δ' ἑξῆς ἐμοὶ
τὸν ἀρκεσίγυιον, ὥς ἔφασκ' Εὐριπίδης.
Α. Εὐριπίδης γὰρ τοῦτ' ἔφασκεν; *Β*. ἀλλὰ τίς;
Α. Φιλόξενος δήπουθεν. *Β*. οὐδὲν διαφέρει,
ὦ 'τάν· ἐλέγχεις μ' ἕνεκα συλλαβῆς μιᾶς.

Athenaeus 10, 446 a Ἀντιφάνης ἐν τῷ Τραυματίᾳ κτλ. 1. αἰεὶ A. 2. λογισμὸς] διάλογος Herwerd. Mnem. nov. VI 65. scr. λογίσκος, *sermunculus*, ut μελίσκιον. cf. οἰνίσκος, οἰκίσκος. 3. παταξάτω] παραξάτω Mein., quod verbum nimis est violentum. scr. παρεισίτω. cf. Nicostr. 4 et quae ad Eubul. 37 congessi. 4. στροφὴ λόγων Porson.] στροφὴ A. ἡδύ τοι Porson.] ἡ αὐτὴ λέγων A. ἡδύ τι Grot. Excerpt. 629. 5. ἐστὶ A. 6. παραδίδου — ἀρκεσίγυιον Athenaei verba esse indicat Dindorfius, post v. 5 plura excidisse censens. 7. τὸν Casaub.] οἶνον A. 9. οὐθὲν A. 10. ὦταν ἐλέγχῃς A.

4. Clement. Alex. Strom. 6, 8, 70 ἐπίσταται στροφὰς λόγων καὶ λύσεις αἰνιγμάτων confert Meinekius V 78, quod longe aliter dictum est. 5. τὴν μεταβολὴν τοῦ ἡδέος εἰς τὸ ἐναντίον non suavem esse recte interpretatur Valck. Diatr. 229, unde (nisi a παραδίδου alterum fragmentum incohandum est) facile suppleas τοῦ γ' ἡδέος αὐτοῦ. aliter Herwerd. Obs. crit. 10. 6. non bene Athenaeum suum intellexit Eustathius 1910, 48 ὅτε καιρὸν ἡ πόσις ἔχει τοῦ οἴνου, τότε κατὰ τὴν Εὐριπίδειον μοῦσαν ἀρκεσίγυιός ἐστιν. Bergkius eam vocem in Philoxeni fragmentis (17) inter τὰ ἄδηλα εἴδη recepit. mihi Antiphanes ita demum intellegi posse videtur, si Euripides re vera vinum, in cantico puto, τὸν ἀρκεσίγυιον (fort. ἀερσίγυιον) dixit. id epitheton alter tam alienum ducit poesi Euripidea, ut Philoxeno potius dignum iudicet.

208

κατεσκευασμένος
λαμπρότατον ἰατρεῖον εὐχάλκοις πάνυ
λουτηρίοισιν, ἐξαλείπτροις, κυλιχνίσιν,
σικύαισιν, ὑποθέτοισιν.

Pollux 4, 183 ἐν Ἀντιφάνους Τραυματίᾳ καὶ ταῦτα τῶν ἰατρικῶν σκευῶν κτλ. Pollux 10, 46 καὶ τοῦτο τοὔνομα (λουτήριον)... ἐπὶ τῶν παρὰ τοῖς ἰατροῖς ἐκλούτρων ὀνομαζομένων Ἀντιφάνης ἐν Τραυματίᾳ κτλ. 2. εὐχάλκοις Mein.] ἐγχάλκοις vel εὐλάμπροις. 3. Arist. Ach. 1063 ὕπεχ' ὧδε τοὐξάλειπτρον. Eq. 906 ἐγὼ δὲ κυλίχνιόν γέ σοι καὶ φάρμακον δίδωμι. Hesych. κυλιχνίδες· ...ἄλλοι πυξίδας ἰατρικάς. Phot. κυλιχνίδα· τὴν ἰατρικὴν πυξίδα. 4. de σικύαις cf. Eubul. 147. Cratet. 41. Arist. Pac. 542.

ΤΡΙΤΑΓΩΝΙΣΤΗΣ

Scriptam esse post Ol. 100, 1 ex fr. 209, 5 cognoscitur.

209

πολύ γ' ἐστὶ πάντων τῶν ποιητῶν διάφορος
ὁ Φιλόξενος. πρώτιστα μὲν γὰρ ὀνόμασιν
ἰδίοισι καὶ καινοῖσι χρῆται πανταχοῦ·
ἔπειτα τὰ μέλη μεταβολαῖς καὶ χρώμασιν
ὡς εὖ κέκραται. θεὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἦν
ἐκεῖνος, εἰδὼς τὴν ἀληθῶς μουσικήν·
οἱ νῦν δὲ κισσόπλεκτα καὶ κρηναῖα καὶ
ἀνθεσιπότατα μέλεα μελέοις ὀνόμασιν
ποιοῦσιν ἐμπλέκοντες ἀλλότρια μέλη.

Athenaeus 14, 643 d ὁ Κυθήριος Φιλόξενος, ὃν ἐπαινῶν Ἀντιφάνης ἐν τῷ Τριταγωνιστῇ φησιν κτλ. 2. πρώτιστα Dobr. Adv. II 349] πρῶτα A. 3. ἰδίοισι Grotius Excerpt. 629] ἰδίοις A. καινοῖσι Grotius] κοινοῖσι A. κοὐ κοινοῖσι Bergk. ap. Mein. V 78. 4. τὰ add. Casaub. 5. ἣν A. 6. τὴν ἀληθῶς Grot.] τ' ἀληθῶς A. 7. κισσόπλεκτα Mein.] κισόπληκτα A. consulto formis non vulgaribus utitur. 8. ἀνθεσιπότατα Elmsl. Arist. Ach. 1151] ἀνθεσιπότατά τε A. *flores circumvolitantia* apum instar. μέλεα epitheton est, non substantivum. perstringit lyricos, quod ex sola rerum natura imagines petant. μέλεα μελιπτέρωτα Μοισᾶν poeta apud Athen. 14, 633 a.

ΤΥΡΡΗΝΟΣ

Antiphanis et Axionici fabulis hoc nomine inscriptis lucem adferre videtur ad quem Meinekius V 78 relegat Athenaeus 13, 607 f οἶδα δὲ καὶ Πολύστρατον τὸν Ἀθηναῖον, μαθητὴν δὲ Θεοφράστου, τὸν ἐπικαλούμενον Τυρρηνόν, ὅτι τῶν αὐλητρίδων τὰ ἱμάτια περιέδυε. erat enim is mos Tyrrhenorum. Timaeus Athen. 12, 517 d παρὰ δὲ Τυρρηνοῖς... αἱ θεράπαιναι γυμναὶ τοῖς ἀνδράσι διακονοῦνται.

210

ἀρετὴ τὸ προῖκα τοῖς φίλοις ὑπηρετεῖν.
B. λέγεις ἔσεσθαι τὸν Τιθύμαλλον πλούσιον·
εἰ πράξεται γὰρ μισθὸν ἐκ τοῦ σοῦ λόγου
παρ' οἷς ἐδείπνει προῖκα, συλλέξει συχνά.

Athenaeus 6, 240f *Ἀντιφάνης Τυρρηνῷ κτλ.* 1. *ἀρετὴ* Erfurdt. Obs. 447] *γ'αρετη* A. 2. *τὸν* add. Schweigh. 3. *εἰ πράξεται* Cobet. N. l. 14] *εὐπράξεται* A. *ἐσπράξεται* Casaub. 4. *συλλέξει* Dindf.] *συλλέξειν* A. *συχνά* Cobet.] *συχνήν* A. praeterea scribendum est *παρ' οἷσι δειπνεῖ. παρ' οἷς τε δειπνεῖ* Dindorf. — verba personae *B* non satis concinunt cum v. 1.

de *Tithymallo* agit Athenaeus toto cap. 38 libri 6.

211

δήμου δ' Ἁλαιεύς ἐστιν. B. ἓν γὰρ τοῦτό μοι
τὸ λοιπόν ἐστι, καὶ κακῶς ἀκούσομαι.
A. τί δῆτα τοῦτο; B. θρᾶτταν ἢ ψῆττάν τιν' ἢ
μύραιναν ἤ κακόν τι μοι δώσει μέγα
θαλάττιον.

Athenaeus 7, 329e *ὅτι δὲ θρᾶτταν ἔλεγον τὸ θαλάττιον ἰχθύδιον..παρίστησι...καὶ Ἀντιφάνης ἐν Τυρρηνῷ κτλ.* 1. *τῶν* | *δήμων* Herwerd. Obs. crit. 51. *ἁλαιευς* sine acc. A. *ἓν ἄρα — ἔτι λοιπὸν ἦν, ὅτι καὶ* Herwerd. 2. *ἐστιν* A. *ἐστιν, εἰ* Naber. Mnem. nov. VIII 52. an *ἐστ' εἰ καὶ?* 4. *δώσει*] *θήσει* ('an *μ' ὀνομάσει?*') Herwerd. Stud. crit. 84. 5.

Ἁλαί pagus est *τῆς Αἰγηίδος*, et *Ἁλαιεύς* Kirchhoff. I. A. 157. 188. 230. 237. *Ἁλαιεῖς* fabula est Menandri. 'videtur poeta mulierculam induxisse pisces vehementer aversantem et Halaeensi civi, apud quos multam piscium capturam fuisse constat, invito animo nubentem'. Mein. '*muraena* ponitur a Graecis in convicio. Aesch. Cho. 994. Arist. Ran. 477', item '*ψῆττα*... Lysistr. 115. Plat. com. 106. nihil certius quam mulierem...respondere, se ab illo, quippe Halaeensi, identidem cognomento aliquo ex eo genere...laceratum iri.' Herwerd. Stud. crit. 84. 5. de *θράττῃ* cf. Archipp. 27. mihi non liquet.

ΥΔΡΙΑ

Intellegenda videtur urna ei similis, de qua Horat. Serm. 2, 6, 10.

212

οὗτος δ' ὃν λέγω
ἐν γειτόνων αὐτῷ κατοικούσης τινὸς

ἰδὼν ἑταίρας εἰς ἔρωτ' ἀφίκετο,
ἀστῆς, ἐρήμου δ' ἐπιτρόπου καὶ συγγενῶν,
ἦθός τι χρυσοῦν πρὸς ἀρετὴν κεκτημένης,
ὄντως ἑταίρας· αἱ μὲν ἄλλαι τοὔνομα
βλάπτουσι τοῖς τρόποις γὰρ ὄντως ὂν καλόν.

Athenaeus 13, 572a Ἀντιφάνης Ὑδρίᾳ (ὕδρα A) κτλ. 2. ἐν rectissime Sauppius Epist. G. Herm. 107] ἐκ. 6. αἱ Dindf.] ἃ A. ἄλλαι VL] ἄλλοι A. 7. ον A. — de particula γάρ insolentius conlocata cf. 26, 22. ceterum ex v. 4 cognoscitur non omnes ἑταίρας fuisse peregrinas: quod moneo propter Schoemann. Ant. gr.² I 535.

213

Athenaeus 3, 104a καὶ παρ' Ἀντιφάνει δὲ ἐν Στρατιώτῃ ἢ Τύχωνι παραινέσεις εἰσφέρων ἄνθρωπος τοιοῦτός ἐστιν, ὅς φησιν... (fr. 204). τὰ αὐτὰ εἴρηκε καὶ ἐν Ὑδρίᾳ.

ΥΠΝΟΣ

Alexidi plerumque tribuitur, Antiphani Athen. 13, 572b. cf. Alexidis fab. cogn. — fr. 331 dubitans huc refert Meinekius, 315 Halbertsma.

ΦΑΩΝ

Dubium utrum fabulosus ille Sapphus amator an famelicus quidam Pythagorista, de quo cf. Alexid. 221, 15, comoediae nomen dederit. Meinek. I 323.

214

στρώματα,
κλίνας, τύλας.

Pollux 7, 192 Ἀντιφάνης ἐν Φάωνι κτλ. et 10, 40 ἐν δὲ Ἀντιφάνους Φάωνι κατὰ τὴν κοινὴν χρῆσιν ἔστιν εὑρεῖν τὰς τύλας, στρώματα, κλίνας, τύλας.

ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΣ

Non nomen proprium, sed quod novae comoediae indoli magis convenit, adpellativum esse videtur. Meinek. I 326. Toeppel. Progr. Neobr. 1867, 10. cf. Δημήτριος ἢ Φιλέταιρος Alexidis, Φιλέταιρος Amphidis, Φιλέταιροι Hegesippi.

215

κομψός γε μικρὸς κρωμακίσκος οὑτοσὶ
γαλαθηνός.

Athenaeus 9, 396 cd Ἀντιφάνης Φιλεταίρῳ κτλ. οὑτοσὶ Schweigh.] οὗτος A. κρωμακίσκος ab Antiphane scriptum esse non potest: nam κράμαξ est saxorum congeries vel *grumus*. Nauckius Philol. VI 417 κωραλίσκος, porcellum laute adparatum intellegens. qui quomodo *puerulus* dialecto dorica dici debuerit non adsequor. mihi γρυλακίσκος (a γρῦλος, γρῦλαξ) scribendum videtur. cf. Bekker. Anecd. 33, 1. Herodian. I 154, 22. II 488, 36. sunt autem permulta in $\overline{αξ}$ desinentia minus usitata. Lobeck. Paral. 276 sq. Pathol. prol. 446 sq. si ut fieri solebat scribebatur γρυλλακίσκος, id facile in id quod praebet A transire poterat.

ΦΙΛΙΣΚΟΣ

Fortasse *Philiscus* ille Abydenus, qui ab Ariobarzane cum grandi pecunia in Graeciam missus (Xenoph. Hellen. 7, 1, 27. Diodor. 15, 70) tanta apud Athenienses floruit gratia, ut et civitatem ei donarent et statuam aeneam ponerent, sed post nequissima facinora Lampsaci interfectus est. Demosth. 23, 141. 2. 3. 202. quae coniectura si vera est, adparet fabulam scriptam esse circiter Ol. 103. ceterum fuit etiam Alexidis *Philiscus*.

216

σκευός (τι) ὁλοσίδηρον

ὡς ἐν Ἀντιφάνους Φιλίσκῳ. Pollux 10, 176.

ΦΙΛΟΘΗΒΑΙΟΣ

Sicuti antea multi fuerant Athenis qui Spartiatarum habitum moresque imitarentur, sic tum multi ad Thebanorum consuetudines se componebant. eos inrideri sententia est Meinekii I 486 adn. 14.

217

πάντ' ἔστιν ἡμῖν· ἥ τε γὰρ συνώνυμος
τῆς ἔνδον οὔσης ἔγχελυς Βοιωτία
τμηθεῖσα κοίλοις ἐν βυθοῖσι κακκάβης
χλιαίνετ', αἴρεθ', ἕψεται, παφλάζεται,
προσκάεθ'· ὥστε μηδ' ἂν εἰ χαλκοῦς ἔχων
μυκτῆρας εἰσέλθοι τις, ἐξελθεῖν πάλιν
εἰκῇ· τοσαύτην ἐξακοντίζει πνοήν.
B. λέγεις μάγειρον ζῶντα; *A.* πλησίον δέ γε
ταύτης ἄσιτος ἡμέραν καὶ νύχθ' ὅλην
κεστρεύς, λοπισθεὶς . . . πασθείς, στραφείς,
χρωσθείς, ὁμοῦ τι πρὸς τέλος δρόμου περῶν,

σίζει κεκραγώς, παῖς δ' ἐφέστηκε ῥανῶν
ὄξει, Λίβυς τε καυλὸς ἐξηρασμένος
ἀκτῖσι θείαις σιλφίου παραστατεῖ.
Β. εἶτ' οὐκ ἐπῳδούς φασιν ἰσχύειν τινές;
ἐγὼ γὰρ ἤδη τρεῖς ὁρῶ μασωμένους,
σοῦ ταῦτα συστρέφοντος. Α. ἥ τε σύννομος
τῆς κυφονώτου σῶμ' ἔχουσα σηπίας,
ξιφηφόροισι χερσὶν ἐξωπλισμένη
τευθὶς μεταλλάξασα λευκαυγῆ φύσιν
σαρκὸς πυρωτοῖς ἀνθράκων ῥαπίσμασιν,
ξανθαῖσιν αὔραις σῶμα πᾶν ἀγάλλεται,
δείπνου προφήτην λιμὸν ἐκκαλουμένη.
. . . . . *ὥστε γ' εἴσιθι·*
μὴ μέλλε, χώρει· δεῖ γὰρ ἠριστηκότας
πάσχειν, ἐάν τι καὶ παθεῖν ἡμᾶς δέῃ.

Athenaeus 14, 622 f *πάντ' ἔστιν ἡμῖν, κατὰ τὸν ἥδιστον Ἀντιφάνην, ὅς ἐν τῷ Φιλοθηβαίῳ φησίν ἥ τε κτλ.* v. 1—4 idem 4, 169 c *Ἀντιφάνης δ' ἐν Φιλοθηβαίῳ κτλ.* 3. *τμηθεῖσα* 623 A] *μιχθεῖσα* 169 A. 4. *αιρεθέξεται* A 623. 5. *μηδανει χαλκεὺς* A. 10. *λοπισθείς* C] *λεπισθείς*. Phot. *λοπίζειν· οὐ λεπίζειν.* cf. Aristophan. fr. 135. Antiph. 128. Cobet. N. l. 12. 14, qui paullo post *ἁλσὶ πασθείς, ἐκστραφείς.* malim *ἁλσὶ καταπασθείς, στραφείς.* *πασθείς* C et epit. Hoesch.] *σπασθείς* A. *καταπλυθείς* add. Casaub. *ἐκπλυθείς* Dobr. 11. *τέλος* Mein.] *τέλος μέρος* A. 12. *σίζει* C] *ἥξει* A. *ᾄδει* Dobr. *παῖς τ'* Cobet. *ρανων* A. 14. *παραστρατεῖ* A. 15. *ἐπῳδὰς* Cobet. 17. *σύννομον* (*σῶμα*) Herwerd. Nov. add. crit. 22. 18. *κυφονώτου* Toup. Emend. III 121] *κουφονώτου* A. *σῶμ'*] *σχῆμ'* Koppiers. Observ. 57. *σηπίας* C] *σηπία* A. 21. *πυρωτοῖς* A. *πυρωποῖς* Mein. *ῥιπίσμασιν* Abresch. 22. *αὐγαῖς* Porson. 24. *ὥστε γ'* A. *ὥστ'* C. proclive est supplere *τοιαῦτά σοι ταῦτ' ἔστιν· ὥστε γ' εἴσιθι.*

2. 'nomen puellae fortasse fuit *Κωπαΐς*'. Mein. Anal. Ath. 299. immo Enchelys, aptissimum meretricis cognomen. 5. *προσκάεται* iniuria suspectum Meinekio: comico enim id quod cavendum erat ne fieret eis quae fieri debebant addit. 8. tam egregium coquum negat usquam inter vivos reperiri posse. 11. *χρωσθείς*, '*fried brown*' Dobr. 12. *ῥανῶν*, aceto *conspersurus,* scil. ubi piscem ab igne removerit. Dorio Ath. 7, 309 f (Mein.) *στρέφοντα δὲ* (*φησὶ δεῖν*) *ἀλείφειν καὶ ὑποπάσσειν ἁλὶ ὀλίγῳ, ἀφελόντα δὲ ὄξει ῥᾶναι.* 13. 14. i. e. caulis et folia laserpitii iuxta posita sunt. Plin. N. h. 19, 45 *folia* (laserpitii) *aurei coloris.* 46 *probatio sinceri prima in colore modice rufo et cum frangitur candido intus, mox*

translucente. 15. 'servus ero dicit se alicunde parasse unde conent *οἱ τρεῖς* (16), adulescens, amica et ipse servus. miratus adulescens eum adloquitur ut magum et incantatorem.' Dobr. 'et sunt qui nihil posse incantatores putent.' Dalecamp. Cobetus ut suam coniecturam (*ἐπῳδάς*) probet confert Plat. Charmid. 155 e *εἶπον ὅτι τὸ φάρμακον εἴη φύλλον τι, ἐπῳδὴ δέ τις ἐπὶ τῷ φαρμάκῳ εἴη, ἣν εἰ μέν τις ἐπᾴδοι ἅμα καὶ χρῷτο αὐτῷ, παντάπασιν ὑγιᾶ ποιοῖ τὸ φάρμακον· ἄνευ δὲ τῆς ἐπῳδῆς οὐδὲν ὄφελος εἴη τοῦ φύλλου.* ita coquus cibis *ῥῆσιν* suam quasi quandam incantationem addit, ut efficiant quod vult. 17. 'in verbo *συστρέφοντος* ioci cardo est. ut enim magi torto rhombo homines vinciunt, sic coquus' torto obelo. Iacobs. Addit. 334. 19. *ξιφηφ. χ.* dicit anteriores manus in modum ensium prominentes. Schweigh. 22. Meinekius confert Verg. Aen. 6, 204 *discolor auri aura refulsit.*

4. utique scribendum videtur *αἴθεθ'*: nam inter *τὸ χλιαίνεσθαι* et *ἕψεσθαι* anguilla non tollitur, sed *infervescit.* elatiori autem orationi id verbum egregie accommodatum est. 11. piscem comparat cum cursore, qui non multum abest quin metam attingat.

218

οὐ δεινόν ἐστι προσφάτους μὲν ἂν τύχῃ
πωλῶν τις ἰχθῦς, συναγαγόντα τὰς ὀφρῦς
τοῦτον σκυθρωπάζοντά θ' ἡμῖν προσλαλεῖν,
ἐὰν σαπροὺς κομιδῇ δέ, παίζειν καὶ γελᾶν;
τοὐναντίον γὰρ πᾶν ἔδει τούτους ποιεῖν·
τὸν μὲν γελᾶν, τὸν δ' ἕτερον οἰμώζειν μακρά.

Athenaeus 6, 225 f *Ἀντιφάνης... ἐν Φιλοθηβαίῳ φησὶν κτλ.* 2. *συναγαγόντα* Grotius Excerpt. 631] *συνάγοντα* A. 4. *κομιδῇ δὲ* Schweigh.] *δὲ κομιδῆι* A.

Fortasse ex Philothebaeo etiam fr. 276 excerptum erat.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ

Fuit etiam Strattidis *Philocteta.* cf. huius editionis I 724. Antiphontis potius tragoediam significari putat Meinekius I 314. 16. cf. Nauck. Tr. gr. 615. 16. ex *Philotide* nomen corruptum esse idem Meinekius suspicatur III 129. Sophocli denique tribuit Bergkius Ztschr. f. Alt. 1855 p. 110.

219

σοφόν γέ τοί τι πρὸς τὸ βουλεύειν ἔχει
τὸ γῆρας, ὡς δὴ πόλλ' ἰδόν τε καὶ παθόν.

Stobaeus Floril. 115, 15 *Ἀντιφάνους ἐκ Φιλοκτήτου. Ἀντι*

φάνους A] Σοφοκλέ. Trinc. et Vind. 1. ἔχει] πέλει Voss. pr., quo deleto ἐστί. ἐστί Trinc. τοὔστι πρ. τ. β. καλῶς Bergk. 2. παθόν A] μαθόν.

ΦΙΛΟΜΗΤΩΡ

Philometorem et *Philopatorem* unam eandemque comoediam fuisse proclivis est coniectura. sed ut Philometori unice aptum est fr. 220, ita Philopatorem quodammodo Turpilii fabula cognominis tuetur. Mein. I 313. 14. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.[2] p. 107 sq. ceterum etiam Posidippi *Philopator* fuit.

220

ἔμμητρον ἂν ᾖ τὸ ξύλον, βλάστην ἔχει.
μητρόπολίς ἐστιν οὐχὶ πατρόπολις πόλις.
μήτραν τινὲς πωλοῦσιν ἥδιστον κρέας.
Μητρᾶς ὁ Χῖός ἐστι τῷ δήμῳ φίλος.

Athenaeus 3, 100 d *μνημονεύει τῆς μήτρας καὶ Ἀντιφάνης ἐν Φιλομήτορι οὕτως κτλ.* 1. ἔνμητρον ἐὰν A. 2. in exitu πόλις add. Mein. 4. Μητρᾶς (i. e. Μητρόδωρος) Mein.] μήτρας.

Theophr. H. pl. 1, 6, 5 *ἅπασαι δ' (αἱ ῥίζαι) ἔμμητροι.* Caus. pl. 5, 17, 2 *τὰ ξύλα τὰ ἔμμητρα διαστρέφεται κατειργασμένα ἤδη μέχρι οὗ ἂν τελέως ἀναξηρανθῇ.* 2. Μητρόπολις et Πατρόπολις Meinekius. at non opus est nomine proprio: siquidem is qui loquitur matri plus quam patri verecundiae deberi comice exemplis demonstrat. sic μητρόπολιν urbem dici ex qua coloniae deducantur, non πατρόπολιν. 4. '*Metrodorum* Chium, Anaxarchi Abderitae Ol. 110 clari magistrum commemorat Diog. L. 9, 58.' Mein. Μητρόδωρος ὁ Χῖος ἐν Τρωικοῖς Athen. 4, 184a. περὶ φύσεως Cic. Acad. 2, 23, 73.

ΦΙΛΟΠΑΤΩΡ

Cf. *Philopator* Posidippi et Sexti Turpilii. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.[2] p. 107.

221

γεγάμηκε δήπου. Β. τί σὺ λέγεις; ἀληθινῶς
γεγάμηκεν, ὃν ἐγὼ ζῶντα περιπατοῦντά τε
κατέλιπον;

Athenaeus 13, 559 d *Ἀντιφάνης ἐν Φιλοπάτορι κτλ.* Eustathius 1552 init. *τῶν τις παλαιῶν φίλον χθὲς μὲν ἄζυγα σήμερον δὲ γυναικὶ ἐκδοθέντα οἰκτισάμενος, οἴμοι, ἔφη, χθὲς ἔζη, ὡς δῆθεν σήμερον τεθνεώς.* 1. τί σὺ Dobr.] σὺ τί A. 2. τε add. Koppiers. ex Eustathii verbis forsitan aliquis conligat v. 2 scribendum esse τέθνηκεν, ὃν κτλ. — si forte senex fuit de quo loquitur poeta, optime convenit fabulae Turpilianae fr. 1.

ΦΙΛΩΤΙΣ

Alciphr. 1, 36, 4 commemoratur *μακαρία Φιλῶτις*, meretrix. Plut. Rom. 29 *θεράπαινα Φιλωτίς*.

222

οὐκοῦν τὸ μὲν γλαυκίδιον ὥσπερ ἄλλοτε
ἕψειν ἐν ἅλμῃ φημί. Α. τὸ δὲ λαβράκιον;
Β. ὀπτᾶν ὅλον. Α. τὸν γαλεόν; Β. ἐν ὑποτρίμματι
ζέσαι. Α. τὸ δ' ἐγχέλειον; Β. ἅλες, ὀρίγανον,
ὕδωρ. Α. ὁ γόγγρος; Β. ταὐτόν. Α. ἡ βατίς; Β. χλόη.
Α. πρόσεστι θύννου τέμαχος. Β. ὀπτήσεις. Α. κρέας
ἐρίφειον; Β. ὀπτόν. Α. θἄτερον; Β. τἀναντία.
Α. ὁ σπλήν; Β. σεσάχθω. Α. νῆστις; Β. ἀπολεῖ μ' οὑτοσί —

Athenaeus 14, 662 b *Ἀντιφάνης ἐν Φιλώτιδι τὴν σοφίαν τῶν μαγείρων ἐμφανίζων φησίν κτλ.* et 7, 295 d *ὁ δ' αὐτὸς (Ἀντιφάνης) ἐν Φιλώτιδι καὶ ταῦτα λέγει κτλ.* (desunt tria verba extrema). 1. *γλαυκίδιον* A 295] *γλυκίδιον* A 662. 2. *ἕψειν* A 295] *ἕλειν* A 662. *φημί* om. A 295. cf. Cobet. N. l. 19. 3. 4. *ἐν ὑποτρίμματι ζέσαι* Casaub.] *ἐνυποτριμματίζεσθαι* A 295. *ἐν ὑποτρίμματι ζέσθαι* A 662. *ἐγχέλειον* Schweigh.] *ἐγχέλιον* A utrubique. *ἅλες* A 295] *ἅλας* A 662. 5. *ταυτον* A 295. 6. *ὀπτήσεις* A 295] *ὀπτῆσ εἰς* A 662. 7. *ἐρίφειον* A 295] *ἐρίφιον* A 662.

erus coquo de convivio adparando properans et quam brevissime praecipit. 7. '*haedi caro assa esto: caro altera autem,* i. e. agnina (nam opponuntur vulgo *τὰ ἐρίφεια τοῖς ἀρνείοις*), *elixa.*' Coraes. at *θἄτερον κρέας* usquam dici posse carnem agninam et *τἀναντία* esse carnem elixam prorsus incredibile est. scr. *Α. τἀρνίον; Β. ταγηνιεῖς* (ut antea *ὀπτήσεις*). fort. etiam pro *ὀπτόν* scribendum est *ὄπτα*. 8. 'quamvis nostro palato *lien* nec farctus nec nudus admodum sapiat, aliter iudicarunt veteres; apud quos etiam torreri et nescio quo condimento parari solitum reperias. Athen. 3, 149 f. ut hic sic etiam 3, 96 c coniunctim nominantur *σπλήν* et *νῆστις*.' Schweigh.

ΦΡΕΑΡΡΙΟΣ

Sic semper inscriptiones vetustiores. Harpocrat. *Φρεάρριος . . . ἔστι δὲ δῆμος τῆς Λεοντίδος.* Steph. Byz. *Φρέαροι* (sic RV) *δῆμος Ἀθήνησι τῆς Λεοντίδος φυλῆς, ἀπὸ Φρεάρου Ἀθήνησιν ἐπισήμου ἥρωος. ὁ δημότης Φρεάριος. τὰ τοπικὰ Φρεαρόθεν, Φρεαρόνδε, Φρεαροῖ.* cf. Lys. 21, 8. Isae. 5, 5. Demosth. 18, [84].

223

στακτὴ δυοῖν μναῖν οὐκ ἀρέσκει μ' οὐδαμῶς.

Athenaeus 15, 691 d *Ἀντιφάνης ἐν Φρεαρρίῳ* (*φρεαρρω* A) *στακτῆς τοῦ μύρου μνημονεύων φησί κτλ.* antea permagno venire istud unguentum Athenaeus narraverat, minis quinque et decem; itaque quae loquitur mulier eo quod duabus minis emptum erat nequaquam contenta est.

ΧΡΥΣΙΣ

Meretrix sine dubio. 'quae si eadem est quam commemorat Menander (288 Mein.), Antiphanea fabula postremis poetae dramatis accensenda est.' Meinek. I 328. Caecilii Statii fabula erat *Chrysion*. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.[2] p. 39. quamquam nihil inpedit quominus *Χρῦσις* scribamus idque nomen ipsius illius sponsi aureos montes possidentis esse statuamus, qui fr. 224 commemoratur. Chrysis Corinthius est Thuc. 2, 33.

224

τῷ σατραποπλούτῳ δ', ὡς λέγουσι, νυμφίῳ,
κεκτημένῳ τάλαντα, παῖδας, ἐπιτρόπους,
ζεύγη, καμήλους, στρώματ', ἀργυρώματα,
φιάλας, τριήρεις, τραγελάφους, καρχήσια,
γαυλοὺς ὁλοχρύσους — B. πλοῖα; A. τοὺς κάδους μὲν οὖν
καλοῦσι γαυλοὺς πάντες οἱ προγάστορες.

Athenaeus 11, 500 e *Ἀντιφάνης Χρυσίδι* (*Χρύσιδι* A) *κτλ.* 1. *τῷ σατραποπλούτῳ* Dobr. Adv. II 335] *σαπροπλούτῳ* A. 2. *ἐπιτρόπους* corruptum. 4. etiam *τριήρεις* et *τραγέλαφοι* poculorum sunt genera. cf. Athen. 500 f et Epinic. 2, 8. Eubul. 48. Alexid. 106. 5. Hesych. *γαυλοί· καὶ τὰ Φοινικικὰ πλοῖα γαῦλοι καλοῦνται... τινὲς δὲ καὶ τὰς χύτρας γαυλοὺς καλοῦσι.* etiam v. 6 altera pars corrupta est. *ὡς προγάστορας*?

225

τέτταρες δ' αὐλητρίδες
ἔχουσι μισθὸν καὶ μάγειροι δώδεκα,
καὶ δημιουργοὶ μέλιτος αἰτοῦσαι σκάφας.

Athenaeus 4, 172 c *ὅτι δὲ ἐκεχώριστο τὰ τῆς ὑπουργίας, πεμμάτων μὲν προνοουσῶν τῶν δημιουργῶν, ὀψαρτυτικῆς δὲ τῶν μαγείρων, Ἀντιφάνης διεσάφησεν ἐν Χρυσίδι οὕτως κτλ.* v. 3 Eustathius 1858, 53. 2. *δώδεκα*] *ΙΒ* A. 3. *αἰτεῦσαι* Eust. Hesych. *δημιουργός·... λέγεται δὲ καὶ γυνὴ δημιουργός, ἡ ἐν τοῖς γάμοις*

(τὰ) πέμματα πέσσει. indignatur erus quod ad placentas conficiendas mulieres totos alveos mellis poscant. de coquis apud Athenienses cf. Philyll. 10. Alexid. 129.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

226. 227

τὸ δεῖπνόν ἐστι μᾶζα κεχαρακωμένη
ἀχύροις, πρὸς εὐτέλειαν ἐξωπλισμένη,
καὶ βολβὸς εἷς τις καὶ παροψίδες τινές,
σόγχος τις ἢ μύκης τις ἢ τοιαῦθ' ἃ δὴ
δίδωσιν ἡμῖν ὁ τόπος ἄθλι' ἀθλίοις.
τοιοῦτος ὁ βίος, ἀπύρετος, φλέγμ' οὐκ ἔχων.
B. οὐδεὶς κρέως παρόντος ἐσθίει θύμον,
οὐδ' οἱ δοκοῦντες πυθαγορίζειν
. . . .
τίς γὰρ οἶδ' ἡμῶν τὸ μέλλον ὅ τι παθεῖν
πέπρωθ' ἑκάστῳ τῶν φίλων; ταχὺ δὴ λαβὼν
ὄπτα μύκητας πρινίνους τουσδὶ δύο.

Athenaeus 2, 60c Ἀντιφάνης τὸ δεῖπνον — πυθαγορίζειν. καὶ προελθών· τίς γὰρ κτλ. v. 11 Herodian. I, 61, 3 σημαίνει δὲ (ὁ μύκης) καὶ τοὺς ἀμανίτας τοὺς περὶ τὰ δένδρα γινομένους, ὡς παρὰ Ἀντιφάνει· ὄπτα μύκητας πρινίνους τούσδε δύο. 60, 30 μύκητά τε καὶ μύκην. cf. II 639, 17. 679, 1. Choerob. Bekker. Anecd. 1399 post verba ex Herodiano exscripta, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει ὀπτὰς μύκητας πρίνιν δύο. fallitur Dindorfius Aristoph. fr. p. 205, n. 496. 3. τις add. Grot. Excerpt. 637. 9. τίς γὰρ κάτοιδ' ἡμῶν κτλ. Mein. Anal. Ath. 32.

conloquitur Pythagorista aliquis cum adversario eius disciplinae, cuius verba sunt v. 7. 8. itaque non recte Meinekius cum Dobraeo Adv. II 298 v. 7. 8 tamquam alterum fragmentum a superioribus separavit. 10. τῶν φίλων, ut omnes Pythagorei inter se amici sunt.

228

τοῦ δ' ἄν τις ἄλλου πρὸς θεῶν, τίνος εἵνεκα
εὔξαιτο πλουτεῖν εὐπορεῖν τε χρημάτων,
ἢ τοῦ δύνασθαι παραβοηθεῖν τοῖς φίλοις,
σπείρειν τε καρπὸν Χάριτος ἡδίστης θεῶν;
τοῦ μὲν πιεῖν γὰρ καὶ φαγεῖν τὰς ἡδονὰς
ἔχομεν ὁμοίας· οὐχὶ τοῖς λαμπροῖσι δὲ
δείπνοις τὸ πεινῆν παύεται.

Athenaeus 1, 3f Ἀντιφάνης φησίν. 1. τοῦ δ' ἂν Porson.]

τοῦ δὲ γάρ CD. τοῦ δε γάρ B. τίνος εἵνεκα K.] οὕνεκα BD. περ οὕνεκα VL, unde Iacobsius et Porsonus, quamquam περ in nullo codico est, effinxerunt πάτερ, οὕνεκα. 3. παραβοηθεῖν L] περιβοηθεῖν V. 5. καὶ] καὶ τοῦ B. 6. οὐχὶ — δὲ Porson.] οὐχὶ δὲ — γάρ. 7. non recte Herwerdenus Nov. add. crit. 22 proposuit μόνοισι δείπνοισιν τ. π. π.: nam epitheto λαμπροῖσι cum vi praeposito satis indicatur non in magnificentia epularum satiandi potestatem sitam esse. totius autem sententiae summa haec est: divitiarum voluptatem in auxiliandi facultate, non in edendi bibendique licentia cerni. — v. 4 ex tragoedia excerptus est.

229. 230

οὗτοι δὲ τὰ δεῖπνα τῶν ἐν τῇ πόλει
ἀφορῶσι . . καὶ πέτονται δεξιῶς
ἐπὶ ταῦτ' ἄκλητοι . . .
οὓς . . ἐκ κοινοῦ . .
ἔδει τρέφειν τὸν δῆμον, ἀεί θ' ὥσπερ
Ὀλυμπίασί φασι ταῖς μυίαις ποιεῖν
βοῦν τοῖς ἀκλήτοις προκατακόπτειν πανταχοῦ.

Athenaeus 1, 4. 5 οὗτοι δὲ — ἄκλητοι, Ἀντιφάνης φησί. καὶ ἐπάγει· οὓς ἐκ κοινοῦ — πανταχοῦ. 1. οὗτοι] οὔτ B. οὗτοι δὲ τῶν ἐν τῇ πόλει | τὰ δεῖπν' ἀφορῶσι Salmasius. οὗτοι δὲ πρὸς τὰ δ. τῶν ἐν τῇ π. | ἀφορῶσιν ἀεὶ καὶ Meinekius. τῶν ἐν τῇ πόλει | λαμπρῶν vel λιπαρῶν ἀφορῶσι K. 3. ταῦτ'] ταῦτα codices. ἄκλητοι] ἄκλητος CD. 6. Ὀλυμπίασι Schweigh.] Ὀλυμπιάσι. 5. ὡσπερεὶ Salmas. ὅπερ Dobr. et verbis οὓς ἐκ κοινοῦ — τὸν δῆμον Antiphani abiudicatis Meinek. in Ath.

'ait poeta bonum factum fore, si parasiti isti' publice 'alantur fiatque illis quod solet muscis Olympiae; hoc est ut non prius ineantur ab iis qui volunt una esse convivia, quam in gratiam parasitorum bovem mactaverint.' tamquam bos in muscarum gratiam sit mactatus. Casaub., adlato Plin. N. h. 29, 107 *eo mirabilius est Olympiae sacro certamine nubes earum* (muscarum) *inmolato tauro deo quem Myioden vocant extra territorium id abire.* addit Schweighaeuserus Aelian. De nat. an. 5, 17 ἱερείων γοῦν (Ὀλυμπίασι) καταθυομένων τοσούτων καὶ αἵματος ἐκχεομένου καὶ κρεμαμένων κρεῶν αἱ δὲ (μυῖαι) ἀφανίζονται ἑκοῦσαι καὶ τοῦ γε Ἀλφειοῦ περαιοῦνται εἰς τὴν ἀντιπέρας ὄχθην ... καὶ παρὰ τὸν τῶν ἄθλων χρόνον ἀπαλλάττονται. cf. 11, 8. Paus. 5, 14, 2. Antiphanis iocum pro vero venditat Eustathius 1454, 24.

231

τὸ δὲ
ζῆν εἰπέ μοι τί ἐστι; τὸ πίνειν φήμ' ἐγώ.

ὁρᾷς παρὰ ῥείθροισι χειμάρροις ὅσα
δένδρων ἀεὶ τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν
βρέχεται μέγεθος καὶ κάλλος οἷα γίνεται,
τὰ δ' ἀντιτείνονθ' οἱονεὶ δίψαν τινὰ
ἢ ξηρασίαν σχόντ' αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται.

Athenaeus 1, 22 f Ἀντιφάνης λέγει κτλ. Eustath. 1612, 15 καὶ Ἀντιφάνους ἀπορίαν 'τὸ δὲ ζῆν εἰπέ μοι, τί ἐστιν'; ἧς λύσις 'τὸ πίνειν φήμ' ἐγώ'. καὶ παρῳδίαν ἐκείνην ἐκ τῶν τοῦ Σοφοκλέους· ὁρᾷς κτλ. (Sophocl. Antig. 712 sq.) 2. τὸ ante πίνειν cum Meinekio delendum. 7. σχόντ' Grotius] ἔχοντ'. αὐτόπρεπον Eustath. recte Iacobsius Addit. Ath. 14 omnia uni personae continuat: alii B. τὸ πίνειν κτλ. participium σχών rarius invenitur: Soph. El. 551. Eurip. Hel. 469. Antiphont. 5, 67.

232

ἆρ' ἔστι λῆρος πάντα πρὸς τὸ χρυσίον·
μόνου γὰρ αὐτοῦ διαμένειν εἴωθ' ἀεὶ
τὸ χρῶμα ταὐτό· τῶν φίλων δὲ τοὺς τρόπους
οὐδέποθ' ὁμοίως ζωγραφοῦσιν αἱ τύχαι.
πλοῦτος δὲ βάσανός ἐστιν ἀνθρώπου τρόπων.
ὅταν εὐπορῶν γὰρ αἰσχρὰ πράττῃ πράγματα,
τί τοῦτον ἀπορήσαντ' ἂν οὐκ οἴει ποιεῖν;

Stobaeus Floril. 91, 14 Ἀντιφάνους A. v. 6. 7 Stobaeus Floril. 2, 3 *Antiphanis* Gesner. Apostol. 13, 13 n (Leutsch) Ἀντιφάνους. Antonius Mel. II p. 7, 27 ed. Gesn. addito Antiphanis nomine. 2. αὐτοῦ A] ἀεί. εἴωθ' ἀεὶ] εἴωθε δὴ Valcken. 3. ταὐτό B] δ' αὐτό. 4. ὁμοίους Cobet. N. l. 137. 5. ἀνθρώπου] ἀνθρώποις B. ἀνθρώπῳ Herwerd. Obs. crit. 53. 6. ὃς ἂν Cobet. γὰρ] τις Stob. 2, 3 et Apost. πράττῃ] τις πράττῃ A. ὅταν εὐπορῶν γὰρ αἰσχρά τις πράττῃ, λέγε Mein. 7. τοῦτον A] τούτων Voss. ἀπορήσαντα πράξειν προσδοκᾷς Stob. 2, 3 et Apostol., nisi quod hic εὐπορήσαντα. v. 5 post 7 conlocat O. Hense Lect. Stob. 45, v. 6. 7 ac fortasse etiam v. 5 a reliquis separandos et tria fragmenta discernenda esse opinio est Meinekii. neutrum credo. sententia haec est: aurum praeter cetera petendum: solum enim semper eundem colorem servat. ac praeterea quasi obrussa quaedam est morum hominis: nam ubi cet.

233

ὁ διδοὺς τὸν ὅρκον τῷ πονηρῷ μαίνεται·
τοὐναντίον γὰρ νῦν ποιοῦσιν οἱ θεοί.

ἐὰν ἐπιορκήσῃ τις αὐτούς, εὐθέως
ὁ διδοὺς τὸν ὅρκον ἐγένετ' ἐμβρόντητος, ὡς
οἶμαι δικαίως, ὅτι πεπίστευκέν τινι.

Stobaeus Floril. 27, 8 *Ἀντιφάνους* A. *Ἀντιφῶντος* Trinc. 2. *νῦν*] *πᾶν* Herwerd. Obs. crit. 53, conl. fr. 218, 5 3. *αὐτούς* A] *αὐτός*. 4. *διδοὺς*] *δοὺς* Cobet. Mnem. VIIII 116. cf. quae ad Arist. Nub. 1421 congessimus exempla.

sententia verborum, quae quoniam non plena est non facile intellegitur, haec esse videtur. credebatur a deis puniri qui peieraret. hoc olim forsitan verum fuerit: *nunc* (*νῦν*) dei prorsus contra faciunt: puniunt enim non eum qui peierat, sed eum qui homini periuro iusiurandum permittit: itaque quisquis id facit insanire recte dicitur.

234

σφαῖραν λαβὼν
τῷ μὲν διδοὺς ἔχαιρε, τὸν δ' ἔφευγ' ἅμα,
τοῦ δ' ἐξέκρουσε, τὸν δ' ἀνέστησεν πάλιν,
κλαγκταῖσι φωναῖς . . . .
ἔξω, μακράν, παρ' αὐτόν, ὑπὲρ αὐτόν, κάτω,
ἄνω, βραχεῖαν ἀπόδοσιν ἐγκαταστρέφει.

Athenaeus 1, 14. 15 *διηγεῖται δὲ τὴν φαινίνδα παιδιὰν οὕτως Ἀντιφάνης κτλ. ἐκαλεῖτο δὲ φαινίνδα ἀπὸ τῆς ἀφέσεως* (?) *τῶν σφαιριζόντων.* 3. *ἐξέκρουσε*] *ἐξέκρουσεν* B. scribendum videtur *ἐξέκρουεν*, nam *ἀνέστησεν* quidem manifesto corruptum est. 5. *ὑπὲρ αὐτόν* C, om. cod. Corsel. 6. *βραχεῖαν*] *ταχεῖαν* Schott. *ἐγκαταστρέφει*] *καταστρέφει* Porson. *ἀπόδος, ἐγκαταστρέφει* Dobr. Adv. II 293. '*give me back a short ball*'. *ἐγκαταστρέφου tuo te loco tene.* Mein.

Cn. Naevii Tarentillae fr. 2 contulit O. Ribbeck. Com. Rom. fr.[2] p. 19. 20. quamquam satis diversa est utriusque eclogae ratio. — 3. '*huius ex manibus pilam excussit*'. Mein. 5. 6. imperare is qui loquitur alteri videtur quomodo pila iacienda sit. Pollux 9, 165 *ἡ δὲ φαινίνδα* (*ἐν σφαίρᾳ παιδιά*) *εἴρηται...ὅτι ἑτέρῳ προδείξαντες ἑτέρῳ ῥίπτουσιν, ἐξαπατῶντες τὸν οἰόμενον* (*ἐναντιούμενον*?). — cf. 283.

235

κρύψαι, Φειδία,
ἅπαντα τἄλλα τις δύναιτ' ἂν πλὴν δυοῖν,
οἶνόν τε πίνων εἰς ἔρωτά τ' ἐμπεσών.
ἀμφότερα μηνύει γὰρ ἀπὸ τῶν βλεμμάτων
καὶ τῶν λόγων ταῦθ'· ὥστε τοὺς ἀρνουμένους
μάλιστα τούτους καταφανεῖς ποιεῖ.

Athenaeus 2, 38 b Ἀντιφάνης κτλ. v. 1—3 Eustathius 1770, 8. 2. ἅπαντα VL] πάντα BCD. 3. τε πίνων] θ' ὑποπιὼν Herwerd. Obs. crit. 51. πεπωκὼς G. A. Hirschig. Ann. crit. 4. sed πίνων utpote de consuetudine dictum recte se habet. 6. καταφανεῖς αὐτοὺς ποιεῖν Schweigh. τοῦτο καταφανεῖς πᾶσιν ποιεῖν Mein. ἀρνουμένους μάλιστα μάλιστα τοῦτο Cobet. N. l. 36.

236

ἐξ Ἤλιδος μάγειρος, ἐξ Ἄργους λέβης,
Φλιάσιος οἶνος, ἐκ Κορίνθου στρώματα,
ἰχθῦς Σικυῶνος, Αἰγίου δ' αὐλητρίδες,
τυρὸς Σικελικός,
μύρον ἐξ Ἀθηνῶν, ἐγχέλεις Βοιώτιαι.

Athenaeus 1, 27 d Ἀντιφάνης που ὁ χαρίεις τὰ ἐξ ἑκάστης πόλεως ἰδιώματα οὕτω καταλέγει κτλ. Eustathius 974, 54 Ἀντιφάνης τὸν ἐξ Ἤλιδος μάγειρον, τὸν ἐξ Ἄργους λέβητα, τὰς ἐξ Αἰγίου αὐλητρίδας καὶ ἄλλα ἐπάγει· μύρον κτλ. 1. ἄργου B. 3. σικυώνιος. 5. ἐγχέλεις Dindf.] ἔγχελυς. in Athenaei ed. v. 4 post 5 conlocat Mein.

cf. fr. 193. neque vinum Phliasium neque tibicinas ex Aegio conductas alibi usquam commemorari memini.

237

ἄλλοι δὲ καὶ δὴ βακχίου παλαιγενοῦς
ἀφρῷ σκιασθὲν χρυσοκόλλητον δέπας
μεστόν, κύκλῳ χορεῦον, ἕλκουσι γνάθοις
ὁλκοῖς ἀπαύστοις, παντελῶς ἐστραμμένον
τἄνω κάτω δεικνύντες.

Athenaeus 11, 781 e ποτήριον τορνευτόν. καὶ τορευτὰ Ἀντιφάνης κτλ. 2. σκιασθὲν Valcken. Callim. fr. p. 258] σκιὰ καὶ. an σκεπασθέν? 3. γνάθοιν Mein. Anal. Ath. 213. 4. ἐστραμμένον Villebrun] ἐστραμμένοις.

3. pro χορεῦον, cum Athenaeus pocula τορευτά ab Antiphane commemorari testetur, necessario scribendum τορευτόν. 4. melius ὁλκαῖς ἀπαύστοις, denique τετραμμένον τἄνω κάτω δ.: *exhaustum* enim poculum *invertitur*, ut τὰ ἄνω fiant κάτω. orationis genus prorsus est tragicum, ut apud Alexid. 119.

238

ὠνείδισάς μοι γῆρας ὡς κακὸν μέγα,
οὗ μὴ τυχόντι θάνατός ἐσθ' ἡ ζημία,

οὗ πάντες ἐπιθυμοῦμεν, ἂν δ' ἔλθῃ ποτέ,
ἀνιώμεθ'· οὕτως ἐσμὲν ἀχάριστοι φύσει.
[τοῦ ζῆν γὰρ οὐδεὶς ὡς ὁ γηράσκων ἐρᾷ.]

Stobaeus Floril. 115, 9 Κράτητος ἐξ Ἀντιφάνους A Voss. cf. Meinek. I 62. II 247. 8. 1. γῆρας] τὸ γῆρας Voss. 2. οὗ Gesner] ὦ. θάνατος δ' A. v. 5 Sophocli tribuitur Stob. 116, 39, Acrisio Sophoclis (63 Nauck.) Stob. 119, 7. imitationem Ciceronis Cat. mai. 2 '*senectus, quam ut adipiscantur omnes optant, eandem accusant adeptam: tanta est stultitiae inconstantia et perversitas*' indicavit M. Hauptius Opusc. III 380. cf. etiam fr. 94.

239

οὐδεὶς τὰ πατρῷά πω γέρων κατεδήδοκεν,
ἀλλ' οὐδὲ κατεμώρανεν, οὐδ' ἐλύσατο
πορνίδιον, οὐδὲ θυροκοπῶν ὦφλεν δίκην.
οὕτω τὸ γῆρας σωφρονοῦν οὐκ εὐτυχεῖ.

Stobaeus Floril. 116, 26 Ἀντιφάνους Voss. desunt versus in A. 1. κατεδήδωκεν Voss. 2. ἐλύσατο, *ex servitute*. — sequebatur apud poetam disputatio, cur in tanta modestia tamen senectus misera esset. fallitur enim Herwerdenus Stud. crit. 82. κατεμώρανεν, cf. Eubul. 54.

240 a. b

σφόδρ' ἐστὶν ἡμῶν ὁ βίος οἴνῳ προσφερής·
ὅταν ᾖ τὸ λοιπὸν μικρόν, ὄξος γίνεται.
πρὸς γὰρ τὸ γῆρας ὥσπερ ἐργαστήριον
ἅπαντα τἀνθρώπεια προσφοιτᾷ κακά.

Stobaeus Floril. 116, 13. 14. utrubique Ἀντιφάνους A. coniunxit haec ad unum fragmentum Meinekius in comicorum editione utraque, separavit in Stob. v. 3. 4 etiam Arsenius Viol. 129. 1. σφόδρ' Mein.] σφόδρα τί. ἡμῶν ὁ βίος A] ὁ βίος ἡμῶν. comparat Grotius Anthol. Pal. II 43 ἂν περιλειφθῇ μικρὸν ἐν ἄγγεσιν ἡδέος οἴνου, εἰς ὀξὺ τρέπεται τοῦτο τὸ λειπόμενον. οὕτω ἀπαντλήσας τὸν ὅλον βίον, εἰς βαθὺ δ' ἐλθὼν γῆρας ὁ πρεσβύτης γίνεται ὀξύχολος. 3. ὡς πρὸς Cobet V. l.[2] 163 sq. '*graecum* est ἐπὶ τὴν ἡδονὴν ὥσπερ ἐπὶ τὸν τοῦ ἐλέου βωμὸν καταφυγεῖν. si transpones, praepositio non repetitur: ὥσπερ ἐπὶ τὸν τοῦ ἐλέου βωμὸν τὴν ἡδονὴν καταφυγεῖν'. Cobeti hanc esse legem, non Atticorum, quamquam nubem testimoniorum congerit, tria docebunt exempla: Isocr. 15, 160 ὑπὲρ τοῦ μὴ πλουτεῖν ὥσπερ τῶν μεγίστων ἀδικημάτων ἀπολογίαν δεῖ παρασκευάζεσθαι. Arist. Av. 538 κατεσκέδασαν τοῦτο καθ' ὑμῶν αὔων ὥσπερ κενεβρείων. Nub. 947 ὥσπερ ὑπ' ἀνθρηνῶν ὑπὸ τῶν γνωμῶν ἀπολεῖται. ἐ ρ γ α σ τ ή ρ ι α Athenis sunt

opificum tabernae, quo *omnes* Athenienses accedere solebant. apte Cobetus contulit Lys. 24, 20.

241

δέσποιν', ὅταν τις ὀμνύοντος καταφρονῇ,
ᾧ μὴ σύνοιδε πρότερον ἐπιωρκηκότι,
οὗτος καταφρονεῖν τῶν θεῶν ἐμοὶ δοκεῖ
καὶ πρότερον ὀμόσας αὐτὸς ἐπιωρκηκέναι.

Stobaeus Floril. 27, 5 *Ἀντιφάνους* A. 2. *ἐπιωρκ.* B] *ἐπιορκ.* 4. *ἐπιωρκ.* Gaisf.] *ἐπιορκ.* — cf. Amphid. 42.

242

πάρεστιν ὄψον χρηστόν, ἐπαγωγὸν πάνυ,
οἶνός τε Θάσιος καὶ μύρον καὶ στέμματα·
ἐν πλησμονῇ γὰρ Κύπρις, ἐν δὲ τοῖς κακῶς
πράσσουσιν οὐκ ἔνεστιν Ἀφροδίτη βροτοῖς.

Athenaeus 1, 28 f *Ἀντιφάνης κτλ.* *πάρεστιν* Iacobs. Addit. 26] *ἔστιν.* v. 3. 4 non recte a prioribus separavit Dindorfius, quia 6, 270 c *ex Euripide* (fr. 887) excerpsit *ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις, ἐν πεινῶσι δ' οὔ*, ubi Nauckius plurimas eius sententiae imitationes congessit. Antiphanem quoque eclogam Euripideam expressisse facile cognoscitur et ex priore nominis *Κύπριν* syllaba producta (ut Eubul. 67, 8) et ex tragica forma *πράσσουσιν* v. 4. cf. Mein. Anal. Ath. 13, 14, qui recte iudicat posteriores versus Athenaeum prorsus inepte optimorum vinorum enarrationi interpositurum fuisse, si non cum duobus prioribus cohaererent.

243. 244

βίος θεῶν γάρ ἐστιν ὅταν ἔχῃς ποθὲν
τἀλλότρια δειπνεῖν μὴ προσέχων λογίσμασιν.
B. μακάριος ὁ βίος· δεῖ μ' ἀεὶ καινὸν πόρον
εὑρεῖν ὅπως μάσημα ταῖς γνάθοις ἔχω.

Athenaeus 1, 8 d *Ἀντιφάνης δέ φησι βίος — λογίσμασιν. καὶ πάλιν μακάριος κτλ.* *ὁ βίος· δεῖ* Mein.] *ᾧ βίος ᾧ δεῖ* CD. *μάκαρς ὁ βίος· οὐ δεῖ* Casaub. 3. *μ'*] *δ'* Dobr. 4. *εὑρεῖν ὅπως* Mein.] *εὑρίσκειν ὡς. εὑρεῖν ἔμ' ὡς* Dobr. Adv. II 293. de sententia Meinekius comparavit Apollodor. Caryst. 5, 15. sermo est concertantium inter se, quorum alter per ironiam dicit parasitorum vitam scilicet felicissimam esse, cum semper novae machinae sint excogitandae cet. alterius verba Athenaeus in solutam orationis formam mutavit. poeta ni fallor *μ. ὁ β., ᾧ γε δεῖ καινῶν ἀεὶ | πόρων, ὅπως κτλ.*

245

ἐς μακαρίαν τὸ λουτρόν, ὡς διέθηκέ με
ἐφθὸν κομιδῇ πεποίηκεν, ἀποκναίσειεν ἂν
κἂν ὁστισοῦν μου λαβόμενος τοῦ δέρματος.
οὕτω στερεόν τι πρᾶγμα θερμόν ἐσθ' ὕδωρ.

Athenaeus 1, 18 c (τῶν βαλανείων) τὸ βλαπτικὸν Ἀντιφάνης δηλοῖ κτλ. 1. ἐς Mein.] εἰς. 2. πεποίηκεν B] πεποίηκ'. ἀποκναίσειεν] ἀποκνίσειεν C. 3. κἂν Porson.] καί. 4. τι add. Casaub.
Hellad. Phot. Bibl. 535, 2 οἱ Ἀττικοὶ κατά τι πάτριον ἔθος οὐ χρῶνται τῇ ει διφθόγγῳ ἐν τῷ λέγειν ἐς κόρακας ἢ ἐς μακαρίαν, ἀλλ' ἄνευ τοῦ διχρόνου ἐκφωνοῦσι τὴν πρόθεσιν. (Mein.) — cf. Arist. Eq. 1151 cum mea adn. et Lehrs. Popul. Aufs. 344 adn. versu 4 non poetae, sed Athenaei verba contineri videntur. στερεόν certe corruptum.

246

μεταλλάξαι διάφορα βρώματα
ἔσθ' ἡδύ, καὶ τῶν πολλάκις θρυλουμένων
διάμεστον ὄντα τὸ παραγεύσασθαί τινος
καινοῦ, παρέσχε διπλασίαν τὴν ἡδονήν.

Athenaeus 2, 45 a μεταλλάξαι βρώματα διάφορά ἐσθ' ἡδύ, φησὶν Ἀντιφάνης κτλ. 1. τὸ γὰρ μεταλλάξαι διάφορα βρ. Casaub.] μ. βρ. διάφορα. 2. θρυλ. Dindf.] θρυλλ. 4. παρέσχε διπλ. τ. ἡδ. Schweigh.] διπλ. π. τ. ἡδ. Porson. Adv. 106 διπλ. γὰρ π. ἡδ.
Anaxipp. 1, 4 οὗτοι (οἱ μάγειροι) τὰ μὲν παλαιὰ καὶ θρυλούμενα ἀρτύματ' ἐξήλειψαν ἐκ τῶν βυβλίων.

247

τὸ γὰρ πεπαιδεῦσθαι, μόνον ἄν τις τοῦτ' ἔχῃ,
ἀληθές ἐστι καὶ τὸ τῶν ἀδικημάτων
μὴ λαμβάνειν τὰς ἀξίας τιμωρίας,
ἐλεεῖν δὲ πάντως.

Stobaeus Floril. Gaisf. IIII append. ms. Florent. p. 34 Ἀντιφάνους. 1. ἔχῃ Mein.] ἔχοι. 2. καὶ παρ' ἠδικηκότων H. Iacobi V CLXXV. ἐλεεῖν H. Iacobi] ἐλεῖν. cf. Cobet. V. l.² 16. quae H. Iacobi V 79 proposuit nullius sunt pretii. bene idem contulit Demosth. 21, 12 εἰς τοσοῦτον ἀφῖχθε φιλανθρωπίας..ὥστε καὶ τῶν πρότερον γεγενημένων ἀδικημάτων τὸ λαμβάνειν δίκην ἐπέσχετε. ac similiter Philem. 88, 14. v. 2 utique εὐηθές ἐστι scribendum est. dixerat quispiam humanum esse inimicis ignoscere. respondet alter non semper ita se habere: humanitatem enim per se solam, si iustitia et severitate careat, nimiamque ignoscendi facilitatem stolidam esse.

ἐλεεῖν πάντως, *usquequaque ignoscere.* de sententia cf. etiam Menand. 531. 569 Mein.

248

τί φῄς; . . . ἐνθάδ' οἴσεις τι καταφαγεῖν
ἐπὶ τὴν θύραν, εἶθ' ὥσπερ οἱ πτωχοὶ χαμαὶ
ἐνθάδ' ἔδομαι . . . καί τις ὄψεται;

Athenaeus 2, 163 ed. Dind. *Ἀντιφάνης κτλ.* cum fr. 249 in solo C exstat, edidit primus Koppiers. Observ. phil. 58. 1. *τὸ δεῖπνον ἐνθάδ' οἴσεις καταφ.* Herwerd. Obs. crit. 53. 3. scribendum videtur *ἐνθάδ' ἐδόμεσθα* (sic Naber. Mnem. nov. VIII 54) *καὶ παριὼν τις ὄψεται*; cf. Aristoph. fr. 474.

249

εὐτρεπίζετε
ψυκτῆρα, λεκάνην, τριπόδιον, ποτήριον,
χύτραν, θυῖαν, κάκκαβον, ζωμήρυσιν.

Athenaeus 2, 163 ed. Dind. *ὁ αὐτὸς* (*Ἀντιφάνης*) *κτλ.* 1. *εὐτρεπίζετε* Bothius] *εὐτρέπιζε.* 2. *ποτήριον* Ruhnken] *πότερον. πτερόν* Bergk. *σπόγγον, πτερόν* Mein. ed. mai. 3. *θυῖαν* Mein.] *θυείαν.* *ψυκτήρ* notus ex Plat. Symp. 213 extr., ubi cf. schol. et Ruhnk. Tim. 278. 9.

250

ὡς δυστυχεῖς, ὅσοισι τοῦ κέρδους χάριν
ἐπίπροσθε τᾀσχρὰ φαίνετ' εἶναι τῶν καλῶν.
ἐπισκοτεῖ γὰρ τῷ φρονεῖν τὸ λαμβάνειν.

Stobaeus Floril. 16, 12 *Ἀντιφάνους* A. *Ἀντιφῶντος* Trinc. 1. *ὡς* A] *ὦ.* 2. *τᾀσχρὰ* Mein. in Stob.] *ταἰσχρὰ.*

251

ἐγὼ γυναικὶ δ' ἕν τι πιστεύω μόνον,
ἐπὰν ἀποθάνῃ μὴ βιώσεσθαι πάλιν,
τὰ δ' ἄλλ' ἀπιστῶ πάνθ' ἕως ἂν ἀποθάνῃ.

Stobaeus Floril. 73, 48 *Ἀντιφάνους* A. *Ἀντιφῶνου* Trinc. 3. *ἂν* add. A Voss. Trinc. — Herwerdeno Obs. crit. 54 v. 3, Meinekio in praef. Stob. ultima verba *πάνθ' κτλ.* suspecta sunt, cuius suspicionis idoneam causam non video.

252

ὀφθαλμιῶν ἄνθρωπος ἰσχυρῶς, κακὰ
πάμπολλα πάσχων, ἓν ἀγαθὸν πάσχει μόνον,
ὅτι οὐχ ὁρᾷ γυναῖκα τοῦτον τὸν χρόνον.

Stobaeus Floril. 73, 52 *Ἀντιφάνους* A. Arsenius Viol. 129. 3. *ὅτι* Mein.] *ὅτ'* A. *ὅταν* Voss.

253

τί φῄς; λαθεῖν ζητῶν τι πρὸς γυναῖκ' ἐρεῖς
τὸ πρᾶγμα; καὶ τί τοῦτο διαφέρειν οἴει
ἢ πᾶσι τοῖς κήρυξιν ἐν ἀγορᾷ φράσαι;

Stobaeus Floril. 74, 9 *Ἀντιφάνους* A. *γυναῖκ'* Porson. Adv. 304] *γυναῖκα. ἐρεῖς*] *ἔρις* A. 2. *διαφέρειν οἴει* Porson.] *διαφέρει. λίαν διαφέρει* B.

254

μάλιστα δ' ἐκπλήττει με τῶν συνειδότων
ὁ χρόνος, ὃν ἀεὶ λανθάνειν ἀμηχανῶ.

Stobaeus Eclog. phys. 1, 8, 5 *Ἀντιφάνους* 'sic A ut videtur'. Gaisf. 1. *με* add. VAE. 2. *ἀμηχανῶν* V.

255

τὸ γῆρας ὥσπερ βωμός ἐστι τῶν κακῶν·
πάντ' ἔστ' ἰδεῖν εἰς τοῦτο καταπεφευγότα.

Stobaeus Floril. 116, 15 *τοῦ αὐτοῦ* (*Ἀντιφάνους*) A. Arsenius Viol. 130. 2. *ἰδεῖν γὰρ* Arsen. — v. 1 scribendum est *ὥσπερ ὅρμος ἐστί*, conl. quem attulit Meinekius Bion. Diog. L. 4, 48 *τὸ γῆρας ἔλεγεν ὅρμον εἶναι τῶν κακῶν· εἰς αὐτὸ γοῦν πάντα καταφεύγειν.*

256

ὦ γῆρας, ὡς ἅπασι τοῖς ζητοῦσί σε
ψέγειν ἀφορμὰς παραδίδως τοῦ πράγματος.

Stobaeus Floril. 116, 16 *Ἀντιφάνους* A. 1. *ὡς*] *ὅσας* Cobet. N. l. 138. 2. *ψέγειν*] *λέγειν* B.

257

οἴμοι τάλας, ὡς ἄδικον ὅταν ἡ μὲν τύχη
λίπῃ τινὸς τὴν τάξιν, ὁ δὲ τρόπος μένῃ.

Stobaeus Floril. 107, 5 *Ἀντιφάνους* A. om. Trinc. 2. *μένῃ* Gaisf.] *μένη* A.

258

καλῶς πένεσθαι μᾶλλον ἢ πλουτεῖν κακῶς·
τὸ μὲν γὰρ ἔλεον, τὸ δ' ἐπιτίμησιν φέρει.

Stobaeus Floril. 97, 1 *Ἀντιφάνους* A. Arsen. Viol. 138. v. 1

Menand. monost. 300. Gnomol. Byzant. Wachsmuth. (Stud. z. d. gr. Gnom.) 192 *οὐ τὸ πένεσθαι αἰσχρόν, ἀλλὰ τὸ κακῶς εὐπορεῖν.*

259

ὁ δὲ πλοῦτος ἡμᾶς, καθάπερ ἰατρὸς κακός,
πάντας βλέποντας παραλαβὼν τυφλοὺς ποιεῖ.

Stobaeus Floril. 93, 20. Arsenius Viol. 129. coniuncti cum duobus Menandri versibus (fr. 600 Mein.) *Ἀντιφάνους* esse dicuntur in cod. A et Arsen. Viol., *Ἀριστοφάνους* Trinc. cf. 328. Clemens Alex. Strom. 4, 5, 24 *ἔμπαλιν δὲ Ἀντιφάνης ὁ κωμικός, ὁ πλοῦτος, φησί, πλέον θάτερον* (*θατέρου* Sylb.) *βλέποντας παραλαβὼν τυφλοὺς ποιεῖ.* 2. *πάντως* Mein. ed. mai. *βλ. π. τ. π.* Clem.] *τυφλοὺς βλ. π. πάντας ποιεῖ* Stob. 'nisi forte praestat *πλέον τι θατέρου βλέποντας παραλαβὼν* | *τυφλοὺς ποιεῖ* Mein. ed. min. Cic. Lael. 15, 22, 54 *non enim sola ipsa Fortuna caeca est, sed eos etiam plerumque efficit caecos quos complexa est.* (Mein.)

260

νίῳ γὰρ ἀγαπητῷ τι πράττων πρὸς χάριν
ἔρανον ἐμαυτῷ τοῦτον οἴομαι φέρειν.

Stobaeus Floril. 83, 19 *Ἀντιφάνους* A. om. Trinc.

261

ὅστις δ' ἐρυθριᾷ τηλικοῦτος ὢν ἔτι
πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ γονέας, οὐκ ἔστιν κακός.

Stobaeus Floril. 79, 7 *Ἀντιφάνους* A. falso apud Stobaeum coniunctum cum 262 et 263. non praetereundum est *γονέᾱς.*

262

ὅστις γὰρ ὁμόλογόν τι μὴ ποιεῖ πατρί,
πάντων ἂν οὗτος κατεφρόνησε τῶν θεῶν.

Stobaeus Floril. 79, 7. cf. fr. 261. *ὁμόλογόν*] *ὁμολογῶν* A. *ποιεῖ* Gesn. marg.] *ποιῇ.* *κατεφρόνησε*] *καταφρονῆσαι* Mein. — insanabilem esse locum edicit Cobet. N. l. 614. scribendum est *ὅστις δ' ἂν εὖ λέγοντι μὴ πεισθῇ πατρί,* conl. Soph. Ant. 723. 725. 771. 1031. 2. 1255.

263

τοῦ γὰρ πατρὸς κρατεῖν μὲν αἰσχύνην φέρει,
ἡττημένῳ δὲ δόξα νικητήριος.

Stobaeus Floril. 79, 7. cf. fr. 261. 2. *ἡττημένῳ*] *ἡσσημένῳ.*

hoc fragmentum a duobus superioribus iam separavit Grotius. tragico attribuit Nauck. Tr. gr. p. 723 (459). in A perperam v. 2 *Φιλήμονος* praefigitur, cuius proximum est fragmentum. nihil ego video causae cur Antiphani abiudicetur. *νικητήριον* 55, 3.

264

μὴ ὄμμασιν τὸ σῶμα λαμπρύνειν θέλε,
ἔργοις δὲ καθαροῖς καὶ τρόποις τὴν καρδίαν.

Stobaeus Floril. 74, 3 *Ἀντιφάνους* A. *ὄμμασιν*] *χρώμασιν* Gesner. Grot. *ῥύμμασιν* Iacobs. Addit. Athen. 348, in Lect. Stob. tamen p. 115 Gesnero adsentiens. non ab Antiphane, sed a Christiano homine confectos esse hos versus 'quovis pignore' contendit Herwerdenus Obs. crit. 54. quod quamquam probat Meinekius praef. Stob. XIII, ego quidem non credo, nihil hic reperiens quod non etiam a 'quovis pagano' scriptum esse possit. *ὄμμασιν* tamen mutandum est in *βάμμασιν*. Arist. Ach. 112. Pac. 1174. 6. Plat. Leg. 12, 956 a.

265

δούλῳ γὰρ οἶμαι πατρίδος ἐστερημένῳ
χρηστὸς γενόμενός ἐστι δεσπότης πατρίς.

Stobaeus Floril. 62, 9 *Ἀντιφάνους* A. om. Trinc. 1. *δούλῳ*] *δοῦλος* AB. 2. *δεσπότης πατρίς*] *δ' ἔπος τῆς πατρίδος* AB.

266

τίς δ' οὐχὶ θανάτου μισθοφόρος, ὦ φιλτάτη,
ὃς ἕνεκα τοῦ ζῆν ἔρχετ' ἀποθανούμενος;

Stobaeus Floril. 53, 9 *Ἀντιφάνους* A. 1. *μισθοφόρος* Grot.] *μισθοφόρων* A Voss. *τί δ'; οὐχὶ θανάτῳ μισθοφορῶν ὀφείλεται* vel *τίς δ' οὐχὶ θανάτου μισθοφορῶν ὀφειλέτης* Iacobs. Lect. Stob. 97. 8, conl. Horat. Ep. Pis. 63 *debemur morti nos nostraque*. *τίς δ' οὐχὶ θανατᾷ μισθοφόρος, ὦ φιλτάτη* Cobet. N. l. 135 conl. Plat. Phaed. 64 b *οἱ φιλοσοφοῦντες θανατῶσι*. his accedat mea coniectura *τίς δ' οὐχὶ θάνατον μισθοφορῶν ὀφλισκάνει*, ut *γέλωτα, αἰσχύνην, παράνοιαν ὀφλισκάνειν*, alia.

267

ἐπεὶ γὰρ ἀποθνήσκειν ἀνάγκη γίνεται,
τὸ προῖκ' ἀποθανεῖν ἐστι φανερὰ ζημία.

Stobaeus Floril. 51, 18 *Ἀντιφάνους* A. 1. *ἀνάγκῃ* K] *ἀνάγκη*. fortasse ex eadem fabula cum fr. 266. videtur mercennarius aliquis vitae rationem defendere. 'cum mors necessitatis lege omnibus

sit inposita, is lucrum facit qui vitam vendit; qui gratis moritur, manifestum damnum habet'.

268

οὐκ ἔστιν οὐδὲν λεγόμενον μακρῶς, ὅτε
ὁ λέγων ὑποτάττει τοῖς λόγοις τὰ πράγματα.

Stobaeus Floril. 34, 4 *Ἀντιφάνους*] *Ἀντιλόχου* Trinc. Antilochi, al. Antiphanis Gesner. *τοῖς λόγοις* om. Trinc. *ὅταν — ὑποτάττῃ* Mein. — melius intellegerem, si scripsisset *τοὺς λόγους τοῖς πράγμασιν.*

269

τὸ μὴ συνειδέναι γὰρ αὑτοῦ τῷ βίῳ
ἀδίκημα μηδὲν ἡδονὴν πολλὴν ἔχει.

Stobaeus Floril. 24, 7 *Ἀντιφάνους* A. *Ἀντιφῶν* Trinc. *αὑτοῦ* Mein.] *αὐτοῦ.* cf. quae adnotavimus ad Arist. Nub. 515.

270

τὰ πονηρὰ κέρδη τὰς μὲν ἡδονὰς ἔχει
μικράς, ἔπειτα δ' ὕστερον λύπας μακράς.

Stobaeus Floril. 10, 22 *Ἀντιφάνους* A Voss. *Ἀντιφῶντα* Trinc. Maximus Conf. 41 p. 64. *ἔπειτα*] *εἶτα* A Voss. *λύπας*] *τὰς λύπας* A Voss.

271

συνεχῶς γὰρ ἐμπιμπλάμενος ἀμελὴς γίνεται
ἄνθρωπος, ὑποπίνων δὲ πάνυ φροντιστικός.

Athenaeus 2, 40 c *Ἀντιφάνης φησίν. ἐμπιμπλάμενος* Herwerd. Obs. crit. 51] *ἐμπιπλάμενος. ἀμελὴς γ. ἄνθρ.* Mein.] *ἄνθρ. ἀμ. γ. ἀμβλὺς γ. ἄνθρ.* G. A. Hirschig. Ann. crit. 4, nulla necessitate. pro *συνεχῶς* scribendum videtur *ξηρῶν* conl. Athen. 2, 39 d *ἐκ τροφῆς ξηρᾶς οὔτ' ἂν σκώμματα γένοιτο οὔτ' αὐτοσχέδια ποιήματα. ὑποπίνειν,* i. e. parcius bibere, saepissime per iocosam quandam *λιτότητα* significat *largius potare.* cf. quae ad Arist. Av. 494 adnotavimus.

272

στεφάνους ἐνεγκεῖν δεῦρο τῶν χρηστῶν δύο,
καὶ δᾷδα χρηστὴν ἡμμένην χρηστῷ πυρί.

Athenaeus 15, 686 b *κατὰ τὸν Ἀντιφάνη κτλ. κατὰ τὸν Ἀντιφάνη· στεφάνους* Mein.] *κατὰ τὸν Ἀντιφάνους* A. *στεφάνους* excidisse iam Casaubonus monuerat. *δᾶδα* et *χρηστῶ* A. *ἔνεγκε — τῶν χριστῶν δύο καὶ δᾷδα χριστὴν — χριστῷ πυρί* Mein. Anal.

Ath. 335. 'χριστὸν πῦρ intellego ignem in quem unguenta iniecta sunt'. at cf. 128, 4. 145. 242. Alexid. 15, 8. Theophil. 4, 3. Philem. 32. Arist. Pac. 563. Av. 593. Lys. 702.

273

οὐδ' ἧψεν κρέα
οὐδ' ἐγκέφαλον, ὤπτα δὲ καὶ τὰς κοιλίας·
οὕτω σφόδρ' ἦν ἀρχαῖος.

Athenaeus 1, 12 b ζωμὸν δὲ οὐκ ἐποίει Ὅμηρος θύων βοῦς, οὐδ' ἧψεν κρέα — ἦν ἀρχαῖος. Ἀντιφάνης φησί. ἧψεν Dindf.] ἧψε. si etiam quae praecedunt, ut coniecit Meinekius, sunt Antiphanis, sic scribenda erunt: ἀλλ' οὐκ ἐποίει ζωμόν, οὐδ' ἧψεν κρέα. idem Meinekius confert Schol. Hom. Il. 21, 362 οἶδεν Ὅμηρος ἕψησιν κρεῶν, χρωμένους δὲ τοὺς ἥρωας οὐ παρεισάγει.

274

ἀεὶ δὲ πρὸς Μούσαισι καὶ λόγοις πάρει,
ὅπου τε σοφίας ἔργον ἐξετάζεται.

Athenaeus 1, 3 b διόπερ ἐκεῖνα τῶν Ἀντιφάνους ἐρεῖ κτλ. 2. ὅπου τε VL] ὅπου BCD. ὅπου τι Mein. ed. mai. pro πάρει v. 1 Meinekius ἄρ' εἶ. nam εἶναι dici, non παρεῖναι πρός τινι, conl. Demosth. 19, 127 ἦν ὅλος πρὸς τῷ λήμματι. addo Diphil. 99. contra Eubul. 63 πρὸς τούτοισιν δὲ (i. e. *praeterea*) παρέσται σοι κτλ. huc non pertinent. fortasse tamen scribendum καὶ λόγοισιν εἶ vel πρὸς Μούσας σὺ καὶ λόγους φέρει.

275

νήττας, σχαδόνας, κάρυ' ἐντραγεῖν, ᾤ', ἐγκρίδας,
ῥαφανῖδας ἀπλύτους, γογγυλίδας, χόνδρον, μέλι.

Athenaeus 2, 56 e ὅτι δὲ τὸ ἄπλυτοι ἐπὶ τῶν ῥαφανίδων ἀκούειν δεῖ . . . δηλοῖ Ἀντιφάνης γράφων κτλ. 1. ἐντραγεῖν Schweigh.] ἐντρώγειν. ᾤ' Dindf.] ᾠά. non audiendus est Ruhnken. Tim. 189.

276

ἓν νόσημα τοῦτ' ἔχει·
ἀεὶ γὰρ ὀξύπεινός ἐστι. B. Θετταλὸν λέγεις
κομιδῇ τὸν ἄνδρα.

Athenaeus 2, 47 b τὸ δὲ ὀξύπεινος . . . καὶ Ἀντιφάνης κτλ. Herculem significari animadvertit Meinekius. ex Alcestide aut ex Omphale Philothebaeove excerptum esse potest.

277

ἐὰν μὲν ἄρα πέπερι φέρῃ τις πριάμενος,
στρεβλοῦν γράφουσι τοῦτον ὡς κατάσκοπον.

Athenaeus 2, 66 d *Ἀντιφάνης*. 1. *ἐὰν* Dindf.] *ἄν*. *φέρῃ τις* Dindf.] *τις φέρῃ*, quod ita admitti posse Dindorfius animadvertit, ut tetrametros trochaicos fuisse statuamus, quorum posterior incipiebat a *πριάμενος*. 2. *γράφουσι* Dindf.] *γράφῃ* CD. *ad populum ferunt ut crucietur*. Arist. Av. 1052. Alexid. 126, 17. 'nam qui Athenas piper aliasque merces in Asiae emporiis emtas inportabant', a sycophantis 'in periculum capitis vocari' solebant, tamquam 'regis Persarum *speculatores*'. Casaub.

278

τὸ μὲν ἀτυχῆσαι παντὸς εἶναί μοι δοκεῖ,
ἀνδρὸς δ' ἐνεγκεῖν ἀτυχίαν ὀρθοῦ τρόπου.

Stobaeus Floril. 108, 29 continuo scriptum post fr. 281. discrevit Meinekius. *Ἀντιφάνους* A. v. 1 om. B. 2. *ἀνδρὸς*] *πράως* Halmius. an *ἱλαρῶς*? *ὀρθῷ τρόπῳ* Grotius.

279

νῦν δεῖ περιόντα πέπερι καὶ καρπὸν βλίτου
ζητεῖν.

Athenaeus 2, 66 *Ἀντιφάνης πάλιν κτλ.* *περιόντα* Dindf.] *περιιόντα*. cf. Pherecr. 186.

280

ἐχθὲς μετὰ πέντ' ἔπινον, ἡμέραν τρίτην
μεθ' ἑπτά.

Zonaras 1745 *τρίτην ἡμέραν λέγουσιν, οὐχὶ τρίτης ἡμέρας . . . Ἀντιφῶν κτλ.* *Ἀντιφάνης* Meinek. Cur. crit. 75. *μετὰ πέντε, μεθ' ἑπτὰ*, i. e. *συμποτῶν*.

281

τὰ τύχης φέρειν δεῖ γνησίως τὸν εὐγενῆ.

Stobaeus Floril. 108, 29. a fr. 278 separavit Meinekius. *τὰ*] *τὰ τῆς* B. 'forsan *τἀπὸ τῆς*' Mein. *γνησίως* Iacobs. Addit. 322 ex Menand. 198 Mein.] *ἠπίως*. *εὐγενῆ*] *εὐμενῆ* Trinc.

282

οἴμοι κακοδαίμων, τὸν τράχηλον ὡς ἔχω.

Athenaeus 1, 14 f *πολὺ δὲ τὸ σύντονον καὶ καματηρὸν τῆς περὶ τὴν σφαιριστικὴν ἁμίλλης τό τε κατὰ τοὺς τραχηλισμοὺς ῥωμαλέον. Ἀντιφάνης κτλ.* accesserunt haec ex C. confert Casaubonus Galen. IIII 301 Basil. *ὅταν γὰρ συνιστάμενοι πρὸς ἀλλήλους καὶ ἀποκωλύοντες ὑφαρπάσαι τὴν μεταξὺ διαπονῶσι, μέγιστον αὐτὸ καὶ σφοδρότατον καθίσταται, πολλοῖς μὲν τραχηλισμοῖς, πολλαῖς δ' ἀντιλήψεσι παλαιστικαῖς ἀναμεμιγμένον, ὥστε κεφαλὴν καὶ αὐχένα πονεῖσθαι τοῖς τραχηλισμοῖς.*

283

φαινίνδα παίζων ἧεις ἐν Φαινεστίου.

Athenaeus 1, 15 a *ἐκαλεῖτο δὲ φαινίνδα ἀπὸ τῆς ἀφέσεως τῶν σφαιριζόντων, ἢ ὅτι εὑρετὴς αὐτῆς, ὥς φησιν Ἰόβας ὁ Μαυρούσιος, Φαινέστιος ὁ παιδοτρίβης. καὶ Ἀντιφάνης κτλ.* *ἧεις*] *νῆστις* Cobet. N. l. 137. *ἣν τις* vel *εἴ τις* 'sententia inperfecta' Mein. Anal. Ath. 7. Etymol. m. Milleri (Mélanges 299) *φενίνδα· παιδιὰ διὰ σφαίρας γινομένη· οἷον οὐ φενίνδα σφαιριῶν, ἀπὸ τῆς ἀφέσεως τῶν σφαιριζόντων.* cf. fr. 234. Antiphanis esse verba in Etymologico Flor. servata et *φενίνδα* veram esse scripturam Meinekius existimat Herm. III 455. at facile post *φενίνδα* aliquid excidisse potest. nostri fragmenti quamvis dubia in tanta brevitate sit emendatio, tamen facillimum videtur scribere *παίζων εἶδέ σ' ἐν Φ.* ceterum Pollux 9, 105 *ἡ δὲ φαινίνδα εἴρηται . . . ἀπὸ Φαινίδου τοῦ πρώτου εὑρόντος.*

284. 285

ἄριστον ἐν ὅσῳ . . ὁ μάγειρος ποιεῖ.
συνακρατίσασθαι πῶς ἔχεις μετ' ἐμοῦ;

Athenaeus 1, 11 c *τὸ πρωινὸν ἔμβρωμα . . ἡμεῖς ἀκρατισμὸν καλοῦμεν, διὰ τὸ ἐν ἀκράτῳ βρέχειν καὶ προσίεσθαι ψωμούς, ὡς Ἀντιφάνης ἄριστον — ποιεῖ, εἶτ' ἐπάγει· συνακρατίσασθαι κτλ.* 1. *δ' ἔνδον* inserit praef. ed. min. xv Meinek. 2. *πῶς* Casaub.] *πως*. *πῶς ἔχεις*, ut 140. *πρὸς τὸ συνακρατίσασθαι πῶς ἔχεις μετ' ἐμοῦ;* Cobet. N. l. 108, quae quomodo sive uni versui sive duobus accommodare voluerit nescio. fort. *πῶς ἔχεις γνώμης ἐμοί;* vel *πρὸς δὲ τὸ | συνακρ. — μετ' ἐμοῦ; B. καλῶς.*

286

δεῖ γὰρ φαγόντας δαψιλῶς βρέχειν.

Athenaeus 1, 23 a *εἴρηται δὲ τὸ βρέχειν καὶ ἐπὶ τοῦ πίνειν. Ἀντιφάνης κτλ.* Eustath. 890, 49. *φαγόντας φάρυγα* Mein. Anal. Ath. 11. nam verbum *βρέχειν* per se solum vix potest idem significare quod *πίνειν*.

287

ἐπεὶ δ' ὁ τρίπους ἤρθη, κατὰ χειρῶν τ' εἴχομεν —

Athenaeus 2, 49 b *Ἀντιφάνης κτλ.* Eustathius 740, 16 *παράγει καὶ Ἀντιφάνην εἰπόντα κτλ.* *τ' εἴχομεν*] *ἐχέομεν* Eust. quod si probetur, *ἐχέαμεν* tamen scribendum est, ut iam Meinek. ed. mai. at *κατὰ χειρῶν* prorsus pro substantivo est: *κατὰ χειρῶν* (*χειρὸς*) *διδόναι, λαμβάνειν*, et figurate *πάντα μοι τὰ πράγματα κατὰ χειρὸς ἦν.* Philyll. 3. Nicostr. 25. Alexid. 261, 2. Menand. 457 Mein. Archedic. 2, 3. Pherecr. 146, 5. *εἴχομεν* autem idem est quod *εἰλήφειμεν.* — *ὁ τρίπους, τουτέστιν ἡ τράπεζα.* Eust.

288

ὁ μηδὲν ἀδικῶν οὐδενὸς δεῖται νόμου.

Stobaeus Floril. 9, 16 *Ἀντιφάνους* A Voss. Arsen. Viol. 128. *Ἀντιφῶντος* Trinc. *μηθὲν* et *οὐθενὸς* A.

289

εἰ θνητὸς εἶ, βέλτιστε, θνητὰ καὶ φρόνει.

Stobaeus Floril. 21,4 *Ἀντιφάνους* A Voss.] *Ἀντιφῶντος* Trinc. Maximus Conf. 80 p. 158.

290

τῆς ἐπιμελείας δοῦλα πάντα γίνεται.

Stobaeus Floril. 29, 51 *Ἀντιφάνους* Trinc. om. A. idem versus Menand. monost. 494.

291

τρόπος δίκαιος κτῆμα τιμιώτατον.

Stobaeus Floril. 37, 13 *Ἀντιφάνους* A. Arsen. Viol. 129. Menand. monost. 717.

292

ὡς ἔστι τὸ γαμεῖν ἔσχατον τοῦ δυστυχεῖν.

Stobaeus Floril. 68, 27 *Ἀντιφάνους* A. Arsen. Viol. 130. *τοῦ γαμεῖν* — *τὸ δ.* A. at dixerat sine dubio poeta summam calamitatem esse nuptias.

293. 294

ἅπανθ' ὁ λιμὸς γλυκέα πλὴν αὐτοῦ ποιεῖ.

. . . .

πενία γάρ ἐστιν ἡ τρόπων διδάσκαλος.

Stobaeus Floril. 95, 1 Ἀντιφάνους A. Apostol. 3, 59 c (Arsen.) sine auctoris nomine. secundum a priore separavit et incerto poetae tribuit Grotius. duo fragmenta esse constat. 1. γλυκέα] ἡδέα Gesn. marg. 2. Theocr. 21 init. ἁ πενία...τῶ μόχθοιο διδάσκαλος Toeppel. Progr. Neobr. 1867, 21.

295

λύπη μανίας ὁμότοιχος εἶναί μοι δοκεῖ.

Stobaeus Floril. 99, 27 Ἀντιφάνους A. om. Trinc. ὁμότοιχος] ὁμόστοιχος AB. Plutarch. Mor. 503 d μανίᾳ γὰρ ὁμόστοιχος μὲν ἡ ὀργὴ κατ' ἐνίους, ἡ δὲ μέθη σύνοικος, ubi Meziriacus ὁμόστιχος. Aeschyl. Ag. 1002 νόσος γὰρ ἀεὶ γείτων ὁμότοιχος ἐρείδει. (Gaisford.)

296

μὰ γῆν, μὰ κρήνας, μὰ ποταμούς, μὰ νάματα

Plutarchus Mor. 845 b προελθὼν δὲ πάλιν (Δημοσθένης) εἰς τὰς ἐκκλησίας νεωτερικῶς τινα λέγων διεσύρετο· ὡς κωμῳδηθῆναι αὐτὸν ὑπὸ Ἀντιφάνους κτλ. Plutarch. Demosth. 9 Ἐρατοσθένης μέν φησιν αὐτὸν ἐν τοῖς λόγοις πολλαχοῦ γεγονέναι παράβακχον, ὁ δὲ Φαληρεὺς Δημήτριος τὸν ἔμμετρον ἐκεῖνον ὅρκον ὀμόσαι ποτὲ πρὸς τὸν δῆμον ὡς ἐνθουσιῶντα κτλ. Schol. Arist. Av. 194 μὰ νεφέλας· οὕτω δὲ τὰ προστυχόντα ὤμνυον, μὰ κρήνας, μὰ γῆν, μὰ ποταμούς (Mein. III 613). cf. Timocl. 38.

297

περίνησα καὶ περίλευκα καὶ πεντέκτενα

Pollux 7, 52 Ἀντιφάνης δέ πού φησι κτλ. ἔστι δὲ τὰ μὲν πεντάκτενα χιτωνίσκοι παρὰ τὴν ὤαν πορφυροῖ, πέντε κτένας ἐνυφασμένοι· τὰ δὲ περίλευκα τοὐναντίον εἴη ἂν ὕφασμα ἐκ πορφύρας ἢ ἄλλου χρώματος ἐν τῷ περιδρόμῳ λευκὸν ἐνυφασμένον. τὰ δὲ περίνησα πρόκροσσόν ἐστι περίβλημα, ἔχον τὰ νήματα ἐξηρτημένα· ἢ πορφύρα κύκλῳ τὰ τέλη τοῦ ὑφάσματος περιέρχεται, νήσου σχῆμα ποιοῦσα τῇ περιρροῇ τοῦ χρώματος. πεντέκτενα Mein.] πεντάκτενα. cf. Hermipp. 34 et Menand. 92 Mein. Phot. περίνησα· περιβόλαια περιφερῆ καὶ νησοειδῆ, ὅμοια ταῖς ὑπὸ Ῥωμαίων καλουμέναις χλαίναις. idem πεντέκτενοι· περιπόρφυροι· διὰ τὸ ἐνυφάνθαι περὶ τὰς ὤας πέντε κτένας πορφυροῦς. Hesych. περίνησον· ἱμάτιον ἔχον πορφύραν κύκλῳ. idem πεντεκτενῆ· ἐνδύματα οἷον πριόνων ὀδοῦσιν ἐμφερῆ, πεποικιλμένα.

298

μονοφαγεῖς ἤδη τι καὶ βλάπτεις ἐμέ.

Athenaeus 1, 8 e ὅτι τὸ μονοφαγεῖν ἐστιν ἐν χρήσει τοῖς παλαι-

οἷς. Ἀντιφάνης. excidit initio syllaba. σὺ Iacobs. Addit. Ath. 6. vel καί.

299

συναγαγὼν
τρεῖς ὄντας εἰς τρίκλινον ὑμᾶς

Athenaeus 2, 47 f καὶ τρίκλινοι οἶκοι καὶ τετράκλινοι καὶ ἑπτάκλινοι καὶ ἐννεάκλινοι καὶ κατὰ τοὺς ἑξῆς ἀριθμοὺς ἦσαν παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Ἀντιφάνης κτλ. potest esse etiam pars tetrametri trochaici.

300

οἴνῳ . . τὸν οἶνον ἐξελαύνειν,
σάλπιγγι τὴν σάλπιγγα, τῷ κήρυκι τὸν βοῶντα,
κόπῳ κόπον, ψόφῳ ψόφον, τριωβόλῳ δὲ πόρνην,
αὐθαδίαν αὐθαδίᾳ, Καλλίστρατον μαγείρῳ,
στάσιν στάσει, μάχῃ μάχην, ὑπωπίοις δὲ πύκτην,
πόνῳ πόνον, δίκῃ δίκην, γυναικὶ τὴν γυναῖκα.

Athenaeus 2, 44 a Ἀντιφάνης κτλ. 1. οἴνῳ δὲ δεῖ Elmsl. Arist. Ach. 717 p. 68. 3. κόπῳ κόπον, quae post ἐξελαύνειν conlocant codices, transposuit Elmsl. 5. μάχῃ μάχην Elmsl.] μάχην μάχῃ. 6. δίκῃ δίκην Elmsl.] δίκην δίκῃ.

v. 1 et 3 variis coniecturis homines docti temptaverunt. οἴνῳ τὸν οἶνον ἐξέλα, κόπῳ κόπον ⏑–⏓ et v. 3 κρότῳ κρότον pro κόπῳ κόπον Iacobs. Addit. Ath. 40. πυρὶ μὲν τὸ πῦρ, οἴνῳ δὲ δεῖ κτλ. et v. 3 δόλῳ δόλον pro ψόφῳ ψόφον Wilamow. Herm. VII 148. ἥλῳ δὲ δεῖ τὸν ἧλον, οἴνῳ δ' οἶνον κτλ. Naber. Mnem. nov. VIII 53. ac Diogenian. 5, 16 ἥλῳ τὸν ἧλον καὶ πάτταλον ἐξέκρουσας παττάλῳ. Aristot. Polit. 5, 9, 6 καὶ χρήσιμοι οἱ πονηροὶ εἰς τὰ πονηρά· ἥλῳ γὰρ ὁ ἧλος, ὥσπερ ἡ παροιμία. Cic. Tusc. 4, 35, 75 *novo quidam amore veterem amorem tamquam clavo clavum eiciendum putant.* Greg. Cypr. 2, 60 ἧλος τὸν ἧλον, πάτταλος τὸν πάτταλον ἐξέκρουεν. ineptissime Macar. 5, 22. 3. Galen. III 8, 250 Bas. VI 204 Kuehn. ἀκοῦσαι γοῦν ἔστι τῶν φασκόντων, ὡς κόπῳ χρὴ λύειν τὸν κόπον. cum eis quae sequuntur Meinekius confert Plat. com. 174, 17. Epicr. 3, 22. Machon. Athen. 13, 580 d ὁ δὲ μειδιάσας κῦβδ', ἔφη, τριωβόλου. ridicule Wilamowitzius ut κόπον cum πόρνῃ nescio quomodo cohaerere probet ad Arist. Ran. 1280 provocat. 4. de *Callistrato* cf. Theopomp. 30. Anaxandrid. 40. Eubul. 11. 107, 5. 6.

recte Wilamowitzius bina singulorum versuum membra ita coniuncta esse dicit, ut a proverbiis ad alia transeatur risus movendi causa inventa. sed haec non omnia eadem ratione adiciuntur. sic κῆρυξ τὸν βοῶντα expellit maiore vi vocis, triobolum me-

retricem, quia hoc pretio vincantur meretrices, Callistratum coquus, quia Callistratus inpudentia cum coquis certans eis tamen multo sit inferior.

301

ἀσπάραγος ἐπηγλαΐζετ', ὦχρος ἐξήνθηκέ τις.

Athenaeus 2, 63 a Ἀντιφάνης δὲ διὰ τοῦ π φησὶν ἀσπάραγον κτλ. ἐπηγλαΐζετ' Porson.] ἠγλάιζεν. cf. Eubul. 150. Ephipp. 4, 6. de forma ἀσπάραγος cf. Phryn. Ecl. 110 cum adn. Lobeck. non intellego temporum generisque differentiam. fort. scr. ἐξανθίζετο. cf. Arist. Ach. 1047. Lys. 43. Philem. 79, 6.

302

[μέλι,] πέρδικες,
φάτται, νῆτται, χῆνες, ψᾶρες,
κίττα, κολοιός, κόψιχος, ὄρτυξ,
ὄρνις θήλεια

Athenaeus 2, 65 e Ἀντιφάνης δὲ καὶ ψᾶρας ἐν τοῖς βρώμασι καταλέγει κτλ. 2. ψᾶρες Dindf.] ψάρες. mel in avium catalogo locum non habere Meinekius animadvertit. scribendum est Ἀντιφάνης ... καταλέγει Μελίττῃ· πέρδικες κτλ. adduntur enim etiam in primis Athenaei libris interdum fabularum nomina. *Melittae* Antiphaneae fragmentum est 151.

303

Zenobius 6, 34 Φιλίππου Ἀλεκτρυών· αὕτη τάττεται ἐπὶ τῶν ἐν μικροῖς κατορθώμασιν ἀλαζονευομένων. Ἀλεκτρυὼν γάρ τις ἐγένετο Φιλίππου στρατηγός, ὃν ἀπέκτεινεν, ὥς φασι, Χάρης ὁ Ἀθηναῖος. μέμνηται δὲ αὐτοῦ ... Ἀντιφάνης. cf. infra fr. Heraclidis et Droysen. Hellenism. I 617. 8. ex Zenobio sua derivavit Apostol. 17, 85.

304

Plutarchus Moral. 79 a ὁ γὰρ Ἀντιφάνης ἔλεγε παίζων ἔν τινι πόλει τὰς φωνὰς εὐθὺς λεγομένας πήγνυσθαι διὰ ψῦχος, εἶθ' ὕστερον ἀνιεμένων ἀκούειν θέρους ἃ τοῦ χειμῶνος διελέχθησαν. fortasse haec occulto aliquo fonte ex Antiphane in Muenchhausiadem nostram manaverunt.

305

ἄμητες, ἄμυλοι

Athenaeus 14, 644 f ἄμης· πλακοῦντος γένος. Ἀντιφάνης κτλ.

306

ἐπίτοκος ἡ γυνή

ἀδοκίμως εἶπεν Ἀντιφάνης ὁ κωμῳδός, δέον ἐπίτεξ εἰπεῖν, Phryn. Ecl. 333. cf. Lobeck.

307

συνέλκειν τὰς ὀφρῦς

ἀντὶ τοῦ συνάγειν (fr. 218). *οὕτως Ἀντιφάνης*. Photius.

308

τρίτῳ καὶ τετάρτῳ ἔτει

ἀντὶ τοῦ πρὸ τριῶν καὶ τεσσάρων ἐτῶν.. οὕτως Ἀντιφάνης. Photius et Suidas. *Ἀντιφάνης* Suid.] *αντιφα* cod. Phot. eadem Bekker. Anecd. 114, 26 sine auctoris nomine.

309

ὑπέρχολος γενόμενος

ἀντὶ τοῦ ὑπεραγανακτήσας. οὕτως Ἀντιφάνης. Photius, Suidas et omisso auctoris nomine Bekker. Anecd. 115, 2.

310

ἁλουργιαῖον

ἀντὶ τοῦ ἁλουργές. cf. Aristoph. fr. 741. scr. *ἁλουργίδιον*.

311

ἀμαρτυρήτους

ἀντὶ τοῦ ἀμαρτύρους. οὕτως Ἀντιφάνης. Suidas, Zonaras 141.

312

ἀνώγεων

τὸ ὑπερῷον οἴκημα . . . τῶν κωμῳδιοποιῶν οἱ περὶ Ἀντιφάνην. Bekker. Anecd. 405, 32. Suidas. — *ἀνώγεων* Suid. vulg.] *ἀνόκαιον* Bekk. Anecd. *ἀνώγαιον* Suid. ABC. *τῶν κωμῳδιοποιῶν*] *τὸν κωμῳδιοποιὸν* Bekk. Anecd. et Suid. A. *Ἀντιφάνην* Bekk. Anecd. Suid. A] *Ἀριστοφάνην*. cf. Lobeck. Phryn. 297. 8.

313

ἀποδικεῖν

ἀντὶ τοῦ ἀπολογεῖσθαι. οὕτως Ἀντιφάνης. Bekker. Anecd. 427, 9. Suid. Hesych. *ἀποδικεῖν· ἀπολογεῖσθαι δίκην*.

314

ἀρδεύειν

παρ' Ἀντιφάνει μόνῳ. ἐκ τοῦ ἐναντίου δὲ ἄρδειν, οὐκ ἀρδεύειν λέγουσιν. Bekker. Anecd. 443, 22. *ἀρδείαν*, cum *ἀρδεύειν* nequaquam apud Antiphanem solum reperiatur, Lobeckius Phryn. 763. Hesych. *ἀρδεία· ποτισμός.* idem *ἀρδεύει· ποτίζει.* cf. Aesch. Prom. 852.

315

αὐχένιοι

χιτῶνος εἶδος ὑπὸ Ἀντιφάνους. Hesychius. *Ἀντιφάνης Ὕπνῳ* Halbertsma Mnem. IIII 232. potius *Ὕπνῳ Ἀντιφ.* cf. Valcken. Diatr. 214 c.

316

ἐπιστάτης

ἀντὶ τοῦ διδάσκαλος. ὁμολογουμένως Ἀντιφάνης. Bekk. Anecd. 96, 12 (*ἐπισάτης* cod.). saepius sic in Protagora Plato. in voce *ὁμολογουμένως* fabulae nomen latere suspicabatur Koppiersius. fort. *Ὁμωνύμοις.*

317

εὐκλήρημα

Bekker. Anecd. 77, 25 *ἀκληρίαν Ἀντιφάνης Ἀδώνιδι. ὁ αὐτὸς εὐκλήρημα ἀντὶ τοῦ κατόρθωμα. εὐκλήρημα* Koppiers. Obs. 6] *εὐκλήρωμα. ἀκλήρημα* Diodor. Sic. 13, 31, *δυσκλήρημα* Polyb. et Diod. Sic. in Exc. Vat. cf. fr. 14.

318

ἤθη

πληθυντικῶς φασι μὴ δεῖν λέγειν, ἀλλ' ἑνικῶς. ἀλλ' Ἀντιφάνης εἶπε πληθυντικῶς. Bekker. Anecd. 98, 15. cf. Lobeck. Phryn. 364.

319

κάθεμα

Pollux 5, 98 (*περὶ γυναικείων κόσμων*) *καὶ ὡς Ἀντιφάνης κάθεμα· ἐκάλουν δ' αὐτὸ καὶ καθετῆρα.* Hesych. *κάθεμα· ὁ κατὰ στήθους ὅρμος. κάθεμα* Hesych.] *κάθημα* Pollux. Lob. Phryn. 249.

320

κασωρῖτιν

Eustathius 741, 29 *κασωρὶς ἡ πόρνη . . . Ἀντιφάνης δέ, φασί, κασωρῖτιν ἔφη τὴν ἐπὶ τέγους προεστῶσαν.* Lobeck. Paralip. 30. 1. cf. Arist. Eq. 1285.

321

κύδαροι

πλοιάρια ἄττα. παρ' Ἀντιφάνει τὸ ὄνομα. Photius. Hesych. κύδαρος· νεὼς εἶδος. cf. Poll. 1, 82. Etym. m. 543, 3 sq. Bekk. Anecd. 274, 18. Gell. 10, 25, 5. M. Schmidt. in Hes. Lobeck. Pathol. prol. 112 'nec satis constat de κύδαλος et κύδαρος, cydarum'.

322

πτωχεύειν

οὐ τὸ ἐπαιτεῖν, ἀλλὰ τὸ πένεσθαι. Ἀντιφάνης. Bekker. Anecd. 112, 24.

323

χρήσασθαι

ἀντὶ τοῦ δανείσασθαι. Ἀντιφάνης. Bekker. Anecd. 116, 11. sane factum esse potest ut Antiphanem confunderet cum Aristophane (Nub. 22); sed quidni etiam Antiphanem eo verbo usum esse credamus?

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ

324

εἴ φησι τοὺς ἐρῶντας οὐχὶ νοῦν ἔχειν,
ἦ πού τίς ἐστι τοὺς τρόπους ἀβέλτερος.
εἰ γὰρ ἀφέλοι τις τοῦ βίου τὰς ἡδονάς,
καταλείπετ' οὐδὲν ἕτερον ἢ τεθνηκέναι.

Stobaeus Floril. 63, 12 Ἀντιφάνους Α. at eosdem versus Athenaeus 13, 563 a Theophili Philaulo tribuit, quinque aliis auctos. 1. εἴ H. Iacobi] εἴ τις Stob. τίς Athen. ὅς Grotius. εἰ τοὺς ἐρῶντάς φησί τις νοῦν οὐκ ἔχειν Gesn. marg. 4. καταλείποιτ' Voss. ἕτερον ἢ] ἄλλο πλὴν Athen.

325

Athenaeus 1, 28 d ἐπαινεῖται ὄντως ὁ Ἀττικὸς κέραμος. Εὔβουλος δέ φησι· Κνίδια κεράμια, Σικελικὰ βατάνια, Μεγαρικὰ πιθάκνια. Ἀντιφάνης δέ· νᾶπυ Κύπριον, καὶ σκαμωνίας ὀπόν, κάρδαμον Μιλήσιον, κρόμμυον Σαμοθρᾴκιον, καυλὸν ἐκ Καρχηδόνος καὶ σίλφιον, θύμον Ὑμήττιον, ὀρίγανον Τενέδιον. quae cum Pollux 6, 67 ad Eubuli Glaucum referat, Dindorfius etiam quae Athenaeus ex Eubulo excerpta profert Antiphanis esse existimat. sed omnino dubium est an nihil ex his sit Antiphanis. cf. Eubul. 19.

326

Maximus Conf. 41, 64 *κύων μελετήσας σαρκῶν ἀπογεύεσθαι φυλάττειν οὐκέτι δύναται τὴν ἀγέλην.* 'si Antiphanis sunt, versus ita restituere licet: *μελετήσας κύων | σαρκῶν ἀπογεύεσθαι φυλάττειν οὐκέτι | δύναιτ' ἂν ἀγέλην.*' Mein. comparavit M. Hauptius Opusc. III 380 Demosth. 25, 40 *τοὺς γενομένους κύνας τῶν προβάτων κατακόπτειν φασὶ δεῖν.*

327

ψυχὴν ἔχειν δεῖ πλουσίαν· τὰ δὲ χρήματα
ταῦτ' ἐστὶν ὄψις, παραπέτασμα τοῦ βίου.

Stobaeus Floril. 93, 1 *Ἀλέξιδος* (339), *οἱ δὲ Μενάνδρου* A. *Ἀλέξιδος* Trinc. *Alexidis, alias Antiphanis, alias Menandri* Gesner. Cleric. p. 242. — om. Vindob.

328

οὐπώποτ' ἐζήλωσα πλουτοῦντα σφόδρα
ἄνθρωπον, ἀπολαύοντα μηδὲν ὧν ἔχει.

Stobaeus Floril. 93, 20. Arsen. Viol. 129. coniunctos cum fr. 259 *Ἀντιφάνους* dicunt A et Arsen., *Ἀριστοφάνους* Trinc. at Stobaeus ipse 16, 7 et Anton. Mel. 140 p. 221 recte Menandro adsignant (fr. 600 Mein.).

329

οὐκ ἔστιν οὐδὲν βαρύτερον τῶν φορτίων
ὄντως γυναικὸς προῖκα πολλὴν φερομένης.

Stobaeus Floril. 72, 9 *Ἀντιφάνους* A. at Arsenius Leutschii 13, 39 t eosdem versus Alexidis (fr. 340) esse dicit. 2. *ὄντως*] *πάντων* Mein. Arsenius 41, 18 *γυναικός, εἰ μὴ τὰς φρένας καλὰς ἔχῃ*, qui versus Euripidis est ex Antiopa (211 N.).

330

βέβαιον ἕξεις τὸν βίον δίκαιος ὤν,
χωρίς τε θορύβου καὶ φόβου ζήσεις καλῶς.

Clemens Alex. Strom. 6, 2, 24 *Ἀριστοφάνους γράφοντος κτλ.* Antiphani tribuit Mein. I 321. cf. Aristoph. fr. 899.

331

οὑτοσὶ δέ σοι
τοῦ λευκοτάτου πάντων ἐλαίου Σαμιακοῦ
ἔστιν μετρητής.

Athenaeus 2, 66 f *Σαμιακοῦ ἐλαίου μνημονεύει Ἀντιφάνης ἢ Ἄλεξις κτλ.* ex *Ὕπνῳ* petitum existimat Meinekius, quia ea fabula modo Alexidis modo Antiphanis esse dicatur.

332

γερόντειαι παλαῖστραι

παρ' Ἀντιφάνει. Pollux 2, 13 cod. Falckenb. at Bekkerus ex suis codicibus *Ἀριστοφάνει.* cf. Aristoph. fr. 715.

333

Boissonadii Anecd. I 125 et Gnomolog. Vindob. Ritschl. Opusc. I 565, 59 *Ἀντιφάνης· αἱ νέαι φιλίαι ἀναγκαῖαι μέν, αἱ δὲ παλαιαὶ ἀναγκαιότεραι. Ἀντισθένης* vel *Ἀντιφῶν* Mein. cf. I 317.

334

χολᾶν

τὸ ὀργίζεσθαι. Ἀντιφάνης. Bekker. Anecd. 116, 8. pertinere videtur ad fr. 89.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ

Meinek. I 330 sq. U. Koehler. I. A. n. 977 III.

ΑΝΑΞΑΝΔΡΙΔΗΣ

Meinek. I 367 sq. 373 sq. Bergk. Mus. Rhen. XXXIIII 328.

ΑΓΡΟΙΚΟΙ

Fabula, si recte de C. I. I 230 Bergkius statuit Mus. Rhen. XXXIIII 328 n. 3, *ἐπὶ Ἀπολλοδώρου (δι' Ἀνα)ξίππου* Lenaeis acta est, Ol. 107, 3. at fr. 3 non videtur scriptum esse ante alteram orationem Olynthiacam, Ol. 107, 4.

1

τίνα δὴ παρεσκευασμένοι
πίνειν τρόπον νῦν ἐστε; λέγετε. τίνα τρόπον;
B. ἡμεῖς τοιοῦτον οἷον ἂν καὶ σοὶ δοκῇ.

Α. βούλεσθε δῆτα τὸν ἐπιδέξι'; Β. ὦ πάτερ,
λέγειν ἐπὶ τῷ πίνοντι τὸν ἐπιδέξια
λέγειν, Ἄπολλον, ὡσπερεὶ τεθνηκότι;

Athenaeus 11, 463f τοῦ ἐπιδέξια πίνειν μνημονεύει καὶ Ἀναξανδρίδης ἐν Ἀγροίκοις οὕτως κτλ. 2. νῦν ἐστε Dobr. Adv. II 330] ἐστὲ νυνὶ A. πίνειν quod in fine versus addit A, delevit Dobr. λέγεθ'. Β. ὅντινα τρόπον | ἡμεῖς; κτλ. K. 4. δῆτα Cobet. N. l. 19. 20] δήπου A. δῆτ' οὖν Dindf. cf. Arist. Av. 1689. Ran. 416. deinde τὸν ἐπιδεξιωπατερ A. notam *B* adiecit Dobr. 5. λέγειν] τί φῄς, Dobr. πίνοντι: Β. τὸν κτλ. Cobet. 6. λέγειν] λέγεις; Dobr. ὥσπερ ἐπὶ Cobet. (cf. Antiph. 240.)

v. 4. 5 scribendum existimo *B.* ὦ πάτερ, | τί λέγεις; ἐπὶ τῷ πιόντι τὸν ἐπιδέξια | λέγειν; verba extrema non intellego.

2

ὡς δ' ἐστεφανώθην, ἡ τράπεζ' ἐσῄρετο,
τοσαῦτ' ἔχουσα βρώμαθ', ὅσα μὰ τοὺς θεοὺς
καὶ τὰς θεὰς οὐδ' ἔνδον ὄντ' ᾔδειν ἐγώ·
οὕτως παρέζων χρηστῶς οὐκ ἔζων τότε.

Athenaeus 14, 642 b Ἀναξανδρίδης Ἀγροίκοις κτλ. 1. ἐσῄρετο K. Mus. Rh. XXX 400] ἐπήγετο. 2. τοσαῦτ'] ἐπήγετοσαυτ' A coniunctim. 3. οὐδ' εἰ γέγονεν G. A. Hirschig. Ann. crit. 4. οὐδ' εἰ γέγον' ὄντως οἶδ' ἐγώ Nauck. Bulletin de l'acad. de Pétersb. VIIII 379. an οὐκ εἶδον οὐδ' ᾔδειν? 4. οὕτως et χρηστῶς A. χρηστὸς Villebr. Χρῆστε, κοὐκ Mein.

ad firmandam coniecturam suam v. 3 G. A. Hirschigius contulit Demosth. 21, 78 τοῦτον οὐδ' εἰ γέγονεν εἰδὼς οὐδὲ γιγνώσκων. Isocr. 12, 70 νησύδρια . . . ἃ πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων οὐδ' (εἰ γέγονεν adi. Hirschig.) ἴσασιν. addit Cobetus N. l. 107 Demosth. 18, 70 Σέρριον καὶ Δορίσκον. . . οὐδ' εἰ γέγονεν οἶδα. Isocr. 9, 6 ἥδιον ἂν εὐλογουμένων ἀκούοιεν, οὓς οὐκ (οὐδ' ?) ἴσασιν εἰ γεγόνασιν. Cic. Fam. 9, 15, 4 *reges . . quos ego . . . omnino natos nesciebam.* at ista omnia cum contemptu dicuntur, hic admiratio potius locum habet. παραζῆν est *vitam sine consilio et successu trahere.* Plut. Mor. 13b ζῆν, οὐ παραζῆν προσήκει. extrema nondum recte mihi videntur emendata esse.

3

μεγάλ' ἴσως ποτήρια
προπινόμενα καὶ μέστ' ἀκράτου κυμβία
ἐκάρωσεν ὑμᾶς. Β. ἀνακεχαίτικεν μὲν οὖν.

Athenaeus 11, 481 f Ἀναξανδρίδης ἐν Ἀγροίκοις κτλ. Macrobius Saturn. 5, 21 *Anaxandrides etiam comicus in fabula* Ἀγροίκοις·

μεγάλ' — ὑμᾶς. 1. ποτήρια] κυμβία Macrob. 2. μέστ'] μετ' Macrob., qui in hoc versu κυμβία omittit. 3. ἐκάκωσεν Macrob. deinde ἀνακεχέτικεν A.

verbum ἀναχαιτίζειν manifesto mutuatus est a Demosthene 2, 9; nam Eurip. Hippol. 1232 ἔσφηλε κἀνεχαίτισεν nulla translatione usus est. Harpocrat. ἀνεχαίτισε ... ἀντὶ τοῦ ἀνέκοψεν ἢ ἀνέτρεψεν, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἵππων. Poll. 1, 210 ἀναχαιτίζουσιν (οἱ ἵπποι) ἱστάμενοι κατὰ τοὺς οὐραίους πόδας. Bekker. Anecd. 19, 8 ἀναχαιτίσαι· ἀνακόψαι εἰς τοὐπίσω. (quae sequuntur perversa sunt.)

ΑΓΧΙΣΗΣ

4

οὐκ ἔστι δούλων, ὠγάθ', οὐδαμοῦ πόλις,
τύχη δὲ πάντα μεταφέρει τὰ σώματα.
πολλοὶ δὲ νῦν μέν εἰσιν οὐκ ἐλεύθεροι,
εἰς αὔριον δὲ Σουνιεῖς, εἶτ' εἰς τρίτην
ἀγορᾷ κέχρηνται· τὸν γὰρ οἴακα στρέφει
δαίμων ἑκάστῳ.

Athenaeus 6, 263 b Ἀναξανδρίδης ἐν Ἀγχίσῃ φησὶν κτλ. 1. ὠγαθέ A. 2. σώματα] χρήματα perperam Herwerd. Mnem. nov. IIII 305. 4. αὔριον Dindf.] τ' αὔριον A. 6. ἑκάστοτε Herwerd. Obs. crit. 54.

1. servi certa patria carent, et a fortuna alii aliorsum dissipantur. 4. 'conicias *Sunienses* in admittendis civibus admodum faciles fuisse.' Mein. 5. ἀγορᾷ κέχρηνται, i. e. 'reipublicae administrandae participes fiunt.' Schweigh.

5

ἡμιχρύσους

Pollux 9, 59 εἰ μὲν χρυσοῦς εἴποις, προσυπακούεται ὁ στατήρ· εἰ δὲ στατήρ, οὐ πάντως ὁ χρυσοῦς· Ἀναξανδρίδης δὲ ἐν Ἀγχίσῃ καὶ ἡμιχρύσους λέγει. idem 6, 161 ἡμιχρύσους δὲ Ἀναξανδρίδης.

ΑΙΣΧΡΑ

I. e. *Αἴσχρα*, mulieris nomen. Mein. I 369.

6

ἀρτίως διηρτάμηκε καὶ τὰ μὲν διανεκῆ
σώματος μέρη δαμάζετ' ἐν πυρικτίτοισι γᾶς·
Τιμόθεος ἔφη ποτ', ἄνδρες, τὴν χύτραν οἶμαι λέγων.

Athenaeus 10, 455 f Ἀναξανδρίδης Αἴσχρᾳ (αἰσχρᾷ A) κτλ.

1. *διηρτάμηκεν* et *δι$\overset{H}{\alpha}$νεκῆ* A. 2. *δαμάζετε* (i. e. *δαμάζεται*, med.) et *πυρικτιτοισι γ$\overset{H}{\alpha}$ς* A. 3. *οἶμαι* Boeckhius] *εἶναι* A.

1. obiectum verbi *διηρτάμηκε* in integra ecloga fuit *ταῦρον* vel aliquid eiusmodi. verbum ipsum Aeschyleum est (Prom. 1023); ab illo ut solet mutuatur Euripides Alcest. 494. Electr. 816. *ἄρταμος* i. e. *μάγειρος* (Poll. 6, 34. cf. Epicrat. 6) etiam in soluta oratione, veluti Xenoph. Cyr. 2, 2, 4. *τὰ διανεκῆ σώματος* artificiosius dicuntur pro eis quae Homerus vocat *νῶτα διηνεκῆ*. *διανεκῆ σώματα* Plat. Hipp. I 301 b (contulit Mein.). 2. neque *πυρίκτιτα γῆς* neque *πυρίκτιτος γῆ* intellegi potest. scribo *ἐν πυρικτίτῳ στέγᾳ*. cf. Antiph. 52, 3. de *Timotheo* cf. Antiph. 112. Pherecr. 145, 21.

ΑΜΠΡΑΚΙΩΤΙΣ

Ἐν (*ἄστει*) Bergk. Mus. Rh. XXXIIII 328 n. 3.

ΑΝΤΕΡΩΝ

7

περιστέρια γὰρ εἰσάγων καὶ στρουθία

Athenaeus 14, 654 b *Ἀναξανδρίδης ἐν Ἀντερῶντι κτλ.* *παρεισάγων* A. Hirschig. Annot. crit. 4 sine ulla necessitate.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ

8

κακομαθής

Ἀναξανδρίδης Ἀχιλλεῖ. Bekker. Anecd. 104, 17.

ΓΕΡΟΝΤΟΜΑΝΙΑ

Cf. fr. 10. Protagonista utebatur poeta Philemone. Aeschin. 1, 115. Mein. I 369.

9

τὴν ἐκ Κορίνθου Λαΐδ' οἶσθα; B. πῶς γὰρ οὔ;
τὴν ἡμετέρειον. A. ἦν ἐκείνη τις φίλη
Ἄντεια. B. καὶ τοῦθ' ἡμέτερον ἦν παίγνιον.
A. νὴ τὸν Δί' ἤνθει τότε Λαγίσκιον, τότ' ἦν
καὶ Θεολύτη μάλ' εὐπρόσωπος καὶ καλή,
ὑπέφαιν' ἐσομένη δ' Ὤκιμον λαμπρὸν πάνυ.

Athenaeus 13, 570 d e *μνημονεύει τῆς Λαΐδος καὶ Ἀναξανδρίδης ἐν Γεροντομανίᾳ καὶ ἄλλας ἑταίρας αὐτῇ συγκαταλέγει διὰ τούτων κτλ.* 1. *λαΐδα* A. 2. *τὴν ημεριον ην ἐκεινη τις φιαλη* A. *ἡμε-*

τέρειον Abresch. Diluc. Thucyd. 489. φίλη VL. τὴν Ἱμεραίαν Casaub. τὴν Ὑκκαρείαν Schweigh. 3. ἄντεια, non ἄνθεια, A. 4. Λαγίσκιον, τότ' ἦν Mein.] Λαγίσκη, ἦν δὲ τότε A. ἤνθει καὶ Λαγίσκιον τότε· Mein. Anal. Ath. 266. ἤνθει καὶ Λαγίσκη· καὶ τότε | ἦν Dobr. Adv. II 344. 6. λαμπρὰ Dobr.

2. ἡμετέρειος 'nostratem potius significat quam nostrum.' Lobeck. Paralip. 322. 5. εὐπρόσωπος καὶ καλή, ut Arist. Plut. 976 (Mein.).

10

καίτοι πολλοί γε πονοῦμεν.
τὸν ἀσύμβολον εὗρε γέλοια λέγειν Ῥαδάμανθυς καὶ Παλαμήδης.

Athenaeus 14, 614 c Ἀναξανδρίδης δ' ἐν Γεροντομανίᾳ καὶ εὑρετὰς τῶν γελοίων φησὶ γενέσθαι Ῥαδάμανθυν καὶ Παλαμήδην, λέγων οὕτως κτλ. — πολλοὶ (sic) A. Aristot. Rhet. 3, 12 ἀνάγκη δὲ μεταβάλλειν τὸ αὐτὸ λέγοντας· ὅπερ ὡς προοδοποιεῖ τῷ ὑποκρίνεσθαι· 'οὗτός ἐστιν ὁ κλέψας ὑμῶν, οὗτός ἐστιν ὁ ἐξαπατήσας, οὗτος ὁ τὸ ἔσχατον προδοῦναι ἐπιχειρήσας.' οἷον καὶ Φιλήμων ὁ ὑποκριτὴς ἐποίει ἔν τε τῇ Ἀναξανδρίδου Γεροντομανίᾳ, ὅτε λέγει 'Ῥαδάμανθυς καὶ Παλαμήδης, καὶ ἐν τῷ προλόγῳ τῶν Εὐσεβῶν τὸ ἐγώ· ἐὰν γάρ τις ταῦτα μὴ ὑποκρίνηται, γίνεται ὁ τὴν δοκὸν φέρων. extrema inlustrat Photius ὑπέρου περιτροπή· ἐπὶ τῶν ταὐτὰ ποιούντων καὶ μηδὲν περαινόντων. καὶ αὗται δὲ αἱ παροιμίαι τοῦτο δηλοῦσιν· ὁ Διὸς Κόρινθος . . . καὶ ὁ τὴν δοκὸν φέρων. verba *καίτοι — πονοῦμεν* Athenaei esse censet Schneidewinus G. g. A. 1848 p. 1716. non credo. ὁ ἀσύμβολος per εὐφημισμὸν quendam parasitus dicitur; ac talem poeta videtur induxisse tamquam artis suae laudatorem. is eam antiquitus ortam, ut Protagoras apud Platonem sophisticam, et *multorum opera paullatim excultam* esse docebat. fort. tamen γ' ἐπονοῦμεν. tum exempli causa vetustissimum Rhadamanthi Palamedisque inventum commemorabatur cum multis aliis sine dubio.

ΔΙΔΥΜΟΙ

11

βρέτας

ὁ ἀναίσθητος. Ἀναξανδρίδης Διδύμοις. Bekker. Anecd. 85,19. significatione propria Arist. Eq. 31. Lys. 562.

ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΓΟΝΑΙ

Cf. Bergk. Mus. Rhen. XXXIIII 328 n. 3. eodem nomine Polyzelus fabulam scripserat.

ΕΛΕΝΗ

12

Α. ἄγκυρα, λέμβος, σκεῦος ὅ τι βούλει λέγε.
Β. ὦ Ἡράκλεις, ἀβελτερείου τεμενικοῦ.
Α. ἀλλ' οὐδ' ἂν εἰπεῖν τὸ μέγεθος δύναιτό τις.

Suidas ἀβέλτερος· λέγουσι δὲ καὶ ἀβελτήριον τὴν ἀβελτηρίαν. Ἀναξανδρίδης Ἑλένῃ κτλ. 2. ἀβελτερείου Dindf.] ἀβελτηρίου. τεμενικοῦ] τεκμήριον (ἀβελτερίου) Reisig. Coniect. 17. δηλουμένου Lobeck. Phryn. 519. aliam emendationum incredibilium congeriem qui volet inveniet apud Bernhardyum. nec probabiliora sunt quae de hac ecloga Herwerdenus exposuit Mnem. nov. VI 66, ἀβελτερίου γ' Ἑλληνικοῦ vel θοὐλληνικοῦ vel στ' Ἑλληνικοῦ (volebat σθ') scribens. de forma ἀβελτέρειος 'nihil decerni potest'. Lobeck. Paralip. 322. miror neminem incidisse in ἀβελτερίου Τιτανικοῦ, quod propter τὸ μέγεθος v. 3 aliquam habet probabilitatem. cf. Plat. Leg. 3, 701 c. sed ne hoc quidem quicquam proficitur.
Praeterea cf. fr. 81 et Alexandri comici fr. 3. Mein. I 370.

ΕΡΕΧΘΕΥΣ

(Ἐπὶ Φανο)στράτου (Ol. 99, 2) Bergk. Mus. Rhen. XXXIIII 328 n. 3.

ΕΥΣΕΒΕΙΣ

Aristot. Rhetor. 3, 12, exscr. fr. 10, unde cognoscitur in prologo fabulae pronomen ἐγώ identidem fuisse repetitum.

ΖΩΓΡΑΦΟΙ

Perperam interdum Γεωγράφοι vel Γεωγράφος. nam geographiae quae proprie dicitur geographorumque nomen, Platonis Aristotelisque aetati ignotum — siquidem liber de mundo, ubi p. 393ᵇ, 29 οἱ εὖ γεωγραφήσαντες commemorantur, post Chr. n. demum scriptus esse videtur — non ante Eratosthenem exstitisse consentaneum est. neque vero Ἁγίας, ut semel auctor comoediae dicitur, quicquam aliud est quam ΑΝΑΞ(ανδρίδου) nomen per compendium scriptum. cf. Amphid. 49. 51. — fuerunt Ζωγράφοι(-ος) etiam Antiphanis, Diphili, Hipparchi, ut *Pictores* L. Pomponii Bononiensis. cf. Mein. I 370. 1. 416. III 168. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² p. 242.

13

πυξίον λαβὼν κάθου.

Pollux 10, 59 εἴρηται μὲν γὰρ καὶ ἐπὶ ζωγράφου τοὔνομα (πυξίον) ἐν Ἀναξανδρίδου Ζωγράφοις ἢ Γεωγράφοις, ἑκατέρως γὰρ ἐπιγράφεται τὸ δρᾶμα· κτλ. Bekker. Anecd. 113 in. πυξίον· ὅπου

οἱ ζωγράφοι γράφουσιν. Ἁγίας Ζωγράφῳ. tunc igitur *κάθου* pro *κάθησο* iam in usu fuit. cf. Alexid. 224. Aristoph. fr. 620.

14

κιννάβαρις

ἀρσενικῶς. Ἀναξανδρίδης Γεωγράφῳ. Bekker. Anecd. 104, 32. et 1208 (ad 999, 27) *τὸ δὲ κιννάβαρι καὶ ἀρσενικῶς εὑρέθη, ὁ κιννάβαρις. εὕρηται γὰρ παρὰ Ἀλεξανδρίδῃ ἡ αἰτιατικὴ τὸν κιννάβαριν.*

ΗΡΑΚΛΗΣ

15

ὁ μὲν γὰρ εὐφυής τις εἶναι φαίνεται,
ὡς δ' εὐρύθμως λαβὼν τὸ μελετητήριον
εἶτ' ἐσχεδίασε δριμέως ἐν . . παπαῖ,
μεστὸς γενόμενος πρὸς τὸν Ἀργᾶν βούλομαι
κωδωνίσας πέμψαι σ' ἀγωνιούμενον,
ἵνα καὶ σὺ νικᾷς τοὺς σοφιστάς, ὦ φίλε.

Athenaeus 14, 638 d *τοῦ Ἀργᾶ μνημονεύει . . . Ἀναξανδρίδης ἐν Ἡρακλεῖ κτλ.* 2. *εὐρύθμως* Schweigh.] *εὔρυθμος* A. 3. *ενπαπαι* A. lacunam indicavit Schweigh. *δριμέως παπαῖ παπαῖ* Casaub. *δριμέως εὖ μάλα παπαῖ* Mein. — Eustath. 1455, 34 *Εὐριπίδης* (cum multis aliis) *ἐπὶ συνετοῦ εἴρηκε τὸ δριμύ.* Cycl. 104 *δριμὺ Σισύφου γένος.* cf. quae ad Arist. Av. 255 adnotavimus. 4. *μεστὸς γενόμενος* i. e. cum satis cantu tuo me delectavero. Bekker. Anecd. 442, 30 *Ἄργας· ὁ δεινότατος παρ' ἡλικίαν ἄργας καλεῖται. οὕτως ἔλεγον καὶ τὸν Δημοσθένην* (Plutarch. Dem. 4. Aeschin. 2, 99. Harpocrat. et Hesych. *ἀργᾶς*). fuit autem *Argas* illo tempore cantor et citharoedus celeberrimus. cf. 41, 17. Alexid. 19. de accentu Herodian. I 51, 4 (cf. 54, 3) *ἔτι δὲ περισπῶνται ταῦτα μόνως κύρια ἢ ὑποκοριστικά, Ἑρμᾶς, Ἀργᾶς κτλ.* 6. *sophistae* hic sunt musici, ut Protagoras apud Platonem principes cuiusque artis sophistas adpellabat.

videntur duo pueri artis musicae magistro in disciplinam tradi, quorum alter ei magnopere probatur. alter fortasse Hercules fuit. *τὸ μελετητήριον* hic est *instrumentum* musicum. Hesych. *μελετητήριον οἶκος ἢ ὄργανον, ἐν ᾧ τις μελετᾷ.* 5. *κωδωνίσας*, ubi accuratius te examinavero.

ΘΕΤΤΑΛΟΙ

16

λιθάζειν

οὐχὶ λεύειν καὶ καταλεύειν. Ἀναξανδρίδης Θετταλοῖς. Bekker. Anecd. 106, 10.

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

Eodem nomine comoedias composuerunt Philemon, Menander, Diphilus, Archedicus, Dioxippus, ac latine Luscius Lavinius, Menandri ut videtur imitator. cf. Donat. Ter. Eun. prol. 10. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.[2] p. 84.

17

ο τὸ σκόλιον εὑρὼν ἐκεῖνος, ὅστις ἦν,
τὸ μὲν ὑγιαίνειν πρῶτον ὡς ἄριστον ὂν
ὠνόμασεν ὀρθῶς, δεύτερον δ' εἶναι καλόν,
τρίτον δὲ πλουτεῖν, τοῦθ', ὁρᾷς, ἐμαίνετο·
μετὰ τὴν ὑγίειαν γὰρ τὸ πλουτεῖν διαφέρει·
καλὸς δὲ πεινῶν ἐστιν αἰσχρὸν θηρίον.

Athenaeus 15, 694 ef *ᾀσθέντος τούτου (τοῦ σκολίου)...ὁ Μυρτίλος ἔφη Ἀναξανδρίδην αὐτὸ διακεχλευακέναι τὸν κωμῳδιοποιὸν ἐν Θησαυρῷ λέγοντα οὕτως κτλ.* 2. *ὂν* Bergk. Poet. lyr. Scol. 8] *ἦν* A. 6. *πεινῶν* Canterus] *πίνων* A.

scolium quod Simonidis antiquitus vel Epicharmi vel alius poetae esse dicebatur Athenaeus 15, 694 e exscripsit: *ὑγιαίνειν μὲν ἄριστον ἀνδρὶ θνατῷ, δεύτερον δὲ καλὸν φυὰν γενέσθαι, τὸ τρίτον δὲ πλουτεῖν ἀδόλως, καὶ τὸ τέταρτον ἡβᾶν μετὰ τῶν φίλων.* cf. Philem. 163. oratio cum nimis inpedita videatur, v. 3 scribendum censeo *ὀρθῶς ὀνομάσας*. 4. *ὁρᾷς.* cf. quae adnotavimus ad Arist. Nub. 355. 'secundo loco' inquit 'ponendae erant divitiae, non forma corporis: nam sine divitiis venustas nullius pretii est'.

18

ἀναλαβὼν μόναυλον ηὔλουν τὸν ὑμέναιον.

Athenaeus 4, 176 a *Ἀναξανδρίδης δ' ἐν Θησαυρῷ κτλ.* possunt esse tetrametri reliquiae vel trimetrorum. in exitu supplere licet sexcenta. — cf. 51.

ΘΗΣΕΥΣ

19

ὅτε τὰς μορίας ἔτρωγεν, ὥσπερ καὶ Πλάτων.

Diogenes Laert. 3, 26 *τοιοῦτος δ' ὢν (Πλάτων) ὅμως ἐσκώφθη καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῶν κωμικῶν... Ἀναξανδρίδης ἐν Θησεῖ κτλ.* *καὶ* add. G. Hermannus. — i. e. 'in Academia versabatur, olearum sacrarum plena'. olivis autem maxime delectatum fuisse Platonem narrat Diog. L. 6, 25.

20

παρθένοι παίζουσι πρὸς ἐλάφρ' ἐξαλλάγματα.

Bekker. Anecd. 96, 4 ἐξαλλάγματα· Ἀναξανδρίδης Θησεῖ κτλ. ἐλαφρὰ cod. παίζουσιν εὐθὺς Mein. παίζειν φιλοῦσι Herwerd. Mnem. nov. VI 66. Phrynich. Ecl. 363 ἐξαλλάξαι τὸ τέρψαι καὶ παραγαγεῖν εἰς εὐφροσύνην. φυλαττόμενον χρὴ οὕτω λέγειν· οὐ γὰρ χρῶνται οἱ δόκιμοι. Φιλιππίδης δὲ καὶ Μένανδρος αὐτῷ χρῶνται. cf. Bekker. Anecd. 96, 1. Zonar. 767.

ΙΩ

(Ἐπὶ Ἱπ)ποδάμαντος (Ol. 101, 2) Bergk. Mus. Rh. XXXIIII 328 n. 3.

ΚΑΝΗΦΟΡΟΣ

Sexti Turpilii *Canephorum* veri similius est ex Menandrea expressam esse. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² p. 86.

21

ἅπαντές ἐσμεν πρὸς τὰ θεῖ' ἀβέλτεροι,
κοὐκ ἴσμεν οὐδέν.

Stobaeus Ecl. II 1, 3 Ἀναξανδρίδης Κανηφόρῳ. Ἀναξ. Canterus in vers.] 'Ἀλεξανδρίδης A. Ἀλεξανδρίδου ἀνηφόρῳ ad latus contextus graeci'. Gaisf.

ΚΕΡΚΙΟΣ

Κερκύων Reines. Defens. var. lect. 72. Mein. I 371. cf. quae ad Arist. Av. 553. 558 adnotavimus. an Κερκιδᾶς Arcas (Demosth. 18, 295. Polyb. 18, 14, 2. 12. Harpocr. Κερκίδας) intellegendus est?

22

ἐρυθρότερον καρῖδος ὀπτῆς σ' ἀποφανῶ.

Athenaeus 3, 106 a Ἀναξανδρίδης . . ἐν Κερκίῳ κτλ. sine poetae nomine Eustath. 1220, 53. ἐρυθρότερον C Eust.] ἐρυθρώτερον A. 'πτῆς C Eust.] ὀπτῶν A. servo nescio quis minari videtur.

ΚΙΘΑΡΙΣΤΡΙΑ

23

βύστρα

Pollux 10, 172 τοῦτο δὲ (βύσμα) βύστραν ἕτεροι κεκλήκασιν, ὡς Ἀναξανδρίδης Κιθαριστρίᾳ. cf. Antiphan. 180.

ΚΥΝΗΓΕΤΑΙ

24

υἱὸς γὰρ οἰκόσιτος ἡδὺ γίνεται.

Athenaeus 6, 247 e f *Ἀναξανδρίδης ἐν Κυνηγέταις κτλ.* cf. Antiphan. 200. Anaxil. 39.

ΚΩΜΩΙΔΟΤΡΑΓΩΙΔΙΑ

Cf. Mein. I 247 et quae ad Alcaei *Comoedotragoediam* nos adnotavimus I 760.

25

γελασίνην

τὴν πολλὰ γελῶσαν. Ἀναξανδρίδης ἐν Κωμῳδοτραγῳδίᾳ. Bekker. Anecd. 87, 23. *γελασιήδην* cod. — apud Abderitas Democritus *Γελασῖνος* adpellabatur. Aelian. V. h. 4, 20.

ΛΟΚΡΙΔΕΣ

Titulo forsitan aliquid lucis adferat Athenaeus 12, 516 a *οὐ μόνον Λυδῶν γυναῖκες ἄφετοι τοῖς ἐντυχοῦσιν, ἀλλὰ καὶ Λοκρῶν τῶν Ἐπιζεφυρίων.* 14, 639 a. 15, 697 b *αἱ Λοκρικαὶ καλούμεναι (ᾠδαί), μοιχικαί τινες τὴν φύσιν ὑπάρχουσαι.* Strab. 6, 259. 60. cf. tamen etiam Polyb. 12, 5 et quae ad *Φιαληφόρου* titulum adnotavimus.

26

λῆμμα καὶ ἀνάλωμα

Ἀναξανδρίδης Λοκρίσιν. Bekker. Anecd. 106, 25. ‘cod. *ἀνήλωμα* vel *ἀνήλωμαι*’.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ

Thraciae regem, non Lacedaemonium neque Atheniensem significari existimo.

27

καὶ συμπαίζει καριδαρίοις
μετὰ περκιδίων καὶ θραττιδίων,
καὶ ψητταρίοις μετὰ κωθαρίων,
καὶ σκινδαρίοις μετὰ κωβιδίων.

Athenaeus 3, 105 f *Ἀναξανδρίδης Λυκούργῳ κτλ.* v. 1. 2 idem 7, 329 e *ὅτι δὲ θρᾶτταν ἔλεγον τὸ θαλάττιον ἰχθύδιον, καὶ Ἀναξανδρίδης παρίστησιν ἐν Λυκούργῳ λέγων οὕτως κτλ.* 1. *συμπαίζει* A 105] *συμπλιάζειν* A 329. *καριδαρίοις* A 105] *κορακινιδίοις*

A 329. 2. περκιδίων A 329] περδικίων A 105. at πέρδικες semper Attici. θραττιδίων A 329] θριττιδίων A 105. 3. ψητταρίοις Lobeck. Phryn. 74] ψιτταδίοις A. κωθαρίων Schweigh.] κωβιδαρίων A. — καὶ συμπαίζει | καριδαρίοις μετὰ περκιδίων, | κορακινιδίοις μετὰ θραττιδίων Meinekius propter discrepantiam Athenaei: in quibus offendit asyndeton conl. 3 et 4. in κωβιδίων offendit prius ι breve (a κωβιός). μετὰ καρκινίων Mein.

si Lycurgum recte Thraciae regem interpretati sumus, Bacchus hic significatur a rege in mare expulsus. bene Hom. Il. 6, 130 sq. confert Mein. Anal. Ath. 48. ξυμπαίζει, ut Arist. Av. 1098, ubi cf. adnot.

ΜΑΙ[ΝΟΜΕΝΟΣ]

Vel *Μαινόμενοι* (-ομένη) ἐπὶ Χίωνος (Ol. 103, 4) Bergk. Mus. Rh. XXXIIII 328 n. 3. *Μαινόμενος* etiam Diphili fuit et Diodori.

ΜΕΛΙΛΩΤΟΣ(Ν)

De *arbore meliloto* cf. Strab. 17, 831, de *flore* Plin. N. h. 21, 53. 63. 13, 12.

28

οὐ μανικόν ἐστ' ἐν οἰκίᾳ τρέφειν ταῶς,
ἐξὸν τοσουτονὶ δύ' ἀγάλματ' ἀγοράσαι;

Athenaeus 14, 654. 5 ὅτι δὲ καὶ τιθασοὺς εἶχον αὐτοὺς (τοὺς ταῶς) ἐν ταῖς οἰκίαις . . . παρίστησιν . . . Ἀναξανδρίδης ἐν Μελιλώτῳ κτλ. 1. οὐχὶ et οἰκίδαι A. οὐ Dindf. 2. τοσουτονὶ δύ' Coraes] τοιούτουσίδυο A. λαβεῖν δύ' ἀγάλματα | ἀγορᾶς Dobr. Advers. II 350 inrideri existimans Eurip. El. 388. cf. Metag. 10. quae coniectura est infelicissima: quis enim umquam *emit* ἀγάλματα ἀγορᾶς? videndum potius an scripserit poeta δύ' ἀ γ έ λ α ς, 'cum duo greges non pluris constent quam par pavonum'. loquitur agricola.

29

τὸ κυλικεῖον

ἔστι καὶ παρὰ Ἀναξανδρίδῃ ἐν Μελιλώτῳ. Athenaeus 11, 460e. cf. Aristoph. fr. 104.

ΝΗΡΕΥΣ

Significatur *Nereus Chius*, coquus et caupo illis temporibus notissimus. Meinek. I 372. cf. Euphron. 1, 6. fortasse haec fabula non diversa fuit ab ea cui *Νηρηίδες* nomen est.

30

ὁ πρῶτος εὑρὼν πολυτελὲς τμητὸν μέγα
γλαύκου πρόσωπον, τοῦ τ' ἀμύμονος δέμας

θύννου τά τ' ἄλλα βρώματ' ἐξ ὑγρᾶς ἁλός,
Νηρεὺς κατοικεῖ τόνδε πάντα τὸν τόπον.

Athenaeus 7, 295 e *Ἀναξανδρίδης* (*ἀναξανδρείδης* A) *Νηρεῖ κτλ.* 2. *ἀμύμονος* Dobr.] *ἀκύμονος* A. 4. *κατοικῶ* Naber. Mnem. nov. VIII 54 sine ulla necessitate. quid sit *πολυτελὲς τμητὸν γλαύκου πρόσωπον* nemo facile exputabit. scribendum est *ὁ πρῶτος εὑρὼν πουλύποδας, τιλτόν, μέγα γλ. πρ.* et paullo post *τά τ' ἄλλα βρωτὰ τἀξ ὑγρ. ἁλ.* cf. Eur. Suppl. 1110. Xen. Laced. reip. 5, 3 et de *τιλτῷ* Plat. com. 193. Nicostr. 5, 5. iocus petitur ex duplici nominis Nerei significatione.

31

γογγυσμός

ἀντὶ τοῦ τονθορυσμοῦ (cod. *θορυσμοῦ*). *Ἀναξανδρίδης Νηρεῖ.* Bekker. Anecd. 87, 5.

Praeterea cf. Anaxilae fr. 23.

ΝΗΡΗΙΔΕΣ

32

δὸς δὴ τὸν χόα
αὐτῷ σύ, Κῶμε, καὶ τὸ κυμβίον φέρων.
Εὐριπίδης τις τήμερον γενήσεται.

Athenaeus 11, 482 c d *μνημονεύει* (*Εὐριπίδου*) *καὶ Ἀναξανδρίδης Νηρηίσιν κτλ.* 1. *χό'* A. 2. *σύ, Κῶμε* (servi nomen est) Mein.] *σύγκωμε* A. *αὐτῷ φέρων, σύγκωμε, καὶ τὸ κυμβίον* Bergk. R. c. Att. 85 not. 3. *τήμερον* Dindf.] *σήμερον.*

Athen. 11, 482 c *οὐ τὸν τραγικὸν λέγει* (*Εὐριπίδην* *Ἔφιππος* 9. 16) *ποιητήν, ἀλλά τινα ὁμώνυμον αὐτῷ, ἤτοι φίλοινόν τινα ἢ αἰτίαν* (*famam*) *ἔχοντα οὐ χρηστήν, ὥς φησιν Ἀντίοχος ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν τῇ μέσῃ κωμῳδίᾳ κωμῳδουμένων ποιητῶν.* versum 3 fortasse alteri personae tribuendum esse iam Meinekius adnotavit in ed. mai.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ

33

τῶν ζωγράφων μὲν ἡ καλὴ χειρουργία
ἐν τοῖς πίναξι κρεμαμένη θαυμάζεται,
αὕτη δὲ σεμνῶς ἐκ λοπάδος ἁρπάζεται
ἀπὸ τοῦ ταγήνου τ' εὐθέως ἀφανίζεται.
ἐπὶ τίνα δ' ὧδ' ἄλλην τέχνην, ὦ χρηστὲ σύ,
τὰ στόματα τῶν νεωτέρων κατακάετ', ἢ
ὠθισμός ἐστι δακτύλων τοιουτοσὶ

ἢ πνιγμός, ἂν μὴ ταχὺ δύνηται καταπιεῖν;
ἀλλ' οὐ μόνη γὰρ τὰς συνουσίας ποιεῖ
εὔοψος ἀγορά; τίς δὲ συνδειπνεῖ βροτῶν
φρυκτοὺς καταλαβὼν ἢ κορακίνους ὠνίους
ἢ μαινίδ'; ὡραῖον δὲ μειρακύλλιον
ποίαις ἐπῳδαῖς ἢ λόγοις ἁλίσκεται
τίσιν, φράσον γάρ, ἂν τις ἀφέλῃ τὴν τέχνην
τὴν τῶν ἁλιέων; ἥδε γὰρ δαμάζεται,
ἑφθοῖς προσώποις ἰχθύων χειρουμένη,
ἄγουσ' ὑπ' αὐτὰ σώματ' ἀρίστου πύλας
ἀσύμβολον κλίνειν τ' ἀναγκάζει φύσιν.

Athenaeus 6, 227 b *καὶ οἱ ἁλιεῖς ἐπὶ τῇ τέχνῃ μέγα φρονοῦσι μᾶλλον ἢ οἱ ἄριστοι τῶν στρατηγῶν. παράγει γοῦν τινα τούτων Ἀναξανδρίδης ἐν Ὀδυσσεῖ περὶ τῆς ἁλιευτικῆς τέχνης τάδε λέγοντα κτλ.* 2. *πίναξιν* A. 3. *αὕτη* Schweigh.] *αὐτὴ* A. *δ' ἀσέμνως* Bothius. 4. *ταγήνου ου* in ras. m.[1] A. 5. *ὧδ'* add. Erfurdt. Obs. 431. *δῆτ'* Bergk. 6. *κατακάετ' ἢ* Dobr. Arist. Plut. 361 p. 44] *κατακάεται* A. 7. *ὠθισμός* C] *ἠθισμός* A. *δακτύλων*] *γαστρίδων*? cf. quae ad Arist. Ran. 200 adnotavimus. *τοιουτοσὶ* Dobr.] *τοιούτων* A. 8. *ἂν* Dindf.] *ἐὰν* A. 9. *ἀλλ' οὐ μόνη* cum interrog. post *ἀγορά* Casaub.] *ἄλλου μονονη* A. *ἀλλ' οὖν μόνη* Dindf. 11. *φρύκτ' οὐ* Casaub. (potius *μὴ*). *κωρακίνους* A. 12. *μαινίδ'* Casaub.] *μηδὲν* A. 14. *ἂν* Dindf.] *ἐάν* A. 15. *τὴν* add. Iacobs. Addit. Ath. 135. 17. *ἄγουσ'*] *οἴγουσ'* Erfurdt. Obs. 456. idem *αὐτὰ τὰ*. *ἀρίστου*] *Εὐρύτου* Iacobs. (*ἄγουσί τ' αὖ τὰ σώματ' ἐπ' Εὐρ. π.*) et Erf. multo deterius Herwerd. Obs. crit. 55.

3. *ἐκ λοπάδος* ad *elixa*, *ἀπὸ τοῦ ταγήνου* ad *frixa* pertinere monet Schweighaeus. 5. non recte se habet *κατακάειν τὰ στόματα ἐπί τι*. dici poterat *ἐκκάονται αἱ καρδίαι ἐπί τι*: sed quid reponendum sit nescio. 11. Hesych. *φρυκτά· ξηρὰ ἰχθύδια εὐτελῆ.* atque etiam coracini vilissimi habebantur. Pherecr. 56. Amphid. 22. Diphil. 71. Antiph. 68, 15. non hoc dicit piscator neminem cum altero cenare velle, nisi pisces frixos aut coracinos reperiat (Casaub.), vel si ne frixos quidem coracinosve reperiat: ei enim ab hominibus delicatioribus omnino contemnebantur: sed neminem apud eum cenare velle, qui pro pretiosioribus qui tum diligebantur piscibus nihil nisi vilissimos frixos et coracinos emat. itaque cum *in foro emere* apud Graecos sit *λαμβάνειν*, non *καταλαμβάνειν* (cf. quae adnotavimus ad Phrynich. 51), scribendum est *φρυκτοὺς λαβόντι καὶ κορακίνους κτλ.*: nam ex *καί* quod oblitus erat librarius suprascripto ortum est *κατα*, ut *ἢ* natum est ex *τι*. 16. *προσώποις*, ut 30, 2. Athen. 7, 295 a (attulit Mein.) *καὶ γὰρ τὸν Θησέα γεγονότα καλὸν ὑπολαμβάνω τοῦ Τληπολέμου*

τὸν ἰχθὺν τοῦτον (γαλεὸν) αὐτῷ παρασχόντος παρεσχηκέναι. 'circumscribitur verbis *Εὐρύτου πύλαι ἡ πυγή* conl. Diog. L. 6, 59.' Iacobs. — nolo omittere Hesych. *δημίαισι πύλαις· κοιναῖς, ἐπεὶ προειστήκεσαν ἐν ταῖς πύλαις αἱ πόρναι.*

34

ὑμεῖς γὰρ ἀλλήλους ἀεὶ χλευάζετ', οἶδ' ἀκριβῶς·
ἂν μὲν γὰρ ᾖ τις εὐπρεπής, ἱερὸν γάμον καλεῖτε·
ἐὰν δὲ μικρὸν παντελῶς ἀνθρώπιον, σταλαγμόν.
λαμπρός τις ἐξελήλυθ', . . ὄλολυς οὗτός ἐστι·
λιπαρὸς περιπατεῖ Δημοκλῆς, ζωμὸς κατωνόμασται·
χαίρει τις αὐχμῶν ἢ ῥυπῶν, κονιορτὸς ἀναπέφηνεν·
ὄπισθεν ἀκολουθεῖ κόλαξ τῳ, λέμβος ἐπικέκληται·
τὰ πόλλ' ἄδειπνος περιπατεῖ, κεστρῖνός ἐστι νῆστις.
εἰς τοὺς καλοὺς δ' ἂν τις βλέπῃ, καινὸς θεατροποιός·
ὑφείλετ' ἄρνα ποιμένος παίζων, Ἀτρεὺς ἐκλήθη·
ἐὰν δὲ κριόν, Φρίξος· ἂν δὲ κῳδάριον, Ἰάσων.

Athenaeus 6, 242 de *τῶν δὲ τοιούτων ἐπιθέτων, ἃ ἐπὶ χλεύῃ Ἀθηναῖοι παίζοντες ἔλεγον, μνημονεύει Ἀναξανδρίδης ἐν Ὀδυσσεῖ οὕτως κτλ.* Eustathius 1642, 59 (sine auctoris nomine) *φησὶ γοῦν τις πρὸς Ἀθηναίους, ὡς ὑμεῖς ἀλλήλους κτλ.* (om. 2. 4. 9). v. 7 Eustathius 1761, 49 *τοῦ δὲ καὶ λέμβον τὸ ἐφόλκιον λέγεσθαι χρῆσις φέρεται Ἀναξανδρίδου παρὰ τῷ Ἀθηναίῳ.* v. 8 Athenaeus 7, 307 ef *Ἀναξανδρίδης Ὀδυσσεῖ κτλ.* 1. *χλευάζετε* A. 2. *ἂν* Dindf.] *ἐὰν* A. 3. *ἂν μὲν γὰρ ᾖ τι σμικρὸν* Eustathius, quia v. 2 omisit, et in exitu *καλεῖτε αὐτὸν στ.* 4. *εὐθὺς* post *οὗτος* inserit Porson. Miscell. 237, post *ἐξελήλυθ'* Mein., *ὑμῖν* V 81. *ολολυς* A. 5. *Δημοκλῆς* om. Eust. 7. *τῳ*] *τῶι* A Eust. 8. *πολλὰ* A 307. *ἐστιν νῆστις* A 242. 11. *ἂν* Dindf.] *ἐὰν* A.

2. *ἱερὸν γάμον* 'Hymenaeum dicit in Iunonis Iovisque nuptiarum imitamentis ministrantem'. Mein. Anal. Athen. 105, ut venustulum hominem ornatum eum prodiisse censens. Philox. Cyther. 13 Bergk. *Γάμε, θεῶν λαμπρότατε.* 3. *Stalagmus* apud Plautum servus est in Captivis. 4. Phot. 329, 18 *ὄλολυν· Μένανδρος* (900 Mein.) *τὸν γυναικώδη καὶ κατάθεον καὶ βάκηλον.* cf. Herodian. I 236, 29. 237, 11. II 938, 16. 5. quis fuerit *Democles* non constat. nam Dionysii quidem adulator, de quo Athenaeus loquitur 6, 250 et 13, 584 f., vix videtur significari posse. cf. etiam Isae. 5, 5. 9. Demosth. 25, 47 et Dinarch. *κατὰ Δημοκλέους. ζωμός*, cf. Aristophont. 4 et de perfecto Antiphan. 204. 6. *κονιορτός Euctemonis* erat cognomen. Demosth. 21, 139 *Εὐκτήμων ὁ κονιορτός· τοιοῦτοί τινές εἰσι μισθοφόροι περὶ αὐτὸν (Μειδίαν).* 9. *θεατροποιός* corruptum est. scr. *βλέπῃ παῖδας, θεατροπίπης.* cf. quae ad Arist. Eq. 407

adnotavimus. *θεατροτορύνη Μέλισσα* Athen. 4, 157 a. 10. 'pro *Atreo* potius Thyestem commemorari exspectes'. Mein. coni. Eurip. El. 719. Preller. Myth. gr.[2] II 388.

ΟΠΛΟΜΑΧΟΣ

Magister aliquis armorum significatur, qualem ridicule describit Plato in Lachete. orta erat *ἡ ὁπλομαχία* sub exitum belli Peloponnesiaci et ambigebant de utilitate eius Athenienses.

35

μάγαδιν λαλήσω μικρὸν ἅμα σοι καὶ μέγαν.

Athenaeus 4, 182 d *ὁ δὲ μάγαδις καλούμενος αὐλὸς... ἐν ταὐτῷ ὀξὺν καὶ βαρὺν φθόγγον ἐπιδείκνυται, ὡς Ἀναξανδρίδης* (*ἀλεξανδρίδης* A, corr. Meurs.) *ἐν Ὁπλομάχῳ φησί κτλ.* et 14, 634 e *Τρύφων δ' ἐν δευτέρῳ περὶ ὀνομασιῶν λέγει οὕτως 'μάγαδις ἐν ταὐτῷ ὀξὺν καὶ βαρὺν φθόγγον ἐπιδείκνυται, ὡς Ἀναξανδρίδης* (*ἀλεξανδρίδης* A) *ἐν Ὁπλομάχῳ φησίν' κτλ.* magadis utrum tibia sit an cithara disceptatur Athen. 14, 634 c — 636 b. *μέγα* Casaub. 'aut *λαλήσω* corruptum aut scribendum *μάγαδι* et *μέγα*'. Mein. non intellego.

36

λεπτοτέρως

Ἀναξανδρίδης Ὁπλομάχῳ. Bekker. Anecd. 106, 18.

ΠΑΝΔΑΡΟΣ

Hom. Il. 2, 827. 4, 88 sq. 5, 168 sq.

37

οὐκ ἐπικεκυφὼς ὀρθός, ὦ βέλτιστ', ἔσει·
αὕτη δὲ καριδοῖ τὸ σῶμα καμπύλη,
ἄγκυρά τ' ἐστὶν ἄντικρυς τοῦ σώματος.

Athenaeus 3, 105. 6 *ὁ δ' αὐτὸς* (*Ἀναξανδρίδης*) *κἀν Πανδάρῳ φησίν κτλ.* Eustathius 1220, 49 *ἐκ τῆς καρῖδος χρηστόν ἐστι τὸ καριδῶ, ἤγουν ὡς εἰπεῖν σφαιρῶ, οἷον αὕτη δὲ καριδοῖ τὸ σῶμα, καμπύλη τ' ἄγκυρά ἐστι.* 1. *ἐπικεκυφὼς* Casaub.] *ἐπικεκρυφὼς* A. *ἀνακεκυφὼς* cum interrog. post *ἔσει* Mein. Anal. Ath. 48. *ἔσει* Dindf.] *ἔσῃι* A. 2. *καριδοι* A. *καμπύλη τ' ἄγκυρά τ'* A. *καμπύλη τ' ἄγκυρα* praeter Eustath. C. *καμπύλον* Mein. 3. *σχήματος* G. A. Hirschig. Ann. crit. 5 coni. Arist. Eccl. 150 *διερεισαμένη τὸ σχῆμα τῇ βακτηρίᾳ. αὕτη* certe est *βακτηρία.* mihi scribendum videtur *ἄγκυρά τ' ἐστὶν ἀντ. τὸ σχῆμά σου.*

38

Ἄρεος παιδίον

ἐπὶ τῶν θρασυτάτων. κέχρηται . . . Ἀναξανδρίδης Πανδάρῳ. Suidas *Ἀρεοπαγίτης. Ἀναξ.* Hemsterhus. Arist. Plut. p. 324] *ἀλεξ. Πανδάρῳ* Mein. I 373] *πεισάνδρῳ.*

ΠΟΛΕΙΣ

Meinekius eodem quo Eupolis Civitates in scaenam introduxerit consilio etiam Anaxandridem censet usum esse et praesentibus sociis Aegyptiorum quidem legatos foedus auxiliumque ab Atheniensibus petivisse, Civitatem autem Atheniensium id fieri posse negavisse. de argumento non habeo quod opponam: sed quod in antiqua comoedia Eupolidi licebat, in nova aliter instituendum erat Anaxandridi.

39

οὐκ ἂν δυναίμην συμμαχεῖν ὑμῖν ἐγώ·
οὔθ' οἱ τρόποι γὰρ ὁμονοοῦσ' οὔθ' οἱ νόμοι
ἡμῶν, ἀπ' ἀλλήλων δὲ διέχουσιν πολύ.
βοῦν προσκυνεῖς, ἐγὼ δὲ θύω τοῖς θεοῖς·
τὴν ἔγχελυν μέγιστον ἡγεῖ δαίμονα,
ἡμεῖς δὲ τῶν ὄψων μέγιστον παρὰ πολύ.
οὐκ ἐσθίεις ὕει', ἐγὼ δέ γ' ἥδομαι
μάλιστα τούτοις· κύνα σέβεις, τύπτω δ' ἐγώ,
τοὔψον κατεσθίουσαν ἡνίκ' ἂν λάβω.
τοὺς ἱερέας ἐνθάδε μὲν ὁλοκλήρους νόμος
εἶναι, παρ' ὑμῖν δ', ὡς ἔοικ', ἀπηργμένους.
τὸν αἰέλουρον κακὸν ἔχοντ' ἐὰν ἴδῃς,
κλάεις, ἐγὼ δ' ἥδιστ' ἀποκτείνας δέρω.
δύναται παρ' ὑμῖν μυγαλῆ, παρ' ἐμοὶ δέ γ' οὔ.

Athenaeus 7, 299 f *Ἀναξανδρίδης δ' ἐν Πόλεσι πρὸς τοὺς Αἰγυπτίους ἀποτεινόμενος τὸν λόγον φησίν κτλ.* v. 10. 11 Eustathius 1183, 13 *τοὺς Αἰγυπτίους ἱερεῖς εὐνούχους δηλαδὴ ὄντας σκώπτει τις εἰπὼν ἀπῆρχθαι διὰ τὸ ἐξ αὐτῶν ὡς οἷά τινα προδεδόσθαι ἀπαρχὴν τὴν τμῆσιν τῶν αἰδοίων, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ κτλ.* 3. *διέχουσι* A. 6. *παραπολύ* A. 7. *ὕεια* A. 11. *ἔοικ'* A] *ἔοικεν.* 13. *κλάεις* Dindf.] *κλαίεις* A et *ἥδιστα, ι* ex *η* corr. m.[1]. 14. *δυνατὴ* K. *μυγάλη* A. cf. Cephisodor. 7. Herod. 2, 66. 67.

ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΣ

An *Πρωτεσίλεως*? fortasse tragoediae Euripideae argumentum in ridiculum deflexerat. cf. Preller. Myth. gr.^{2} II 422. quomodo

fragmenta cum fabula Protesilai congruere possint intellegetur conlatis eis quae ex Cobeti Obs. crit. Plat. 124 ad Terei titulum exscripta sunt.

40

μύρῳ δὲ παρὰ Πέρωνος, οὗπερ ἀπέδοτο
ἐχθὲς Μελανώπῳ πολυτελοῦς Αἰγυπτίου,
ᾧ νῦν ἀλείφει τοὺς πόδας Καλλιστράτου.

Athenaeus 12, 553 d *Ἀναξανδρίδης ἐν Πρωτεσιλάῳ κτλ.* idem 15, 689. 690 *Ἀναξανδρίδης Πρωτεσιλάῳ κτλ.* 1. *μύρῳ δὲ* A 553] *μύρον τε* A 689. 2. *ἐχθὲς* A 553] *χθὲς* A 690. *Αἰγυπτίου* A 690] *εναιπτιωι* A 553. 3. *νῦν ἀλείφει* A 690] *συναλείφει* A 553.

de *Perone* unguentario cf. Theopomp. 1. 16. Antiph. 35. *οὗπερ* i. e. *de quo* non nihil vendidit. quis esset ille, qui pedes Callistrati unguere dicitur, ex eis quae praecedebant aut sequebantur perspiciebatur: poterat Melanopus (ac sic Bergk. R. c. Att. 405), poterat vero etiam is qui unguentum vendidisset significari. de *Melanopi Callistratique* in republica gerenda simultatibus Plutarch. Demosth. 13 *Μελάνωπος ἀντιπολιτευόμενος Καλλιστράτῳ καὶ πολλάκις ὑπ' αὐτοῦ χρήμασι μετατιθέμενος* (scr. *μεταπειθόμενος*) *εἰώθει λέγειν πρὸς τὸν δῆμον 'ὁ μὲν ἀνὴρ ἐχθρός, τὸ δὲ τῆς πόλεως νικάτω συμφέρον'.* Aristot. Rhet. 1, 14 init. *ἀδίκημα δὲ μεῖζον, ὅσῳ ἂν ἀπὸ μείζονος ᾖ ἀδικίας. διὸ καὶ τὰ ἐλάχιστα μέγιστα, οἷον ὃ Μελανώπου Καλλίστρατος κατηγόρει, ὅτι παρελογίσατο τρία ἡμιωβέλια ἱερὰ τοὺς ναοποιούς... ὁ γὰρ τρία ἡμιωβέλια ἱερὰ κλέψας κἂν ὁτιοῦν ἀδικήσειεν.* inter legatos ab Atheniensibus Ol. 102, 1 Spartam de pace missos commemorantur Xenoph. Hell. 6, 3, 2. 3. 10. cf. Orat. Att. fragm. ed. Tur. p. 218. 9 et ind. nom. p. 73.

41

κἂν ταῦτα ποιῆθ' ὥσπερ φράζω,
λαμπροῖς δείπνοις δεξόμεθ' ὑμᾶς,
οὐδὲν ὁμοίοις τοῖς Ἰφικράτους
τοῖς ἐν Θράκῃ· καίτοι φασὶν
βουβαυκαλόσαυλα γενέσθαι.
κατὰ τὴν ἀγορὰν μὲν ὑπεστρῶσθαι
στρώμαθ' ἁλουργῆ μέχρι τῆς ἄρκτου·
δειπνεῖν δ' ἄνδρας βουτυροφάγας,
αὐχμηροκόμας μυριοπληθεῖς·
τοὺς δὲ λέβητας χαλκοῦς εἶναι,
μείζους λάκκων δωδεκακλίνων·
αὐτὸν δὲ Κότυν περιεζῶσθαι

ζωμόν τε φέρειν ἐν χοῖ χρυσῇ,
καὶ γευόμενον τῶν κρατήρων
πρότερον μεθύειν τῶν πινόντων.
αὐλεῖν δ' αὐτοῖς Ἀντιγενείδαν,
Ἀργᾶν δ' ᾄδειν καὶ κιθαρίζειν
Κηφισόδοτον τὸν Ἀχαρνῆθεν,
μέλπειν δ' ᾠδαῖς
τοτὲ μὲν Σπάρτην τὴν εὐρύχορον,
τοτὲ δ' αὖ Θήβας τὰς ἑπταπύλους
τὰς ἁρμονίας μεταβάλλειν.
φερνάς τε λαβεῖν δύο μὲν ξανθῶν
ἵππων ἀγέλας, αἰγῶν τ' ἀγέλην,
χρυσοῦν τε σάκος
. . . φιάλην τε λεπαστήν,
Χίου τε πρόχουν, κέρχνων τε χύτραν,
βολβῶν τε σιρὸν δωδεκάπηχυν
καὶ πουλυπόδων ἑκατόμβην.
ταῦτα μὲν οὕτως φασὶ ποιῆσαι
Κότυν ἐν Θρᾴκῃ, γάμον Ἰφικράτει.
τούτων δ' ἔσται πολὺ σεμνότερον
καὶ λαμπρότερον παρὰ δεσποσύνοις
τοῖς ἡμετέροις. τί γὰρ ἐκλείπει
δόμος ἡμέτερος ποίων ἀγαθῶν;
οὐ σμύρνης καὶ Συρίας ὀδμαὶ
λιβάνου τε πνοαί; τερενοχρῶτες
μαζῶν ὄψεις, ἄρτων, ἀμύλων,
πουλυποδείων, χολίκων, δημοῦ,
φυσκῶν, ζωμοῦ, τεύτλων, θρίων,
λεκίθου, σκορόδων, ἀφύης, σκόμβρων,
ἐνθρυμματίδων, πτισάνης, ἀθάρης,
κυάμων, λαθύρων, ὤχρων, δολίχων,
μέλιτος, τυροῦ, χορίων, πυρῶν,
καρύων, χόνδρου.
κάραβοι ὀπτοί, τευθίδες ὀπταί,
κεστρεὺς ἑφθός, σηπίαι ἑφθαί,
μύραιν' ἑφθή, κωβιοὶ ἑφθοί,
θυννίδες ὀπταί, φυκίδες ἑφθαί,
βάτραχοι, πέρκαι,

συνόδοντες, ὄνοι, βατίδες, ψῆτται,
γαλεός, κόκκυξ, θρίτται, νάρκαι,
ῥίνης τεμάχη, σχαδόνες, βότρυες,
σῦκα, πλακοῦντες, μῆλα, κράνειαι,
ῥόαι, ἕρπυλλος, μήκων, ἀχράδες,
κνῆκος, ἐλᾶαι, στέμφυλ', ἄμητες,
πράσα, γήτειον, κρόμμυα, φυστή,
βολβοί, καυλοί, σίλφιον, ὄξος,
μάραθ', ᾠά, φακή, τέττιγες, ὀποί,
κάρδαμα, σήσαμα, κήρυκες, ἅλες,
πίνναι, λεπάδες, μύες, ὄστρεια,
κτένες, ὄρκυνες· καὶ πρὸς τούτοις
ὀρνιθαρίων ἀφάτων πλῆθος,
νηττῶν, φαττῶν· χῆνες, στρουθοί,
κίχλαι, κόρυδοι, κίτται, κύκνοι,
πελεκάν, κίγκλοι, γέρανος — B. τουδὶ
τοῦ χάσκοντος διατειναμένη
διὰ τοῦ πρωκτοῦ καὶ τῶν πλευρῶν
διακόψειεν τὸ μέτωπον.
οἶνοι δέ σοι λευκὸς . . .
γλυκὺς αὐθιγενὴς ἡδὺς καπνίας.

Athenaeus 4, 131 a sq. *Ἀναξανδρίδης ἐν Πρωτεσιλάῳ διασύρων τὸ τῶν Ἰφικράτους γάμων συμπόσιον, ὅτε ἤγετο την Κότυος τοῦ Θρᾳκῶν βασιλέως θυγατέρα, φησίν κτλ.* v. 13 et 26. 7 Philemon p. 204. Eustathius 1835, 20 *χοῦς . . . οὐ μόνον ἀρσενικῶς, ἀλλὰ καὶ θηλυκῶς, οἷον 'ζωμόν τε φέρει ἐν χοῒ χρυσῇ'. αὕτη δὲ καὶ πρόχους . . λέγεται, οἷον 'φιάλην τε λεπαστὴν χιόνος τε πρόχουν'.* 1. *ποιῆθ'* K.] *ποιῇς* A. *ποιῆσθ'* Bergk. Zimmerm. Altert. 1837 p. 42. 2. *δεξόμεθ'* Wakefield. Silv. crit. 2, 89] *δεξεθ'* A. *δέξονθ'* (*οἱ δεσπόσυνοι* 33) Iacobs. Addit. Ath. 89. 3. *ὁμοίως* A. 4. *καὶ τοῖς* A. 5. *βουβαυκαλόσαυλα* M. Haupt. Opusc. III 561. 2] *βυβακαλους αὐτὰ* A. *βουβαύκαλα ταῦτα* Mein. 7. *στρώμαθ' ἁλουργῆ* Wakefield] *στρώματα μὲν ἁλουργὰ* A. *ἄρκτου*] *ἀκάτου* K., *usque ad scapham* Iphicratis. 8. *βουτυροφάγας* Dobr. Append. Aristoph. p. 130] *βούτυρον φασιν* A. ac iam Casaubonus 'Thraces poeta facit butyrophagos, cum in Graecia vix butyri adhuc esset usus cognitus'. 12. *κόττυν* C. 16. *Ἀντιγενείδαν* Schweigh.] *ἀντιγενίδαν* A. 17. *ἀργαν* A. 22. *τάς θ'* Mein., in ed. mai. idem *μεταβάλλοντας*, quod praefero. 24. *ἀγέλας* VL] *ἀγέλην* A (bis). 26. laeunam indicavit Dindorfius. *φιάλην*] *φίλην* A. 27. *Χίου* K.] *χιόνος* A. *κέγχρων τε σιρόν, βολβῶν τε χύτραν* Dobr.

Advers. II 304 conl. Arist. Eccl. 1092 *βολβῶν χύτραν*. 28. *δωδεκάπηχεων* (sic) C. 29. *πουλυπόδων* Schweigh.] *πολυπόδων* A. 34. *ἐλλείπει* recte Meinekius Anal. Ath. 61. 36. *καὶ* om. C et epit. Hoeschel. *οὐχὶ σμύρνης* Casaub. *οὐ σμύρνης γὰρ* vel *ἄρ' οὐ σμύρνης* vel *οὐ σμύρνης Ἀσσυρίας* Mein. an *σμύρνης τῆς Συρίας*? 37. *πνοαί* Dindf.] *ποῖαι* A. 39. *πουλυποδείων* Schweigh.] *πολυποδείων* A. 43. *ὤχρων* C] *ὠχρῶν* A. 44. *πυρῶν*] *πυοῦ* Schweigh. 7, 311 d. *γύρων*, 'quod placentae genus est' Mein. cf. Arist. Av. 565. 48. *μύραινα* A. 49. *ὀπταί*] *ἑφθαί* C. 'aut hoc probandum aut eodem versu scribendum *φυκίδες ὀπταί*' Mein. 52. *θρίτται* K.] *θρίσσαι*. an *θρᾶτται*? 53. *ῥίνης* Schweigh.] *ῥεινης* A. 56. *στέμφυλα* A. 57. *γήτειον* Dindf.] *γήτεια* A, qui deinde *κρόμυα*. 59. *ὀποί* Mein. Euphor. 84] *ὀπτοί* A. *ὀπός* Dobr. 61. *ὄστρεια* Schweigh.] *ὄστρεαι* A. 63. *ἄφατον* Schweigh. 66. *τουδὶ* Mein. Euph. 85] *τουτὶ* A. an *τουτὶ σοῦ χάσκοντος*? 70. *οἶνος δ' ἔσται λευκός, μαλακός* Iacobs. Addit. Athen. 90. an *οἶνος δ' οἴκοι? λευκός, κιρρός* Mein.

de Iphicratis in Thracia commoratione brevissime Theopompus Athen. 12, 532 b. Aristot. Oecon. 1351 a, 18 sq. *nuptias* indicat magis quam commemorat Corn. Nep. Iph. 3 *Menesthea filium reliquit ex Thressa natum, Coti regis filia.* Demosth. 23, 129 (*Κότυς*) *κηδεστὴς ἦν Ἰφικράτει τὸν αὐτὸν τρόπον ὅνπερ Χαριδήμῳ Κερσοβλέπτης, καὶ τὰ πεπραγμένα πολλῷ μείζονα καὶ χάριτος πλείονος ἄξια ὑπὲρ Κότυος Ἰφικράτει.* 5. Etym. 192, 20 *βαύκαλον· μαλακιζόμενον* (*βαυκιζόμενον* M. Haupt. Opusc. III 561), *τρυφερόν..βαυκὸν γὰρ τὸ τρυφερόν.* Hesych. *βαυκά· ἡδέα. βαυκίζεσθαι· θρύπτεσθαι.* cf. Poll. 4, 100. Photius *σαῦλον· τρυφερόν. σαυλοῦσθαι· θρύπτεσθαι, ἁβρύνεσθαι.* Hesych. *σαῦλον· ἁβρόν..τρυφερόν. Ἀττικοί. σαυλοῦσθαι· τρυφᾶν, θρύπτεσθαι, ἐναβρύνεσθαι.* Eurip. Cycl. 40. Arist. Vesp. 1173. cf. Arar. 9. 8. Plin. N. h. 28, 133 *butyrum barbararum gentium lautissimus cibus et qui divites a plebe discernat.* 11. Photius (ac similiter Suidas et Schol. Ald. Arist. Eccl. 154) *λάκκος· Ἀθηναῖοι καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τινὲς ὀρύγματα ὑπὸ γῆν ποιοῦντες εὐρύχωρα, καὶ στρογγύλα καὶ τετράγωνα, καὶ κονιῶντες αὐτὰ οἶνον ὑποδέχονται καὶ ἔλαιον εἰς αὐτά· καὶ ταῦτα λάκκους καλοῦσιν. δωδεκακλίνων*, ut *κεφαλῆς ἐνδεκακλίνου* Teleclid. 44. proprie oecos ita dici monuit Casaub. 12. *περιεζῶσθαι*, ut coquum. cf. Alexid. 174, 11. Hegesipp. 1, 7. 16. Harpocrat. *Ἀντιγεν(ε)ίδας...υἱὸς ἦν οὗτος Διονυσίου, ἐνδοξότατος αὐλητής.* Dionysius magister fuit Epaminondae. Corn. Nep. Ep. 2. Bekker. Anecd. 410, 1 *Ἀντιγεν(ε)ίδας· ἐνδοξότατος γέγονεν αὐλητής, υἱὸς Διονύσου* (*Διονυσίου*). formam nominis explicat Lobeck. Paralip. 5. de *Arga* cf. 15. 22. Bekker. Anecd. 15, 25 *ἡ μεταβολή ἐστιν ἐξ ὁμοίου τόνου εἰς ἀνόμοιον μετάβασις, οἷον εἴ τις ἐν ἑνὶ ποιήματι ἢ κρούματι τὴν μελοποιίαν, τυχὸν δώριον οὖσαν, ὑποδώριον ποιεῖ, μιγνὺς τῇ δωρίῳ τὴν ὑποδώριον.* Theophr.

H. pl. 4, 11, 4 πρὸ Ἀντιγεν(ε)ίδου .. ηὖλουν ἀπλάστως . . . ἐπεὶ δὲ εἰς τὴν πλάσιν μετέβησαν κτλ. 28. Eurip. fr. 824 N. ἀνοῖξαι μὲν σιροὺς οὐκ ἠξίου. Schol. Demosth. 8, 45 σιροῖς· τὰ κατάγεια Θεόπομπος καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ (255 N.) σιροὶ κριθῶν . . . μελίνην τὴν κέγχρον. Etym. m. 714, 21 σιροί· τὸ ἐπιτήδειον ἀγγεῖον εἰς ἀπόθεσιν πυρῶν καὶ τῶν ἄλλων ὀσπρίων. apud Thraces frequentem eorum usum fuisse narrat etiam Varro R. r. 1, 57. 29. ἑκατόμβην, ut Ephipp. 8, 4. 36. ὀδμαί in anapaestis minus offendit. cf. Mnesim. 4, 60. Antiph. 161, 10. 43. Hesych. δόλιχοι· ὀσπρίου εἶδος. 59. *cicadae* quoque conditae edebantur. cf. Athen. 4, 133 b. Aristoph. fr. 51. 60. ἅλες vix sanum. an ἅμης? cf. v. 57 φυστή et Ephipp. 8, 3. 65. κίχλαι, κύκνοι prima producta ut 37 τερενοχρῶτες. 66. Hesych. γέρανος . . . καὶ ὄργανον ξύλινον, ἐν ᾧ κόπτουσιν οἱ ἀλφιτοποιοὶ τὰ ἄλφιτα. a τονδί altera persona loqui incipit. cf. Plat. com. 173, 21. 'digito monstrabat histrio qui haec recitabat unum ex spectatoribus, quem propter εὐρυπρωκτίαν notare vellet . . . utinam grus illa toto corpore perforato frontem inpudici illius pertundat'. Mein., ex parte secundum Casaub. de vino καπνίᾳ cf. Pherecr. 130, 6 (Cratin. 334). Hehn Kulturpfl. 136.

ΣΑΜΙΑ

42

τὸ γὰρ κολακεύειν νῦν ἀρέσκειν ὄνομ' ἔχει.

Athenaeus 6, 255 a ταύτην δὲ τὴν κολακείαν τινὲς ἐκτρεπόμενοι τοὔνομα ἀρεσκείαν προσαγορεύουσιν, ὡς καὶ Ἀναξανδρίδης ἐν Σαμίᾳ κτλ. ἀρέσκειν Canter Nov. lect. 4, 5] ἀρέσκειαν A. cf. Casaub. Theophr. Char. 5 p. 62 Lips.

ΣΑΤΥΡΙΑΣ

Nomen proprium esse videtur formatum ut Ἀριστίας et sim. Mein. I 373. Ἱππίας, Ξενίας, Δεινίας, Γοργίας, Κλεινίας, Ξανθίας al.

43

ὠτάρια

ὠνόμασε καὶ Ἀναξανδρίδης ἐν Σατυρίᾳ (σατυρίαι A). Athenaeus 3, 95 c.

ΣΩΣΙΠΠΟΣ

Quis intellegendus sit nescio. fuit etiam poeta comicus Sosippus.

44

πτόλιν

Schol. Hom. Iliad. 23, 1 Κυπρίων τῶν ἐν Σαλαμῖνι ἡ λέξις. κεῖται δὲ καὶ παρὰ κωμικῷ Ἀναξανδρίδῃ ἐν Σωσίππῳ.

ΤΗΡΕΥΣ

Chamaeleon Heracl. Athen. 9, 374ab *Ἀναξανδρίδης...ὅτε μὴ νικῴη, λαμβάνων (τὰς κωμῳδίας) ἔδωκεν εἰς τὸν λιβανωτὸν κατατεμεῖν καὶ οὐ μετεσκεύαζεν ὥσπερ οἱ πολλοί. καὶ πολλὰ ἔχοντα κομψῶς τῶν δραμάτων ἠφάνιζε δυσκολαίνων τοῖς θεαταῖς... θαυμάζω οὖν πῶς ὁ Τηρεὺς διεσώθη μὴ τυχὼν νίκης καὶ ἄλλα δράματα τῶν ὁμοίων τοῦ αὐτοῦ.* — 'deos istos et personas mythologicas inducebant de rebus Atheniensium tamquam probe sibi notis inter sese disserentes'. Cobet. Obs. crit. Plat. 124.

45

ὄρνις κεκλήσει. Β. διὰ τί, πρὸς τῆς Ἑστίας;
πότερον καταφαγὼν τὴν πατρῴαν οὐσίαν
ὥσπερ Πολύευκτος ὁ καλός; Α. οὐ δῆτ', ἀλλ' ὅτι
ἄρρην ὑπὸ θηλειῶν κατεκόπης.

Athenaeus 4, 166d *Πολύευκτον Ἀναξανδρίδης ἐν Τηρεῖ κωμῳδῶν κτλ.* 1. *κεκλήσῃ* et 3. *δῆτα* A. — adparet *Polyeuctum* quoque ab Atheniensibus *avem* vocatum esse. cf. Arist. Av. 165 sq. 1290 sq. significatur autem Polyeuctus Sphettius, orator nobilissimus, de quo cf. Demosth. 9, 72. Dinarch. 1, 100. Plutarch. Mor. 841e. Ruhnk. Hist. crit. or. LXXX. Saupp. Orat. Att. fr. 273. dissentit tamen Boehneckius Forsch. auf d. Gebiet d. att. Redn. 643. de *gallinis* gallorum victricibus cf. Aristot. H. an. 10, 49. Aelian. H. an. 5, 5.

46

ἀλλ' οἷα νύμφη βασιλὶς ὠνομασμένη
μύροις Μεγαλλείοισι σῶμ' ἀλείφεται.

Athenaeus 15, 691a *τοῦ Μεγαλλείου μύρου μνημονεύει ... Ἀναξανδρίδης Τηρεῖ κτλ. μεγαλλίοισι* et *μεγαλλίου* A. cf. Pherecr. 140. — *ὠνομασμένη* 'regia virgo *desponsata*', Mein. de qua significatione iure dubitat Herwerden. Obs. crit. 55. scribendum est *ἔνδον ἀσμένη*. cf. Eupol. 281. Lysipp. 8. Toeppelius Progr. Neobr. 1867, 8 *ἀσμένη χεροῖν*. 2. *Μεγαλλείοις τὸ σῶμ'* Herwerd. Stud. crit. 86.

47

ὀχευομένους δὲ τοὺς κάπρους
καὶ τὰς ἀλεκτρυόνας θεωροῦσ' ἄσμενοι.

Athenaeus 9, 373f *τὸν ἀλεκτρυόνα... οἱ ἀρχαῖοι καὶ θηλυκῶς εἰρήκασι...Ἀναξανδρίδης Τηρεῖ κτλ. θεωροῦσ'* Dindf.] *θεωροῦσιν* A. *τοῖς κάπροις ὀχευομένοις* quid faciam nescio.

ΥΒΡΙΣ

48

οὔκουν λαβὼν τὸν φανὸν ἅψεις μοι λύχνον;

Athenaeus 15, 700a *Ἀναξανδρίδης ἐν Ὕβρει κτλ. ἐν Ὕβρει· οὔκουν* Porson.] *ενυβριουκουν* A. atque *Ὕβρει* iam Casaub. et Iacobs. Addit. Ath. 370.

ΦΑΡΜΑΚΟΜΑΝΤΙΣ

I. e. homo medici simul et arioli partes agens.

49

ὅτι εἴμ' ἀλαζών, τοῦτ' ἐπιτιμᾷς; ἀλλὰ τί;
νικᾷ γὰρ αὕτη τὰς τέχνας πάσας πολὺ
μετὰ τὴν κολακείαν. ἥδε μὲν γὰρ διαφέρει.

Athenaeus 6, 261 f *τῇ δ' ἀλαζονείᾳ μετὰ τὴν κολακείαν χώραν δίδωσιν Ἀναξανδρίδης ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Φαρμακομάντει λέγων οὕτως κτλ.* 1. *εἰμὶ* A. *τί; νικᾷ* Casaub.] *τινι καὶ* A. 3. *ηδεμενγαρ* A. — loquitur ipse *φαρμακόμαντις, ἀλαζονείαν* ab arte sua abesse posse negans. cf. Ruhnk. Tim. 21. 2.

50

ἀσφάραγον σχῖνόν τε τεμὼν καὶ ὀρίγανον, ὅς δὴ
σεμνύνει τὸ τάριχον ὁμοῦ μιχθεὶς κοριάννῳ.

Athenaeus 2, 68 b *ὅτι εἴρηται ἀρσενικῶς ὁ θύμος καὶ ὁ ὀρίγανος. Ἀναξανδρίδης κτλ.* Etymol. m. 630, 49 *θηλυκῶς μὲν εὕρηται (ὀρίγανος) παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ἐκκλησιαζούσαις, ἀρσενικῶς δὲ παρὰ Ἀναξανδρίδῃ ἐν Φαρμακομάντει.* Cramer. Anecd. Paris. IIII 12, 32 *ἀρσενικῶς (ὀρίγανος) παρὰ Ἀναξανδρίδῃ ἐν Φαρμακομάντει.* Eustathius 1148, 26 *καὶ ὁ ὀρίγανος, οἷον ὀρίγανον, ὅς δὴ κτλ.* cf. 1390, 59. 1. *τεμὼν* Casaub.] *τέμνων.* 2. *τὸ τάριχον*] *τὸ τάριχος* Eust., qui tamen 1390, 59 ex Aelio Dionysio *ὁ τάριχος καὶ τὸ τάριχον. μιχθεὶς* Eust.] *μι* cum lacuna B. *μιχθὲν* V L.

ΦΙΑΛΗΦΟΡΟΣ

Nescio possintne huc pertinere quae Polybius narrat 12, 5 *ὑπὲρ τῆς φιαληφόρου παρ' αὐτοῖς (Λοκροῖς τοῖς Ἐπιζεφυρίοις) λεγομένης τοιαύτη τις ἱστορία παρεδέδοτο . . . τὸ μὴ παῖδα ποιεῖν ἐξ αὐτῶν τὸν φιαληφόρον, ἀλλὰ παρθένον διὰ τὴν ἀπὸ τῶν γυναικῶν εὐγένειαν.* narraverat enim *mulieres* apud Locros in summo honore esse.

51

τὸν μόναυλον ποῖ τέτροφας; οὗτος Σύρε.
B. ποῖον μόναυλον; A. τὸν κάλαμον.

Athenaeus 4, 176a *Ἀναξανδρίδης*. . .*ἐν Φιαληφόρῳ κτλ.* Eustathius 1157, 36 *παλαιὸν ὁ αὐλὸς καὶ πολυειδὲς καὶ ὡς ἐπιπολὺ καλάμινος· παρὰ γοῦν Ἀλεξανδρεῦσιν* (*Ἀναξανδρίδῃ* Mein. ed. mai.) *ἦν μόναυλος κάλαμος.* 1. *τὸν ἐμὸν* Mein. *καὶ τὸν* Schweigh. *Σῦρε* (sic) A. 2. '*καλάμινον?*' Dindf. — cf. 18.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

52

ὅστις γαμεῖν βουλεύετ', οὐ βουλεύεται
ὀρθῶς, διότι βουλεύεται χοὔτω γαμεῖ.
πολλῶν κακῶν γάρ ἐστιν ἀρχὴ τῷ βίῳ.
ἢ γὰρ πένης ὢν τὴν γυναῖκα χρήματα
λαβὼν ἔχει δέσποιναν, οὐ γυναῖκ' ἔτι,
ἧς ἐστι δοῦλος καὶ πένης. ἢν δ' αὖ λάβῃ
μηδὲν φερομένην, δοῦλος αὐτὸς γίνεται·
δεῖ γὰρ τὸ λοιπὸν ἀνθ' ἑνὸς τρέφειν δύο.
ἀλλ' ἔλαβεν αἰσχράν· οὐ βιωτόν ἐστ' ἔτι,
οὐδ' εἴσοδος τὸ παράπαν εἰς τὴν οἰκίαν.
ἀλλ' ἔλαβεν ὡραίαν τις· οὐδὲν γίνεται
μᾶλλόν τι τοῦ γήμαντος ἢ τῶν γειτόνων·
ὥστ' οὐδαμῶς κακοῦ γ' ἁμαρτεῖν γίνεται.

Stobaeus Floril. 68, 1 *Ἀναξανδρίδου* A. 1. *βουλεύετ'*] *βούλεται* Gesn. marg. *βουλεύεται*] *βούλεται* Voss. Arsen. 4. *ἢ* A Voss.] *ἦν*. 6. *καὶ πένης* corruptum videtur Meinekio. 7. *αὐτὸς*] *αὖθις* Gesn. marg. *αὐτὸς* Vind. 13. *οὐδαμῶς*] *οὐδαμοῦ* B.

Herwerd. Obs. crit. 56 v. 5 sq. *δέσποιναν· ἢν δ' αὖ μηδὲ ἓν λάβῃ φερομένην, δοῦλος αὖθις γίγνεται.* at rectissime adduntur et *οὐ γυναῖκ' ἔτι* (domina est, *non iam* uxor eius) et *ἧς ἐστι δοῦλος*. sed pro *καὶ πένης* scribendum est *κοὐκ ἀνήρ*. 7. *δοῦλος αὐτὸς* corrupta sunt. *servus* fiebat, si *divitem*, non si *pauperem* duxisset. scripsit poeta *φροῦδος ἀνίαις*. cf. Arist. Nub. 722. Ran. 94 et de *ῑ* in *ἀνία* Porson. Eurip. Phoen. 1334. Pherecr. 24. Arist. Eq. 349. 11. *γίνεται, ἡ γυνή*. 13. pro *κακοῦ γ' ἁμαρτεῖν* scribendum est *κακῶν ἀμοιρεῖν*. nam *ἀγαθοῦ τινος ἁμαρτεῖν* recte dicitur, *κακοῦ* non item.

53

οὔτοι τὸ γῆράς ἐστιν, ὡς οἴει, πάτερ,
τῶν φορτίων μέγιστον, ἀλλ' ὃς ἂν φέρῃ
ἀγνωμόνως αὔθ', οὗτός ἐστιν αἴτιος·
οὐδ' εὐκόλως, ἐνίοτε κοιμίζειν ποιεῖ
μεταλαμβάνων ἐπιδέξι' αὐτοῦ τὸν τρόπον
λύπην τ' ἀφαιρῶν ἡδονήν τε προστιθείς,
λύπην δὲ ποιῶν, εἴτι δυσκόλως ἔχει.

Stobaeus Floril. 117, 2 Ἀναξανδρίδου A. 2. φορτίων] φροντίδων A. 4. οὐδ'] ἂν δ' Arsen. perperam. οὐ δυσκόλως (pro var. lect.) B. ὅδ' Gesn. κοιμίζειν ποιεῖ Trinc.] κομίζειν ποεῖ A. cum Iacobsio Add. Ath. 31 scribendum σὺ δ' εὐκόλως ἔνεγκε (cf. Menand. 547 Mein.), μὴ μεῖζον ποίει (τὸ φορτίον). 6. λύπην τ' Voss.] λύπην. 7. λύπην] κοῦφον Dobr. fort. λήθῃ τε παύων. εἴ τι Gaisf.] εἴ τις.

54

ἡδονὴν ἔχει,
ὅταν τις εὕρῃ καινὸν ἐνθύμημά τι,
δηλοῦν ἅπασιν· οἱ δ' ἑαυτοῖσιν σοφοὶ
πρῶτον μὲν οὐκ ἔχουσι τῆς τέχνης κριτήν,
εἶτα φθονοῦνται· χρὴ γὰρ εἰς ὄχλον φέρειν
ἅπανθ' ὅσ' ἄν τις καινότητ' ἔχειν δοκῇ.

Athenaeus 5, 222 b κατὰ γὰρ τὸν κωμῳδιοποιὸν Ἀναξανδρίδην κτλ. 3. δ' ἑαυτοῖσιν Porson.] δὲ αὐτοῖσιν A. 6. ἅπαντα A. ὅσ' ἄν τις] scr. ὅταν τι.

55

ὅστις λόγους παρακαταθήκην γὰρ λαβὼν
ἐξεῖπεν, ἄδικός ἐστιν ἢ ἀκρατὴς ἄγαν·
ὁ μὲν διὰ κέρδος, ἄδικος· ὁ δὲ τούτου δίχα,
ἀκρατής· ἴσως δέ γ' εἰσὶν ἀμφότεροι κακοί.

Stobaeus Floril. 41, 2 Ἀναξανδρίδου A. Maximus 93, 154 'Alexandri al. Anaxandridae'. 1. παρακαταθήκην γὰρ Porson Tracts 249] γὰρ παρακαταθήκην. γὰρ om. Max. 4. ἴσως] ἴσον — κακόν Reisig. Coniect. 36.

de crasi v. 2 cf. Krueg. Gr. gr. II 14, 8, 1. Kuehner Gr. gr. 52, 4.

56

χαλεπή, λέγω σοι, καὶ προσάντης, ὦ τέκνον,
ὁδός ἐστιν, ὡς τὸν πατέρ' ἀπελθεῖν οἴκαδε

παρὰ τἀνδρός, ἥτις ἐστὶ κοσμία γυνή.
ὁ γὰρ δίαυλός ἐστιν αἰσχύνην ἔχων.

Stobaeus Floril. 74, 1 *Ἀναξανδρίδου* A. 3. *παρὰ τἀνδρός* Pflugk.] *παρ' ἀνδρός*. cf. Cobet. N. l. 614. *ἥ τις* A] *εἴ τις*. 4. *ὁ γὰρ δίαυλος οὗτος αἰσχύνην* vel *πλεῖστον αἰσχύνης ἔχει*.

57

τὸ νέκταρ ἐσθίω πάνυ
μάττων διαπίνω τ' ἀμβροσίαν, καὶ τῷ Διὶ
διακονῶ, καὶ σεμνός εἰμ' ἑκάστοτε
Ἥρᾳ λαλῶν καὶ Κύπριδι παρακαθήμενος.

Athenaeus 2, 39 a *Ἀναξανδρίδης τὸ νέκταρ οὐ ποτόν, ἀλλὰ τροφὴν εἶναι λέγει θεῶν κτλ.* Eustathius 1632, 62 *παρὰ δέ τισι τῶν παλαιῶν τὸ νέκταρ ξηρὰ ἦν θεία τροφή. προφέρεται γοῦν Ἀναξανδρίδης μὲν γράφων οὕτω· τὸ νέκταρ — διακονῶ.* Photius et Suidas *νεκτάρεον· νέκταρ θεῶν πόμα. καὶ οἶνος, οὕτως, ὡς Ἀναξανδρίδης. καὶ τὸ βρῶμα τῶν θεῶν ὁ αὐτός.* 1. *ἐσθίω πάνυ | μάττων* Casaub.] *πάνυ μάττων ἐσθίω. πάνυ μάττων ἐσθίω | νέκταρ διαπίνω κτλ.* Mein. in Ath. — Plat. Reip. 4, 420 e *πρὸς τὸ πῦρ διαπίνοντάς τε καὶ εὐωχουμένους*. cf. Arist. Ach. 751.

58

ἐὰν λούσησθε νῦν
ῥάφανόν τε πολλὴν ἐντράγητε, παύσεται
τὸ βάρος, διασκεδᾷ τε τὸ προσὸν νῦν νέφος
ἐπὶ τοῦ προσώπου.

Athenaeus 1, 34 d *Ἀναξανδρίδης κτλ.* 2. *ἐντράγητε* G. Herm. De metr. 165] *ἐντρώγητε*. *παύσεται* C] *παύσετε*. 3. *διασκεδᾷ τε* Bernhardy Synt. 468] *διασκεδᾶτε*. subiectum est *τὸ βάρος παυόμενον*.

Theophr. H. pl. 4, 16, 6 *Ἀνδροκύδης δὲ καὶ παραδείγματι τούτῳ κατεχρήσατο πρὸς τὴν βοήθειαν τὴν ἀπὸ τῆς ῥαφάνου γινομένην πρὸς τὸν οἶνον ὡς ἐξελαύνουσαν τὴν μέθην· φεύγειν γὰρ δὴ καὶ ζῶσαν τὴν ἄμπελον τὴν ὀσμήν.*

59

ὦ πονηρὰ καρδία,
ἐπιχαιρέκακον ὡς εἶ μόνον τοῦ σώματος·
ὀρχεῖ γὰρ εὐθύς, ἂν ἴδῃς δεδοικότα.

Athenaeus 15, 688 b *Ἀναξανδρίδης δὲ τὸν ἀγωνιῶντα παράγει λέγοντα κτλ.* 2. *ἐπιχαιρεκακον ὡςει* A. *ἐπιχαιρέκακόν πως εἶ* Dobr.

μόνον] μόριον Naber. Mnem. VIII 55. 3. ὀρχεῖ Dindf.] ἀρχὴ A m.[1]. ἀρχὴ m.[2]. ὀρχῇ Canter. ἦν Muret.] ἂν A.

Pollux 3, 101 ὁ δὲ ἐπιχαιρέκακος ἀνεκτόν. cf. Alexid. 51. ac Timoclis est comoedia Ἐπιχαιρέκακος.

60

μηδέποτε δοῦλον ἡδονῆς σαυτὸν ποίει·
λάγνης γυναικός ἐστιν, οὐκ ἀνδρὸς τόδε.

Stobaeus Floril. 6, 23 Ἀναξανδρίδου A.

61

Ἔρως σοφιστοῦ γίνεται διδάσκαλος
σκαιοῦ πολὺ κρείττων πρὸς τὸν ἀνθρώπων βίον.

Stobaeus Floril. 63, 10 Ἀναξανδρίδου A. 2. κρεῖττον A. σκαιοῦ] Κείου Mein. in Stob., i. e. *Prodico* Ceo, 'cuius sapientia vel in proverbium abiit.' πρὸς τὸν] τῶν πρὸς Mein. praef. Stob. defendit quod vulgo scribitur Herwerd. Mnem. nov. VI 67 dici haec censens 'ab amatore aliquo adulescenti, qui *inepti*, ut ipsi videatur, magistri voce correptus iram non cohibens ista reponat.'

62

ὑπὲρ σεαυτοῦ πρᾶτθ' ὁτιοῦν, ἄν σοι δοκῇ,
ἐγὼ δ' ὑπὲρ ἐμοῦ.

Bekker. Anecd. 92, 16 ἐμὲ ἀντὶ τοῦ ἐμαυτόν, σὲ ἀντὶ τοῦ σαυτόν...Ἀναξανδρίδης κτλ. πρᾶτθ' ὁτιοῦν Mein.] πρᾶττε ὅτι cod.

63

τὸ συνεχὲς ἔργου παντὸς εὑρίσκει τέλος.

Stobaeus Floril. 29, 12 Ἀναξανδρίδου A. alii Euripidis Archelao adsignabant coniunctum cum fragmento apud Stobaeum proximo. ἔργου Vindob.] ἔργον. *constantiam* dicit ad cuiusvis operis finem pervenire.

64

καλόν γ' ἀποθανεῖν πρὶν θανάτου δρᾶν ἄξιον.

Aristoteles Rhet. 3, 11 καὶ τὸ Ἀναξανδρίδου τὸ ἐπαινούμενον κτλ. ταὐτὸν γάρ ἐστι τῷ εἰπεῖν ἄξιον γὰρ ἀποθανεῖν μὴ ὄντα ἄξιον ἀποθανεῖν, ἢ ἄξιόν γ' ἀποθανεῖν μὴ θανάτου ἄξιον ὄντα ἢ μὴ ποιοῦντα θανάτου ἄξια.

65

ἀρκτῇ, λεοντῇ, παρδαλῇ, μοσχῇ, κυνῇ.

Pollux 5, 16 *καὶ μοσχῇ ἡ τοῦ μόσχου (δορά), ὡς Ἀναξανδρίδης εἴρηκεν κτλ.* Hesych. *ἀρκτῇ· ἡ τῆς ἄρκτου δορά.*

66

οὐχὶ παρὰ πολλοῖς ἡ χάρις τίκτει χάριν.

Append. Stob. Flor. p. 31 Gaisf. *Ἀναξανδρίδου.* cf. quae ad Eupolidis *Νουμηνίας* adnotavimus. videtur poeta respicere Sophocl. Ai. 522 *χάρις χάριν γάρ ἐστιν ἡ τίκτουσ' ἀεί.*

67

ἡ πόλις ἐβούλεθ', ᾗ νόμων οὐδὲν μέλει.

Aristoteles Ethic. Nicom. 7, 11 *ἔοικε δὴ ὁ ἀκρατὴς πόλει ἣ ψηφίζεται μὲν ἅπαντα τὰ δέοντα καὶ νόμους ἔχει σπουδαίους, χρῆται δὲ οὐδέν, ὥσπερ Ἀναξανδρίδης ἔσκωψεν κτλ.* Cyrillus De trin. 2 p. 96. *ἐβουλεύετο* $L^b O^b$. imitatus autem erat poeta Euripidem: cf. Aelian. H. an. 4, 54 *Ὅμηρος μὲν οὖν ἔδωκεν ἵππῳ φωνήν, ἀσπίδι δὲ ἡ φύσις, ᾗ νόμων οὐδὲν μέλει, φησὶν Εὐριπίδης.* Sext. Emp. c. Math. 11 p. 576, 9 *οὐχ ἡμᾶς αἰτιᾶσθαι δεῖ ... ἀλλὰ τὴν φύσιν, ᾗ νόμων οὐδὲν μέλει.* ceterum cf. Mein. I 368.

68

ὑπερήμεροί μοι τῶν γάμων αἱ παρθένοι.

Aristoteles Rhet. 3, 10 *καὶ τὸ Ἀναξανδρίδου ἰαμβεῖον ὑπὲρ τῶν θυγατέρων πρὸς τὸν γάμον ἐγχρονιζουσῶν κτλ.* *Ἀναξανδρίδου*] *ἀλεξάνδρου* $Q Y^b Z^b$. proprie *ὑπερήμερος* dicitur qui multam inpositam constituta die non persolvit. Bekker. Anecd. 311, 28.

69

ὡς δὴ παχεῖαν τὴν περιζώστραν ἔχει.

Pollux 2, 166 *καὶ περιζώστραν Ἀναξανδρίδης εἴρηκεν κτλ. δῆλον ὅτι τὴν ζώνην, ἣν Ῥωμαῖοι καλοῦσι φασκίαν.* *δὴ* Mein.] *δέ.*

70

τρίκλινον δ' εὐθέως συνήγετο
καὶ συναυλίαι γέροντι.

Athenaeus 2, 48 a *Ἀναξανδρίδης κτλ.* reliquiae sunt tetram. troch.

71

χοῦς κεκραμένος | ψιθίου

Athenaeus 1, 28 f *Ἀναξανδρίδης.* cf. Eubul. 138. Verg. Georg. 2, 93 *passo* (vino) *Psithia utilior.* 4, 269 *Psithia passos de vite racemos.* Plin. N. h. 14, 80 *Psithium et melampsithium passi genera sunt, suum saporem, non vini referentia.*

72

πληγὴν ἔχων

ἀντὶ τοῦ τετρωμένος. Ἀναξανδρίδης. Bekker. Anecd. 111, 27.

73

ἀκολαστάσματα

καὶ Ἀναξανδρίδης κέχρηται τῇ λέξει καὶ Ἀριστοφάνης (Lysistr. 398). Bekker. Anecd. 367, 21. *ἀκολαστάσματα* Mein.] *ἀκολαστάματα.*

74

Hesychius *ἀμφίδυσις· ἐπίθετον φιάλης παρὰ Ἀναξανδρίδῃ.* idem *ἀμφίθετος φιάλη· ἑκατέρωθεν τίθεσθαι δυναμένη . . . ἢ διὰ μέγεθος ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν αἱρουμένη* (*αἰρομένη*?) *καὶ τιθεμένη* (Hom. Il. 23, 616). itaque hoc illi quod sine dubio corruptum est substituendum.

75

τάχα

ἀντὶ τοῦ ἔπειτα. οὕτως Ἀναξανδρίδης. Photius.

76

χορτασμόν

Ἀναξανδρίδης εἴρηκε, καὶ τὸ χορτάζειν Ἀριστοφάνης (Pac. 139. 176). Pollux 6, 43.

77

ᾠάρια

Ἀναξανδρίδης. Athenaeus 2, 57 e.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ

78

κόρης ἀπαλλαττόμεθα ταμιείου πικροῦ.

Stobaeus Floril. 68, 7 *Ἀναξανδρίδου* A. at idem 77, 8 Diphilo tribuit. paterfamilias cum uxore amicove conloquens felicem se praedicat, quod filiae conlocandae occasionem invenerit: semper enim puellam parentibus quasi quoddam horreum curarum esse. sententia non videtur integra, ita fere supplenda: *ταμιείου πικρῶν | ἀεὶ μεριμνῶν τοῖς φυτεύσασιν.*

79

τὴν ἀξίαν γὰρ δεῖ γαμεῖν τὸν ἄξιον.

Aristoteles Rhet 3, 11 sine nomine auctoris, sed postquam paullo ante fr. 64 attulit. unde hunc quoque versum Anaxandridis esse suspicatur Meinekius, cum praesertim Aristoteles huius poetae fabulis plurimum delectatus esse videatur, conl. Spengel. Synag. techn. 20. γὰρ add. K.

80

φιάλας Ἄρεος

Ἀναξανδρίδης καλεῖ τὰ ποτήρια ταῦτα, i. e. τὰς καρυωτὰς φιάλας. Athenaeus 11, 502 b. quae quomodo Martis paterae potuerint dici non video. fortasse pro Anaxandride Antiphanis nomen reponendum est, cuius cf. fr. 112. nisi forte etiam Anaxandrides Timotheum perstrinxit.

81

ὀρίγανον

Etym. m. 630, 49 (ὀρίγανος) ἀρσενικῶς παρὰ Ἀναξανδρίδῃ ἐν Φαρμακομάντει (50), οὐδετέρως δὲ ἐν ἐλεγείοις. eadem Cramer. Anecd. Paris. IIII 12, 32, sed in exitu οὐδετέρως δὲ ἐν Ἠλείοις. Meinekius I 370 et in eis quae ad fr. 12 ed. min. adnotavit ἐν Ἑλένῃ. H. Iacobi apud Mein. ed. min. xvi ad Ionis Chii Elegiarum fr. 22 Koepk. ea pertinere arbitratur, secundum Ath. 2, 68 b Etymologici verba ita emendans: ἀρσενικῶς παρὰ Ἀναξ. ἐν Φ. καὶ Ἴωνι ἐν ἐλεγείοις, οὐδετέρως δὲ [παρ' Ἀμειψίᾳ] καὶ Ἐπιχάρμῳ ἐν Ἀταλάντῃ.

ΕΥΒΟΥΛΟΣ

Mein. I 355 sq.

ΑΓΚΥΛΙΩΝ

Schol. Arist. Vesp. 1178 Ἀγκυλίων ἐπὶ τῷ τὴν μητέρα (κακῶς add. Portus) διατιθέναι (κωμῳδεῖται). unde Meinekius I 359 Ancylionem tamquam alterum Phidippidem matrem verberasse coniecit. dubium tamen esse potest Eubuline fabula respiciatur, cum etiam Alexis *Ancylionem* scripserit. nisi forte id nomen in proverbio erat, cuius indicium latere videtur apud Millerum (Mélanges

p. 374) ρμε' Ἀκυλίωνος (scr. Ἀγκυλίωνος) λεγομένην. cf. Miller. 345. Mein. Herm. III 456. nomen Ἀγκυλίων exstat etiam Arist. Vesp. 1397.

1. 2. 3

καὶ γὰρ πάλαι πέττει τὰ νικητήρια.

. . . .

ἐξεπήδησ' ἀρτίως πέττουσα τὸν χαρίσιον.

. . . .

εἶεν, γυναῖκες· νῦν ὅπως τὴν νύχθ' ὅλην
ἐν τῇ δεκάτῃ τοῦ παιδίου χορεύσετε.
θήσω δὲ νικητήριον τρεῖς ταινίας
καὶ μῆλα πέντε καὶ φιλήματ' ἐννέα.

Athenaeus 15, 668 d *ἐγίνετο δὲ καὶ πεμμάτιά τινα ἐν ταῖς παννυχίσιν, ἐν αἷς πλεῖστον ὅσον χρόνον διηγρύπνουν χορεύοντες. καὶ διωνομάζετο τὰ πεμμάτια τότε χαρίσιοι* (*χαρισιαι* A) . . . *μνημονεύει Εὔβουλος ἐν Ἀγκυλίωνι λέγων οὑτωσί* (fr. 1). *εἶθ' ἑξῆς φησιν* (fr. 2). *ὅτι δὲ καὶ φίλημα ἦν ἆθλον ἑξῆς λέγει ὁ Εὔβουλος* (fr. 3). v. 2 idem 14, 646 b *Εὔβουλος ἐν Ἀγκυλίωνι ὡς περὶ ἄρτου αὐτοῦ* (*τοῦ χαρισίου*) *ὄντος οὑτωσὶ λέγει κτλ.* et Eustathius 1843, 27 *Εὔβουλος· εἶτ' εὐθὺς* (haec perperam finxit ex Athenaei *εἶθ' ἑξῆς*) *ἐξεπ. — χαρίσιον.* 1. *πέττι* A. 2. *ἐξεπήδησα* A 668 et Eust.] *ἐξεπίλησας* A 646. *πέττουσα*] *πέψουσα?* 3, 2 *τῇ δεκάτη* A.

fragmentum alterum aut tetrametro trochaico aut duorum trimetrorum partibus constat. — de *δεκάτῃ* cf. Arist. Av. 494. 922. Hesych. *δεκάτην θύομεν· τῇ δεκάτῃ ἡμέρᾳ τὰ ὀνόματα τοῖς βρέφεσιν ἐτίθεσαν.* erravisse Athenaeum, cum *χαρίσιον* etiam panem esse diceret, demonstravit Fritzschius Daetal. 62. 3.

4

ὀπτήσιμον γογγυλίδα ταυτηνὶ φέρω.

Athenaeus 9, 369 e *ταύτης* (*τῆς γογγυλίδος*) *μνημονεύει Εὔβουλος ἐν Ἀγκυλίωνι οὕτως κτλ.*

ΑΓΧΙΣΗΣ

5

Pollux 6, 10 *ὅτι καὶ πτίλοις τὰ κνέφαλλα ἀνεπλήρουν Εὔβουλος ἐν Ἀγχίσῃ διδάσκει. καὶ πτερωτὰ καὶ πτιλωτὰ προσκεφάλαια ὀνομάζουσιν.*

6

Παλλάδας

Pollux 9, 76 *ἐνεκεχάρακτο Ἀθηνᾶς πρόσωπον, ὅθεν τὸ*

νόμισμα τοῦτο Εὔβουλος ἐν Ἀγχίσῃ καλεῖ Παλλάδας, πῶλον δὲ τὸ νόμισμα τὸ Κορίνθιον, ὅτι Πήγασον εἶχεν ἐντετυπωμένον. cf. Eurip. fr. 676 N. similiter iocatur Agesilaus Plut. Ag. 15 extr. Artax. 20 extr. possunt etiam extrema ex Eubuli Anchise excerpta esse.

ΑΜΑΛΘΕΙΑ

Herodian. I 273, 31 Ἀμάλθεια· ἔστι δὲ αἶξ ἡ θρεψαμένη τὸν Δία. Amaltheae cornu Hercules (cf. fr. 7) ab Acheloo victo accepisse dicebatur. cf. Preller. Myth. gr.[2] II 245 et Mein. I 356. 9.

7

θερμότερον ἢ κραυρότερον ἢ μέσως ἔχον,
τοῦτ' ἔσθ' ἑκάστῳ μεῖζον ἢ Τροίαν ἑλεῖν.
κἀγὼ γὰρ οὐ καυλοῖσιν οὐδὲ σιλφίῳ
οὐδ' ἱεροσύλοις καὶ πικραῖς παρυψίσι
βολβοῖς τ' ἐμαυτὸν χορτάσων ἐλήλυθα.
ἃ δ' εἴς τ' ἐδωδὴν πρῶτα καὶ ῥώμης ἀκμὴν
καὶ πρὸς ὑγίειαν, πάντα ταῦτ' ἐδαινύμην,
κρέας βόειον ἑφθὸν ἀσόλοικον μέγα,
ἀκροκώλιόν τε γεννικόν, ὀπτὰ δελφάκια
ἀλίπαστα τρία.

Athenaeus 2, 63 d τούτων (τῶν βολβῶν) Ἡρακλῆς ἐσθίειν παραιτεῖται ἐν Ἀμαλθείᾳ Εὐβούλου λέγων κτλ. Photius κραυρότερον, εὐθραυστότερον, σκληρότερον. 3. ἐγὼ K. 4. μιαραῖς Dobr. Adv. II 298. 7. ταῦτα δαίνυμαι? 9. γενικόν V. δελφάκια LV] δελφάκι' BCD. ὀπτὸν δέλφακα Dindf. ὀπτὰ δέλφακος ἀλίπαστα Mein. Anal. Ath. 33. ἀλίπαστα τρίδραχμα K. conl. Arist. Pac. 1210. Ran. 553.

cf. Alexid. 173. Sosip. 51 sq. — ridiculum Herculi videtur quod magis quomodo cocta sint quam quanta sint quae comeduntur homines curent. v. 2 ex Euripidis Androm. 369 repetitus ὅτου τις τυγχάνει χρείαν ἔχων, τοῦτ' ἔσθ' ἑκάστῳ κτλ. 3. καυλοί sunt laserpitii caules edules. 4. παροψίδες ἱερόσυλοι, ut τοιχωρύχον λαγύνιον Diphil. 3, πανοῦργα ὀψάρια com. anon. Plut. Mor. 126 a. 8. κρέας ἀσόλοικον carnem nullo artis lenocinio corruptam interpretatur Toupius Emend. III 96. ἀκροκώλιον item ἑφθόν, 'siquidem ἀκροκώλια (suilla) semper fuerunt cocta, nusquam assa'. Fritzsch. Arist. Ran. 1203 p. 366.

8

καὶ πρός γε τούτοις ἀσκὸν εἰς μέσον
καταθέντες εἰσάλλεσθε καὶ καχάζετε
ἐπὶ τοῖς καταρρέουσιν ἀπὸ κελεύσματος.

Schol. Arist. Plut. 1129. Suid. et Harpocrat. Marcian. (sine fabulae nomine) ἀσκωλιάζειν· ἀσκωλιάζειν ἔλεγον τὸ ἐπὶ τῶν ἀσκῶν ἅλλεσθαι ἕνεκα τοῦ γελωτοποιεῖν. ἐν μέσῳ δὲ τοῦ θεάτρου ἐτίθεντο ἀσκοὺς πεφυσημένους καὶ ἀληλιμμένους, εἰς οὓς ἐναλλόμενοι ὠλίσθανον. καθάπερ Εὔβουλος ἐν Δαμαλείᾳ (sic V., om. reliqui, Δαμαλίᾳ Suid., Ἀμαλθείᾳ Hemsterhusius) φησὶν οὕτως κτλ. 1. τούτοις] τοῦτο Harp. ἀσκοὺς Suid. in exitu χαμαί add. Bentl., τινά Dindf., τάχα vel μέγαν Mein. ψιλὸν ἀσκὸν εἰς μέσον K. 2. ἐνάλλεσθε Suid. καχάζετε Dindf.] καγχάζετε. κἀκχέζετε Harpocr. 3. ἀπὸ κελεύσματος Suid., om. Harpocr. ἀπορρέουσιν ἀποκελεύσματα V Arist.

ΑΝΑΣΩΙΖΟΜΕΝΟΙ

Cf. quae ad Antiphanis Ἀνασῳζομένους adnotantur.

9

ἕτεροι δὲ θεοῖσι συμπεπλεγμένοι
μετὰ Καράβου σύνεισιν, ὃς μόνος βροτῶν
δύναται καταπιεῖν ἐκ ζεόντων λοπαδίων
ἄθρους τεμαχίτας, ὥστ' ἐνεῖναι μηδὲ ἕν.

Athenaeus 8, 340 d Εὔβουλος δ' ἐν Ἀνασῳζομένοις κτλ. 1. ἕταιροι A. τοῖς θεοῖσι Casaub. θεοισέχθροισι vel θηρίοισι Herwerd. Nov. add. crit. 24. 2. μόνος βροτῶν μόνος A. 4. ἁδροὺς Dindf. τεμαχήτας A. ἀνεῖναι Dobr. ὥστε μεῖναι Coraes.

varia helluonum genera describuntur: alii carne delectantur, alii cum *Callimedonte* Carabo (cf. Antiph. 26, 5) piscibus. συμπεπλεγμένοι, ut Herodot. 3, 78. Demosth. 9, 51 συμπλακέντας διαγωνίζεσθαι. hic ridicule ὀψοφάγοι *digladiari* dicuntur — non cum deis sine dubio, sed cum piscibus. scribendum enim ἕτεροι δὲ δὴ θύννοισι συμπεπλ., qui quam accepti fuerint Atheniensibus sexcentiens testantur comici.

ΑΝΤΙΟΠΗ

Euripidis potissimum tragoediam videtur traduxisse. Mein. I 395. cf. Hom. Od. 11, 260 sq. Apollodor. 3, 5, 5 et de Euripidis fabula Nauck. p. 326 sq. 338.

10

Ζῆθον μὲν ἐλθόνθ' ἁγνὸν ἐς Θήβης πέδον
οἰκεῖν κελεύει· καὶ γὰρ ἀξιωτέρους
πωλοῦσιν, ὡς ἔοικε, τοὺς ἄρτους ἐκεῖ·
ὁ δ' ὀξύπεινος· τὸν δὲ μουσικώτατον

κλεινὰς Ἀθήνας ἐκπερᾶν Ἀμφίονα,
οὗ ῥᾷστ' ἀεὶ πεινῶσι Κεκροπιδῶν κόροι
κάπτοντες αὔρας ἐλπίδας σιτούμενοι.

Athenaeus 2, 47 b *Εὔβουλος κτλ.* ad *Antiopam* recte rettulit Meinekius. 1. *ἐλθόνθ'* Iacobs. Addit. Ath. 40] *ἐλθεῖν.* quod si retinetur, v. 2 *κῴκεῖν* scribendum est. 4. *ὁ* Grotius] *σὺ.* 'nescio quis nuntius ad Zethum et Amphionem' (vel potius ad Antiopam) 'Iovis ut videtur mandata perfert'. Cobet. Obs. crit. Plat. 119. fortasse Mercurium induxit poeta. qui si (in prologo opinor, cf. Toeppel. Progr. Neobr. 1851, 14) oratione recta Iovis ipsius verba pronuntiabat, v. 2 *κελεύω* scribendum est. simillimum esse prologum Ionis monet Toeppelius, conl. simul Lucian. Deor. dial. 3 extr. 20 init. Hom. Il. 2, 9 sq. Nicostr. 21. 2. *ἀξιωτέρους*, ut Arist. Eq. 645. 672. Vesp. 491. cf. Cobet. Mnem. VIIII 345. 6. 6. *ῥᾷστα*, ut *θεοὶ ῥεῖα ζώοντες.* 7. Aesch. Ag. 1668 *οἶδ' ἐγὼ φεύγοντας ἄνδρας ἐλπίδας σιτουμένους.* non huc pertinent quae Toeppelius contulit Eurip. Cycl. 629 *ἐγκάψαντες αἰθέρα γνάθοις,* siquidem eis verbis ut *taceant* admonentur satyri.

11

Καλλίστρατός τίς ἐστιν . . . . οὗτος οὖν
πυγὴν μεγάλην εἶχ', ὦ Χαριάδη, καὶ καλήν.
B. τοῦτον καταλεκτέ' ἐστὶν ἐς τοὺς κόλλοπας
τοὺς ἐκδρομάδας.

Eustathius 1915, 18 *ἐν τοῖς τοῦ γραμματικοῦ Ἀριστοφάνους φέρεται ταῦτα· κόλλοπα τὸ παχὺ δέρμα φασὶ λέγεσθαι . . . ἕτεροι δὲ οὕτω καλοῦσι τὸν περιτρέχοντα καὶ ἑταιροῦντα, ὡς καὶ Εὔπολις ἐν τῷ Καλλίστρατός τίς ἐστι κτλ.* haec non Eupolidis, sed Eubuli ex Antiopa esse docuit Meinekius conl. Bekker. Anecd. 102, 33 *κόλλοπάς φασι δεῖν κυρίως λέγειν τοὺς τῶν ὀργάνων . . . οὐ τοὺς ἀνδρογύνους. Εὔβουλος Ἀντιόπῃ ἐπὶ τοῦ ἀνδρογύνου.* cf. quae ad Plat. com. 186 adnotavimus. verba melius digessit Meinekius. Eustathius *ἐστί τις — μεγάλην πυγὴν εἶχεν — καταλεκτέον ἐς κτλ.*

1. Bergkius *Καλλίστρατος δ' ἔστιν τίς; B. ὅστις; οὗτος ὃς κτλ.* Nauckius Aristoph. Byz. 170 *Καλλίστρατός τίς ἐστιν οὕτως· οὗτος οὖν* (conl. Arist. Lys. 784), quod mihi prorsus alienum videtur. excidisse arbitror in exitu versus *ὁρᾷς*, de quo cf. quae ad Arist. Nub. 355 adnotavimus. de *Callistrato* cf. 107, 5. 6. Theopomp. com. 30. Antiph. 300. Theopomp. hist. Athen. 4, 166 e *Καλλίστρατος ὁ Καλλικράτους δημαγωγὸς καὶ αὐτὸς πρὸς μὲν τὰς ἡδονὰς ἦν ἀκρατής, τῶν δὲ πολιτικῶν πραγμάτων ἦν ἐπιμελής.* 4. Eustath. *ἐκδρομάδες οἱ ἀκολασταίνοντες ὑπέρακμα, ὡς παραδεδραμηκότες τὴν ὥραν.*

12

πώνειν μὲν ἁμὲς καὶ φαγεῖν μέγ' ἀνδρικοὶ
καὶ καρτερεῖμεν, τοῖς δ' Ἀθηναίοις λέγειν
καὶ μικρὰ φαγέμεν, τοὶ δὲ Θηβαῖοι μέγα.

Athenaeus 10, 417 b *καὶ ἔθνη δὲ ὅλα εἰς πολυφαγίαν ἐκωμῳδεῖτο, ὡς τὸ Βοιωτόν. Εὔβουλος γοῦν ἐν Ἀντιόπῃ φησί κτλ.* Eustath. 954, 33 *ὡς δὲ καὶ ἐπολυφάγουν* (*οἱ Βοιωτοί*), *λεγέτω Εὔβουλος, παρ' ᾧ φησί τις Βοιωτός* (cf. Ahrens Dial. II 523), *ὅτι πονεῖν ἄμμες καὶ φαγεῖν ἀνδρικοί.* 1. *πώνειν* (i. e. *πίνειν*) Ahrens Dial. II 524] *πονεῖν* A. *ἁμὲς* Ahrens] *ἅμες* A. *μέγ'* Mein.] *μὲν* A. 2. *καρτερεῖμεν* Ahrens] *καρτερὴ μὲν* A. *τοῖς δ' Ἀθηναίοις* A] *τοὶ δ' Ἀθηναῖοι.* *καρτερεῖμεν τοίδε Θηβαῖοι· λέγειν | καὶ μικρὰ φαγέμεν τοῖς Ἀθηναίοις μέτα* Ahrens. *τοὶ δὲ Θηβαῖοι μέγα* glossema esse suspicatur G. A. Hirschig. Ann. crit. 5. cui de *τοὶ δὲ Θηβαῖοι* adsentior, sed ad explendam oppositionem cum A scribendum censeo *τοῖς δ' Ἀθηναίοις λέγειν καὶ μικρὰ φαγέμεν, μικρὰ δ' αὖ πώνειν μέλει.*

13

περὶ πρώτους ὕπνους

Εὔβουλος Ἀντιόπῃ. Bekker. Anecd. 111, 22.

ΑΣΤΥΤΟΙ

Argumenti ratio facillime cognoscitur e Xenarchi fr. 1. sed cf. fr. 14 extr.

14

μὴ παρατίθει μοι θριδακίνας, ὦ γύναι,
ἐπὶ τὴν τράπεζαν, ἢ σεαυτὴν αἰτιῶ.
ἐν τῷ λαχάνῳ τούτῳ γάρ, ὡς ὁ λόγος, ποτὲ
τὸν Ἄδωνιν ἀποθανόντα προὔθηκεν Κύπρις·
ὥστ' ἐστὶ νεκύων βρῶμα.

Athenaeus 2, 69 c *Καλλίμαχος δέ φησιν ὅτι ἡ Ἀφροδίτη τὸν Ἄδωνιν ἐν θριδακίνῃ κρύψειεν, ἀλληγορούντων τῶν ποιητῶν ὅτι ἀσθενεῖς εἰσι πρὸς ἀφροδίσια οἱ συνεχῶς χρώμενοι θρίδαξι. καὶ Εὔβουλος δ' ἐν Ἀστύτοις φησί κτλ.* 1. *μή νυν* vel *μὴ π. μοι τὰς* Porson. *μὴ μοὶ* Mein. et quidni *μὴ παρατίθει σύ μοι?* 3. *ὁ λόγος*] *λόγος* B.

Dobraeus non *ἐν Ἀστύτοις*, sed *ἐν ἀστύτοις*, *inter cibos Venerem exstinguentes* scripsisse Athenaeum et ab epitomes auctore eius verba non recte intellecta esse suspicatur. Plin. N. h. 19, 127 (lactucam vocant) *rotundam ac minima radice, latis foliis, astytida quidamque eunuchion, quoniam haec maxime refragetur Veneri.* ita-

que hoc fragmentum fortasse eis adnumerandum, quae sunt *ἀδήλων δραμάτων*. quamquam *ἐν ἀστύτοις φησί* mire dicitur pro *ἐν ἀστύτοις καταλέγει*.

ΑΥΓΗ

Euripideam tragoediam (Nauck. Tr. gr. fr. p. 347) ridicule imitabatur. cf. huius ed. I 782.

15

τί, ὦ πόνηρ', ἕστηκας ἐν πύλαις ἔτι,
ἀλλ' οὐ βαδίζεις; τοῖς δὲ γενναίως πάλαι
διεσπάρακται θερμὰ χηνίσκων μέλη,
διερράχισται σεμνὰ δελφάκων κρέα,
κατηλόηται γαστρὸς ἐν μέσῳ κύκλος,
κατησίμωται πάντα τἀκροκώλια,
νενωγάλισται σεμνὸς ἀλλᾶντος τόμος,
παρεντέτρωκται τευθὶς ἐξωπτημένη,
παρεγκέκαπται κρανί' ἐννέ' ἢ δέκα.
ὥστ' εἴ τι βούλει τῶν λελειμμένων φαγεῖν,
ἔπειγ' ἔπειγε, μή ποθ' ὡς λύκος χανὼν
καὶ τῶνδ' ἁμαρτὼν ὕστερον συχνὸν δράμῃς.

Athenaeus 14, 622 e *τὰ ἐξ Αὔγης εἶπεν Εὐβούλου κτλ.* v. 7 Eustathius 1163, 27 *ἀναλογία δὲ τοῦ ἐνωγάλισται κατὰ τὸ κέκτηται ἔκτηται . . . καὶ τὸ ἐκπέπηξε ἐφέπηξε* (?) *παρὰ τῷ κωμικῷ, καὶ τέθλασται ἔθλασται.* 4. *σεμνά*, conlato praesertim v. 7, vix sanum videtur. fortasse *τέρενα*. cf. Aristoph. fr. 224. Alexid. 189. 5. *κατηλόισται* A, unde Meinekius in Ath. ed. *κατηλόκισται*, conl. Hesych. *κατηλόκισται· ἀνηλόκισται, ἀνέσχισται.* 7. *νενωγάλισται* Mein.] *ἐνωγάλισται* A. cf. quae adnotavimus ad Cratin. 164. 9. *παρεγκέκαπται* Valcken. Animadv. Ammon. 21] *παρεκκέκαπται* A. *κρανί'* Mein.] *στερανι* A. 10. *ὥστ' εἴ τι* Valck.] *ὥστε ἐπεὶ* A. *φαγεῖν*] *λαβεῖν* Mein. Anal. Ath. 299. 11. *ἔπειγ' ἐπεγ' μη ποτ'* (sic) A. 12. *ἁμάρτῃς* C omissis quae sequuntur. deinde *συχνῶ δραχμῆς* A.

cum v. 1 cf. Arist. Eccl. 1114, cum v. 11 Aristoph. fr. 337 et Euphron. 1,30, ac potissimum Cratin. 52 quibus omnibus consideratis extrema hunc in modum emendo: *μἀποδρᾷς* (i. e. *μὴ ἀπ.*) *λύκος χανὼν καὶ τῶνδ' ἁμαρτὼν ὕστερον σαυτὸν δάκνῃς.* cf. Arist. Vesp. 778.

Praeterea cf. Philyll. 6.

ΒΕΛΛΕΡΟΦΟΝΤΗΣ

Euripidis Bellerophontem per parodiam expressit. Mein. I 360.

16

τίς ἂν λάβοιτο τοῦ σκέλους κάτωθέ μοι;
ἄνω γὰρ ὥσπερ κοττάβειον αἴρομαι.

Athenaeus 15, 666e *ἐκάλουν δὲ καὶ κατακτούς τινας κοττάβους· ἔστι δὲ λυχνία ἀναγόμενα πάλιν τε συμπίπτοντα. Εὔβουλος Βελλεροφόντῃ κτλ.* 1. *κάτωθέ μοι*] *κάτω θέμενοι* A. 2. *ανω* A. 'sunt Bellerophontis verba cum Pegaso in altum elati.' Mein. *κάτωθε* Alexid. 128, 3. cf. Arist. Ran. 286. 7. Lobeck. Phryn. 284. 5 et Soph. Ai. 259. 60.

ΓΑΝΥΜΗΔΗΣ

Eodem nomine inscriptae erant etiam Alcaei Antiphanisque comoediae. cf. quae adnotavimus ad Alcaei fr. 5.

17

ὕπνος αὐτὸν ὄντα κακόσιτον τρέφει.

Athenaeus 6, 248bc *κακοσίτου δὲ μέμνηται Εὔβουλος ἐν Γανυμήδει κτλ.* *ὕπνος γὰρ* Porson. ipsum Ganymedem significari censet Meinekius I 360. quae idem de Somno Ganymedis amatore ex Licymnio Athen. 13, 564c in ed. mai. excerpsit, ea non ad Ganymedem, cuius nemo quod sciam Somnum finxit amatorem, sed ad Endymionem pertinent. Eubulus excusare videtur cur seu Ganymedes seu quisquis alius hic respicitur adeo sit somniculosus: male nutritum enim esse.

18

δίπυρον

Εὔβουλος ἐν Γανυμήδει διπύρους τε θερμούς. οἱ δίπυροι δ' εἰσί τινες ἄρτοι τρυφῶντες. Ἀλκαῖος Γανυμήδει. Athenaeus 3, 110a. cf. Alcaei com. fr. 5.

ΓΛΑΥΚΟΣ

Glaucum docuit Anaxilas quoque et ut videtur etiam Antiphanes (75). Eubuli *Glaucum* a quibusdam Antiphani fuisse adsignatum Meinekius suspicatur I 75. cf. I 360.

19

καὶ νᾶπυ Κύπριον καὶ σκαμωνίας ὀπόν,
καὶ κάρδαμον Μιλήσιον καὶ κρόμμυον
Σαμοθρᾴκιον, καὶ καυλὸν ἐκ Καρχηδόνος,

καὶ σίλφιον θύμον τε τῶν Ὑμηττίων,
ὀρίγανόν τε Τενέδιον.

Pollux 6, 67 *ἔνια τῶν ἡδυσμάτων ἐπῃνεῖτο ἐκ χωρίων, ὡς Εὔβουλος ἐν Γλαύκῳ φησί* (v. 1—4). v. 5 accessit ex Athenaeo 1, 28 d, ubi haec Antiphani tribuuntur: *Ἀντιφάνης δέ· νᾶπυ Κύπρου, καὶ σκαμωνίας ὀπόν, κάρδαμον Μιλήσιον, κρόμμυον Σαμοθράκιον, καυλὸν ἐκ Καρχηδόνος καὶ σίλφιον, θύμον Ὑμήττιον, ὀρίγανον Τενέδιον.* Eustathius 867, 45 *περιᾴδεται ἐν κρομύοις τὸ Σαμοθράκιον παρ' Ἀντιφάνει, καθὰ καὶ τὸ Κύπριον νᾶπυ καὶ τὸ Μιλήσιον κάρδαμον καὶ ὁ Ὑμ. θύμος καὶ τὸ Τενέδ. ὀρ.* 5. *τε* add. Porson. — Theophr. H. pl. 9, 20, 5 *τῆς δὲ σκα[μ]μωνίας . . . ὁ ὀπὸς μόνον χρήσιμος, ἄλλο δ' οὐδέν.* (*Purgierwinde* Fraas 171). epitomes auctor videtur erravisse. cf. Antiphan. 325.

20

ἡμεῖς ποτ' ἄνδρας Κεκροπίδας ἐπείσαμεν
λαβόντας εἰς Ὑμηττὸν ἐξελθεῖν ὅπλα
καὶ σιτί' ἐπὶ μύρμηκας ἡμερῶν τριῶν,
ὡς χρυσοτεύκτου ψήγματος πεφηνότος.

Harpocratio 185, 21 *ἔπεσέ τις φήμη ποτὲ εἰς τὸ πλῆθος τὸ Ἀθηναίων, ὡς ἐν Ὑμηττῷ φανείη χρυσοῦ ψῆγμα πολὺ καὶ φυλάττοιτο ὑπὸ τῶν μαχίμων μυρμήκων. οἱ δὲ ἀναλαβόντες ὅπλα ἐξέθεον ἐπ' αὐτούς· ἄπρακτοι δ' ὑποστρέψαντες καὶ μάτην κεκακοπαθηκότες, ἔσκωπτον ἀλλήλους λέγοντες 'σὺ δέ γ' ᾤου χρυσοχοήσειν.' . . . ἐχλευάζοντο δὲ καὶ ὑπὸ τῶν κωμικῶν. Εὔβουλος γοῦν ἐν Γλαύκῳ φησίν κτλ.* v. 1. 2 Append. prov. 5, 32, Greg. Cypr. Leid. 3, 39 et omisso fabulae nomine Suidas *χρυσοχοεῖον*. 2. *λαβόντες* A Harp. 3. *σιτί'* Valesius] *σὺ* ABC. *συὸς* I. quae exstant in Bekker. Anecd. 316, 3 *χρυσοχοεῖν ἐμάνθανε τί ἐστι· παροιμία ἐν ἤθει λεγομένη ἀντὶ τοῦ ἐπόρνευσεν*, huc certe non pertinent.

ΔΑΙΔΑΛΟΣ

21

ἐθέλει δ' ἄνευ
μισθοῦ παρ' αὐτοῖς καταμένειν ἐπισίτιος.

Athenaeus 6, 247 a *ἐπισίτιοι γὰρ καλοῦνται οἱ ἐπὶ τροφαῖς ὑπουργοῦντες . . . Εὔβουλος ἐν Δαιδάλῳ κτλ.* — *ἐπισιτίοις* A.

22

Themistius Aristot. De anim. 1, 3 extr. *οἱ κινουμένην κατὰ τόπον τὴν ψυχὴν κινεῖν τὸ σῶμα ἀποφαινόμενοι παραπλήσιόν τι*

λέγουσι Φιλίππῳ τῷ κωμῳδοδιδασκάλῳ· φησὶ γὰρ ὁ Δαίδαλος παρ' αὐτῷ κινουμένην ποιῆσαι τὴν ξυλίνην Ἀφροδίτην ἐγχέας ἄργυρον χυτόν. sic Spengelius p. 34. Schol. Plat. 331 Bekk. *Φίλιππον τὸν τοῖς Εὐβούλου δράμασιν ἀγωνισάμενον.* aut igitur docuit aut egit quasdam Eubuli fabulas Philippus: quapropter quae hic vocatur Philippi Daedalus eadem est quae Eubuli. Mein. I 342. fort. *χυτὸν ἄργυρον γὰρ ἐγχέας κινουμένην | ἐποίησα τὴν ξυλίνην Ἀφροδίτην* (*Δαίδαλος*).

23

μήχι

ὡς ναίχι καὶ οὐχί. Εὔβουλος Δαιδάλῳ. Bekker. Anecd. 108, 14. ludens id videtur finxisse, ut Democritus τὸ δὲν ad analogiam τοῦ μηδέν.

ΔΕΥΚΑΛΙΩΝ

24

ἠπάτια, νῆστις, πλεύμονες, μήτρα

Athenaeus 3, 100 e Εὔβουλος ἐν Δευκαλίωνι κτλ. idem 3, 107 f ἠπάτιον δ' εἴρηκεν...Εὔβουλος ἐν Δευκαλίωνι. deest in fine iambus. fort. ἠπάτια, νήστεις, πλεύμονες, μήτρας *τόμοι.*

Praeterea cf. 152. Eupol. 136.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

Non confundenda cum *Dionyso.* cf. Σεμέλη ἢ Διόνυσος. — Syracusanorum tyrannum significari docet fr. 25. egregie de hac fabula disputavit Meinekius I 361. 2.

25

ἀλλ' ἔστι τοῖς σεμνοῖς μὲν αὐθαδέστερος,
καὶ τοῖς κόλαξι πᾶσι τοῖς σκώπτουσί τε
ἑαυτὸν εὐόργητος· ἡγεῖται δὲ δὴ
τούτους μόνους ἐλευθέρους, κἂν δοῦλος ᾖ.

Athenaeus 6, 260 cd postquam Philippum regem pronum ad ludibria fuisse narravit ita pergit: τὰ παραπλήσια ἐποίει καὶ ὁ Σικελιώτης Διονύσιος, ὡς Εὔβουλος ὁ κωμῳδιοποιὸς παρίστησιν ἐν τῷ τοῦ τυράννου ὁμωνύμῳ δράματι κτλ. 2. καὶ τοῖς] τοῖς δ' αὖ vel (in Ath.) τοῖσι δὲ Mein. 3. ἑαυτὸν Casaub.] αὐτὸν A. εἰς αὐτὸν Mein. ed. mai. πᾶσι, τοῖς σκώπτουσι δὲ | εἰς αὐτὸν G. A. Hirschig. Ann. crit. 6. δὲ δὴ Schweigh.] δὴ A. 4. κἂν δοῦλος ᾖ, i. e. τις αὐτῶν. — εὐόργητον Athenaeus certe hic *facilem ad ignoscendum* interpretabatur.

26. 27

Εὐριπίδου δ' ἔσωσας ὡς ἴσασί σοι —

. . . .

[ὦ παρθέν' εἰ σώσαιμί σ', ἕξεις μοι χάριν;]

. . . .

καὶ τοῖς ἐμοῖσιν ἐγγελῶσι πήμασιν
τὰ σῖγμα συλλέξαντες, ὡς αὐτοὶ σοφοί.

Schol. Euripid. Med. 476 Dindf. *ἔσωσά σ', ὡς ἴσασιν· πλεονάζει ὁ στίχος τῷ σ. ὅθεν...Εὔβουλος Διονυσίῳ Εὐριπίδου δ' ἔσωσας, ὡς ἴσασί σοι· καὶ παρθενεύσεις ἕξεις μοι χάριν κτλ.* 2. *ὦ παρθέν' εἰ σώσαιμί σ' ἕξεις* Andromedae fr. 126 N., ubi tamen *εἴσει* pro *ἕξεις*] *παρθενεύσης ἕξει* I. *παρθενεύεις ἕξεις* B. Fl. 6. 15. 3. *ἐγγελῶσι* Porson.] *ἀγγελοῦσι.*

fr. 1 conl. Plat. com. 30 (ex parte cum Meinekio) fortasse ita redintegrandum *ἐκ τῶν σῖγμα τῶν Εὐριπίδου | ἔσωσας ὡς ἴσασιν Ἑλλήνων ὅσοι —.* v. 2 Euripidis est, non Eubuli, qui tamen eum fortasse per ludibrium repetiverat. v. 4 *ὡς αὐτός*, sc. *Εὐριπίδης* Fritzschius Arist. Thesm. 501, quod vulgatum est intellegi posse negans. non recte. inducitur Euripides ipse, de comicorum malignitate indignabundus, si quid minus bene fecerit acriter conligentium, tamquam ipsi soli sapientes sint et omni errore careant.

28

χαὶ Προκλέους ἵπποι χλωρὰν ψαλάκανθαν ἔδουσιν.

Ptolemaeus Heph. Phot. Bibl. 190 p. 150 *ὅτι τὸ κτλ., ἀγνοηθὲν Καλλιμάχῳ, Εὐβούλου ἐστὶ τοῦ κωμικοῦ εἰς Διονύσιον κωμῳδία. καὶ περὶ τῆς παρῳδήσεως τοῦ στίχου. ἡ δὲ ψαλάκανθα βοτάνη ἐστὶν Αἰγυπτία, ἥτις ἵπποις περιαπτομένη νίκην παρέχει καὶ εὐδαιμονίαν.* Suidas III 223 *Πτολεμαῖος Κυθήριος, ἐποποιός. οὗτος ἔγραψε περὶ ψαλακάνθης. ἐν τούτῳ δέ φησιν, ὅτι βοτάνη ἐστὶ θαυμαστήν τινα δύναμιν ἔχουσα.* in quibus ante verba *οὗτος ἔγραψε* inserenda esse *Πτολεμαῖος Ἡφαιστίωνος* indicat Meinekius, ut Ptolemaeus Cytherius discernatur a grammatico Ptolemaeo. — Eubuli versus quomodo ad inrisionem Dionysii pertineat non adparet. *Procles,* Naxiorum in Sicilia imperator, patriam Dionysio prodidit Ol. 94, 2. Diodor. 14, 15. Mein. I 361.

29

κωφότερος κίχλης

παρ' Εὐβούλῳ ἐν Διονυσίῳ. λέγεται καὶ ἀφωνότερος κίχλης. Photius, Suidas, Cramer. Anecd. Par. I 396, 33. Zenobius 4, 66 *κωφότερος κίχλης· ταύτης Εὔβουλος ἐν Διονυσίῳ μέμνηται.*

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

Cf. *Σεμέλη ἢ Διόνυσος*. Mein. I 363.

ΔΟΛΩΝ

Iliadis Doloneam ut videtur comice tractavit.

30

ἐγὼ κεχόρτασμαι μέν, ἄνδρες, οὐ κακῶς,
ἀλλ' εἰμὶ πλήρης, ὥστε καὶ μόλις πάνυ
ὑπεδησάμην ἅπαντα δρῶν τὰς ἐμβάδας.

Athenaeus 3, 100a *Εὔβουλος ἐν Δόλωνι κτλ.* 3. *ὑπεδησάμην* cum ceteris codicibus A. quod moneo propter G. A. Hirschigium Ann. crit. 6. Dolon haec dicere videtur nocturnam in castra Graecorum expeditionem parans. *ἅπαντα δρῶν*, i. e. vel opera data vix mihi contigit ut soccos induerem.

31

διένιψα δ' οὐδὲν σκεῦος οὐδεπώποτε·
καθαρώτερον γὰρ τὸν κέραμον εἰργαζόμην
ἢ Θηρικλῆς τὰς κύλικας, ἡνίκ' ἦν νέος.

Athenaeus 11, 471d *Εὔβουλος ἐν Δόλωνι κτλ.* v. 2. 3 Moeris *Θηρίκλειον*, Thomas Mag. 182 omissis tamen postremis *ἡνίκ' ἦν νέος*. Etymol. m. 451, 29 *Θηρικλέους τέκνον* (Theopomp. com. 32, 1)· *κύλιξ, ἣν λέγουσι (λέγεται) πρῶτος κεραμεὺς Θηρικλῆς ποιῆσαι, ὥς φησιν Εὔβουλος ὁ τῆς μέσης κωμῳδίας ποιητής.* Etym. Gud. 251, 56 *Θηρίκλειον· σημαίνει τὸ Θηρικλέους ποτήριον, ὥς φησιν Εὔμυλος.* 2. *γὰρ*] *δὲ* Thom. Mag. *εἰργαζόμην*] *εἰργασάμην* Thom. Mag. 3. *τὰς κύλικας*] *τἀκπώματα* Moeris et Thom. Mag.

gloriatur servulus se numquam vascula eluisse, sed *elingendo* effecisse ut puriora essent recentibus Thericlis poculis. quamquam illud ipsum quod gravissimum erat, *elingendo* se vascula purgasse, non dicit, si poeta scripsit quae exstant in A *ἡνίκ' ἦν νέος* (cf. Arist. Eq. 412. 417. 426). sed fort. scripsit *ἐκλιχμώμενος*. simplex *λιχμᾶσθαι* Arist. Vesp. 1033. Pac. 756.

32

πρὸς φθεῖρα κείρασθαι

Εὔβουλος Δούλῳ (*Δόλωνι* Mein.) Photius. Pollux 2, 29 *ἔλεγον δὲ καὶ πρὸς φθεῖρα κείρεσθαι τὴν πένθιμον κουράν, ὡς Εὔβουλος ὁ κωμικός.*

ΕΙΡΗΝΗ

33

Bekker. Anecd. 86, 30 γέμειν τὴν ναῦν μόνον φασὶ δεῖν λέγειν, τὰ δ' ἄλλα μεστὰ λέγειν. ἐλέγχει δ' αὐτοὺς Εὔβουλος Εἰρήνῃ. in eis quae proxime antecedunt Antiatticista dixerat γοργός... ἐλέγχει δ' αὐτοὺς Ἀριστοφάνης Εἰρήνῃ (565). unde Fritzschius Ind. Rost. 1857|8 p. 7 Eubuli Εἰρήνην per errorem commemoratam et Εὔβ. Εὐρώπῃ scribendum esse coniecit. itaque titulus est dubius.

ΕΥΡΩΠΗ

34

κτίζε Βοιωτῶν πόλιν
ἀνδρῶν ἀρίστων ἐσθίειν δι' ἡμέρας.

Athenaeus 10, 417 c (Εὔβουλος) ἐν Εὐρώπῃ κτλ. Eustathius 954, 34 (omisso fabulae nomine). κτίζω Eust. — cf. fr. 66. est oraculum Cadmo ab Apolline datum, a comico lepide inmutatum. Apollodor. 3, 4, 1 ὁ δὲ θεὸς εἶπε...πόλιν κτίζειν ἔνθα ἂν (ἡ βοῦς) πέσῃ καμοῦσα. cf. Diodor. 4, 2.

ΗΧΩ

35

νύμφα ἀπειρόγαμος τεύτλῳ περὶ σῶμα καλυπτὰ
λευκόχρως παρέσται,
ἔγχελυς, ὦ μέγα μοι μέγα σοι φῶς . . ἐναργές.

Athenaeus 7, 300 b ὅτι δ' ἤσθιον τὰς ἐγχέλεις καὶ μετὰ τεύτλων ἐντυλίξαντες... Εὔβουλός φησιν ἐν Ἠχοῖ κτλ. 1. νύμφα supra scr. η A. ἀπειρόγαμε C. 3. ὦ] ἃ et deinde φῶς ἔσται vel ἔσσετ' Mein. mihi conlato Hom. Il. 6, 6 φόως δ' ἑτάροισιν ἔθηκε veri similius videtur poetam scripsisse φῶς θήσει ἐναργές.

Cf. praeterea fr. 139.

ΙΞΙΩΝ

36

ἐν ταῖς γεννικαῖς εὐωχίαις
ἀμύλων παρόντων ἐσθίουσ' ἑκάστοτε
ἄνηθα καὶ σέλινα καὶ φλυαρίας
καὶ κάρδαμ' ἐσκευασμένα.

Athenaeus 8, 347 d φησὶν ἐν Ἰξίονι Εὔβουλος. Ἰξίονι, non Ἰξίωνι A. 3. ἄνηθα] an ἄννηθα? Arist. Thesm. 486. Bekker. Anecd. 403, 3 ἄννητον. Alexid. 127, 7. at ibid. 5 μάραθρον, ἄνηθον, fort. ἄννηθα, μάραθρον.

ΙΩΝ

37

μετὰ ταῦτα θύννων μεγαλόπλουτ' ἐπεισέπλει
ὑπογάστρι' ὀπτῶν, αἵ τε λιμνοσώματοι
Βοιώτιαι παρῆσαν ἐγχέλεις θεαὶ
τεῦτλ' ἀμπεχόμεναι.

Athenaeus 7, 300 b c ὅτι δ' ἤσθιον τὰς ἐγχέλεις καὶ μετὰ τεύτλων ἐντυλίξαντες καὶ Εὔβουλός φησιν... ἐν Ἴωνι κτλ. v. 1. 2 idem 7, 302 d ἐπαινεῖται δὲ τοῦ ἰχθύος τούτου τὰ ὑπογάστρια, ὡς καὶ Εὔβουλός φησιν ἐν Ἴωνι μετὰ ταῦτα — ὀπτῶν. 1. μετὰ A 302] καὶ μετὰ A 300. μετὰ ταῦτα om. C 300. ἐπεισέπλει A 302] ἐπὶ σὲ πλεῖ A 300. 3. παρῆσαν Mein. Anal. Ath. 132.

1. ἐπεισέπλει, ut ἐπιχορεύειν Diphil. 44, 1. 64, 4, ἐπιβακχεύειν Nicostr. (Philet.) 4, 1, ἐπιδονεῖν Antiph. 185, ἐπιρροθεῖν Soph. fr. 691 N. cf. Antiph. 207. Alexid. 117. 2. λιχνοσώματοι Mein., λιπαροσώματοι G. A. Hirschig. Ann. crit. 6, λειοσώματοι Valcken. (et Cobet. N. l. 138). mihi χιονοσώματοι scribendum videtur. cf. Antiph. 49. praeierat quodammodo Euripides Helen. 216 Ζεὺς ...χιονόχρως κύκνου πτερῷ et cuius auctoritas apud comicos illius aetatis non minus valet Philoxenus Cytherius Athen. 4, 147 a μάζας χιονόχροας. λευκόχρως anguilla dicitur 35, 2.

38

τρύβλια δὲ καὶ βατάνια καὶ κακκάβια καὶ
λοπάδια καὶ πατάνια πυκινὰ ταρφέα
κοὐδ' ἂν λέγων λέξαιμι.

Athenaeus 4, 169 f Εὔβουλος ἐν Ἴωνι καὶ βατάνια (βατάνεια A) καὶ πατάνια (πατάνεια A) λέγει ἐν τούτοις κτλ. v. 1. 2 Pollux 10, 106 ἐν Εὐβούλου Ἴωνι εἴρηται τρύβλια δὲ καὶ πατάνια καὶ κακκάβια καὶ λοπάδια, ὡς ἕτερον ὂν παρὰ τὴν λοπάδα τοῦτο τῷ σχήματι. 2. hic πατάνια A. ταρφέα κοὐδ' ἂν] ταρβα καὶ ουδαν A. 3. λήξαιμι Fritzschius Daetal. 73 n. 38 conl. Rhes. 874 ὅδ' αὖ τὸν αὐτὸν μῦθον οὐ λήξει λέγων. iure adversatur Meinekius III 223 et 441. οὐδ' ἂν λέγων λέξαιμι est '*ne si incipiam quidem dicere dicere possim.*'

βατάνια et πατάνια coniungi potuisse iure negat Meinekius. cum v. 1 Pollux praebeat πατάνια, v. 2 scribendum est τηγάνια. Athenaeus fort. scripsit ἐν Ἴωνι τὰ βατάνια καὶ πατάνια λέγει. sed corrupta sunt etiam πυκινὰ ταρφέα, formae apud comicos, in trimetris praesertim, inauditae.

39

οὕτω σφόδρ' ἐστὶ τοὺς τρόπους Βοιώτιος,
ὥστ' οὐδὲ δειπνῶν, ὡς λέγουσ', ἐμπίμπλαται.

Athenaeus 10, 417 c (*Εὔβουλος*) *ἐν Ἴωνι κτλ.* 2. *δειπνῶν* Casaub.] *δείπνων* A. *ἐμπίμπλαται* Dindf.] *ἐμπίπλαται* A.

ΚΑΛΑΘΗΦΟΡΟΙ

Hesych. *καλαθηφόροι· οἱ τὰ μαγειρικὰ φέροντες. μυστικὰ* Meinek. Philol. XII 615, *μυστηρικά* idem XIII 556. *Δημητριακὰ* M. Schmidt. nescio tamen an neglecto Hesychio puellae intellegendae sint florum calathos portantes.

40

Ammonius Differ. verb. 50 et Etym. Gud. 186, 52 *ἔσω . . . ἀντὶ τοῦ ἔνδον. Εὔβουλος ὁ τῆς μέσης κωμῳδίας ποιητὴς ἐν Καλαθηφόροις ὅπως δὲ σπεύσεϑ' ὅτε τις γέρων ἔσω, δέον εἰπεῖν ἔνδον.* Etymol. Gud. *ὀπεύσεσθαι ὅτι.* Meinekius *ὅπως δὲ πεύσεσθ' εἴτε τις γέρων ἔσω. ἔσω* (apud comicos *εἴσω*) pro *ἔνδον* positum magnam habet dubitationem.

ΚΑΜΠΥΛΙΩΝ

A quibusdam Araroti adscripta. cf. fr. 41. Mein. I 363 et Arar. fr. 8—12. cum *καμπύλη* sit rusticorum, voce *καμπυλίων* *hominem agrestem* significari arbitror.

41

τίς ἦν ὁ γράψας πρῶτος ἀνθρώπων ἄρα
ἢ κηροπλαστήσας Ἔρωθ' ὑπόπτερον;
ὡς οὐδὲν ᾔδει πλὴν χελιδόνας γράφειν,
ἀλλ' ἦν ἄπειρος τῶν τρόπων τῶν τοῦ θεοῦ.
ἔστιν γὰρ οὔτε κοῦφος, οὔτε ῥᾴδιος
ἀπαλλαγῆναι τῷ φέροντι τὴν νόσον,
βαρὺς δὲ κομιδῇ· πῶς ἂν οὖν ἔχοι πτερὰ
τοιοῦτο πρᾶγμα; λῆρος, εἰ κἄφησέ τις.

Athenaeus 13, 562 c *Ἀραρὼς ἢ Εὔβουλος ἐν Καμπυλίωνι κτλ.* Eustathius 987, 24 *Εὔβουλος . . . ἀποστερεῖ πτερῶν τὸν Ἔρωτα, ὡς οὔτε κοῦφον οὔτε ῥᾴδιον ἀπαλλαγῆναι τῷ φέροντι τὴν νόσον, βαρὺν δὲ κομιδῇ.*
2. *Ἔρωτα* A. 8. verba extrema (*λῆρος κτλ.*) om. C. *εἰ κἄφησέ τις* Dindf.] *εἰ κὰν φήσειέ τις* A. *τοιοῦτο πρᾶγμα λῆρον ἂν φήσειέ τις* Porson.

42

ὡς δ' ἐδείπνει κοσμίως,
οὐχ ὥσπερ ἄλλαι τῶν πράσων ποιούμεναι

τολύπας ἔσαττον τὰς γνάθους καὶ τῶν κρεῶν
ἀπέβρυκον αἰσχρῶς, ἀλλ' ἑκάστου μικρὸν ἂν
ἀπεγεύεθ' ὥσπερ παρθένος Μιλησία.

Athenaeus 13, 571 f *Εὔβουλος ἐν Καμπυλίωνι κοσμίαν ἑταίραν παράγων φησίν κτλ.* 4. 5. *ἂν ἀπεγεύεθ'* Piers. Moer. 101] *αναπετευε* A.

ποιουμένη — ἔσαττε — ἀπέβρυκεν Herwerd. Obs. crit. 59. perperam: cf. quae ad Arist. Eq. 784 congessimus exempla. quibus addo Plat. Symp. 189 c *δοκοῦσιν ἄνθρωποι...μέγιστ' ἂν αὐτοῦ ἱερὰ κατασκευάσαι...οὐχ ὥσπερ νῦν τούτων οὐδὲν γίγνεται.* Reip. 3, 410 b *πρὸς τὸ θυμοειδὲς βλέπων . . . πονήσει μᾶλλον ἢ πρὸς ἰσχύν, οὐχ ὥσπερ οἱ ἄλλοι ἀθληταὶ ῥώμης ἕνεκα σιτία καὶ πόνους μεταχειρίζονται* (sic enim recte C. Fr. Hermann. ex Galeno). 5. *Μιλησία.* Athen. 10, 429 a *παρὰ Μασσαλιήταις νόμος ὑδροποτεῖν. ἐν δὲ Μιλήτῳ ἔτι καὶ νῦν φησι Θεόφραστος τοῦτ' εἶναι τὸ νόμιμον* (Schweigh.).

43

ὦ γαῖα κεραμί, τίς σε Θηρικλῆς ποτε
ἔτευξε κοίλης λαγόνος εὐρύνας βάθος;
ἦ που κατειδὼς τὴν γυναικείαν φύσιν,
ὡς οὐχὶ μικροῖς ἥδεται ποτηρίοις.

Athenaeus 11, 471 e *Ἀραρὼς ἢ Εὔβουλος ἐν Καμπυλίωνι κτλ.* Eustath. 1153, 45. 1. *κεραμί, τίς σε* Porson. Miscell. 242] *κεραμι τισσε* A. *κεραμῖτι σὲ* C Eustath. *γῆ κεραμίς* etiam Poll. 10, 185 (Mein.). loquitur sine dubio mulier. 'quis tantus artifex tam scite te confecit: nam certe non minus prudens fuit quam Thericles.'

44

τήν τ' εὐπρόσωπον λοπάδα τοῦδε τοῦ θαλαττίου
γλαύκου φέρουσαν εὐγενέστερον
λάβρακά θ' ἑφθὸν . . . ἅλμῃ μίαν.

Athenaeus 7, 295 e *Εὔβουλος Καμπυλίωνι κτλ.* om. C. 3. *θ'*] *τ'* A. Meinekius Anal. Ath. 130 *τήν τ' εὐπρόσωπον λοπάδα τοῦ θ. γλαύκου φέρουσαν εὐγενέστατον κάρα,* quod Athenaeus haec adferat ut doceat quanti sit caput glauci aestimatum. at iam duo alia fragmenta inseruerat, quorum neutro caput glauci commemorat. Dobraeus Adv. II 315 *λοπάδα τοῦ θ.* | *αὐτοῦ φέρουσαν γλαῦκον εὐγενέστερον,* glaucum nobiliorem ipso Glauco. Cobetus N. l. 11 *τοῦ θαλαττίου θεοῦ Γλαύκου* omisso ut videtur *λοπάδα.* Herwerd. Anal. crit. 30 *τήν τ' εὐπρ. λοπάδ' ἔτ' εὐγενέστερον γλαῦκον φέρουσαν τοῦ θαλαττίου θεοῦ.* deinde v. 3 *λάβρακά θ' ἑφθὸν λιπαρὸν ἅλμῃ νὴ Δία* Meinek. conl. Sotad. 1, 9. — unum perspicio

τοῦ θαλαττίου prorsus inutile esse epitheton *pisci* additum et pertinere ad θεοῦ, quod recte addidit Cobetus. sic anguillae ipsae deae dicuntur vel cum deabus comparantur Antiph. 147. Anaxandr. 39, 5. Eubul. 37. 64. itaque scribendum esse arbitror λοπάδα τοῦ θαλαττίου | γλαῦκον φέρουσαν εὐγενέστερον θεοῦ, quod, cum θεοῦ in primum versum esset translatum, degeneravit in τοῦδε τοῦ. v. 3 λάβρακά θ' ἑφθὸν (τόνδ') ἐν ἁλμαίᾳ (φέρω). cf. Aristoph. fr. 419.

45

τραγημάτων δ' ἔσθ' ἡ τράπεζά σοι πλέα.
B. οὐ φιλοτραγήμων εἰμί πως ἑκάστοτε.

Athenaeus 14, 642c *Εὔβουλος Καμπυλίωνι κτλ.* 2. οὐ C] οὐχὶ A.

46

ἀνιακκάς, περιμανῶς, μανέρως

Suidas ἀνιακκάς· ᾠδῆς ὄνομα. ὁ (ὡς Mein.) περιμανῶς καὶ μανέρως. *Εὔβουλος Καμπυλίωνι.* Bekker. Anecd. 405, 7 ex hac glossa nihil habet nisi ἀνιακκάς. Suidas μανέρως καὶ περιμανῶς· ὀνόματα ᾠδῆς. *Εὔβουλος Καμπυλίωνι.*

Cf. praeterea fragmenta Ararotis 8—12.

ΚΑΤΑΚΟΛΛΩΜΕΝΟΣ

Tituli rationem non intellego. intellegerem, si esset *Κατακηλούμενος.* Hesych. κατακηλούμενοι· ἐξοιστρούμενοι, καταθελγόμενοι. sed in tanta Athenaei constantia, qui semel atque in praepositione sola, non in verbo variat, mutare non audeo.

47

καὶ πνικτὰ Σικελὰ πατανίων σωρεύματα

Athenaeus 9, 396a *Εὔβουλος Κατακολλωμένῳ κτλ.* Pollux 10, 107 τὸ δὲ πατάνιον Εὐβούλου ἐν Κατακολλῶντι κτλ. Σικελὰ Bentl. in Poll.] σικελικά. an Σικελῶν? cf. 132. πατανιων sine accentu A Ath. — in Anal. Ath. 171 Meinekius suspicatur hic ut alibi coqui nomen (*Πατανίων*) obscuratum latere.

48

ἀλλ' εἰσὶ φιάλαι πέντε, τραγέλαφοι δύο.

Athenaeus 11, 500e οὕτω (τραγέλαφοι) τινὰ καλεῖται ποτήρια, ὧν μνημονεύει . . . *Εὔβουλος ἐν Κατακολλωμένῳ* (μετακ. A) κτλ. — cf. Antiph. 224.

49

ἀλλὰ παραλαβὼν ἀκράτῳ κροῦε καὶ δίδου πυκνὰς
καὶ βότρυς τρώγειν ἀνάγκαζ' αὐτὸν ἐξ οἴνου συχνούς.

Athenaeus 14, 653 e *οἴδασι δὲ οἱ πρὸ ἡμῶν καὶ τοὺς ἐν οἴνῳ συντιθεμένους βότρυς. Εὔβουλος γοῦν ἐν Κατακολλωμένῳ φησὶν κτλ.* cf. 138. Amphid. 18. Plaut. Casin. 3, 5, 16 *se percussit flore Liberi.* Ovid. Rem. am. 145 *multo tempora quassa mero.* Athen. 4, 168 b *διασειόμενοι τοὺς κροτάφους ὑπὸ τοῦ ἀκράτου* (Mein.). *πυκνάς*, i. e. *πόσεις.*

50

Athenaeus 10, 442 e *Μιλησίους δ' Εὔβουλος ἐν Κατακολλωμένῳ ὑβριστὰς εἶναί φησι μεθυσθέντας.*

51

διατοιχεῖν ἔδει

ἀντὶ τοῦ ἀνατοιχεῖν. Εὔβουλος Κατακολλωμένῳ. Bekker. Anecd. 89, 20. cod. *διατυχεῖν* et *κατακολλωναίῳ. ἔδει* add. H. Iacobi Mein. ed. min. XVI ex Polluce, qui 1, 114 de re navali disputans *ἐρεῖς δὲ καὶ 'διατοιχεῖν ἔδει'· τὸ γὰρ ἀνατοιχεῖν ἰδιωτικόν.* Phryn. App. 34 *διατοιχεῖν τὸ εἰς τὸν ἕτερον τοῖχον τῆς νεὼς διαβαίνειν ἐν τῷ πλοίῳ* (*πλῷ* Lobeck.), *ὅπερ οἱ ἰδιῶται ἀντιτοιχεῖν* (*ἀνατ.*?) *λέγουσιν.* Lobeck. Phryn. 161. 2.

52

τροποῦσθαι κώπην

Εὔβουλος Κατακολλωμένῳ. Bekker. Anecd. 114, 25. *κατακολλωμένοις* cod. — Hesych. *τροπώσασθαι· τὸ τὴν κώπην πρὸς τὸν σκαλμὸν δῆσαι τῷ τροπωτῆρι.* Phot. Suid. *τροπωτῆρες· οἱ ἱμάντες οἱ ἐν τοῖς πλοίοις, ἐν οἷς αἱ κῶπαι περὶ τοὺς σκαλμοὺς περιδέονται.* Poll. 1, 87 *ὅθεν μὲν αἱ κῶπαι ἐκδέδενται, σκαλμός, ᾧ δὲ ἐκδέδενται, τροπωτήρ, καὶ τροπώσασθαι τὴν ναῦν.*

ΚΕΡΚΩΠΕΣ

Cf. quae ad cognominem Hermippi comoediam adnotavimus I 233.

53

μετὰ ταῦτα Θήβας ἦλθον, οὗ τὴν νύχθ' ὅλην
τήν θ' ἡμέραν δειπνοῦσι καὶ κοπρῶν' ἔχει
ἐπὶ ταῖς θύραις ἕκαστος, οὗ πλήρει βροτῷ
οὐκ ἔστι μεῖζον ἀγαθόν· ὡς χεζητιῶν

μακρὰν βαδίζων, πολλὰ δ' ἰδίων ἀνήρ,
δάκνων τὰ χείλη, παγγέλοιός ἐστ' ἰδεῖν.

Athenaeus 10, 417 d *καὶ ἔθνη δὲ ὅλα εἰς πολυφαγίαν ἐκωμῳδεῖτο, ὡς τὸ Βοιωτόν. Εὔβουλος γοῦν... ἐν Κέρκωψι κτλ.* v. 1. 2 Eustath. 954, 33. 1. *μεταταῦτα* A. *θήβαζ'* C et Eustath. *οὗ*] *οὐ* A. 2. *καὶ* cum reliquis omittunt C et Eustath. *κοπρῶν* Casaub.] *κόπρων* A. 3. *οὗ*] *οὐ* A. *βροτῷ* Casaub.] *βροτῶν* A. *βορᾶς* Herwerd. Obs. crit. 59. 5. *ἰδίων* Fritzsch. Com. gr. fr. 7. 8] *ἐσθίων. δὲ στένων* Dobr. *ἀσθμαίνων* Mein. — cf. 34. 66.

54

Κόρινθον ἦλθον· ἡδέως ἐνταῦθά πως
λάχανόν τι τρώγων ὤκιμον διεφθάρην.
κἀνταῦθα κατελήρησα τὴν ἐξωμίδα.

Athenaeus 13, 567 c *Εὐβούλου ἐκ Κερκώπων κτλ.* *Ὤκιμον* meretrix erat illo tempore celeberrima. Athen. 13, 587 c. Anaxandr. 9. Nicostr. 21. *κατελήρησα*, ut *καταπεφρόντικα* Arist. Nub. 857, *κατεμώρανεν* Antiph. 239, *καταμισθοφορῆσαι* Arist. Eq. 1352, *κατεσικέλιζε* Vesp. 911. — fragmenta 53 et 54 ad eandem narrationem, Herculis opinor, pertinebant. Mein. I 364.

ΚΛΕΨΥΔΡΑ

Cf. quae ad Pherecratis Corianno adnotavimus. Athen. 13, 567 d *Εὐβούλου Κλεψύδρα. οὕτω δ' ἐκλήθη αὕτη ἡ ἑταίρα, ἐπειδὴ πρὸς κλεψύδραν συνουσίαζεν, ἕως κενωθείη.* Mein. I 364. fragmenta non exstant.

ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

Phrynich. Ecl. 338 *κορυδαλλός· Εὐβούλου τοῦ κωμῳδιοποιοῦ δρᾶμα ἐπιγράφεται οὕτως. σὺ δὲ... κόρυδον λέγε τὸ ζῷον.* aviculam *galeritam* dicit. Mein. I 364. scribendum autem *κορυδαλλός* secundum Herodian. I 158, 24. ac sic Hippothoontidis pagus in inscriptionibus.

55

ἴθι δεῦρ' ἀφελοῦ τ' ὦ λάγνα ταχὺ τὰ ποικίλα.

Bekker. Anecd. 1189 *σημειούμεθα τὸ λάγνης ὦ λάγνα παρ' Εὐβούλῳ ἐν Κορυδαλῷ. ἔχει δὲ οὕτως κτλ.* *δεῦρ' ἀφελοῦ τ' ὦ λάγνα ταχὺ τὰ ποικίλα* Mein.] *δεῦρο ἀφελοῦ λάγνου ταχυπάκιλα* cod.

ΚΥΒΕΥΤΑΙ

'Aleatorum insaniam perstrinxisse videtur, quod argumentum in cognomine fabula tractaverunt Antiphanes et Amphis et in

Aleonibus a Nonio laudatis L. Pomponius.' Mein. I 364 conl. Arist. Vesp. 74. Philetaer. 2. Aeschin. 1, 42. 68. O. Ribb. Com. Rom. fr.² 225.

56

ἄρτι μὲν μάλ' ἀνδρικὴν
τῶν θηρικλείων ὑπεραφρίζουσαν παρά,
κωθωνόχειλον, ψηφοπεριβομβήτριαν,
μέλαιναν, εὐκύκλωτον, ὀξυπύνδακα,
στίλβουσαν, ἀνταυγοῦσαν, ἐκνενιμμένην,
κισσῷ κάρα βρύουσαν, ἐπικαλούμενοι
εἷλκον Διὸς σωτῆρος.

Athenaeus 11, 471 d *Εὔβουλος...ἐν Κυβευταῖς κτλ.* 1. *μάλ' ἀνδρικὴν* C et epit. Hoesch.] *μαλαν αν δρικην* A. 2. *παρα* A. *πάνυ* Dobr. Adv. II 331. *πέριξ* Ahlwardt. Seebod. Bibl. crit. 1821, n. 5. *κάρα* Mein. *πάτερ* Herwerd. Obs. crit. 66. 7. 3. *κωθωνόχειλον* Ahlwardt] *κωθωνοχειρον* A. 4. *ὀξυπύνδακα* Schweigh.] *ὀξυπινδακα* A. 6. *κάρα βρύουσαν* Porson. conl. Soph. O. C. 473] *καταβρύουσαν* A. *κισσοῖσι καταβρύουσαν* Mein. Anal. Ath. 217. *ἐπικαλούμενοι* A] *ἐπικαλούμενος* C et Hoesch.

2. *ὑπεραφρίζουσαν κάρα* '*poculum super oram spumans*' Mein. mihi scribendum videtur *χαρᾷ* conl. 109. Alexid. 119. Aristophont. 14. potatoris enim laetitia poculo tribuitur. 3. *χείλη* 'sunt *ὀφρυώδεις ἐπαναστάσεις* sive *ἄμβωνες*, quos in cothone commemorat Critias Plut. Lycurg. 9. Athen. 11, 483 b. Pollux 6, 97'. Mein. *ψηφοπεριβομβήτριαν* 'subindicat quandam similitudinem, quam poculum illud cum clepsydra habebat, in quam demissi calculi iudiciales argutum sonum efficiebant'. Mein. quae interpretatio frigidissimas argutias poetae obtrudit. fortasse scripsit *γριφοπεριβ.*, quia inter potum griphi proponebantur. 4. an *εὐρυπύνδακα*? 6. *κισσῷ* hic non temptandum propter orationem elatiorem. ceterum cf. Archestr. Athen. 1, 29 b *ὅταν πλήρωμα Διὸς σωτῆρος ἕλησθε, ἤδη χρὴ γεραόν, πολιὸν σφόδρα κρᾶτα φοροῦντα οἶνον ὑγρὰν χαίταν λευκῷ πεπυκασμένον ἄνθει πίνειν*, et Antiph. 4.

57

κεντρωτός, ἱερός, ἅρμ' ὑπερβάλλον πόδας,
κήρυνος, εὐδαίμων, κυνῶτες, ἄρτια,
Λάκωνες, ἀντίτευχος, Ἀργεῖος, δάκνων,
Τιμόκριτος, ἐλλείπων, πυαλίτης, ἐπίθετος,
σφάλλων, ἀγύρτης, οἶστρος, ἀνακάμπτων, δορεύς,
λάμπων, Κύκλωπες, ἐπιφέρων, Σόλων, Σίμων.

Pollux 7, 205 *καὶ ἄλλοι δὲ πολλοί εἰσιν* (*βόλοι*), *οὓς ὀνομάζει*

Εὔβουλος ἐν τοῖς Κυβευταῖς κτλ. v. 6 Photius 207 *λάμπων· κυβιστικὸς (κυβευτικὸς) βόλος. οὕτως Εὔβουλος. ἀ σ τ ρ α γ ά λ ω ν* iactus Eustathius (1289, 57) dicit triginta quinque numero fuisse, *κ ύ β ω ν* iactus supra quinquaginta novimus. Eubuli enim catalogo et fragmentis 58. 59 addenda sunt ea quae Pollux 7, 204 profert nomina (cf. etiam 9, 100), praeterea Hesych. *ἀβραμίας· ὄνομα βόλου κυβευτικοῦ.*

1. *ἅρμ' ὑπερβάλλον πόδας* Bentleius Epist. Mill. 486 Lips. dictum existimat ut *πεζὸς ὁδεύων παρὰ Λύδιον ἅρμα.* 2. Photius (attulit Nauck Philol. VI 417) *κάρυννος· βόλων ὀνόματα (βόλου ὄνομα).* Cramer. Anecd. Ox. II 21, 22 *κυνωτός· βώλου ὄνος (βόλου ὄνομα* Mein.). *κυνώτας* Lobeck. Pathol. prol. 263 n. 24. Hesych. *ἄρτος· βόλος τις.* verum erit *ἄ ρ τ ι ο ς.* 3. Phot. *Λάκωνες· κυβευτικοῦ βόλου ὄνομα.* Hesych. *Ἀργεῖος (ἀργείης* cod.)*· κυβευτικοῦ βόλου ὄνομα.* 4. *πυαλίτης*, attice *πυελίτης.* Lob. Phryn. 309. sed multa in his nominibus insunt dorismi vestigia. 5. pro *σφάλλων* fort. scribendum *σ χ α δ ώ ν.* Hesych. *σχαδών· κυβευτικὸς βόλος.* Hesych. et Etym. m. *ἀγύρτης· καὶ ὄνομα βόλου κυβευτικοῦ.* 6. *Simon* Meinekio nomen accepisse videtur a Simone illo famosissimo veteratore, de quo Zenob. 5, 41. Diogen. 7, 26. fueritne idem cum eo quem inriserunt Arist. Nub. 351. 399, Eupol. 218 nescio. — plurimorum nominum rationes explicari vix poterunt.

58

Proverbia Bodlei. 642 (Append. proverb. Leutsch. 3, 98) *Μ ί δ α ς ἐ ν κ ύ β ο ι ς ε ὐ β ο λ ώ τ α τ ο ς· βόλου ὄνομα ὁ Μίδας, οὗ καὶ Εὔβουλος ἐν Κυβευταῖς μέμνηται.* 'priora si Eubuli sunt, senarium facile restituas, *Μίδας μὲν ἐν κύβοισιν εὐβολώτατος.*' Mein. dissentit Pollux 7, 204 *τῶν μὲν φ α ύ λ ω ν καὶ δυσβόλων . . . Μίδας, Μάνης.* 205 *ὁ μέντοι Μίδας καὶ τῶν μέσων βόλων ἦν.* Midas rex non magis dives fuit quam stolidus: quocirca non facile est diiudicare.

59

Hesychius *Μ ά ν η ς· κυβευτικοῦ βόλου ὄνομα . . . καθάπερ Εὔβουλος ἐν Κυβευταῖς παρίστησι, καὶ ἄλλων καταλέγων ὀνόματα βόλων (καταλεγομένων βόλ.* cod., emend. Musurus). cf. Arist. Ran. 965 cum eis quae adnotavit Fritzschius.

Aliam quoque Hesychii glossam *Ξανθιμίας (Ξανθίας* Mein.)*· βόλου ὄνομα* ad hanc comoediam pertinere censet Meinekius.

ΛΑΚΩΝΕΣ Η ΛΗΔΑ

60

ἀλλ' ἠκούσαμεν
καὶ τοῦτο, νὴ τὴν Ἑστίαν, οἴκοι ποθ' ὡς

ὅσ' ἂν ὁ μάγειρος ἐξαμάρτῃ, τύπτεται,
ὥς φασιν, αὐλητὴς παρ' ὑμῖν.

Athenaeus 9, 380. 1 ἐπὶ τούτοις ὁ μάγειρος ἔφη, λέξω τοίνυν κἀγὼ ... εὕρεσιν ἐμήν, ἵνα μὴ ὁ αὐλητὴς πληγὰς λάβῃ· ὁ γὰρ Εὔβουλος ἐν Λάκωσιν ἢ Λήδᾳ ἔφη κτλ. 3. ὅσ' add. Schweigh. ἐξαμαρτάνῃ C. 4. φασιν Grotius Excerpt. 653] φησιν A. αὐλητὴς Mein.] ὁ αὐλητὴς A. cf. Philyll. 10.

61

οὐκ ᾤου σύ με
χολὴν ἔχειν, ὡς δ' ἠπάτῳ μοι διελέγου,
ἐγὼ δέ γ' εἰμὶ τῶν μελαμπύγων ἔτι.

Athenaeus 3, 108a ἔστι δὲ καὶ ἰχθύς τις ἥπατος καλούμενος, ὃν φησιν ὁ αὐτὸς Εὔβουλος ἐν Λάκωσιν ἢ Λήδᾳ (ἤδη δ' pro ἢ Λήδᾳ A) οὐκ ἔχειν χολήν κτλ. 1. σύ add. Pors. — loqui videtur Tyndareos: adhuc ita se validum esse dicit, ut iniuriam inlatam ulciscatur. Arist. Lys. 802 μελάμπυγος τοῖς ἐχθροῖς ἅπασιν. sic Hercules dicitur μελάμπυγος. Preller. Myth. gr.[2] II 231.

62

ὡσπερεὶ σπονδὴν διδοὺς
ἐν τῷ κυλικείῳ συντέτριφεν τὰ ποτήρια.

Athenaeus 11, 460de εἴρηται γὰρ οὕτως (κυλικεῖον) ἡ τῶν ποτηρίων σκευοθήκη... Εὔβουλος ἐν Λήδᾳ κτλ. ὡσπερεὶ Schweigh.] ὥσπερ A. — cf. Aristoph. fr. 104. prima verba non intellego: neque quicquam proficitur eo quod Toeppelius (Progr. Neobr. 1857, 7) confert Eurip. Ion. 1192 τὰς δὲ πρὶν σπονδὰς θεοῦ δίδωσι γαίᾳ.

63

πρὸς τούτοισιν δὲ παρέσται σοι
θύννου τέμαχος, κρέα δελφακίων,
χορδαί τ' ἐρίφων, ἧπάρ τε κάπρου,
κριοῦ τ' ὄρχεις, χόλικές τε βοός,
5 κρανία τ' ἀρνῶν, νῆστίς τ' ἐρίφου,
γαστήρ τε λαγώ, φύσκη, χορδή,
πνεύμων, ἀλλᾶς τε.

Athenaeus 7, 330c παραθήσομέν σοι καὶ ἃ Εὔβουλος εἴρηκεν ἐν Λάκωσιν ἢ Λήδᾳ κτλ. 1. τούτοισιν Kuster. ap. Schweigh.] τούτοις. 5. κρανία τε A. 7. ἀλλάς A. 6 et 7 om. C. — cum χορδαί et v. 3 et v. 6 commemorentur, dubito an semel scribendum sit κωλῆ (κωλαῖ).

ΜΗΔΕΙΑ

64

τεῦτλ' ἀμπεχομένης παρθένου Βοιωτίας
Κωπᾷδος· ὀνομάζειν γὰρ αἰδοῦμαι θεάν.

Athenaeus 7, 300c ὅτι δ' ἤσθιον τὰς ἐγχέλεις καὶ μετὰ τεύτλων ἐντυλίξαντες ... Εὔβουλος δέ φησιν ... ἐν Μηδείᾳ κτλ. 1. τεῦτλ' ἀμπεχομένης addenda esse monuit Casaub. praecedit enim apud Athenaeum fr. 37. παρθένου, quia anguilla quasi locum occupat Minervae. non hoc dicit se vereri anguillam deam adpellare, sed vereri deam suo nomine *anguillam* adpellare, tamquam non sit dea. parodiam esse Eurip. Orest. 37 ὀνομάζειν γὰρ αἰδοῦμαι θεὰς | Εὐμενίδας monuit Toeppelius Progr. Neobr. 1851, 15. — θεάν, ut Antiph. 81. cf. Aristoph. fr. 204.

ΜΥΛΩΘΡΙΣ

Harpocr. μυλωθρός· ὁ μυλῶνα κεκτημένος καὶ (ὁ) ἐργαζόμενος (ἐν) αὐτῷ...ἔστι δὲ καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς πολὺ τοὔνομα. Dinarch. 1, 23 Μένωνα μὲν τὸν μυλωθρὸν ἀπεκτείνατε, διότι παῖδα ἐλεύθερον..ἔσχεν ἐν τῷ μυλῶνι. cf. Demosth. 53, 14. Μυλωθρόν scripsit Alexis.

65

καὶ πιεῖν χωρὶς μέτρῳ
ὀξύβαφον εἰς τὸ κοινόν. εἶθ' ὑπώμνυτο
ὁ μὲν οἶνος ὄξος αὐτὸν εἶναι γνήσιον,
τὸ δ' ὄξος οἶνον αὐτὸ μᾶλλον θατέρου.

Athenaeus 11, 494e μνημονεύει δὲ τοῦ ὀξυβάφου ὡς ποτηρίου καὶ Εὔβουλος ἐν Μυλωθρίδι (μυλωθρίδηι A) κτλ. 1. μετρῷ Schweigh. 2. εἶτ' ἐπομνύτω Dindorf. 3. αὐτὸν] αὐτὸς Mein. in Athen. ed. 4. αὐτὸ Dindf.] αὐτὸν A. Coraes αὐτό, ac sic Mein. in Ath., simul proponens οἶνος Anal. Ath. 228.

Harpocr. ὑπωμοσία· τὸ ὑπερτίθεσθαι δίκην προφάσει χρώμενον ἀποδημίᾳ ἢ νόσῳ ἤ τινι τῶν παραπλησίων μεθ' ὅρκου... ἐλέγετο...ὑπόμνυσθαι. duo extremi versus facilem habent interpretationem. sed quem locum in tali causa habeat ampliatio et quae sit intellegenda simulationis species neque ex fragmento ipso cognoscitur neque ex eis quae Dobraeus Adv. II 334 et Meinekius in ed. mai. exposuerunt.

ΜΥΣΟΙ

Habent aliquam similitudinem fragmenta 66 et 53. 54. cf. Mein. I 365.

66

σὺ μὲν τὸ Θήβης, ὡς λέγεις, πέδον λιπών,
ἀνδρῶν ἀρίστων ἐσθίειν δι' ἡμέρας
ὅλης τραχήλους καὶ κοπρῶνος πλησίον —

Athenaeus 10, 417 d ἐν τοῖς Μυσοῖς πρὸς τὸν Ἡρακλέα ποιεῖ τινα τάδε λέγοντα (Εὔβουλος) κτλ. v. 2 etiam fr. 34. 1. λέγεις] λόγος Naber. Mnem. nov. VIII 247. talia soluta sententiarum continuatione diiudicari non possunt. 3. κοπρῶνος Schweigh.] κοπρῶνας A. scribendum videtur τοῦ κοπρῶνος πλησίον. καὶ τακῶνας πλησίον κοπρῶνος Mein. Anal. Ath. 184. deest verbum finitum. — τράχηλοι, *cochlearum cervices*, libentissime ab Atheniensibus edebantur. Archedic. 3, 4. Posidipp. 12, 3 Mein. sed *Boeotis* alia sine dubio placebant, neque eos per totos dies cochleis delectatos fuisse consentaneum est. scribendum φασήλους, qui est rusticorum cibus. Arist. Pac. 1144. Demetr. com. 5. *vilem phaselum* dicit Verg. Georg. 1, 227. Plin. N. h. 18, 118 (faba) *praevalens pulmentari cibo et hebetare sensus existimata.*

ΝΑΝΝΙΟΝ

Ab aliis Philippo tributa. Mein. I 342. cf. quae adnotantur ad fr. 105.

67

ὅστις λέχη γὰρ σκότια νυμφεύει λάθρᾳ,
πῶς οὐχὶ πάντων ἐστὶν ἀθλιώτατος;
ἐξὸν θεωρήσαντι πρὸς τὸν ἥλιον
γυμνὰς ἐφεξῆς ἐπὶ κέρως τεταγμένας,
ἐν λεπτοπήνοις ὕφεσιν ἑστώσας, οἵας
Ἠριδανὸς ἁγνοῖς ὕδασι κηπεύει κόρας,
μικροῦ πρίασθαι κέρματος τὴν ἡδονήν,
καὶ μὴ λαθραίαν κύπριν, αἰσχίστην νόσων
πασῶν, διώκειν, ὕβρεος οὐ πόθου χάριν.
Ἑλλάδος ἔγωγε τῆς ταλαιπώρου στένω,
ἣ Κυδίαν ναύαρχον ἐξεπέμψατο.

Athenaeus 13, 568 f καὶ ἐν Νανν́ιῳ (ναν́ιῳ A), εἰ (om. A) Εὐβούλου τὸ δρᾶμα καὶ μὴ Φιλίππου (φιλιππίδου A, cf. Mein. Menandr. praef. XI), φησίν κτλ. v. 4—7 etiam in Pannychide (fr. 84). v. 10 est Euripidis Iphig. Aul. 370. 4. ἐπικαιρως A. 5. ὕφεσιν Porson. Miscell. 243] ὕμεσιν A. 8. νόσων Casaub.] ὅσων A. νόσον Mein. 9. ὕβρεως A. 10. στένω Porson. ex Eurip.] περιστένω A. cf. Mein. I 356. 11. η κυδια A.

manifesta est tragoediae imitatio, siquidem per totam eclogam anapaestis abstinuit et v. 8 *κύπριν* producta syllaba priore posuit. cf. Antiph. 242. Nauck. Trag. fr. adesp. 128. duo extremi versus cum prioribus non videntur cohaerere. — 4. cf. Xenarch. 4, 6. 6. 'Phaethontiadas dicit in populos mutatas. comparatio ad corporis gracilitatem et membrorum concinnitatem spectat'. Mein. 9. *ὕβρεος*, cf. Theopomp. com. 32, 3. *Cydiam* eum fuisse arbitratur Meinekius, de quo Ruhnken. Hist. cr. or. LXXIIII.

ΝΑΥΣΙΚΑΑ

68

ὃς νῦν τετάρτην ἡμέραν βαπτίζεται
νῆστιν πονήρου κεστρέως τρίβων βίον.

Athenaeus 7, 307 f *Εὔβουλος Ναυσικάᾳ κτλ.* Eustathius 1178, 4 (sine fabulae nomine). 1. *ὃς*] *ὡς* Eust. 2. *νῆστιν*] *νῆστις* C (suprascr. *νῆστιν*) et Eust. *πονήρου* Gesn. De aquat. 562. nam non pravus, sed innocens mugil et miser habebatur. Zenob. 4, 52 extr. cf. Aristoph. fr. 156. — Ulixem significari intellexit Meinekius.

ΝΕΟΤΤΙΣ

Cf. quae ad Pherecratis Corianno adnotavimus et Mein. I 365.

69

μισῶ κάκιστον γραμματικὸν ἔκπωμ' ἀεί·
ἀτὰρ ὡς ὅμοιον οὑμὸς υἱὸς ᾤχετο
ἔχων φιάλιον τῷδε. Β. πολλὰ γίνεται
ὅμοια.

Athenaeus 11, 467 bc *μνημονεύει δὲ τοῦ γραμματικοῦ ἐκπώματος ὡς οὕτως καλουμένου Εὔβουλος ἐν Νεοττίδι οὕτως κτλ.* 1. *κάκιστα* Dobr. Adv. II 330 conl. Arist. Ran. 1456] *κάκιστον* A. *ἔκπωμ'* Iacobs. Addit. Ath. 250] *ἔκπωμα ει* A. 2. *αταρως ὁμοιον υυμὸς υἱός ᾤχετ'* A. 3. *φιάλιον τῷδε. Β. πολλὰ* Cobet. N. l. 20] *φιάλιον· τῷ δὲ πολλά.*

'pater *ἀτὰρ* — *τῷδε*, deinde alius nascentem suspicionem avertens aut elevans respondet *πολλὰ κτλ.*' Cobet. necessarium videtur sic verba distribuere: *Α. μισῶ* — *ἀεί. Β. ἀτὰρ* — *τῷδε. Α. πολλὰ κτλ.* Plaut. Rudent. 478 *haec* (urna) *litterata est: eapse cantat quoia sit.*

ΞΟΥΘΟΣ

Hellenis filius, Ionis pater. cf. Preller. Myth. gr.^{2} II 154.

70

τί ποτ' ἔσθ' ἁπαξάπαντα διαπεπρισμένα
ἡμίσε' ἀκριβῶς ὡσπερεὶ τὰ σύμβολα;

Schol. Eurip. Med. 613 *σύμβολα· οἱ ἐπιξενούμενοί τισιν ἀστράγαλον κατατέμνοντες θάτερον μὲν αὐτοὶ κατεῖχον μέρος, θάτερον δὲ κατελίμπανον τοῖς ὑποδεξαμένοις, ἵνα, εἰ δέοι πάλιν αὐτοὺς ἢ τοὺς ἐκείνων ἐπιξενοῦσθαι πρὸς ἀλλήλους, ἐπαγόμενοι τὸ ἥμισυ ἀστραγάλιον ἀνανεοῖντο τὴν ξενίαν. Εὔβουλος Ξούθῳ κτλ. οὕτως Ἑλλάδιος.* 1. *ἔσθ' ἁπαξάπαντα* Cobet. N. l. 131] *ἐστὶν ἅπαντα.* 2. *ἡμίσε'* Mein.] *ἡμίσεως. ὡσπερεὶ* Mein.] *ὥσπερ εἰς.*

'agitur de rebus quibusdam accuratissime in duas partes divisis. illud autem dubium est, *σύμβολα* Eubulus utrum de hospitali an nummaria tessera intellegi voluerit. eadem enim utriusque erat ratio, docente Polluce 9, 71.' Mein. cf. Hermipp. 61. 14. Aristoph. fr. 44. Archipp. 8.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ Η ΠΑΝΟΠΤΑΙ

Panoptas iam Cratinus, diverso tamen sine dubio consilio, scripserat. cf. quae ad illum titulum adnotavimus et Mein. I 365.

71

ὁ δ' ἱερεὺς εὐηγορῶν
ἐν μέσοις αὐτοῖσιν ἑστὼς τὴν καλὴν σκευὴν ἔχων
οἶνον ἐξέσπενδε κοτύλῳ.

Athenaeus 11, 478 c *Εὔβουλος ἐν Ὀδυσσεῖ ἢ Πανόπταις κτλ.* 1. *εὐηγορῶν* Mein.] *εὐήγορος.* 2. *αὐτοῖσιν*] *ἀστοῖσιν* Mein. *τὴν καλὴν*] *παγκάλην* K.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

72

ὁ πρῶτος εὑρὼν τἀλλότρια δειπνεῖν ἀνὴρ
δημοτικὸς ἦν τις, ὡς ἔοικε, τοὺς τρόπους.
ὅστις δ' ἐπὶ δεῖπνον ἢ φίλον τιν' ἢ ξένον
καλέσας ἔπειτα συμβολὰς ἐπράξατο,
φυγὰς γένοιτο μηδὲν οἴκοθεν λαβών.

Athenaeus 6, 239 a *Εὔβουλος ἐν Οἰδίποδι κτλ.* 1. cf. Theopomp. 34. etiam Eubulus sine dubio Euripidem per parodiam imitatur, cuius versum 5 quoque esse suspicatur Meinekius. cf. Diphil. 73, 7—9.

ΟΙΝΟΜΑΟΣ Η ΠΕΛΟΨ

73

περιφοραῖς κυκλούμενος,
ὥσπερ κυλιστὸς στέφανος

Athenaeus 15, 678 f μνημονεύει δ' αὐτοῦ (τοῦ κυλιστοῦ στεφάνου) Εὔβουλος ἐν Οἰνομάῳ ἢ Πέλοπι κτλ. Eustathius 1538, 42 (sine fabulae nomine). 1. περιφοραῖς om. Eust. 2. ὥσπερ τις Eust. — fortasse intellegendus Oenomaus in certamine curru excussus. cf. Archipp. 40.

ΟΛΒΙΑ

74

ἐν τῷ γὰρ αὐτῷ πάνθ' ὁμοῦ πωλήσεται
ἐν ταῖς Ἀθήναις· σῦκα — Β. κλητῆρες Α. βότρυς,
γογγυλίδες, ἄπιοι, μῆλα — Β. μάρτυρες Α. ῥόδα,
μέσπιλα, χόρια, σχαδόνες, ἐρέβινθοι — Β. δίκαι
Α. πυός, πυριάτη, μύρτα — Β. κληρωτήρια
Α. ὑάκινθος, ἄρνες — Β. κλεψύδραι, νόμοι, γραφαί.

Athenaeus 14, 640b ὡς ὁ Εὔβουλος ἐν Ὀλβίᾳ ἔφη κτλ. 2. σῦκα, κλητῆρες Pierson. Moer. 368] οὐ κακλητηρες A. 4. 5. δικαι πυος πυριατη sine accentu A. in personarum notatione secutus sum Toeppelium (Progr. Neobr. 1851, 12 not.). cf. Arist. Plut. 190 sq.

1. verbi πωλήσεται neque tempus neque forma probanda. scribendum πωλεῖτ' ἀεί. cf. Aristoph. fr. 569. 5. cf. Arist. Vesp. 710. Cratin. 142.

ΟΡΘΑΝΗΣ

Cf. Aristoph. fr. 702. Plat. com. 174, 12. Strab. 13, 587. 8 ἀπεδείχθη δὲ θεὸς (ὁ Πρίαπος) ὑπὸ τῶν νεωτέρων· οὐδὲ γὰρ Ἡσίοδος οἶδε τὸν Πρίαπον, ἀλλ' ἔοικε τοῖς ἀττικοῖς Ὀρθάνῃ καὶ Κονισάλῳ καὶ Τύχωνι καὶ τοῖς τοιούτοις. Hesych. Ὀρ[η]θάνης· τῶν ὑπὸ Πρίαπόν ἐστι θεῶν, καὶ αὐτὸς ἐντεταμένον ἔχων τὸ αἰδοῖον. Phot. Ὀρθάνης· πριαπώδης θεός· ἐντέτεκται ἑρμοῦ καὶ νύμφης. Porson. ἐντέτακται Ἑρμῇ καὶ Νύμφαις. mihi potius Mercurii ex Nympha aliqua filium esse Photius dicere videtur.

75

πᾶσαδ' εὔμορφος γυνὴ
ἐρῶσα φοιτᾷ τηγάνων τε σύντροφα
τριβαλλοπανόθρεπτα μειρακύλλια·
ὁμοῦ δὲ τευθὶς καὶ Φαληρικὴ κόρη

σπλάγχνοισιν ἀρνείοισι συμμεμιγμένη
πηδᾷ, χορεύει, πῶλος ὣς ἄπο ζυγοῦ.
ῥιπὶς δ' ἐγείρει σκύλακας Ἡφαίστου κύνας,
θερμῇ παροξύνουσα τηγάνου πνοῇ.
ὀσμὴ δὲ πρὸς μυκτῆρας ἠρεθισμένη
ᾄσσει. μεμαγμένη δὲ Δήμητρος κόρη
κοίλην φάραγγα δακτύλου πιέσματι
σύρει, τριήρους ἐμβολὰς μιμουμένη,
δείπνου πρόδρομον ἄριστον.

Athenaeus 3, 108ab Εὔβουλος Ὀρθάνῃ (ὀρθάννῃ A) κτλ. v. 7. 8. 1. 2 etiam 6, 228f Εὔβουλος ἐν Ὀρθάνῃ (ὀρθάχνῃ A) 'ῥιπὶς — πνοῇ'. καὶ πάλιν· 'πᾶσα δ' εὔμορφος — συντρυφᾷ'. 2. ἐρῶσα φοιτᾷ A 228] ἐρεῖ οσ απηδει A 108. τηγάνων τε σύντροφα A 108] τηγάνῳ τε συντρυφᾷ A 228. 3. τριβαλλοπ οπανόθρεπτα Casaub. 4. καὶ] scrib. χή. Φαληρικὴ Dalecamp.] φαληρὶς ἡ A. 6. ἀπὸ Iacobs. Add. Ath. 70 conl. Eurip. Orest. 45 πηδᾷ δρομαῖος πῶλος ὣς ἀπὸ ζυγοῦ] ὑπὸ A. 7. σκύλακας K. Mus. Rhen. XXX 405. 6] φύλακας A 108. φλόγας C 228. 8. θέρμη (sic) — πνοὴ A 228. τηγάνου A 228] πηγάνου A 108. 11. κοίλην φάραγγα Dobr. Adv. II 302] κοίλη φάραγγος A. πιέσματι Valck. Schol. N. t. I 377] πιάσματι. cf. Mein. Anal. Ath. 48.

'conveniunt mulierculae et adulescentuli libidinosi, Orthanae sacra facturi.' Mein. cf. Plat. com. 174. 2. τηγάνων σύντροφα μ. sunt 'adulescentuli delicatis opsoniis adsueti'. Mein. 3. rectissime A τριβαλλοπανόθρεπτα. cf. quae ad Arist. Av. 1529 adnotavimus et de Pane lasciviae amatore Preller. Myth. gr.[2] I 583 not. 3. 4. *Phalerica puella* est *apua*, ut Δήμητρος κόρη v. 10 *farina*. cf. Strattid. 2. Antiph. 52, 9. 6. πηδᾷ, ignis scilicet aestu in olla. Eubulus praeter ceteros tragicorum imitationibus gaudet. cf. Mein. I 356. itaque v. 10 retinendum ᾄσσει. 7. tragici et lyrici poetae 'quos *comites* deis deabusque iungunt eos *canes* adpellare solent'. Iacobs. Add. Ath. 71, conl. Aesch. Ag. 136. Prom. 1022, quibus addo Prom. 803. 9. ut ventus *incitatus* dici potest, sic etiam *nidoris flamen* celeriter ad nares perveniens. quod moneo propter Herwerd. Nov. add. crit. 25. 10. fort. scribendum μεμαγμένη — κόρη κοίλην φάραγγα — πιέσματα σύρει — μιμουμένην. cavitates quae in massa, dum magna vi subigitur, exsistere solent, cum sulcis comparantur quos in mari arant naves (Schweigh.). 13. πρόδρομον ἄριστον id genus est adpositionis, quo praeter ceteros Euripides gaudet. Orest. 1105 Ἑλένην κτάνωμεν, Μενέλεῳ λύπην πικράν. 841. 2 σφάγιον ἔθετο ματέρα, πατρῴων παθέων ἀμοιβάν. cf. El. 1260. Androm. 291. Tro. 879. Orest. 499. 727. 962. Herc. fur. 323. Phoen. 213. Heindorf. Plat. Gorg. 507e. Pflugk. Eur. Andr. 291. Hec. 1074.

76

ὡς εὖ νεναυάγηκεν ἐπὶ τοῦ τηγάνου
ὁ θεοῖσιν ἐχθρός.

Athenaeus 3, 108 d *τὰ ἐξ Ὀρθάνου* (*ὀρθάννου* A) *Εὐβούλου ἰαμβεῖα* (*ἰαμβία* A) *εἰπών κτλ.* *Μυρτίλος* quod post *ἐχθρός* ab Athenaeo additur non Eubuli esse Meinekius Anal. Ath. 49 monuit: est enim Myrtilus unus ex convivis. ac fortasse etiam *ὁ θεοῖσιν ἐχθρός* Athenaei est. — *ὡς εὖ νεναυάγηκεν*, *quam bene factum est, quod naufragium fecit.*

77

δεινὸν μὲν ἰδόντα παριππεῦσαι
Κυπρίους ἄρτους· μαγνῆτις γὰρ
λίθος ὣς ἕλκει τοὺς πεινῶντας.

Athenaeus 3, 112 ef *Κυπρίων δ' ἄρτων μνημονεύει Εὔβουλος ὡς διαφόρων ἐν Ὀρθάνῃ διὰ τούτων κτλ.*

78

καρῖδα καθῆκα κάτω κἀνέσπασ' αὖθις.

Athenaeus 3, 105 f *ἐκτεταμένως δ' εἴρηκε καρῖδα . . . Εὔβουλος ἐν Ὀρθάνῃ* (*ὀρθάννῃ* A) *κτλ.* *καθηκατω κ' ἀνέσπασ'* A. 'temere haec tentavit Herwerd. Nov. add. crit. 25. cf. Gaisford. ad Heph. p. 341 ed. pr.' Mein. Anal. Ath. 47.

79

τοῦ κυάθου

μνημονεύει . . . Εὔβουλος ἐν Ὀρθάνῃ (*ὀρθάννῃ* A). Athenaeus 10, 424 b. eum dicit *κύαθον* quo medici utuntur. Arist. Pac. 542.

ΠΑΜΦΙΛΟΣ

80. 81. 82

ἐγὼ δέ, καὶ γὰρ ἔτυχεν ὂν κατ' ἀντικρὺ
τῆς οἰκίας καινὸν καπηλεῖον μέγα,
ἐνταῦθ' ἐπετήρουν τὴν τροφὸν τῆς παρθένου
κεράσαι κελεύσας τὸν κάπηλόν μοι χόα
ὀβολοῦ, παραθεῖναί θ' ὡς μέγιστον κάνθαρον
. . . .
ὁ δὲ κάνθαρος πάλαι κενὸς ὡς ξηραίνεται
. . . .
ἅμα δὲ λαβοῦσ' ἠφάνικε πηλίκον τινὰ

οἴεσθε μέγεθος ἀρεσιαν; μέγαν πάνυ,
καὶ ξηρὸν ἐποίησ' εὐθέως τὸν κάνθαρον.

Athenaeus 11, 473e *Εὔβουλος ἐν Παμφίλῳ πολλάκις μεμνημένος τοῦ ὀνόματος (κάνθαρος) φησίν ἐγὼ δὲ — κάνθαρον. καὶ πάλιν ὁ δὲ — ξηραίνεται. καὶ ἔτι ἅμα κτλ.* 3. *ἐνταῦθα* A. 6. *κενὸς* Schweigh.] *δὴ καινὸς* A. *ὡς*] *ὢν* Mein. delebat Schweigh. *πάλαι δὴ κείμενος* | *ξηραίνεται* Mein. Anal. Ath. 256. *δὴ* (i. e. *δηλονότι*) *κενὸς ὡς* (*ὢν*) delet Cobet. N. l. 38. *πάλαι πάλαι ξηραίνεται* Herwerd. Stud. crit. 84. 8. *Ἀρεσία* Dobr. Append. Arist. 113. pro *μέγαν πάνυ* edulii nomen restituendum esse suspicatur Herwerd. Mnem. nov. VI 67.

v. 8 quod scripsit Dobraeus *Ἀρεσία* non bene convenit cum *οἴεσθε*. 9. '*ξηρὸν ποιεῖν τ. κ.* est cantharum potando siccare.' Iacobs. — tria haec fragmenta ex eadem narratione excerpta sunt. inebriat nescio quis amatae puellae nutricem, cuius fr. 2 esse videtur dolentis quod tam diu cantharus sit siccus. rursus dato a caupone vino (fr. 3) cantharum celerrime ebibit.

83

πρῶτον μὲν αὐτοῦ παραλαβὼν τῷ χαλκίῳ
τὸν ἰὸν ἐκ τῆς χειρὸς ἐξεσπόγγισεν.

Pollux 9, 90 *τὸν δὲ νῦν χαλκὸν οἱ Ἀττικοὶ χαλκίον εἰώθασι καλεῖν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀργύρου ἀργύριον καὶ ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ χρυσίον ... Εὔβουλος ἐν Παμφίλῳ κτλ.* medicum dicit pro exigua mercede venenum spongia de manu abstersisse.

ΠΑΝΝΥΧΙΣ

84

ἢ τὰς φιλῳδοὺς κερμάτων παλευτρίας
οὐκ οἶσθα, πώλους Κύπριδος ἐξησκημένας,
γυμνάς, ἐφεξῆς ἐπὶ κέρως τεταγμένας,
ἐν λεπτοπήνοις ὕφεσιν ἑστώσας, οἵας
Ἠριδανὸς ἁγνοῖς ὕδασι κηπεύει κόρας·
παρ' ὧν βεβαίως ἀσφαλῶς τ' ἔξεστί σοι
μικροῦ πρίασθαι κέρματος τὴν ἡδονήν.

Athenaeus 13, 568e *ἢ οὐκ οἶδας κατὰ τὴν Εὐβούλου Παννυχίδα τὰς κτλ.* 1. *ἢ τὰς* ex Athenaei verbis Eubulo reddidit Cobet. N. l. 138. *φιλῳδοὺς* Dobr. Adv. II 343] *φειδωλους* A. 2. *οὐκ οἶσθα* ex Ath. (*οἶδας*) supplevit Cobet. 3. *ἐπικαιρως* A. 4. *λεπτονήτοις ὕμεσιν* A. *ὕφεσιν* Porson. Misc. 243. 6. *παρ' ὧν*] *παρῶν* A. — ceterum cf. fr. 67.

ΠΑΡΜΕΝΙΣΚΟΣ

Parmeniscus Metapontinus Pythagoreus est Athen. 14, 614 a, *Παρμενίσκος ὁ Διονυσοδώρου κοινωνός* Demosth. 56, 5. 7. 9. 10. sed fortasse neuter significatur.

85

ἀπὸ τῶν ἐκείνου καὶ τὰ κυντατώτατα

Photius *κυντερώτατα· καὶ κυντατώτατα λέγουσιν. Εὔβουλος Παρμενίσκῳ κτλ.* Bekk. Anecd. 101, 30 *κυντερώτερον καὶ κυντατώτατον· Εὔβουλος Παρμενίσκῳ.* sententia et verborum nexus in tanta fragmenti exiguitate non perspicitur. fortasse *ἀπολῶν ἐκεῖνον καὶ τ. κ.* | *δράσων.*

86

τετορύνηκας

ἔστιν ἐν Εὐβούλου Παρμενίσκῳ. Pollux 10, 98. scilicet coquorum vocabula tunc in locum coriariorum successerant. cf. Arist. Eq. 463—469. 479.

ΠΛΑΓΓΩΝ

Meretrix illa aetate notissima. Anaxil. 22, 8. Timocl. 25. fortasse eadem, de qua Demosth. 39, 2. 4. 9. 32. 40, 2. 8. 10. 11. 20. 23. 27. 51. 61. Meinek. I 366.

87

μετοίκιον

Harpocration 127, 2 *ἐδίδοντο δὲ ὑπ' αὐτῶν (τῶν ξένων) καθ' ἕκαστον ἔτος δραχμαὶ ιβ', ὅπερ ὠνόμαστο μετοίκιον, ὡς δηλοῖ Εὔβουλος ἐν τῇ Πλαγγόνι.* cf. Poll. 3, 55. Phot. *μετοίκιον.* Boeckh. Oec. Ath. I 446. Schoem. Ant. gr.[2] I 366.

ΠΟΡΝΟΒΟΣΚΟΣ

88

τρέφει με Θετταλός τις, ἄνθρωπος βαρύς,
πλουτῶν, φιλάργυρος δὲ κἀλιτήριος,
ὀψοφάγος, ὀψωνῶν δὲ μέχρι τριωβόλου.

Athenaeus 3, 108 d *τὰ ἐκ Πορνοβοσκοῦ Εὐβούλου ἰαμβεῖα* (*ἰαμβία* A) *τάδε κτλ.* *βαρὺ πλουτῶν* Boisson. *βαθὺ πλ.* Mein. Anal. Athen. 49, nulla necessitate. sed miror neminem vidisse quam non conveniat tali homini, qualis ultimis inprimis verbis describitur, epitheton *ὀψοφάγος*, quod ortum est ex proximo *ὀψωνῶν.* restituendum est aut *μονοφάγος* conl. Arist. Vesp. 923. Amips. 24, aut *σκατοφάγος.* Menand. 757 Mein.

89

οὐκ ἂν δυναίμην ἐμφαγεῖν ἄρτον τινά·
παρὰ Γναθαινίῳ γὰρ ἄρτι κατέφαγον
ἕψουσαν αὐτὴν καταλαβὼν γηθυλλίδας.

Athenaeus 9, 371 e f τοῦτο δὲ τὸ ὄνομα (γηθυλλίδες) μνήμης εὑρίσκω τετυχηκὸς παρὰ μὲν Εὐβούλῳ ἐν Πορνοβοσκῷ οὕτως κτλ. 3. ἕψουσαν Dalecamp.] ἐψευσαν A. — non credo poetam scripsisse ἄρτον τινά, nam de oleribus loquitur. fortasse ἀ ρ τ ύ μ α τ α.

ΠΡΟΚΡΙΣ

'Nota de Cephalo et Procride fabula, fortasse etiam Philetaero in Cephalo tractata, argumentum praebuit.' Mein. I 366. cf. Preller. Myth. gr.[2] II 144 sq. Sophoclis tragoedia fuit *Procris*. cf. E. Rohde, Gr. Rom. 101, 3.

90

οὔκουν ὑποστορεῖτε μαλακῶς τῷ κυνί;
κάτω μὲν ὑποβαλεῖτε τῶν Μιλησίων
ἐρίων, ἄνωθεν δ' ἐπιβαλεῖτε ξυστίδα.
Β. Ἄπολλον. Α. εἶτα χόνδρον αὐτῷ δεύσετε
γάλακτι χηνός. Β. Ἡράκλεις. Α. καὶ τοὺς πόδας
ἀλείψετ' αὐτοῦ τῷ Μεγαλλείῳ μύρῳ.

Athenaeus 12, 553 b ἐν δὲ Προκρίδι (προκρίδα A) λέγει τις πῶς δεῖ ἐπιμελεῖσθαι τοῦ τῆς Πρόκριδος κυνός, ὡς περὶ ἀνθρώπου τοῦ κυνὸς τὸν λόγον ποιούμενος κτλ. 1. οὔκουν Toeppel. Progr. Neobr. 1851, 16] οὐκοῦν. 6. ἀλείψετ' Cobet. N. l. 111] ἀλείψατ' A. Μεγαλλείῳ Mein. in Ath.] μεγαλλίῳ. cf. Pherecr. 140. Aristoph. fr. 536. Strattid. 33.

de *Laelape*, Procridis cane cf. Ovid. Met. 7, 754. Hygin. Fab. 189, inprimis autem (quem indicavit Meinekius) Poll. 5, 39 τὰς Μολοττίδας (κύνας) ἀπογόνους εἶναι κυνὸς ὃν Ἥφαιστος ἐκ χαλκοῦ Δημονησίου (ex insula prope Chalcedonem, cf. Steph. Byz. Δημόνησος) χαλκευσάμενος, ψυχὴν ἐνθεὶς δῶρον ἔδωκε Διὶ κἀκεῖνος Εὐρώπῃ, αὕτη δὲ Μίνῳ. καὶ Μίνως Πρόκριδι καὶ Πρόκρις Κεφάλῳ. 5. γάλακτι χηνός nequaquam confirmatur notissimo proverbio (ὀρνίθων γάλα) apud Aristophanem: nusquam enim hic locus est rebus quae non sunt. scribendum videtur σ τ έ α τ ι χηνός. sic Dioscorides στέαρ ὀρνίθειον, χήνειον. ridicule (fort. Procris ipsa) de cane venatico loquitur, tamquam sit canicula Melitensis, quales tunc mulierculae alebant.

91. 92

ἡμεῖς δ' οὐδέπω δεδείπναμεν.

. . . .

ὃν χρὴ δεδειπνάναι πάλαι.

Athenaeus 10, 422e εἴρηκε δὲ οὕτως (δεδείπναμεν)... Εὔβουλος Πρόκριδι (προκρίδη A) ἡμεῖς δ' — δεδείπναμεν, καὶ πάλιν ὃν — πάλαι. χρὴ] 'fort. χρῆν' Mein. — cf. Hermipp. 60.

ΠΡΟΣΟΥΣΙΑ Η ΚΥΚΝΟΣ

93

ἀγαπῶν τε κἂν ἑψητὸν ἐν τεύτλοις ἕνα
διὰ δωδεκάτης ἑψόμενον ἡμέρας ἴδῃ.

Athenaeus 7, 301a ἑψητὸς ἐπὶ τῶν λεπτῶν ἰχθυδίων... Εὔβουλος ἐν Προσουσίᾳ ἢ Κύκνῳ κτλ. 2. δια (sine acc.) A.

ΣΕΜΕΛΗ Η ΔΙΟΝΥΣΟΣ

94

τρεῖς γὰρ μόνους κρατῆρας ἐγκεραννύω
τοῖς εὖ φρονοῦσι· τὸν μὲν ὑγιείας ἕνα,
ὃν πρῶτον ἐκπίνουσι, τὸν δὲ δεύτερον
ἔρωτος ἡδονῆς τε, τὸν τρίτον δ' ὕπνου,
ὃν ἐκπιόντες οἱ σοφοὶ κεκλημένοι
οἴκαδε βαδίζουσ'. ὁ δὲ τέταρτος οὐκ ἔτι
ἡμέτερός ἐστ', ἀλλ' ὕβρεος· ὁ δὲ πέμπτος βοῆς·
ἕκτος δὲ κώμων· ἕβδομος δ' ὑπωπίων·
ὁ δ' ὄγδοος κλητῆρος· ὁ δ' ἔνατος χολῆς·
δέκατος δὲ μανίας, ὥστε καὶ βάλλειν ποιεῖ·
πολὺς γὰρ εἰς ἓν μικρὸν ἀγγεῖον χυθεὶς
ὑποσκελίζει ῥᾷστα τοὺς πεπωκότας.

Athenaeus 2, 36b Εὔβουλος δὲ ποιεῖ τὸν Διόνυσον λέγοντα κτλ. Suidas οἶνος. Cramer. Anecd. Ox. IIII 254, 6 (sine auctoris fabulaeve indicio) το μὲν πρῶτον ὑγείας· τὸ δεύτερον ἡδονῆς· τὸ τρίτον ὕβρεως· τὸ δὲ τελευταῖον μανίας. ad *Semelen vel Dionysum* rettulit Grotius Excerpt. 649. 1. γὰρ] γίνεται C. 2. ὑγιείας Dindf.] ὑγείας. ἕνα] ἕνεκα Suid. 5. ἐκπιόντες C] εἰσπίνοντες. ἐκπίνοντες Suid. 6. ἔτι Suid.] ἔθ'. 7. ἡμέτερος] ὑμέτερος A Suidae. ἐστ'] ἐστιν Suid. ὕβρεος Dindf.] ὕβρεως. cf. Theopomp. 32, 3. 9. ὁ δ' ὄγδ. Casaub.] ὄγδ. κλητῆρος Florens Christianus Arist. Vesp. 1384] κλήτορος. 10. ὥστε καὶ βάλλειν] ὥστ' ἐκβάλλειν Suid. ὥστε καὶ σφάλλειν πόδας Iacobs. Add. Ath. 35. ὥστε κἀκβάλλειν Mein. Anal. Ath. 18. 11. μικρὸν et 12. ῥᾷστα om. Suid.

1. fortasse scribendum ἐγκεράννυμεν. cf. v. 7. 3. an ὃν ἄκρατον ἐκπίνουσι? nam conlatis testimoniis ab Athenaeo 486f.

487 adpositis adparet *ἀγαθοῦ δαίμονος* et *ὑγιείας* eandem fuisse potionem: illa autem meraca erat. C. F. Hermann. Ant. priv. 28, 18. 10. *ὥστε βαμβάλλειν ποιεῖ*, i. e. *balbutire.* cf. Lobeck. Pathol. prol. 113 not. 2. 12. *ὑποσκελίζει*, i. e. *mentem pervertit.*

95

πρῶτον μὲν ὅταν ἐμοί τι θύωσίν τινες,
αἷμα, κύστιν, μὴ καρδίαν
μηδ' ἐπιπόλαιον. οὐκ ἐγὼ γὰρ ἐσθίω
γλύκιον οὐδὲ μηρίαν.

Clemens Alex. Strom. 7, 6, 30 *Εὔβουλος ὁ καὶ αὐτὸς κωμικὸς ὧδέ πως περὶ τῶν θυσιῶν γράφει* (fr. 130). *καὶ παραγαγὼν τὸν Διόνυσον ἐν Σεμέλῃ διαστελλόμενον πεποίηκεν κτλ.* 1. *θύωσιν* Sylb.] *θύωσι* L. 2. *θύουσιν αἷμα* Sylb. post *κύστιν* plura excidisse suspicatur Mein. 3. *μηδ'* Sylb.] *μηδὲ.* 4. *γλύκιον* G. Hermann.] *γλυκείαν. κοιλία* Arsen. Viol. 299. *οὐκ ἐγὼ γὰρ ἐσθίω | γλυκύτερον οὐδὲν μηρίων* Grotius Excerpt. 655. *γλυκεῖαν* i. e. *fel* Mein. IIII 613 sq. quae in Mnem. nov. VI 68 Herwerdenus protulit ea, utpote graecae linguae legibus adversa, publica luce indigna erant. neque vero probanda quae G. Hermannus proponit Aeschyl. II 101 *θύουσιν αἷμα, κύστιν· οὐ μὴ καρδίαν, μηδ' ἐπιπόλαιον· οὐκ ἐγὼ γὰρ ἐσθίω | γλύκιον οὐδὲν μηρίων;*
mihi conl. Pherecr. 23 non dubium videtur quin Bacchus his verbis illa recuset quae homines quippe quibus ipsi uti non possint deis inmolant, et ea poscat quae antiquitus deis dabantur *μηρία.* itaque sic haec constituo: *μήθ' αἷμα μήτε κύστιν μήτε καρδίαν, | μηδ' ἐπιπόλαιον· ὡς ἔγωγ' οὐκ ἐσθίω | γλύκιον οὐδὲν μηρίων.* Hesych. *ἐπιπόλαιον· τὸν ἐπίπλουν, ὑμένα.* cf. Philetaer. 17.

96

Ἑρμῆς ὁ Μαίας λίθινος, ὃν προσεύγμασιν
ἐν τῷ κυλικείῳ λαμπρὸν ἐκτετριμμένον —

Athenaeus 11, 460e *εἴρηται οὕτως (κυλικεῖον) ἡ τῶν ποτηρίων σκευοθήκη... Εὔβουλος... ἐν Σεμέλῃ ἢ Διονύσῳ κτλ.* 1. *προσεύγμασιν*] *προσευξάμην* Fritzschius apud Toeppel. Progr. Neobr. 1857, 8. at quis praestet poetam orationem non sic continuavisse *ὃν προσεύγμασιν — ἐκτετριμμένον τιμῶμεν* vel *ἱκετεύομεν*? 2. *ἐκτετριμμένον* rectissime. sic Polybius *τὰς πανοπλίας ἐκτρίβειν.* cum poculis in *κυλικείῳ* Mercurius marmoreus positus erat ut deus tutelaris cauponae. id signum ut pocula abstergebatur. cf. Alexid. 119 et Toeppel. 8. 9. non audiendus est Herwerden. Nov. add. crit. 25.

ΣΚΥΤΕΥΣ

97

κοχῶναι

μέμνηται καὶ Εὔβουλος ἐν Σκυτεῖ. Schol. Hippocr. Epid. 5, 7. Erotian. 20, 9 Klein. *Εὔβουλος ἐκ Σκυτειῶν* (i. e. *Σκυτέων* vel *Σκυτέως*) Goett. Gel. anz. 1852 p. 424.

ΣΤΕΦΑΝΟΠΩΛΙΔΕΣ

Cn. Naevii *Corollariam* Eubuleae fabulae imitationem fuisse probabilis est coniectura Fielitzii De Att. com. bip. p. 10. cf. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.[2] 12.

98

μὰ Δί' οὐχὶ περιπεπλασμέναι ψιμυθίοις,
οὐδ' ὥσπερ ὑμεῖς συκαμίνῳ τὰς γνάθους
κεχριμέναι. κἂν ἐξίητε τοῦ θέρους,
ἀπὸ τῶν μὲν ὀφθαλμῶν ὑδρορρόαι δύο
ῥέουσι μέλανος, ἐκ δὲ τῶν γνάθων ἱδρὼς
ἐπὶ τὸν τράχηλον ἄλοκα μιλτώδη ποιεῖ,
ἐπὶ τῷ προσώπῳ δ' αἱ τρίχες φορούμεναι
εἴξασι πολιαῖς, ἀνάπλεῳ ψιμυθίου.

Athenaeus 13, 557 f *αἱ δὲ γαμεταὶ ἡμῶν γυναῖκες οὐκ εἰσὶ τοιαῦται, οἵας Εὔβουλός φησιν ἐν Στεφανοπώλισιν κτλ.* Eustathius 976, 56 (sine fabulae nomine). 1. *ψιμμυθίῳ* C et Eust. 3. *κεχρισμέναι* C et Eust. *ἐξείητε* A. 4. *μὲν τῶν* C et Eust. *ὑδρορόαι* A. 7. *δ' αἱ*] *δὲ* Eust. 8. *εἴξασιν ἤγουν ὁμοιοῦνται* Eust.

4. 5. Bekker. Anecd. 68, 17 *ὑπογράμματα· οἷς ὑπογράφονται τοὺς ὀφθαλμούς· ἔστι δέ τις μέλαινα σκευασία, ἣν καὶ στίβην* (*στίμμι*) *καλοῦσιν.* cf. Aristoph. fr. 320, 5. 880. Pollux 5, 101 *ἴσως δ' ἂν τοῖς κόσμοις προσήκοι καὶ τὸ ἔντριμμα, ψιμύθιον, ἄγχουσα, φῦκος, καὶ τὰ ὑπογράμματα.* cf. Hesych. *ὑπογράμματα.* Phot. *ὑπόγραμμα.*

99

στεφάνους ἴσως βούλεσθε· πότερ' ἑρπυλλίνους
ἢ μυρτίνους ἢ τῶν διηνθημένων;
Β. τῶν μυρτίνων βουλόμεθα τουτωνί· σὺ δὲ
τά γ' ἄλλα πώλει πάντα πλὴν τῶν μυρτίνων.

Athenaeus 15, 679 de *καταλέγει δὲ Εὔβουλος καὶ ἄλλους στεφάνους* (fr. 105) *κἀν τοῖς ἑξῆς τάδε φησί κτλ.* cum 679 b Athenaeus ex Eubuli Corollariis quaedam excerpserit (fr. 104), dubium esse non potest quin hoc quoque fragmentum et 105 ad eandem fabulam pertineant.

1. πότερ' Canter.] πότερον A. 2. διεξηνθισμένων Porson. at quid est διεξανθίζειν? cum apud Aeschylum (Suppl. 73) inveniatur verbum ἀνθεμίζεσθαι, ab ἄνθεμον derivatum ut ἀνθίζειν ab ἄνθος, ἄνθεμον autem apud poetas Atticos sit frequentissimum, fortasse licebit scribere διηνθεμισμένων. 3. τουτωνί· σὺ δὲ Dobr. Arist. Plut. 361 p. 44] τούτῳ σὺ A. 4. τά γ' ἄλλα G. Hermann.] τἄλλα A. ἅπαντα πώλει τἄλλα Dobr. τούτων τῶν καλῶν· | σὺ δὲ τἄλλα Bergk. τουτωνὶ δίδου· | τὰ δ' ἄλλα Mein. in Ath.
3. '*myrteas volumus coronas; ceteras vendas licet.*' Mein.

100

λῦε τἀλαβάστια
θᾶττον σὺ καὶ τῇ σπαθίδι τὸν πώγωνά μου
καὶ τὴν ὑπήνην μύρισον.

Pollux 10,120 *Εὔβουλος ἐν ταῖς Στεφανοπώλισι τοῦτο μὲν (τὸ εἰς τὰς ληκύθους καθιέμενον ἐπὶ γεύματι τοῦ μύρου) σπαθίδα, τοὺς δ' ἀλαβάστους ἀλαβάστια εἴρηκεν κτλ.* cf. Aristoph. fr. 205.

101

εἰ μὴ σὺ χηνὸς ἧπαρ ἢ ψυχὴν ἔχεις.

Athenaeus 9, 384 c *χηνείων δ' ἡπάτων...μνημονεύει Εὔβουλος ἐν Στεφανοπώλισι λέγων οὕτως κτλ.* (*εὔπολις ἐν στεφανοπώλησι* A).

102

Αἰγυπτίῳ ψάγδανι τρὶς λελουμένη

Athenaeus 15, 690 e *Εὔβουλος δ' ἐν Στεφανοπώλισιν κτλ.* *ψαγδανι* sine acc. A. cf. Eupol. 198. Aristoph. fr. 206. Epilyc. 1.

103

εὔχρων τι κιλλόν, μανθάνεις, θερίστριον

Herodian. I 158, 3. II 101, 9 Lentz. *τὰ εἰς λος ἑτέρῳ λ παραληγόμενα, οὗ τὸ α μὴ προηγεῖται, ὀξύνεται· κιλλός, εἶδος χρώματος* (*eselsgrau*) *ἐν Στεφανοπώλισιν Εὐβούλου κτλ.* de *θεριστρίῳ* Valcken. Theocr. Adoniaz. p. 368 c conferri iubet Meinekius. de *μανθάνεις* cf. quae adnotavimus ad Arist. Nub. 355. Av. 1003.

104

ὦ μάκαρ ἥτις ἔχουσ' ἐν δωματίῳ
. . στρούθιον ἀεροφόρητον
λεπτότατον περὶ σῶμα συνίλλεταί τε
ἡδυπότατον περὶ νυμφίον εὔτριχα

κισσὸς ὅπως καλάμῳ περιφύεται
αὐξόμενος ἔαρος ὀλολυγόνος
ἔρωτι κατατετηκώς.

Athenaeus 15, 679 b *στέφανον*...*τὸν στρούθιον καλούμενον, οὗ μέμνηται μὲν ὁ Ἀσκληπιάδης, παρατιθέμενος τὰ ἐκ τῶν Εὐβούλου Στεφανοπωλίδων ταῦτα κτλ. πλέκεται δ' οὗτος ἐκ τοῦ στρουθίου καλουμένου ἄνθους.* 1. *ἐν*] *ἐ* in rasura m.[1] A. 3. sic, sine accentu tamen, non *συνίλλεσται*, A. cf. Cobet. N. l. 457. 5. *κισσος, καλάμω* et 6. *ὀλολυγονος* A.

plurimae in pulcherrima hac ecloga commemorandae sunt hominum doctorum coniecturae. 1. *δώματι* Mein. fort. *ἐνὶ δώματι | ῷ*. 2. *ἁβροφόρητον* et (Anal. Ath. 328) *ἀερόφοιτον* Mein. idem lacunam indicavit, quam voce *στέφανον* explet G. A. Hirschig. Ann. crit. 7. mihi in exitu scribendum videtur *αὐροδόνητον*. 3. *πτερύγωμα* Herwerd. Mnem. nov. IIII 322. *περίδημα* K. in exitu *τε* delendum est. 3. *ἡδύτατον* Mein., *ἡδύπνοον*, coniungendum cum *περίδημα*, K. 5. scribendum est *πλατάνῳ*. 6. *εἴαρος αὐξομένου* Mein., *αὐξομένας ὥρας* Bergk.

1. *μάκαρ ἥτις*. cf. quae ad Arist. Av. 1723 adnotavimus. 4. *νυμφίον εὔτριχα*, ut *εὔτριχι πώλῳ* Cratin. 87. 5. cf. Theophr. Caus. pl. 2, 18, 3. 6. *ὀλολυγόνα* Lobeckius Rhemat. 324 interpretatur *Käuzlein*. mihi hic quidem *luscinia* dici videtur. hedera arborem amplectitur, ut lusciniam in eius ramis canentem audiat. aliter tamen Meinekius: extrema 'ad incognitam nobis fabulam spectare videntur de Cisso (Nonn. 12, 97. 188. Paus. 1, 31) Ololygonis nymphae amore tabescente'. fallitur E. Rhodius Gr. Rom. 158. 9 de Cissi Calamique amore cogitans, cum Nonnus nihil nisi Cissum et Ampelon a Calamo sustineri narret. — excepto ultimo versus videntur dactylici esse. fortasse haec ea puella recitavit, quae fr. 105 adpellatur.

105

Αἰγίδιον, σὺ δὲ τόνδε φορήσεις
στέφανον πολυποίκιλον ἀνθέων,
γρυπότατον, χαριέστατον, ὦ Ζεῦ.
τίς γὰρ αὐτὸν ἔχουσα φιλήσει.

Athenaeus 15, 679 de *καταλέγει δὲ Εὔβουλος καὶ ἄλλους στεφάνους κτλ.* — cf. fr. 99. 2. *τὸν στ.* Iacobs. Add. Ath. 355. 3. *ὑγρότατον* G. A. Hirschig. Ann. crit. 7. 4. *τί γάρ;* Bergk. *φιλήσεις* Mein. (*τίς γὰρ ἂν αὐτὸν ἔχουσ' ἀφίλητος;* in Ath.) fortasse *τίς γὰρ ἂν αὐτὸν ἔχουσ' ἄφιλος μένοι;*

Αἴξ meretricum cognomen erat (Machon. Athen. 13, 583 cd, 584 ef), inprimis Nannii (587 a), quam Hyperides commemoraverat *ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους*. cf. Amphid. 23.

ΣΦΙΓΓΟΚΑΡΙΩΝ

Significatur servus (*Καρίων*) quidquid dicebat Sphingis instar tamquam aenigmatum tenebris involvens. Mein. I 277. 8. 366.

106

νὴ τὸν Δί' ἠσθένουν γάρ, ὦ βέλτιστε σύ,
φαγοῦσα πρῴην σῦκα τῆς μεσημβρίας.

Athenaeus 3, 80ab *ἄλλοι δέ φασιν ὅτι μη δεῖ σῦκα προσφέρεσθαι τῆς μεσημβρίας... Εὔβουλος ἐν Σφιγγοκαρίωνι κτλ.* cf. Pherecr. 80. Aristoph. fr. 463. Nicophont. 12.

107

ἔστι λαλῶν ἄγλωσσος, ὁμώνυμος ἄρρενι θῆλυς,
οἰκείων ἀνέμων ταμίας, δασύς, ἄλλοτε λεῖος,
ἀξύνετα ξυνετοῖσι λέγων, νόμον ἐκ νόμου ἕλκων.
ἓν δ' ἐστὶν καὶ πολλά, καὶ ἂν τρώσῃ τις ἄτρωτος.
τί ἐστι τοῦτο; τί ἀπορεῖς; Β. Καλλίστρατος.
Α. πρωκτὸς μὲν οὖν οὗτος. Β. σὺ δὴ ληρεῖς ἔχων.
Α. οὗτος γὰρ αὐτός ἐστιν ἄγλωττος, λάλος,
ἓν ὄνομα πολλοῖς, τρωτός, ἄτρωτος, δασύς,
λεῖος· τί βούλει; πνευμάτων πολλῶν φύλαξ.
. . . .
ἀττελεβόφθαλμος, μὴ πρόστομος, ἀμφικέφαλλος,
αἰχμητής, παίδων ἀγόνων γόνον ἐξαφανίζων.
ἰχνεύμων Αἰγύπτιος.
τῶν γὰρ κροκοδείλων οὗτος ᾠὰ λαμβάνων,
πρὶν θηριοῦσθαι τὸν γόνον καταγνύει,
ἔπειτ' ἀφανίζει· διότι δ' ἔστ' ἀμφίστομος;
κεντεῖ κάτωθεν, τοῖς δὲ χείλεσιν δάκνει.
. . . .
οἶδ' ἐγὼ ὃς νέος ὢν ἐστὶν βαρύς, ἂν δὲ γέρων ᾖ,
ἄπτερος ὢν κούφως πέτεται καὶ γῆν ἀφανίζει.
πάππος ἀπ' ἀκάνθης· οὗτος γὰρ
νέος μὲν ὢν ἕστηκεν ἐν τῷ σπέρματι·
ὅταν δ' ἀποβάλῃ τοῦτο, πέτεται κοῦφος ὢν
δήπουθεν, ὑπὸ τῶν παιδίων φυσώμενος.
. . . .
ἔστιν ἄγαλμα βεβηκὸς ἄνω, τὰ κάτω δὲ κεχηνός,
εἰς πόδας ἐκ κεφαλῆς τετρημένον, ὀξὺ διαπρό,

ἀνθρώπους τίκτον κατὰ τὴν πυγὴν ἕν' ἕκαστον·
ὧν οἱ μὲν μοίρας ἔλαχον βίου, οἱ δὲ πλανῶνται,
αὐτὸ δ' ἕκαστος ἔχων αὐτόν, καλέω δὲ φυλάττειν.

Athenaeus 10, 449 e *Εὔβουλος ἐν Σφιγγοκαρίωνι τοιούτους γρίφους προβάλλει, αὐτὸς καὶ ἐπιλύων αὐτούς κτλ. ταῦτα δὲ* (i. e. quae v. 23 sq. proposuit) *ὅτι κληρωτικὸν σημαίνει, ὑμεῖς διακρίνατε, μὴ πάντα παρὰ τοῦ Εὐβούλου λαμβάνωμεν.* 2. *ἄλλοτε λεῖος* VL] *ἀλλο τει δεῖος* A. 5. *τί ἐστι*] *τίς ἐστι* A. 6. *σὺ δὲ* A. 9. *τί βούλει; πνευμάτων* Casaub.] *τι βουλεπινευμάτων* A. 10. *μικρόστομος* Casaub. *πικρόστομος* Mein. *ἀμφικέφαλλος* Dindf., conl. Arist. Eq. 418] *ἀμφικέφαλος* A. 13. an *τῷ' κεῖνος*? 14. *καταγνύει* Porson. Eurip. Med. 743] *κατάγνυσιν* A. 15. *δ' ἔστ'* Grotius Excerpt. 655] *δὲ* A. 16. *κεντει κατω θε τοις* A. *δάκνει* C] *δάκνων* A. 17. *ὅς* C] *ὡς* A. 18. *κοῦφον* C. *κοῦφος* Grotius. *πέτεται* nescio quis] *πέταται* A. 24. *διαπρό* Lobeck. Phryn. 614] *διάτρωτον* A. 25. *τίκτον* ep. Hoesch. et ('ni fallor' Dindf.) C] *τίκτειν* A. *τίκτει* Schweigh. 26. *βίον* A. 27. *αυτο* et *αυτον* A. *οἱ δὲ πλανῶνται αὐτὸς ἕκαστος ἔχων αὐτόν, κόλπῳ δὲ φυλάττει* Emperius Mus. Rhen. I 459. ceterum necessario aut *φυλάσσειν* aut *φυλάσσει*, et si illud verum est, fortasse *κέλομαι* pro *καλέω* scribendum.

'primum aenigma quod Cario servus proponit ad *Callistrati* (Theopomp. 30. Antiph. 300) contumeliam spectat, hominis in republica administranda strenui, sed voluptatibus dediti.' Mein. *ὀμ. ἄρρ. θ.*, quia podex maris feminaeque idem nomen habet. 'quae ad Callistratum translata quid significent haud obscurum est.' Mein. 3 confert Iacobsius Eurip. Phoen. 1508 (1512) *δυσξύνετον ξυνετὸς μέλος ἔγνω Σφιγγός. νόμον ἐκ νόμου*, modum ex modo, cantum ex cantu, *eine Melodie nach der anderen.* 4. *ἓν καὶ πολλά* callidum Callistrati ingenium designant. 5. inter duas interrogationes intercapedo facienda est, dum is qui interrogat alterius responsum exspectat. post v. 9. 11. 16. 18. 22 nonnulla ab Athenaeo omissa esse adparet. 10. Archestr. Athen. 4, 163 d. 7, 310 e *ὅσοι κεπφαττελεβώδη ψυχὴν κέκτηνται θνητῶν εἰσίν τ' ἀπόπληκτοι.* locustarum et ichneumonis oculos pro ratione capitis magnos esse Buffone auctore monet Schweighaeuser. *μὴ πρόστομος* reicit Casaubonus, quod os vel rostrum ichneumonis sit acutissimum. ceterum ex v. 15 facile cognoscitur hic quoque scribendum esse *ἀμφίστομος*. 'bicipitem ichneumonem dicit, quod cauda eius speciem aliquam capitis prae se fert.' Mein. cf. tamen Brehm. Thierleben I 474 sq., qui plurimas de eo narrationes fabulas esse docet. 14. *θηριοῦσθαι* simili significatione atque *ἀνδροῦσθαι*. 15. *cur cum dicam ἀμφίστομον, scire cupis?* 18. bene Meinekius confert Plat. Protag. 338 a *φεύγειν εἰς τὸ πέλαγος τῶν λόγων ἀποκρύψαντα γῆν* et Verg. Aen. 3, 291 *protinus aerias Phaeacum abscondimus arces.*

19. frustra Herwerdenus Mnem. nov. VI 68 versum explere conatur: interponit enim suam Athenaeus, ut 12 et eis quae in exitu addit, interpretationem. Soph. fr. 783 γραίας ἀκάνθης πάππος ὣς φυσώμενος. 23. etiam invito Casaubono scribendum μεμυκὸς ἄνω. camus enim (κημός) sine dubio tectus erat sive corio sive alia re, ita tamen ut fissura maneret, qua demitterentur calculi. cf. Cratin. 132. 25. ἕν' ἕκαστον 'quia de singulis sontibus separatim feruntur suffragia'. Casaub. 26. οἱ μέν sunt ei qui absolvuntur; πλανᾶσθαι est in exsilium expelli.

108

ἐν θαλάμῳ μαλακῶς κατακείμενον· ἐν δὲ κύκλῳ νιν
παρθενικαὶ τρυφεραὶ χλανίσιν μαλακαῖς κατάθρυπτοι
τὸν πόδ' ἀμαρακίνοισι μύροις τρίψουσι τὸν ἐμόν.

Athenaeus 12, 553a ἔθος δ' ἦν Ἀθήνησι καὶ τοὺς πόδας τῶν τρυφώντων ἐναλείφειν μύροις ... Εὔβουλος ἐν Σφιγγοκαρίωνι κτλ. 1. νιν] νιν A. ἕνδεκ' Ἄδωνιν Iacobs. Add. Ath. 293. 2. παρθενικαὶ τρυφεραὶ χλανίσιν μαλακαῖς Iacobs.] παρθενικὰ τρυφερὰ χλανιδανα μαλακὰ A. χλιδαναὶ μάλα καὶ κατάθρυπτοι Mein. in Ath., praeferens tamen dualem παρθενικὰ τρυφερὰ — καταθρύπτω. 3. μύροις Iacobs.] μύροισι A. ἐμόν A] ἀμόν vel ἁβρόν Iacobs, ἐλλόν '*pernicem*' Mein., αἰνόν, Callistratum gripho significari censens, Bergk. sed quid hic esse possit griphi non intellego. — v. 1 κατακείμενον pendet a verbo posito in eis quae Athenaeus omisit; in exitu fortasse scribendum ἐν δὲ δύω νιν κτλ. de adiectivo παρθενικά pro παρθένω posito cf. quae ad Arist. Nub. 186 adnotavimus. 2. παρθενικά, τρυφερά, χλιδανά, μαλακά, καταθρύπτω. 3. τὸν πόδα μύροις τρίβειν nemo umquam dixit. poeta scripsit τὼ πόδ' — μύροις χρίσουσι τυράννῳ.

ΤΙΤΑΝΕΣ

Fortasse non diversa a Τίτθαις. Mein. I 367.

109

προσγελῶσά τε
λοπὰς παφλάζει βαρβάρῳ λαλήματι,
πηδῶσι δ' ἰχθῦς ἐν μέσοισι τηγάνοις.

Athenaeus 6, 229a Εὔβουλος . . . καὶ ἐν Τιτᾶσι κτλ. v. 2 Pherecrati tribuit Eustathius 1290, 45, cuius tamen contra Athenaeum auctoritas nulla est. v. 3 sine auctoris nomine idem adfert 1862, 17. 2. βαρβάροις λαλήμασιν Eusth. — προσγελῶσα. cf. fr. 56, 2.

ΤΙΤΘΑΙ

De accentu cf. quae adnotavimus ad Antiph. 159, 4. *Τίτθη* fuit Menandri, *Τίτθη* vel *Τίτθαι* Alexidis, *Titthe* Caecilii Statii. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.[2] 71.

110

μὴ πολυτελῶς, ἀλλὰ καθαρείως ὅ τι ἂν ᾖ,
ὁσίας ἕνεκα, σηπίδι' ἢ τευθίδια,
πλεκτάνια μικρὰ πουλύποδος, νῆστίν τινα,
μήτραν, χόρια, πυόν, λάβρακος κρανίον
εὐμέγεθες.

Athenaeus 7, 311 d ὡς διαφόρου ὄντος τοῦ τῶν λαβράκων ἐγκεφάλου, καθάπερ καὶ τοῦ τῶν γλαύκων. καὶ Εὔβουλος δ' ἐν Τιτθαῖς φησι κτλ. 1. καθαρίως A. ἂν ᾖ Casaub. conl. Ephipp. 15] ἐανη A. 2. σηπίδια A. 3. μικρὰ Schweigh.] τὰ μικρὰ A. πουλύποδος Dindf.] πολυποδος A. 4. χόρια, πυόν Casaub.] χοριαπυον A.

imitatus est, si quidem imitatus est, Ephippus Ὁμοίοις fr. 15, 3. 4. cf. etiam Nicostr. (Philet.) 6, 2. Amphid. 35. καθαρείως est *honeste* et *modeste*. Strab. 3, 154 καθαρείως καὶ λιτῶς. τευθίδιον a τευθίς, τευθῖδος Athen. 3, 106 c contra comicorum consuetudinem, apud quos semper τευθίδες et τευθίδια (Pherecr. 130, 10. Ephipp. 15, 4). ac fortasse Eubulus ex Ephippo emendandus καθαρείως· ὅ τι ἂν ᾖ, ὁσίας ἕνεκ' ἀρκεῖ. τευθίδια, σηπίδια.

111

καρῖδάς τε τῶν
κυφῶν.

Εὔβουλος Τιτθαῖς (τηθαῖς A). Athenaeus 3, 106 a. in poetae verbis nihil varietatis habet A.

112

ὡς γὰρ εἰσῆλθε τὰ γερόντια τότ' εἰς δόμους,
εὐθὺς ἀνεκλίνετο· παρῆν στέφανος ἐν τάχει·
ᾔρετο τράπεζα. παρέκειθ' ἅμα τετριμμένη
μᾶζα χαριτοβλέφαρος.

Athenaeus 15, 685 e Φιλόξενος ὁ διθυραμβοποιὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Δείπνῳ ἀρχὴν ποιεῖται τὸν στέφανον τῆς εὐωχίας... Εὔβουλος Τιτθαῖς (post hanc vocem rasura in A) κτλ. 2. στέφανος Erfurdt Obs. 457] ὁ στέφανος A. 3. ἤρετο A. — numeri sunt paeonici.

113

μύστακα

βραχέως. Εὔβουλος Τιτθῇ. Bekk. Anecd. 108, 28. i. e. μύστᾰκα. cf. Strattid. 65 cum eis quae adnotavimus.

ΦΟΙΝΙΞ

114

καὶ γὰρ ὁ ταῶς διὰ τὸ σπάνιον θαυμάζεται.

Athenaeus 9, 397 a b ὅτι σπάνιος οὗτος ὁ ὄρνις δηλοῖ . . . Εὔβουλος ἐν Φοίνικι κτλ. ταῶς Mein.] ταὼς A. Athenaei, non poetae verba esse suspicatur Naber. Mnem. nov. VIII 247.

ΧΑΡΙΤΕΣ

115

καὶ γὰρ πόσῳ κάλλιον, ἱκετεύω, τρέφειν
ἄνθρωπόν ἐστ' ἄνθρωπον, ἂν ἔχῃ βίον,
ἢ χῆνα πλατυγίζοντα καὶ κεχηνότα,
ἢ στρουθόν, ἢ πίθηκον, ἐπίβουλον κακόν.

Athenaeus 12, 519 a ἔφη Εὔβουλος ὁ κωμικὸς ἐν Χάρισιν οὕτως κτλ. 2. ἂν ἔχῃ βίον om. C. — adpellatur aliquis qui aut ipse matrimonium pertinaciter aversabatur aut filio matrimonium inire non permittebat. 1. cum exclamatio sit, non interrogatio, prorsus inusitatum est πόσῳ pro ὅσῳ, ut dubitem an scribendum sit καὶ πάτερ, ὅσῳ. ἱκετεύω absolute, ut ἀντιβολῶ, Arist. Ran. 745. Eccl. 1071. Plat. com. 191. Philetaer. 7, 1. 2. ἂν ἔχῃ, ὁ τρέφων δηλονότι.

ΧΡΥΣΙΛΛΑ

Meretrix sine dubio intellegenda est, sed diversa ab illa, quam Teleclides commemorat fr. 17. Mein. I 367.

116. 117

κακὸς
κακῶς ἀπόλοιθ' ὅστις γυναῖκα δεύτερος
ἔγημε· τὸν γὰρ πρῶτον οὐκ ἐρῶ κακῶς·
ὁ μὲν γὰρ ἦν ἄπειρος, οἶμαι, τοῦ κακοῦ,
ὁ δ' οἷον ἦν γυνὴ κακὸν πεπυσμένος
. . . .
ὦ Ζεῦ πολυτίμητ', εἶτ' ἐγὼ κακῶς ποτε
ἐρῶ γυναῖκας; νὴ Δί' ἀπολοίμην ἄρα,
πάντων ἄριστον κτημάτων. εἰ δ' ἐγένετο
κακὴ γυνὴ Μήδεια, Πηνελόπη δέ γε
μέγα πρᾶγμ'. ἐρεῖ τις ὡς Κλυταιμνήστρα κακή·
Ἄλκηστιν ἀντέθηκα χρηστήν. ἀλλ' ἴσως
Φαίδραν ἐρεῖ κακῶς τις· ἀλλὰ νὴ Δία

χρηστὴ τίς ἦν μέντοι, τίς; οἴμοι δείλαιος,
ταχέως γέ μ' αἱ χρησταὶ γυναῖκες ἐπέλιπον,
τῶν δ' αὖ πονηρῶν ἔτι λέγειν πολλὰς ἔχω.

Athenaeus 13, 559 b *Εὔβουλος δ' ἐν Χρυσίλλᾳ κακὸς — πεπυσμένος. καὶ προελθών (προσελθών* A) *φησιν ὦ Ζεῦ κτλ.* 2. *ἀπόλοιτο* A. *δεύτερος* Mein.] *δεύτερον* A. 5. *πεπυσμένος* Porson.] *πεπεισμένος* A. 6. *πολυτίμητε* A. *κακῶς ποτε* Iacobs. Addit. Ath. 296] *ποτε κακῶς*. 9. *Πηνελόπη δέ γε* Cobet. Mnem. V 91] *πηνελόπη δὲ* A. 10. *πρᾶγμα* A. 12. *κακήν* Mein. Anal. Ath. 257. 13. *τίς ἦν* Mein.] *τις ἦν* A, qui etiam secundo loco *τις*.

imitatus est Aristophon fr. 5. 2. *δεύτερον γαμεῖ* 'qui post prioris uxoris mortem alteram duxerit; at Eubulus' (cf. v. 4.5) 'de eo loquitur qui omnium hominum secundus uxorem duxit'. Toeppel. Progr. Neobr. 1857, 12. 8. cf. Plat. com. 98. Herodot. 5, 24. 13. cf. Arist. Nub. 787. 8. Plat. Phaedr. 340 f *ὄμνυμι γάρ σοι — τίνα μέντοι, τίνα θεῶν*; de *οἴμοι δείλαιος* cf. Arist. Eq. 139 cum eis quae adnotavimus.

ΨΑΛΤΡΙΑ

118

τὰ κυλικεῖα δὲ
ἐξεῦρεν ἡμῖν.

Athenaeus 11, 460 e *εἴρηται οὕτως (κυλικεῖον) ἡ τῶν ποτηρίων σκευοθήκη. Εὔβουλος . . . κἀν Ψαλτρίᾳ δὲ ἔφη κτλ.* 1. *δ'* A. — fortasse v. 2 explendus *ἐξεῦρεν ἡμῖν ὁ Σεμέλης*. sequitur enim apud Athenaeum *ἐν δὲ Σεμέλῃ* (fr. 96).

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

119

εἰσὶν ἡμῖν τῶν κεκλημένων δύο
ἐπὶ δεῖπνον ἄμαχοι, Φιλοκράτης καὶ Φιλοκράτης.
ἕνα γὰρ ἐκεῖνον ὄντα δύο λογίζομαι
μεγάλους . . . . . . μᾶλλον δὲ τρεῖς.
ὅν φασί ποτε κληθέντ' ἐπὶ δεῖπνον πρός φίλου τινὸς
εἰπόντος αὐτῷ τοῦ φίλου, ὁπηνίκ' ἂν
εἴκοσι ποδῶν μετροῦντι τὸ στοιχεῖον ᾖ,
ἥκειν, ἕωθεν αὐτὸν εὐθὺς ἡλίου
μετρεῖν ἀνέχοντος, μακροτέρας δ' οὔσης ἔτι
πλεῖν ἢ δυοῖν ποδοῖν παρεῖναι τῆς σκιᾶς,
ἔπειτα φάναι, μικρὸν ὀψιαίτερον
δι' ἀσχολίαν ἥκειν, παρόνθ' ἅμ' ἡμέρᾳ.

Athenaeus 1, 8 b *Εὔβουλος ὁ κωμικός φησί που κτλ.* 2. *καὶ*

Φιλοκράτης L] *καὶ φιλοκτήτης* BCD. 4. *μᾶλλον δὲ τρεῖς μεγάλους* Bothius. cogit. *μεγάλους ἱέρακας συμποσίων* vel tale quid. 5. *ποτε κληθέντ'* Schweigh.] *ποι κληθέντ'* BC. *πρὸς*] *ὡς* BC. *φίλου τινὸς* B] *φίλου αὐτοῦ τινος* C. *φίλου .... τινὸς* D. *ὅν φασι παρακληθέντ'* (sic iam VL) *ἐπὶ δεῖπνον πρός τινος* | *εἰπόντος αὐτῷ τῶν φίλων* Porson. *ὅν φασί ποτε κληθέντ' ἐπὶ δεῖπνον πρὸς φίλου* | *εἰπόντος αὐτῷ τότε μάλισθ', ὁπηνίκ' ἂν κτλ.* Herwerd. Mnem. nov. IIII 295. 11. *ἔπειτα φάναι*] *φάναι δ' ἔπειτα* Porson. [*ἔπειτα δὲ φάναι*] Dindorf., lubricam tamen emendandi operam esse in his priorum librorum corruptelis epitomes scriptoris manu multifariam vitiatorum recte monens. 12. *ἥκειν παρόνθ'* G. Hermann. De metr. 165] *παρόνθ' ἥκειν*.

1. *πάρεισιν* Iacobs. Add. Ath. 6. perperam: nondum enim adsunt qui invitati erant. conloquuntur coquus et dominus ut videntur de ingenio convivarum: duos enim esse prorsus invictos cet. itaque fortasse *ἔτ' εἰσίν*. — fuerunt permulti illis temporibus Philocratae, ex quibus quis potissimum hic exagitetur non constat. 5. *δεῖπνον* Eubulus dicit *vespertinam cenam*: ea enim erat recentiorum consuetudo. cf. Etym. m. 262, 35. Hesych. *δεῖπνον*. iam Philocrates ab amico invitatus, si viginti pedum umbra esset, eam mensuram non ad vespertinum, ut debebat, sed ad matutinum tempus referens primo mane ad cenam adfuit. cf. Fielitz. De Att. com. bip. 55. Menand. 353 Mein. — in exitu v. 5 scribendum videtur *ἐπὶ δεῖπνον, προσφόρως κτλ.*, v. 6 *τοῦ φίλου τόθ', ἡνίκ' ἂν κτλ.*, v. 11 *κᾆτ' ἀπολογεῖσθαι*.

120

ἰχθὺν δ' Ὅμηρος ἐσθίοντ' εἴρηκε ποῦ
τίνα τῶν Ἀχαιῶν; κρέα δὲ μόνον ὤπτων, ἐπεὶ
ἕψοντά γ' οὐ πεποίηκεν αὐτῶν οὐδένα.
ἀλλ' οὐδὲ μίαν ἄλλην ἑταίραν εἶδέ τις
αὐτῶν, ἑαυτοὺς δ' ἔδεφον ἐνιαυτοὺς δέκα.
πικρὰν στρατείαν δ' εἶδον, οἵτινες πόλιν
μίαν λαβόντες εὐρυπρωκτότεροι πολὺ
τῆς πόλεος ἀπεχώρησαν, ἧς εἷλον τότε.

Athenaeus 1, 25c *ὅτι δὲ καὶ ἰχθῦς ἤσθιον, Σαρπηδὼν δῆλον ποιεῖ ὁμοιῶν τὴν ἅλωσιν πανάγρου δικτύου θήρᾳ· καί τοι Εὔβουλος κατὰ τὴν κωμικὴν χάριν φησὶ παίζων κτλ.* v. 1. 2 Eustath. 1720, 30 *Εὔβουλος κωμικώτερον παίζων φησίν· ἰχθὺν — Ἀχαιῶν.* 1. *δ'* Grotius Excerpt. 659] *δὲ ποῦ γ'* VL. *δέ που* B. *δὲ ποῦ* Eust. *εἴρηκε ποῦ* Grot.] *εἴρηκε* BCD Eust. 2. *τίνα* Dindf.] *τινὰ*. 5. *αὐτῶν* om. C. *ἑαυτοὺς*] *αὐτοὺς* BCD. 6. *εἶδον*] *εἶχον* Mein., sed cf. V 83. 7. *μίαν*] *βίᾳ* Dobr. 8. *πόλεος* Dindf.] *πόλεως*, cf. Theopomp. com. 32, 3.

4. *οὐδὲ μίαν ἄλλην* 'ex noto usu dicendi' explicat Meinekius. at non solum ea quae attulit Iacobsius Add. Ath. 22. 3, sed omnia omnino eius usus exempla alienissima sunt. poeta scripsit *ἀλλ' οὐδὲ μὰ Δία πάλιν ἑταίραν εἶδέ τις.* nam postquam piscium usum carniumque elixarum heroica aetate ignotum esse docuit, etiam *ἑταίρας* tunc fuisse negat. *πάλιν* sic saepe, velut Antiphan. 144, 4. 191, 8. Menand. 295, 9 Mein.

121. 122

Α. θὲς ἑπτάκλινον. Β. ἑπτάκλινος οὑτοσί.
Α. καὶ πέντε κλίνας Σικελικάς. Β. λέγ' ἄλλο τι.
Α. Σικελικὰ προσκεφάλαια πέντε. (Β. πέντ', ἰδού.
Α. καὶ πέντε τρίποδας.) Β. τρίποδες οὗτοι πέντε σοι.
Α. καὶ πέντε — Β. πεντηκοστολόγος γενήσομαι.

Athenaeus 2, 47 f *ὅτι καὶ τρίκλινοι οἶκοι καὶ τετράκλινοι καὶ κατὰ τοὺς ἑξῆς ἀριθμοὺς ἦσαν παρὰ τοῖς παλαιοῖς ... Εὔβουλος κτλ.* (v. 1—3). idem 2, 49 c *Εὔβουλος τρίποδες οὗτοι πέντε — γενήσομαι.* probabiliter in unum fragmentum coniunxit Meinekius. quae uncis inclusi, v. 3 ego supplevi, v. 4 Meinekius. cf. Eupolid. 149. 152. 3. 5. i. e. si totiens (deciens) quinas nescio quas res in rationem referam, *πεντηκοστολόγος γενήσομαι.* Phot. *πεντηκοστολόγοι· τελῶναι. Μένανδρος* (904 Mein.). Poll. 2, 124 *δεκατηλόγους δὲ καὶ πεντηκοστηλόγους Δημοσθένης* (21, 133. 34, 7. [59, 27]). Boeckh. Oec. Att.[2] I 425—432. II 352—355. *εἰκοστολόγος* Arist. Ran. 363.

123

Athenaeus 2, 65 e *τὸ στρουθάριον παρ' ἄλλοις τε καὶ παρ' Εὐβούλῳ· περδίκια λαβὲ τέτταρ' ἢ καὶ πέντε, δασύποδας τρεῖς, στρουθάριά θ' οἷον ἐντραγεῖν, ἀκανθυλλίδας, βιττάκους, σπίνια, κερχνῇδας, τά τ' ἄλλ' ἅττ' ἂν ἐπιτύχῃς. λάβετε τέταρ' ἢ πέντε* C. — nescio cur Meinekius in ed. min. de restituendis his versibus desperaverit, quod multo facilius est quam ipsi in ed. mai. successit. difficile est sententiam poetae ita interpretari, ut tibi ipse satisfacias. versus fere fuerunt hi:

περδίκια
λαβὲ (i. e. *eme*) *τέτταρ' ἢ καὶ πέντε, δασύποδας δὲ τρεῖς,*
στρουθάριά θ' οἷον ἐντραγεῖν, ἀκανθίδας
καὶ βιττάκους, σπινίδια, κερχνῇδάς τε καὶ
τἄλλ', ἅττ' ἂν ἐπιτύχῃς.

in his nihil fere mutavi praeter *ἀκανθίδας*, quae non raro commemorantur, et *σπινίδια*, quae semper sic, numquam *σπίνια* vocantur. nescio tamen quid sit *οἷον ἐντραγεῖν*, etiamsi scribi possit *ὅσον ἐπεντραγεῖν.* quamquam enim aviculae illis temporibus inter *τραγήματα*

numerabantur, tamen *ἐντραγεῖν*, cum pariter ad omnia quae commemorantur pertineat, aut primis aut extremis verbis, non mediae orationi erat inserendum. quae cum ita sint, scribo *στρουθάρια πίον', ἀτταγᾶν*, vel secundum posteriorum consuetudinem (Phoenicid. 2, 5) *ἀτταγῆν', ἀκανθίδας*. si quis autem miretur *psittacos* (*βιττάκους*) et *κερχνῇδας* emi, Ach. 875 etiam *κολοιοί* veneunt.

124. 125

Θάσιον ἢ Χῖον λαβὼν
ἢ Λέσβιον γέροντα νεκταροσταγῆ.
B. ἄτοπον δὲ τὸν μὲν οἶνον εὐδοκιμεῖν ἀεὶ
παρὰ ταῖς ἑταίραις τὸν παλαιόν, ἄνδρα δὲ
μὴ τὸν παλαιόν, ἀλλὰ τὸν νεώτερον.

Athenaeus 1, 28f *Εὔβουλος· Θάσιον — νεκταροσταγῆ.* idem 1, 25f *Εὔβουλος δέ φησιν ἄτοπον δὲ κτλ. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ Ἄλεξις* (282) *σχεδὸν ἀπαραλλάκτως, τοῦ σφόδρα μόνου κειμένου ἀντὶ τοῦ ἀεί.* Eustathius 1422, 48 *Εὔβουλος δὲ ὁ κωμικὸς παίζει οὕτως κτλ. λέγεται δὲ καὶ Ἄλεξις σχεδόν τι ἀπαραλλάκτως οὕτω γράψαι. ἄτοπόν γε* Eust. *ἀεὶ* om. Eust. — in unum fragmentum coniunxit Meinekius, meretricem cum amatore conloqui censens. 2. *νεκταροσταγῆ*, ut Aristoph. fr. 579, 5.

126

Σίκων ἐγὼ
βεβρεγμένος ἥκω καὶ κεκωθωνισμένος.
B. πέπωκας οὗτος; A. ναὶ μὰ Δία, πέπωκ' ἐγὼ
Μενδαῖον.

Athenaeus 1, 23ab *Εὔβουλος κτλ.* v. 2. 3 (-*οὗτος*) Eustathius 890, 50. Cramer. Anecd. Paris. IIII 247, 10 *βεβρεγμένος ἥκει, ὥς φησιν Εὔβουλος. ναὶ μὰ Δία πέπωκ' ἐγὼ* Hanov. Exerc. crit. 45] *πέπωκ' ἐγὼ μα Δία.* *Sicon* et servorum et liberorum hominum nomen est. in nova comoedia *prodigum* significare Meinekius demonstrat conl. Themist. 34 p. 462 Dindf. (*πλέον διδοὺς ἢ ὅσον τις ᾔτησε*) *τίνα Σίκωνα οὐκ ἀποφαίνει Σμικρίνην*; de vino *Mendaeo* cf. Cratin. 183.

127

γύναι,
ῥάφανόν με νομίσασ' εἰς ἐμὲ σὺ τὴν κραιπάλην
μέλλεις ἀφεῖναι πᾶσαν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖς.

Athenaeus 1, 34d *Εὔβουλος δέ πού φησι κτλ.* 2. *σὺ*] *σου* Dobr. — 'mulier vini iraeque plena cum vehementer invecta esset in hominem nescio quem, ille *videris* inquit *me pro brassica habere,*

in quam omnem tuam effundas crapulam. brassica enim crapulam diluere existimabatur'. Iacobs. Add. Ath. 30. cf. Anaxandr. 58. Amphid. 37. Alexid. 286.

128

κόκκον λαβοῦσα κνίδιον ἢ τοῦ πεπέριδος
τρίψασ' ὁμοῦ σμύρνῃ διάπαττε τὴν ὁδόν.

Athenaeus 2, 66 d *εἰς τὸ πρόπομα καὶ ταῦτα ἐνεβάλλοντο, πέπερι, φυλλίς, σμύρνα, κύπειρον, μύρον Αἰγύπτιον . . . Εὔβουλος κτλ.* Cramer. Anecd. Ox. IIII 338, 10 *τὸ δὲ πεπέριδος Εὔβουλος εἶπε.* 1. *κνίδιον* VL] *κνίδειον* BCD. *ἢ τοῦ*] *ἤ τοι* Mein. *πεπέριος* L. 2. *διάπαττε* L] *διαπάτει* V. *τὴν ὁδόν* suspectum Meinekio. *τήνδ' ὅλην* Herwerd. Obs. crit. 60, quod minime aptum, quia maxima pars vasis *vino* sine dubio explenda est. fort. *τὴν πρόχουν*. — granum cnidium non a Cnido, sed ab *urtica* (*κνίδη*) nomen accepisse sententia est Schweighaeuseri, nequaquam tamen necessaria. Theophr. H. pl. 9, 20, 2 *ὁ κνίδιος κόκκος στρογγύλον ἐρυθρὸν τῇ χροιᾷ, μεῖζον δὲ τοῦ πεπέριος, ἰσχυρότερον δὲ πολὺ τῇ θερμότητι, δι' ὃ καὶ ὅταν διδῶσι κατάποτον, διδόασι γὰρ πρὸς κοιλίας λύσιν, ἐν ἄρτῳ ἢ στέατι περιπλάττοντες.* cf. Plin. N. h. 13, 114 (*granum Cnidium*). 27, 70. apud Eubulum ad *πρόπομα* adhiberi testatur Athenaeus.

129

πολλοί, φυγόντες δεσπότας, ἐλεύθεροι
ὄντες πάλιν ζητοῦσι τὴν αὐτὴν φάτνην.

Stobaeus Floril. 62, 32 *Εὐβούλου* A. tropice haec de cupiditatibus tamquam dominis hominum videntur dicta esse.

130

αὐτοῖς δὲ τοῖς θεοῖσι τὴν κέρκον μόνην
καὶ μηρὸν ὥσπερ παιδερασταῖς θύετε.

Clemens Alex. Strom. 7, 6, 30 *Εὔβουλος δὲ ὁ καὶ αὐτὸς κωμικὸς ὧδέ πως περὶ τῶν θυσιῶν γράφει κτλ.* 2. *μηρί'* Cobet. N. l. 138 conl. fr. 95.

131

ὁ Λευκάδιος πάρεστι καὶ μιλίττιος
οἰνίσκος οὔπω πότιμος.

Athenaeus 1, 29 a *Εὔβουλος κτλ.* 1. *Μιλήσιος* L. 2. *οὔπω* L] *οὕτω* BC. *οὐ Λευκ. γάρ ἐστι* Mein. in Athen.

Milesium vinum nusquam commemorari adnotavit Meinekius. *οἰνίσκος*, ut Cratin. 183. scribendum est *Λ. οὐ Λευκάδιος γάρ*

ἐστι; (hoc vinum nonne Leucadium est?) *B.* ναί, μελίττιον, οἰνίσκος οὔπω πότιμος. μελίττιον Arist. Vesp. 367. atque etiam nomen proprium est Μελίττιον.

132

Athenaeus 1, 28c Εὔβουλος δέ φησι Κνίδια κεράμια, Σικελικὰ βατάνια, Μεγαρικὰ πιθάκνια. κεράμια L] κεράμεια BC. βοτάνια C. — Μεγαρικὰ πιθάκνια 'amphorae species fuit. Schol. Arist. Nub. 1204 et Odyss. 2, 90'. Mein. tantam brevium syllabarum multitudinem a poeta congestam esse vix crediderim. fort. scribendum Κνίδια κεράμια καὶ Σικελικὰ βατάνια, | Μεγαρικὰ δ' αὖ πιθάκνια.

133

καὶ μὴν οἴκαδε
πολλοστιαῖος ἀποτρέχω, γύναι.

Cramer. Anecd. Oxon. I 369, 1 τριακοστὸς τριακοσταῖος. οὕτως καὶ παρὰ τὸ πολλός πολλοστός καὶ πολλοσταῖος, παρὰ Εὐβούλῳ κτλ. οἴκαδε πολλοστιαῖος Nauck.] οἴκαδε τι πολλοσταῖος. γύναι] γῦναι.

134

ταῖς ξυστίσιν ταῖς χρυσοπάστοις στόρνυται.

Pollux 6, 10 ξυστίδες χρυσόπαστοι, ὡς Εὔβουλος κτλ. στόρνυται, ἡ κοίτη δηλονότι.

135

Athenaeus 2, 43f Εὔβουλος εὑρετικούς φησι τὸ ὕδωρ ποιεῖν τοὺς πίνοντας αὐτὸ μόνον, τὸν δ' οἶνον ἡμῶν τῷ φρονεῖν ἐπισκοτεῖν. τὰ αὐτὰ δ' ἰαμβεῖα καὶ Ὠφελίων φησί. Ὠφελίων Porson. Misc. Kidd. 233] ὀφελί ms. a Porsono commemoratus. ὠφελίτας B. ὁ Φιλητᾶς ceteri. haec verba cum Athenaeus et apud Eubulum et apud Ophelionem inveniri testetur, non inter ἀμφισβητήσιμα referenda, sed utrique poetae tribuenda erant. versus ita fere restitui possunt

ποιεῖ τε τοὺς πίνοντας εὑρετικοὺς μόνον,
ὁ δ' οἶνος ἡμῶν τῷ φρονεῖν ἐπισκοτεῖ.

Plin. N. h. 23, 42 *in proverbium cessit sapientiam vino obumbrari.*

136

ἐγὼ ποιήσω πάντα κατὰ Νικόστρατον.

Zenob. Milleri (Mélanges p. 353) εἴρηται ἡ παροιμία παρ' Εὐβούλῳ τῷ τῆς μέσης κωμῳδίας ποιητῇ. ἦν δὲ ὁ Νικόστρατος ὑποκριτὴς τραγικὸς δοκῶν καλλίστους (κάλλιστα Miller) ἀγγέλους εἰρηκέναι. cf. Append. prov. Leutsch. 2, 9a. Macar. 3, 46.

Suidas ἐγὼ ποιήσω, qui perperam ut videtur *comicum* fuisse actorem narrat. Meinekius I 347 eum ante Ol. 90 fuisse docet.

137

φηγούς, κάρυα Καρύστια

Athenaeus 2, 52 b Εὔβουλος κτλ.

138

οἶνον γάρ με ψίθιον γεύσας
ἡδὺν ἄκρατον, διψῶντα λαβὼν
ὄξει παίει πρὸς τὰ στήθη.

Athenaeus 1, 28 f μέμνηται δὲ οὗτος (Εὔβουλος) καὶ ψιθίου οἴνου κτλ. cf. Anaxandr. 71. 'cum Psithium vinum mihi degustandum dederit, nunc sitientem videns acetum, i. e. vile vinum, mihi infundit'. Mein. conl. Theopomp. com. 65. — παίει, ut κροῦε 49.

139

οὗτοι ἀνιπτόποδες χαμαιευνάδες ἀερίοικοι,
ἀνόσιοι λάρυγγες,
ἀλλοτρίων κτεάνων παραδειπνίδες, ὦ λοπαδάγχαι
λευκῶν ὑπογαστριδίων.

Athenaeus 3, 113 f οὗτοι ἀνιπτόποδες χαμαιευνάδες ἀερίοικοι, κατὰ τὸν κωμικὸν Εὔβουλον, ἀνόσιοι λάρυγγες, ἀλλοτρίων κτεάνων παραδειπνίδες, οὐχ ὁ προπάτωρ ὑμῶν Διογένης ... ἔλεγεν ἄρτον ἐσθίειν καλῶς πεποιημένον; ὑμεῖς δ' ὦ λοπαδάγχναι, κατὰ τὸν αὐτὸν ποιητὴν Εὔβουλον, λευκῶν ὑπογαστριδίων, ἑτέροις οὐ παραχωροῦντες φθέγγεσθαι τὰς ἡσυχίας οὐκ ἄγετε. v. 1—3 (ἀνιπτόποδες — παραδειπνίδες) Eustathius 1058, 12 φέρεται γοῦν Εὐβούλου περὶ φιλοσόφων τὸ κτλ. 3. παραδειπνίδαι Mein. ed. mai. conl. Lobeck. Soph. Ai. 880. λοπαδάγχαι Dalecamp.] λοπαδάγχναι. 4. τῶν λευκῶν Mein. ed. mai. λευκαυγῶν Herwerd. Nov. add. crit. 25. deinde 'fort. ὑπογαστρίων' Mein.

metrum cum idem sit atque fr. 35, Meinekius ad *Echo* fabulam hos versus refert. ἀνιπτόποδες, χαμαιεῦναι Selli dicuntur Hom. Il. 16, 235. apud Eubulum *cynici* his verbis significantur in summa simplicitatis specie voracissimi; χαμαιευνάδες autem pro χαμαιεῦναι eo consilio, quo apud Homerum Ἀχαιίδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί. — versus quarti, qui in fr. 35 deest, neque de metro neque de verbis constat.

140

προανάσυρμα παρθένου

Εὔβουλος ὁ κωμικὸς τὸ λαθρίδιον γέννημα .. καταγελάστως ὠνό-

μασεν. Pollux 3, 21. *ἀνασύρεσθαι* obscaena significatione Bekker. Anecd. 399, 8 *ἀνερύσατο* (Mein. *ἀνεσύρατο*)· *ἐγύμνωσεν*. Hesych. *ἀνασῦραι· ἀποκαλύψαι. ἀνεσύρατο· ἄνω τὰ ἱμάτια ἔσυρεν.*

141

ἀπορησία

ἀντὶ τοῦ ἀπορία. οὕτως Εὔβουλος. Bekker. Anecd. 433, 32. Suidas. cf. Lobeck. Phryn. 514.

142

γλωττοκομεῖον

εἴρηται καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον ὑπὸ Εὐβούλου φοινικιστὴν σκώπτοντος. Etymol. m. 235, 46. Hesych. *γλωττοκομεῖον...καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. φοινικισταί* sunt homines foede inpudici. Schol. Arist. Pac. 883 *λείκτης διεβάλλετο ὁ Ἀριφράδης ... ὡς φοινικιστὴς γὰρ λοιδορεῖται*. Hesych. *σκύλαξ· σχῆμα ἀφροδισιακόν, ὡς τὸ τῶν φοινικιζόντων*. Lucian. Pseudolog. 28 *ἐπειδὰν κἀκεῖνα λέγωσιν οἱ πολλοί, λεσβιάζειν σε καὶ φοινικίζειν.*

143

δεδιυῖα

Bekker. Anecd. 90, 1 *δεδιὼς ὄντος* (*ὄντως* cod.) *τοῦ ἀρσενικοῦ, δεδιυῖα τὸ θηλυκόν. Εὔβουλος.*

144

εὐκερματεῖν

Εὔβουλός που κέχρηται τῷ ὀνόματι. Photius. *nummis bene instructum esse.*

145

ἱστόπους

ὡς Εὔβουλος λέγει. καὶ κελέοντες δὲ οἱ ἱστόποδες καλοῦνται. Pollux 7, 36.

146

νωδός

ὁ ὀδόντα μὴ ἔχων, ὡς Εὔβουλος λέγει καὶ Φρύνιχος ὁ κωμικός (79). Pollux 2, 96. cf. quae ad Eupol. 281 adnotavimus.

147

σικύαν

τὴν τῶν ἰατρῶν. οὕτως Εὔβουλος. Photius. cf. Antiphan. 208.

148

Στήνια

ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἐν ᾗ ἐδόκει ἡ ἄνοδος γενέσθαι τῆς Δήμητρος. ἐλοιδοροῦντο δ' ἐν αὐτῇ νυκτὸς αἱ γυναῖκες ἀλλήλαις. οὕτως

Εὔβουλος. Photius. cf. Schoemann. Ant. gr.[2] II 461. Preller, Demet. u. Pers. 339.

149

τοκάδα

Εὔβουλος τὸ κηρύκειον, ἢ τὴν μάχαιραν. λεγόμενόν τι. Photius et Etymol. m. 761, 37. recte distinxisse videntur Dobraeus Adv. I 610 et Meinekius hunc in modum: *τοκάδα· [τὴν γεννῶσαν]. Εὔβουλος*. (Suidas *τοκάς· ἡ γεννῶσα.*) *τὸ κηρύκειον ἢ τὴν μάχαιραν. λεγόμενόν τι*.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ

150

Ἀμφιδρομίων ὄντων, ἐν οἷς νομίζεται
ὀπτᾶν τε τυροῦ Χερρονησίτου τόμον,
ἕψειν τ' ἐλαίῳ ῥάφανον ἠγλαϊσμένην,
πνίγειν τε παχέων ἀρνίων στηθύνια,
τίλλειν τε φάττας καὶ κίχλας ὁμοῦ σπίνοις,
ὁμοῦ τε χναύειν μαινίσιν σηπίδια,
πιλοῦν τε πολλὰς πλεκτάνας ἐπιστρεφῶς,
πίνειν τε πολλὰς κύλικας εὐζωρεστέρας.

Athenaeus 2, 65 c *σπίνοι. Εὔβουλος κτλ.* cf. 9, 370 d. 1. *νομίζεται* L] *νομίζηται* B. *ὀνομάζεται* V. 2. *τυροὺς* A 370. *Χερρονν.* BC. *τόμον] τόμους* A 370. 4. *ἀρνιῶν* A 370. 6. *ὁμοῦ] κοινῇ* A 370. *μαινίσιν] τευθίσιν* A 370. 7. *πιλεῖν* et *ἐπιστρόφως* A 370. 8. *εὐζωρεστέρους* L V 65.

in epitome haec Eubulo adsignantur; at cum Athenaeus ipse 9, 370 d eosdem versus duobus aliis auctos ex Ephippi Geryone (fr. 3) excerptos commemoret, scriptori ipsi plus fidei habendum videtur quam epitomes auctori. poterat sane etiam Ephippus ab Eubulo mutuari. — de *Amphidromiis* cf. Schoemann. Ant. gr.[2] II 537. 7. cf. Aristoph. fr. 191. Bekker. Anecd. 293, 10 *αἱ πλεκτάναι τοῦ πολύποδος οἱ λεγόμενοι ἱμάντες, οὓς εἴωθεν ἀποτείνειν*. polypos autem et sepias Amphidromiis ab amicis donari solitas narrat Suidas *ἀμφιδρόμια*.

151

ἐπεὶ δὲ σηκῶν περιβολὰς ἠμείψαμεν,
ὕδωρ τε ποταμοῦ σῶμα διεπεράσαμεν,
[καὶ] ἡμῶν δὲ πᾶσα δύναμις ὑδάτων ἄρδεται.

Athenaeus 2, 43 c *τὸ ὕδωρ ποταμοῦ σῶμά φησί που Εὔβουλος ὁ κωμῳδιοποιὸς εἰρηκέναι Χαιρήμονα τὸν τραγικόν κτλ.* v. 1. 2 Eustathius 1545, 50. 3. *ὑδ.* Schweigh.] *ἐξ ὑδ.* — Chaeremonis esse duo versus priores, tertium Eubuli, *ἡμῶν δὲ κτλ*, Dindorfii est sen-

tentia. 'Eubuli locum, in quo ipsum illud *ποταμοῦ σῶμα* riserat, excidisse', tertium autem versum neque Chaeremonis neque Eubuli esse suspicatur Meinekius.

152

Cf. Eupolidis fr. 136.

153

Hygin. Astron. 29 *Eubulus autem Cecropem demonstrat esse* (aquarium), *antiquitatem generis commemorans et ostendens antequam vinum traditum sit hominibus, aqua in sacrificiis deorum usos esse, et ante Cecropem regnasse quam vinum sit inventum.* num comicus Eubulus significetur incertum est.

154

Schol. Ven. Hom. Il. 22, 162 *περὶ τέρματα· ἀντὶ τοῦ διὰ τὰ τέρματα. εἰς γὰρ τούτους τὸ τέλος τῆς νίκης ἀπόκειται, ἐπεὶ εἰ περὶ τὰ τέρματα δραμοῦσιν, εὐφυῶς κάμπτειν οὐ δύνανται. οὕτως Εὔβουλος.* hic quoque quis Eubulus intellegatur dubium est.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ

Meinekius I 340—343.

ΑΔΗΛΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

ἀποσιμῶσαι

τὸ ἐπικῦψαι καὶ τὴν πυγὴν προτεῖναι γυμνήν. Φίλιππος. Suidas et omisso Philippi nomine Bekker. Anecd. 434, 22. Erotian. 93, 2 Klein. *λορδότατον· τὸ ἀποσεσιμωμένον καὶ ἐναντίον τῷ κυρτῷ λορδὸν καλεῖται, ὃ δὴ καὶ κυφὸν καλεῖ.* indicavit H. Iacobi Mein. ed. min. XVI. cum Erotiano fere consentit Photius *λορδόν.*

ΑΡΑΡΩΣ

Mein. I 343—346.

ΑΔΩΝΙΣ

1

ὁ γὰρ θεὸς τὸ ῥύγχος ὡς ἡμᾶς στρέφει.

Athenaeus 3, 95e *καὶ Ἀραρὼς Ἀδώνιδι κτλ.* Bekker. Anecd. 113, 9 *ῥύγχος· τὸ πρόσωπον. Ἀραρὼς κτλ. εἰς ἡμᾶς τρέφει* cod.

Bekk. — fortasse significatur Mars in aprum mutatus. Mein. I 344. Preller. Myth. gr.[2] I 272. 3.

2

ἄλλος ἄλλον παρεκάλει

ἀντὶ τοῦ ἀλλήλους. Ἀραρὼς Ἀδώνιδι. Bekker. Anecd. 81, 8. ibid. 379, 9 *ἄλλος ἄλλον· ἀντὶ τοῦ ἀλλήλους.*

3

κολοβωθῆναι

Ἀραρὼς Ἀδώνιδι. Bekker. Anecd. 104, 3.

ΚΑΙΝΕΥΣ

Cf. Antiphanis *Caeneus* et Mein. I 344. 5.

4

παρθένος δ' εἶναι δοκεῖ
φορῶν κροσωτοὺς καὶ γυναικείαν στολήν.

Pollux 7, 65 (*οἱ θύσανοι*) *καὶ κροσσοὶ δοκοῖεν ἂν ὠνομάσθαι Ἀραρότος εἰπόντος ἐν Καινεῖ κτλ. ἔνιοι γὰρ οὕτω γράφουσιν ἀντὶ τοῦ κροκωτούς.* Pollucem *κροσ(σ)ωτούς* scripsisse manifestum est. poetam *κροκωτούς* dedisse censet Meinekius, *κροσσός* Atticis abiudicans. — Caenei anceps inter marem feminamque species designari videtur.

5

ἡ σὴ θυγάτηρ, ὅτ' ἐκεῖνος αὐτὴν ἐπελέκα.

Bekker. Anecd. 112, 18 *πελεκᾶν· εὕρηται καὶ ἐπὶ τοῦ κακεμφάτου. Ἀραρὼς Καινεῖ κτλ. αὐτὴν* Bekker.] *αὐτὸν* cod. — si filia quae commemoratur Caenis est, Neptunus est qui eam dicitur *πελεκῆσαι*, adpellatur autem Elatus, Caenidis pater. Preller. Myth. gr.[2] II 11.

6

ἀνεμιαῖον ᾠόν

Ἀραρὼς Καινεῖ. Bekker. Anecd. 81, 32. *ὑπηνέμια* dicuntur Arist. Av. 695. fr. 186. Plat. com. 19.

7

θυγατριδεῖν

ἀντὶ τοῦ θυγατέρα καλεῖν. Ἀραρὼς Καινεῖ. Bekker. Anecd. 99, 30. Meinekius *θυγατρίζειν.* potius *θυγατερίζειν*, ut *πατερίζειν* Arist. Vesp. 652. *παππίζειν* vel *παππάζειν* Vesp. 609. *ἀδελφίζειν* Apolloph. 4. *καρδαμίζειν* Arist. Thesm. 617.

ΚΑΜΠΥΛΙΩΝ

Cf. quae ad Eubuli *Campylionem* adnotantur.

8

τὰ κομψὰ μὲν δὴ ταῦτα νωγαλεύματα,
κόγχαι τε καὶ σωλῆνες, αἵ τε καμπύλαι
καρῖδες ἐξήλλοντο δελφίνων δίκην
εἰς σχοινόπλεκτον ἄγγος.

v. 1 Athenaeus 2, 47 d *νωγαλεύματα ἐκάλουν τὰ ἡδέα βρώματα. Ἀραρὼς κτλ.* v. 1—3 Athenaeus 3, 86 d *Ἀραρὼς Καμπυλίωνί φησιν κτλ.* v. 2—4 Athenaeus 3, 105 e *ἐκτεταμένως δ' εἴρηκε καρῖδα Ἀραρὼς ἐν Καμπυλίωνι αἵ τε καμπύλαι — ἄγγος.* v. 1—3 (*καρῖδες*) Phot. *νωταλεύματα* (sic)· *Ἀραρὼς Καμπυλίωνι κτλ.* v. 3. 4 sine auctoris fabulaeve nomine Eustathius 1220, 54. 1. *μὲν* om. A 86 et Phot., add. C. *δὴ*] *δῆτα* Porson. in Phot. *νενωγάλισται* Eubul. 15, 7.

9

βαυκά, μαλακά, τερπνά, τρυφερά

Aspasius Aristot. Eth. Nicom. 4, 58 Ald. *βαυκὸν ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὸν τρυφερόν, ὡς ὁ ποιητὴς Ἀραρὼς ἐν Καμπυλίωνι κτλ.*

10

ἀναλοῦν

ἀναλίσκειν. Ἀραρὼς Καμπυλίωνι. Bekker. Anecd. 83, 16. cf. Aristoph. fr. 220.

11

ἀριστῆσαι

Ἀραρὼς Καμπυλίωνι. Bekker. Anecd. 444, 14.

12

θεώσειν καὶ θεῶσαι

κατ' ἔνδειαν τοῦ ι, τὸ περιενεγκεῖν θεῖον καὶ καθῆραι· Ἀραρὼς Καμπυλίωνι. Bekker. Anecd. 99, 32. cf. Lysipp. 4.

Reliqua fragmenta exscripsimus in Eubuli *Campylione*.

ΠΑΝΟΣ ΓΟΝΑΙ

Cf. Mein. I 282.

13

ἁρπάσας μόναυλον εὐθύς, πῶς δοκεῖς;
κούφως ἀνήλλετο.

Athenaeus 4, 175 f *Ἀραρὼς δ' ἐν Πανὸς γοναῖς κτλ.* 1. *ὁ δ' ἁρπάσας* Valcken. Eurip. Hipp. 446. *ἀναρπάσας* Mein. possunt tamen etiam dimetri iambici esse ... *ἁρπάσας | κτλ.* describitur Pan recens natus statim naturam suam et ingenium aperiens.

14

ἄθικτος

ἡ παρθένος. Ἀραρὼς Πανὸς γοναῖς. Bekker. Anecd. 82, 8.

15

λαμπρόψυχος

ἀντὶ τοῦ μεγαλόψυχος. Ἀραρὼς Πανὸς γοναῖς. Bekker. Anecd. 106, 6.

ΥΜΕΝΑΙΟΣ

'Titulus fabulae sitne ad nuptiale carmen in fabula cantatum an ad mythicum illum Hymenaeum referendus definire non ausim. in nuptiis celebrandis versatam esse fabulam docet fr. 17.' Mein. I 345.

16

οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἶ παράσιτος, φίλτατε·
ὁ δ' Ἰσχόμαχος ὁδὶ τρέφων σε τυγχάνει.

Athenaeus 6, 237 a *τοῦ ὀνόματος τοῦ παρασίτου μνημονεύει Ἀραρὼς ἐν Ὑμεναίῳ* (*ἐνμεναιω* A) *διὰ τούτων κτλ.* 2. *ὁδὶ τρέφων* Bothius] *ὁ διατρέφων* A, puncto addito supra *α*, Cobeto teste N. l. 139. quamquam nihil eiusmodi adnotavit Kaibelius. *Ischomachus* idemne sit cum eo quem in Oeconomico Xenophon cum Socrate conloquentem facit nescio. *Χαρίδημος ὁ Ἰσχομάχου υἱός* commemoratur [Demosth.] 58, 30.

17

ὅπως δὲ τὴν νύμφην, ἐπειδὰν καιρὸς ᾖ,
μετέωρον ἐπὶ τὸ ζεῦγος ἀναθήσεις φέρων.

Suidas *ἀναθεῖναι καὶ ἐπαναθεῖναι τὸ αὐτό. Ἀραρὼς Ὑμεναίῳ κτλ.* 1. *ἐπειδὰν* Kusterus] *ἐὰν*. cf. Cobet. N. l. 139. 2. *ἀναθήσεις φέρων* Toupius I 44] *ἀναθήσει συμφέρειν.* sunt verba sponsi *πάροχον* quid vesperi sit faciendum admonentis.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

18

ἔργον δουλικόν

Ἀραρώς. Pollux 3, 75. indicavit H. Iacobi Mein. ed. min. XVI.

19

ἔωθας

'Αραρώς. Photius et Suidas ἑωθώς. cf. Archipp. 48.

20

κοκκυμηλέαν, κοκκύμηλον

Athenaeus 2, 50b *'Αραρὼς δὲ κοκκυμηλέαν καλεῖ τὸ δένδρον, κοκκύμηλον δὲ τὸ ἀκρόδρυον. κοκκυμηλίαν* BCD. Pollux 1, 232 *κοκκύμηλον μὲν οὐδετέρως ὁ καρπός, ἀρσενικῶς δὲ τὸ δένδρον καλεῖ ἡ μέση κωμῳδία, ὁ κοκκύμηλος.* unde Casaubonus in Athenaeo *τὸν κοκκύμηλον* pro *κοκκυμηλέαν.* at arborum frugiferarum nomina maximam partem in *έα* (*ῆ*) desinunt.

21

χορτάζεσθαι

'Αραρώς. Pollux 6, 43. cf. Eubul. 7, 5. 30, 1.

ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ

Meinekius I 346 sq. Schol. Plat. 331 Bekker. *καὶ τρίτον* (*'Αριστοφάνης ἔσχεν υἱόν*), *ὃν 'Απολλόδωρος μὲν Νικόστρατον καλεῖ, οἱ δὲ περὶ Δικαίαρχον Φιλέταιρον.* unde miro errore Porsonus unum eundemque hominem fuisse Nicostratum et Philetaerum coniecit, probato tamen a Walpolio Com. gr. fr. p. 99 et Clintono Praef. Fast. Hell. XLV Krueg. scilicet nihil aliud scholiasta significare voluit, quam Nicostratum ab Apollodoro tertium (Philetaerum secundum), a Dicaearcho secundum (Philetaerum tertium) Aristophanis filium dici. cf. Mein. III 278.

ΑΒΡΑ

1

πίναξ ὁ πρῶτος τῶν μεγάλων ἡγήσεται,
ἔχων ἐχῖνον, ὠμοτάριχον, κάππαριν,
θρυμματίδα, τέμαχος, βολβὸν ἐν ὑποτρίμματι.

Athenaeus 4, 133c *Νικόστρατος ἐν "Αβρᾳ κτλ.* exponit ero coquus, quem cenae ordinem instituere velit. 1. *μεγάλων*] *τελετῶν*? quod cum ironia accipiendum. nam *ὠμοτάριχος*, *crudum salsamentum*, non coctum aut assatum, *vilis* cibus est. 'Dioscor. 2, 33 *ὁ δὲ ὠμοτάριχος σάρξ ἐστι θύννου τεταριχευμένου.* cf. Alexid.

15, 4. Archestr. Athen. 4, 135 a ὠμοτάριχον ἐῶ *χαίρειν*, Φοινίκιον ὄψον.' Mein.

2

ταῦτ' ἀξιῶ·
εἶτ' ὀρνιθάριον, τὸ περιστέριον, τὸ γαστρίον.

Athenaeus 14, 654 b περιστέριον οὕτως ... Νικόστρατος Ἅβρα κτλ. 2. περιστεριον sine accentu A. ἀξιοῖ· τοὐρνιθάριον Dindf. ἄξι' ἦν· τοὐρν. (*modico pretio venibant*) Dobr. Adv. II 349. ἀξιῶ (*haec probo*) retinendum arbitror: nam videtur domina servulam docere, quomodo deminutivis utatur elegantiorum hominum sermo. cf. Arist. Nub. 661. 680. 684. 6.

ΑΝΤΕΡΩΣΑ

3

μετανιπτρίδ' αὐτῷ τῆς ὑγιείας ἔγχεον.

Athenaeus 11, 487 b Νικόστρατος Ἀντερώσῃ κτλ. cf. Calliae fr. 6. Philetaer. 1. ἔγχεον imperativus est aor., quod moneo propter Bothium. cum eundem versum plus tribus aliis auctum Athenaeus 15, 693 a ex Pandroso Nicostrati (fr. 19), quae bis praeterea commemoratur, adferat, mihi quidem Ἀντερῶσα nihil nisi corruptela videtur esse tituli Πάνδροσος.

ΑΝΤΥΛΛΟΣ

Etiam Philetaero tribuebatur. est autem Ἄντυλλος deminutivum (ab Ἀντικλῆς), ut Θράσυλλος, Ἀρίστυλλος (Mein. I 347 sq.), Ἥρυλλος al. — fuit Isocratis (15, 93 sq.) discipulus *Anticles*, alius archon Ol. 113, 3. Diodor. 17, 110. et plures alii praeterea.

4. 5

Βυζάντιόν τε τέμαχος ἐπιβακχευσάτω,
Γαδειρικόν θ' ὑπογάστριον παρεισίτω.
. . . .
ἀλλ' ἐπριάμην παρ' ἀνδρός, ὦ γῆ καὶ θεοί,
ταριχοπώλου πάνυ καλοῦ τε κἀγαθοῦ
τιλτὸν μέγιστον, ἄξιον δραχμῆς, δυοῖν
ὀβολοῖν, ὃν οὐκ ἂν καταφάγοιμεν ἡμερῶν
τριῶν ἤδη κατεσθίοντες οὐ δέδωκά γε·
ὑπερμέγεθες γάρ ἐστι.

Athenaeus 3, 118 e Νικόστρατος ἢ Φιλέταιρος ἐν Ἀντύλλῳ Βυζάντιον — παρεισίτω. καὶ προελθών· ἀλλ' κτλ. 1. τε add. Schweighaeuser. mihi τι etiam melius videtur. 2. τε et παρεισίτωι A.

3. παρὰ et 4. καὶ ἀγ. A. 5. τιλιτον A. 6. ὅ γ' οὐκ Casaub. 7. sic A. τριῶν κατεσθίοντες οὐδὲ δώδεκα (ac δώδεκά γε PB) Porson. Adv. 67. νὴ Δία (pot. μὰ Δ.) τριῶν κτλ. Mein. τριῶν κατεσθίοντες ὄντες δώδεκα Cobet. N. l. 37 conl. Hermipp. 45, 3. Arist. Vesp. 693. fort. τριῶν ἐδεστὰς ἑστιῶντες δώδεκα. cf. Antiphan. 26, 15. Herodot. 3, 99.

de salsamento *Gaditano* cf. Eupol. 186. Antiphan. 77, de τιλτῷ Plat. com. 193. est '*desquamatum*'. Mein. Hesych. τιλτόν· εἶδος ταριχίου.

6

τί οὖν ἀγοράζω; φράζε γάρ.
Β. μὴ πολυτελῶς, ἀλλὰ καθαρείως, δασύποδα,
ἐὰν περιτύχῃς, ἀγόρασον καὶ νηττία,
ὁπόσα σὺ βούλει, καὶ κίχλας καὶ κοψίχους,
ὀρνιθάριά τε τῶν ἀγρίων τούτων συχνά·
χάριεν γάρ.

Athenaeus 2, 65 d Νικόστρατος ἢ Φιλέταιρος κτλ. ad *Antyllum* rettulit Mein. I 347. 1. ἀγοράσω Dobr. 6. χάριεν γάρ Casaub.] χαίρειν γάρ cod. Steph. ap. Casaub. χαίρειν BCD. cf. Eubul. 110.

7

οὔποτ' αὖθις
σηπίαν ἀπὸ τηγάνου
τολμήσαιμι φαγεῖν μόνος.

Athenaeus 3, 108 c ἤσθιον δὲ καὶ ταγηνιστὰς σηπίας. Νικόστρατος ἢ Φιλέταιρος ἐν Ἀντύλλῳ φησίν κτλ. 1. οὔποτ' ἂν αὖθις αὖ Porson. οὐδέποτ' αὖθις ἂν Mein. 2. σηπίας — μένος idem Anal. Ath. 49. infeliciter Bernhardyus Eratosth. p. 142 trimetros restituere conatus est. versus ut supra factum est distinxit Seidler. V. d. 110.

ΑΠΕΛΑΥΝΟΜΕΝΟΣ

Amatorem dici existimo a puella exclusum.

8

εὖ γ' ἄνδρες, εὖ σφόδρ'· ἀλλὰ μὴν τῇ ματτύῃ
οὕτω διαθήσω τὰ μετὰ ταῦθ', ὥστ' οἴομαι
οὐδ' αὐτὸν ἡμῖν τοῦτον ἀντερεῖν ἔτι.

Athenaeus 14, 664 bc ὅτι δὲ ὕστατον καὶ ἐπὶ πᾶσιν εἰσεφέρετο (ματτύη), Νικόστρατός φησιν ἐν Ἀπελαυνομένῳ. μάγειρος

δ' ἐστὶν ὁ διηγούμενος ὡς λαμπρὰν καὶ εὔτακτον παρεσκεύασεν εὐωχίαν, προδιηγησάμενός τε οἷον ἦν τὸ ἄριστον καὶ τὸ δεῖπνον καὶ τρίτης μνησθεὶς παραθέσεως ἐπιφέρει κτλ. 1. εὖ γετ' et σφόδρα A. εὖ γ' Casaub. — de *mattya* cf. Arist. Nub. 451. Athen. 4, 141 e ἔστι δ' ἡ ματτύη φάτται, χῆνες, τρυγόνες, κίχλαι, κόσσυφοι, λαγῴ, ἄρνες, ἔριφοι. 2. διαθήσω, i. e. ὑμᾶς vel αὐτούς. 3. scribendum est οὐδ' αὐτὸν ἡμῖν Μῶμον ἀντερεῖν. nam Arist. Eccl. 570 ὥστε ... καὶ τοῦτον αὐτὸν μηδὲν ἀντειπεῖν ἐμοί exemplum est in summa similitudinis specie dissimile. Plat. Reip. 6, 487 a οὐδ' ἂν ὁ Μῶμος τό γε τοιοῦτον μέμψαιτο. Lucian. V. h. 2, 3 οἱ δὲ ταῦροι τὰ κέρατα εἶχον ... ὑπὸ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ὥσπερ ὁ Μῶμος ἠξίου. Trag. fr. adesp. 447 N. οὐδεὶς ἂν εἴποι κεῖνον ἀνθρώπων κακῶς, οὐδ' εἰ Φθόνου γένοιτο δυσμενέστερος.

ΒΑΣΙΛΕΙΣ

9

λοιπή τις ὀξίς ἐστι καὶ ψυκτήριον
τῆς εὐπαρύφου λεπτότερον.

Athenaeus 6, 230 d τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ παρὰ Νικοστράτῳ ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Βασιλεῖς. ἀλαζὼν δ' ἐστὶ στρατιώτης περὶ οὗ λέγει κτλ. ἐξήλαυνον γάρ τινες τὸν ἄργυρον καὶ τότε εἰς ὑμένος ἰδέαν. 1. λοιπή] λεπτή Pierson. Moer. 281. λιτή Mein. 2. τῆσδ' idem Anal. Athen. 99. — ἡ εὐπάρυφος quo tenuior erat, eo pretiosior, qualibus utebantur divites et nobiles. dicit nescio quis militi nihil reliquum esse nisi duo vasa tenuiora vel praetexta ipsius.

ΔΙΑΒΟΛΟΣ

I. e. *Calumniator*.

10

ἡ ναῦς δὲ πότερον εἰκόσορός ἐστ' ἢ κύκνος,
ἢ κάνθαρος; τουτὶ γὰρ ἂν πύθωμ' ἔτι,
αὐτὸς περανῶ τὰ πάντ'. Β. ἀμέλει κυκνοκάνθαρος.
[ἐξ ἀμφοτέρων τούτων κεκεραμευμένος]

Athenaeus 11, 474 b Νικόστρατος Διαβόλῳ κτλ. 1. εικοσορος εστιν A. ἐστ' Stephanus Append. Thes. κύκνος. 2. ἂν Dindf.] ἐὰν A. πύθωμ' Iacobs. Add. Ath. 257] πύθωμαι A. ἔτι Iacobs.] ὅ τι A. 3. περανῶ Iacobs.] περιανω A, qui deinde πάντα. versum quartum a grammatico adiectum esse monuit Dindorfius. v. 3 quid sibi velint αὐτὸς περανῶ τὰ πάντα soluta sermonis perpetuitate non adparet.

ΕΚΑΤΗ

11. 12

τῶν κατεσταμνισμένων
ἡμῖν λαγύνων πηλίκοι τινές; Β. τρίχους.
. . . .
τὸν μεστὸν ἡμῖν φέρε λάγυνον.

Athenaeus 11, 499 b c *ἀρσενικῶς δὲ εἴρηκε τὸν λάγυνον Νικόστρατος ἐν Ἑκάτῃ* (v. 1. 2). *καὶ πάλιν* (v. 3). 2. post *πηλίκοι* verba *ἀρσενικῶς δὲ εἴρηκε τὸν λάγυνον* inepte repetit A. Pollux 10, 72 *λάγυνος καὶ λαγύνιον· Δίφιλος δ' ἄμφω λέγει, τὸ μὲν ἐν τῇ Ἑκάτῃ πολλάκις, τὸ δὲ λαγύνιον ἐν Ἀδελφοῖς.* unde *Nicostrati* Hecaten a Diphilo iterum editam esse coniecit Meinekius. Pollux 7, 162 *εἴρηται ἐν τῇ μέσῃ κωμῳδίᾳ κατασταμνίζειν τὸν οἶνον τὸ κατερᾶν* (e dolio in lagenas *diffundere*).

ΗΣΙΟΔΟΣ

13

βεμβράδ', ἀφύην, ἑψητόν

Athenaeus 7, 301 b *πληθυντικῶς λέγουσιν ἑψητοὺς κατὰ τὸ πλεῖστον* (ac sic etiam *ἀφύαι*) . . . *ἑνικῶς δὲ Νικόστρατος ἐν Ἡσιόδῳ κτλ. βαμβράδ'* A.

ΙΕΡΟΦΑΝΤΗΣ

14

Athenaeus 3, 110 a *τούτου (τοῦ ἐγκρυφίου ἄρτου) μνημονεύει Νικόστρατος ἐν Ἱεροφάντῃ.*

ΚΛΙΝΗ

15

ναστὸς τὸ μέγεθος τηλικοῦτος, δέσποτα,
λευκός· τὸ πάχος γὰρ ὑπερέκυπτε τοῦ κανοῦ.
ὀσμὴ δέ, τοὐπίβλημ' ἐπεὶ περιῃρέθη,
ἄνω 'βάδιζε καὶ μέλιτι μεμιγμένη
ἀτμίς τις εἰς τὰς ῥῖνας· ἔτι γὰρ θερμὸς ἦν.

Athenaeus 3, 111 c *ναστὸς ἄρτος ζυμίτης καλεῖται μέγας, ὥς φησι Πολέμαρχος· Ἡρακλέων δὲ πλακοῦντος εἶδος. Νικόστρατος δ' ἐν Κλίνῃ κτλ.* 2. *πάχος γὰρ* Porson. Adv. 242] *γὰρ πάχος* A. *δὲ πάχος* Hanov. Exerc. crit. 150. 4. *ἄνω' βάδιζε* Mein.] *ἐβάδιζ' ἄνω* A. quod qui retinuerunt *συμμεμιγμένη* Brunck., *διαμεμιγμένη* Meinekius antehac, *προσμεμιγμένη* Herwerd. Anal. crit. 30.

16

καὶ δυσχερὴς λάγυνος οὗτος πλησίον
ὄξους.

Athenaeus 11, 499c *ἀρσενικῶς δὲ εἴρηκε τὸν λάγυνον Νικόστρατος...ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Κλίνῃ κτλ.*

ΜΑΓΕΙΡΟΣ

17

ὃς μέλανα ποιεῖν ζωμὸν οὐκ ἠπίστατο,
θρῖον δὲ καὶ κάνδαυλον ἢ τούτων τι τῶν
εἰς ματτύην οὐδέτερον εἶδε πώποτε.

Athenaeus 12, 517a *μνημονεύει τοῦ κανδαύλου...καὶ Νικόστρατος ἐν Μαγείρῳ ὃς — κάνδαυλον.* et 14, 664c *Νικόστρατος...καὶ ἐν Μαγείρῳ θρῖον κτλ.* in unum fragmentum coniunxit Mein. 2. *θριον* et *κάνδυλον* A 664. 3. *οὐδ' ἕτερον* Mein. neutrum verum. nam post sententiam negativam *οὐκ ἠπίστατο*, verba *θρῖον δὲ καὶ κάνδαυλον ἢ τούτων τι* inferri non poterant nisi adiecta gradatione item negativa. scribendum est *οὐδ' ἴκταρ εἶδε.* cf. Aesch. Ag. 117. Eumen. 988 et proverbia *οὐδ' ἴκταρ βάλλει* Plat. Reip. 9, 575c et *οὐδ' ἴκταρ ἥκει.* Schol. Plat. ibid. cf. Ruhnk. Tim. 149. Blomfield. Gloss. Ag. 114 suae ed. — de *candaulo* Lydio copiosius Athenaeus paullo ante egerat 516cd.

ΟΙΝΟΠΙΩΝ

Bacchi ex Ariadne filius, rex Chii insulae. cf. Apollodor. 1, 4, 3, 4 cum adn. Heyn. Preller. Myth. gr.[2] I 352. 3. ab aliis Philetaero tribuebatur fabula. Mein. I 348.

18

ἀμφίας

μέτριος οἶνος. Νικόστρατος Οἰνοπίωνι. Suidas. *Οἰνοπίωνι* Meurs.] *οἰνοποιῷ.*

Cf. Philetaeri *Oenopion.*

ΟΡΝΙΘΕΥΤΗΣ

Harpocrat. *ὀρνιθευτής...ἔστι δὲ καὶ ἐν τῇ νέᾳ κωμῳδίᾳ δρᾶμα Ὀρνιθευτὴς Νικοστράτου.* fragmenta non exstant.

ΠΑΝΔΡΟΣΟΣ

19

κἀγώ, φιλτάτη,
μεταvιπτρίδ' αὐτῷ τῆς ὑγιείας ἔγχεον.

Β. λαβὲ τῆς ὑγιείας δὴ σύ. Γ. φέρε, τύχἀγαθῇ.
τύχη τὰ θνητῶν πράγμαθ', ἡ πρόνοια δὲ
τυφλόν τι κἀσύντακτόν ἐστιν, ὦ πάτερ.

Athenaeus 15, 693a *Νικόστρατος Πανδρόσῳ κτλ.* 1. *κᾆτ' ὦ φ.* Iacobs. Add. Ath. 364. *ἄγ' ὦ φ.* Mein. fort. *καὶ σύ, φ.* 2. *μετανιπτρίδ'* fr. 3] *μετανιπτρίαδ'* A, qui *αυτω* sine acc. et *ι*. 3. *Γ.* add. K. *τύχἀγαθῇ* Dindf.] *τυχααγαθη* A. 4. *πράγμαθ', ἡ* Iacobs.] *πράγματα* A. 5. *καὶ ἀσύντακτον* A. *πάτερ*] *πε͞ρ* A.

versum 4 mutuatus est a Chaeremone (fr. 2 Nauck.) *τύχη τὰ θνητῶν πράγματ', οὐκ εὐβουλία.* Cic. Tusc. 5, 25 *vitam regit fortuna, non sapientia* (Mein.).

20

ἀλλ' ἐγχέασα θᾶττον ἀγαθοῦ δαίμονος
ἀπενεγκάτω μοι τὴν τράπεζαν ἐκποδών·
ἱκανῶς κεχόρτασμαι γάρ. Β. ἀγαθοῦ δαίμονος.
Α. δέχομαι. λαβοῦσ' ἀπένεγκε ταύτην ἐκποδών.

Athenaeus 15, 693b *ἐν δὲ τῷ αὐτῷ δράματι* (*Πανδρόσῳ*) *καὶ τῆς τοῦ ἀγαθοῦ δαίμονος κράσεως μνημονεύει, ἧς καὶ σχεδὸν πάντες οἱ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταί. ἀλλ' ὅ γε Νικόστρατος οὕτως φησὶν κτλ.* 1. *ἐνχέασα θαττον* A. 2. et 4. *ἐκποδών* Mein. Anal. Ath. 338] *ἐκ ποδῶν* A. inter duas personas distribuit K.

2. *ἀπενεγκάτω* serva quae adest. quod moneo propter Herwerd. Stud. crit. 73. 4. *ταύτην*, i. e. *τὴν τράπεζαν.*

21*

ἔπειτα τῆς αὐτῆς ὁδοῦ
πρὸς Ἀερόπην ἐλθοῦσα πέμψαι στρώματα
αὐτὴν κέλευε, φησί, καὶ παρ' Ὦκιμον
χαλκώματα.

Athenaeus 13, 587d *Νικόστρατος ὁ τῆς μέσης κωμῳδίας ποιητὴς ἐν Πανδρόσῳ οὑτωσὶ κτλ.* versus primus recte distinxit Dobraeus Advers. II 345. 3. *κέλευε, φησί* Dobr.] *κέλευ' ἔφη. παρ' Ὠκίμου* Cobet. N. l. 140 conl. Cratin. 98, 8. Anaxandr. 40. Cratin. min. 14. [Theophr.] Char. 10 *τῆς αὐτῆς ὁδοῦ παριὼν κομίσασθαι παρ' Ἀρχίου τοὺς ταρίχους.* attamen *παρ' Ὦκιμον* sic explicari potest: *παρ' Ὦκιμον ἐλθοῦσα κέλευε αὐτὴν πέμψαι κτλ.* — *τῆς αὐτῆς ὁδοῦ*, ut Arist. Pac. 1155 *χἄμα τῆς αὐτῆς ὁδοῦ Χαρινάδην τις βωσάτω.* de *Ocimo* meretrice cf. Anaxandr. 9, 6. Eubul. 54.

ΠΑΤΡΙΩΤΑΙ

Cf. quae ad Pherecrat. 11, 2 adnotavimus.

22

ὁ κάπηλος γὰρ οὐκ τῶν γειτόνων,
ἄν τ' οἶνον ἄν τε φανὸν ἀποδῶταί τινι
ἄν τ' ὄξος, ἀπέπεμψ' ὁ κατάρατος δοὺς ὕδωρ.

Athenaeus 15, 700b *Νικόστρατος ἐν Πατριώταις κτλ.* 2. *τε φανὸν* B] *σφέφανον* A. 3. *ἀπέπεμψεν* A. — *φανοί* sunt *οἱ καλούμενοι λυχνοῦχοι* Athen. 699 f, quibus a caupone oleum statim infundebatur. cf. Menand. 63 Mein.

ΠΛΟΥΤΟΣ

Fortasse patris *Plutum* mutatis temporibus accommodatam tertium edidit.

23

Athenaeus 6, 247e *καὶ Ἄλεξις ἐν Ὀρέστῃ Νικόστρατός τε ἐν Πλούτῳ.* quid Nicostratus in Pluto de parasitis (de his enim agit Athenaeus) dixerit frustra quaeras.

ΣΥΡΟΣ

Apud Eudociam solam *Σύρος ἀπελαυνόμενος.* Mein. I 349.

24

Κηφισόδωρον οὐ κακῶς μὰ τὸν Δία
τὸν πλάνον φασὶ στενωπὸν εἰς στενὸν στῆσαί τινας
ἀγκαλίδας ἔχοντας, ὥστε μὴ παρελθεῖν μηδένα.

Athenaeus 14, 615ef *Νικόστρατος ἐν Σύρῳ κτλ.* 2. scribendum *εἰς μέσον.* i. e. viam angustam inmissis baiulis occluserat. cf. quae ad Amphidis *Πλάνον* adnotavimus et Dionys. 4.

ΤΟΚΙΣΤΗΣ

Plat. Alcib. II 149e *οὐ γὰρ τοιοῦτόν ἐστι τὸ τῶν θεῶν ὥστε ὑπὸ δώρων παράγεσθαι, οἷον κακὸν τοκιστήν.* cf. Alexidis *Τοκιστὴς ἢ Καταψευδόμενος.*

25

καταλαμβάνομεν τὸν πορνοβοσκὸν καὶ δύο
ἑτέρους κατὰ χειρὸς ἀρτίως εἰληφότας
καὶ στέφανον. Β. εἶεν. καλὸς ὁ καιρός, Χαιρεφῶν.

Athenaeus 15, 685e *τοῦτο δ' ἦν ἔθος (τὸν στέφανον ἀρχὴν ποιεῖσθαι τῆς εὐωχίας) καὶ παρ' Αἰγυπτίοις, ὡς Νικόστρατός φησιν ἐν Τοκιστῇ. Αἰγύπτιον γὰρ ὑποστησάμενος τὸν τοκιστήν φησι κτλ.* 1. *δύ'* A. de *Chaerephonte* parasito cf. Antiphan. 199.

ΨΕΥΔΟΣΤΙΓΜΑΤΙΑΣ

26

καὶ σὺ μὲν
τὴν δευτέραν τράπεζαν εὐτρεπῆ ποίει.
κόσμησον αὐτὴν παντοδαποῖς τραγήμασιν,
μύρον, στεφάνους, λιβανωτόν, αὐλητρίδα λαβέ.

Athenaeus 15, 685 cd *ἡ δὲ τῶν στεφάνων καὶ μύρων πρότερον εἴσοδος εἰς τὰ συμπόσια ἡγεῖτο τῆς δευτέρας τραπέζης, ὡς παρίστησι Νικόστρατος ἐν Ψευδοστιγματίᾳ διὰ τούτων κτλ.* 2. *εὐτρεπῆ*, non *εὐπρεπῆ* A. *λαβεῖν* est *emere* et *conducere*.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

27

εἰ τὸ συνεχῶς καὶ πολλὰ καὶ ταχέως λαλεῖν
ἦν τοῦ φρονεῖν παράσημον, αἱ χελιδόνες
ἐλέγοντ' ἂν ἡμῶν σωφρονέστεραι πολύ.

Stobaeus Floril. 36, 8 *Νικοστράτου* A. Boissonad. Anecd. I 114. Antonius Mel. 95, 157, ubi post *εἰ* inseritur *ἐπί* et v. 3 *ἐλέγοντ' ἂν ἡμῶν φρονιμώτεροι* om. *πολύ*. 2. *παράσημ̃ο/* A. 3. *ἐγένοντ'* et *ἐμφρονέστεραι* Mein. V cxc.

28

'οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ.'
νὴ τὴν Ἀθηνᾶν συντόμως γε, φίλτατε
Εὐριπίδη, τὸν βίον ἔθηκας εἰς στίχον.

Stobaeus Floril. 105, 48 *Νικοστράτου* A. Arsen. Viol. 372. 2. *γ' ὦ φ.* Bothius. — cf. Eurip. fr. 46. 662 N. Arist. Ran. 1217.

29

ἆρ' οἶσθ' ὅτι τῆς πενίας ὅπλον
ἡ παρρησία; ταύτην ἐάν τις ἀπολέσῃ,
τὴν ἀσπίδ' ἀποβέβληκεν οὗτος τοῦ βίου.

Stobaei App. Flor. 21, 24 (p. 29 Gaisf.). 1. *ὅπλον ἐστὶν ἡ | παρρ.* Mein. in Stob. *ἆρ' οἶσθ' ὅτι | πενίας ὅπλον μέγιστον ἡ παρρησία; | ταύτην — ἀπολέσῃ, τί ἄλλο γ' ἢ κτλ.* Mein. Stob. praef. xxxii. *ἆρ' οἶσθ' ὅτι τῆς π. ὅπλον παρρησία | ἄριστόν ἐστιν; ἣν ἐάν τις κτλ.* Herwerd. Nov. add. crit. 26. ac talia excogitari possunt **sexcenta**.

30. 31

πάλιν χρόνῳ τἀρχαῖα καινὰ γίνεται.

. . . .

οὐκ ἔστι δυσαρεστότερον οὐδὲ ἓν χρόνου·
οὐδέποτ᾽ ἀρέσκει ταὐτὰ τούτῳ τῷ θεῷ.

Stobaeus Ecl. 1, 8, 12 'in codicibus VAE Nicostrati nomen ad proximum versum' (fr. 31) 'trahitur. legitur autem is in codicibus continuo cum nostro, unde probabile est utrumque Nicostrati esse'. Heeren. 2. *δυσαρεστότερον* Heeren.] *δυσαρεστότατον* V. *δυσαρεσκότατον* AE. *οὐδὲ ἓν* Grotius] *οὐδὲν*.

32

μειράκιον δὲ κατὰ τύχην
ὑποσκαφιόκαρτόν τι κεχλαμυδωμένον
κατάγεις ἀναγκόσιτον.

Athenaeus 2, 47e *ἀναγκόσιτον δὲ . . . Νικόστρατος κτλ.* 1. *δὲ* add. Porson. Misc. 234. 2. *τι* Porson.] *τι καί. κατάγεις ἀναγκόσιτον* Porson.] *κατὰ γῆς ἀναγκοσιτῶ.* cf. Cratet. 44.

33

ἀλύσεις, καθετῆρας, δακτυλίους, βουβάλι᾽, ὄφεις,
περισκελίδας, ἑλλέβορον.

Clemens Alex. Paed. 2, 12, 123 *λέγει γοῦν ὁ κωμικὸς Νικόστρατος κτλ.* Pollux 5, 100 *περισκελίδας· καὶ γὰρ τούτῳ τῷ ὀνόματι κέχρηνται Μένανδρος καὶ Νικόστρατος οἱ κωμῳδοδιδάσκαλοι. βουβάλια* codices. Hesych. *βουβάλιον· γυναικὸς κοσμάριον.* cf. Aristoph. fr. 320. Diphil. 59.

34

ῥήτορες
ἐξωρμενικότες, δυσχερεῖς, παλιναίρετοι

Photius *ὅρμενα· τὰ τῆς κράμβης . . . Νικοστράτῳ* (*Νικόστρατος* Mein.) *κτλ. ῥήτορες ἐξωρμενικότες* Porson.] *ῥήτορι ἐξωρμενηκότες* cod. *παλιναίρετοι* Mein.] *πάλιν αἱρετοί.* Bekker. Anecd. 38, 17 *ἐξορμενίζειν· τὸ ἐξανθεῖν . . . ὅρμενα γὰρ καλεῖται ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν τὰ τῶν λαχάνων ἐξανθήματα.* cf. ibid. 24, 13. Eustath. 899, 15. Athen. 2, 62f *Ἀττικοὶ δ᾽ εἰσὶν οἱ λέγοντες ὅρμενον τὸν ἀπὸ τῆς κράμβης ἐξηνθηκότα.* Pollux 6, 54 *πᾶν τὸ ὑπερεξηνθηκός, ὅπερ ἐκκεκαυληκὸς καλοῦσιν, ὅρμενον ὠνόμαζον.* Photius *ὅρμενον· τὸ ἄγριόν τι λάχανον κυρίως οὕτως καλούμενον· καταχρηστικῶς δὲ πᾶν τὸ ἐκκεκαυλικὸς παντὸς λαχάνου καὶ ἄνθους.* Hesych. *ἐξορμενίζεις· ἐκκεκαύληκας, ἐκκέχυσαι.* Soph. fr. 294 N. *κἀξορμενίζει κοὐκ ἐπισχολάζεται βλάστῃ.* — *παλιναίρετα* sunt quae electioni adversantur, quae nemo facile eligat, incommoda et odiosa. Ruhnken. Tim. 203. 4.

35

νὴ τὴν Ἀφροδίτην, ὦ ξένη,
βλοσυράν γε τὴν ψυχὴν ἔχεις.

Eustathius 677, 4 *οἱ δὲ παλαιοὶ βλοσυρόν φασι καὶ τὸ σεμνόν, παρ' οἷς καὶ χρῆσις Νικοστράτου φέρεται αὕτη κτλ. ψυχὴν*] *τέχνην* Cobet. N. l. 74. '*lena* erat ut suspicor'.

36

εἰπέ μοι, τίνι
ἐδιακόνεις;

Νικόστρατος. Cramer. Anecd. Paris. IIII 114, 11. indicavit H. Iacobi.

37

Bekker. Anecd. 342, 17 Suidas *Ἀδράστεια*, cod. Harpocrat. p. 6 Bekk. *ἔνιοι μέντοι ὡς διαφέρουσαν συγκαταλέγουσιν αὐτὴν (τὴν Ἀδράστειαν) τῇ Νεμέσει, ὡς Μένανδρος καὶ Νικόστρατος. ὡς μὴ διαφέρουσαν* Suid. cf. Lehrs Popul. Aufs. 57. 8.

38

ζιγγοῦν

τὸ ὑποπίνειν Κίλικες. οὕτως Νικόστρατος. Photius. Bekker. Anecd. 98, 6 *ζιγοῦν ἀντὶ τοῦ πίνειν Κίλικες λέγουσιν.*

39

στήριγμα

τὸ ὑποτιθέμενον τῇ ἁμάξῃ δίκρουν. οὕτως Νικόστρατος. Photius. scribendum *στήριγγα*. Hesych. *στήριγγες· ἐρείσματα· οἱ δὲ τὸ δίκρουν, ὅπερ ὑποτιθέασι τῷ τῆς ἁμάξης ζυγῷ.* cf. Xen. Eq. 1, 5 *τῶν κνημῶν τὰ ὀστᾶ ... ἐστι στήριγγες τοῦ σώματος.* ac *στήριγγα* Plut. Mor. 280 e.

40

Ταραντῖνον

λεπτὸν καὶ διαφανὲς ἱμάτιον, οὐ πάντως πορφυροῦν, ὥς τινες ὑπέλαβον. οὕτως Νικόστρατος. Photius et Suidas, qui *Ταραντινίδιον* praebet. Hesych. *Ταραντῖνον· ἱμάτιον γυναικεῖον λεπτόν, κρωσσοὺς (κροσσοὺς) ἔχον ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους.*

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ

41

Schol. Euripidis Phoen. 1010 *Σωσιφάνης ὁ τραγικὸς ὑπὸ τοῦ Λαΐου φησὶ τεθνηκέναι τὸν Μενοικέα, Νικόστρατος δὲ ὑπὸ τῆς Σφιγγός.* 'si tamen is comicus Nicostratus est'. Mein.

42

στρῆνον

οἱ μὲν τὸ ὀξὺ καὶ τὸ ἀνατεταμένον. Νικόστρατος δὲ τὸ τραχὺ καὶ πρόσαντες τῇ ἀκοῇ φθέγμα. Photius et Etym. m. 730, 21 *στρηνόν*. indicavit H. Iacobi. musicum Nicostratum intellegit Stiehlius Philol. X 170.

ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΣ

Meinek. I 349. 50.

ΑΔΩΝΙΑΖΟΥΣΑΙ

Cf. Meinek. I 349 et Philippidis *Adoniazusae.*

ΑΝΤΥΛΛΟΣ

Cf. quae ad Nicostrati *Antyllum* adnotavimus.

ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ

1

ἐνέσεισε μεστὴν ἴσον ἴσῳ μετανιπτρίδα
μεγάλην ὑπειπὼν τῆς Ὑγιείας τοὔνομα.

Athenaeus 11, 487a *Φιλέταιρος Ἀσκληπιῷ κτλ.* 2. *ἐπειπὼν* Schweighaeus.

2

Athenaeus 8, 342a *Φιλέταιρος δ' ἐν Ἀσκληπιῷ τὸν Ὑπερείδην πρὸς τῷ ὀψοφαγεῖν καὶ κυβεύειν [αὐτόν] φησι.*

ΑΤΑΛΑΝΤΗ

3

κἂν δέῃ, τροχάζω στάδια πλείω Σωτάδου,
τὸν Ταυρέαν δὲ τοῖς πόνοις ὑπερβαλῶ,
τὸν Κτησίαν τε τῷ φαγεῖν ὑπερδραμῶ.

Athenaeus 10, 416f *Φιλέταιρος δ' ἐν Ἀταλάντῃ κτλ.* 1. *δέηι* A. *δῇ* Dindorf. cf. quae adnotavimus ad Arist. Ran. 265. *κἂν | δέῃ* Mein. Anal. Ath. 354. 2. *Ταυρέαν* Valcken. Eurip. Phoen. 581 p. 219] *ταυρίτην* A. 3. *ὑπερδραμῶ* 'qua forma nemo umquam Graecorum usus est' delet Herwerd. Obs. crit. 60, e v. 2 supplens *ὑπερβαλῶ*. sed offendunt etiam futura v. 2 et 3. itaque dubito an ea quae praebet cod. A ex glossematis orta et v. 2 *ὑπερπονῶ*, 3 *ὑπερτρυφῶ* vel *ὑπερθέω* scribendum sit.

Bekker. Anecd. 114, 18 *τροχάζειν οὔ φασι δεῖν λέγειν, ἀλλὰ τρέχειν.* confert tamen Meinekius Hermipp. 4, 6. Lobeck. Phrynich. 582. 3. de *Sotade* nihil aliunde notum; nam Cretensis quidem leno [Demosth.] 59, 108 alius est. de *Taurea* Antiphan. 48, de *Ctesia* Athen. 10, 416ef.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ

4

Πηλεύς· ὁ Πηλεὺς δ' ἐστὶν ὄνομα κεραμέως,
ξηροῦ λυχνοποιοῦ, Κανθάρου, πενιχροῦ πάνυ,
ἀλλ' οὐ τυράννου νὴ Δία.

Athenaeus 11, 474 d *ὅτι δὲ καὶ ἀπὸ Κανθάρου κεραμέως ὠνομάσθη τὸ ἔκπωμα, Φιλέταιρός φησιν ἐν Ἀχιλλεῖ κτλ.* 3. *Δί'* A. *μὰ Δία* Mein. at cf. Diphil. 32, 25. — Hesych. *κάνθαρος· ποτηρίου εἶδος, ἀπὸ τοῦ κατασκευάσαντος.* v. 1 'ludit Euripidem Iph. Aul. 701 *Πηλεύς· ὁ Πηλεὺς δ' ἔσχε Νηρέως κόρην*'. Mein. ed. min. XVI. itaque ante v. 1 interrogabat nescio quis similiter atque apud Euripidem *τὰ δ' Αἰακοῦ παῖς τίς κατέσχε δώματα;* Arist. Thesm. 874 sq. 883 comparat Herwerden. Mnem. nov. IIII 314. pro *ξηροῦ* v. 2 scribendum *πηροῦ.*

ΚΕΦΑΛΟΣ

A solo commemoratur Suida. Mein. I 349. 50. cf. Eubuli *Procris.*

ΚΟΡΙΝΘΙΑΣΤΗΣ

Steph. Byz. *Κόρινθος . . . κορινθιάζομαι τὸ ἑταιρεῖν ἀπὸ τῶν ἐν Κορίνθῳ ἑταιρῶν· ἢ τὸ μαστροπεύειν.* Schol. Leid. Hom. Il. 2, 572 *κορινθιάζειν τὸ καλλωπίζεσθαι.* Lobeck. Aglaoph. 1021. cf. Aristoph. fr. 354. eodem nomine etiam Poliochi fabula inscripta erat. Meinek. I 350.

5

ὡς τακερόν, ὦ Ζεῦ, καὶ μαλακὸν τὸ βλέμμ' ἔχει.
οὐκ ἐτὸς ἑταίρας ἱερόν ἐστι πανταχοῦ,
ἀλλ' οὐχὶ γαμετῆς οὐδαμοῦ τῆς Ἑλλάδος.

Athenaeus 13, 559a *Φιλέταιρος Κορινθιαστῇ κτλ.* Hesychius *ἑταίρας ἱερόν· τῆς Ἀφροδίτης.* cf. Athen. 13, 571c. 1. *βλέμμα* A. 2. *οὐκ ἐτός*, ut Aristoph. fr. 10. — cf. fr. 8.

ΚΥΝΑΓΙΣ

De forma cf. Lobeck. Phryn. 428. 9. *venatrix* an meretrix aliqua significetur dubium est. Meinek. I 350. idem tamen *Κυναιγίς* (conl. *κυναλώπηξ*) Anal. Ath. 362.

6

παῦσαι γέρων ὢν τοὺς τρόπους. οὐκ οἶσθ' ὅτι
ἥδιστόν ἐστιν ἀποθανεῖν βινοῦνθ' ἅμα,
ὥσπερ λέγουσιν ἀποθανεῖν Φορμίσιον;

Athenaeus 13, 570 e f *κατὰ τὴν Φιλεταίρου Κυνηγίδα κτλ.* 2. *ἥδιστόν ἐστιν* Toup. Addend. Theocr. 21, 26 p. 403] *οὐκ ἔστιν ἥδιστον* A. — de *Phormisio* cf. quae ad Platonis *Πρέσβεις* adnotavimus et Fritzsch. Arist. Ran. 965.

7

τί δεῖ γὰρ ὄντα θνητόν, ἱκετεύω, ποιεῖν,
πλὴν ἡδέως ζῆν τὸν βίον καθ' ἡμέραν,
ἐὰν ἔχῃ τις ὁπόθεν; ἀλλὰ δεῖ σκοπεῖν
τοῦτ' αὐτό, τἀνθρώπει' ὁρῶντα πράγματα,
εἰς αὔριον δὲ μηδὲ φροντίζειν ὅ τι
ἔσται· περίεργόν ἐστιν ἀποκεῖσθαι πάνυ
ἕωλον ἔνδον ἀργύριον.

Athenaeus 7, 280 c *Φιλέταιρος Κυναγίδι κτλ.* 2. *καθημέραν* A. 4. *τἀνθρώπια* A. 5. *μηδὲ* add. Grotius Excerpt. 875. *ὅ τι* Erfurdt. 441] *εἴ τι*. 7. *τἀργύριον* Mein. Anal. Ath. 124. — *ἱκετεύω*, ut Eubul. 115.

2. *τὸν καθ' ἡμέραν βίον* sine ulla necessitate Herwerdenus Mnem. nov. IIII 319. hominem dicit nihil sapientius facere posse quam cotidie vita suavissime frui. neque Meinekium secutus sum fr. 6 et 7 in unum coniungentem incerta prorsus coniectura.

8

οὐκ ἐτὸς ἑταίρας ἱερόν ἐστι πανταχοῦ,
ἀλλ' οὐχὶ γαμετῆς οὐδαμοῦ τῆς Ἑλλάδος.

Athenaeus 13, 572 d *περὶ δὲ τῶν ἑταιρῶν καὶ Φιλέταιρος ἐν Κυνηγίδι τάδε φησὶν κτλ.* cf. fr. 5, cuius v. 1 hic quoque adiciendum censet Meinekius.

9

οὐχὶ Κερκώπη μὲν ἤδη γέγον' ἔτη τρισχίλια,
ἡ δὲ Διοπείθους ἀηδὴς Τέλεσις ἕτερα μυρία;
Θεολύτην δ' οὐδ' οἶδεν οὐδείς, ὅτε τὸ πρῶτον ἐγένετο.
οὐχὶ Λαῒς μὲν τελευτῶσ' ἀπέθανεν βινουμένη,
Ἰσθμιὰς δὲ καὶ Νέαιρα κατασέσηπε καὶ Φίλα;
Κοσσύφας δὲ καὶ Γαλήνας καὶ Κορώνας οὐ λέγω·
περὶ δὲ Ναΐδος σιωπῶ· γομφίους γὰρ οὐκ ἔχει.

Athenaeus 13, 587 e *Φιλέταιρος ἐν Κυναγίδι κτλ.* 1. *γέγον'* Piers. Moer. 112] *γεγόνει* A. 2. *ἀηδής*, non *ἀειδής*, A. 3. *οὐδ'* add. Mein., *οὐκ* Iacobs. 5. *Φίλα; Κοσσύφας* Schweigh.] *φιλακος· συφας* A. 6. *γαλείνας* A.

1. i. e. *οὐχὶ Κερκώπη μὲν ἀηδὴς γέγονεν ἔτη τρισχίλια, ἡ δὲ Δ. Τ. ἕτερα μυρία;* 2. recte A *ἀηδής*, nam *ἀειδής* Atticis est *ἀόρατος*. 4. i. e. Laïs nonne tamdiu corpore quaestum fecit, ut multis annis peractis tandem inter coitum sit mortua? 5. sine necessitate Herwerd. Nov. add. crit. 26 tamquam soloecismum eximens *Ἰσθμιὰς δὲ κατασ. καὶ Ν.* 6. mirum in modum languet *οὐ λέγω*, cum praesertim sequatur *σιωπῶ*. scribendum videtur *ποῦ λέγω*; (coniunct. mod.) ea sententia qua Creon Sophocl. Antig. 183 dixit *τοῦτον οὐδαμοῦ λέγω*. 7. de *Naïde* disputavit Hanov. Exerc. crit. 31 sq.

ΛΑΜΠΑΔΗΦΟΡΟΙ

Λαμπαδοφόροι Suidas. Meinek. I 350. *λαμπαδηφορίαι* Athenis in honorem Vulcani, Minervae, Promethei, Fauni, Bendidis instituebantur. cf. Arist. Ran. 129 cum interpr. Herodot. 6, 105. 8, 98. Plat. Reip. init. Boeckh. Oec. Att. I 496.

10

καὶ χειροβαρὲς σαρκὸς ὑείας
θετταλότμητον κρέας

Athenaeus 10, 418 c *τοῦτο δ' εἶπεν (Κράτης 19) ὡς τῶν Θετταλῶν μεγάλα κρέα τεμνόντων. Φιλέταιρος δ' ἐν Λαμπαδηφόροις κτλ.* Eustathius 857, 30 *ὅθεν ἔφη τις κτλ.* alteri versui deest choriambus.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΣ

Fortasse alterum nomen *Atalantes*. Meinek. I 349. 50.

11

οὐ πρὸς γυναικὸς ὁ κόρος. οἴκαδ', ὦ κόρη,
ἄπιθ' ἀμπαλίνορρος.

Suidas *ἀμπαλίνορος· ἀναστρέφων τὴν αὐτὴν ὁδόν. Φιλέταιρος Μελεάγρῳ κτλ.* Zonaras 146 om. poetae fabulaeque nom. *οἴκαδ' — ἀμπαλίνορρος*. Hesychius *ἀμπαλίνωρον· τὸ ἀνακάμψαι πάλιν τὴν αὐτὴν ὁδόν. ἀμπαλίνορρος* Blomfield. Gloss. Aesch. Ag. 149] *ἀμπαλίνωρος* BE. *κόρος*] *χορός* Porson. Adv. 295. *καιρός* G. A. Hirschig. Ann. crit. 8, metro pessumdato. sed non magis placet *χορός*. an *ὁ τόπος*? *κόρη*] *παῖ* Zon. — non credo Atticorum umquam fuisse *ἄμπαλιν*. Suidas, ut saepe, pravis codicibus videtur deceptus esse. poeta aut *αὖ παλίνορρος* aut *ἐμπαλίνορρος* scripsit.

ΜΗΝΕΣ

12

τίς ἐστι μαιμακτηριών; Β. μὴν δικάσιμος.

Schol. Ven. Arist. Av. 1047 *ὡς ἐν τούτῳ (μουνιχιῶνι) τῶν ἐναγομένων ξένων ἀπὸ τῶν πόλεων καλουμένων. οὐκ ἦν δέ, ἀλλ' ὁ μαιμακτηριών, ὡς Φιλέταιρος ἐν Μησὶ δηλοῖ κτλ.* Hesych. *δικάσιμοι μῆνες οὕτως ἐλέγοντο, ἐν οἷς ἐδίκαζον.* confert M. Schmidt. Plat. Leg. 12, 958b. addo Aristoph. fr. 278.

ΟΙΝΟΠΙΩΝ

Etiam Nicostrato tribuebatur. cf. quae ad huius fabulam adnotavimus.

13

θνητῶν δ' ὅσοι
ζῶσιν κακῶς ἔχοντες ἄφθονον βίον,
ἐγὼ μὲν αὐτοὺς ἀθλίους εἶναι λέγω·
οὐκ ἂν θανὼν δήπουθεν ἔγχελυν φάγοις,
οὐδ' ἐν νεκροῖσι πέττεται γαμήλιος.

Athenaeus 7, 280d *Φιλέταιρος ... ἐν Οἰνοπίωνι δὲ ὁ αὐτός φησιν κτλ.* Eustathius 1156, 48 *πέμμα ἦν καλούμενον .. γαμήλιος, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ 'πέττεται γαμήλιος'.* 2. *ζῶσι* A. 4. *οὐκ ἂν* Dindf.] *οὐ γάρ. γε* ante *δήπουθεν* delevit Porson. an *θανών γε δῆθεν*? 2. *κακῶς misere*, i. e. nimis parce. 5. Bekker. Anecd. 229, 3 *γαμήλιος· ὁ εἰς τοὺς γάμους πλασσόμενος πλακοῦς.*

14. 15

ὁ μάγειρος οὗτος Πατανίων προσελθέτω.

. . . .

πλείους Στρατονίκου τοὺς μαθητάς μοι δοκεῖ
ἕξειν Πατανίων.

Athenaeus 4, 169e *πατάνιον δὲ διὰ τοῦ π ... Φιλέταιρος Οἰνοπίωνι ὁ μάγειρος — προσελθέτω. καὶ πάλιν· πλείους κτλ. πατανείων* bis A. coqui nomen esse indicavit Schweighaeuser. conlaudari videtur coquus a symposiarcho: neque multum inter se distabant haec fragmenta.

Praeterea cf. Nicostrati Oenopionis fragmentum.

ΤΗΡΕΥΣ

16

πεπωκέναι δοκεῖ τὸν κατὰ δύο
καὶ τρεῖς ἀκράτου.

Athenaeus 10, 430d *Φιλέταιρος δ' ἐν Τηρεῖ δύο ὕδατος πρὸς*

τρεῖς ἀκράτου· λέγει δὲ οὕτως κτλ. Eustathius 1624, 56 *οὕτω καὶ τὸ δύο ὕδατος πρὸς τρεῖς ἀκράτου. Φιλέταιρος· πεπωκέναι δεῖ* (sic) *κτλ.*

17

ἐπίπλο[ι]ον

Athenaeus 3, 106e *ἑξῆς εἰσεκομίσθη ταγηνιστὰ ἥπατα περιειλημμένα τῷ καλουμένῳ ἐπίπλῳ, ὃν Φιλέταιρος ἐν Τηρεῖ ἐπίπλοιον* (*omentum*) *εἴρηκεν. ἐπίπλοον* Dobr., Hesych. M. Schmidtii *ἔπιπλον· ἐπίπλοιον· ὁ πιμελώδης ὑμὴν ἐπὶ τῆς κοιλίας καὶ τῶν ἐντέρων, ἐπίπλους λεγόμενος.* Pollux 2, 212 *ἐκ τοῦ περιφεροῦς τῆς κοιλίας ἐκπέφυκεν, αὐτήν τε καὶ μέρος τοῦ ἄλλου ἐντέρου καλύπτον, τὸ ὀνομαζόμενον ἐπίπλουν.* et 2, 224 *καὶ μὴν ἔκ γε τοῦ σπληνὸς ἕτερος ὑμὴν ἐκπεφυκώς, ὑπὸ τὸ περιτόναιον κείμενος, τὸ αὐτὸ διάφραγμα περιειληφώς, ἐπίπλους ὀνομάζεται· Ἀντιφῶν δὲ* (*ὁ ἰατρός*) *αὐτὸν καὶ ἀρρενικῶς καὶ οὐδετέρως καλεῖ.* cf. Lobeck. Phryn. 142. 3.

ΦΙΛΑΥΛΟΣ

Cf. Meinek. I 350.

18

ὦ Ζεῦ, καλόν γ' ἔστ' ἀποθανεῖν αὐλούμενον·
τούτοις ἐν ᾅδου γὰρ μόνοις ἐξουσία
ἀφροδισιάζειν ἐστίν, οἱ δὲ τοὺς τρόπους
ῥυπαροὺς ἔχοντες μουσικῆς ἀπειρίᾳ,
εἰς τὸν πίθον φέρουσι τὸν τετρημένον.

Athenaeus 14, 633e *τὰ ἐκ Φιλαύλου Φιλεταίρου κτλ.* 1. *αὐλούμενον tibiae cantu delinitum*, ut Apollodor. Caryst. 5, 13 et *ψαλλόμενος* Machon Athen. 8, 348f (Schweigh.). 5. *τὸν πίθον*, i. e. Danaidum dolium. Horat. C. 3, 11, 27.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

19

Athenaeus 1, 21c *Φιλέταιρος· ἀμφὶ στέρνοις φᾶρος οὐ καθήσεις, τάλαν, μηδ' ἀγροίκως ἄνω γόνατος ἀμφέξει. ἀμφιστέρνοις φάρος* B. Eustathius 1164, 3 *σκώπτων τις ἀρρυθμίαν ἐνδύσεώς φησιν ἀμφίβαλλε στέρνοις φᾶρος. οὐ καθίσεις, τάλαν, μηδ' ἀγροίκως ἄνω γόνατος ἀμφέξῃ· δοκεῖ γὰρ ὁ σκωπτόμενος ψιλὰ ἐνδύσεως προφαίνειν τὰ σκέλη, ἔχειν δὲ καὶ τὸ προκόλπιον ἀπόλυτον. καὶ ὅρα τὸ ἀμφέξῃ ἤγουν ἐνδύσῃ.* tetrametros trochaicos Meinekius effinxit, creticos cum dochmiis Emperius (Mus. Rh. nov. I 459), creticos Cobetus (N. l. 30. 1). itaque manus abstineo.

20

χλαμὺς ὁλόλευκος

ὡς Φιλέταιρος ὁ κωμῳδοδιδάσκαλος ὠνόμαζεν. Pollux 7, 46.

Α Μ Φ Ι Σ

Meinekius I 403 sq.

ΑΘΑΜΑΣ

1

εἶτ' οὐ γυναικός ἐστιν εὐνοϊκώτερον
γαμετῆς ἑταίρα; πολύ γε καὶ μάλ' εἰκότως.
ἡ μὲν νόμῳ γαρ καταφρονοῦσ' ἔνδον μένει,
ἡ δ' οἶδεν ὅτι ἢ τοῖς τρόποις ὠνητέος
ἄνθρωπός ἐστιν ἢ πρὸς ἄλλον ἀπιτέον.

Athenaeus 13, 559a *Ἄμφις ἐν Ἀθάμαντι κτλ.* 3. *μέγα φρονοῦσ'* Herwerd. Anal. crit. 31. 4. *οἶδ' ὅτι ἤτοι — ὀνητέος* Cobet. N. l. 62. at nihil mutandum videtur. iam Grotius docuit uxores superbas esse legum fiducia, quae dimitti vetent nisi dote reddita. etiam *ὠνητέος* rectissime: ut servus argento, sic amator *emitur* morum animique candore. sic *beneficiis emere* aliquem Plaut. Asin. 1, 1, 57.

ΑΚΚΩ

Schol. Plat. 353 Bekk. (*Ἀκκώ*) *ἣν οὕτως εὐήθη λέγουσιν ὡς ἀπὸ τοῦ ἱστοῦ θοἰμάτιον καθελομένην ἡμίεργον ἀμφιέσασθαι, εἴς τε τὸ κάτοπτρον βλέπουσαν πρὸς τὴν παρ' αὐτῆς ἔμφασιν* (*imaginem*) ... *ὡς ἑτέρᾳ προσλαλεῖν γυναικί. μέμνηται ταύτης Ἕρμιππος* (7) *καὶ Ἄμφις ἐν τῷ ὁμωνύμῳ αὐτῆς δράματι.* cf. Ruhnk. Tim. 18. 19. Meinek. I 404. 5. fragmenta non manserunt.

ΑΛΕΙΠΤΡΙΑ

Pollux 7, 17 *ἀλείπτριαν εἰρήκασιν οἱ μέσοι κωμικοί...Ἄμφιδος δὲ καὶ δρᾶμα ἔστιν Ἀλείπτρια.* etiam Alexidis. Meinek. I 393. 405. fragmenta non exstant.

ΑΛΚΜΕΩΝ

De forma nominis cf. Elmsl. Eurip. Bacch. 337 p. 58. Roehl. Ind. C. I. Kirchhoff. I. Att. 433 col. III et quae ad Antiphan. 191, 9 adnotavimus. dubium est utrum significetur Amphiarai filius an philosophus Pythagoreus, de quo Diogenes L. 8, 83. Meinek. I 423. III 567. Pythagoreum etiam Isocrates cum Parmenide, Melisso, Empedocle, Gorgia commemorat 15, 268.

2

περιθέτην

(*κόμην*), *ὡς ἐν Ἄμφιδος Ἀλκμέωνι.* Pollux 10, 170.
Cf. praeterea fr. 50.

ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΟΣ

3

οὐκ ἔστιν οὐδὲν ἀτυχίας ἀνθρωπίνης
παραμύθιον γλυκύτερον ἐν βίῳ τέχνης·
ἐπὶ τοῦ μαθήματος γὰρ ἑστηκὼς ὁ νοῦς
αὐτὸν λέληθε παραπλέων τὰς συμφοράς.

Stobaeus Floril. 60, 1 *Ἄμφιδος ἐξ Ἀμπελουργοῦ* A. 4. *αὐτὸν* Mein.] *αὐτοῦ. παραπλέων* Trinc. Gesn. 1] *παραπλέον.* scientia quasi navis est, qua homo calamitates tamquam cautes praetervehitur.

4

ἐν οἷς ἂν ἀτυχήσῃ τις ἄνθρωπος τόποις,
ἥκιστα τούτοις πλησιάζων ἥδεται.

Stobaeus Floril. 104, 6 *Ἄμφιδος ἐξ Ἀμπελουργοῦ* A. 'Phaedrus *nemo libenter recolit qui laesit locum*'. Valcken.

5

μικρόν τι κέρμα

ὥσπερ ἐν τῷ Ἄμφιδος Ἀμπελουργῷ. Pollux 9, 88. idem 7, 170 *κέρμα ἑνικῶς Ἄμφις εἴρηκεν ἐν Ἀμπελουργῷ.* cf. Antiphan. 131. scilicet multo frequentius numero plurali.

ΑΜΦΙΚΡΑΤΗΣ

6

τὸ δ' ἀγαθὸν ὅ τι ποτ' ἐστίν, οὗ σὺ τυγχάνειν
μέλλεις διὰ ταύτην, ἧττον οἶδα τοῦτ' ἐγώ,
ὦ δέσποτ', ἢ τὸ Πλάτωνος ἀγαθόν. B. πρόσεχε δή.

Diogenes Laert. 3, 27 *Ἄμφις Ἀμφικράτει κτλ.* Hesychius Mil. p. 48. 2. *ταύτην*, philosophiam ut videtur. 3. verba *πρόσεχε δή* 'eri sunt respondentis et quod' servulus 'nescit aperire parantis'. Cobet. N. l. 20.

ΒΑΛΑΝΕΙΟΝ

7

ἀνεβόησ' ὕδωρ ἐνεγκεῖν θερμόν, ἄλλος μετάκερας.

Athenaeus 3, 123e *τὸ δὲ χλιαρὸν ὕδωρ Ἀθηναῖοι μετάκερας καλοῦσιν, ὡς ... Ἄμφις ἐν Βαλανείῳ κτλ. ἀνεβόησ'* Dindf.] *ἀνεβόησεν* A.

ΓΥΝΑΙΚΟΚΡΑΤΙΑ

Cum tamdiu antea *δημοκρατία* aut *ἀριστοκρατία* fuisset, quidni poeta etiam *γυναικοκρατίαν* proponeret, Aristophanis praesertim exemplo? est *Γυναικοκρατία* etiam Alexidis, quocum etiam alios titulos communes habet Amphis. Meinek. I 405.

8

πῖνε, παῖζε· θνητὸς ὁ βίος, ὀλίγος οὑπὶ γῇ χρόνος·
ἀθάνατος ὁ θάνατός ἐστιν, ἂν ἅπαξ τις ἀποθάνῃ.

Athenaeus 8, 336 c *καὶ ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ δὲ Γυναικοκρατίᾳ τὰ ὅμοια λέγει (Ἄμφις) κτλ.* 1. *παῖζε* Muret.] *καὶ παῖζε* A. *ουπιγη* A. 2. *ἀθάνατος* Elmsl. Ach. Add. 47] *θάνατος δ'* A. *ὁ θάνατος δ' ἀθάνατος* Porson. Misc. 239. *ἐστ', ἐπὰν* Nauck. Mein. Anal. Ath. 149. *παῖζε* i. e. *ama.* Herwerd. Obs. crit. 61.

ΓΥΝΑΙΚΟΜΑΝΙΑ

9

ἤδη ποτ' ἤκουσας· βίον
ἀληλεμένον; B. ναί· τοῦτ' ἐκεῖν' ἐστὶν σαφῶς·
ἄμητες, οἶνος ἡδύς, ᾠά, σησαμαῖ,
μύρον, στέφανος, αὐλητρίς. A. ὦ Διοσκόρω,
ὀνόματα τῶν δώδεκα θεῶν διελήλυθας.

Athenaeus 14, 642 a *ἐδίδοτο δὲ καὶ ᾠὸν ἐν τῇ δευτέρᾳ τραπέζῃ ... Ἄμφις δ' ἐν Γυναικομανίᾳ κτλ.* 2. *ἀληλεμενον* sine acc. A. *ναί* Schweigh.] *αἴ* A. 3. *ᾠά*] *ωσα* A, qui statim *σησαμαι* et 4. *αὐλητρισωδιοσκορω.* 5. *δώδεκα*] *ΙΒ* A. *τὠνόματα* Herwerd. Obs. crit. 62. non recte: nam septem tantummodo nomina commemoravit; excidisse autem versum quo quinque alia ciborum nomina recensita fuerint, inprobabilis est Casauboni coniectura. tales cibos *B* dicit sibi non minus gratos esse quam duodecim deos, de quibus cf. quae ad Arist. Av. 95 adnotavimus. in personarum notatione Meinekium in Athen. ed. secutus sum, quamquam pro *ναί* scribendum arbitror *παῖ*, verbis personae *A* addendum. Eustath. 1859, 48 *ἀληλεσμένον βίον ζῆν λέγονται οἱ ῥᾳδίως καὶ ἀπόνως βιοῦντες.* Suid. *ἀληλεσμένος βίος ἐπὶ τῶν ἐν ἀφθονίᾳ τῶν ἐπιτηδείων ὄντων.* cf. Zenob. 1, 21. Diogenian. 1, 17.

10

Εὐρύβατε κνισολοιχέ, οὐκ ἔσθ' ὅπως
οὐκ ὀλβιογάστωρ εἶ σύ.

Athenaeus 9, 386 e *τοῦ μὲν ὀλβιογάστορος Ἄμφις μέμνηται ἐν*

Γυναικομανίᾳ οὑτωσὶ λέγων κτλ. Eustathius 402, 12 om. poetae fabulaeque nom. *κνισολοῖχε* A. *κνισσολοιχὲ* C Eust. *Eurybatus* is qui adpellatur per translationem dicitur, non proprie. cf. Aristoph. fr. 184. ante *οὐκ* inserendum videtur *ν ῦ ν* '*nunc* tibi occasio datur ventris explendi'. nam Dindorfii quidem tetrametri iambici vix cuiquam placebunt.

11

εὐκυβεῖν

ὅπερ νῦν εὐβολεῖν. Ἄμφις ἐν Γυναικομανίᾳ. Hesychius. *εὐκυβεῖν* litterarum ordinem secutus I. Fr. Gronov.] *εὐκολεῖν* cod. *Ἄμφις ἐν Γυναικομανίᾳ* Heringa] *ἀμφεῖς δὲ γυναικομανίαν.* — Poll. 7, 204 *οἱ δὲ βελτίους (βόλοι), ἐφ' οἷς καὶ τὸ ε ὐ κ υ β ε ῖ ν ἐλέγετο.* et 9, 94 *δυσκυβεῖν τε καὶ ε ὐ κ υ β ε ῖ ν.*

ΔΑΚΤΥΛΙΟΣ

12

κατ' ἀγρόν

ἀντὶ τοῦ ἐν ἀγρῷ. Ἄμφις Δακτυλίῳ. Bekker. Anecd. 104, 25.

ΔΕΞΙΔΗΜΙΔΗΣ

Nomen aliunde mihi quidem non cognitum.

13

ὦ Πλάτων,
ὡς οὐδὲν οἶσθα πλὴν σκυθρωπάζειν μόνον,
ὥσπερ κοχλίας σεμνῶς ἐπηρκὼς τὰς ὀφρῦς.

Diogenes Laert. 3, 28 *Ἄμφις . . . ἐν Δεξιδημίδῃ κτλ.* om. poetae fabulaeque nom. Suidas *σκυθρωπάζειν.* 2. *ᾔσθα* AVE Suid. Diog. ed. Basil. cf. quae (contra Cobet. N. l. 685) ad Arist. Av. 19 adnotavimus. *Δεξιδημίδῃ*] *δ' ἐξιδημήδῃ* Monac. *ἐν δὲ ξιμήδῃ* Vindob. duo. Platonis in hac fabula partes fuisse (Mein. I 405) hoc fragmento nequaquam efficitur.

ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΣ

14

ἐγὼ δὲ τὸν γίγγραν γε τὸν σοφώτατον.
Β. τίς δ' ἔσθ' ὁ γίγγρας; Α. καινὸν ἐξεύρημά τι
ἡμέτερον, ὃ θεάτρῳ μὲν οὐδεπώποτε
ἔδειξ', Ἀθήνησιν δὲ κατακεχρημένον
ἐν συμποσίοις ἰδίᾳ 'στί. Β. διὰ τί δ' οὐκ ἄγεις
εἰς τὸν ὄχλον αὐτόν; Α. διότι φυλὴν περιμένω
σφόδρα φιλονεικοῦσαν λαχεῖν τιν'· οἶδα γὰρ
ὅτι πάντα πράγματ' ἀνατριαινώσω κρότοις.

Athenaeus 4, 175 a μνημονεύει τῶν γίγγρων αὐλῶν ... Ἄμφις ἐν Διθυράμβῳ λέγων οὕτως κτλ. 1. γίγγραν γε Iacobs. Add. Ath. 113 extr.] γίγγραντε A. 3. οὐδεπώποτε ἔδειξ' Erfurdt.] οὐδεπώποτ' ἐδείχθη A. οὐδεὶς πώποτε ἔδειξ' Dobr. Adv. II 308. 4. Ἀθήνησιν A. 5. ἰδίᾳ K. 'στί Dindf.] ἥδιστον A. 8. πράγματ' est in A. ἀνατριαινώσω K] ἀνατριαινῶσι A. cf. Plat. com. 24.

1. Pollux 4, 76 γίγγρας μικρός τις αὐλίσκος γοώδη καὶ θρηνητικὴν φωνὴν ἀφιείς, Φοῖνιξ μὲν ὢν τὴν εὕρεσιν, πρόσφορος δὲ μούσῃ τῇ Καρικῇ. ἡ δὲ Φοινίκων γλῶττα Γίγγραν τὸν Ἄδωνιν καλεῖ, καὶ τούτῳ ὁ αὐλὸς ἐπωνόμασται. cf. Antiphan. 108. Axionic. 3. Poll. 4, 102. — gloriatur nescio quis se multo maiorem esse quam alium, cuius altera persona magnum aliquod inventum praedicaverat, gingra invento. *publice* se spectatoribus eum nondum monstrasse, sed in circulis urbis *privatis* (ἰδίᾳ 5) diu cognitum et probatum esse. itaque interrogatur ab altero, cur non iam in publicam lucem inventum suum produxerit. 8. fortasse ὅτι πάντα τἀνθάδ' ἀν. κρ. 'ut Neptunus *tridente* terram, sic ego gingrae cantu audientium animos ita *percutiam*, ut omnes in honorem meum adsurgant et plaudant'.

15

τί φής; σὺ ταυτὶ προσδοκᾷς πείσειν ἐμέ,
ὡς ἔστ' ἐραστής, ὅστις ὡραῖον φιλῶν
τρόπων ἐραστής ἐστι, τὴν ὄψιν παρείς;
ἄφρων γ' ἀληθῶς. οὔτε τοῦτο πείθομαι,
οὔθ' ὡς πένης ἄνθρωπος ἐνοχλῶν πολλάκις
τοῖς εὐποροῦσιν οὐ λαβεῖν τι βούλεται.

Athenaeus 13, 563 c περὶ δὲ τοῦ ἐρᾶν Ἄμφις ἐν Διθυράμβῳ φησὶν κτλ. 2. ὡραῖον φιλῶν Iacobs. Add. Ath. 297] ὡραίων φίλων A. ὡραίαν φιλῶν Nauck. Bulletin Petersb. VI 29. 4. γ' Iacobs.] τ' A. σώφρων τ' ἀληθῶς; deleto post παρείς interrogationis signo Dobr. 5. ἄνθρωπος] ανος A. — 4. 'id non magis credo quam pauperem cet.' Mein.

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ

Cf. quae ad Alexidis *Septem* adnotantur.

16

γλαῦκοι δ' ὅλοι, ῥαχιστὰ κρανίων μέρη
εὔσαρκα

Athenaeus 7, 295 e f Ἄμφις ἐν Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις κτλ. ραχιστα A. cf. Blomfield. Gloss. Aesch. Pers. 432. pisces ipsi toti, κρανία fissa adponuntur, quo commodius edi possint.

ΕΡΙΘΟΙ

Carminatrices Grotius. Meinek. I 406. Lobeck. Pathol. prol. 365. Demosth. 57, 45 *πολλαὶ καὶ τίτθαι καὶ ἔριθοι καὶ τρυγήτριαι γεγόνασιν ὑπὸ τῶν τῆς πόλεως . . . συμφορῶν ἀσταὶ γυναῖκες.* cum his cf. fr. 17.

17

εἶτ' οὐχὶ χρυσοῦν ἐστι πρᾶγμ' ἐρημία;
ὁ πατήρ γε τοῦ ζῆν ἐστιν ἀνθρώποις ἀγρός,
πενίαν τε συγκρύπτειν ἐπίσταται μόνος,
ἄστυ δὲ θέατρον ἀτυχίας σαφοῦς γέμον.

Stobaeus Floril. 56, 4 *Ἄμφιδος Ἐρίθων* A. 4. *θέατρον* Grot.] *θέατρόν ἐστιν. σαφοῦς* A] *σαφῶς.* 2. nescio quomodo ager dici potuerit *ὁ πατὴρ τ. ζ.* cum articulo. scribendum arbitror *σωτήρ γε.*

18

ὁ παῖς σοβείτω τοῖς ποτηρίοις συχνοῖς.

Athenaeus 10, 426a *κατὰ τοὺς* (*τὰς* Mein. I 406) *Ἄμφιδος Ἐρίθους παρακελεύομαι κτλ. συχνοῖς* L] *συχνούς* A. *συχνά* superscr. C. *συχνοὺς ἀκράτους* Mein. Anal. Ath. 192, coniectura infelicissima, siquidem *ἄκρατος* singulari tantummodo numero usurpatur: nam unus inter multos versus Alexid. 255, 5 emendandus erat. — cf. Eubul. 49.

19

νεανισκεύεται

Ἄμφις Ἐρίθοις. Photius et Suidas. *Ἐρίθοις*] *ἐν Ῥείθροις* Suid. cf. Eupol. 29. 109. Posidipp. 7 Mein.

ΙΑΛΕΜΟΣ

Moeris *Ἰάλεμος ἀττικῶς· σημαίνει δὲ . . καὶ ψυχρὸν ἄνθρωπον.* Hesychius, Photius (100, 2) Suidas *ἰαλεμώδη· τὰ ψυχρὰ καὶ οὐδενὸς ἄξια.* addit Hesychius *καὶ παροιμία, ψυχρότερος καὶ οἰκτρότερος Ἰαλέμου.* Zenob. 4, 39 *Ἰαλέμου ψυχρότερος.* Eustath. 636, 60. cf. Meinek. Menand. p. 82.

20

ἐν ταῖς θριδακίναις ταῖς κάκιστ' ἀπολουμέναις,
ἃς εἰ φάγοι τις ἐντὸς ἑξήκοντ' ἐτῶν,
ὁπότε γυναικὸς λαμβάνοι κοινωνίαν,
στρέφοιθ' ὅλην τὴν νύκτα, μηδὲ ἓν πλέον
ὧν βούλεται δρῶν, ἀντὶ τῆς ὑπουργίας
τῇ χειρὶ τρίβων τὴν ἀναγκαίαν τύχην.

Athenaeus 2, 69 bc *θρίδακα, οὗ ὁ Ἄδωνις καταφυγὼν ὑπὸ τοῦ κάπρου διεφθάρη. Ἄμφις τε ἐν Ἰαλέμῳ φησὶν κτλ.* 2. *κάντὸς*, '*vel sexagenario minor*' Herwerd. Obs. crit. 62. fortasse *ἐντὸς ἑξήκοντ' ἔτ' ὤν.* cf. Arist. Eccl. 984. Menand. 140 Mein. 'hic veterum iudicio quasi terminus fuit robustae et vegetae aetatis' Mein. Anal. Ath. 346, ubi cf. quae attulit testimonia. 3. *λαμβάνοι*] *λαμβάνει* BC. 4. *μηδὲ ἓν* Iacobs. Add. Ath. 54] *μηδὲν* BC. *ἂν* desiderabat Iacobs. scribendum utique *στρέφοιθ' ὅλην τὴν νύκτ' ἂν οὐδὲ ἓν π.* cum Mein. ed. mai. 6. *τύχην*] *φύσιν* Mein. cf. Philem. 4, 6. *membrum virile* dicit.

21

ὅστις δὲ θνητὸς γενόμενος μὴ τῷ βίῳ
ζητεῖ τι τερπνὸν προσφέρειν, τὰ δ' ἄλλ' ἐᾷ,
μάταιός ἐστιν ἕν γ' ἐμοὶ καὶ τοῖς σοφοῖς
κριταῖς ἅπασιν ἐκ θεῶν τε δυστυχής.

Athenaeus 8, 336 c *Ἄμφις ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Ἰαλέμῳ φησὶν κτλ.* 3. *ἔν γ' ἐμοὶ* Iacobs. Add. Ath. 183] *ἐργεμοι* A. cf. Aristoph. fr. 267. Soph. OC. 1214. — 2. *τὰ δ' ἄλλα*, i. e. *τὰ μὴ τερπνά.*

22

ὅστις κορακῖνον ἐσθίει θαλάττιον
γλαύκου παρόντος, οὗτος οὐκ ἔχει φρένας.

Athenaeus 7, 309 a *Ἄμφις ἐν Ἰαλέμῳ κτλ.* cf. 26 et de *coracinis* Pherecr. 56.

ΚΑΛΛΙΣΤΩ

Cf. fr. 47.

ΚΟΝΙΑΤΗΣ

Pollux 7, 124. 5 *χρὴ τὰ οἰκοδομήματα ... τιτάνῳ χρίειν ... καὶ κονιάματα δ' ἂν εἴποις, καὶ τὸ ῥῆμα κονιᾶν, καὶ τὸν τοῦτο δρῶντα κονιατήν· Ἄμφιδος δὲ καὶ δρᾶμα Κονιατής.* Mein. I 406. Suidas *κονιαταί· οἱ τοὺς τοίχους παραχρίοντες.* Hesych. *κονιαταί· ἀσβεστήριοι· καὶ οἱ χρῖσται.* — *λάκκοι κονιατοί* Xen. Anab. 4, 2, 22. cf. Demosth. 3, 29. fragmenta non inveniuntur.

ΚΟΥΡΙΣ

Cf. quae ad Antiphanis *Κουρίδα* adnotavimus.

23

τυφλὸς ὁ Πλοῦτος εἶναί μοι δοκεῖ,
ὅστις γε παρὰ ταύτην μὲν οὐκ εἰσέρχεται,

παρὰ δὲ Σινώπῃ καὶ Λύκᾳ καὶ Ναννίῳ
ἑτέραις τε τοιαύταισι παγίσι τοῦ βίου
ἔνδον κάθητ' ἀπόπληκτος οὐδ' ἐξέρχεται.

Athenaeus 13, 567 f *τούτων τῶν* (*πλουσίων* Mein. Anal. Ath. 357) *ἑταιρῶν καὶ Ἄμφις μνημονεύει ἐν Κουρίδι λέγων κτλ.* 4. *ἑταίραις* A. — de *Nannio* quae *Αἴξ ἐπεκαλεῖτο* (Eubul. 105) copiosius Athen. 13, 587 a sq. *παγίσι τοῦ βίου* nimis mihi languidum et ne recte quidem dictum videtur. scribo *παγίσι χρυσίου.*

24

Athenaeus 13, 591 d *εἴρηκε δὲ περὶ τοῦ πλούτου αὐτῆς* (*Φρύνης*)...*καὶ Ἄμφις ἐν Κουρίδι.*

ΚΥΒΕΥΤΑΙ

25

τὸν σκιραφευτήν

Ἄμφις εἴρηκεν ἐν τοῖς Κυβευταῖς. Pollux 7, 203.

ΛΕΥΚΑΔΙΑ

Sic enim sine dubio, non *Λευκάς* inscripta fuit. etiam Alexis et Menander *Λευκαδίαν* scripserunt. Mein. I 406.

26

ὅστις ἀγοράζων ὄψον . . . . .
ἐξὸν ἀπολαύειν ἰχθύων ἀληθινῶν,
ῥαφανῖδας ἐπιθυμεῖ πρίασθαι, μαίνεται.

Athenaeus 7, 277 c *φησὶν Ἄμφις ἐν Λευκάδι* (*Λευκαδίᾳ*). atque omisso fabulae titulo 2, 57 b. 1. *ἀγοράζειν* 57. 2. *ἀπολαύειν*] *ἄπολλον* 57. — cf. fr. 22. ʻnon intellego quo pacto *ἰχθύες ἀληθινοί* opponi possint *ταῖς ῥαφανῖσι.*ʼ Mein. Anal. Ath. 29, conferens tamen Machon. Ath. 6, 244 b *καράβων ἀληθινῶν.* neuter poeta sic scripsit. Amphidis fuit *ἰχθύων Φαληρικῶν.* Arist. Ach. 901. Av. 76. fr. 507. Antiphan. 206, 7. Eubul. 75, 4. Sotad. 1, 30. Matron et Archestr. Athen. 4, 135 a. 7, 285 b. Aristot. H. an. 6, 15. Bursian. Geogr. gr. I 265.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ

27

ἐρίοισι τοὺς τοίχους κύκλῳ Μιλησίοις,
ἔπειτ' ἀλείφειν τῷ Μεγαλλείῳ μύρῳ,
καὶ τὴν βασιλικὴν θυμιᾶτε μίνδακα.

Β. ἀκήκοας σύ, δέσποτ', ἤδη πώποτε
τὸ θυμίαμα τοῦτο;

Athenaeus 15, 691 a *τοῦ Μεγαλλείου μύρου μνημονεύει καὶ Ἄμφις ἐν Ὀδυσσεῖ διὰ τούτων κτλ.* ι subscr. ubique om. A. 4. *δέσποτηδη* A. — ante v. 1 *ἐμπεταννύναι λέγω* supplet Mein. ed. mai. et Anal. Ath. 337.

fortasse conloquuntur Penelope recepto marito domum exornari iubens et Eumaeus. — Hesych. *μίνδαξ· θυμίαμα ποιόν.*

ΟΠΩΡΑ

Cf. fr. 48.

ΟΥΡΑΝΟΣ

28

εἰς τὴν ἑσπέραν χορτάζομεν
ἅπασιν ἀγαθοῖς.

Athenaeus 3, 100 a *Ἄμφις ἐν Οὐρανῷ κτλ.* *χορταζόμενα πᾶσιν* A. *χορτάζομεν* | *ἅπασιν* vel *ἑσπέραν* | *χορταζόμεσθα πᾶσιν* Porson. cf. Cobet. N. l. 32. *χορτάζομαι* | *ἐν ἅπασιν* Bergk. R. c. Att. 157. cf. Cratin. 142.

ΠΑΝ

29

δεῖπνον γὰρ ἀτελὲς οὐ ποιεῖ παροινίαν.

Athenaeus 10, 421 a *ὡς Ἄμφις φησὶν ἐν Πανί. δεῖπνον γὰρ ἀτελὲς* K.] *ἀτελὲς γὰρ δεῖπνον* A. *εὐτελὲς* C inter versus. Eustath. 881, 226 *ἀτελῆ κατὰ Παυσανίαν τὰ ἀδάπανα.*

ΠΛΑΝΟΣ

Hesych. *πλάνος· πλανήτης, ἀπατεών.* Cephisodorum quendam (Nicostr. 24) et Pantaleontem potissimum *πλάνους* adpellatos esse narrat Athen. 14, 615 e sq.

30

πρὸς τοὺς στρατηγοὺς ῥᾷόν ἐστι μυρίαις
μοίραις προσελθόντ' ἀξιωθῆναι λόγου,
λαβεῖν τ' ἀπόκρισιν ὧν ἂν ἐπερωτᾷ τις, ἢ
πρὸς τοὺς καταράτους ἰχθυοπώλας ἐν ἀγορᾷ·
οὓς ἂν ἐρωτήσῃ τις ἀναλαβών τι τῶν
παρακειμένων, ἔκυψεν ὥσπερ Τήλεφος
πρῶτον σιωπῇ (καὶ δικαίως τοῦτό γε·
ἅπαντες ἀνδροφόνοι γάρ εἰσιν ἑνὶ λόγῳ)

ὡσεί τε προσέχων οὐδὲν οὐδ' ἀκηκοὼς
ἔκρουσε πουλύπουν τιν' ὁ δ' ἐπρήσθη καὶ τοτ' οὐ λαλῶν ὅλα
τὰ ῥήματ', ἀλλὰ συλλαβὴν ἀφελών, 'ττάρων
βολῶν γένοιτ' ἄν·' 'ἡ δὲ κέστρα;' 'κτὼ βολῶν·'
τοιαῦτ' ἀκοῦσαι δεῖ τὸν ὀψωνοῦντά τι.

Athenaeus 6, 224 d *Ἄμφις ἐν Πλάνῳ κτλ.* • 1. *ἐστιν* A. 3. *ὢν* add. Porson. Misc. 237. 5. *ἂν ἐρωτήσῃ τις ἀναλαβών* K.] *ἐὰν ἐπερωτήσῃ τις, λαβὼν* A. 9. *ὡσεί τε προσέχων* Mein. Menand. 186] *ὡσεὶ προσέχων δ'* A. 10. *πουλύπουν* Mein.] *πώλυπόν* A, qui deinde ut supra scripsimus. 11. *τὰ ῥήματα* A. *ττάρων* K.] *τεττάρων* A. 12. *βολῶν* Schweigh.] *ὀβολῶν* A. *κτὼ* Mein. Menand. 186] *ὀκτὼ* A. *βολῶν* in exitu A. 13. *τοιαῦτα* A. — ex hac ecloga Hesych. *βολοί· ὀβολοί.*

2. *μοίραις, um zehntausend Theile leichter.* similiter certe Plat. Leg. 11, 923 b *τὸ ἑνὸς ἑκάστου κατατιθεὶς ἐν μοίραις ἐλάττοσι.* 5. *quos si emptor, piscem aliquem prope adiacentem qui ei placuit manu tollens interrogat quanti veneat, primum piscarius prono capite ut Telephus adstat ne verbum quidem hiscens ac quasi nihil eorum quae emptor interrogavit perceperit, polypum percutit* cet. 6. *Telephus* est Aeschyli in Mysis (Nauck. p. 35), qui Auges matris fratribus occisis (Append. proverb. 2, 85) expiationem petens tacebat. cf. Alexid. 178, 3. eis enim qui hominem occiderant antequam expiati essent loqui non licebat. Schol. Aesch. Eum. 272 *οἱ ἐναγεῖς οὔτε ἐν ἱερῷ προσῄεσαν οὔτε προσέβλεπον* (Amphis *ἔκυψεν*), *οὔτε διελέγοντό τινι. καὶ παρ' Εὐριπίδῃ· τί σιγᾷς; μῶν φόνον τιν' εἰργάσω;* cf. Welcker. Trag. gr. I 56. *ἔκυψεν*, i. e. *ταυρηδὸν ὑποβλέπων.* 10. *κρούειν πουλύπουν* idem videtur esse quod *πληγαῖς πιλεῖν.* cf. Aristoph. fr. 191. *ἐπρήσθη* nemo dum explicavit. neque Meinekii coniectura *ἐπρίσθη* (Menand. 278) quicquam proficitur, siquidem *πρίειν* (*τους ὀδόντας*), non *πρίεσθαι* dicebant. verba *κᾆτ' οὐ* (*καὶ τοτ' οὐ* A) — *ἀφελών* Herwerdenus Nov. add. crit. 27 eicit. mihi quae ille retinet *ὁ δ' ἐπρήσθη* aliunde inlata videntur: quibus omissis reliqua quae A habet facile inter se coeunt, *ἔκρουσε πουλύπουν τινὰ κοὐ λαλῶν ὅλα | τὰ ῥήματ' κτλ.* 12. verba *ἡ δὲ κέστρα* emptoris esse quanti constet quaerentis monet Mein.

31

παραδεδειπνημένος, παῖδες, πάλαι

Athenaeus 10, 423 a *παραδεδειπνημένος δ' εἴρηκεν Ἄμφις ἐν Πλάνῳ οὕτως κτλ.* *παραδεδειπνημένος* A. '*παραδεδειπνημένοι* sunt cena frustrati.' Mein. V 85. Theophr. Char. 8 extr. *εἰσὶ δ' οἳ καὶ πόλεις τῷ λόγῳ κατὰ κράτος αἱροῦντες παρεδειπνήθησαν.* est caput illud *λογοποιίας.*

ΣΑΠΦΩ

32

διενεχθῆναι

ἀντὶ τοῦ μάχεσθαι. Ἄμφις Σαπφοῖ. Bekker. Anecd. 89, 22.

ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΙ

33

κατὰ πόλλ' ἐπαινῶ μᾶλλον ἡμῶν τὸν βίον
τὸν τῶν φιλοποτῶν ἤπερ ὑμῶν τῶν μόνον
ἐν τῷ μετώπῳ νοῦν ἔχειν εἰωθότων.
ἡ μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦ συντετάχθαι διὰ τέλους
φρόνησις οὖσα, διὰ τὸ λεπτῶς καὶ πυκνῶς
πάντ' ἐξετάζειν δέδιεν ἐπὶ τὰ πράγματα
ὁρμᾶν προχείρως, ἡ δὲ διὰ τὸ μὴ σαφῶς
τί ποτ' ἀφ' ἑκάστου πράγματος συμβήσεται
διαλελογίσθαι δρᾷ τι καὶ νεανικὸν
καὶ θερμόν.

Athenaeus 10, 448 a Ἄμφις δ' ἐν Φιλαδέλφοις ἐπαινῶν τὸν τῶν φιλοποτῶν (φιλοπωτῶν, ω corr. in ο a manu rec. A) βίον φησὶ κτλ. v. 1—3 Eustathius 1015, 46 Demosthenis illud adferens καταπεπατημένον φέρειν ἐν πτέρναις Ἀθηναίους τὸν ἐγκέφαλον ita pergit: ἡ κωμῳδία σκώπτουσα τοὺς σχηματιζομένους φιλοσοφίας λόγῳ σεμνοπροσωπεῖν εἰς τὸ μέτωπον αὐτοῖς ἐπιγράφει τὸν νοῦν. λέγεται οὖν Ἄμφις ὁ κωμικὸς εἰπεῖν ὅτι ἐπαινῶ — εἰωθότων. 1. πολλὰ A. 2. φιλοπωτῶν A (non corr.). 4. συντετάσθαι Wyttenbach. Eunap. 79. 9. διαλελόγισται A.

3. νοῦν solum ἐν τῷ μετώπῳ habent homines severi, non etiam vini calorem, quod interdum ipsum quoque utile esse dicit quisquis loquitur. 4. συντεταμένος et συντετάσθαι hac significatione Plato et Plutarchus. ἐπὶ τοῦ σ. οὖσα, ut Demosth. 4, 7 ἐπὶ τῆς τοιαύτης γενέσθαι γνώμης. 6, 4 κωλύσαιτ' ἂν ἐκεῖνον πράττειν ταῦτα, ἐφ' ὧν ἐστὶ νῦν. 8, 14 οἴεσθε τοὺς Βυζαντίους μενεῖν ἐπὶ τῆς ἀνοίας τῆς αὐτῆς ὥσπερ νῦν; cf. 21, 213.

34

Ἄπολλον, ὡς δυσάρεστόν ἐστ' ἀνιώμενος
ἄνθρωπος ἐφ' ἅπασίν τε δυσχερῶς ἔχει.

Stobaeus Floril. 99, 24 Ἄμφιδος Φιλαδέλφων A. scribendum est ἔχων.

ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΣ

Cf. quae ad Antiphanis *Philetaerum* adnotavimus.

35

ἔχειν καθαρείως ἐγχελύδιόν τι καὶ
γλαυκινιδίου κεφάλαια καὶ λαβρακίου
τεμάχια.

Athenaeus 7, 295 f *Ἄμφις ... ἐν Φιλεταίρῳ κτλ.* *καθαρείως* Cobet. N. l. 77. 8. 691] *καθαρίως* A. cf. Eubul. 110. deinde *ἐνκελίδιόν* A.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

36

ποδαπὸς σύ; φράσον. B. Ἀκάνθιος. A. εἶτα πρὸς θεῶν
οἴνου πολίτης ὢν κρατίστου στρυφνὸς εἶ,
καὶ τοὔνομ' αὐτὸ τῆς πατρίδος ἐν τοῖς τρόποις
ἔχεις, τὰ δ' ἤθη τῶν πολιτῶν οὐκ ἔχεις;

Athenaeus 1, 30 e *ἐπαινεῖ Ἄμφις καὶ τὸν ἐξ Ἀκάνθου πόλεως οἶνον λέγων κτλ.* 1. *σύ* Elmsl. Eurip. Bacch. 654 p. 94] *εἶ.* Meinekius *ποδαπὸς εἶ; φράσον.* | *B. ὁποδαπός εἰμ'; Ἀκάνθιος.* 3. *τοὔνομ' αὐτό*, i. e. *ἀκάνθας ἔχεις*, *spinosis es moribus.* 4. *τῶν πολιτῶν*, i. e. vini, cuius civis es.

37

οὐκ ἔστιν, ὡς ἔοικε, φάρμακον μέθης
οὐδὲν τοιοῦτον ὡς τὸ προσπεσεῖν ἄφνω
λύπην τιν'. οὕτως ἐξελαύνει γὰρ σφόδρα
λῆρον ὥστε τὰς ῥαφάνους οὕτω δοκεῖν.

Athenaeus 1, 34 e *Ἄμφις κτλ.* 3. *γὰρ ταχὺ* | *σφόδρα, λῆρον κτλ.* Dobr. 4. *τήνδ', ὥστε λήρους* (id quidem ex VL) Scaliger ap. Grot. Excerpt. 523. 970. *οὕτω*] *ὄντως* Grotius. — cf. Anaxandr. 58. *λῆρον*, ut Arist. Lys. 859 *λῆρός ἐστι τἄλλα* (*es ist alles Schwindel*) *πρὸς Κινησίαν.* *ὥστε* postpositum ut hic Eurip. Hec. 341 *τὴν σὴν ὥστ' ἐποικτεῖραι τύχην.* Phoeniss. 506 *τὴν θεῶν μεγίστην ὥστ' ἔχειν τυραννίδα.* 1387 *ἀργὸν ὥστε γίγνεσθαι δόρυ.* (Pors. Advers. 264.)

38

ὁ συκάμινος συκάμιν', ὁρᾷς, φέρει,
ὁ πρῖνος ἀκύλους, ὁ κόμαρος μιμαίκυλα,
κράνεια μέσπιλα.

v. 1. 2 Athenaeus 2, 50 f *Ἄμφις κτλ.* v. 1. 3 Pollux 1, 233 (om. poetae nomine) *συκάμινος. ἔστι δ' ἐν τῇ μέσῃ κωμῳδίᾳ ὁ μὲν καρπὸς συκάμινον οὐδετέρως, τὸ δὲ δένδρον ἀρρενικῶς ἐκφέρεται, κτλ.* Eustathius 1657, 14. Cramer. Anecd. Paris. I 396, 4. 1.

φέρει] φορεῖ Poll. συκάμιν'] συκαμίνους CD et Eust. 3. κράνεια Mein.] κρανία. cf. Anaxandr. 41, 54.

2. Theophr. H. pl. 3, 16, 4 ἡ κόμαρος ἡ τὸ μιμαίκυλον φέρουσα τὸ ἐδώδιμον. de discrimine verborum φέρειν et φορεῖν Lobeck. Phryn. 585 sq. Cobet. N. l. 140.

39

ἀσυμβόλου δείπνου γὰρ ὅστις ὑστερεῖ,
τοῦτον ταχέως νόμιζε κἂν τάξιν λιπεῖν.

Athenaeus 1, 8c Ἄμφις φησὶν ὁ κωμικός. 2. κἂν Mein.] καί. — parasitus aliquis 'se maius crimen nosse negat, quam si quis ad cenam invitatus sero veniat. eiusmodi hominem in bello quoque locum in quo conlocatus sit ocius deserturum esse.' Iacobs. Add. Ath. 6.

40

ἐν Θουρίοις τοὔλαιον, ἐν Γέλᾳ φακοί,
Ἰκάριος οἶνος, ἰσχάδες Κιμώλιαι.

Athenaeus 1, 30b θαυμάζεται δὲ καὶ ὁ Ἰκάριος οἶνος ὡς Ἄμφις κτλ. v. 1 idem 2, 67b τοῦ δὲ ἐν Θουρίοις γινομένου ἐλαίου ὡς διαφόρου μνημονεύει Ἄμφις κτλ. 1. φακῇ 67. de Thurino oleo Hehn, Kulturpfl.[2] 99 et de vino Icario Aristoph. fr. 579.

41

ἐνῆν ἄρ', ὡς ἔοικε, κἀν οἴνῳ λόγος,
ἔνιοι δ' ὕδωρ πίνοντές εἰσ' ἀβέλτεροι.

Athenaeus 2, 44a Ἄμφις ὁ κωμικός πού φησιν κτλ. concedit quisquis loquitur aquae amatores interdum prudentes esse posse, sed etiam in vino sapientiam inesse contendit.

42

ὅστις γὰρ ὀμνύοντι μηδὲν πείθεται,
αὐτὸς ἐπιορκεῖν ῥᾳδίως ἐπίσταται.

Stobaeus Floril. 27, 4 Ἄμφιδος A. Maximus Conf. 85, 144. 1. πείθηται B. cf. Antiphan. 241. 2. ἐπίσταται] νομίζεται Mein. Stob. IIII LXI.

43

πίνουσ' ἑκάστης ἡμέρας δι' ἡμέρας.

Athenaeus 4, 168b κατὰ τὸν Ἄμφιν κτλ. δι' BD] δύ' A. δύο C. cf. Hermipp. 4, 6. fortasse etiam quae sequuntur apud Athenaeum διασειόμενοι τοὺς κροτάφους ὑπὸ τοῦ ἀκράτου ex verbis poetae leviter inmutata sunt: οἴνῳ τ' ἀκράτῳ τοὺς κροτάφους σεσεισμένοι —. cf. Arist. Nub. 1276.

44

οὐκ ἔστι κρεῖττον τοῦ σιωπᾶν οὐδὲ ἕν.

Stobaeus Floril. 33, 6 Ἄμφιδος Trinc.

45

ὅπου τις ἀλγεῖ, κεῖσε καὶ τὸν νοῦν ἔχει.

Apostolius 12, 94a (Arsen.) Ἄμφιδος. Stob. 99, 25 παροιμία A, sed Ἄμφιδος Trinc. Plut. Mor. 513e sine auctoris nomine ὅπου τις ἀλγεῖ, κεῖθι καὶ τ ὴ ν χ ε ῖ ρ' ἔχει. ac τὴν χεῖρ' etiam Cobet. Mnem. nov. II 440.

46

οὐχ ὑποστρώσεις ποτὲ
τρίκλινον;

Athenaeus 2, 47. 8 καὶ τρίκλινοι οἶκοι ... ἦσαν παρὰ τοῖς παλαιοῖς ... Ἄμφις κτλ.

47

Hyginus Astron. 2, 1 *ut ait Amphis, comoediarum scriptor, Iuppiter simulatus* (add. *in*) *effigiem Dianae, cum virginem* (Callisto) *venantem ut adiuvans persequeretur, amotam a conspectu ceterarum compressit. quae rogata a Diana quid ei accidisset quod tam grandi utero videretur, illius peccato id evenisse dixit. itaque propter eius responsum in quam figuram supra diximus eam Diana convertit.* Scholiasta lat. Arati 38 Buhl. *Amphis autem, comicus poeta, refert Iovem in Dianae effigiem transfiguratum in venatione Callisto oppressisse; tempore partus plena* (*pleno*?) *cum vexaretur Dianae culpam indicasse et iratam Dianam in ursam transfigurasse.* 'probabile est fabulam, ex qua haec derivata sunt, Καλλιστὼ fuisse inscriptam, quo titulo etiam Alcaeus comoediam docuit.' Mein.

48

Schol. lat. Arati 78 Buhl. *Iuppiter vero vŭlpem in lapidem convertit et canem astris intulit: cuius exortus origo* (*origine* Mein.) *continetur tali, ut Amphianus comoediarum scriptor refert. cum hominibus stellae relinquerent locum, missus est legatus Canis ad Doloram* (*Oporam* Mein.), *quam ut vidit eo tempore tempestivam esse adamavit: qui cum flagraret amore nec posset frui, magis asperius urebatur. at homines calamitate accepta deos* (*ventos*?) *adiutores ei invocare coeperunt. tunc Aquilo misit filios suos adolescentes qui Operam* (*Oporam* Mein.) *Cani traderent. ipse flatu suo Canis ardorem sedavit, qui flatus etesiae dicitur.* 'ita haec scripsi maxime cod. Diezianum secutus. Oporam vero aptissime a Sirio amatam fingi praeter sententiam toti fabulae subiectam docet etesiarum memoria,

quorum flatus exorto Sirio rapidos aestatis ardores frangebat atque ut autumni fructus (*ὀπώρα*) maturescerent efficiebat. ac fortasse etiam fabulae, ex qua illa derivata sunt, *Oporam* titulum fecerat poeta. cf. Welcker. in libro cui titulum fecit Zeitschrift für Geschichte und Auslegung der alten Kunst I 500 sq.' Mein.

49

διαπαρθένια δῶρα

τὰ ὑπὲρ τοῦ τὴν παρθενίαν ἀφελέσθαι ὠνόμασεν Ἄμφις ὁ κωμικός. Pollux 3, 36. *Ἄμφις*] *ἀμφίας* C. *ἀγίας* A. Mein. I 404. ed. min. XVII.

50

παρακόμους

τοὺς κομῶντας Ἄμφις εἴρηκεν ὁ κωμικός. Pollux 2, 33. ad Alcmeonem propter fr. 2 coniectura prorsus incerta referebat H. Iacobi Mein. ed. min. XVII.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ

51

πυξίον

ὅπου οἱ ζωγράφοι γράφουσιν. Ἀγίας Ζωγράφῳ. Bekker. Anecd. 113, 1. Meinekius *Ἄμφις* conl. 49 var. script. — cf. quae ad Anaxandridis *Ζωγράφους* adnotavimus.

ΕΦΙΠΠΟΣ

Meinekius I 351 sq.

ΑΡΤΕΜΙΣ

Dianamne significaverit, cum *Ἄρτεμις* etiam mulierum nomen fuerit, dubitat Mein. I 351. III 322, conl. Diogen. L. 3, 42. Keil, Spec. Onom. 23. actam esse Ol. 103, 1 demonstravi Mus. Rhen. XXXVII 130 sq. 135.

1

παρ' Ἀλεξάνδρου δ' ἐκ Θετταλίας
κολλικοφάγου κρίβανος ἄρτων.

Athenaeus 3, 112 f *τῶν δὲ κολλικίων ἄρτων (οἱ αὐτοὶ δ' εἰσὶ τοῖς κολλάβοις) Ἔφιππος ἐν Ἀρτέμιδι μνημονεύει οὕτως κτλ. κολλικοφάγου* K.] *κόλλικα φαγὼν* A. *Alexander* est Pheraeorum tyrannus, tunc apud Athenienses propter societatem contra Thebanos initam gratiosissimus (Harpocrat. 11, 8. Plutarch. Pelop. 31. De-

mosth. 23, 120. Diodor. 15, 71), postea reipublicae hostis acerrimus (Diod. 15, 95. Xenoph. Hell. 6, 4, 35). is tum pollicitus erat Atheniensibus *ἡμιωβολίου τὴν μνᾶν κρεῶν ὤνιον παρέξειν*. Plutarch. Mor. 193 de, ac sine dubio etiam frumenti copiam vel miserat vel promiserat. qua re cum Athenienses ut solebant magnopere exsultarent, Ephippus levitatem civium inridens ad famem universi populi explendam iam totum panarium ex Thessalia Alexandri munificentia advectum esse dicit. *κολλικοφάγον* autem Thessaliam vocat Aristophanem imitatus Ach. 872 *κολλικοφάγε Βοιωτίδιον*. Archestr. Athen. 3, 112 a *κόλλιξ Θεσσαλικός σοι ὑπαρχέτω*. cf. Hermipp. 63, 6 et quae exposuimus in Museo Rhenano.

ΒΟΥΣΙΡΙΣ

Busiridis fabulam post Cratinum multi tractaverunt. cf. Mein. I 351 et quae ad Cratini *Busirin* adnotavimus.

2

ΗΡ. οὐκ οἶσθά μ' ὄντα πρὸς θεῶν Τιρύνθιον
Ἀργεῖον, οἳ μεθύοντες ἀεὶ τὰς μάχας
πάσας μάχονται; Β. τοιγαροῦν φεύγουσ' ἀεί.

Athenaeus 10, 442 d *κωμῳδοῦνται δὲ ὡς μέθυσοι Ἀργεῖοι μὲν καὶ Τιρύνθιοι ὑπὸ Ἐφίππου ἐν Βουσίριδι· ποιεῖ δὲ τὸν Ἡρακλέα λέγοντα κτλ.* Macrob. Sat. 5, 21 *multibibum heroa istum fuisse... illud non obscurum argumentum est quod Ephippus in Busiride inducit Herculem sic loquentem* *κτλ.* v. 2. 3 omisso fabulae nomine Eust. 1178, 34 (*ὡς μεθύοντες κτλ.*). 2. 3. *αἰεί* A. — conloquuntur Hercules et Busiris. Eurip. Alc. 677 *οὐκ οἶσθα Θεσσαλόν με κἀπὸ Θεσσαλοῦ πατρὸς γεγῶτα*; contulit Toeppel. Progr. Neobr. 1867, 8. 9.

ΓΗΡΥΟΝΗΣ

Scripta est fabula Ol. 111, 2 vel 3, eo tempore quo Gallorum legatis in Macedoniam missis illius gentis nomen primum ad Graecorum aures pervenerat. Mein. I 351. 2. cf. fr. 5. Strab. 7, 301. 2 *φησὶ δὲ Πτολεμαῖος ὁ Λάγου κατὰ ταύτην τὴν στρατείαν* (*τὴν ἐπὶ Θρᾷκας τοὺς ὑπὲρ τοῦ Αἵμου*, Ol. 111, 2 Clinton) *συμμῖξαι τῷ Ἀλεξάνδρῳ Κελτοὺς τοὺς περὶ τὸν Ἀδρίαν φιλίας καὶ ξενίας χάριν· δεξάμενον δὲ αὐτοὺς φιλοφρόνως τὸν βασιλέα ἐρέσθαι παρὰ πότον, τί μάλιστα εἴη ὃ φοβοῖντο, νομίζοντα 'αὐτόν' ἐρεῖν· αὐτοὺς δ' ἀποκρίνασθαι, ὅτι οὐδένα (οὐδέν), πλὴν εἰ ἄρα μὴ ὁ οὐρανὸς αὐτοῖς ἐπιπέσοι· φιλίαν γε μὴν ἀνδρὸς τοιούτου περὶ παντὸς τίθεσθαι.* Geryonis nomine Alexandrum regem significari (?) coniecit Droysenus.

3

ἔπειτα πῶς
οὐ στέφανος οὐδείς ἐστι πρόσθε τῶν θυρῶν;

οὐ κνῖσα κρούει ῥινὸς ὑπεροχὰς ἄκρας,
Ἀμφιδρομίων ὄντων, ἐν οἷς νομίζεται
ὀπτᾶν τε τυροῦ Χερρονησίτου τόμους,
ἕψειν τ' ἐλαίῳ ῥάφανον ἠγλαϊσμένην,
πνίγειν τε παχέων ἀρνίων στηθύνια,
τίλλειν τε φάττας καὶ κίχλας ὁμοῦ σπίνοις,
κοινῇ τε χναύειν τευθίσιν σηπίδια,
πιλεῖν τε πολλὰς πλεκτάνας ἐπιστρόφως,
πίνειν τε πολλὰς κύλικας εὐζωρεστέρας.

Athenaeus 9, 370c *Ἀθήνησι δὲ καὶ ταῖς τετοκυίαις κράμβη παρεσκευάζετο, ὥς τι ἀντιφάρμακον εἰς τροφήν. Ἔφιππος γοῦν ἐν Γηρυόνῃ φησίν κτλ.* 2. οὐδεὶς Dindf.] *οὐδ' εἷς* A. de ceteris cf. Eubul. 150.

4

καὶ συναγώγιμον
συμπόσιον ἐπιπληροῦσιν.

Athenaeus 8, 365c *καλοῦσι δέ τινα καὶ συναγώγιμα δεῖπνα, ὡς . . . Ἔφιππος ἐν Γηρυόνῃ κτλ.* 2. *ἐπιπληροῦσιν* Casaub.] *ἐπικληροῦσιν* A.

5

τούτῳ δ' ὁπόταν ναέται χώρας
ἰχθύν τιν' ἕλωσ' οὐχ ἡμέριον,
τῆς περικλύστου δ' ἁλίας Κρήτης
μείζω μεγέθει, λοπάς ἐστ' αὐτῷ
δυνατὴ τούτους χωρεῖν ἑκατόν.
. . . .
καὶ περιοίκους εἶναι ταύτῃ
Σίνδους, Λυκίους, Μυγδονιώτας,
Κραναούς, Παφίους. τούτους δ' ὕλην
κόπτειν, ὁπόταν βασιλεὺς ἕψῃ
τὸν μέγαν ἰχθύν, καὶ προσάγοντας,
καθόσον πόλεως ἕστηκεν ὅρος,
τοὺς δ' ὑποκάειν, λίμνην δ' ἐπάγειν
ὕδατος μεστὴν εἰς τὴν ἅλμην,
τοὺς δ' ἅλας αὐτῷ ζεύγη προσάγειν
μηνῶν ὀκτὼ συνεχῶς ἑκατόν·
περιπλεῖν δ' ἐπὶ τοῖς ἄμβωσιν ἄνω
πέντε κέλητας πεντεσκάλμους,
περιαγγέλλειν τε κοὐχ ὑποκαίειν

Λυκίων πρυτάνεις· ψυχρὸν τουτί·
παύου φυσῶν, Μακεδὼν ἄρχων·
σβέννυ Κελτούς, μὴ προσκαύσῃς.

Athenaeus 8, 346 f *τάχα δὲ καὶ ὑμεῖς ἑκόντες παρελίπετε ὡς ἱερόν τινα ἰχθὺν τὸν παρ' Ἐφίππῳ τῷ κωμῳδιοποιῷ, ὅν φησι τῷ Γηρυόνῃ σκευάζεσθαι ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι διὰ τούτων λέγων κτλ.* 2. *ἕλωσ'* Dindf.] *ἕλωσιν* A. 3. *δαλίας* A. 5. *τούτους*] *Κνωσοὺς* Herwerd. Stud. crit. 86 (!). 6. *ταύτῃ*] *φασιν* Naber. Mnem. nov. VIII 249. *ταύτῃ Σινδούς* Schweigh.] *ταύτη ἐσϊν ἴνδους* A. *ταύτης Σιντούς* Droysen. de accentu nominis *Σίνδος* Meinek. Steph. Byz. 569, 27. 7. *Μυγδονιάτας* non sine dubitatione Schweigh. 11. *ὅρος, τοὺς δ'*] *ὅρος τῆσδ'*, Mein. ed. min. 17. *πεντεσκάλμους* Cobet. N. l. 775. 6] *πενταοκάλμους* A. cf. Hermipp. 34. 18. *τε κοὐχ* A] *τ' οὐχ* Schweigh. *ὑποκαίειν* A] *ὑποκάειν* Dindf. *κοὐ παρακούειν* Schweigh. 19. *Λυκίων* Schweigh.] *λυκείων* A. 20. *παῦ' οὖν* Cobet. V. l.[2] 265 nusquam alibi inveniri *παύου* monens. 21. *σβέννυ Κελτοὺς* Schweigh.] *σβεννυκελτους* A. *προσκαύσῃς* Schweigh.] *προσκλύσῃς* A. *πρὸς κλαύσῃς* Both. *σβέννυ, Κελτοὺς μὴ προσκαύσῃς* Mein. Anal. Ath. 153.

repetivit eclogam poeta Athenaeo teste (347 b) in *Peltasta* (fr. 19). non omnia sibi in his perspicua fuisse vel ipse Athenaeus indicat (347 b post eclogam ex Peltasta excerptam). propter miram rectae orationis in obliquam conversionem ante v. 6 nonnihil excidisse suspicatur Meinekius. *Sindos* ad paludem Maeoticam habitasse idem adnotavit. *Σιντοὶ* Macedoniae fuerunt natio. '*Κραναοὺς* quos dicat obscurum est. Droysenus Athenienses intellegebat. ii rectius dicerentur *Κραναῖοι*. Steph. Byz. *Κρανάη*.' pro *Παφίους* 'fortasse *Παρίους*'. Mein. 11. 'quantum urbis ambitus patet. Eurip. Hec. 16 *γῆς ὁρίσματα*.'

quae in obscurissima ecloga mihi emendari et explanari posse videntur, haec sunt. 2. *οὐχ ἡμεδαπόν*. cf. Arist. Pac 220. Plat. Theag. 124 d. 5. *δυνατὴ πόντους χωρεῖν ἑκατόν*. 8. fortasse *Κρονίους, Ταφίους*. cf. *Κρόνιος πόντος* Bernhard. Dion. p. 32. v. 11 fortasse post v. 8 conlocandus: utique corruptus est. 12. fortasse *ὑποκάειν, τοὺς δ' ἐπάγειν λίμνην*. 13. *εἰς τὴν λεκάνην*. 18. *περιαγγέλλειν θ' ὑποκάουσιν*. 19. omittenda est alterius personae notatio: nam in eis quae sequuntur exponitur quid Lyciorum prytanes imperaverint: *ψυχρὸν τουτί*, i. e. haec piscis pars nondum mollita est. 20. *παῦσαι φυσῶν*, quia in illa parte calor iam nimius erat. 21. post *μὴ προσκαύσῃς* poeta fortasse addiderat *Ἑλλάδα πᾶσαν* vel *τὴν γῆν πᾶσαν*. *Μακεδὼν ἄρχων* Alexander rex videtur esse. quem, si in tantis tenebris restat coniectandi fiducia, poeta iocose adhortatur, ne contra ingens Persarum regnum quicquam moliatur, sed Gallicum periculum avertat, quo tota Graecia possit inflammari.

ΕΜΠΟΛΗ

Titulus quomodo explicandus sit non constat. nam Casauboni quidem interpretationem (Sueton. Calig. 40 p. 413) refutavit Meinekius I 352.

6

ἔπειτά γ' εἰσιόντ', ἐὰν λυπούμενος
τύχῃ τις ἡμῶν, ἐκολάκευσεν ἡδέως,
ἐφίλησεν οὐχὶ συμπιέσασα τὸ στόμα
ὥσπερ πολέμιον, ἀλλὰ τοῖσι στρουθίοις
χανοῦσ' ὁμοίως, ᾖσε, παρεμυθήσατο,
ἐποίησέ θ' ἱλαρὸν εὐθέως τ' ἀφεῖλε πᾶν
αὐτοῦ τὸ λυποῦν κἀπέδειξεν ἵλεων.

Athenaeus 8, 363c ὅτι δὲ τὸν αὐτὸν ἵλεων καὶ ἱλαρὸν ἔλεγον δηλοῖ Ἔφιππος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Ἐμπολή· περὶ ἑταίρας δέ τινος λέγει κτλ. idem 13, 571e περὶ δὲ τῶν ἑταιρῶν Ἔφιππος (εὔσχημος A) ἐν Ἐμπολῇ τάδε φησίν κτλ. Eustathius 1411, 8 τις κωμικὸς εἰπὼν ὡς ἐκολάκευσεν οὐ συμπιέσασα τὸ στόμα ὥσπερ πολέμιος, ἀλλὰ τοῖσι στρουθίος χαννοῦσα ὁμοίως. — 1. ἐπεὶ τά γ' A 363. ἔπειτ' ἂν Mein. an ἔπειτά τ'? εἰσιόντα A utrubique. λυπούμενοις (sic) A 363. 2. ὑμῶν A 571. ἡδέως, ἐφίλησεν A 363] ἢ κατεφίλησεν A 571. ἐφίλησέ τ' Mein. 4. πολέμιον A 571] πολέμιος A 363. 5. χανοῦσ' Mein.] χαννοῦσα utrubique A. ᾖσε, παρεμ. Turneb.] ἤσε παρεμ. A 363. ἧς ἐπαρεμ. A 571. ᾖσε, παρεμ. VL. 6. εὐθέως τε A 571] εὐθέως A 363. 7. λυποῦν A 363] λοιπὸν A 571.

πολέμιον v. 4 Meinekius utique corruptum censet. 5. pro ᾖσε scribendum ὁμοίως ἔκυσε. neque v. 6 ἱλαρόν verum esse credo: Athenaeus enim ἵλεων pro ἱλαρόν Ephippum dixisse testatur, non utrumque ταυτολόγως coniunxisse. fortasse ἐποίησέ τ' εὔφρον' εὐθέως κτλ.

7

κοινωνεῖ γάρ, ὦ μειράκιον, ἡ
ἐν τοῖσιν αὐλοῖς μουσικὴ κἀν τῇ λύρᾳ
τοῖς ἡμετέροισι παιγνίοις· ὅταν γὰρ εὖ
συναρμόσῃ τις τοῖς συνοῦσι τὸν τρόπον,
τόθ' ἡ μεγίστη τέρψις ἐξευρίσκεται.

Athenaeus 14, 617. 18 περὶ δὲ τῆς αὐλῶν πρὸς λύραν κοινωνίας ...Ἔφιππος ἐν Ἐμπολῇ φησιν κτλ. 1. ἡ | ἐν Dindf.] ην A. εὖ | ἡ 'ν Mein. in Ath. 2. αὐλοις — τῆ et 3. παιγνιοις A. 4. συνοῦσιν οἱ τρόποι Mein. Anal. Ath. 296. tum etiam συναρμόσωσιν scribendum erat. mihi praeterea initio κοινωνεῖ ex Athenaei verbis τῆς κοινωνίας ortum et scribendum videtur συμφωνεῖ γὰρ εὖ κτλ.

ΕΦΗΒΟΙ

8

χόνδρος μετὰ ταῦτ' εἰσῆλθε, μύρον Αἰγύπτιον,
φοινικίνου βῖκός τις ὑπανεῴγνυτο,
ἴτρια, τραγήμαθ' ἧκε, πυραμοῦς, ἅμης,
ᾠῶν ἑκατόμβη. πάντα ταῦτ' ἐχναύομεν.
ἐμασώμεθ' οὕτως ἀνδρικῶς ὅσ' εἴχομεν·
καὶ γὰρ παραμασύντας τινὰς παραβόσκομεν.

Athenaeus 14, 642e *Ἔφιππος Ἐφήβοις κτλ.* v. 2 idem 1, 29d *φοινικίου* (sic) *οἴνου μέμνηται καὶ Ἔφιππος κτλ.* et Eustathius 1445, 48 *τὸ γοῦν 'οἴνου φοινικίνου βῖκός τις ὑπανεῴγνυτο' οὐ πάνυ βραχὺ ἀγγεῖον τὸν βῖκον εἶναι δηλοῖ.* v. 3. 4 Athenaeus 2, 58a *Ἔφιππος κτλ.* Eustathius 1063, 38 *Ἀθήναιος .. πάντα ταῦτ' ἐχναύομεν.* et 1205, 55 *τὸ ᾠῶν ἑκατόμβη, παιχθὲν παρά τινι παλαιῷ.* 1. *μετὰ ταῦτ'* Iacobs. Add. Ath. 341] *μετὰ τ'* A. *εἰσῆλθεν* A. 2. *φοινίκου* A 642. 3. *εἴτρια* A 642. *τραγήμαθ' ἧκε* Porson. Miscell. 246] *τραγήματα* 58. *τραγήματα θῆκε* A 642. deinde *πυραμοῦςαμης*, 4. *ὠων*, *εχνανομεν*, 5. *εμασωμεθ'*, *οσειχομεν* A. 5. *εὖ τε κἀνδρικῶς* Dobr. Adv. II 349. 6. *παραμασύντας* Casaub.] *παρὰ μασυλτας* A.

φοινίκινος οἶνος non a Phoenica denominatus, sed a palmis (Mein.). cf. Bekker. Charicl. II 272. 6. nempe *παραμασηταὶ* gnaviter ne quid superesset adiuvabant.

9

οὐ κύλικας ἐπὶ τὰ δεῖπνα Χαιρήμων φέρει;
B. οὐ κυμβίοισι πεπολέμηκ' Εὐριπίδης;

Athenaeus 11, 482bc *ὅταν δὲ Ἔφιππος ἐν Ἐφήβοις λέγῃ κτλ., οὐ τὸν τραγικὸν λέγει ποιητήν, ἀλλά τινα ὁμώνυμον αὐτῷ* (*Εὐριπίδην*), *ἤτοι φίλοινόν τινα ἢ αἰτίαν ἔχοντα οὐ χρηστήν, ὥς φησιν Ἀντίοχος ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν τῇ μέσῃ κωμῳδίᾳ κωμῳδουμένων ποιητῶν.* cf. 16, 5. Anaxandr. 32. '*Chaeremonem* dicere videtur tragicum'. Mein. 2. *B.* add. K.

10

φιάλην ἑκατέρᾳ
ἔδωκε κεράσας ζωρότερον Ὁμηρικῶς.

Athenaeus 10, 423d *Ἔφιππος Ἐφήβοις* (*ἐφηβῶς* A) *κτλ.* 2. *ἔδωκεν* A.

ΚΙΡΚΗ

11

οἶνον πίοις ἂν ἀσφαλέστερον πολὺ

ὑδαρῆ. Β. μὰ τὴν γῆν, ἀλλὰ τρία καὶ τέτταρα.
Α. οὕτως ἄκρατον, εἰπέ μοι, πίει; Β. τί φῄς;

Athenaeus 10, 430f *Ἔφιππος ἐν Κίρκῃ τρεῖς πρὸς τέτταρας κτλ.* 1. *πιοις* A. 2. *ὑδαρὴν* A. 3. *πίει* Dindf.] *πίῃι* A.

Ad *Circen* aut Ephippi aut Anaxilae pertinere videtur fragmentum adespoton Etym. m. 592, 40.

ΚΥΔΩΝ

Zenobius 2, 42 *ἀεί τις ἐν Κύδωνος· ἐπὶ τῶν φιλοξένων καὶ πρὸς ὑποδοχὴν ἑτοίμων· παρόσον ὁ Κορίνθιος Κύδων φιλοξενώτατος ἐγένετο.* cf. Diogen. 8, 42. Macar. 1, 32. Apostol. 16, 59. Phot. *τίς ἐν Κύδωνος.* Suid. *τίς* et *ἀεί τις.* Meinek. I 353.

12

θύννου τεμάχη, γλάνιδος, γαλεοῦ,
ῥίνης, γόγγρου, κεφάλου, πέρκης,
σαῦρος, φυκίς, βρίγκος, τρίγλη,
κόκκυξ, φάγρος, μύλλος, λεβίας,
σπάρος, αἰολίας, θρίττα, χελιδών,
καρίς, τευθίς, ψῆττα, δρακαινίς,
πουλυπόδειον, σηπία, ὀρφώς,
κωβιός, ἀφύαι, βελόναι, κεστρεῖς.

Athenaeus 7, 322d *Ἔφιππος δ' ἐν Κύδωνι πολλῶν καὶ ἄλλων ἰχθύων κατάλογον ποιούμενος καὶ τοῦ σαύρου μνημονεύει διὰ τούτων κτλ.* v. 4—7 (*μύλλος — ὀρφώς*) habet etiam Mnesimachus 4, 31 sq. Athen. 9, 403b et v. 4—6 (*μύλλος — τευθίς*) idem Athen. 7, 329d. 2. *κεφάλου* Mein.] *κεφαλῆς* A. 3. *σαῦρος* Dindf.] *σαυρός* A. *φυκίς*] *φυκία φυκίς* A qui statim *βριγκος. βρίγχος* A 403. 4. *φάγρος*] *σαργός* K. cf. Philyll. 13, 3. Matron. Athen. 4, 135f (60). neque enim credo positionem debilem admissam esse ab Ephippo. *μύλλος* Dindf.] *μύλος* A. 5. *σπάρος* L] *πάρος* A 322. *σπάρος,· σκάρος* A 403. *θρίττα* A 322] *θρᾶττα* A 329 et 403. 7. *πουλυπόδειον* Dindf.] *πουλυπόδιον* A 322. *πολυπόδιον* A 403. — 8. dactylus cum anapaesto coniunctus raro quidem invenitur, sed non intolerabilior est proceleusmatico Arist. Nub. 916, ubi cf. quae adnotavimus.

13

καὶ μετὰ δεῖπνον κόκκος . .
ἐρέβινθος . . . . . κύαμος,
χόνδρος, τυρός,
μέλι, σησαμίδες, βράχος, βρυγμός,

μνοῦς, πυραμίδες, μῆλον, κάρυον,
γάλα, κανναβίδες, κόγχαι, χυλός,
Διὸς ἐγκέφαλος.

Athenaeus 14, 642e Ἔφιππος ... ἐν Κύδωνι κτλ. v. 3—6 Eustathius 948, 38 Ἔφιππος συναριθμεῖ καὶ χόνδρον, πυρόν, μέλι, σησαμίδας καὶ κανναβίδας. v. 4 Athenaeus 14, 646f μνημονεύει αὐτῶν (τῶν σησαμίδων) καὶ Ἔφιππος ἐν Κύδωνι. lacunas indicavit Dindorfius. κόκκος Κνίδιος, ἐρέβινθος, ἀχράς, βολβός explet Meinekius conl. Eubul. 128. displicet tamen syllaba brevis in exitu v. 1.

sunt mensae secundae convivii fr. 12 descripti. 4. σησαμίδες Eupol. 163. pro βράχος scrib. βάτραχος ex Mnesimacho 4, 37. cf. Antiphan. 132, 5. Anaxandr. 41, 50. rana non inter pisces, sed inter τραγήματα numeratur, ut κόγχαι v. 6. pro βρυγμός fortasse βότρυες et pro μνοῦς scrib. ῥοῦς, Alexid. 127, 6. 5. πυραμίς ut πυραμοῦς placentae genus. 6. 'κανναβίδες sunt *cannabis semen*. Plin. N. h. 19, 175 *semen eius in Italia cibus est. conditur quippe duratque in urceis vel anni spatio*'. Mein. χυλός, cf. Cratin. 297. 7. Zenob. 3, 41 Διὸς ἐγκέφαλος· ἐπὶ τῶν ἡδυπαθούντων ἡ παροιμία τέτακται. Κλέαρχος δὲ ἐν τῷ πέμπτῳ περὶ βίων φησὶ τὰ πολυτελῆ βρώματα παρὰ τοῖς Πέρσαις Διὸς καὶ βασιλέως ἐγκέφαλον καλεῖσθαι (Clearch. Athen. 12, 514e). Diogenian. 4, 24. Plutarch. Prov. 1, 63. Apostol. 6, 19. Hesych. Suid. Διὸς ἐγκέφαλος.

ΝΑΥΑΓΟΣ

14

ἔπειτ' ἀναστὰς εὔστοχος νεανίας
τῶν ἐξ Ἀκαδημείας τις ὑπὸ Πλάτωνα καὶ
Βρυσωνοθρασυμαχειοληψικερμάτων
πληγεὶς ἀνάγκῃ, ληψιλογομίσθῳ τέχνῃ
συνών τις, οὐκ ἄσκεπτα δυνάμενος λέγειν,
εὖ μὲν μαχαίρᾳ ξύστ' ἔχων τριχώματα,
εὖ δ' ὑποκαθιεὶς ἄτομα πώγωνος βάθη,
εὖ δ' ἐν πεδίλῳ πόδα τιθεὶς ὑπὸ ξυρόν,
κνήμης ἱμάντων ἰσομέτροις ἑλίγμασιν,
ὄγκῳ τε χλανίδος εὖ τεθωρακισμένος,
σχῆμ' ἀξιόχρεων ἐπικαθεὶς βακτηρίᾳ,
ἀλλότριον, οὐκ οἰκεῖον, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
ἔλεξεν 'ἄνδρες τῆς Ἀθηναίων χθονός'.

Athenaeus 11, 509c Ἔφιππος ἐν Ναυαγῷ (ναυαγω A) Πλάτωνά τε αὐτὸν καὶ τῶν γνωρίμων τινὰς κεκωμῴδηκεν ὡς καὶ ἐπ' ἀργυρίῳ συκοφαντοῦντας, ἐμφαίνων ὅτι καὶ πολυτελῶς ἠσκοῦντο καὶ

ὅτι τῆς εὐμορφίας τῶν καθ' ἡμᾶς ἀσελγῶν πλείονα πρόνοιαν ἐποιοῦντο. λέγει δὲ οὕτως κτλ. 1. ἔπειτ' ἀναστὰς Iacobs. Add. Ath. 278] ἐπεὶ καταστὰς A. εὔστοχος] εὔτροχος Dobr., εὔστομος Mein. 'si quid mutandum est'. 2. Ἀκαδημείας Dindf.] ἀκαδημίας A. cf. quae ad Arist. Nub. 1005 adnotavimus. ὑποπλατωνικός Mein. conl. ὑπαττικός Tim. Sill. 19, 3. ὑπὸ Πλατωνικο | βρυσωνο — κερμάτου | πλ. ἀνάγκης, λεπτολογ. τ. | συνών τε κοὐκ Herwerd. Anal· crit. 36. 7. 3. sic Mein.] βρύσων ὁ θρ. A. 4. ληψιλογομίσθῳ Mein.] λιψιγομισθω A, qui ἀναγκη et τέχνη. διψιλογομίσθῳ Mein. in Athen., quod διψολογ. scribendum erat. 5. συνών τις] συνετοῖσιν Iacobs. 6. μαχαιρᾳ ξύστα A. 7. δὲ ὑποκαθιεῖσα τομα A. corr. Scaliger ap. Grot. 8. πεδίλω A. πόδα Scal.] πολλα A. τιθεὶς] δεθεὶς Wyttenb. Plut. VI 442 (at debebat δεδεμένος). ξυρὸν] σφυρὸν Casaub. ὑποξύλῳ Dobr., πέδιλον ὑπόξυλον interpretans cothurnum basi lignea instructum. at quis credat hominem elegantem et delicatum talibus uti? 11. ἐπικαθεις A.

narrationem similem esse Arist. Eccl. 427 indicavit Meinek. 2. Theopompus Chius Platonem reprehendens Athen. 508c τοὺς πολλούς, φησί, τῶν διαλόγων ἀχρείους καὶ ψευδεῖς ἄν τις εὕροι, ἀλλοτρίους δὲ τοὺς πλείους, ὄντας ἐκ τῶν Ἀριστίππου διατριβῶν, ἐνίους δὲ κἀκ τῶν Ἀντισθένους, πολλοὺς δὲ κἀκ τῶν Βρύσωνος τοῦ Ἡρακλεώτου. commemoratur etiam Aristot. Rhet. 3, 2 p. 1405b 9. Plat. Epist. 13, 360c. *Thrasymachus* Chalcedonius notus ex Platonis Republica et Phaedro (261c. 266c. 267c. 271a). cf. Aristot. Rhet. 2, 23 p. 1400 extr. post. v. 8 Dobraeus versum excidisse suspicatur hac sententia εὖ δὲ περιδούμενος ἄρθρα. 11. Arist. Eccl. 150 διερεισαμένη τὸ σχῆμα τῇ βακτηρίᾳ. 12. ἀλλότριον ab ἔλεξεν pendet. ac scribendum ἀλλότριον —, ὥς ἐμοί, λόγον ἔλεξεν. cf. Soph. Ant. 1161. Bekk. Anecd. 74, 3. Toup. Suid. I 454. Eurip. Ion. 1519.

necessariae videntur hae emendationes: 2. τῶν — ὑπὸ Πλάτωνα τῶν | Βρ. — κερμάτων |, πληγαῖς ἀνάγκης μαψιλογ. τέχνῃ | συνών τε κοὐκ κτλ. πληγαῖς ἀνάγκης, i. e. *paupertate coactus*. 8. πεδίλῳ — ὑψιζύγῳ | κνήμαις κτλ., *alte ad suras ligato*.

ΟΜΟΙΟΙ Η ΟΒΕΛΙΑΦΟΡΟΙ

Sic Fritzschius Quaest. Arist. I 74. — cf. quae ad Antiphanis Ὁμοίους adnotavimus, Usener. Mus. Rhen. XXVIII 405 sq. Lobeck. Phryn. 646. 7. Pollux 6, 75 ὀβελίαι ἄρτοι, οὓς εἰς Διονύσου ἔφερον οἱ καλούμενοι ὀβελιαφόροι, ἐκ μεδίμνου ἑνὸς ἢ δυοῖν ἢ τριῶν τὸ μέγεθος, δι' ὀβελίσκων τινῶν εἰργμένους, ἀφ' ὧν καὶ τοὔνομα. Pherecr. 55. Aristoph. fr. 103. (440.)

15

ἀλλ' ἀγόρασον εὐτελῶς·
ἅπαν γὰρ ἱκανόν ἐστι. B. φράζε δή ποτε.

Α. μὴ πολυτελῶς, ἀλλὰ καθαρείως. ὅ τι ἂν ᾖ,
ὁσίας ἕνεκ'· ἀρκεῖ τευθίδια, σηπίδια,
κἂν κάραβός τις ᾖ λαβεῖν, εἷς ἀρκέσει
ἢ δύ' ἐπὶ τὴν τράπεζαν. ἐγχελύδια
Θήβηθεν ἐνίοτ' ἔρχεται· τούτων λαβέ,
ἀλεκτρυόνιον, φάττιον, περδίκιον,
τοιαῦτα. δασύπους ἄν τις εἰσέλθῃ, φέρε.
Β. ὡς μικρολόγος εἶ. Α. σὺ δέ γε λίαν πολυτελής.
πάντως κρέ' ἡμῖν ἔστι. Β. πότερ' ἔπεμψέ τις;
Α. οὐκ ἀλλ' ἔθυσεν ἡ γυνή. Β. τὸ μοσχίον
τὸ τῆς Κορώνης αὔριον δειπνήσομεν.

Athenaeus 8, 359 a *ἥδιστος δ' ἐστὶ καὶ ὁ παρὰ τῷ αὐτῷ ποιητῇ* (*Ἐφίππῳ*) *ἐν τοῖς Ὀβελιαφόροις νεανίσκος κατασμικρύνων ἅπαντα* (i. e. qui semper deminutivis formis utitur) *τὰ περὶ τὴν ὀψωνίαν καὶ λέγων ὧδε κτλ.* v. 13 Athenaeus 359 d *εἴπατέ μοι τίνι ἐννοίᾳ ὁ Ἔφιππος ἐν τοῖς προειρημένοις ἔφη 'τὸ μοσχίον τὸ τῆς Κορώνης αὔριον δειπνήσομεν'. ἐγὼ γὰρ οἴομαι ἱστορίαν τινὰ εἶναι καὶ ποθῶ μαθεῖν. καὶ ὁ Πλούταρχος ἔφη 'Ροδιακὴν εἶναι λεγομένην ἱστορίαν, ἣν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀποστοματίζειν οὐ δύνασθαι τῷ πάνυ πρὸ πολλοῦ ἐντετυχηκέναι τῷ ταῦτα περιέχοντι βιβλίῳ.* 2. *ἅπαν* Dindf.] *ἅπαντα* A. *ἅπαντα γὰρ ἱκάν' ἐστί* Porson. *φράζε δή ποτε* VL] *φράζεο δέ ποτε* A. *φράζε δ' ὅ τι ποτέ* Dindf. *φράζ' ὦ δέσποτα* Hanov. Exerc. crit. 126. *φράζε δέσποτα* Cobet. N. l. 118. 3. *καθαρείως* C] *καθαρίως* A. *ἂν ᾖ, | ὁσίας ἕνεκ'* Casaub. *ανοησίας ἕνεκα* A. in interpungendo secutus sum Bergkium Mein. II 1051. 6. *ἢ δύ'*, non *ἡδὺ* A. *ἐγχελύδια* B] *ἐγχελίδια* A. 7. *Θήβηθεν* Palmer. Exerc. 510] *θήβη μὲν* A. *τούτων* Iacobs Add. Ath. 195] *ἐκ τούτων* A. *ἔρχεθ'· 'ν τούτων* Mein. cf. Cobet. 9. non recte Bergkius *τοσαῦτα*. *alia id genus* dicit. *ἄν τις εἰσέλθῃ* Porson.] *ἐάν τις ἐπέλθῃ*. cf. Diphil. 32, 24 *λαγώς τις εἰσελήλυθε*. 10. *δέ γε* Casaub.] *λέγε* A. 11. *κρέ'* Dindf.] *κρεσ* A. 12. *ἔθυσεν ἡ γυνή* Grotius Excerpt. 823] *εὐθυσενηγυνή* A. *Β.* add. Dobr. *μόσχιον* A.
cf. Eubul. 110. Nicostr. 6. Mnesim. 3, et de syntaxi v. 5 Eupol. 139, 2. 11. *κρέα* dicit carnes bubulas, agninas cet. 13. *Theocleam* meretricem, cui cognomen erat *Corone*, significari arbitratur Meinekius. cf. Philetaer. 9. Athen. 13, 583 e. 587 b sq.

16

Διονυσίου δὲ δράματ' ἐκμαθεῖν δέοι
καὶ Δημοφῶντος ἅττ' ἐποίησεν εἰς Κότυν,
ῥήσεις τε κατὰ δεῖπνον Θεόδωρός μοι λέγοι,
Λάχητί τ' οἰκήσαιμι τὴν ἑξῆς θύραν,
κυμβία τε παρέχοιμ' ἑστιῶν Εὐριπίδῃ.

Athenaeus 11, 482 d Ἔφιππος ἐν Ὁμοίοις ἢ ἐν Ὀβελιαφόροις κτλ. 1. δὲ] δ' εἰ Mein. δὲ δράματ' εἰ Bergk. R. c. Att. 86. 2. ἅττ' ἐποίησεν Petit. Misc. 7, 5] ατεποιησεν A. Κότυν Casaub.] κοτύλην A. 3. κατὰ] παρὰ Herwerd. Mnem. nov. IIII 315. δεῖπνον Pors. Miscell. 242] τὸ δεῖπνον. Θεόδωρος Mein.] Θέωρος. frustra adversatur Bergk. Mus. Rhen. XXXIIII 322 n. 1. μοι λέγοι] ἃς λέγει K. 4. Λάχητί τ' οἰκήσαιμι Porson.] ληπι τοικήσαιμι A. 5. Εὐριπίδῃ Dobr. in Pors. Miscell.] ευριπιδησ A.

ecloga similis videtur aut Arist. Ran. 151 sq. aut Lys. 233-236. si Lysistratae, retinendum in v. 1 quod codex praebet. — *Dionysii* maioris, Syracusanorum tyranni, tragoediae haud paucis Atheniensium videntur placuisse. Mein. I 362. Aelian. V. h. 13, 18 Διονύσιος ὁ τῆς Σικελίας τύραννος τραγῳδίαν μὲν ἠσπάζετο καὶ ἐπῄνει καὶ οὖν καὶ δράματα ἐξεπόνησε τραγικά, ἀλλοτρίως δὲ πρὸς τὴν κωμῳδίαν διέκειτο. cf. Diodor. 15, 74. *Demophon* aliunde non cognitus. alios Diodorus 15, 26 et Demosthenes in orationibus 27. 28. 29 commemorant. *Cotys* est Thraciae rex, Iphicratis socer. cf. Anaxandr. 41. 3. *Theodorus* nobilissimus est tragoediarum actor Philippi regis aetate. Demosth. 19, 246 saepe Antigonam egisse narratur. Aristot. Pol. 7, 17 Θεόδωρος ὁ τῆς τραγῳδίας ὑποκριτὴς οὐθενὶ πώποτε παρῆκεν ἑαυτοῦ προεισάγειν, οὐδὲ τῶν εὐτελῶν ὑποκριτῶν, ὡς οἰκειουμένων τῶν θεατῶν ταῖς πρώταις ἀκοαῖς. Rhet. 3, 2 οἷον ἡ Θεοδώρου φωνὴ πέπονθε πρὸς τὴν τῶν ἄλλων ὑποκριτῶν· ἡ μὲν γὰρ τοῦ λέγοντος ἔοικεν εἶναι, αἱ δ' ἀλλότριαι. Plutarch. Mor. 18 c ψόφον τροχιλίας ... ἀκούοντες .. δυσχεραίνομεν, ἐὰν δέ τις πιθανῶς ταῦτα μιμῆται, καθάπερ ... Θεόδωρος τὰς τροχιλίας, ἡδόμεθα. quod Ephippus eum irridet, simultati adscribendum est comicorum et tragicorum. ῥῆσιν λέγει histrio, non poeta. 4. *Lachetes* illa aetate quattuor quos sciam fuerunt: dux navalis, Epaminondae Ol. 104, 1 adversarius (Diodor. 15, 79); Leuconoeensis Plut. Mor. 850 e, quamquam is fortasse Ephippi non aequalis erat; Melanopi f., ob peculatus crimen in carcerem coniectus, [Demosth.] Epist. 3, 1480 R. (960, 39 Tur.); denique Eteobutades, Demeae pater, Alexid. 201. quis eorum significetur nescio. de *Euripide* potore cf. 9. Anaxandr. 32.

ΠΕΛΤΑΣΤΗΣ

Titulus fortasse ad inventum illud Iphicratis referendus est, de quo cf. Diodor. 5, 44. Corn. Nep. 11, 1, 3. 4 cum eis quae adnotavit Nipperd. — eodem nomine etiam Eriphi fabula ferebatur.

17

οὐ Μενεκράτης μὲν ἔφασκεν εἶναι Ζεὺς θεός;
Νικόστρατος δ' Ἀργεῖος ἕτερος Ἡρακλῆς;

Athenaeus 7, 289ab *Μενεκράτης ὁ Συρακόσιος, ὁ Ζεὺς ἐπικαλούμενος ... ὡς μόνος αἴτιος τοῦ ζῆν τοῖς ἀνθρώποις γινόμενος διὰ τῆς αὑτοῦ ἰατρικῆς. τοὺς γοῦν θεραπευομένους ὑπ' αὐτοῦ ... συγγράφεσθαι ἠνάγκαζεν ὅτι ὑπακούσονται αὐτῷ δοῦλοι περισωθέντες. καὶ ἠκολούθουν ὁ μέν τις Ἡρακλέους σκευὴν ἔχων καὶ καλούμενος Ἡρακλῆς· Νικόστρατος δ' ἦν οὗτος ὁ Ἀργεῖος ... μνημονεύει δ' αὐτῶν Ἔφιππος ἐν Πελταστῇ λέγων ὧδε κτλ.* 1. *Ζεὺς* Schweigh.] *ὁ* A. *ὁ θεῶν θεός* Mein. *Ζεὺς νέος* deleto *μὲν* Herwerd. Stud. crit. 5. 2. *ἀργεῖος* Dindf.] *ὁ ἀργεῖος* A.

Plutarch. Ages. 21 *Μενεκράτης Ζεὺς βασιλεῖ Ἀγησιλάῳ χαίρειν· ἀντέγραψε Βασιλεὺς Ἀγησίλαος Μενεκράτει ὑγιαίνειν.* idem de Philippo narrat Athen. 7, 289d. Diodor. 16, 44 *Ἀργεῖοι* (regi Persarum contra Aegyptios Ol. 107, 2) *τρισχιλίους στρατιώτας ἐξέπεμψαν, στρατηγὸν δὲ ... τοῦ βασιλέως κατ' ὄνομα Νικόστρατον αἰτησαμένου συνεχώρησαν. ἦν γὰρ ὁ ἀνὴρ οὗτος ἀγαθὸς καὶ πρᾶξαι καὶ βουλεύσασθαι, μεμιγμένην ἔχων τῇ φρονήσει μανίαν. τῇ γὰρ τοῦ σώματος ῥώμῃ διαφέρων ἐμιμεῖτο τὸν Ἡρακλέα κατὰ τὰς στρατείας καὶ λεοντῆν ἐφόρει καὶ ῥόπαλον ἐν ταῖς μάχαις.* cf. quae adnotavimus ad Arist. Ran. 428 sq.

18

ἔνθ' ὄνων ἵππων στάσεις
καὶ γεύματ' οἴνων.

Athenaeus 9, 380f *Ἔφιππος ἐν Πελταστῇ κτλ.* 1. *ἵππων* Mein.] *ἵππων τε* A. 2. *γεύματ'* Mein.] *γεύματα* A.

19

τοιαῦθ' ὕθλων δειπνεῖ καὶ ζῇ
θαυμαζόμενος μετὰ μειρακίων,
οὐ γινώσκων ψήφων ἀριθμούς,
σεμνὸς σεμνῶς χλανίδ' ἕλκων.

Athenaeus 8, 347b *οὐκ ἀγνοῶ δ' ὅτι τὰ αὐτὰ ταῦτα* (fr. 5) *εἴρηκεν ὁ Ἔφιππος κἀν Πελταστῇ τῷ δράματι, ἐν ᾧ καὶ ταῦτα ἐκείνοις ὑποτέτακται κτλ. εἰς τίνα δὲ ταῦτ' ἀποτεινόμενος Ἔφιππος εἴρηκεν ὥρα σοι ζητεῖν, ὦ καλὲ Οὐλπιανέ, καὶ διδάσκειν ἡμᾶς.* 1. *ζῇ* A. — coniung. *ζῇ μετὰ μειρακίων.* 3. Arist. Vesp. 656 *λόγισαι φαύλως, μὴ ψήφοις, ἀλλ' ἀπὸ χειρός.* Becker. Charicl.[2] II 35. magis perspicue dixisset *ψήφοις ἀριθμεῖν.* eundem Macedonum ducem dici atque in fr. 5 Meinekii est opinio, quae mihi quidem prorsus incredibilis videtur. sed nullam habeo probabiliorem.

ΣΑΠΦΩ

20

ὅταν γὰρ ὢν νέος
ἀλλότριον ἐλθὼν ὄψον ἐσθίειν μάθῃ,
ἀσύμβολόν τε χεῖρα προσβάλῃ βορᾷ,
διδόναι νόμιζ' αὐτὸν σὺ τῆς νυκτὸς λόγον.

Athenaeus 13, 572c *καλῶς δὲ περὶ τῶν τοιούτων (πόρνων) Ἔφιππος ἐν Σαπφοῖ φησιν κτλ.* 2. *ἐλθὼν* Grotius] *εἰσελθὼν* A. neutrum scripsit poeta. *ἐσθίῃ μάτην* Mein. Anal. Ath. 357 conl. Menand. 173, 2. 3. *προσβαλῃ* A. *προσβαλεῖν* et *τοῦτον διδόναι νόμιζε* Cobet. V. l.² 621. 2. *cum puta rationem reddere quid noctu faciat.* Aeschin. 1, 75 *τί χρὴ λέγειν ὅταν μειράκιον νέον καταλιπὸν τὴν πατρῴαν οἰκίαν ἐν ἀλλοτρίαις οἰκίαις νυκτερεύῃ, τὴν ὄψιν ἑτέρων διαφέρον, καὶ πολυτελῆ δεῖπνα δειπνῇ ἀσύμβολον.*

ΦΙΛΥΡΑ

Meretricis nomen (Athen. 7, 286e), fortasse eiusdem, de qua Lysias Athen. 13, 586e *Φιλύρα ἐπαύσατο πορνευομένη ἔτι νέα οὖσα.* Meinek. I 353.

21

παππία, βούλει δραμὼν
εἰς τὴν ἀγορὰν κᾆτ' ἀγοράσαι μοι —; *B.* φράζε τί.
A. ἰχθῦς φρονοῦντας, ὦ πάτερ. μή μοι βρέφη.
B. οὐκ οἶσθ' ὅτιὴ τἀργύριόν ἐστ' ἰσάργυρον;

Athenaeus 8, 358. 9 *ἐκφαυλίζων δὲ καὶ Ἔφιππος (φίλιππος A) τοὺς μικροὺς τῶν ἰχθύων ἐν Φιλύρᾳ φησί κτλ.* v. 2 Eustathius 1720, 54. 1. *παππία* Schweigh.] *παπία* A. 2. *κᾆτ' ἀγοράσαι* Mein.] *καταγοράσαι* A. cf. quae adnotavimus ad Arist. Nub. 409. *τι* sine accent. A. 4. *ὅτι* A. *ἐστ' ἰσάργυρον* Heringa Observ. 276] *ἐσθ' εἰς ἄργυρον* A. manifesto corruptum est *τἀργύριον*, natum ex eo quod sequitur. scribendum *τοὐψάριον* (*ἰχθύες*).

'*φρονεῖν* dicuntur *πάντες οἱ ἐν ἡλικίᾳ.* hinc factum est ut inter se opponerentur *βρέφος εἶναι, νήπιον, παιδάριον* et *φρονεῖν*, quemadmodum dicitur *ἤρχετο φρονεῖν* Isae. 9, 20'. Cobet. Mnem. IIII 274.

22

πότερον ἐγὼ
τὴν βατίδα τεμάχη κατατεμὼν ἕψω — *B.* τί φής;
A. ἢ Σικελικῶς ὀπτὴν ποιήσω; *B.* Σικελικῶς.

Athenaeus 7, 286e *Ἔφιππος ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Φιλύρᾳ δράματι (ἑταίρας δ' ὄνομα ἡ Φιλύρα) κτλ.* 2. *B.* add. Mein. in Athen.

nam *A* post ἕψω orationem abrumpit alterius responsum exspectans; *B* autem, ex πότερον recte concludens interrogationem ut bipartitam nondum esse finitam, tacere alterum miratus quaerit τί φῄς; Archestr. Athen. 286 d καὶ βατίδ' ἑφθὴν ἕσθε. 3. ποιῶ σοι Elmsl. Ach. 300.

23

ὡς σκαιὸς εἶ κἄγροικος αἰσχροεπῶν· ἔα,
ἐπαρίστερ' ἐν τῷ στόματι τὴν γλῶτταν φορεῖς.

Athenaeus 13, 571 a κατὰ τὴν Ἐφίππου Φιλύραν. 1. καὶ ἄγροικος A. ἔα, ἐπαρίστερ' Dindf.] εαπαριστερα A. 2. γλῶσσαν A. — cf. quae adnotavimus ad Arist. Av. 1567.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

24

κάρυα, ῥόας, φοίνικας, ἕτερα νώγαλα,
σταμνάριά τ' οἴνου μικρὰ τοῦ φοινικίνου,
ᾠάρια, τοιαῦθ' ἕτερα πολλὰ παίγνια.

v. 1. 2 Athenaeus 1, 29 d φοινικίου οἴνου μέμνηται καὶ Ἔφιππος κτλ. v. 2. 3 idem 2, 57 e Ἔφιππος κτλ. v. 1 Eustathius 1163, 26 καὶ τρισυλλάβως νώγαλα, οἷον κτλ. 1. ῥόας Dindf.] ῥοιάς. νώγαλα Casaub.] νωγαλίσματα. 2. μικρὰ deest 29. φοινικίνου Mein.] φοινικικοῦ. cf. 8. Antiphan. 65.

25

οἴνου σε πλῆθος πόλλ' ἀναγκάζει λαλεῖν.
B. οὐκοῦν μεθύοντάς φασι τἀληθῆ λέγειν.

Athenaeus 2, 38 b φησί που Ἔφιππος κτλ. an οὔκουν — λέγειν;

26

ὡς ἐγὼ σκιρτῶ πάλαι,
ὅπου ῥοδόπνοα στρώματ' ἔστι, καὶ μύροις
λοῦμαι ψακαστοῖς.

Athen. 2, 48 b c φησὶν Ἔφιππος. indicavit H. Iacobi Mein. V cxcvi. 3. μύροις | λοῦμαι Boisson.] λούομαι μύροις. fortasse ἔστ', ἀλείφομαι | μύροις ψακ. Arist. Plut. 529 μύροισιν μυρίσαι στακτοῖς.

27

ἵν' ὥσπερ οἱ μύκητες ἀποπνίξαιμί σε.

Athenaeus 2, 60 e. 61 a (τῶν μυκήτων) εἰσὶν ἐδώδιμοι ὀλίγοι·

οἱ γὰρ πολλοὶ ἀποπνίγουσιν . . . Ἔφιππος κτλ. ὥσπερ οἱ] ὡσπερεὶ Mein. μύκητες] μύκης τις K. (*wie ein Giftpilz*).

28. 29

φιλῶ γε πράμνιον οἶνον Λέσβιον.

. . . .

πολλὴ δὲ Λεσβία σταγὼν ἐκπίνεται.

Athenaeus 1, 28f Ἔφιππος κτλ. 2. ἐκπίνεται] ἐκπίνεται ἄγαν, quod ex nomine quod sequitur Ἀντιφάνης ortum esse suspicatur Meinek. ἄγαν φιλῶ γε v. 1 Iacobs. Add. Ath. 26. φιλῶ γέ τοι πράμνειον Mein. sine dubitatione scribo φιλῶ γέροντα πράμνιον κτλ. cf. Eubul. 124. 5. Alexid. 167, 5. Aristoph. fr. 579, 3.

ΑΝΑΞΙΛΑΣ

Meinek. I 406 sq. — cum Atheniensis sit genere, miror non potius Ἀναξίλεων dici.

ΑΓΡΟΙΚΟΣ

Cf. quae ad Antiphanis Ἄγροικον adnotantur.

1

ἐπιτριτῶσαι

ὡς ἐπιδευτερῶσαι. Ἀναξίλας Ἀγροίκῳ. Bekker. Anecd. 93, 18. neutrum alibi inveniri memini. dici videntur usurae pecuniae. cf. Xenoph. Vect. 3, 9. Harpocr. ἐπιτρίταις. pecuniam ita mutuam dare, ut usurae sint $33\,^1/_3$ centesimarum. Boeckh. Oec. Att. I 135. 6.

ΑΝΤΙΔΟ . . .

Cf. Meinek. I 407.

2

κροταλίζειν

ἀντὶ τοῦ κροτεῖν. Ἀναξίλας Ἀντιδο. . . Bekker. Anecd. 103, 9. verbum exstat apud Homerum et Herodotum; Attici videntur abstinuisse.

ΑΥΛΗΤΗΣ

3. 4

ὕδατός τε λακκαίου. Β. παρ' ἐμοῦ τουτί γέ σοι
νόμιζ' ὑπάρχειν.

. . . .

ἴσως τὸ λακκαῖόν γ' ὕδωρ ἀπόλωλεν.

Athenaeus 3, 124f *λακκαίου ὕδατος μνημονεύει Ἀναξίλας ἐν Αὐλητῇ οὕτως· ὕδατος — ὑπάρχειν. καὶ πάλιν ἴσως κτλ.* 1. *B.* add. Mein. *τουτί γέ* Dindf.] *το τι γε* A. *σοι τουτογὶ* Elmsl. Arist. Ach. 108 (auct.). fortasse tamen eidem personae haec tribuenda *ὕδατός γε λακκαίου παρ' ἐμοῦ ποτόν γέ σοι ν. ὑπ.* 2. *νόμιζε* A. 3. *γε* A. *ἀπόλωλέ σοι* Mein. an *ἀπόλωλε νῦν*?

ΒΟΤΡΥΛΙΩΝ

Βοτρυλίων an *Βοτρυδίων* fabulae nomen fuerit dubitatur. Meinek. I 407. 8. an *Βουταλίων*? cf. cognom. Antiphanis fabula.

5

οὐκ ἄν γ' ἐμοὶ τουτὶ γένηται κεράμινον.

Pollux 10, 190 *Ἡρόδοτος δὲ καὶ κεραμίνην κύλικα ἔφη. καὶ ὁ Ἀναξίλας Βοτρυλίωνι κτλ.*

6

Diogenes Laert. 3, 28 *χλευάζει δ' αὐτὸν (Πλάτωνα) καὶ Ἀναξίλας ἐν Βοτρυλίωνι.*

7

συνήλικα

Ἀναξίλας Βοτρυλίωνι. Bekker. Anecd. 113, 22. ad Bast. Epist. crit. 150 relegat Bekkerus p. 1077.

ΓΛΑΥΚΟΣ

8

δεκατῶναι

οἱ τούτοις (τοῖς δεκατωνίοις) ἐφεστηκότες ... ὡς Ἀναξίλας ἐν Γλαύκῳ. Pollux 9, 29.

ΕΥΑΝΔΡΙΑ

Bekker. Anecd. 257, 13 *ἀγών τις εὐανδρίας τοῖς Παναθηναίοις ἀγόμενος, οὗ κοινωνεῖν οὐκ ἐξῆν τοῖς ξένοις.* Meinek. I 408. de tempore cf. quae ad Antiphanis *Νεοττίδα* adnotantur.

9

καὶ τὰς παλαίστρας σοι μὰ τὴν γῆν μή σύ γε
δῷς, ἀλλ' ἀπόδος. B. καὶ δὴ φέρουσ' ἐξέρχομαι.

Athenaeus 6, 224a *Ἀναξίλας ἐν Εὐανδρίᾳ (εὐανδρείᾳ A) κτλ.* 1. *παλαίστρας σοι*] *παλάθας ἐμοὶ* Casaub. Hesych. *παλάθη· ἡ τῶν σύκων ἐπάλληλος θέσις.* et *παλάθαι· σύκων, μαζία.* Phot. *παλάθαι· μᾶζαι σύκων.* Meinek. *καὶ τὰς παλάθας δώσω. B. μὰ τ. γ. κτλ.* at talia quae celeriter consumuntur non possunt *eadem reddi.* fortasse *καὶ τὸ σπάλαθρον δώσω. B. μὰ τ. γ. κτλ.* Pollux 7, 22 *σπάλαθρον τὸ*

ἐργαλεῖον, ὃ οἱ νῦν σκάλευθρον. cf. 10, 113 et de antitheto Antiph. 169. Alexid. 7. 209. Andocid. 2, 22. 3.

ΙΩ

Titulus dubius. cf. fr. 33. Meinek. I 469.

ΚΑΛΥΨΩ

Cf. Meinek. I 407.

10

παραγεύσεταί σοι πρῶτον ἡ γραῦς τοῦ ποτοῦ.

Athenaeus 4, 171. 2 *Ἀναξίλας ἐν Καλυψοῖ φησίν κτλ.* *παρογεύσεταί* et *ποτον* A. scrib. *προγεύσεται.* Cinesiam cautiorem factum eis quae apud Circen perpessus sit (cf. fr. 11 et 13) poculumque oblatum attingere nolentem a Calypso confirmari censet Bergk. R. c. Att. 404 not. cf. fr. 13 cum adnot.

11

ῥύγχος φορῶν ὕειον ἠσθόμην τότε.

Athenaeus 3, 95 b *Ἀναξίλας... ἐν Καλυψοῖ κτλ.* Cinesiam quid a Circe perpessus sit apud Calypso narrare censet Bergkius. sed haec prorsus incerta sunt. *Καλυψοῖ* Casaub.] *καμψοὶ* P, *καλυψοῖ*, sed ita ut *καμψοῖ* legi possit, A.

ΚΙΡΚΗ

Cf. Meinek. I 407. 227. 8.

12

τοὺς μὲν ὀρειονόμους ὑμῶν ποιήσει δέλφακας ἠλιβάτους,
τοὺς δὲ πάνθηρας, ἄλλους ἀγρώστας λύκους,
λέοντας.

Athenaeus 9, 374 ef *Ἀναξίλας δ' ἐν Κίρκῃ καὶ ἀρσενικῶς εἴρηκε τὸν δέλφακα καὶ ἐπὶ τελείου τέθεικε τοὔνομα εἰπὼν κτλ.* 1. *ὀρειονόμους* Bergk.] *ὀρεινόμους* A. *ἠλιβάτους* Mein.] *ὑλιβάτους* A. cf. Antiphan. 133, 3. *ἀκυληβότας* ex Hom. Od. 10, 241 Lobeck. Phryn. 637, *χιληβότας* Paralip. 80. *μεσπιλοβότας* K. conl. Od. 10, 242 cum Amphid. 38, 3. sed ne *ὀρειονόμους* quidem sues esse comperi; fortasse *ἑλειονόμους.* nisi forte in conlocatione verborum Athenaeus aliquid turbavit, Anaxilas autem scripsit *τοὺς μὲν ὑμῶν π. δ. μεσπιλοβ.*, | *τοὺς δὲ π. ὀρειονόμους, ἄλλους δ' ἀγρ. κτλ.* cum versus 2 sit tetr. creticus, v. 3 *καὶ* vel *ἢ λέοντας* Mein. — Eurylochum de sociorum casu narrare arbitratur Lobeckius.

13

δεινὸν μὲν γὰρ ἔχονθ' ὑὸς
ῥύγχος, ὦ φίλε Κινησία.

Athenaeus 3, 95 b Ἀναξίλας δ' ἐν Κίρκῃ κτλ. *Κινησία*, ex quo tota pendebat Bergkii quam commemoravimus fr. 10. 11 interpretatio, corruptum esse numeri arguunt manifesto glyconei. *Κνησία* Mein. in ed. utr., *κνησιᾶν* I 228 (probatum Cobet. N. l. 623). at suem *κνησιᾶν* nihil est quod mireris. cf. Xenoph. Memor. 1, 2, 30. apud Homerum autem Od. 10, 241 *ὣς οἱ μὲν κλαίοντες ἐέρχατο* (iam commutati), unde manifestum est scribendum esse *κλαυσιᾶν*. Arist. Plut. 1098. nam *lacrimare* suem, id demum portentum est.

14

Diogenes Laert. 3, 28 *χλευάζει δ' αὐτὸν (Πλάτωνα) καὶ Ἀναξίλας ἐν.. Κίρκῃ.*

Cf. praeterea quae ad Ephippi *Circen* adnotavimus.

ΛΥΡΟΠΟΙΟΣ

Titulus in libris ms. mirifice corruptus. Meinek. I 408. 9. cf. fr. 16.

15

ἐγὼ δὲ βαρβίτους, τριχόρδους, πηκτίδας,
κιθάρας, λύρας, σκινδαψὸν ἐξηρτυόμαν.

Athenaeus 4, 183 b *μνημονεύει δ' αὐτοῦ (τοῦ σκινδαψοῦ)... Ἀναξίλας ἐν Λυροποιῷ κτλ.* *τριχόρδους*] *τρίχορδον*, quae legitima forma est, non *τρίχορδος*, Mein. Pollux 4, 60 *τρίχορδον δὲ (Ἀσσυρίων) ἦν τὸ εὕρημα.* *τρίχορδα* Herwerd. Nov. add. crit. 28. 2. *σκινδαψὸν* Bernh. Eratosth. 139] *σκινδαψοὺς* A. *ἐξήρτυον ἂν* Meinek. *ἐξηρτυόμην* Bernhard. Cobetus Collect. crit. 343 Doriensem loqui existimans formas doricas restituit *βάρβιτος, τρίχορδος, πακτίδας, σκίνδαψος.*

Athen. 182 f *Ἀριστόξενος ἔκφυλα ὄργανα καλεῖ..πηκτίδας...καὶ σκινδαψούς.* 183 a *ἔστι δ' ὁ σκινδαψὸς τετράχορδον ὄργανον.* *πηκτίδας* commemorat etiam Arist. Thesm. 1217. Photius *κινδαψός· ὄργανον ποιόν.*

16

πῶς ἔχεις;· ὡς ἰσχνὸς εἶ.
B. ἀπόλλυμαι. τρέφω γὰρ ἐν ἀγρῷ χωρίον.

Stobaeus Floril. 57, 4 *Ἀναξιλάου ἐκ Λυροποιοῦ.* 1. *πῶς*] *παῖς* A. *ὡς*] *εἰς* Trinc. *ἰσχνὸς* Valcken.] *ἴσχανος.* *Λυροποιοῦ*] *μυρπίου* 'sic fere A.' Gaisf. *μυρεπίου* B. fortasse igitur *Μυροποιός*

vel *Μυρεψός* titulus fuit. confert Grotius Stob. Flor. 57, 7 (adesp. 429 Mein.) et Martial. *pascitur hic, ibi pascit ager.* cf. Herwerd. Obs. crit. 62. 3. attamen multo insolentius Anaxilas, cuius verba non dubito quin corrupta sint.

17

ἐν τοῖς βαλανείοις οὐ τίθεται λουτήρια.

Pollux 7, 167 *Ἀναξίλας δὲ οὕτως (λουτήρια) ὀνομάζει τοὺς νῦν λουτῆρας ἐν Λουτροποιῷ* (*Λυροποιῷ* Schweigh.) *λέγων κτλ.* idem 10, 46 *ἐπὶ δὲ τῶν νῦν λουτήρων Ἀναξίλας ἐν Λουτροποιῷ κτλ.* *ἐν* deest 7, 167. — cum in omnibus publicis privatisque balneis *λουτήρια*, i. e. pelves vel labra fuerint, cum C. Fr. Hermanno (Becker. Charicl.[2] III 75) aut in exitu versus interrogationis signum ponendum aut *οὖν* pro *οὐ* scribendum est.

18

ξανθοῖς τε μύροις χρῶτα λιπαίνων,
χλανίδας θ' ἕλκων, βλαύτας σύρων,
βολβοὺς τρώγων, τυροὺς κάπτων,
ᾠὰ κολάπτων, κήρυκας ἔχων,
Χῖον πίνων, καὶ πρὸς τούτοις
ἐν σκυταρίοις ῥαπτοῖσι φορῶν
Ἐφεσήια γράμματα καλά.

Athenaeus 12, 548 c *τὰ ἐκ τοῦ Ἀναξίλα Λυροποιοῦ κτλ.* *Ἀναξίλα Λυροποιοῦ* Casaub.] *ἀναξιλαυροποιοῦ* A teste Dindorfio. in meo Kaibelianae conlationis exemplo nihil invenio.

4. *ᾠὰ κολάπτων* non aptum videtur. certissima emendatio est fratris mei *ᾠ' ἐκλάπτων*. sed etiam verba *κήρυκας ἔχων* corrupta esse demonstravit Coraes. Toupius *ἔδων* (Alcae. com. 36), quod hic minime placet. scrib. *κήρυκας ἐμῶν*. Eupol. 163. Nicomach. 4. 7. *Ephesiae litterae* videntur nomina Dactylorum Idaeorum esse. Clem. Alex. Strom. 1, 15, 73 *τινὲς δὲ μυθικώτερον τῶν Ἰδαίων καλουμένων Δακτύλων σοφούς τινας πρώτους γενέσθαι λέγουσιν, εἰς οὓς ἥ τε τῶν Ἐφεσίων λεγομένων γραμμάτων . . . εὕρεσις ἀναφέρεται . . . Φρύγες δὲ ἦσαν καὶ βάρβαροι οἱ Ἰδαῖοι Δάκτυλοι.* et 5, 8, 43 *Ἀνδροκύδης ὁ Πυθαγορικὸς τὰ Ἐφέσια καλούμενα γράμματα. . . συμβόλων ἔχειν φησὶ τάξιν.* Plut. Mor. 706 e *οἱ μάγοι τοὺς δαιμονιζομένους κελεύουσι τὰ Ἐφέσια γράμματα πρὸς αὑτοὺς καταλέγειν.* Hesych. *Ἐφέσια γράμματα* singula enumerat. cf. Strab. 10, 473. Poll. 2, 156. Wyttenbach. Plut. Mor. 85 b. Lobeck. Aglaoph. 1163. 1330 sq. Schoem. Ant. gr.[2] II 336. 7. — *καλά* apud Atticos incredibile. an *καινά*?

describitur homo superstitiosus, in summa rusticitate elegans videri cupiens.

ΜΑΓΕΙΡΟΙ

Fortasse Athenaei errore Anaxilae tributa. Mein. I 409.

19

τῶν Αἰσχύλου πολὺ μᾶλλον εἶναί μοι δοκεῖ
ἰχθύδι' ὀπτᾶν. Β. τί σὺ λέγεις; ἰχθύδια;
συσσίτιον μέλλεις νοσηλεύειν; ὅσον
ἀκροκώλι' ἕψειν . . . ῥύγχη, πόδας.

Athenaeus 3, 95 b *ποδῶν τε καὶ ὠτίων, ἔτι δὲ ῥύγχους (μνημονεύει) Ἀναξίλας Μαγείροις κτλ.* 1. *μᾶλλον*] *μεῖζον* Dobr. 4. *ἑψεῖν* A. *ἕψειν κρεῖττόν ἐστι, ῥυγχία | πόδας* Mein. Anal. Ath. 43. tum v. 3 necesse erat scribi *ὅσῳ*. — v. 1 ita intellegatur, si haec fere antecessisse statuamus *τοῦ νῦν ἀκροᾶσθαι σύμφορον τῶν δραμάτων | τῶν Αἰσχ. κτλ.* Theophil. 8, 2. 3 confert Meinekius. *συσσίτιον* dixit pro *συσσίτους*. v. 4 ex Athen. inserendum *ὠτία*.

ΜΟΝΟΤΡΟΠΟΣ

Fortasse Phrynicheae fabulae aliquo modo similis fuit.

20

τοῦ κεστρέως κατεδήδοκεν τὸ κρανίον
ἀναρπάσας Μάτων, ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι.

Athenaeus 7, 307 c *Ἀναξίλας ἐν Μονοτρόπῳ Μάτωνα τὸν σοφιστὴν ἐπὶ γαστριμαργίᾳ διαβάλλων φησί κτλ.* idem 8, 342 d *καὶ Μάτων δ' ὁ σοφιστὴς ὀψοφάγος ἦν. δηλοῖ δὲ τοῦτ'. . . Ἀναξίλας ἐν Μονοτρόπῳ κτλ.* 1. *κατεδήδοκε* et *κρανεῖον* A 307. cf. Arist. Nub. 16. Vesp. 1006—1014.

ΝΕΟΤΤΙΣ

Meretricis nomen, quod comoediis inscripserunt etiam Antiphanes et Eubulus. Mein. I 409.

21

ἐὰν δέ τις μέτρια λέγουσα . . .
τοῖς δεομένοις τινῶν ὑπουργῇ πρὸς χάριν,
ἐκ τῆς ἑταιρίας ἑταίρα τοὔνομα
προσηγορεύθη· καὶ σὺ νῦν οὐχ ὡς λέγεις
πόρνης, ἑταίρας δ' εἰς ἔρωτα τυγχάνεις
ἐληλυθώς· ἆρ' ὡς ἀληθῶς ἐστι γοῦν
ἁπλῆ τις; Β. ἀστεία μὲν οὖν, νὴ τὸν Δία.

Athenaeus 13, 572b *Ἀναξίλας Νεοττίδι κτλ.* 1. *μέτρια* VL] *μέτρια καὶ* A. *λέγουσι* C. lacunam indicavit Dindorf. *μετρίως ἔχουσα χρημάτων* Mein. Anal. Ath. 267. *μέτρια φρονοῦσα τῶν φίλων* Herwerd. Obs. crit. 63. *μετρίας ἔχουσα τὰς φρένας* K. sed etiam multa alia possunt excogitari. 2. *δεομένοις*] *δυναμένοις* epit. Hoesch. *τινων* (sine acc.) A. *ἡμῶν* K. 3. *ἑταιρείας* praefert Mein. 6. *ἔστιν οὖν* Herwerd. *ἔστι νοῦν* H. Iacobi.

22

ὅστις ἀνθρώπων ἑταίραν ἠγάπησε πώποτε,
οὗ γένος τίς ἂν δύναιτο παρανομώτερον φράσαι;
τίς γὰρ ἢ δράκαιν' ἄμικτος, ἢ Χίμαιρα πύρπνοος,
ἢ Χάρυβδις, ἢ τρίκρανος Σκύλλα, ποντία κύων,
Σφίγξ, ὕδρα, λέαιν', ἔχιδνα, πτηνά θ' Ἁρπυιῶν γένη,
εἰς ὑπερβολὴν ἀφῖκται τοῦ καταπτύστου γένους;
οὐκ ἔνεσθ', αὗται δ' ἁπάντων ὑπερέχουσι τῶν κακῶν.
ἔστι δὲ σκοπεῖν ἀπ' ἀρχῆς πρῶτα μὲν τὴν Πλαγγόνα,
ἥτις ὥσπερ ἡ Χίμαιρα πυρπολεῖ τοὺς βαρβάρους.
εἷς μόνος δ' ἱππεύς τις αὐτῆς τὸν βίον παρείλετο·
πάντα τὰ σκεύη γὰρ ἕλκων ᾤχετ' ἐκ τῆς οἰκίας.
οἱ Σινώπῃ δ' αὖ συνόντες οὐχ ὕδρᾳ σύνεισι νῦν;
γραῦς μὲν αὕτη, παραπέφυκε δ' ἡ Γνάθαινα πλησίον·
ὥστ' ἀπαλλαγεῖσιν αὐτῆς ἔστι διπλάσιον κακόν.
ἡ δὲ Νάννιον τί νυνὶ διαφέρειν Σκύλλης δοκεῖ;
οὐ δύ' ἀποπνίξασ' ἑταίρους τὸν τρίτον θηρεύεται
ἔτι λαβεῖν; ἀλλ' ἐξέπεσε πορθμὶς ἐλατίνῳ πλάτῃ.
ἡ δὲ Φρύνη τὴν Χάρυβδιν οὐχὶ πόρρω που ποιεῖ,
τόν τε ναύκληρον λαβοῦσα καταπέπωκ' αὐτῷ σκάφει;
ἡ Θεανὼ δ' οὐχὶ Σειρήν ἐστιν ἀποτετιλμένη;
βλέμμα καὶ φωνὴ γυναικός, τὰ σκέλη δὲ κοψίχου.
Σφίγγα Θηβαίαν δὲ πάσας ἔστι τὰς πόρνας καλεῖν,
αἳ λαλοῦσ' ἁπλῶς μὲν οὐδέν, ἀλλ' ἐν αἰνιγμοῖς τισιν,
ὡς ἐρῶσι καὶ φιλοῦσι καὶ σύνεισιν ἡδέως.
εἶτα τετράπους μοι γένοιτο, φησί, τήνπρος ἢ θρόνος·
εἶτα δὴ τρίπους τις, εἶτα, φησί, παιδίσκη δίπους.
εἶθ' ὁ μὲν γνοὺς ταῦτ' ἀπῆλθεν εὐθὺς ὥσπερ Οἰδίπους,
οὐδ' ἰδεῖν δόξας ἐκείνην, σῴζεται δ' ἄκων μόνος.
οἱ δ' ἐρᾶσθαι προσδοκῶντες εὐθύς εἰσιν ἠρμένοι,
καὶ φέρονθ' ὑψοῦ πρὸς αἴθραν. συντεμόντι δ' οὐδὲ ἓν
ἔσθ' ἑταίρας ὅσα περ ἔστι θηρί' ἐξωλέστερον.

Athenaeus 13, 558a Ἀναξίλας δ' ἐν Νεοττίδι φησίν κτλ. v. 1—8 (ἀρχῆς) Eustathius 1714, 38 sq. δηλοῖ καὶ ὁ κωμικὸς Ἀναξίλας... εἰπών κτλ. 1. πώποτε om. Eust. 2. οὗ Wyttenb. Plut. VI 945] οὐ A. τίς om. C et Eust. οὐδὲν ἂν γένος δύν. Mein. in Ath. παρανομώτερον Grotius Excerpt. 859] παρανομώτατον A. 3. τίς Grot.] τί A. πύρπνος Eust. 7. οὐδ' ἓν ἐσθ' G. A. Hirschig. Ann. crit. 8. fortasse totus versus est interpolatoris. 13. αυτη A. 14. ὥστ' ἀπαλλαγεῖσιν αὐτῆς K.] ὡς τὰ πολλά γ' εἰσὶ ταύτης A. ὥστ' ἀπαλλαγεῖσι ταύτης Dobr. Adv. II 341. 15. νυνὶ Iacobs. Add. Ath. 295] νῦν A. νῦν δὴ Grot. δὴ νῦν Pors. 17. ἐξέπεσε] ἐξέπαισε Casaub. ἐξέπλευσε Pors. ἐξέσωσε K. 18. οὐχ ὑπορρωδεῖν ποιεῖ; τόν γε ν. — σκάφει. vel τῆς δὲ Φρύνης ἡ Χάρυβδις οὐχὶ πόρρω που ψοφεῖ K. 21. τὼ σκέλη Mein. 23. λαλοῦσ' L] λαβοῦσ' A. 25. τήνπρος A] σκίμπους C. κλισμὸς G. Herm. εἶτά μοι σκίμπους γένοιτο, φησί, τετράπους ἢ θρόνος Dobr. εἶτα τετράπους μ. γ., φησίν, ἀπορούσῃ θρόνος K. 27. ἀπῆλθ' ἀθῷος K. ὥσπερ Οἰδίπους Grotius] ὥσπερ γ' A. 28. ἴδεῖν A. σώιζεται A (ι add. m.[1], sed postea). κοὐδ' ἰδεῖν — σῴζεται πάντων μόνος K., ut Oedipus unus omnium incolumis fuit. 29. ἠιρμένοι A. 31. ἔστιν A.

ante v. 1 scriptum fuisse ὡς τρισάθλιος suspicatur Meinekius. 4. τρίκρανος. sex capitum est apud Hom. Od. 12, 90 (Mein.). ποντία κύων. Hesych. σκύλλος· ὁ κύων. Lobeck. Rhem. 276. cf. σκύλαξ. 9. βαρβάρους, i. e. divites ex Asia mercatores. 10. hic et in proximis versibus singulos casus attingit poeta ex vitis meretricum nobis ignotos. εἷς μόνος ἱππεύς, ut alter Bellerophontes. inlustrantur haec fortasse eis quae ex Mein. Anal. Ath. 355 adscripsi ad Alexid. 95. 14. διπλάσιον, quia Gnathaena duplo peior est quam Sinope. 16. θηρεύεται λαβεῖν. similia conlegit Lobeck. Ai. 71 et add. 18. ut *Chimaera* cognomen fuit meretricis (Athen. 13, 583e), sic etiam *Charybdis*. Χάρυβδις ἁρπαγῆς Cleo vocatur Arist. Eq. 248. 20. spectare haec ad illam fabulam, qua Sirenibus a Musis pennae evulsae ferebantur monuit Schweighaeuser. cf. Preller. Myth. gr.[2] I 481. 2. 25. Hesych. θρόνον· τετράπουν, quae ex hac ecloga excerpta videntur M. Schmidtio. v. 25. 26 ad Sphingis aenigma pertinere adnotavit Grotius. 30. Eurip. Phoen. 808 (confert Mein.) ἅ ποτε Καδμογενῆ... φέρεν αἰθέρος εἰς ἄβατον φῶς γένναν.

ΝΗΡΕΥΣ

Cf. quae ad Anaxandridis fabulam adnotantur. Anaxandridi autem etiam fr. 23 tribuendum esse, per errorem ab Athenaeo Anaxilae adsignatum, suspicio est Meinekii I 372. 407.

23

καί τοι πολύ γ' ἔσθ' ἥδιον· οὐ γὰρ ἄν ποτε
ἔπινον ἂν τρὶς ὕδατος, οἴνου δ' ἓν μόνον.

Athenaeus 10, 426 c Ἀναξίλας ἐν Νηρεῖ ἔφη κτλ. 2. ἂν add. Pors. τρὶς A. τρί' vel τρεῖς et ἕνα Herwerd. Obs. crit. 23. cf. Alexid. 226, 2. Diocl. 6. Pherecr. 70, 4 et quae adnotavimus ad Pherecr. Coriannus titulum extr.

ΟΡΝΙΘΟΚΟΜΟΙ

Nomen ex Atticis scriptoribus mihi quidem non cognitum.

24

καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις τιθασὸς οἰμώζων ταῶς

Athenaeus 14, 655 a Ἀναξίλαος (sic A) Ὀρνιθοκόμοις κτλ.

ΠΛΟΥΣΙΟΙ

25

διαρραγήτω χἄτερος δειπνῶν τις εὖ,
μὴ Κτησίας μόνος. B. τί γάρ σὲ κωλύει;
A. δεῖπνον γὰρ οὗτος, ὡς λέγουσιν οἱ σοφοί,
ἀρχήν, τελευτὴν δ' ἔμαθεν οὐδεπώποτε.

Athenaeus 10, 416 de Ἀναξίλας δὲ ὁ κωμικὸς περὶ Κτησίου διαλεγόμενος...κἀν Πλουσίοις (πλούσιος A) κτλ. Aelianus V. h. 1, 27 καὶ Κτησίαν δέ φησί τινα Ἀναξίλας ὁ τῆς κωμῳδίας ποιητὴς πολλὰ ἐσθίειν. 1. utique scribendum est δειπνῶν γ' ἴσον et pro χἄτερος fortasse καὶ Κραναός. cf. fr. 30. 2. τί γάρ σὲ κωλύει, i. e. quid *tibi* illius libido nocet? certe *te* nihil inpedit quominus quantum vis vores. 3. οἱ σοφοί ei sunt, qui hominem initium quidem vitae nosse dicunt, exitum non item. v. 3 et 4 a reliquis ut varietatem fr. 31 separandos censet Herwerd. Nov. add. crit. 28.

26

Diogenes Laert. 3, 28 χλευάζει δ' αὐτὸν (Πλάτωνα) καὶ Ἀναξίλας ἐν...Πλουσίαις (sic).

ΥΑΚΙΝΘΟΣ ΠΟΡΝΟΒΟΣΚΟΣ

Ὑάκινθος ἢ Πορνοβοσκός cum Schweighaeusero Mein. I 409.

27

ἡ μουσικὴ δ' ὥσπερ Λιβύη πρὸς τῶν θεῶν
ἀεί τι καινὸν κατ' ἐνιαυτὸν θηρίον
τίκτει.

Athenaeus 14, 623 e Ἀναξίλας ἐν Ὑακίνθῳ φησὶν κτλ. om.

fabulae nomine Eustathius 1422, 57. 1. δὲ A. πρὸς τῶν θεῶν om. Eust. 2. αἰεὶ A. θηρίον | τίκτει Morell. Dion. Chrys. II 572 Reisk.] τίκτει θηρίον A et Eust. ἀεί τι τίκτει κατ' ἐνιαυτὸν θηρίον Dobr. sed καινόν deesse non potest. interrogationis signum in fine posuit H. Iacobi Mein. V cxcvii. neque enim umquam πρὸς τῶν θεῶν pro νὴ τοὺς θεούς dixerunt Attici.

Aristot. H. an. 8, 28 λέγεταί τις παροιμία, ὅτι ἀεὶ Λιβύη φέρει τι καινόν. Gen. an. 2, 7 τὸ περὶ τῆς Λιβύης παροιμιαζόμενον, ὡς ἀεί τι τῆς Λιβύης τρεφούσης καινόν. Zenob. 2, 51 ἀεὶ φέρει τι Λιβύη καινὸν κακόν. cf. Strab. 17, 826. 7. Diogenian. 1, 68. Gregor. Cypr. 1, 27. Plin. N. h. 8, 43 *vulgare Graeciae dictum, semper aliquid novi Africam [ad]ferre.*

28. 29

ἐγὼ δ' ἰὼν ὀψάριον ὑμῖν ἀγοράσω.

. . . .

σκεύαζε, παῖ, τοὐψάριον ἡμῖν.

Athenaeus 9, 385 f Ἀναξίλας Ὑακίνθῳ πορνοβοσκῷ κτλ. (v. 1). καὶ μετ' ὀλίγα κτλ. (v. 2). 1. δ' ἰὼν Porson.] δίων A.

ΧΑΡΙΤΕΣ

30

οὐκ ἐτὸς ἐρωτῶσίν με προσιόντες τινές·
ὄντως ὁ Κραναὸς Κτησίου κατεσθίει
ἔλαττον, ἢ δειπνοῦσιν ἀμφότεροι συχνά;

Athenaeus 10, 416 e κἀν Χάρισι δὲ (Ἀναξίλας) Κραναόν τινα συγκαταλέγει οὕτως αὐτῷ (Κτησίᾳ) κτλ. 1. με add. Dindf. τινες sine acc. A.

ΧΡΥΣΟΧΟΟΣ

31

ἤδη σχεδόν τι πάντα σοι, πλὴν Κτησίου·
δεῖπνον γὰρ οὗτος, ὡς λέγουσιν οἱ σοφοί,
ἀρχήν, τελευτὴν δ' οὐκ ἐπίσταται μόνος.

Athenaeus 10, 416 d Ἀναξίλας δὲ ὁ κωμικὸς περὶ Κτησίου τινὸς διαλεγόμενος ἐν Χρυσοχόῳ δράματί φησιν κτλ. 1. ἤδη] πλήρη probabiliter Herwerd. Nov. add. crit. 28. i. e. *saturi sunt omnes.*

ΩΡΑΙ

32

μᾶλλον μᾶλλον

ἀντὶ τοῦ ἀεὶ [καὶ] μᾶλλον... Ἀναξίλας Ὥραις. Photius et Sui-

das. ἀεὶ] δεῖ cod. Phot. — cf. Arist. Ran. 1001 et πλέον πλέον Arist. Nub. 1288. Alexid. 29. 181.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

33

οἱ κόλακές εἰσι τῶν ἐχόντων οὐσίας
σκώληκες. εἰς οὖν ἄκακον ἀνθρώπου τρόπον
εἰσδὺς ἕκαστος ἐσθίει καθήμενος,
ἕως ἂν ὥσπερ πυρὸν ἀποδείξῃ κενόν.
ἔπειθ' ὁ μὲν λέμμ' ἐστίν, ὁ δ' ἕτερον δάκνει.

Athenaeus 6, 254 c (οἱ κόλακες) ζῶντας ἔτι τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνδρῶν κατεσθίουσι. φησὶ γοῦν καὶ Ἀναξίλας κτλ. Eustathius 952, 51. 1. οἱ C] ἔνιοι A. unde ἐν Ἰοῖ Mein., ἐν Νηρεῖ Dindf. εἰσὶ Eust. post οὐσίας. 3. 'γκαθήμενος Herwerd. Nov. add. crit. 29. 5. ἕτερον δάκνει Casaub.] ἑτεροδακνεῖ A et Eust.

34

ἀπιστότερος εἶ τῶν κοχλιῶν πολλῷ πάνυ,
οἳ περιφέρουσ' ὑπ' ἀπιστίας τὰς οἰκίας.

Athenaeus 2, 63 a Ἡσίοδος δὲ τὸν κοχλίαν φερέοικον καλεῖ. καὶ Ἀναξίλας δὲ κτλ. 1. ἀπιστότερος, i. e. ἧττον ἄλλοις πίστιν ἔχων.

35

καὶ πῶς γυνή,
ὥσπερ θάλαττα, νῆσον ἀμφιέννυται;

Pollux 7, 52. 3 τὰ δὲ περίνησα πρόκροσσόν ἐστι περίβλημα ἔχον τὰ νήματα ἐξηρτημένα· ἡ πορφύρα κύκλῳ τὰ τέλη τοῦ ὑφάσματος περιέρχεται νήσου σχῆμα ποιοῦσα τῇ περιρροῇ τοῦ χρώματος. καὶ τοῦτ' ἴσως νῆσον Ἀναξίλας ἀπεκάλει, εἰ μὴ ἕτερόν τι ὕφασμα δηλοῖ, ὅταν εἴπῃ κτλ. θάλαττα Mein.] θάλατταν. — ne sic quidem quadrat comparatio. nam mare insulam cingit, non cingitur insula.

36

τὰ δὲ σφύρ' ᾧδει μᾶλλον ἢ σικυὸς πέπων.

Athenaeus 2, 68 d Ἀναξίλας κτλ. Eustathius 211, 14 om. nomine auctoris. δὲ om. Eust. σφύρ' Dindf.] σφυρὰ.

37

φέρ' αὔτ' ἀνύσας. Β. ἀλλ' ἔστι πενθηρὸν πάνυ.

Herodian. I 197, 15 Lentz. πενθηρός ἐπὶ ἱματίου μέλανος ἔφη Ἀναξίλας κτλ. idem I 530, 19. II 15, 22 (cf. Cramer. Anecd. Ox.

III 294, 22. Draco 75, 5) εἴρηται πενθηρὸς τὸ ἐπίθετον διὰ τοῦ η, ὥσπερ ἐπὶ ἱματίου μέλανος κτλ. οὕτως γὰρ ἔφη Ἀναξίλας.

38

τὴν Ἑκτόρειον, τὴν ἐφίμερον κόμην

Pollux 2, 29 ἐκαλεῖτο δέ τις καὶ Ἑκτόρειος κόμη, περὶ ἧς φησιν Ἀναξίλαος κτλ. Τίμαιος δὲ τὴν κουρὰν ταύτην προεστάλθαι μὲν δεῖν περὶ τὸ μέτωπον λέγει, τῷ δὲ τραχήλῳ περικεχύσθαι. Eustathius 1276, 29 περιάδεται κόμη Ἑκτόρειος, ἡ περικεχυμένη, φασίν. Hesych. Ἑκτόρειοι κόμαι· ὡς Δαύνιοι καὶ Πευκέτιοι, ἔχοντες τὴν ἀπ' Ἰλίου (Ἴλου?) τοῖς ὤμοις περικεχυμένην τρίχα. — ἐφίμερον Meurs.] ἐφήμερον. τήνδ' ἐφίμερον Herwerd. Nov. add. crit. 29.

39

ἡμεῖς δέ γ' ἐκτενίζομεν Τελέσιππον οἰκόσιτον.

Pollux 2, 34 καὶ διεκτενισμένοι μὲν εἴρηκεν Ἀρχίλοχος, καὶ Ἀναξίλας κτλ. sic apud Bekkerum. antea γε κτεν. — *Telesippus* mihi quidem ignotus. nec quae haec sibi velint scio: nisi forte κτενίζειν per translationem intellegendum est, ut ἐπέχθη Arist. Nub. 1356. de οἰκοσίτῳ cf. Antiphan. 200. Anaxandr. 24.

40

καὶ πίνειν ἐξ ἀργυρίδων χρυσῶν

Athenaeus 11, 784a ἀργυρίς. εἶδος ποτηρίου οὐ μόνον ἐξ ἀργύρου. Ἀναξίλας κτλ. Eustathius 1205, 54. fortasse καὶ δὴ πίνειν Mein. Anal. Ath. 214. quidni καὶ δεῖ.

41

ἀντίκρισις

ἀντὶ τοῦ ἀπόκρισις. οὕτως Ἀναξίλας. Bekker. Anecd. 408, 9 et Suidas.

42

ἐβοστρύχιζον

παρὰ Ἀναξίλᾳ. Pollux 2, 27.

43

φιλοδεσποτεύομαι

οὕτως Ἀναξίλας. Etymol. m. 794, 19 et Photius.

44

ψηλαφίζει

ἀντὶ τοῦ ψηλαφᾷ. οὕτως Ἀναξίλας. Suidas.

ΑΡΙΣΤΟΦΩΝ

Meinek. I 410. Hanov. Exercit. crit. 29 sq.

ΒΑΒΙΑΣ

Viri nomen esse videtur. Meinek. I 410.

1

σαφὴς ὁ χειμών ἐστι τῆς πενίας λύχνος·
ἅπαντα φαίνει τὰ κακὰ καὶ τὰ δυσχερῆ.

Stobaeus Floril. 96, 19 *Ἀριστοφῶντος Βαβίου* A. 1. *λύχνος* Grotius] *ὁ λύχνος.* sic interpungendum esse (non post *ἐστι*) L. Friedlaender monuit (Mein. ed. min. XVII). hiems omnia paupertatis mala inlustrare dicitur lucernae instar.

Praeterea cf. fr. 15.

ΔΙΔΥΜΟΙ Η ΠΥΡΑΥΝΟΣ

Cf. Meinek. I 410. Photius *πύραυνος· ὁ τὸ πῦρ ἐναυόμενος.* Eustath. 1548, 2 *ἐκεῖθεν δὲ καὶ πύραυνος κατὰ τοὺς παλαιούς, ὁ τὸ πῦρ ἐναυόμενος.* Pollux 6, 89 *πυραύνους· ἔστι δὲ ἀγγεῖα, ἐν οἷς τοὺς ἐμπύρους ἄνθρακας κομίζουσιν.* 10, 104 *τὸ δὲ πύραυνον, ᾧ τοὺς ἐμπύρους ἄνθρακας κομίζουσιν.* Herodian. I 178, 10 Lentz. *πύραυνος ὁ χυτρόπους προπαροξύνεται.* fuit etiam Euphanis et Alexidis *Πύραυνος.*

2

ἔπειθ' ἡπάτια καὶ νῆστίν τινα
προσέθηκεν, οἶμαι, πεντέχαλκον προσλαβών.

Pollux 9, 70 *καὶ πεντέχαλκον δὲ τοὺς πέντε χαλκοῦς ὠνομασμένους εὕρομεν ἐν τοῖς Ἀριστοφῶντος Διδύμοις ἢ Πυραύνῳ κτλ. Πυραύνῳ* Kuehn.] *πυραύλῳ.* dicitur lanius pro quinque chalcis aliquid de merce sua tamquam cumulum addidisse. de *pentechalco* Hultsch. Metrol. gr. 168.

ΙΑΤΡΟΣ

3

αἱ τῶν ἑταιρῶν γὰρ διοπετεῖς οἰκίαι·
γεγόνασιν ἄβατοι τοῖς ἔχουσι μηδὲ ἕν.

Stobaeus Floril. 6, 27 *Ἀριστοφῶντος Ἰατροῦ* A. 1. *διοπετεῖς γὰρ* Nauck. Mein. praef. Stob. I XVII. at ei ipsi numeri comicis sunt usitatissimi. — pauperibus meretricum aedes tam clausas esse

dicit, tamquam sint de caelo tactae. nam loca fulmine tacta adire non licebat. cf. Anaxipp. 3, 6.

4

βούλομαι δ' αὐτῷ προειπεῖν οἷός εἰμι τοὺς τρόπους.
ἄν τις ἑστιᾷ, πάρειμι πρῶτος, ὥστ' ἤδη πάλαι
. . . ζωμὸς καλοῦμαι. δεῖ τιν' ἄρασθαι μέσον
τῶν παροινούντων, παλαιστὴν νόμισον Ἀργεῖόν μ' ὁρᾶν.
προσβαλεῖν πρὸς οἰκίαν δεῖ, κριός· ἀναβῆναί τι πρὸς
κλιμάκιον . . Καπανεύς, ὑπομένειν πληγὰς ἄκμων,
κονδύλους πλάττειν δὲ Τελαμών, τοὺς καλοὺς πειρᾶν καπνός.

Athenaeus 6, 238b *Ἀριστοφῶν ἐν Ἰατρῷ φησι κτλ.* v. 5. 6 Eustathius 1951, 40 *παράσιτος ἐν τοῖς τοῦ δειπνοσοφιστοῦ ἑαυτὸν σεμνύνων ἄλλα τέ τινα γλυκέως λέγει περὶ ἑαυτοῦ κατὰ εἰκασμὸν ἀστεῖον, καὶ ὅτι ἀναβῆναι πρὸς κλιμάκιόν εἰμι Καππανεύς* (sic) — *ἄκμων.* 1. *δὲ* A. 3. *παρὰ νέων* inserebat Grotius Excerpt. 839. at quidni *ζωμὸς ὑπὸ πάντων* vel quidvis aliud? *τινα ἀρᾶσθαι* A. 4. *Ἀργεῖον* Grotius] *αὐταργειον* A. *Ἀνταῖον* Iacobs. Anthol. VII 163. at Antaeus ab Hercule ipse de terra *sublatus erat.* 5. *προσβαλεῖν* Grot.] *προσβάδην* A. 6. *κλιμακίδιόν εἰμι* K. Mein. Anal. Ath. 103.

cf. 10. Teleclid. 19. Antiphan. 195 et quae adnotavimus ad Arist. Nub. 260. 1. *αὐτῷ* non congruit cum *νόμισον* v. 4. itaque aut *αὐτὸς* cum Schweighaeusero aut *ἐγὼ* scribendum est. 2. *ζωμόν* omnium ciborum primum adponi solitum Meinekius ex verbis poetae concludit: sed fortasse pro *πρῶτος* scribendum *λιπαρός*. cf. Anaxandr. 34, 5. 4. luctae palmam sibi vindicabant Argivi, Herculis qui Antaeum devicerat exemplo freti. Anthol. Pal. II p. 139 *Ἀργείων ἁ πάλα, οὐ Λιβύων* (Mein.). Theocr. 24, 110. Iacobs. Del. epigr. 3, 45. 5. 6. *πρὸς κλ.* nemo adscendit: fortasse scribendum *ἀναβῆν' ἑσπέρας κλιμάκιον ἐς θυρίδα Καπανεύς.* cf. Xenarch. 4, 10. 11. Menand. 555 Mein. 7. *κονδύλοις πλήττειν* Schweigh.; sed ex vulgari sermone dictionem fortasse petitam esse monet Mein. Hesych. *Τελαμώνιοι κόνδυλοι. . .μεγάλοι καὶ χαλεποί. καπνός*, 'la fumée cherche les beaux' proverbium gallicum (Villebrun). *Graecum* id genus proverbium non novi, sed Aristophontem similitudinem inde petivisse arbitror, quod fumus per foramina omnia rimasque facile penetrat.

ΚΑΛΛΩΝΙΔΗΣ

'Nisi legendum *Φιλωνίδης*.' Mein. I 410. cf. fr. 14.

5

κακὸς κακῶς γένοιθ' ὁ γήμας δεύτερος
θνητῶν· ὁ μὲν γὰρ πρῶτος οὐδὲν ἠδίκει·

οὔπω γὰρ εἰδὼς οὗτος οἷον ἦν κακὸν
ἐλάμβανεν γυναῖχ'· ὁ δ' ὕστερον λαβὼν
εἰς προὖπτον εἰδὼς αὑτὸν ἐνέβαλεν κακόν.

Athenaeus 13, 559 c d Ἀριστοφῶν ἐν Καλλωνίδῃ κτλ. 1. γένοιθ'] ἀπόλοιθ' Iacobs. Exercit. crit. I 11. recte: nam quae Lobeckius Paralip. 151 affert exempla infimae sunt aetatis. cf. etiam Cobet. V. L.^{2} 205. N. l. 118. 4. γυναῖκα A. — cf. Eubul. 116.

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Eodem nomine fabulas scripserunt multi. etiam L. Afranii fuit *Depositum*. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.^{2} 171.

6

αἰσχρὸν γενέσθαι πτωχὸν ἀσθενῆ θ' ἅμα.

Stobaeus Floril. 96, 21 τοῦ αὐτοῦ (Μενάνδρου) A. Ἀριστοφῶντος Trinc. aut hoc Menandri est, aut Aristophontis etiam Stob. 96, 20 a. — αἰσχρὸν] οἰκτρὸν Herwerd. Mnem. nov. VI 68. ἀσθενῆ] εὐσθενῆ Cobet. Mnem. IIII 136. εὐγενῆ Herwerd., si retineatur αἰσχρόν.

ΠΕΡΙΘΟΥΣ

Sic, non Πειρίθους, Soph. OCol. 1594 et in vasorum inscriptionibus. tituli lapidei variant. cf. Roehlii ind. C. I.

7

καὶ μὴν διέφθαρταί γε τοὔψον παντελῶς·
κλεῖδες μὲν ὀπταὶ δύο παρεσκευασμέναι.
B. αἷς τὰς θύρας κλείουσι; A. θύννου μὲν οὖν.
B. σεμνὸν τὸ βρῶμα. Γ. καὶ τρίτη Λακωνική.

Athenaeus 7, 303 a ἐπῄνουν δὲ τῶν θύννων καὶ τὰς κλεῖδας καλουμένας, ὡς Ἀριστοφῶν ἐν Πειρίθῳ κτλ. v. 2—4 (βρῶμα) sine fabulae poetaeve nom. Eustath. 1108, 21. 3. κλείουσιν; A. οὔ· θ. Mein. at graece dicitur οὐκ ἀλλά, non οὔ — μὲν οὖν. κλείουσι; A. τοῦ Iacobs. Add. Ath. 176. κλείουσι; A. θ ύ ν ν ε ι ο ι K. 4. τὸ] καὶ A. — iocus duplici nominum κλείς et ὀπτός significatione continetur. 'Graecis duo clavium genera erant in usu, communium et Laconicarum, quae etiam καλυπταί (κρυπταί) dicebantur. oppositum occulto est τὸ ὀπτόν, quod cerni potest: nam ὀπτόν utrumque significat, et *assatum* et *visibile*.' Casaub. cf. Menand. 335 Mein. — cum verba extrema personae *A* parum convenire viderentur, tertiam (*Γ*) notavi.

ΠΛΑΤΩΝ

Cf. Mein. I 287 et Aristoph. fr. 538.

8

ἐν ἡμέραις τρισὶν
ἰσχνότερον αὐτὸν ἀποφανῶ Φιλιππίδου.
B. οὕτως ἐν ἡμέραις ὀλίγαις νεκροὺς ποιεῖς;

Athenaeus 12, 552 e *Ἀριστοφῶν Πλάτωνι κτλ.* om. fabulae auctorisque nom. excerpsit Eustath. 1646, 16. 1. *τρισὶν ἰσχνότερον αὐτὸν* Iacobs.] *αὐτὸν τρισὶν ἰσχνότερον* A. 3. *ἐν ὀλίγαις ἡμέραις* Dobr. — manifesto imitatus est Arist. Nub. 103. 853. 1112. de *Philippide* cf. 10. Alexid. 2, 7. 144. Athenaeus 12, 522 d sq.

ΠΥΘΑΓΟΡΙΣΤΗΣ

Cf. quae ad Antiphan. fr. 160 adnotantur.

9

πρὸς τῶν θεῶν οἰόμεθα, τοὺς πάλαι ποτὲ
τοὺς Πυθαγοριστὰς γινομένους οὕτως ῥυπᾶν
ἑκόντας, ἢ φορεῖν τρίβωνας ἡδέως;
οὐκ ἔστι τούτων οὐδέν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ·
ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης, οὐκ ἔχοντες οὐδὲ ἕν,
τῆς εὐτελείας πρόφασιν εὑρόντες καλὴν
ὅρους ἔπηξαν τοῖς πένησι χρησίμους.
ἐπεὶ παράθες αὐτοῖσιν ἰχθῦς ἢ κρέας,
κἂν μὴ κατεσθίωσι καὶ τοὺς δακτύλους,
ἐθέλω κρέμασθαι δεκάκις.

Athenaeus 4, 161 e *Ἀριστοφῶν ἐν Πυθαγοριστῇ κτλ.* v. 1. 2 Eustathius 1553,30 *τί ποτε οἰόμεθα τοὺς πάλαι ποτὲ Πυθαγοριστὰς ῥυπᾶν. ὁ Ἀθήναιος δὲ οὕτω γράφει. — ἀριστοφάνης δ' ἐν πυθαγόροις τί πρὸς τ. θ.* A. *τί πώποτε οἰόμεθα* C. *τί ποτε οἰόμεθα* Eust. ante v. 1 fortasse *τί πώποτε* restituendum cum interrogationis signo post *οἰόμεθα*. deinde scribendum *τοὺς ὑδατοπότας*. cf. 10. 13. 2. *γινομένους* A] *λεγομένους* Mein. recte. *οὕτως* BDP] *ὄντως* A. 8. *αὐτοῖσιν* Schweigh.] *αὐτοῖς* A.

quae in exitu v. 1 codices praebent poeta scripsisse non potest, quia non de veteribus Pythagorae discipulis, sed de noviciis eius sectatoribus (Gell. 1, 9, 11) loquitur. Schol. Theocr. 14, 5 *οἱ μὲν Πυθαγορικοὶ πᾶσαν φροντίδα ποιοῦνται τοῦ σώματος, οἱ δὲ Πυθαγορισταὶ περιεσταλμένῃ καὶ αὐχμηρᾷ διαίτῃ χρῶνται.* 9. cf. Hermipp. 24. Alexid. 172, 5.

10

πρὸς μὲν τὸ πεινῆν ἐσθίειν τε μηδὲ ἓν
νόμιζ' ὁρᾶν Τιθύμαλλον ἢ Φιλιππίδην.
ὕδωρ δὲ πίνειν βάτραχος, ἀπολαῦσαι θύμων
λαχάνων τε κάμπη, πρὸς τὸ μὴ λοῦσθαι ῥύπος,
ὑπαίθριος χειμῶνα διάγειν κόψιχος,
πνῖγος ὑπομεῖναι καὶ μεσημβρίας λαλεῖν
τέττιξ, ἐλαίῳ μήτε χρῆσθαι μήθ' ὁρᾶν
κονιορτός, ἀνυπόδητος ὄρθρου περιπατεῖν
γέρανος, καθεύδειν μηδὲ μικρὸν νυκτερίς.

Athenaeus 6, 238 c κἀν Πυθαγοριστῇ δέ φησι (Ἀριστοφῶν) κτλ. v. 3 sq., omisso tamen μήθ' ὁρᾶν v. 7, cum fr. 4 (non addito fabulae poetaeve nomine) continuo coniungit Eustathius 1951, 41. 1. πίνειν C. at cf. v. 3. 3. ἀπολαυσαι et 7. μήτε ὁρᾶν A. μήτ' ἐρᾶν Bothius. cf. Eupol. 326. μὴ κεχρῖσθαι μηδὲ γρῦ Naber. Mnem. nov. VIII 253. μηδὲ χρίεσθαι τὸ πᾶν Wilamowitz. et Kaibel. Herm. XVIIII 260. violentissime Herwerdenus Obs. crit. 64. 5 v. 8. 9 post v. 4 (λοῦσθαι ῥύπον) conlocatis verba ἐλαίῳ μήτε χρῆσθαι μήθ' ὁρᾶν eicit, conl. Anaxandr. 34, 6. mihi versus nondum videtur persanatus esse. de sententia et syntaxi cf. fr. 4, de *Tithymallo* Antiphan. 210, de *Philippide* supra fr. 8.

11

εἶτ' οὐ δικαίως ἔστ' ἀπεψηφισμένος
ὑπὸ τῶν θεῶν τῶν δώδεκ' εἰκότως τ' Ἔρως;
ἐτάραττε κἀκείνους γὰρ ἐμβάλλων στάσεις,
ὅτ' ἦν μετ' αὐτῶν· ὡς δὲ λίαν ἦν θρασὺς
καὶ σοβαρός, ἀποκόψαντες αὐτοῦ τὰ πτερά,
ἵνα μὴ πέτηται πρὸς τὸν οὐρανὸν πάλιν,
δεῦρ' αὐτὸν ἐφυγάδευσαν ὡς ἡμᾶς κάτω,
τὰς δὲ πτέρυγας ἃς εἶχε τῇ Νίκῃ φορεῖν
ἔδωσαν, περιφανὲς σκῦλον ἀπὸ τῶν πολεμίων.

Athenaeus 13, 563 b Ἀριστοφῶν ἐν Πυθαγοριστῇ κτλ. pauca excerpsit Eustathius 880, 5 et 987, 22. 2. τ' add. Pors. 4. ὅτ' ἦν] ὁ τὴν A. 6. οὐρανὸν] οῡνον A. 9. τοῦ πολεμίου Eust. 987. — ἀπεψηφισμένος, i. e. decreto deorum ex Olympo eiectus.

12. 13

ἔφη καταβὰς εἰς τὴν δίαιταν τῶν κάτω
ἰδεῖν ἑκάστους, διαφέρειν δὲ πάμπολυ
τοὺς Πυθαγοριστὰς τῶν νεκρῶν· μόνοισι γὰρ

τούτοισι τὸν Πλούτωνα συσσιτεῖν ἔφη
δι' εὐσέβειαν. B. εὐχερῆ θεὸν λέγεις,
εἰ τοῖς ῥύπου μεστοῖσιν ἥδεται ξυνών.
. . . .
ἐσθίουσί τε
λάχανά τε καὶ πίνουσιν ἐπὶ τούτοις ὕδωρ·
φθεῖρας δὲ καὶ τρίβωνα τήν τ' ἀλουσίαν
οὐδεὶς ἂν ὑπομείνειε τῶν νεωτέρων.

Diogenes Laert. 8, 38 Ἀριστοφῶν Πυθαγοριστῇ ἔφη — ξυνών. ἔτι ἐν τῷ αὐτῷ ἐσθίουσι κτλ. Suidas Πυθαγόρα τὰ σύμβολα. 1. ἔφη Cobet.] ἔφη τε Diog., om. Suid. τὴν δίαιταν Froben. Diog. et Suidas] δίαιταν. τῶν] αὐτῶν Suid. 2. διαφέρει V Suid. 4. 5 σύσσιτον δι' εὐσέβειαν ἔφη V Suid. 5. εὐχερῆ] δυσχερῆ Cobet. at εὐχερῆ per ironiam dixit. 5. 6 λέγεις, | εἰ τοῖς] λέγειν σίτοις AV Suid. μεστοῖς AV Suid. 7. ἐσθίουσί τε om. Suid., cuius aliquot codices post λάχανά τε inserunt γὰρ κατέδονται, quod deest in ABV. 10. τῶν ἐνερτέρων Naber. Mnem. nov. VIII 253. τῶν ἐνεωτέρων Nauck. Philol. VI 118: Pythagoreos enim sua sententia esse τοὺς σοφούς, reliquos omnes τοὺς ἐνεούς. ubi quid comparativus sibi velit nescio, sed desidero χαριεστέρων vel μετριωτέρων vel tale aliquid. — ceterum cf. quae de hac ecloga disputavit E. Rhode Mus. Rhen. XXVI 557. 8 et Griech. Roman. 260 n. 3.

ΦΙΛΩΝΙΔΗΣ

Melitensem Philonidem significari docuit Hanov. Exerc. crit. 28. 9. Mein. I 410. cf. Schol. Arist. Plut. 179. Plat. com. 64. Theopomp. com. 4. 5. Nicochar. 3. Philyll. 23.

14

τοιγαροῦν ἐμοὶ μὲν ἀρτίως ὁ δεσπότης
δι' ἀρετὴν τῶν θηρικλείων εὐκύκλωτον ἀσπίδα,
ὑπεραφρίζουσαν, τρυφῶσαν, ἴσον ἴσῳ κεκραμένην,
προσφέρων ἔδωκεν, οἶμαι, χρηστότητος εἵνεκα.
εἶτ' ἐλευθέραν ἀφῆκε βαπτίσας ἐρρωμένως.

Athenaeus 11, 472 c Ἀριστοφῶν ἐν Φιλωνίδῃ κτλ. 4. εἵνεκα K.] οὕνεκα A. — cf. Antiphan. 25, 4. 112 cum eis quae adnotantur. χρηστ. εἵν., ut in titulis. loquitur serva.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

15

τὸ τέλος ἅπασίν ἐστι τοῖς πτωχοῖσι νύξ·
ἐπισκοτεῖ γὰρ τοῖς κακοῖσι πανταχοῦ.

Stobaeus Floril. 96, 23 *Ἀριστοφῶντος* A. 1. *τὸ τέλος*] *ὄφελος* Mein. Stob. praef. xxxv. scrib. *πρόβολος*. cf. Arist. Nub. 1161 cum eis quae adnotavimus. — ad *Babiam* incerta coniectura refert Meinekius.

16

Athenaeus 2, 63a *Ἀριστοφῶν κάππαριν, βληχώ, θύμον, ἀσπάραγον, πίτταν, ῥάμνον, σφάκελον τύμπανον.* *πίτταν*] *πίτυν* Bodaeus Theophr. 638. scrib. *βλίτον*. cf. Theophr. H. pl. 1, 14, 2. 7, 2, 7. 8. 3, 2, 4. 4, 1. *ῥάμνον*] *ῥάφανον* Bodaeus. *σφάκελον*] *σφάκον* Schweigh. *τύμπανον*] *πήγανον* Dalecamp. et Bod. an *πύανον*? cf. *Πυανέψια*.

ΕΠΙΚΡΑΤΗΣ

Meinek. I 414. Bergk. Mus. Rhen. XXXIIII 29 cum adn.

ΑΜΑΖΟΝΕΣ

1

δεδειπνάναι γὰρ ἄνδρες εὐκαίρως πάνυ
δοκοῦσί μοι.

Athenaeus 10, 422f *Ἐπικράτης ὁ Ἀμβρακιώτης, μέσης δ' ἐστὶ κωμῳδίας ποιητής, ἐν Ἀμαζόσιν κτλ.* 1. *δεδειπνάναι* L] *ἐνδειπνάναι* A. *ἄνδρες* Mein.] *ἄνδρες* A. — cf. Hermipp. 60.

ΑΝΤΕΡΩΣ

Cf. Bergk. Mus. Rhen. XXXIIII 29 cum adn.

ΑΝΤΙΛΑΙΣ

Ol. 101 scriptam esse, si Laidem, quae nata est Ol. 88, 2, quinquagenariam tunc fuisse statuamus, conicit Meinekius I 414.

2. 3

τὰς μὲν ἄλλας ἔστιν αὐλούσας ἰδεῖν
αὐλητρίδας πάσας Ἀπόλλωνος νόμον,
. . . . *Διὸς νόμον·*
αὗται δὲ μόνον αὐλοῦσιν Ἱέρακος νόμον
. . . .
αὕτη δὲ Λαῒς ἀργός ἐστι καὶ πότις,
τὸ καθ' ἡμέραν ὁρῶσα πίνειν κἀσθίειν
μόνον· πεπονθέναι δὲ ταὐτά μοι δοκεῖ

τοῖς ἀετοῖς· οὗτοι γὰρ ὅταν ὦσιν νέοι,
ἐκ τῶν ὀρῶν πρόβατ' ἐσθίουσι καὶ λαγὼς
μετέωρ' ἀναρπάζοντες ὑπὸ τῆς ἰσχύος·
ὅταν δὲ γηράσκωσιν ἤδη τότε (θεῶν)
ἐπὶ τοὺς νεὼς ἵζουσι πεινῶντες κακῶς·
κἄπειτα τοῦτ' εἶναι νομίζεται τέρας.
καὶ Λαῒς ὀρθῶς γοῦν νομίζοιτ' ἂν τέρας·
αὕτη γὰρ οὖν ὁπότ' ἦν νεοττὸς καὶ νέα,
ὑπὸ τῶν στατήρων ἦν ἀπηγριωμένη,
εἶδες δ' ἂν αὐτῆς Φαρνάβαζον θᾶττον ἄν.
ἐπεὶ δὲ δόλιχον τοῖς ἔτεσιν ἤδη τρέχει,
τὰς ἁρμονίας τε διαχαλᾷ τοῦ σώματος,
ἰδεῖν μὲν αὐτὴν ῥᾷόν ἐστι καὶ πτύσαι·
ἐξέρχεταί τε πανταχόσ' ἤδη πιομένη,
δέχεται δὲ καὶ στατῆρα καὶ τριώβολον,
προσίεται δὲ καὶ γέροντα καὶ νέον·
οὕτω δὲ τιθασὸς γέγονεν, ὥστ', ὦ φίλτατε,
τἀργύριον ἐκ τῆς χειρὸς ἤδη λαμβάνει.

Athenaeus 13, 570b τὰς μὲν ἄλλας — Ἱέρακος νόμον, Ἐπικράτης φησὶν ἐν Ἀντιλαΐδι. ἐν ᾧ δράματι καὶ περὶ τῆς πολυθρυλήτου Λαΐδος τάδε λέγει· αὕτη δὲ κτλ. v. 5 et 24 Eustathius 1403, 57 ὅμοιον τῷ 'κλυτὸς Ἱπποδάμεια' καὶ τῷ 'ἡ Λαῒς ἀργός ἐστι καὶ πότις'. καὶ τῷ 'τιθασὸς γέγονεν' ἡ αὐτὴ δηλαδὴ Λαΐς. 1. τὰς μὲν γὰρ Schweigh. et quidni καὶ τὰς μὲν? 3. lacunam indicavit Dindorf. Ἑρμοῦ νόμον, Πανὸς νόμον inserit Cobet. N. l. 33. 5. αὕτη] αὐτὴ Schweigh. αυτη, λαῒς ἀργος, ποτις A. 7. ταὐτὰ Schweigh.] ταῦτα A. 10. ὑπὸ Porson. Arist. Plut. 98 p. 11] ἀπὸ A. 11. θεῶν add. Mein. ἤδη ποτέ, τότε Casaub. 12. ἵζουσιν A. 14. γοῦν] νῦν Mein. in Ath. om. γοῦν A. 15. οὖν ὁπότ' ἦν νεοττός A. νέα] καλή Herwerd. Nov. add. crit. 29. nubem exemplorum congessit Lobeck. Paralip. 61. 2 ad tutandam vulgatam; nihilo minus poetam scripsisse credo καὶ π λ έ α, conl. Arist. Eq. 1129. 17. θᾶττον] ῥᾷον Mein. Anal. Ath. 266. 20. ἐστιν A. ἐστιν ἢ πτύσαι Herwerd. Obs. crit. 65. 6. '*facilius est eam videre quam spuere*' quod tamen omnium facillimum est. καὶ κύσαι Iacobs. Add. Ath. 304. 21. πῖομένη in exitu versus tolerari non potest. πενομένη Mein. Anal. Ath. που μόνη G. Herm. facillimum videtur π ε τ ο μ έ ν η. cf. Arist. Lys. 55. 24. φίλταται A, fortasse recte.

2. Pollux 4, 78. 9 νόμοι δὲ Ὀλύμπου καὶ Μαρσύου . . . καὶ νόμος δ' ἦν Ἱέρακος· ὁ δὲ Ἱέραξ νέος μὲν ἐτελεύτα, Ὀλύμπου (Arist. Eq. 9) δ' ἦν οἰκέτης καὶ μαθητὴς καὶ ἐρώμενος. iocus continetur confusione nominum ἱέραξ et Ἱέραξ. 12. 'insident aquilae tem-

plorum fastigiis cibo e mactatis hostiis inhiantes'. Mein. ac sic praedae inhiat Lais. 18. confert Meinekius Plat. Protag. 329b *οἱ ῥήτορες.. δόλιχον κατατείνουσι τοῦ λόγου.* 25. *ἐκ τῆς χειρός*, ut ferae mansuefactae cibum ex hominum manu sumunt.

4

τἀρωτίκ' ἐκμεμάθηκα ταῦτα παντελῶς
Σαπφοῦς, Μελήτου, Κλεομένους, Λαμυνθίου.

Athenaeus 13, 605e *κατὰ τὴν Ἐπικράτους Ἀντιλαΐδα κτλ.* *τἀρωτίκ' ἐκμεμάθηκα* Dobr. Append. Arist. p. 125] *ἐρωτικὰ μεμάθηκα* A. 2. *Μελήτου* Dobr.] *μέλη τοῦ* A. cf. Arist. Ran. 1302, et de *Cleomene* Chionid. 4. — Athen. 13, 597a *ἑταίραν Λυδήν, ἣν ἠγάπα Λαμύνθιος ὁ Μιλήσιος ... (ταύτης) εἰς ἐπιθυμίαν καταστὰς ἐποίησεν ... ἐν μέλει τὸ καλούμενον ποίημα Λυδήν.* Phot. *Λαμύνθιος· ποιητὴς ἐρωτικῶν μελῶν* (Mein.).

ΔΥΣΠΡΑΤΟΣ

Cf. Meinek. I 321. 414 et quae adnotavimus ad Antiphanis *Δύσπρατον.*

5

τί γὰρ
ἔχθιον ἢ 'παῖ παῖ' καλεῖσθαι παρὰ πότον,
καὶ ταῦτ' ἀγενείῳ μειρακυλλίῳ τινί,
ἢ τὴν ἀμίδα φέρειν, ὁρᾶν τε κείμενα
ἄμητας ἡμιβρῶτας ὀρνίθειά τε,
ὧν οὐδὲ λειφθέντων θέμις δούλῳ φαγεῖν,
ὥς φασιν αἱ γυναῖκες. ὃ δὲ χολᾶν ποιεῖ,
γάστριν καλοῦσι καὶ λάμυρον ὃς ἂν φάγῃ
ἡμῶν τι τούτων.

Athenaeus 6, 262d *Ἐπικράτης ἐν Δυσπράτῳ ἀγανακτοῦντα ποιεῖ τινα τῶν οἰκετῶν καὶ λέγοντα κτλ. ἐκ τῆς παραθέσεως τῶν ἰαμβείων δῆλός ἐστιν ὁ Ἐπικράτης τὰ τοῦ Ἀντιφάνους* (fr. 89) *μετενεγκών.* om. poetae fabulaeque nomine excerpsit Eustath. 1885, 38. 2. *ποτον* A. 4. *ἢ* add. Porson. 7. *χολᾶν* Porson.] *χοααιν* A. 8. *ἡμῶν ὃς ἂν* | *φάγῃ* Porson. — cf. Eupol. 351, 5.

ΕΜΠΟΡΟΣ

6

ἐπὶ τοῖς δ' ἐγὼ
μάγειρος. οὔτε Σικελία καυχήσεται
τρέφειν τοιοῦτον ἄρταμον κατ' ἰχθύων,

οὐκ Ἦλις, ἔνθα δελφάκων ἐγὼ κρέα
κάλλιστ' ὄπωπα πυρὸς ἀκμαῖς ἠνθισμένα.

Athenaeus 14, 655f *ὀπτῶν δελφάκων δὲ μνημονεύει Ἐπικράτης ἐν Ἐμπόρῳ κτλ.* 3. *κατ'*] *ποτ'*? 4. *οὐκ Ἦλις ἔνθα* Dindf.] *οὐκηλισενθα* A. *οὔτ' Ἦλις* Casaub. 5. *κάλλιστοπωπαπυρος ἀκμαῖς ἠνθισμένα* A. *ἀκμῇ 'ξανθισμένα* recte Blaydes Arist. Ach. p. 130. 1. *ἐπὶ τοῖς δ' ἐγώ*, i. e. *his,* aliis rei culinariae magistris, *ego* succedo. 2. de *οὔτε — οὔ* cf. Aesch. Prom. 450. Soph. Ant. 249. Eur. Or. 41. Iph. T. 373. Alex. 92 (Nauck. Philol. VI 419). 3. *ἄρταμον*, cf. Anaxandrid. 6.

ΤΡΙΟΔΟΥΣ Η ΡΩΠΟΠΩΛΗΣ

Tridens significatur is quo piscatores utebantur. cf. Plat. Sophist. 220cd. *ῥωποπώλης* est *scrutarius.*

7. 8

λαβὲ τριόδοντα καὶ λυχνοῦχον
. . . .
ἐγὼ δὲ δεξιᾷ γε τόνδ' ἔχω τινά,
σιδηρότευκτον ἐναλίων θηρῶν βέλος,
κερατίνου τε φωσφόρου λύχνου σέλας.

Athenaeus 15, 699f *Ἐπικράτης δ' ἐν Τριόδοντι ἢ Ῥωποπώλῃ προειπὼν* (v. 1) *ἐπιφέρει* (v. 2—4). 3. *βέλος* Casaub.] *μέλος* A. *Ἐπικράτης* scriptum esse in Marciano Athenaei diserte testatur R. Schoell. Herm. IIII 169. — significatur genus piscandi, cuius rationem inlustrat Oppian. Halieut. 4, 640 *τοὺς μὲν (τῶν ἰχθύων) ὑπηματίους, τοὺς δ' ἕσπερος εἷλε δαμέντας, εὖτ' ἂν ὑπὸ πρῶτον νυκτὸς κνέφας ἀσπαλιῆες πυρσὸν ἀναψάμενοι . . . ἰχθύσιν . . αἶσαν ἄγωσιν. ἔνθ' οἱ μὲν πεύκης λιπαρῇ φλογὶ καγχαλόωντες ἀμφ' ἀκάτῳ θύνουσι, κακὸν δ' ἴδον ἑσπέριον πῦρ, ῥιπῆς τριγλώχινος* (i. e. *τριόδοντος*) *ἀμειλίκτοιο τυχόντες.* cf. Plat. Sophist. 220e. — v. 2 pro *τινά* scr. *κτένα.*

ΧΟΡΟΣ

Titulus alioquin inauditus. *Charicles* inscripta fuisse videtur. cf. fr. 9.

9

τελέως μ' ὑπῆλθεν ἡ κατάρατος μαστροπός,
ἐπομνύουσα τὰν Κόραν, τὰν Ἄρτεμιν,
τὰν Φερρέφατταν, ὡς δάμαλις, ὡς παρθένος,
ὡς πῶλος ἀδμής· ἡ δ' ἄρ' ἦν μυωνιὰ
ὅλη.

Aelianus H. an. 12, 10 *καὶ πάλιν παρὰ Ἐπικράτει ἐν τῷ Χορῷ* (*δρᾶμα δέ ἐστι τῷ Ἐπικράτει τοῦτο*)· *τελέως κτλ. ἐς ὑπερβολὴν δὲ λαγνιστάτην αὐτὴν εἰπεῖν ἠθέλησε μυωνιὰν ὅλην ὀνομάσας.* Apostol. 9, 28 *ὁ δὲ θῆλυς μῦς εἰς τὰ Ἀφροδίσια λυττικός, ὡς Ἐπικράτης φησί κτλ.* 1. *τελέως*] *τελείως* cod. *μ'*] *δεῦμε, δευμε, δ' εὖμε, δεῖμε, δέ με, δῦμ'* cod. et Apostol. *δέ μ'* Hercher. 3. *Φερρέφατταν* Mein.] *φερέφατταν, φαρέφατταν.* eiectis quae Hercherus iure proscripsit verbis *δρᾶμα δέ ἐστι — τοῦτο* restant haec ΕΝΤΩΙΧΟΡΩΙΤΕΛΕΙΩCΔΕΥΜΕ. quae mihi quidem ita discriminanda et emendanda videntur *ἐν τῷ Χαρικλεῖ. ὡς δ' εὖ μ' ὑπῆλθεν κτλ. ὡς εὖ* ut Eurip. Iph. T. 559. Phoen. 991. Arist. Vesp. 1294. fr. 73. Antiphan. 209, 5. Eubul. 76, inprimis autem Arist. Eq. 459. de nominibus hominum clarorum fabulis inscriptis cf. Mein. I 274. *Chariclem* autem arbitror significari generum Phocionis, de quo Plut. Phoc. 21. 22. 33. 35. 4. *μυωνιά*, ut *ἀνθρακιά, ἀχυρμιά, ἰωνιά, κρινωνιά, μυρμηκιά, νεοττιά, ῥοδωνιά, σποδιά, σφηκιά. ὅλη* in fine addendum erat ex Aeliano ipso. — in iurandi formulis Athenienses haud raro formis doricis utebantur. cf. Lobeck. Phryn. 640. Theopomp. com. 23 et praeterea Cratet. 41. Epicrat. 11, 7. 28.

ΩΙΟΝ

Cf. Bergk. Mus. Rhen. XXXIIII 329 adn. 1.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

10

κατάβαλλε τἀκάτια, καὶ κυλίκια
αἶρου τὰ μείζω, κεὐθὺ τοῦ καρχησίου
ἄνελκε τὴν γραῦν, τὴν νέαν τ' ἐπουρίσας
πλήρωσον, εὐτρεπῆ τε τὸν κοντὸν ποιοῦ,
καὶ τοὺς κάλως ἔκλυε καὶ χάλα πόδα.

Athenaeus 11, 782f *ἄκατος ποτήριον ἐοικὸς πλοίῳ. Ἐπικράτης κτλ.* 1. *καὶ* add. Iacobs. Add. Ath. 249. 2. *κεὐθὺ* Dindf.] *καὶ εὐθύ.* 3. *τ'*] *δ'* Casaub. *ἐπουρίσας* E] *ἐπηυρίσας.* 4. *εὐτρεπῆ* Valcken. Diatr. Eur. 235] *ἐντρεπῆ.* 5. *κάλως* Valck.] *κάλους. πόδα* C et cod. Levin.] *πόδας* epit. Hoeschel.

1. *ἄγε δὴ* supplet Iacobs. pro *κυλίκια* Mein. *κυμβία*: nam 'requiritur nomen quod et poculum et navigium significet'. de hac voce (*κύμβη, κυμβίον*) doctissima est disputatio M. Hauptii Opusc. I 231 sq. 4. 'contum compone: solve rudentes et pedem laxa'. Valcken. ridicula ambiguitate vocabula nautica ad res obscaenas significandas adhibuit (Villebr.). *κοντός* (a *κεντεῖν*, cf. *Κένταυρος*) ut *πούς* membrum virile designat. Schol. Eurip. Med. 679 *ἀσκοῦ τὸν προύχοντα πόδα . . . μὴ λύσῃς. ἀσκοῦ οὖν τῆς γαστρός, πόδα*

δὲ τὸ μόριον, παρόσον ὡς ὁ ποδεὼν τοῦ ἀσκοῦ προέχει . . . ποδεῶνα δὲ εἰώθασι λέγειν τὸ τοῦ ἀνδρὸς αἰδοῖον. quid sint *γραῦς* et *νέα* inter se oppositae nescio.

11

τί Πλάτων
καὶ Σπεύσιππος καὶ Μενέδημος,
πρὸς τίσι νυνὶ διατρίβουσιν;
ποία φροντίς, ποῖος δὲ λόγος
διερευνᾶται παρὰ τοῖσιν;
τάδε μοι πινυτῶς, εἴ τι κατειδὼς
ἥκεις, λέξον πρὸς γᾶς.
Β. ἀλλ' οἶδα λέγειν περὶ τῶνδε σαφῶς·
Παναθηναίοις γὰρ ἰδὼν ἀγέλην
μειρακίων
ἐν γυμνασίοις Ἀκαδημείας
ἤκουσα λόγων ἀφάτων ἀτόπων·
περὶ γὰρ φύσεως ἀφοριζόμενοι
διεχώριζον ζῴων τε βίον
δένδρων τε φύσιν λαχάνων τε γένη.
κᾆτ' ἐν τούτοις τὴν κολοκύντην
ἐξήταζον τίνος ἐστὶ γένους.
Α. καὶ τί ποτ' ἆρ' ὡρίσαντο καὶ τίνος γένους
εἶναι τὸ φυτόν; δήλωσον, εἰ κάτοισθά τι.
Β. πρώτιστα μὲν οὖν πάντες ἀναυδεῖς
τότ' ἐπέστησαν, καὶ κύψαντες
χρόνον οὐκ ὀλίγον διεφρόντιζον.
κᾆτ' ἐξαίφνης ἔτι κυπτόντων
καὶ ζητούντων τῶν μειρακίων
λάχανόν τις ἔφη στρογγύλον εἶναι,
ποίαν δ' ἄλλος, δένδρον δ' ἕτερος.
ταῦτα δ' ἀκούων ἰατρός τις
Σικελᾶς ἀπὸ γᾶς κατέπαρδ' αὐτῶν
ὡς ληρούντων.
Α. ἦ που δεινῶς ὠργίσθησαν
χλευάζεσθαί τ' ἐβόησαν·
τὸ γὰρ ἐν λέσχαις ταῖσδε τοιαυτὶ
ποιεῖν ἀπρεπές.
Β. οὐδ' ἐμέλησεν τοῖς μειρακίοις·

ὁ Πλάτων δὲ παρὼν καὶ μάλα πρᾴως,
οὐδὲν ὀρινθείς, ἐπέταξ' αὐτοῖς
πάλιν . . .
ἀφορίζεσθαι τίνος ἐστὶ γένους·
οἱ δὲ διῄρουν.

Athenaeus 2, 59 c Ἐπικράτης ὁ κωμῳδιοποιός κτλ. v. 20. 1 Eustathius 864, 31 ἀνανδής, οὗ πληθυντικὸν οἱ ἀνανδεῖς παρά τινι κωμῳδῷ οἷον 'πρώτιστα μὲν πάντες ἀνανδεῖς τότ' ἐπέστησαν'. 3. νυνὶ διατρίβουσιν Erfurdt. Obs. 438] νῦν διατρίβουσι. 5. τοῖσιν] 'fortasse τούτοισιν' Dindf. 7. ποτὶ τᾶς γᾶς Grot. Excerpt. 671. δὴ πρὸς τᾶς γᾶς Erfurdt. φέρε πρὸς γᾶς Porson. πρὸς Ἀθηνᾶς Cob. Obs. crit. 121. de dorismo cf. fr. 7. 10. τῶν μειρακίων Erfurdt. μειρακίων τῶν Mein. τινὰ μειρακίων Herwerd. in Excerpt. gr. 11. Ἀκαδημείας Dindf.] ἀκαδημίας. cf. Antiphan. 33, 6. 12. coniecturam pessimam ἅφαθ' ὡς ἀτόπων, multo ante Herwerdenum, qui bis eam commendat Nov. add. crit. 30 et Mnem. nov. IIII 297, protulit Bothius. 14. ζώων τε καὶ δένδρων C. 20. οὖν add. Scalig. ap. Grot. πρώτιστον μὲν Mein. ed. mai. 23. κᾆτ' ἐξαίφνης Erfurdt.] κἀξαίφνης. 24. τῶν μειρακίων del. Herwerd. Obs. crit. 66. 28. κατέπαρδ' Schweigh.] κατεπέρδετ'. v. 30—33 alteri personae tribuit Coraes. 32. ταῖσδε C] τοιαῖσδε. τοιαυτὶ Mein.] τοιαῦτα. τοιαῖσδε τοιαῦτα π. ἀπρ. Dindf. 33. ἀπρεπές Casaub.] εὐπρεπές. ποιεῖν οὐκ (πῶς) εὐπρεπές ἐστιν Dindf. 37. πάλιν ἐξ ἀρχῆς Porson. praeterea τὴν κολοκύντην Mein. ἐπέταξε πάλιν πορδὴν αὐτοῖς Emperius Mus. Rhen. I 460. ἐπέταξ' αὐτοῖς πάλιν αὖ πορδὴν Mein. Anal. Ath. 31.

totam eclogam plenam esse vestigiorum dictionis Platonicae (ἀφορίζεσθαι, διατρίβειν, διερευνᾶν, διαχωρίζειν, λόγοι ἄτοποι) Meinekius adnotavit V 87. 16. κολοκύντη tunc potissimum Athenas primum pervenerat. Hehn Kulturpfl. 271. 21. cf. Arist. Nub. 191. 26. ποίαν, ut Arist. Eq. 606. ποαστρίαις Archipp. 44. Ποάστριαι Magnetis et Phrynichi.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΟΝ

12

πρωτόβαθρον

Ἐπικράτης φησὶν ὁ κωμῳδοδιδάσκαλος. Pollux 4, 121. at Φερεκράτης Bekkeri codices et Falkenb. cf. Pherecr. 226.
Praeterea cf. Pherecr. 248.

ΚΡΑΤΙΝΟΣ Ο ΝΕΩΤΕΡΟΣ

Meinek. I 411 sq.

ΒΟΥΣΙΡΙΣ

Cf. Meinek. I 57. 413 et huius ed. I 19.

ΓΙΓΑΝΤΕΣ

Gigantes an *Titanes* fabulam inscripserit dubium est. Meinek. I 411. cf. fr. 2. Myrtili fuerunt *Τιτανόπανες*. cf. Cratini ipsius *Titanes*.

1

ἐνθυμεῖ δὲ τῆς γῆς ὡς γλυκὺ
ὄζει, καπνός τ' ἐξέρχετ' εὐωδέστερος;
οἰκεῖ τις ὡς ἔοικεν ἐν τῷ χάσματι
λιβανωτοπώλης ἢ μάγειρος Σικελικός.
[παραπλησίαν ὀσμὴν λέγεις ἀμφοῖν γλυκύς.]

Athenaeus 14, 661 e *ἐκσεμνύνει δὲ τὴν τέχνην* (*τὴν μαγειρικὴν*) *καὶ ὁ νεώτερος Κρατῖνος ἐν τοῖς Γίγασι λέγων κτλ.* 1. *ἐνθυμεῖ* cum interrog. signo post 2 Cobet. N. l. 119] *ἐνθυμει* A. 2. *ἐξέρχεται* A. *εὐωδέστατος* Bergk. R. c. Att. 277. 3. *ἐν* deest in A. 5. *γλυκύς* om. C. totum v. 5 ut Athenaei verba (*λέγει* scribens et *ὁ γλυκὺς Ἀντιφάνης*, cuius ecloga sequitur) a Cratini versibus segregat Dobraeus. — 'loquitur de Gigantum felicitate, quibus et terra et fumus suavissime oleat'. Bergk. non liquet.

2

ὡς σφόδρ' εἶσ' Αἰγυπτιώδεις· Σωχάρης, Παμύλης.

Hesychius *Παμύλης Αἰγύπτιος θεὸς πριαπώδης. Κρατῖνος ὁ νεώτερος Γίγασιν κτλ. σφόδρ' εἶσ' Αἰγυπτιώδεις* K.] *σφοδρῶς ἡ* (i. e. *σφόδρ' εἰσὶν*) *Αἰγυπτιώδης* cod. *Σώχαρις*] *σόχαρ..* cod. *Παμύλης*] *παλμύλης* cod. — Photius *Παμύλης· Αἰγύπτιος θεὸς πριαπώδης.* et 592, 2 *ἐνομίζοντο δὲ* (*οἱ Τιτᾶνες*) *τῶν πριαπωδῶν θεῶν εἶναι.* Eustath. 985, 51 *ὁ κίναιδος καὶ πειώλης* (*Παμύλης* an *πριαπώδης*?) *Τιτὰν σκωπτικῶς λέγονται.* cf. Iablonski Opusc. I 192. Wyttenb. Plut. Mor. 355 e. Parthey Plut. Is. Os. p. 191 (M. Schmidt).

repetit quisquis loquitur quae ab altero audierat. 'quam valde hi omnes Aegyptiam originem redolent: Sochares, Paamyles'. cf. Arist. Nub. 680.

ΘΗΡΑΜΕΝΗΣ

Quis hoc nomine designetur incertum est. Meinek. I 411. 12.

3

Athenaeus 4, 177a χρῆσθαι δ' αὐτοῖς (τοῖς ἐλύμοις αὐλοῖς) καὶ Κυπρίους φησὶ Κρατῖνος ὁ νεώτερος ἐν Θηραμένει (θηραμένηι A). cf. Call. 18.

ΟΜΦΑΛΗ

Cf. Meinek. I 412 et Cratin. fr. 241.

4

πίνειν μένοντα τὸν καλῶς εὐδαίμονα
κρεῖττον· μάχαι δ' ἄλλοισι καὶ πόνοι μέλοι.

Athenaeus 15, 669a κατὰ τὸν νεώτερον Κρατῖνον, ὅς ἐν Ὀμφάλῃ φησίν κτλ. 2. μάχης et πόνου Schweigh. πόνος Bergk. πολέμου G. A. Hirschig. Ann. crit. 9. — Herculis verba videntur esse. ante v. 1 fortasse erant ὡς κατ' οἰκίαν | π. μ. κτλ.

5

ὑμεῖς δ' ἐὰν
ἱππίσκον ἢ τρίμιτον ἔχητε

Pollux 7, 58 ἐν τῇ τοῦ νεωτέρου Κρατίνου Ὀμφάλῃ εἴρηται κτλ., ὡς καὶ ταῦτα εἴδη χιτωνίσκων. non consentit Hesychius ἱππίσκος· ἐπίθεμα κεφαλῆς. ἢ γυναικεῖον κόσμιον. 2. ἱπίσκον A. — versus ut feci facillime dirimuntur. in fine alterius excidisse videtur λήδιον. Herodian. II 542, 1 λῆδος τριβώνιον. Hesych. λήδιον· τριβώνιον εὐτελές. et ληίδιον· εὐτελὲς ἱμάτιον. cf. Menand. 1036 (Mein.). Lobeck. Pathol. el. II 40. — τρίμιτον, Cratet. 34. Lysipp. 3. Aesch. fr. 355 N. Poll. 7, 78.

ΠΥΘΑΓΟΡΙΖΟΥΣΑ

Cum Pythagoristarum inrisio novae comoediae temporibus admodum popularis esset, Cratinus et Alexis etiam Πυθαγορίζουσαν composuerunt. cf. Meinek. I 389.

6

Diog. Laert. 8, 37 ἔσκωψε δὲ αὐτὸν (Πυθαγόραν) Κρατῖνος μὲν ἐν Πυθαγοριζούσῃ πυθαγορικοῖς cod. R. πυθαγορικαῖς cod. Arund. *Pythagorizusa* Aldobr. Suidas Ξενοφάνης· ἔσκωψε δ' αὐτὸν καὶ Κρατῖνος ἐν Πυθαγορίζουσι (sic V). itaque 'fortasse Πυθαγορίζουσι' Mein.

ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΙ

Hac quoque fabula Pythagorei exagitabantur.

7

ἔθος ἐστὶν αὐτοῖς, ἂν τιν' ἰδιώτην ποθὲν
λάβωσιν εἰσελθόντα, διαπειρώμενον
τῆς τῶν λόγων ῥώμης ταράττειν καὶ κυκᾶν
τοῖς ἀντιθέτοις, τοῖς πέρασι, τοῖς παρισώμασιν,
τοῖς ἀποπλάνοις, τοῖς μεγέθεσιν νουβυστικῶς.

Diogenes Laert. 8, 37 *ἀλλὰ καὶ ἐν Ταραντίνοις φησὶν οὕτως κτλ.* Suidas *Ξενοφάνης... καὶ ἐν Ταραντίνοις κτλ.* *ἂν*] *ἐάν* Suid. 2. *διαπειρωμένοις* Scaliger. propter v. 4. 5 malim *διαπειρωμένους*.
3. *ῥώμης*, ut Plat. Protag. 311 b *καὶ ἐγὼ ἀποπειρώμενος τοῦ Ἱπποκράτους τῆς ῥώμης διεσκόπουν αὐτόν.* ceterum quae hic dicuntur multo minus Pythagoreis quam sophistis conveniunt. 4. *πέρας* idem quod *ὁρισμός*, *definitio, παρίσωμα aequalis τῶν κώλων terminatio*, *ἀπόπλανος digressio*, *μέγεθος magnificentia* orationis. 5. *νουβυστικῶς* ut Arist. Vesp. 1294. cf. Eccl. 441.

ΤΙΤΑΝΕΣ

Cf. quae ad *Gigantes* adnotavimus.

8

Κόρυδον τὸν χαλκοτύπον πεφύλαξο,
ἣν μή σοι νομιεῖς αὐτὸν μηδὲν καταλείψειν,
μηδ' ὄψον κοινῇ μετὰ τούτου πώποτε δαίσῃ
τοῦ Κορύδου· προλέγω σοι· ἔχει γὰρ χεῖρα κραταιάν,
χαλκῆν, ἀκάματον, πολὺ κρείττω τοῦ πυρὸς αὐτοῦ.

Athenaeus 6, 241 a c *ἦν δὲ καὶ ὁ Κόρυδος τῶν δι' ὀνόματος παρασίτων. μνημονεύει δ' αὐτοῦ... Κρατῖνος ὁ νεώτερος ἐν Τιτᾶσι κτλ.* 2. *ην μη* A] *εἰ μὴ* Porson. *οὐ μὴ* Lobeck. Phryn. 458, refutatus a Meinekio in ed. mai. recte Emperius Mus. Rhen. I 460 *ἢ μή σοι νομίσῃς*, *aut persuasum habeto eum nihil tibi relicturum esse*, anticipata negatione et cum verbo regente coniuncta. *μηδὲν* B] *μηθὲν* A. 3. *τοῦδ' οὐ πώποτε* Lobeck. *δαὶς ἢ* A.
ex oraculo comice ficto haec excerpta sunt, qualia multa inveniuntur in Equitibus. cf. Horat. Sat. 1, 9, 31 sq. v. 1 fortasse melius cum Mein. *χαλκότυπον*, *ex aere cusum*, i. e. firmum et insatiabilem. cf. Eupol. 162.

ΧΕΙΡΩΝ

Non confundenda cum Cratini maioris *Χείρωσιν*. Meinek. I 412.

9

πολλοστῷ δ' ἔτει
ἐκ τῶν πολεμίων οἴκαδ' ἥκων, ξυγγενεῖς

καὶ φράτερας καὶ δημότας εὑρὼν μόλις,
εἰς τὸ κυλικεῖον ἐνεγράφην· Ζεὺς ἔστι μοι
ἑρκεῖος, ἔστι φράτριος, τὰ τέλη τελῶ.

Athenaeus 11, 460f *Κρατῖνος ὁ νεώτερος ἐν Χείρωνι κτλ.* v. 4 Eustathius 1271, 31 *κυλικεῖον ἡ τῶν κυλίκων σκευοθήκη, οἷον 'μόλις εἰς τὸ κυλικεῖον ἐνεγράφη', ἤγουν εἰς τὸ συμπόσιον, ὡς οἷα πολιτογραφηθείς που.* 1. *ἔτει*] *ἔτι* A. 2. *οἴκαδε* A. *ἥκων* Iacobs. Spec. animadv. ad auct. vet. 111] *ἥκω.* 4. *ἐνεγράφην*] *ἐγράφην* A. *ἐνεγράφη* Eust. 5. *φράτριος* Bergk. R. c. Att. 108] *φρατόριος* A. *φρατέριος* Mein. in Ath.

homo nescio quis post diuturnam absentiam ex hostium terra rediens vix a se gentiles, tribules inventos esse, i. e. aegre sibi contigisse dicit ut ab illis agnosceretur. *εἰς τὸ κυλικεῖον ἐνεγράφην* per iocum et *παρ' ὑπόνοιαν* dicit pro *εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον* (nos *ich wurde ins Seidelbuch eingeschrieben* pro *ins Kirchenbuch*). hominibus enim id genus *τὸ κυλικεῖον* multo et gravius et suavius est ipsa civitate. *τὰ τέλη τελεῖν* Schoemannus Ind. Gryphisv. 1858 p. 7. 8 docuit eum dici, qui quae civibus praestanda sint conferendis tributis aliisque muneribus obeundis probe et iuste praestet conl. C. I. I 101, 25 *τελεῖν αὐτὸν τὰ αὐτὰ τέλη ἐν τῷ δήμῳ, ἅπερ ἂν καὶ Πειραιεῖς.* Dinarch. 2, 17 *εἰ τὰ τέλη τελεῖ.* oppos. 18 *τῶν δ' ἄλλων Ἀθηναίων εἰσφερόντων ἐκ τῶν ἰδίων, οὗτος οὐδὲ τῶν δημοσίων καὶ ὧν ὤφλε τὸ ἀργύριον ἅπαν ἐκτέτικεν.*

ΨΕΥΔΥΠΟΒΟΛΙΜΑΙΟΣ

Cf. Meinek. I 412. 13.

10

ἄνθρωπος εἶ δηλονότι καὶ ψυχὴν ἔχεις;
B. κατὰ μὲν Πλάτων' οὐκ οἶδ', ὑπονοῶ δ' ὧδ' ἔχειν.

Diogenes Laert. 3, 28 *Κρατῖνος Ψευδυποβολιμαίῳ κτλ.* v. 1 Meinekius ita distinguendum censet *A. ἄνθρωπος εἶ; B. δηλονότι. A. καὶ ψυχὴν ἔχεις;* 2. *οἶδ' — ὧδ' ἔχειν* G. Hermann.] *οἶδα — ἔχειν.*

11

βυβλιοθήκη

παρὰ τῷ νεωτέρῳ Κρατίνῳ ἐν Ὑποβολιμαίῳ. Pollux 7, 211. *ἐν Ὑποβολιμαίῳ*] *ἀπεμπολημένη* A. videtur tamen eadem fabula significari, quae alibi *Ψευδυποβολιμαῖος* dicitur. nisi forte *Ἀπημπολημένη* alter fabulae titulus fuit. cf. Arist. Ach. 374. *βυβλ.* K.] *βιβλ.*

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

12

εἰς ἐγγύας τρεῖς εἰσπεσὼν ἀνῃρέθην.

B. οὔπω τότ' ἐν Δελφοῖσιν ἦν τα γράμματα
τὴν ἐγγύην ἄτην λέγοντ'; A. ἦν· ἀλλ' ἐγὼ
φιλέταιρον εἶχον ἦθος.

Schol. Plat. 324 Bekker. et Gregor. Cypr. Leid. 2, 18 *παροιμία ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα ... οἱ δὲ εἶπον αὐτὴν οὐχ οὕτω ἔχειν, ἀλλὰ μόνον ἐγγύη ἄτη. καὶ παρέχουσι μάρτυρα τούτου Κρατῖνον τὸν νεώτερον λέγοντα κτλ.* 1. *τρεῖς*] *τρὶς* Naber. Mnem. nov. VIII 254. *εἰσπεσὼν* Bekker.] *πεσών. ἐμπεσὼν* Iacobs. Add. Ath. 72. 2. *οὔπω τότ'* Bekk.] *οὕτω ποτ'.* 3. *λέγοντ'* add. Buttmann. *ἦν* add. Bekker. 4. *ἦθος* Iacobs. Add. Ath. 282] *ἔθος.* eadem vitia apud Gregorium, ubi cf. Leutsch.

13

καρῖδας ἡ ζὰψ ἐκφέρει κἰχθύδια.

Clemens Alex. Strom. 5, 8, 47 *καλεῖται δ' οὕτως (ζὰψ) ἡ θάλασσα ... Κρατῖνος ὁ νεώτερος κωμικός κτλ. καρῖδας* Sylburg.] *καρίδας* L. crasis qualis est *κἰχθύδια* Atticorum poetarum unum novi exemplum Eurip. Hel. 1024 *χἰκετεύετε.*

14

παρ' Ἀρχεφῶντος ἡδυπότιδας δώδεκα

Athenaeus 11, 469c *Κρατῖνος ὁ νεώτερός φησι κτλ. ἡδυπότιδας* VL atque antea semper Athenaeus] *ἡδυπότια* A. Hesych. *ἡδυπότις· ἔκπωμα ποιόν.* Poll. 6, 96 *καλοῦνται δὲ καὶ ἡδυπότιδες.* de *Archephonte* parasito Machon Athen. 6, 244 b—d.

ΩΦΕΛΙΩΝ

Meinek. I 415.

ΔΕΥΚΑΛΙΩΝ

Solus Suidas commemorat mentionem eius in secundo Athenaei libro fieri dicens. Meinek. I 415. fragmenta non inveniuntur.

ΙΑΛΕΜΟΣ

Cf. quae ad Amphidis *Ialemum* adnotantur.

1

ὠρχοῦντο δ' ὥσπερ καρῖδες ἀνθράκων ἔπι
πηδῶσι κυρταί.

Athenaeus 3, 106a *Ὠφελίων ... ἐν Ἰαλέμῳ κτλ.* sine fabulae auctorisve indicio Eustath. 1220, 54. sic ut supra scripsimus A.

ὠρχοῦντο ὥσπερ Eustath. ὠρχοῦντο δ' ὡς Dindf. ὠρχοῦνθ' ἅπερ Meinek. scrib. ὠρχοῦνθ' ὅπως. nam περ ex prima syllaba vocis καρῖδες ortum videtur. cf. Aristoph. fr. 68.

ΚΑΛΛΑΙΣΧΡΟΣ

Cf. Meinek. I 415 et quae nos ad Theopompi *Callaeschrum* adnotavimus I 738.

2

κυρταὶ δ' ὁμοῦ καρῖδες ἐν ξηρῷ πέδῳ

Athenaeus 3, 106a Ὠφελίων (ωφελλων A) Καλλαίσχρῳ κτλ.

ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ ΜΟΝΟΤΡΟΠΟΣ ΜΟΥΣΑΙ ΣΑΤΥΡΟΙ

A Suida solo commemoratae. Meinek. I 415.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

3

Λιβυκόν τε πέπερι, θυμίαμα, βυβλίον
Πλάτωνος ἐμβρόντητον

Athenaeus 2, 66d ὅτι εἰς τὸ πρόπομα καὶ ταῦτα ἐνεβάλλοντο, πέπερι, φυλλίς, σμύρνα, κύπειρον, μύρον Αἰγύπτιον ... Ὠφελίων κτλ. τε add. Elmsl. βυβλίον (βιβλ.) idem] καὶ βιβλίον. Λιβυκὸν πέπερι καὶ θ., β. Toup. Emend. ι 459. quomodo ea quae in πρόπομα iniciuntur coniungi possint cum libro Platonis in tanta fragmenti brevitate non perspicitur.

4

Athenaeus 2, 43f Εὔβουλος (fr. 135) εὑρετικούς φησι τὸ ὕδωρ ποιεῖν τοὺς πίνοντας αὐτὸ μόνον,

τὸν δ' οἶνον ἡμῶν τῷ φρονεῖν ἐπισκοτεῖν.

τὰ αὐτὰ δ' ἰαμβεῖα καὶ Ὠφελίων φησί.

5

ἐλαίῳ Καρικῷ
ἀλείφεται.

Athenaeus 2, 66. 7 Καρικοῦ (ἐλαίου μνημονεύει) Ὠφελίων κτλ

6

Hesychius Ἶσις· ἔνιοι ὀμνύοντες τὴν Ἶσιν ἐξ ἑτοίμου ἐνόσου ὅθεν Ὠφελίων διὰ τὸ συνεχὲς τῶν νόσων ἐχρήσατο τῇ λέξει. Ὠφελίων Mein.] ὠφελίμων. συνεχὲς Mein.] συνεχός. Iuvenal. 13, *putat esse deos et peierat ... decernat quodcumque volet de corp nostro Isis et irato feriat mea lumina sistro.*

ΝΑΥΣΙΚΡΑΤΗΣ

Inter poetas incertae aetatis rettulit Meinekius, quamquam 'mediae poetis comoediae' adscribendum esse suspicabatur I 495. *Ναυσικράτει τῷ κωμικῷ ὑποκριτῇ* Aeschin. 1, 98, qui fortasse idem est cum poeta. de aetate hodie, si recte ut videtur Koehlerus supplevit I. A. 977 II *Ναυ[σικράτ]ης*, cum nomen eius Mnesimachum inter et Alexim sit positum, dubitari non potest. accedit quod in fr. 1. 2 dicendi genus simillimum est eius, quo in tali re uti solent Antiphanis Alexidisque aequales.

ΝΑΥΚΛΗΡΟΙ

1. 2

. . . δύο μὲν (φασὶν) ἁπαλοὶ καὶ καλοί,
. . . . τοῦ ναυτίλοισι πολλάκις
ἤδη φανέντος πελαγίοις ἐν ἀγκάλαις,
ὃν καὶ τὰ θνητῶν φασιν ἀγγέλλειν πάθη.
B. γλαῦκον λέγεις. A. ἔγνωκας . . . . .
. . . .
. . μετ' αὐτῶν δ' εἰσὶν ἐκπρεπεῖς φύσιν
αἱ ξανθόχρωτες, ἃς κλύδων Αἰξωνικοῖς
πασῶν ἀρίστας ἐν τόποις παιδεύεται·
αἷς καὶ θεὰν τιμῶσι φωσφόρον κόρην,
δείπνων ὅταν πέμπωσι δῶρα ναυτίλοι.
B. τρίγλας λέγεις . . . .
A. γαλακότχρωτα Σικελὸς ὃν πήγνυσ' ὄχλος
. . . .
B. ῥόμβος.

v. 1—5 Athenaeus 7, 296a *Ναυσικράτης Ναυκλήροις κτλ.* v. 6—11 (*λέγεις*) idem 7, 325e *Ναυσικράτης ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐπαινεῖ τὰς Αἰξωνικὰς* (*ἐξωνικὰς* A) *τρίγλας ἐν Ναυκλήροις λέγων οὕτως κτλ.* v. 7—12 idem 7, 330b *Ῥωμαῖοι δὲ καλοῦσι τὴν ψῆτταν ῥόμβον, καὶ ἔστι τὸ ὄνομα Ἑλληνικόν· Ναυσικράτης ἐν Ναυκλήροις. προειπὼν δὲ περὶ γλαύκου τοῦ ἰχθύος ἐπιφέρει κτλ.* unde efficitur duo haec fragmenta proxime inter se afuisse.

1. *φασὶν* A] *φησὶν* VL, quod Athenaei esse creditur. 2. **ἐπώνυμοι** supplent Iacobs. Add. Ath. 174 et Porson. Append. Toup. 477. *παῖδες θεοῦ* Dobr. Adv. II 315. 6. *μετ' αὐτὸν* Mein. 7. *Αἰξωνικοῖς* K.] *ἐξωνικὸς* A utrubique. 8. *ἐν τόπυις* A 325] *ἐντόπους* A 330. 11. *τρίγλας* A 325] *τρίγλαν* A 330. 12. *χαλακτοχρῶτα* et *πήγνυσοχλος* A. 11—13. discriptio versuum et

personarum Cobeti est N. l. 25. 6. usquequaque vestigia adparent orationis in cothurnos adsurgentis. unde v. 9 *θεάν*. cf. Cobet. N. l. 26. — Sphingocarionem aliquem, coquum sine dubio, audire mihi videor, piscium quos emit non nomina proferentem, sed naturam illis verborum ambagibus et involucris describentem, quibus tunc spectatores mirifice delectabantur. cf. Antiphan. 52 et Mein. I 292 sq. ei alter se intellexisse dicta eius breviter significat. itaque Nausicrates sic mihi scripsisse videtur: (*καὶ νὴ*) *Δί' ἡμῖν* (*εἰσιν*) *ἁπαλοὶ καὶ καλοί·* | *ὁ μὲν θεοῦ* (vel *δαίμονος ὁ μὲν*) *τοῦ ν.* — *ἔγνωκας* ... | *εἶτα μετὰ τοῦτον δ' εἰσὶν ἐκπρ.* — *Αἰξωνικοῖς* — *ἐν πόροις* — *ναυτίλοι.* | *B. τρίγλας λ.* ... | *A. γαλακτόχρως τε Σικελὸς ὃν π. ὄχλος* | ... (deest versus) | *B. ῥόμβος.*

2. *glaucus piscis* dicitur nomen accepisse a *Glauco* daemone vel deo *marino*, de quo cf. Preller. Myth. gr.[2] I 478 sq. Hesych. *ἔξω Γλαῦκε.* Append. prov. 2, 72 cum eis quae Leutschius adnotavit et Eubul. 44. 7. cf. Cratin. 221. Bursian. Geogr. gr. I 360. 1. 9. Athen. 7, 325a *τῇ δὲ Ἑκάτῃ ἀποδίδοται ἡ τρίγλη διὰ τὴν τῆς ὀνομασίας κοινότητα. τριοδῖτις γὰρ .. καὶ ταῖς τριακάσι δὲ αὐτῇ τὰ δεῖπνα φέρουσι.* cd *Ἀθήνησι δὲ καὶ τόπος τις Τρίγλα καλεῖται. καὶ αὐτόθι ἐστὶν ἀνάθημα τῇ Ἑκάτῃ Τριγλανθίνῃ.* cf. Chariclid. 1 et Preller. Myth. gr.[2] I 246 sq. 12. haec nemo dum explicavit.

ΠΕΡΣΙΣ

Persicam mulierem intellegendam esse arbitratur Meinek. I 495. cf. 497.

3

ἐν τῇ γὰρ Ἀττικῇ τίς εἶδε πώποτε
λέοντας ἢ τοιοῦτον ἕτερον θηρίον;
οὗ δασύποδ' εὑρεῖν ἐστιν οὐχὶ ῥᾴδιον.

Athenaeus 9, 399ef *Ναυσικράτης* (sic Grotius Excerpt. 879, *ναυκράτης* A) *ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Περσίδι* (*πέρσιδι* A) *σπανίως, φησίν, ἔστιν εὑρεῖν δασύποδα περὶ τὴν Ἀττικήν. λέγει δὲ ὧδε κτλ.* 2. *ἤ τι τοιοῦτον* C. 3. *οὐ δασυποδ'* A.

Meinekii opinionem Menandrum (cf. fr. 824 Mein.) a Nausicrate perstringi suspicantis refutavit M. Haupt. Opusc. II 94. de conlocatione particulae negativae cf. quae adnotavi ad Arist. Nub. 687.

ΕΥΦΑΝΗΣ

Poeta antehac ignotus. in indice comicorum (U. Koehler I. A. n. 977) post Nausicratem commemoratur.

ΠΥΡΑΥΝΟΣ

Cf. quae ad Aristophontis *Πύραυνον* adnotantur.

1

ἐς κόρακας· ἥξω φέρων τε δεῦρο τὸν Πάρνηθ' ὅλον.

Stephanus Byzant. *Πάρνης· τὸ ὄρος τῆς Ἀττικῆς. τοῦτο καὶ ἀρσενικῶς λέγεται. ἐνφανὴς* (sic RV) *ἐν πυραύνῳ κτλ. Ἀντιφάνης* Mein., *Ἄμφις* Fritzschius; sed recte Koehlerus *Εὐφάνης. τε*] *γε* Mein. *Πάρνηθα* AP[r], *Πάρνηθὸς* RV. *τὸν Πάρνηθ' ὅλον* magnum lignorum acervum dicit. cf. Arist. Ach. 347, ubi cum Bentleio scribendum *Παρνήθιοι. θηλυκῶς ἡ Πάρνης* Arist. Nub. 323 al.

ΑΛΕΞΙΣ

Meinek. I 374 sq. Droysen. Hellenism. II 242 n. 165.

ΑΓΚΥΛΙΩΝ

Fortasse Ol. 106 scripta. cf. Mein. I 359. 381 et quae ad Eubuli *Ancylionem* adnotavimus.

1

λέγεις περὶ ὧν οὐκ οἶσθα· συγγενοῦ τρέχων
Πλάτωνι, καὶ γνώσει λίτρον καὶ κρόμμυον.

Diogenes Laert. 3, 27 *Ἄλεξις . . . ἐν Ἀγκυλίωνι κτλ. συγγενοῦ* Cobet. N. l. 284] *συγγενῶς.* cf. Plat. com. 128 cum eis quae adnotavimus. *λίτρον καὶ κρόμμυον* eodem ioco quo Epicrat. 9 Platonis discipuli quae sit cucurbitae natura quaerunt.

ΑΓΩΝΙΣ Η ΙΠΠΙΣΚΟΣ

Circiter Ol. 109 actam esse cum Clintono Fast. Hell. 127 Meinekius statuit I 386. 7. — Suid. *Ἀγωνίς· ὄνομα ἑταίρας.* Cicero Divinat. in Q. Caec. 17, 55 *Agonis quaedam est Lilybaetana, liberta Veneris Erycinae.* de *ἱππίσκῳ* cf. Cratin. min. 5.

2

ἀπήντων τῷ ξένῳ,
εἰς τὴν κατάλυσιν ησονην αἴθων ἀνήρ·
τοῖς παισί τ' εἶπα, δύο γὰρ ἦγον οἴκοθεν,
τἀκπώματ' εἰς τὸ φανερὸν ἐκνενιτρωμένα
θεῖναι. κύαθος δ' ἦν ἀργυροῦς, τἀκπώματα
ἦγεν δύο δραχμάς, κυμβίον δὲ τέτταρας

ἴσως ἑτέρας, ψυκτηρίδιόν τε δέκ' ὀβολούς,
Φιλιππίδου λεπτότερον. Β. ἀλλὰ ταῦθ' ὅλως
πρὸς ἀλαζονείαν οὐ κακῶς νενοημέν' ἦν.

v. 1—8 (*λεπτότερον*) Athenaeus 11, 502. 3 *Ἄλεξις ἐν Ἱππίσκῳ ψυκτηρίδιον καλεῖ διὰ τούτων κτλ.* v. 3 sq. idem 6, 230b *Ἄλεξις ἐν Ἱππίσκῳ νεανίσκον παράγων ἐρῶντα καὶ ἐπιδεικνύμενον τὸν πλοῦτον τῇ ἐρωμένῃ ταῦτα ποιεῖ λέγοντα κτλ.* 2. sic A. *ᾗ συνῆν* Grotius Excerpt. 557. *ἦγον. ἦν δ'* Mein. *οὗ συνῆν Ἀγωνίδι* Herw. Mnem. nov. VI 68. 3. *παισί* A 502] *πᾶσι* A 230. 5. *τἀκπώματα* A 230] *τ' ἐκπώματ'* A 502. 6. *τέτταρας ἴσως ἑτέρας* A 230] *τέτταρας* A 502. cf. Philet. 9, 1. 2. 7. *ψυκτηρίδιόν τε* A 503 (*δὲ* Schweigh.)] *ψυκτηρίδιον* 230. *δέκ'* A 230] *δύ'* 503. v. 8. 9 ex 230 poetae contra Meinekium (Menand. p. 130) reddidit Cobet. N. l. 361. quod praetermisit Kaibelius Herm. XVIIII 259, pro *τέτταρας ἴσως ἑτέρας* scribens *δύ' ἑτέρας.* *νενοημένα* Athen.

narrat amator Agonidis, quomodo ipsam cum nescio quo homine (*τῷ ξένῳ*) in deversorio et exceperit et deceperit. Agonidem adfuisse ipse Athenaeus testatur. v. 2 scribo *εἰς τὴν κατάλυσιν ἦγον, ἣν ἐθεωσάμην, quam sulfuris suffitu purgandam curaveram.* cf. Hom. Od. 22, 494. 23, 50. Plin. N. h. 35, 177. Schoemann. Ant. gr.² II 352 et de forma (pro *ἐθειωσ.*) Ararot. 12. Hesych. *θεώματα· τὰ περικαθαρτήρια. αἴθων* apud comicos non invenitur nisi ubi Homerum imitantur, Arist. Pac. 1328. Hermipp. 46, 7. — de *Philippide* cf. 144.

3

ὦ μῆτερ, ἱκετεύω σε, μὴ 'πίσειέ μοι
τὸν Μισγόλαν· οὐ γὰρ κιθαρῳδός εἰμ' ἐγώ.

Athenaeus 8, 339c *Ἄλεξις ἐν Ἀγωνίδι ἢ Ἱππίσκῳ κτλ.* 1. *'πίσειε* VL] *πείσειε* A. Eurip. Or. 255 *ὦ μῆτερ, ἱκετεύω σε, μὴ 'πίσειέ μοι τὰς αἱματωποὺς καὶ δρακοντώδεις κόρας· αὗται γάρ, αὗται πλησίον θρώσκουσί μου.* de *Misgola,* citharoedorum amatore, cf. Antiphan. 26, 14.

4

ὁ τρίτος οὗτος δ' ἔχει
σύκων κυλιστὸν στέφανον· ἀλλ' ἔχαιρε καὶ
ζῶν τοῖς τοιούτοις.

Athenaeus 15, 678e *εὑρίσκω δὲ καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς κυλιστόν τινα καλούμενον στέφανον ... Ἄλεξις ἐν Ἀγωνίδι ἢ Ἱππίσκῳ* (*ἱππίσκω* A) *κτλ.* 1. *οὗτος δ'* Mein.] *δ' οὗτος* A. 'mortuorum quorundam hominum imagines contemplari videntur. verba *ἀλλ' ἔχαιρε κτλ.* fortasse alteri interlocutori tribuenda sunt' Mein. cf. Cobet. N. l. 20. 1. Nicander Athen. 678 f *ἐκκύλιστοι στέφανοι καὶ μάλιστα οἱ ἐκ ῥόδων.* cf. 272, 5. 207. Archipp. 40. Eubul. 73.

5

μεστὴν ἀκράτου θηρίκλειον ἔσπασεν
κοίλην ὑπερθύουσαν.

Athenaeus 11, 471e Ἄλεξις . . . ἐν Ἱππίσκῳ (ηπακωι A) κτλ. 2. ὑπερβρύουσαν Sylburg. ὑπεραφρίζουσαν (Eubul. 56, 2. Aristophont. 14, 3) vel ὑπερζέουσαν Herwerd. Obs. crit. 66. 7. 'sed quidni poculum vino plenum dicatur *superaestuare*?' Mein. Anal. Ath. 217.

6

Athenaeus 3, 120b Φειδίππου δέ, καὶ γὰρ οὗτος ταριχοπώλης, Ἄλεξις (μνημονεύει) ἐν Ἱππίσκῳ. cf. 218. Timocl. 21, 5.

ΑΔΕΛΦΟΙ

De tempore cf. quae ad Antiphanis Νεοττίδα adnotantur.

7

ἐγὼ δέδωκα γάρ τι ταύταις; εἰπέ μοι.
B. οὐκ ἀλλ' ἀπέδωκας ἐνέχυρον δήπου λαβών.

Athenaeus 6, 223f Ἄλεξις . . . ἐν Ἀδελφοῖς κτλ. 1. ἐγὼ οὐκ ἔδωκα G. A. Hirschig. Annot. crit. 9. cuius emendationis necessitatem auctor eis quae adnotavit mihi quidem nequaquam probavit. — cf. 209. Antiphan. 169.

ΑΙΠΟΛΟΙ

Cf. Mein. I 396. 488.

8

Suidas τὰ τρία τῶν εἰς θάνατον· τοῖς εἰς θάνατον κατακριθεῖσι τρία παρετίθουν, ξίφος, βρόχον, κώνειον. . .μέμνηται Ἄλεξις ἐν Αἰπόλοις. Zenobius 6, 11 τὰ τρία τῶν εἰς τὸν θάνατον· μέμνηται ταύτης Ἀλέξανδρος ἐν Αἰπόλοις. Ἀναξανδρίδης Hemsterhus. Arist. Plut. p. 324, Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλός Th. Canterus. sed Zenobius Milleri (Mélanges 355. 6) recte Ἄλεξις. de proverbio cf. Aristoph. fr. 549.

ΑΙΣΩΠΟΣ

De tempore cf. Meinek. 381—390.

9

κομψόν γε τοῦτ' ἐστὶν παρ' ὑμῖν, ὦ Σόλων,
ἐν ταῖς Ἀθήναις, δεξιῶς θ' εὑρημένον.
Σ. τὸ ποῖον; Α. ἐν τοῖς συμποσίοις οὐ πίνετε
ἄκρατον. Σ. οὐ γὰρ ῥᾴδιον· πωλοῦσι γὰρ

ἐν ταῖς ἁμάξαις εὐθέως κεκραμένον,
οὐχ ἵνα τι κερδαίνωσι, τῶν δ' ὠνουμένων
προνοούμενοι, τοῦ τὰς κεφαλὰς ὑγιεῖς ἔχειν
ἐκ κραιπάλης. τοῦτ' ἔσθ', ὁρᾷς, Ἑλληνικὸς
πότος, μετρίοισι χρωμένους ποτηρίοις
λαλεῖν τι καὶ ληρεῖν πρὸς αὑτοὺς ἡδέως·
τὸ μὲν γὰρ ἕτερον λουτρόν ἐστιν, οὐ πότος,
ψυκτῆρι πίνειν καὶ κάδοις. Α. θάνατος μὲν οὖν.

Athenaeus 10, 431 d *Λύσανδρος ὁ Σπαρτιάτης τὸν οἶνον ὑδαρῆ πωλούντων τῶν καπήλων ἐν τῷ στρατοπέδῳ, κεκραμένον ἐκέλευσεν αὐτὸν πωλεῖν, ἵν' αὐτὸν ἀκρατέστερον ὠνοῖντο. τὸ παραπλήσιον καὶ Ἄλεξις εἴρηκεν ἐν Αἰσώπῳ οὕτως κτλ.* 1. *ἐστὶ* A. *ὦ Σόλων* hic VL, initio v. 3 A. 3. *συμποσίοισιν* et *πίνεται* A. 5. *ἐν*] *ἐπὶ*? 9. *ποτυς* et *χρώμενος* A. *τρόπος* pro *πότος* Naber. Mnem. nov. VIII 254. 10. *αὑτοὺς* 'i. e. *ἀλλήλους*' Mein.] *αὐτοὺς* A. 11. *λουτρον* et *ποτος* A. 12. *B.* add. Herwerd. Nov. add. crit. 30.

4. *ὤνιον* pro *ῥᾴδιον* G. A. Hirschig. Ann. crit. 9. debebat certe *ὤνιος* (*ὁ ἄκρατος*). sed *ῥᾴδιον* rectissime dictum: non facile est merum bibere, quia iam mixtum venumdant. 5. Pollux 7, 192 *ἐπίπρασκον..τὸ γλεῦκος ἐφ' ἁμαξῶν εἰς τὴν ἀγορὰν κομίζοντες.* 7. *προνοούμενοι* primum cum *τῶν ὠνουμένων* coniungitur, deinde per *ἐπεξήγησιν* additur *τοῦ — ἔχειν*. 8. Bekker. Anecd. 45, 13 (attulit Mein.) *κραιπάλη· ἡ ἀφ' ἑσπέρας ἄχρι εἰς ὄρθρον πόσις.* 10. *λαλεῖν τι καὶ ληρεῖν* poetam scripsisse non credo, sed *ᾄδειν τι κτλ.* — scaenam fabulae Athenis non fuisse ex verbis *παρ' ὑμῖν κτλ.* v. 1. 2 concludit Grauertus De Aesopo 29, non recte: cf. Arist. Ach. 729. 829. Lys. 170.

ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΣ

10

ἡμίκακον

Ἄλεξις Αἰχμαλώτῳ. Bekker. Anecd. 98, 13. *ἐκμαλώτῳ* cod. — *ἡμικάκως* Arist. Thesm. 449. cf. Poll. 6, 161.

ΑΛΕΙΠΤΡΙΑ

Cf. quae ad Antiphanis *Ἀλείπτριαν* adnotavimus.

ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΟΣ

Fuit etiam Amphidis *Ἀμπελουργός*. quo iure Meinekius I 397 Alexidi eam abnegandam censeat non intellego.

11

ἀναδενδράς

Ἄλεξις Ἀμπελουργῷ. Bekker. Anecd. 82, 4. cf. Pherecr. 109.

12

ἀπολογηθῆναι

ἀντὶ τοῦ ἀπολογήσασθαι. Ἄλεξις Ἀμπελουργῷ. Bekker. Anecd. 82, 5.

ΑΜΦΩΤΙΣ

Pollux 10, 75 εἶεν δ' ἂν καὶ ἀμφωτίδες ἐκ τῶν σκευῶν..εἰπόντος..ἐν Κερκύονι Αἰσχύλου (fr. 97 N.) ἀμφωτίδες τοι τοῖς ἐνωτίοις πέλας. Ἀλέξιδος δὲ καὶ δρᾶμα Ἀμφωτίς. Hesych. ἀμφώτιδες· ἃς ἔχουσιν οἱ παλαισταὶ περὶ τοῖς ὠσίν. Eustath. 1324, 88 ἀμφώτιδες κατὰ Παυσανίαν, ἃς οἱ παλαισταὶ παρὰ τοῖς ὠσὶν εἶχον. ἄλλως δέ γε καὶ ἐκπώματος εἶδος αἱ ἀμφώτιδες. Athen. 11, 783 d ἀμφωτίς· ξύλινον ποτήριον, ᾧ χρῆσθαι τοὺς ἀγροίκους Φιλητᾶς φησι τοὺς ἀμέλγοντας εἰς αὐτὸ καὶ οὕτω πίνοντας. utra ἀμφωτίς fabulae nomen dederit ignoramus. neque de accentu constat. Mein. I 396. 7.

13

ὀνοκόπος

τῶν τοὺς ἀλέτωνας τῶνδε κοπτόντων ὄνους.

Pollux 7, 20 τὸν δὲ νῦν μυλοκόπον ὀνοκόπον Ἄλεξις εἴρηκεν ἐν Ἀμφωτίδι κτλ. 2. ἀλέτωνας] ἀλέκτονας A. τῶνδε] τούσδε Mein. 'ὀνοκόπος, eorum unus qui molares istos lapides caedunt. Xenoph. Anab. 1, 5, 5 ὄνους ἀλέτας.' Mein. — cf. 204.

14

μετάβα

ὥσπερ καὶ ἀνάβα καὶ κατάβα. Ἄλεξις Ἀμφωτίδι. Bekker. Anecd. 108, 10. cf. Arist. Vesp. 979. Ran. 35.

ΑΝΤΕΙΑ

Cf. Meinek. I 32. 322. 377. 393 et quae ad Antiphanis *Anteam* nos adnotavimus.

ΑΠΕΓΛΑΥΚΩΜΕΝΟΣ

Hominem in Glaucum commutatum Casaubonus, glaucomate adfectum Meinekius interpretatur I 397. *Caerulatum* vertit Grotius. *Glaucoma* fabula fuit Cn. Naevii. cf. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² 15. — Timoleontem ἀπογλαυκωθῆναι τὴν ὄψιν narrat Plutarchus Tim. 37. idoneam comoediae fabulam habeas, si simulasse aliquem γλαύκωμα et familiarium servorumque animos ea ratione examinavisse statuas.

15

παρ' ἐμοῦ δ', ἐὰν μὴ καθ' ἓν ἕκαστον πάντα δῷς,
χαλκοῦ μέρος δωδέκατον οὐκ ἂν ἀπολάβοις.

Β. δίκαιος ὁ λόγος. Α. ἀβάκιον, ψῆφον· λέγε.
Β. ἔστ' ὠμοτάριχος πέντε χαλκῶν. Α. λέγ' ἕτερον.
Β. μῦς ἑπτὰ χαλκῶν. Α. οὐδὲν ἀσεβεῖς οὐδέπω.
λέγε. Β. τῶν ἐχίνων ὀβολός. Α. ἁγνεύεις ἔτι.
Β. ἆρ' ἦν μετὰ ταῦθ' ἡ ῥάφανος ἣν ἐβοᾶτε; Α. ναί·
χρηστὴ γὰρ ἦν. Β. ἔδωκα ταύτης δύ' ὀβολούς.
Α. τί γὰρ ἐβοῶμεν; Β. τὸ κύβιον τριωβόλου.
Α. ὀνεῖν κεχειρῶν γε οὐκ ἐπράξατ' οὐδὲ ἕν.
Β. οὐκ οἶσθας, ὦ μακάριε, τὴν ἀγοράν, ὅτι
κατεδηδόκασι τὰ λάχαν' αἱ τρωξαλλίδες.
Α. διὰ τοῦτο τὸ τάριχος τέθεικας διπλασίου;
Β. ὁ ταριχοπώλης ἐστίν· ἐλθὼν πυνθάνου.
γόγγρος δέκ' ὀβολῶν. Α. οὐχὶ πολλοῦ. λέγ' ἕτερον.
Β. τὸν ὀπτὸν ἰχθὺν ἐπριάμην δραχμῆς. Α. παπαῖ,
ὥσπερ πυρετὸς ἀνῆκεν, εἶτ' ἐν ἐπιτέλει.
Β. πρόσθες τὸν οἶνον, ὃν μεθυόντων προσέλαβον
ὑμῶν, χόας τρεῖς, δέκ' ὀβολῶν ὁ χοῦς.

Athenaeus 3, 117 e *ἐν τῷ Ἀπεγλαυκωμένῳ* (*ἀπευγλ.* A) ***συμβολάς τις ἀπαιτούμενός** φησι κτλ.* v. 4 Athen. 3, 117 c *ὠμοτάριχον δέ τινα κέκληκεν **Ἄλεξις** ἐν Ἀπεγλαυκωμένῳ* (*ἀπευγλ.* A). 1. *δῷς*] *δ' ὡς* A. *θῇς* Mein. ed. mai. *ἐὰν* | *μή μοι καταλέγῃς καθ' ἓν ἕκαστον πάνθ' ἁπλῶς* Dobr. Adv. II 303. 3. *ψήφους* Mein. *λέγε. ἔστ'* VL] *λέγεσθαι* A. 6. *ἔτι*] *ὅτι* A. 7. *ἐβοᾶτε· Α. ναί* Kidd. Pors. Misc. 236] *ἐβοᾶτ' εἶναι* A. *ἣ 'πεβοᾶτε* Mein. Anal. Ath. 55. 9. *τριωβόλους* A. 10. *ὅλοιο· σίσαρον δ' οὐκ ἐπέθηκας οὐδὲ ἕν* Mein. Anal. 12. *κατεδηδόκασιν* et *λάχανα* A, omittens *αἱ*, add. a Dindorfio. 13. *τὸ* add. Schweigh. 17. *εἶτ' ἐπέτεινε δή* Iacobs. Add. Ath. 82. *εἶτ' ἐπέτεινεν αὖ* Dobr. Adv. II 303. *ἀνῆκ', ἐπέτεινε δ' ἐπὶ τέλει* Mein. ed. mai., *πυρετὸς ἀνῆκεν, εἶτ' ἐπέτεινεν ἐπὶ τέλει*, deleto *ὥσπερ* Anal. Athen. 55. 18. *ὃν* om. A. 19. *ὄχους* A.

ἀπαιτούμενον τὰς συμβολάς recte Schweighaeuserus interpretatur eum a quo poscebantur symbolae, i. e. eum qui eas a singulis sodalibus acceperat ut nomine omnium pretium epularum cauponi coquove persolveret. is ad rationem subducendam v. 3 *tabulam et calculos* postulat. 3. cf. Aristoph. Ran. 623. 637. 5. ***μῦς***, ut tunc iam etiam *ἰχθῦς* pro *ἰχθύες*. dicuntur etiam ***μύακες***. Epicharm. Athen. 3, 85 d. Speusipp. Athen. 86 d. 7. ***ἐβοᾶτε***, ut *ἀναβοᾶν τὴν εὐπυγίαν* 98, 11. 12. 13. *τὸ τάριχος*, i. e. *τὸ **κύβιον*** v. 9. 17. Hippocr. Affect. int. II 217 Lind. *ἀνῆκεν ὁ πόνος, καὶ αὖθις ἐπέλαβεν ὀξὺς δι' ὀλίγου.*

1. *καθ' ἓν ἕκαστον πάντα* nemo umquam comicus coniunxit:

scribendum ἐὰν μὴ καθ' ἓν ἕκαστον καταμάθω. 10. ἄνευ γε χλωρῶν, ὧν ἐπεπάσατ' οὐδὲ ἕν. cybium adparaverat coquus cum administris nihil addens τῶν χλωρῶν ἡδυσμάτων. qua de re excusat fori inopiam, omnia id genus ab erucis consumpta dicens. cf. 84, 5. 127. 17. εἶτ' ἐπενετάθη?

16

τοὺς μὲν στρατηγοὺς τὰς ὀφρῦς ἐπὰν ἴδω
ἀνεσπακότας, δεινὸν μὲν ἡγοῦμαι ποιεῖν,
οὐ πάνυ τι θαυμάζω δὲ προτετιμημένους
ὑπὸ τῆς πόλεως μεῖζόν τι τῶν ἄλλων φρονεῖν.
τοὺς δ' ἰχθυοπώλας τοὺς κάκιστ' ἀπολουμένους
ἐπὰν ἴδω κάτω βλέποντας, τὰς δ' ὀφρῦς
ἔχοντας ἐπάνω τῆς κορυφῆς, ἀποπνίγομαι.
ἐὰν δ' ἐρωτήσῃς 'πόσου τοὺς κεστρέας
πωλεῖς δύ' ὄντας;' 'δέκ' ὀβολῶν' φησίν. 'βαρύ·
ὀκτὼ λάβοις ἄν;' 'εἴπερ ὠνεῖ τὸν ἕτερον.'
'ὦ 'τάν, λαβὲ καὶ μὴ παῖζε.' 'τοσουδί; παράτρεχε.'
ταῦτ' οὐχὶ πικρότερ' ἐστὶν αὐτῆς τῆς χολῆς;

Athenaeus 6, 224 f Ἄλεξις Ἀπεγλαυκωμένῳ κτλ. 2. ποεῖν A. an παθεῖν? 4. μεῖζόν τι Wakefield. Silv. crit. II 71] μείζω A. 5. δὲ A. 8. δ' B] τ' A. ἐρωτήσῃς C] ἐρωτήσας A. ἐρωτήσω Dindf. in adnot. 9. φησί A. 11. τὰν A. τοσουδί Dobr. Arist. Plut. 361 p. 44] τοὺς οὐδεὶ A. τόσου δεῖ Coraes.

11. versum pravissima caesura elumbem ab Alexide scriptum esse numquam adducar ut credam. fortasse λαβέ, μὴ παίσῃς. τοσουδί, *tam vili pretio?* interrogat cetarius; *abi in malam crucem.* — cf. Amphid. 30.

17. 18

. . . . . καὶ γάρ ἑψητοί τινες
παρῆσαν ἡμῖν δαιδάλεοί πως . . . .
. . . .
τῶν οὖν κορακίνων πεῖραν οὐχὶ λαμβάνεις;
. . . . οὐδὲ τριχίδων, οὐδ' οἷον ἑψητῶν τινων;

Athenaeus 7, 301 a b Ἄλεξις ἐν Ἀπεγλαυκωμένῳ· καὶ γάρ — πως. τὰ γὰρ καλὰ πάντα Δαιδάλου καλοῦσιν ἔργα. καὶ πάλιν· τῶν οὖν κτλ. Eustathius 1169, 12 Δαιδάλου γὰρ ἐκάλουν ἔργον πᾶν τὸ καλόν. διὸ καὶ Ἄλεξίς φησιν ὡς ἑψητοί τινες παρῆσαν δαιδάλεοί πως, ἤγουν καλοί. verba τὰ γὰρ καλὰ — ἔργα ab Alexideis seclusit Meinekius. 2. δαιδαλαῖοι πως A. Reisig. Coniect. 131 παρῆσαν ἡμῖν δαιδάλεοι, νὴ τὸν Δία. *B.* πῶς δαιδάλεοι; *A.* τὰ γὰρ

καλὰ πάντα Δαιδάλου καλοῦσιν ἔργα. Herodian. II 909, 7 *τὸ μέντοι δαιδάλεος τρίτην ἀπὸ τέλους ἔχει τὴν ὀξεῖαν.* 3. *λαμβάνεις*] *λ* in rasura maiore m.[1] A. an *οὐκ ἐλάμβανες;* 4. *οὐδ' οἷον*, ut 201, 4. Phrynich. Epit. 372 *οὐχ οἷον ὀργίζομαι· κίβδηλον ἐσχάτως... λέγειν δὲ χρὴ οὐ δήπου.* Bekker. Anecd. 110, 13 *οὐχ οἷον ὀρ(γ)ίζομαι καὶ τὰ ὅμοια. σὺ δέ· πολὺ ἀπέχω τοῦ ὀρ(γ)ίζεσθαι.* (*ὀργ.* pro *ὀρ.* Lob.). *ἑψητοί, κορακῖνοι, τριχίδες* sunt pisces vilissimi. Eupol. 5. 154. Aristoph. fr. 52. Eq. 662. Pherecr. 56.

ΑΠΟΒΑΤΗΣ

'Ex prioribus poetae fabulis fuisse videtur' (Mein. I 380. 1), scripta circiter Ol. 103. Bekker. Anecd. 198, 11 *ἀποβατῶ· ἀγῶνος ὄνομα, ἐν ᾧ οἱ ἔμπειροι τοῦ ἐλαύνειν ἅρματα ἅμα θεόντων τῶν ἵππων ἀνέβαινον διὰ τοῦ τροχοῦ ἐπὶ τὸν δίφρον καὶ πάλιν κατέβαινον ἀπταίστως· καὶ ἦν τὸ ἀγώνισμα πεζοῦ ἅμα καὶ ἱππέως.* et 426, 30 *ἀποβατῶν ἀγών· οὗτος ὁ ἀγὼν ἤγετο τῇ Ἀθηνᾷ κτλ.* Harpocrat. 26, 10 *ὁ ἀποβάτης ἱππικόν τι ἀγώνισμα, καὶ ἀποβῆναι τὸ ἀγωνίσασθαι τὸν ἀποβάτην.* similiter Etym. m. 124, 31 et Suidas *ἀποβάτης.* cf. etiam Lycurg. fr. 20 (p. 262). Dinarch. 10, 1 (p. 330). 64, 1 (p. 337 Saupp.). Plutarch. Phocion. 20 *Φῶκον δὲ τὸν υἱὸν βουλόμενον ἀγωνίσασθαι Παναθηναίοις ἀποβάτην ἀφῆκεν. καὶ γὰρ ἦν ἄλλως φιλοπότης καὶ ἄτακτος ὁ νεανίσκος. νικήσαντος δὲ καὶ πολλῶν αἰτουμένων ἑστιᾶσαι τὰ νικητήρια, τοὺς ἄλλους Φωκίων παραιτησάμενος ἑνὶ τὴν φιλοτιμίαν ταύτην συνεχώρησεν κτλ.* perverse eadem narrat Athenaeus 4, 168. 9. hoc ipsum certamen Alexidi comoediae scribendae occasionem praebuisse arbitror, ut *Autolyci* victoria praebuit Eupolidi. *Ἀποβάτης* est etiam Diphili. similes tituli sunt *Παγκρατιαστής* Alexidis, Theophili, Philemonis, *Ἰσθμιονίκης* Mnesimachi, *Πένταθλος* Xenarchi.

19

Χορόνικος ὁ ποιητὴς ὁδί.
B. τίνων ποιητὴς ᾀσμάτων; A. σεμνῶν πάνυ.
B. τί πρὸς τὸν Ἀργᾶν οὗτος; A. ἡμέρας δρόμῳ
κρείττων.

Athenaeus 14, 638 c *τοῦ Ἀργᾶ μνημονεύει Ἄλεξις ἐν Ἀποβάτῃ οὕτως κτλ.* Eustathius 1226, 15 *ὁ συγκρίνας ᾀσμάτων σεμνῶν ποιητήν τινα πρὸς ἕτερον τοιοῦτον τοπικώτερον* (*κωμικώτερον* ?) *καὶ εἰπὼν κρείττω ἐκεῖνον εἶναι ἡμέρας δρόμῳ. Ἄλεξις δὲ λέγεται* (!) *εἶναι ὁ τοῦτο γράψας.* 1. *ὁ* om. A. 3. *τι* A. *Choronicus* aliunde non cognitus. fortasse nomen est fictum, ut Agoracritus Aristophanis. de *Arga* cf. Anaxandrid. 15, et de comparatione Arist. Nub. 430. Ran. 91.

ΑΠΟΚΟΠΤΟΜΕΝΟΣ

Vel *Ἀποκοπτομένη*. Meinek. I 397. an *Ἀποκοιμώμενος*? cf. Eupol. 208. nam quid sit *Ἀποκοπτόμενος* nescio, nisi forte Amor intellegitur *τὰ πτερὰ ἀποκοπτόμενος ὑφ' ἑταίρας*. cf. Aristophont. 11, 5.

20

λέγεται γὰρ λόγος
ὑπὸ τῶν σοφιστῶν, μὴ πέτεσθαι τὸν θεὸν
τὸν Ἔρωτα, τοὺς δ' ἐρῶντας· αἰτίαν δ' ἔχειν
ἐκεῖνον ἄλλως, ἠγνοηκότας δὲ τοὺς
γραφεῖς ἔχοντα πτέρυγας αὐτὸν ζωγραφεῖν.

Athenaeus 13, 562 d *Ἄλεξις ἐν Ἀποκοπτομένῳ κτλ.* Eustathius 987, 25 *Ἄλεξις δὲ οὐ τὸν Ἔρωτα πέτεσθαι λέγει, ἀλλὰ τοὺς ἐρῶντας.* 3. *ἄλλως αἰτίαν ἔχειν*, i. e. perperam alatum putari. cf. Pherecr. 147.

21

οὐ συμποσίαρχος ἦν γάρ, ἀλλὰ δήμιος
ὁ Χαιρέας, κυάθους προπίνων εἴκοσιν.

Athenaeus 10, 431 c *Ἄλεξις ἐν Ἀποκοπτομένῃ κτλ.* quae post *εἴκοσιν* A praebet *ἴσον ἴσῳ πάλιν τὴν μείζονα ᾔτουν*, ea ex Sophili fr. 3 (Athen. 431 a) temere repetita esse vidit Schweighaeuser. — *carnifex* per iocum dicitur Chaereas nescio quis, quod interficere voluerit convivas nimia potione.

ΑΡΧΙΛΟΧΟΣ

Ἀρχίλοχοι Cratini maioris fuerat comoedia. cf. hui. ed. I 11. Meinek. I 390.

22

ὦ τὴν εὐτυχῆ ναίων Πάρον, ὄλβιε πρέσβυ,
ἣ κάλλιστα φέρει χώρα δύο τῶν συναπασῶν,
κόσμον μὲν μακάρεσσι λίθον, θνητοῖς δὲ πλακοῦντας.

Athenaeus 14, 644 b *ὅτι δὲ καλοὺς πλακοῦντας ἐν Παρίῳ τοῦ Ἑλλησπόντου φαγεῖν ἔστιν οἱ ἐπιδημήσαντες μαρτυρήσουσιν. Ἄλεξις γὰρ πεπλάνηται λέγων τοὺς ἐκ Πάρου· λέγει δὲ οὕτως ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἀρχιλόχῳ κτλ.* 1. *εὐτυχῆ* A] *εὐτείχη* Dindf.. *εὐτειχῆ* Mein. cf. Lobeck. Paral. 245. *ὄλβιαε πρεσβυ* A. 2. *η* A. quod M. Schmidtius (Hesych. *πάγον εὐτειχῆ*) ab Alexide Euripidis canticum Androm. 1010 *ὦ Φοῖβ' ὁ πυργώσας τὸν ἐν Ἰλίῳ εὐτειχῆ πάγον* parodia expressum esse dicit, paene ridiculum est. omnino malim quod Pari naturae magis convenit *εὐαυγῆ*. Eurip. Suppl.

652 *πύργον εὐαυγῆ.* Bacch. 662 *χιόνος εὐαυγεῖς βολαί.* (neque enim credo Elmsleio *εὐαγής* defendenti.) Verg. Aen. 3, 126. Horat. C. 1, 19, 6. Ovid. Met. 7, 465. — adpellatur ipse sine dubio sive praesens sive absens Archilochus.

23

λαβόμενος

ἀντὶ τοῦ λαβών. Ἄλεξις Ἀρχιλόχοις. Bekker. Anecd. 106, 16. confert Meinekius 78, 8.

ΑΣΚΛΗΠΙΟΚΛΕΙΔΗΣ

24

οὕτως δ' ὀψοποιεῖν εὐφυῶς
περὶ τὴν Σικελίαν αὐτὸς ἔμαθον, ὥστε τοὺς
δειπνοῦντας εἰς τὰ βατάνι' ἐμβαλεῖν ποιῶ
ἐνίοτε τοὺς ὀδόντας ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.

Athenaeus 4, 169 d *βατάνιον δ' εἴρηκεν ... Ἄλεξις ἐν Ἀσκληπιοκλείδῃ κτλ.* contra Pollux 10, 107 *Ἄλεξις δὲ ἐν Ἀσκληπιοκλείδῃ πατάνια εἴρηκεν.* cf. fr. 110, 21 sq. 2. *τὴν* add. Casaub. 3. *βατάνι'* Schweigh.] *βατάνεια* A. *λοπάδι'* fr. 110. *ἐμβαλεῖν* Iungerm. Poll. 10, 107] *ἐκβαλεῖν* A Ath. *ἐμβάλλειν* fr. 110.

ΑΣΩΤΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Athen. 8, 336 d *ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀπήντησα τῷ δράματι· πλείονα τῆς μέσης καλουμένης κωμῳδίας ἀναγνοὺς δράματα τῶν ὀκτακοσίων ... οὐ περιέτυχον τῷ Ἀσωτοδιδασκάλῳ, ἀλλ' οὐδ' ἀναγραφῆς ἀξιωθέντι σύνοιδα.* cf. Mein. I 380. 397. 8. fragmentum Alexide nequaquam indignum videtur: quamquam aliter iudicat Meinekius.

25

τί ταῦτα ληρεῖς, φληναφῶν ἄνω κάτω
Λύκειον, Ἀκαδήμειαν, Ὠιδείου πύλας,
λήρους σοφιστῶν; οὐδὲ ἓν τούτων καλόν.
πίνωμεν, ἐμπίνωμεν, ὦ Σίκων, Σίκων,
χαίρωμεν, ἕως ἔνεστι τὴν ψυχὴν τρέφειν.
τύρβαζε, Μάνη. γαστρὸς οὐδὲν ἥδιον.
αὕτη πατήρ σοι καὶ πάλιν μήτηρ μόνη.
ἀρεταὶ δὲ πρεσβεῖαί τε καὶ στρατηγίαι
κόμποι κενοὶ ψοφοῦσιν ἀντ' ὀνειράτων.
ψύξει σε δαίμων τῷ πεπρωμένῳ χρόνῳ·

ἕξεις δ' ὅσ' ἂν φάγῃς τε καὶ πίῃς μόνα,
σποδὸς δὲ τἄλλα, Περικλέης, Κόδρος, Κίμων.

Athenaeus 8, 336 d e *Ἄλεξις ἐν Ἀσωτοδιδασκάλῳ* ... *ὁ δὲ Σωτίων φησὶν ἐν τῷ δράματι Ξανθίαν τινὰ οἰκέτην πεποιῆσθαι προτρεπόμενον ἐπὶ ἡδυπάθειαν ὁμοδούλους ἑαυτοῦ καὶ λέγοντα κτλ.* 2. *Ἀκαδήμειαν* Dindf.] *ἀκαδημιαν* A. quod vera nominis *Ἀκαδ.* forma legitimaque mensura usus est magnum testimonium videtur non a novicio versificatore haec conficta esse. cf. 94. Antiphan. 33, 6. *ὠιδειον* A. 4. *ἐν πινωμεν* A. *σικῶν* semel A. 6. *Μάνη* Muret V. l. 19, 3] *μανην* A, qui etiam *τυρβαζε* sine acc. cf. Pherecr. 10. Hermipp. 47, 7. 10. *ψύξει σ' ὁ* in veteribus cod. repperit Muretus. 11. *πιῃς* A. 12. *σποδὸς* Dobr. Adv. II 317] *σποδοὶ* A. *κόδρος* C] *κόδροι* A.

2. Plut. Mor. 605b *ἐπὶ τὰς σοφὰς (ἐλθὲ) Ἀθήνησι σχολὰς καὶ διατριβάς· ἀναπέμπασαι τὰς ἐν Λυκείῳ, τὰς ἐν Ἀκαδημίᾳ, τὴν στοάν, τὸ Παλλάδιον, τὸ ᾠδεῖον.* Diog. L. 7, 184 (*Χρύσιππον*) *ἐν τῷ ᾠδείῳ σχολάζοντά φησιν Ἕρμιππος ἐπὶ θυσίαν κληθῆναι* (Mein.). *ᾠδεῖον πάλιν* Sauppius ap. Wachsmuth. Athen. I 635 adn. 1. scribendum potius est *Ὠιδεῖον, στοάς.* nam et ante Zenonem Citiensem philosophi porticibus utebantur et ipse Zeno, si circiter Ol. 117 stoicam sectam condidit, ex parte aequalis fuit Alexidis (Mein. I 376): 4. cf. anon. 347 Mein. 5. scrib. *χαίρωμεν οἷς ἔνεστι κτλ.*, *gaudeamus rebus omnibus* quae ita comparatae sunt ut genium alant. 6. *τυρβάζειν* etiam Arist. Vesp. 257. Pac. 1007. ac latine terram *percutere,* i. e. saltare. *ἤδῖον* autem olim Meinekius ipse (Cur. crit. 37. 8) contra Porsonum (Eurip. Or. 499) defendit. cf. Eur. Suppl. 1101 (G. Hermannus *ἥδιον πέλει*). Arist. Eq. 1263 *κάλλῖον* in melicis. Aesch. fr. 302 N. *βέλτῖον* (al. *βέλτερον*). 8. Simonid. 38 Bergk. *πάντα γὰρ μίαν ἵκνεῖται δασπλῆτα Χάρυβδιν, αἱ μεγάλαι τ' ἀρεταὶ καὶ ὁ πλοῦτος.* 9. Bekker. Anecd. 48, 18 *καινὰ* (Mein. *κενὰ*) *ψοφεῖν· καινῶς* (*κενῶς*) *κομπάζειν.* 10. *ψύξει* servi inpudentis ingenio aptissimum; forma passiva in re simillima Plat. Phaed. 118a.

ΑΤΑΛΑΝΤΗ

Turpilii *Atalantam* ad Alexidis imitationem compositam fuisse Meinekius arbitratur III 396.

26

μικρόφωνος

Ἄλεξις Ἀταλάντῃ. Bekker. Anecd. 108, 3.

ΑΤΘΙΣ

'Mulieris nomen est.' Meinek. I 398.

27

ὁ πρῶτος εἰπὼν ὅτι σοφιστὴς οὐδὲ εἷς
ἔμψυχον οὐδὲν ἐσθίει, σοφός τις ἦν.
ἐγὼ γὰρ ἥκω νῦν ἀγοράσας οὐδὲ ἓν
ἔμψυχον. ἰχθῦς ἐπριάμην τεθνηκότας
μεγάλους· κρεάδι' ἀρνὸς ἔστι πίονος
οὐ ζῶντος· οὐχ οἷόν τε γάρ. τί ἄλλο; καὶ
ἡπάτιον ὀπτὸν προσέλαβον. τούτων ἐὰν
δείξῃ τις ἢ φωνήν τι ἢ ψυχὴν ἔχον,
ἀδικεῖν ὁμολογῶ καὶ παραβαίνειν τὸν νόμον.

Athenaeus 9, 386c *κατὰ τὸν Ἄλεξιν οὐδενὸς ἐμψύχου μεταλαμβάνεις, ὅς φησιν ἐν Ἀτθίδι τάδε κτλ.* 3. *οὐδὲ ἓν* L] *οὐδὲν* A. 5. *ἔστι* Schweigh.] *ἐσθίειν* A. 6. *καὶ* B] *ναί* A. 9. *ὁμολογῶ* Grotius Excerpt. 563] *προσομολογῶ* A.

1. *σοφιστής* stare non potest: nam tantum aberat ut omnes sophistae sapientesve carnibus abstinerent, ut multi, velut Aristippus (*σοφιστὴς εὐφυής* fr. 36), id stultissimum esse iudicarent. manifesto *σοφιστής* ex *σοφός τις* v. 2 ortum est. scrib. *ὁ πρῶτος εἰπὼν 'Πυθαγοριστὴς — ἐσθίει'.* nam *Pythagoristarum legem* (*νόμον* 9) inridet quisquis loquitur, *ἔμψυχον vivum* interpretatus, non ut Pythagorei *animans*. 6. fortasse *οὐχ ὅσιον γάρ ἐστιν· ἀλλὰ καὶ κτλ.*

28

ὅστις ἥδεται γὰρ ἐσθίων
ὁσημέραι, δεῖ καὶ ποιεῖν τῶν σιτίων
ἐπάξιόν τι, μηδὲ περινοστεῖν σχολὴν
ἄγοντα, τῷ ζῆν πολεμιώτατον κακόν.

Stobaeus Floril. 30, 8. deest in A. sed *ἀλεξί^δ ἐξ ἀτθίδος* Vindob. cf. H. Iacobi Mein. V cciii. 2. *δεῖ* Porson. Adv. 303] *ἀεί*. 3. *τι* N. Trinc.] om. Gesn. *τοι* Vind. *μηδὲ περινοστεῖν* Porson.] *μηδέν, περινοστεῖν δὲ.* — de syntaxi cf. Eubul. 75, 13.

29

πῶς ἐπινέφει τὸ πρῶτον ὁ Ζεὺς ἡσυχῆ,
ἔπειτα μᾶλλον μᾶλλον.

Photius et Suidas *μᾶλλον μᾶλλον· ἀντὶ τοῦ ἀεὶ [καὶ] μᾶλλον. Ἄλεξις Ἀτθίδι κτλ.* 1. *πῶς*] *ὡς* Mein. *ἐπινέφει* Cobet. V. l.[2] 135] *ἐπινεφεῖ*. — cf. Anaxil. 32. 'videtur poeta ingravescens aliquod malum cum tempestate ingruente comparare.' Mein.

ΑΧΑΙΙΣ

Sic, non Ἀχαΐς, codices omnes. cf. quae adnotavimus ad Antiphan. 44 et Arist. Nub. 821.

30

ἅπαντα τὰ ζητούμεν' ἐξευρίσκεται,
ἂν μὴ προαποστῇς μηδὲ τὸν πόνον φύγῃς·
ὅπου γὰρ εὑρήκασιν ἄνθρωποί τινες
μέρος τι τῶν θείων τοσοῦτο τῷ τόπῳ
ἀπέχοντες, ἄστρων ἐπιτολάς, δύσεις, τροπάς,
ἔκλειψιν ἡλίου, τί τῶν κοινῶν κάτω
καὶ συγγενικῶν δύναιτ' ἂν ἄνθρωπον φυγεῖν;

Stobaeus Floril. 29, 33 Ἀλέξιδος Ἀχαιίδι Trinc. ἀλέξιδος ἀχλίδου, suprascr. γρ. ἀχαιΐδι A. ἀλ. ἀχαιίδι B. 4. τοσοῦτον G. A. Hirschig. Ann. crit. 10. 6. κοινῶν κάτω καὶ συγγενικῶν A. συγγενῶν Grotius.

cum initio cf. Philem. 37. — Plautinum *nihil tam difficile est, quin quaerendo investigarier possit* confert Herwerd. Obs. crit. 68. 6. τὰ κοινὰ κάτω sunt quae quivis in orbe terrarum tamquam usitata cognoscere possit. 7. συγγενικῶν corruptum videtur.

31

Bekker. Anecd. 338, 8 ἔστι δὲ ἀγκύλη καὶ εἶδός τι ἅμματος. Ἄλεξις Ἀχαιίδι· ἀγκύλην τῆς ἐμβάδος οὐ καλῶς ἔσφιγξας λυθεῖσαν. ἐχρήσαντο δὲ καὶ ἄλλοι τῇ λέξει. fortasse ἀγκύλην τῆς ἐμβάδος | ἔσφιγξας οὐ καλῶς λυθεῖσαν.

ΒΟΣΤΡΥΧΟΣ

32

ὑποκροῦσαι

ἐμποδίσαι. Ἄλεξις Βοστρύχῳ. Bekker. Anecd. 115, 12. ibid. 68, 10 ὑποκρούειν τοὺς ῥήτορας· τὸ μεταξὺ λεγόντων αὐτῶν ὑποφθεγγόμενον ἐμποδίζειν. 'Elmsl. Arist. Ach. 38.' addo Arist. Eccl. 256. 588. 596. Henioch. 5, 4. [Plat.] Eryx. 395e.

ΒΡΕΤΤΙΑ

Cf. Mein. I 398. Dindorf. Aristoph. fr. 244 et quae adnotavimus ad Aristoph. fr. 629. Antiphan. 45.

33

εἶδές ποτε
πίνουσιν ἀνθρώποις ἀπίους παρακειμένας
ἐν ὕδατι; B. πολλοῖς πολλάκις δήπου. τί οὖν;

Α. οὐκοῦν ἕκαστος ἐκλεγόμενος λαμβάνει
τῶν ἐπινεουσῶν τὴν πεπαιτάτην ἀεί;
Β. δηλονότι.

Athenaeus 14, 650c *ὅτι δὲ τὰς ἀπίους ἐν ὕδατι εἰσέφερον εἰς τὰ συμπόσια Ἄλεξις ἐν Βρεττίᾳ* (*βρεντίᾳ* A) *παρίστησι διὰ τούτων κτλ.* Schol. Arist. Eccl. 355 *ἀχράς τις. στένωσιν τῇ γαστρὶ παρέχει ὁ λεγόμενος παρ' ἡμῖν ἄπιος. οὕτω γὰρ καὶ Πλάτων ἐν Νόμοις ἀπίους εἴρηκεν. οὐ μόνος δέ, ἀλλὰ καὶ παρ' Ἀλέξιδι.* quae sine dubio ad hanc eclogam pertinent. Suidas *ἄπια· εἶδος ὀπώρας... παρὰ Ἀλέξιδι.* Bekker. Anecd. 425, 1 *ἀπίους... ἔστι καὶ παρ' Ἀλέξιδι.* — 2. *πίνουσιν* Dobr. Adv. II 137] *πεινουσιν* A. 3. *B. πολλοῖς πολλάκις* K.] *πολλῷ; πολλάκις* A. *B.* vulgo ante *πολλάκις*. i. e. *πολλοῖς πολλάκις παρακειμένας ἀπίους εἶδον.* 6. *δηλονότι*] *δη ὀντι* A. — cf. Pherecr. 8.

in aqua adferuntur pira: multane sit aqua nihil interest, dummodo sufficiat. *πολλὰ πολλάκις* Mein., sed quae ad tuendam hanc emendationem adfert exempla (in ed. mai. et V 88) aliena sunt omnia, quoniam in omnibus *πολλά* est accusativus schematis etymologici.

34

τοιοῦτο τὸ ζῆν ἐστιν ὥσπερ οἱ κύβοι·
οὐ ταὔτ' ἀεὶ πίπτουσιν, οὐδὲ τῷ βίῳ
ταὐτὸν διαμένει σχῆμα, μεταβολὰς δ' ἔχει.

Stobaeus Floril. 105, 4 *Ἀλέξιδος ἐκ Βρεττίας* A. omisso fabulae indice Arsenius Viol. 101. confert Meinekius Terent. Adelph. 4, 7, 21 *ita vita est hominum, quasi si ludas tesseris.* Plut. Mor. 467a *κυβείᾳ ὁ Πλάτων τὸν βίον ἀπείκασεν.* quod ubi fecerit nescio.

ΒΩΜΟΣ

35

γυνὴ λινουργὸς περιτυχοῦσ' ἀφείλετο.

Pollux 7, 72 *τὴν δὲ ἐργαζομένην τὸ λίνον λινουργὸν ἂν εἴποις, Ἀλέξιδος εἰπόντος ἐν Βωμῷ κτλ.* *περιτυχοῦσ'* Pierson.] *περὶ τοίχους.*

ΓΑΛΑΤΕΙΑ

Fortasse Galatea tibicina, Dionysii Syracusani meretrix, vitiata a Philoxeno, significatur, de qua Athenaeus 1, 6. 7 *ποιῶν τὸν Κύκλωπα* (*Φιλόξενος*) *συνέθηκε τὸν μῦθον εἰς τὸ περὶ αὐτὸν γενόμενον πάθος* (in lautumias coniectus erat propter Galateae amorem), *τὸν μὲν Διονύσιον Κύκλωπα ὑποστησάμενος, τὴν δ' αὐλητρίδα Γαλάτειαν, ἑαυτὸν δ' Ὀδυσσέα.* Philoxenus enim aliis quoque comicis largam praebuit fabulandi materiam.

36

ὁ δεσπότης οὑμὸς περὶ λόγους γάρ ποτε
διέτριψε μειρακίσκος ὢν καὶ φιλοσοφεῖν
ἐπέθετο· Κυρηναῖος ἦν ἐνταῦθά τις,
ὥς φασ', Ἀρίστιππος, σοφιστὴς εὐφυής,
μᾶλλον δὲ πρωτεύων ἁπάντων τῶν τότε,
ἀκολαστίᾳ τε τῶν γεγονότων διαφέρων.
τούτῳ τάλαντον δοὺς μαθητὴς γίνεται
ὁ δεσπότης. καὶ τὴν τέχνην μὲν οὐ πάνυ
ἐξέμαθε, τὴν δ' ἀρτηρίαν συνήρπασεν.

Athenaeus 12, 544 e κωμῳδῶν δὲ αὐτὸν (Ἀρίστιππον) Ἄλεξις ἐν Γαλατείᾳ ποιεῖ τινα θεράποντα διηγούμενον περί τινος τῶν μαθητῶν τάδε κτλ. v. 6 Bekker. Anecd. 367, 24 ἀκολασία Θουκυδίδης ἔφη, ἀκολαστία δὲ Ἄλεξις. attamen ἀκολασία A. — 2. διέτριψεν A. 3. τις huc transtulit Schweigh., in A positum post Ἀρίστιππος. 4. φασ', non φησ', A. 5. τῶν add. Casaub.

7. Diog. L. 2, 65 πρῶτος τῶν Σωκρατικῶν μισθοὺς εἰσεπράξατο. 9. τὴν δ' ἀρτηρίαν συνέσπασεν Coraes: quo quid significari velit nescio. ἀρτυσίαν συνήρπασεν Mein. conl. (V 88) Cramer. Anecd. Ox. III 168 ὁπόσα οὐδ' ὁ τρυφηλότατος τῶν φιλοσόφων Ἀρίστιππος κατηρτύσατο, τούτοις . . ἀθρόα πάντα παράκειται, et Lucian. Vit. auct. 12, ubi ὀψοποιὸς ἐμπειρότατος dicitur. '*artem cibos condiendi enixo studio didicit*' Mein., conl. Lobeck. Soph. Ai. 16. cf. ὀψαρτυσία.

37

νάρκην μὲν οὖν, ὥς φασιν, ὠνθυλευμένην
ὀπτᾶν ὅλην

Athenaeus 7, 314 d Ἄλεξις ἐν Γαλατείᾳ κτλ.

38

εὐοψίαν

ἀντὶ τοῦ εὐπροσωπίαν. Ἄλεξις Γαλατείᾳ. Bekker. Anecd. 93, 1. Pollux 6, 38 Ἄλεξις εὐοψωνίαν εἶπεν. possunt haec ad diversos poetae versus vel etiam ad diversas fabulas pertinere; fortasse tamen ita lusit, ut εὐοψίαν ab εὔοψος (ἀγορά) derivatam pro εὐοψωνίᾳ poneret vel cum hac per iocum coniungeret. cf. Herwerd. Mnem. nov. VI 69.

39

νομικόν

τὸν ἐπιστήμονα τῶν νόμων. Ἄλεξις Γαλατείᾳ. Photius et omisso poetae et fabulae nomine Bekk. Anecd. 109, 11. γαλατία cod. Phot.

ΓΡΑΦΗ

Imaginem pictam significari concludit Meinekius III 402 ex fr. 40.

40

γεγένηται δ', ὡς λέγουσι, κἀν Σάμῳ
τοιοῦθ' ἕτερον. λιθίνης ἐπεθύμησεν κόρης
ἄνθρωπος ἐγκατέκλεισέ θ' αὑτὸν τῷ νεῷ.

Athenaeus 13, 606 a *Κλείσοφος ὁ Σηλυμβριανὸς . . τοῦ ἐν Σάμῳ Παρίου ἀγάλματος ἐρασθεὶς κατέκλεισεν ἑαυτὸν ἐν τῷ ναῷ, ὡς πλησιάσαι δυνησόμενος . . . τῆς πράξεως ταύτης μνημονεύει καὶ Ἄλεξις ὁ ποιητὴς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Γραφή, λέγων ὧδε κτλ.* 1. *δὲ* et *λέγουσιν* A. 3. *ἐγκατέκλεισέν θ' ἑαυτὸν* A. simillima est Pygmalionis fabula Ovid. Met. 10, 243 sq. Preller. Myth. gr.[2] I 275.

ΓΥΝΑΙΚΟΚΡΑΤΙΑ

Aristophanis Ecclesiazusas quodammodo imitatum esse poetam coniecit Boettigerus Opusc. I 301. cf. Meinek. I 398. 9 et quae nos ad Amphidis *Γυναικοκρατίαν* adnotavimus.

41

ἐνταῦθα περὶ τὴν ἐσχάτην δεῖ κερκίδα
ὑμᾶς καθιζούσας θεωρεῖν ὡς ξένας.

Pollux 9, 44 *προσαριθμητέον δὲ τοῖς δημοσίοις θέατρον, καὶ θεάτρου μέρος τοῖς προειρημένοις κερκίδα, ὡς ἔστιν εὑρεῖν ἐν Ἀλέξιδος Γυναικοκρατίᾳ κτλ.* theatrum in theatro repraesentatum fuisse Meinekius arbitratur. at tum *ἐνθάδε* dicendum erat, non *ἐνταῦθα*. suadet mulier, quid sit faciendum, si in theatrum venerint: in cuneo supremo esse considendum.

42

ὁ δὲ Κίλιξ ὅδ' Ἱπποκλῆς,
ὁ ζωμοτάριχος ὑποκριτής

Athenaeus 3, 125 b *Ἄλεξις ἐν Γυναικοκρατίᾳ καὶ ζωμοτάριχόν τινα κέκληκεν ἐν τούτοις κτλ.* *ὀζωμοτάριχος* Nauck. Phil. VI 419 '*nach Pockelfleisch riechend*'. at id *ὀζοτάριχος* dicendum erat. *ζωμοτάριχος* est *Pockelbruehe*, ac sic Hippocles iste, mihi quidem aliunde non cognitus, adpellabatur. *Cilicis* cognomine peregrinam ei originem exprobrat.

ΔΑΚΤΥΛΙΟΣ

43

εἶτ' οὐχ ἁπάντων ἐστὶ τὸ μεθύειν κακὸν
μέγιστον ἀνθρώποισι καὶ βλαβερώτατον;

Athenaeus 10, 443 e καλῶς πρὸς τοὺς οὕτω λάπτοντας τὸν οἶνον ὁ αὐτὸς Ἄλεξις...κἀν Δακτυλίῳ κτλ.

44

ἐκκόψαι

ἀντὶ τοῦ νικῆσαι κύβοις. Ἄλεξις Δακτυλίῳ. Bekker. Anecd. 92, 5. Suidas et Zonaras 671 ἐκκόψαι· νικῆσαι. οὕτως Ἄλεξις. Hesych. ἐκκεκομμένος· ὁ διὰ τοῦ κυβεύειν τὰ αὐτοῦ ἀπολέσας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Η ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΣ

Sexti Turpilii *Demetrium* ex Alexidis fabula derivatam esse concentu fr. 46 cum Turpiliano 5 (O. Ribbeck.[2] 87) probatur. qua re concidit Meinekii opinio (I 388) Demetrium esse Poliorcetam. cf. Fielitz. De Att. com. bipart. 10 adn. 12. iam cum Plauti verba Bacch. 911. 12 *plura ex me audiet hodie mala quam audivit umquam Clinia ex Demetrio,* ad Turpilii comoediam pertinere non possint, Romanis Cliniae Demetriique amicitiam iam antea Cn. Naevii fabula, quae Demetrius inscribitur (O. Ribbeck. 14), commendatam fuisse et Cn. Naevium ad Alexidis imitationem suam fabulam composuisse Fritzschius demonstravit in Toeppelii Progr. Neobr. 1867, 9 sq. itaque *Demetrius* nomen est fictum, non aequalis alicuius Alexidis, adulescens bene moratus, amicus (φιλέταιρος) *Cliniae,* iuvenis luxuriosi, quem ille gravi et benigna adhortatione ad modestiam et prudentiam revocare studebat. fallitur Fr. Leo Herm. XVIII 559. fabula spectatoribus adeo placuit, ut repeteretur. cf. fr. 49.

45

ὁμοιότατος ἄνθρωπος οἴνῳ τὴν φύσιν
τρόπον τιν' ἐστί. καὶ γὰρ οἶνον τὸν νέον
πολλή 'στ' ἀνάγκη καὶ τὸν ἄνδρ' ἀποζέσαι
πρώτιστον ἀφυβρίσαι τ', ἀπανθήσαντα δὲ
σκληρὸν γενέσθαι, παρακμάσαντα δ', ὧν λέγω
τούτων ἁπάντων ἀπαρυθέντα τὴν ἄνω
ταύτην ἄνοιαν ἐπιπολάζουσαν, τότε
πότιμον γενέσθαι καὶ καταστῆναι πάλιν,
ἡδὺν θ' ἅπασι τοὐπίλοιπον διατελεῖν.

v. 1—5 (γενέσθαι) et 8 (a καὶ) 9 Stobaeus Floril. 115, 7 Ἀλέξιδος ἐκ Δημητρίου A. totam eclogam, sed om. fabulae nomine Athenaeus 2, 36 de Ἄλεξις δέ πού φησιν ὡς κτλ. 1. ὁμοιότατος Ath.] ὁμοιότατον Stob. 2. καὶ γὰρ A Stob.] τὸν γάρ. 3. πολλή 'στ' Dindf.] πολλή τ' BCD Athen. πολλή γ' Stob. 4. ἀφυβρίσαι τ' AB Voss. Stob. et BCDE Athen. (τε)] ἀφυβρίσαντ'. ἀπαν-

θήσαντα δὲ Valcken. Herodot. 9, 31] ἀποινήσαντα δὲ codices Stob. ἀπανθῆσαι (ἀπανθίσαι C, ἀπαντοῦσαι E) πάλιν Ath. 7. τότε Boisson. ap. Schweigh.] ποτέ.

Plutarch. Mor. 656 a τὸν γὰρ οἶνον ἐν ἀρχῇ μὲν εἶναι γλυκύν, γίνεσθαι δὲ ἡδύν, ὅταν εἰς τὸ αὐστηρὸν τῇ πέψει μεταβάλῃ παλαιούμενος. Demetrium amici peccata excusantem audire mihi videor. 3. 'confitentis et concedentis πολλή γ' ἀνάγκη, adfirmantis est omissio particulae restrictivae.' G. Hermann. Soph. Trach. 295. 5. non credo dici posse ὁ ἄνθρωπος παρακμάζει τούτων ἁπάντων. coniungenda sunt τὴν ἄνοιαν ταύτην τούτων ὧν λέγω ἁπάντων, inprudentiam illam omnium adulescentiae vanitatum.

46

πρότερον μὲν εἰ πνεύσειε βορρᾶς ἢ νότος
ἐν τῇ θαλάττῃ λαμπρός, ἰχθῦς οὐκ ἐνῆν
οὐδενὶ φαγεῖν· νυνὶ δὲ πρὸς τοῖς πνεύμασιν
τούτοις Φάυλλος προσγέγονε χειμὼν τρίτος·
ἐπὰν γὰρ ἐκνεφίας καταιγίσας τύχῃ
ἐς τὴν ἀγοράν, τοὔψον πριάμενος οἴχεται
φέρων ἅπαν τὸ ληφθέν, ὥστε γίνεται
ἐν τοῖς λαχάνοις τὸ λοιπὸν ἡμῖν ἡ μάχη.

Athenaeus 8, 338 d Ἄλεξις ἐν Δημητρίῳ Φάυλλόν τινα κωμῳδεῖ ὡς φίλιχθυν ἐν τούτοις κτλ. Turpilius fr. 5 *antehac si flabat aquilo aut auster, inopia tum erat piscati.* 2. ἐνῆν] ἂν ἦν Porson. οὐκέτ' ἦν Mein. Anal. Ath. 150. at cf. 25, 5. Anaxil. 22, 7. 3. νυνὶ Schweigh.] νῦν A. 6. τοὔψον et 7. γίγνεται A.
8. ἐν τοῖς λαχάνοις, in *foro olitorio.* cf. 15, 11. 12.

47

ἀλλ' αἰσχύνομαι
τὸν Κόρυδον, εἰ δόξω συναριστᾶν τισιν
οὕτω προχείρως· οὐκ ἀπαρνοῦμαι δ' ὅμως·
οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνος, ἂν καλῇ τις ἄν τε μή.

Athenaeus 6, 241 a b ἦν δὲ καὶ ὁ Κόρυδος τῶν δι' ὀνόματος παρασίτων . . . Ἄλεξις Δημητρίῳ ἢ Φιλεταίρῳ κτλ. 4. ἂν Dindf.] ἐὰν A. ἄν τε μή in fine add. A. Nauck. Bulletin. Petersb. VIIII 397.

48

ἔπειτα νάρκην ἔλαβον, ἐνθυμούμενος
ὅτι δεῖ γυναικὸς ἐπιφερούσης δακτύλους
ἁπαλούς, ὑπ' ἀκάνθης μηδὲ ἓν τούτους παθεῖν.

Athenaeus 7, 314d Ἄλεξις ἐν... Δημητρίῳ κτλ. et ex Crateua (fr. 110, 9 sq.) Athen. 3, 107c. 2. δεῖ C] δὴ A utrubique. 3. ἓν A 107] ἐν A 314. τούτους A 314] τούτων A 107. τούτους i. e. τοὺς δακτύλους. sed fortasse λυπρὸν π.

49

τοὔψον λαβοῦσαι τοῦτο τἀπεσταλμένον
σκευάζετ', εὐωχεῖσθε, προπόσεις πίνετε,
λέπεσθε, ματτυάζετε.

Athenaeus 14, 663c συνεμφῆναι γὰρ βουλόμενος ὁ Ἄλεξις τὴν ἀκολασίαν τῆς παρασκευῆς προσέθηκε τὸ λέπεσθαι. ἔχει δ' ἡ σύμπασα ἐκλογὴ οὕτως, οὖσα ἐκ τοῦ διεσκευασμένου δράματος, ὃ ἐπιγράφεται Δημήτριος κτλ. v. 2 (προπόσεις) 3 Eustathius 1752, 2 Ἄλεξις πρὸς δήλωσιν ἀκολάστου παρασκευῆς προσέθετο τῇ ματτύῃ (Arist. Nub. 451. Nicostr. 8. 17) τὸ λέπεσθαι, εἰπὼν κτλ. ἦν δέ, φασί, λέπεσθαι.. ἐπὶ ἀσελγοῦς καὶ φορτικῆς ἀφροδισίων ἡδονῆς. inest verbo sane ea quoque significatio, cf. Mnesim. 4, 18. hic tamen λέπεσθαι idem est atque Eupol. 255. 427. Antiphan. 135. — 1. ταπεταλμένον A. τοὐπεσταλμένον recte G. A. Hirschig. Ann. crit. 10.

50

Athenaeus 3, 108a ταγηνιστῶν ἰχθύων μνημονεύει Ἄλεξις ἐν Δημητρίῳ καθάπερ κἀν τῷ προκειμένῳ δράματι (fr. 110, 12).

ΔΙΑΠΛΕΟΥΣΑΙ

51

ἐπιχαιρέκακος εἶ καὶ φθονεῖς τοῖς πλησίον.

Bekker. Anecd. 91, 21 ἐπιχαιρέκακος· Ἄλεξις ἐν Διαπλεούσαις λέγει κτλ. ἐν Δὶς πλεούσαις Mein. — cf. Anaxandrid. 59.

ΔΙΔΥΜΟΙ

52

στεφάνων τε τούτων χύδην πεπλεγμένων

Athenaeus 15, 686ab κελεύω αὐτὸν κατὰ τοὺς Ἀλέξιδος Διδύμους χυδαίοις στεφανωθέντα στεφάνοις ἐξάγεσθαι τοῦ συμποσίου· τῶν δὲ χυδαίων στεφάνων μνημονεύων ὁ κωμῳδιοποιός φησι κτλ. τουτωνὶ Cant. L.] τούτων A. τούτων τῶν Mein. Anal. Ath. 335. in tanta fragmenti brevitate non liquet.

53

τούτῳ πρόπιθ', ἵνα καὐτὸς ἄλλῳ.

Athenaeus 10, 446f καὶ σὺ οὖν, ὦ ἑταῖρε, κατὰ τὸν Ἄλεξιν, ὃς ἐν Διδύμοις φησί κτλ. πρόπιθι et καὶ αὐτὸς A. emend. Dindf.

54

Pollux 9, 153 *Ἄλεξις ἐν Ποιητρίᾳ εἴρηκεν 'ὡς ἐπὶ τὰ πολλὰ τοῦτο ποιῶ'· τὸ δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος ὁ αὐτὸς ἐν Διδύμαις.* refert huc Meinekius fragmentum adespoton apud Stobaeum Floril. 62, 40, satis probabiliter scribens *ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος* pro *ἀλλ' ἐπὶ τὸ πλῆθος.*

ΔΙΣ ΠΕΝΘΩΝ

Cf. *Δὶς ἐξαπατῶν* Menandri, *Δὶς ἐξαπατώμενος* Heniochi, *Δὶς κατηγορούμενος* Augeae, *Δὶς ναυαγός* Aristophanis, et Meinek. I 384. 399.

55

καὶ Ζωπύρα,
οἰνηρὸν ἀγγεῖον.

Athenaeus 10, 441 d *ἐν δὲ Δὶς πενθοῦντι Ζωπύρας τινὸς μνημονεύων (Ἄλεξις) φησὶ κτλ.*

ΔΟΡΚΙΣ Η ΠΟΠΠΥΖΟΥΣΑ

Ῥόδιον ἢ Ποππύζουσα Schweighaeuserus ex Athen. 9, 395 b (fr. 57). alterius fabulae *διασκευήν* esse coniecit Meinekius. de tempore idem I 387.

56

τοῖς ἰχθυοπώλαις ἐστὶν ἐψηφισμένον,
ὥς φασι, χαλκῆν Καλλιμέδοντος εἰκόνα
στῆσαι Παναθηναίοισιν ἐν τοῖς ἰχθύσιν,
ἔχουσαν ὀπτὸν κάραβον ἐν τῇ δεξιᾷ,
ὡς αὐτὸν ὄντ' αὐτοῖσι τῆς τέχνης μόνον
σωτῆρα, τοὺς ἄλλους δὲ πάντας ζημίαν.

Athenaeus 3, 104 d *Ἄλεξις μὲν οὖν αὐτὸν (Καλλιμέδοντα) ἐν Δορκίδι ἢ Ποππυζούσῃ φίλιχθυν εἶναι κοινῶς παραδίδωσι, καθάπερ καὶ ἄλλοι τῶν κωμῳδιοποιῶν, λέγων οὕτως κτλ.* 3. *στήσειν* C. — *ἐν τοῖς ἰχθύσιν*, *in foro piscario.* cf. quae adnotavimus ad Arist. Eq. 857. Ran. 1068. Eupol. 304. *ἐν τῇ δεξιᾷ*, ut Arist. Eccl. 50. 5. 6. si quid video scribendum est *μέγαν σωτῆρα, τοῖς ἄλλοις δὲ πάντως ζ.* cf. Soph. OCol. 459. *φίλιχθυες* enim omnes sunt Athenienses; sed Callimedon propter voracitatem praeter ceteros de cetariorum gente bene meritus, civibus ea ipsa de causa perniciosus fuit.

57

περιστερὰς
ἔνδον τρέφω τῶν Σικελικῶν τούτων πάνυ
κομψάς.

Athenaeus 9, 395 b *ἐν δὲ Ῥοδίῳ ἢ Ποππυζούσῃ θηλυκῶς (περιστερὰ) εἴρηκε (Ἄλεξις) καὶ ὅτι αἱ Σικελικαὶ διάφοροί εἰσι κτλ.* 2. *τρέφω*, non *τρέφων*, A. *τούτων πάνυ τούτων* A.

58

τῆς φιλοτησίας ἐγὼ
μεστὰς προπίνω γ' ἴσον ἴσῳ κεκραμένας.

Athenaeus 10, 431 a *καὶ Ἄλεξις ἐν Δορκίδι ἢ Ποππυζούσῃ κτλ.* 1. *τῆς*] *τρεῖς* recte Iacobs. Add. Ath. 234. *γ'* add. Mein. *δ'* Dindf. (vel *προπίνων*). cf. Theopomp. 32, 9 et quae adnotantur ad Alex. fr. 291. Bekker. Anecd. 70, 8 *φιλοτησίας προπίνειν . . . ποτὲ μὲν κατὰ γενικὴν λέγεται, ἄλλοτε δὲ κατ' ὀρθὴν ἢ αἰτιατικήν . . ἂν μὲν οὖν κατὰ γενικήν, σημαίνει αὐτὴν τὴν πρόποσιν . . καὶ τὴν δεξίωσιν τὴν ἐν τῷ (προ)πίνειν. ἐκλήθη γοῦν ἀπὸ τῆς φιάλης. τὸ δὲ κατ' ὀρθὴν ἢ αἰτιατικὴν μόνως τάττεται ἐπὶ τῆς κύλικος.* ac *κύλιξ φιλοτησία* Arist. Lys. 203, *χορὸς φιλοτήσιος* fr. 675.

ΔΡΩΠΙΔΗΣ

Neque is quem Plato commemorat (Charmid. 157 e. Tim. 20 e) neque Cliti pater (Arrian. Anab. 4, 8, 1) comoediae nomen dedit; sed fortasse *Dropidas Atheniensis*, qui Curtio auctore (3, 13, 15) a civibus cum Iphicrate et Aristogitone legatus ad Persarum regem missus et ab Alexandro m. aliquamdiu in custodia retentus est. Arrian. 3, 24, 4.

59

εἰσῆλθεν ἡταίρα φέρουσα τὸν γλυκὺν
ἐν ἀργυρῷ ποτηρίῳ πετάχνῳ τινί,
ἀστειοτάτῳ τὴν ὄψιν, οὔτε τρυβλίῳ
οὔτε φιάλῃ, μετεῖχε δ' ἀμφοῖν τοῖν ῥυθμοῖν.

Athenaeus 3, 125 f *ὅτι δ' ἔπινον καὶ γλυκὺν οἶνον μεταξὺ ἐσθίοντες Ἄλεξίς φησιν ἐν Δρωπίδῃ* (*δρωπείδῃ* A) *κτλ.* idem 11, 496 a *πέταχνον· ποτήριον ἐκπέταλον, οὗ μνημονεύει Ἄλεξις ἐν Δρωπίδῃ. πρόκειται δὲ τὸ μαρτύριον.* 1. *ἡ ἑταίρα* et 2. *πεταχμῳ* A 125. cf. Aristoph. fr. 288. v. 1 *φέρουσ' οἶνον γλυκύν* K. 4. *ῥυθμός* (*ῥυσμός*) pro *σχῆμα* primus quod sciam Democritus philosophus usurpavit.

60

τὴν σπάθην
ἐν τῷ μύρῳ καθῆκεν.

Pollux 10, 120. 1 *τὸ μὲν εἰς τὰς ληκύθους καθιέμενον ἐπὶ γεύματι τοῦ μύρου σπαθίδα καὶ σπάθην κλητέον . . . Ἀλέξιδος . . ἐν τῷ Δρωπίδῃ σπάθην τὴν σπαθίδα εἰπόντος κτλ.* *ἐν τῷ μύρῳ*, ut Homerus *ἐν πυρὶ βάλλειν.* — cf. Aristoph. fr. 205. Eubul. 100.

61

παραγοράζειν

Ἄλεξις ἐν Δρωπίδῃ. Athenaeus 4, 171 b. cf. Cratin. 92.

ΕΙΣΟΙΚΙΖΟΜΕΝΟΣ

Opportune titulum inlustrat Aeschines 1, 124 *ἐὰν εἰς ἓν δήπου τούτων τῶν ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς ἐργαστηρίων ἰατρὸς εἰσοικίσηται, ἰατρεῖον καλεῖται· ἐὰν δ' ὁ μὲν ἐξοικίσηται, εἰς δὲ τὸ αὐτὸ τοῦτο ἐργαστήριον χαλκεὺς εἰσοικίσηται, χαλκεῖον ἐκλήθη... ἐὰν δὲ πορνοβοσκὸς καὶ πόρναι, ἀπὸ τῆς ἐργασίας εὐθὺς ἐκλήθη πορνεῖον.* sic *εἰσῳκισάμεθα* Arist. Pac. 260, *ἀνῳκίσαντο* Pac. 207, *ἀνοικισθεὶς* Av. 1351, *μετοικιζόμενος* Eccl. 754. nos *der neue Miether*.

62

οὐ γὰρ ἐμυρίζετ' ἐξ ἀλαβάστου, πρᾶγμά τι
γινόμενον ἀεί, χρονικόν, ἀλλὰ τέτταρας
περιστερὰς ἀφῆκεν ἀποβεβαμμένας
εἰς οὐχὶ ταὐτὸν μὰ Δία τὴν αὐτὴν μύρον,
ἰδίῳ δ' ἑκάστην. πετόμεναι δ' αὗται κύκλῳ
ἔρραινον ἡμῶν θαἰμάτια καὶ στρώματα.
μή μοι φθονήσητ', ἄνδρες Ἑλλήνων ἄκροι,
ἠλειφόμην ὑόμενος ἰρίνῳ μύρῳ.

Athenaeus 15, 691 e *ὡς λῆρον εἶναι τὰ ἐν τῷ Εἰσοικιζομένῳ Ἀλέξιδος ταυτί κτλ.* v. 1 Eustathius 1161, 30 *παρ' Ἀθηναίῳ κεῖται Ἀλέξιδος τὸ 'οὐ γὰρ ἐμυρίζετο ἐξ ἀλαβάστου'.* 1. propter v. 6 scribendum videtur aut *ἐμύριζεν* aut *ἐμυριζόμεθ'*. *ἀλαβάστου* etiam A. *πραγματι* A. 2. *τέτταρας*] $\overline{Δ}$ A. 3. *ἀποβεβανμενας* A. 4. *τὴν αὐτὴν*] *τὰς πάσας* G. A. Hirschig. Ann. crit. 10. *τὴν ὀσμὴν* Dobr. *τὸν μέγαν* (*Δία*) Herwerd. Obs. crit. 68. 9 conl. Arist. Nub. 1239. *ληκύθιον* Mein. Anal. Ath. 338. mihi scribendum videtur *δηλαδή*. cf. inprimis Arist. Eccl. 1157. dictantis scilicet vocem non recte interpretatus est librarius, non is tamen qui codicem A scripsit. 5. *ἰδίω* A. scribendum utique *ἴδιον*. deinde *αυται* A. 6. *ἔρρινον* (α in ras. m.[1]) A. *θαιματια* A. *καὶ* Dindf.] *τὰ*. 8. *ἰρίνῳ* Canter] *ηρινῳ* A.

2. *γινόμενον* rectissime dixit: 'quod quoniam semper fere fit iam obsoletum est.' *χρονικόν*, ut Arist. Plut. 581. cf. quae adnotavimus ad Nub. 398. v. 7 Euripidis esse ex Telepho (701 N.) Valckenarius adnotavit Theocr. Adon. 414. — scaena similis est Arist. Ach. 86 sq. loquitur miles vel legatus ex Asia rediens.

63

ἔξοινος ἐποίει ταῦτα

Athenaeus 14, 613 c *ὁ ἔξοινος...παρ' Ἀλέξιδι ἐν Εἰσοικιζομένῳ κτλ.* idem 15, 685 f *οὕτως (ἔξοινον) εἴρηκε τὸν μεθύσην* (cf. Lucian. Pseudos. 5) *Ἄλεξις ἐν Εἰσοικιζομένῳ. ἐποίει ταῦτα τ'* A. Porsoni (Advers. 146) opinionem recte reiecit Meinek. in ed. min.

64

τρικότυλον ψυγέα

Ἄλεξις ἐν Εἰσοικιζομένῳ φησί κτλ. Athenaeus 11, 502 d. Eustathius 1632, 12. *Εἰσοικιζομένῳ* Schweigh.] *οἰκιζομένῳ* A.

Praeterea cf. fr. 344.

ΕΙΣ ΤΟ ΦΡΕΑΡ

Non *Ἡ εἰς τὸ φρέαρ.* Athen. 8, 340 c (fr. 67). cf. Lysipp. 1. hui. ed. I 701.

65

νυνί τέ μοι
ὁ δεσπότης προὔπεμψεν οἶνου κεράμιον
τῶν ἔνδοθεν κομιοῦντ' ἐκεῖθεν. Β. μανθάνω·
ἐπιδόσιμον παρὰ τἄλλα τοῦτ' ἔσται. Α. φιλῶ
αἰσθητικὴν γραῦν.

Athenaeus 8, 364 f *ὀνομάζουσι δ' οἱ ἀρχαῖοι καὶ ἐπιδόσιμά τινα δεῖπνα ...Ἄλεξις γοῦν ἐν τῇ Εἰς τὸ φρέαρ φησί κτλ.* 1. *μοι*] *με* Schweigh. *νυνί γέ τοι* Mein. 2. *ἡ δεσπότις* Schweigh. *προύπεμψεν* A. 3. *κομιοῦντ' ἐκεῖθεν* L] *κομιοῦντες κεῖθεν* A. *ἐκεῖσε* Herwerd. Mnem. nov. VI 69.

conloquuntur servus et sive era sive conserva vetula, quae tam multa ab ero gratis ad cenam alienae domi instruendam mitti indignatur. 5. propter v. 3 paene necesse est ne iocus pereat scribi *μαθητικὴν γραῦν. amo anum tam bene* quae audit *intellegentem.*

66

[τοῖς ἄρτοις] ὅσας
ἱστᾶσι παγίδας οἱ ταλαίπωροι βροτοί.

Athenaeus 3, 109 b *ἐπεὶ δὲ ἤδη ἄρτοι εἰσεκομίζοντο καὶ πλῆθος ἐπ' αὐτοῖς παντοδαπῶν βρωμάτων, ἀποβλέψας εἰς αὐτὰ ἔφη τοῖς ἄρτοις κτλ., φησὶν Ἄλεξις ἐν τῇ Εἰς τὸ φρέαρ.* in his *ἄρτοις* est Athenaei inepte ut solet Alexidis verba suae sententiae accommodantis. poeta *πτηνοῖς* vel tale aliquid scripserat.

67

Athenaeus 8, 340 c *τὰ αὐτὰ ἰαμβεῖα* (fr. 247) *φέρεται κἀν τῇ ἐπιγραφομένῃ Εἰς τὸ φρέαρ.*

ΕΚΚΗΡΥΤΤΟΜΕΝΟΣ

Cf. *Κηρυττόμενος.*

ΕΚΠΩΜΑΤΟΠΟΙΟΣ

68

ἀεὶ φιλόμυρον πᾶν τὸ Σάρδεων γένος.

Athenaeus 15, 691 d *οὐ μόνον δὲ τὸ τῶν Σαρδιανῶν γένος φιλόμυρον ἦν, ὡς Ἄλεξίς φησιν ἐν Ἐκπωματοποιῷ κτλ., ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ Ἀθηναῖοι.* Soph. Ant. 1055 *τὸ μαντικὸν γὰρ πᾶν φιλάργυρον γένος* attulit Herwerd. Nov. add. crit. 31.

69

ἄσημον

ἐπὶ τοῦ ἀργυρίου Ἄλεξις Ἐκπωματοποιῷ. Bekker. Anecd. 82, 7.

ΕΛΕΝΗ

Fortasse eadem atque *Ἑλένης ἁρπαγή* et *Ἑλένης μνηστῆρες.* Meinek. I 391.

70

ὡς ὅστις αὐτῆς τῆς ἀκμῆς τῶν σωμάτων
ἐρᾷ, τὸν ἄλλον δ' οὐδὲ γινώσκει λόγον,
τῆς ἡδονῆς ἔστ', οὐχὶ τῶν φίλων φίλος,
ἀδικεῖ τε τὸν Ἔρωτ' ἐμφανῶς θνητὸς θεόν,
ἄπιστον αὐτὸν πᾶσι τοῖς ἄλλοις ποιῶν.

Athenaeus 13, 563 d *Ἄλεξις Ἑλένῃ κτλ.* 1. *αὐτῆς* Iacobs. Add. Ath. 297] *αὐ* A. 2. *ἐρᾶ* A. *λόγον*] *χρόνον* A. 5. *ἄλλοις*] *καλοῖς* recte Mein. Anal. Ath. 261.

ΕΛΕΝΗΣ ΑΡΠΑΓΗ

71

ἀκόλαστός ἐστι, τὴν δὲ πολιὰν οὐκ ἐντρέπεται.

Priscianus 18, 211 *Attici ἐντρέπομαι τοῦτο καὶ τούτου... Ἄλεξις Ἑλένης ἁρπαγῇ κτλ.* Meinekius *ἀκ. εἰ, τὴν δὲ π. οὐκ ἐντρέπει* vel *ἀκ. ἐστι, τὴν δὲ πολιὰν τοῦ πατρὸς | οὐκ ἐντρέπεται.* at comici certe Graeci, ut Romani *canos* (capillos), non *canum,* semper dicunt *πολιάς,* non *πολιάν.* Arist. Eq. 520. 908. fr. 410. Vesp. 1064 *πολιώτεραι τρίχες.* Eubul. 98, 8. Philem. 179 pro *τὴν σεμνὴν πολιὰν* Meinekius ipse *τὴν σεμνὴν τρίχα.* itaque adparet scribendum esse *τὴν δὲ πολιὰν μητέρα | οὐκ ἐντρέπεται. mater* videtur esse *Leda.*

72

Bekker. Anecd. 106, 22 *Λάκαιναν τὴν παρθένον φασὶ δεῖν καλεῖν, τὴν δὲ χώραν Λακωνικήν. Ἄλεξις Ἑλένης ἁρπαγῇ.* utrum Alexis dixerit dubium est.

ΕΛΕΝΗΣ ΜΝΗΣΤΗΡΕΣ

73

οὐδὲ ῥόαν γλυκεῖαν ἐκ τῆς δεξιᾶς
δέξαιτ' ἂν αὐτῶν.

Athenaeus 14, 650 e *Ἄλεξις Μνηστῆρσιν· ῥόαν γὰρ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν.* Apostol. 13, 16 b (Arsen.) *οὐδὲ ῥόαν γλυκεῖαν ἐκ τῆς δεξιᾶς δέξαιτο ἄν· ἤγουν παρὰ πονηρῶν οὐδὲ χρηστὰ λαμβάνειν.* unde quod supra scripsimus effinxit Leutschius, nisi quod *οὐδ' ἂν ῥόαν* posuit, nulla necessitate. cf. Theophr. H. pl. 2, 2, 5. C. pl. 1, 9, 2. Schneid. Theophr. V 496 (Leutsch. Philol. I 159).

74

εἷς ἕκαστος

Ἄλεξις Ἑλένης μνηστῆρσιν. Bekker. Anecd. 96, 10.

75

θερμολουτεῖν

Ἄλεξις Ἑλένης μνηστῆρσιν. Bekker. Anecd. 99, 20. cf. Hermipp. 76.

ΕΛΛΗΝΙΣ

76

ἀεὶ δὲ καὶ ζῶντ' ἐστὶ καὶ τεθνηκότα
τὰν τῇ θαλάττῃ πολέμι' ἡμῖν θηρία.
ἂν ἀνατραπῇ γὰρ πλοῖον, εἶθ', ὡς γίνεται,
ληφθῇ νέων τις, καταπεπώκασ' εὐθέως·
αὐτοί τ' ἐπὰν ληφθῶσιν ὑπὸ τῶν ἁλιέων,
τεθνεῶτες ἐπιτρίβουσι τοὺς ὠνουμένους.
τῆς οὐσίας γάρ εἰσιν ἡμῶν ὤνιοι,
ὁ πριάμενός τε πτωχὸς εὐθὺς ἀποτρέχει.

Athenaeus 6, 226. 7 *Ἄλεξις ἐν Ἑλληνίδι κτλ.* 2. *τἀν* Iacobs. Add. Ath. 133] *ἐν* A. 4. *ληφθῇ*] fortasse *ὀφθῇ*, a piscibus. sed videtur consulto *ληφθῇ* et v. 5 *ληφθῶσιν* scripsisse, quoniam *bellum* pisces inter et homines perpetuum esse v. 2 dixerat. *νέων*] *ναίων* A. *νέων* est *natans.* 7. *ἡμῖν?*

ΕΠΙΔΑΥΡΙΟΣ

Unum, sed ambiguum temporis quo fabula scripta videatur indicium continetur fr. 77. Dinarchi in Demosthenem oratio habita est Ol. 114, 1.

77

τοὺς Χαιρεφίλου δ' υἱεῖς Ἀθηναίους, ὅτι
εἰσήγαγεν τάριχος. [οὓς καὶ Τιμοκλῆς
ἰδὼν ἐπὶ τῶν ἵππων δύο σκόμβρους ἔφη
ἐν τοῖς σατύροις εἶναι.]

Athenaeus 3, 119 f *τοσαύτην δ' Ἀθηναῖοι σπουδὴν ἐποιοῦντο περὶ τὸ τάριχος, ὡς καὶ πολίτας ἀναγράψαι τοὺς Χαιρεφίλου τοῦ ταριχοπώλου υἱούς, ὥς φησιν Ἄλεξις ἐν Ἐπιδαυρίῳ οὕτως κτλ.* 2. *εἰσήγαγε* A. *εἰσήγαγον* G. A. Hirschig. Ann. crit. 10. verba uncis inclusa ut Athenaei, non poetae Hirschigius recte ab Alexidis versibus separavit, scribitque *οὓς καὶ Τιμοκλῆς ἰδὼν ἐπὶ τῶν ἵππων ἐν τοῖς Σατύροις ἔφη δύο σκόμβρους εἶναι.* cf. Timocl. 17, 3. 21, 5.

Dinarch. 1, 43 *προῖκα τοῦτον (Δημοσθένην) οἴεσθε γράψαι τὸ ποιῆσαι πολίτας ὑμᾶς Χαιρέφιλον καὶ Φείδωνα καὶ Πάμφιλον καὶ Φείδιππον* (filios Chaerephili); cf. 6. 218. Bergk. Epist. Schiller. 155 sq. Schaefer. Demosth. III 270 cum adn. — v. 1 pro *δ' υἱεῖς* Meinekius *ποιεῖν.* scribendum videtur *ποιεῖτ'* aut quod probabilius est *ποιεῖς Ἀθηναίους.* scilicet compellatur Demosthenes, quem tamen non necesse est in scaena adfuisse.

ΕΠΙΚΛΗΡΟΣ

Cf. quae adnotantur ad Antiphanis *Ἐπίκληρον.*

78

ὅστις ἀγοράζει πτωχὸς ὢν ὄψον πολύ,
ἀπορούμενός τε τἄλλα πρὸς τοῦτ' εὐπορεῖ,
τῆς νυκτὸς οὗτος τοὺς ἀπαντῶντας ποιεῖ
γυμνοὺς ἅπαντας. εἶτ' ἐπάν τις ἐκδυθῇ,
τηρεῖν ἕωθεν εὐθὺς ἐν τοῖς ἰχθύσιν·
ὃν ἂν δ' ἴδῃ πρῶτον πένητα καὶ νέον
παρὰ Μικίωνος ἐγχέλεις ὠνούμενον,
ἀπάγειν λαβόμενον εἰς τὸ δεσμωτήριον.

Athenaeus 6, 227 d *πρὸς δὲ τοὺς περιέργως ὀψωνοῦντας τάδε φησὶν Ἄλεξις ἐν Ἐπικλήρῳ κτλ.* idem 6, 227 b *Ἄλεξις ἐν Ἐπικλήρῳ Μικίωνος ἰχθυοπώλου τινὸς μνημονεύει.* 3. *ποεῖ* A. 4. *ἅπαντας* suspectum Meinekio Anal. Ath. 98. *εἶτ'*] *δεῖ τ'* Mein. *δεῖ δ'* G. A. Hirschig. Ann. crit. 11. scribendum videtur *γυμνούς· ἅπαντα δεῖ δ', ἐάν κτλ.* 5. *τηρεῖ* C. 6. *ἂν δ'* Dindf.] *δ' ἂν* A. 8. *ἀπάγει* C. — cf. 107.

79

ἀλλ' ἔγωγ', ὦ παῖ, δίδωμι, καὶ ποιήσω πάνθ' ὅσα
οὗτος αἰτεῖται παρ' ἡμῶν.

Bekker. Anecd. 81, 20 *αἰτεῖσθαι γάρ φησι τὸν ἀποδιδόντα, τὸν δὲ μὴ ἀποδώσοντα αἰτεῖν. Ἄλεξις δ' Ἐπικλήρῳ ἐκδιδόντος τινὸς θυγατέρα κτλ.* 1. *ἔγωγ' ὦ* Dobr. Arist. Ach. 254] *ἐγὼ* cod. *ἔγωγε* Bekker. 2. *αἰτεῖται*] *αἰτεῖ παῖ* cod. sibi ipse non constans.

80

κακουχία

Ἄλεξις Ἐπικλήρῳ. Bekker. Anecd. 104, 24. cf. Plat. Reip. 10, 615 b.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Cf. *Ἄσωτοι ἢ Ἐπιστολή* Euthyclis (I 805 hui. ed.), Machonis, *Ἐπιστολαί* Timoclis. fuit etiam Caecilii Statii *Epistula*. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.[2] 41.

81

προσέκοψεν

ἀντὶ τοῦ προσέπταισεν. Ἄλεξις Ἐπιστολῇ. Bekker. Anecd. 112, 9 et fabulae nomine omisso Photius et Suidas *προσέκοψεν*. *προσέπαισεν* Phot.

ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ

82

πολὺς γὰρ οἶνος πόλλ' ἁμαρτάνειν ποιεῖ.

Athenaeus 10, 443 f *καλῶς πρὸς τοὺς οὕτω λάπτοντας τὸν οἶνον Ἄλεξις . . . κἀν Ἐπιτρόπῳ δ' ἔφη κτλ.* *ποεῖ* A. cf. Philem. 104.

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ

Cf. Mein. I 391. fere semper codices fluctuant inter *Θήβαις* et *Θήβας*. fuit etiam Amphidis comoedia *Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις*.

83

γόγγρου δ' ὁμοῦ σωρευτὰ πιμελῆς μέλη
ὑπεργέμοντα

Athenaeus 7, 294 a *Ἄλεξις ἐν Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις κτλ.* 1. *δὲ* A. *μέλη σωρευτὰ πιμελῆς* A. corr. Porson. 2. *ὑπεργέμοντα* Pors.] *ὑπογέμοντα* A.

ΕΡΕΤΡΙΚΟΣ

84

τευθίδες, σπίναι, βατίς, δῆμος, ἀφύαι,
κρεάδι', ἐντερίδι'· ἀλλὰ τὰς μὲν τευθίδας,
τὰ πτερύγι' αὐτῶν συντεμών, στεατίου

μικρὸν παραμίξας, περιπάσας ἡδύσμασιν
λεπτοῖσι χλωροῖς ὠνθύλευσα.

Athenaeus 7, 326 d *Ἄλεξις ἐν Ἐρετρικῷ τάδε ποιεῖ λέγοντα μάγειρον κτλ.* 1. *σπιναι* A. *πίνναι* Gesner. Aquat. 885. 2. *ἐντερίδια ἀλλὰ* A. *ἀλλὰ* metri causa delet Dindf. 3. *πτερύγια* A. 5. *λεπτοῖσι* Schweigh.] *λεπτοῖς* A.

1. *δῆμος* manifesto corruptum. *χῆμος*, i. e. *χήμη*, Mein. Anal. Ath. 144. fortasse *πρημνάς*, quae in cod. saepissime *πρημάς* scribitur. ibid. 145 *τευθίδες*, | *πῖναι — χῆμος — κρεάδια*, | *ἐντερίδι', .. ἀλλὰ κτλ.* — *ἡδύσματα λεπτὰ χλωρὰ* 'condimenta ex herbis minutim concisis'. Schweigh.

ΕΡΙΘΟΙ

Cf. *Παννυχὶς ἢ Ἔριθοι* et quae adnotantur ad cognominem Amphidis fabulam.

Η ΕΙΣ ΤΟ ΦΡΕΑΡ

Cf. *Εἰς τὸ φρέαρ.*

ΗΣΙΟΝΗ

Teucri mater videtur intellegenda esse. Preller. Myth. gr.[2] II 236.

85

γενόμενος δ' ἔννους μόλις
ᾔτησε κύλικα, καὶ λαβὼν ἑξῆς πυκνὰς
ἕλκει καταντλεῖ, κατά τε τὴν παροιμίαν
ἀεί ποτ' εὖ μὲν ἀσκὸς εὖ δὲ θύλακος
ἄνθρωπός ἐστι.

Athenaeus 11, 470 e *Ἄλεξις ἐν Ἡσιόνῃ θηρικλείῳ ποιεῖ τὸν Ἡρακλέα πίνοντα ὅταν οὑτωσὶ λέγῃ κτλ.* 1. *ἔννους*, non *εὔνους*, A et C. 2. *κύλικα* C] *κυλην* A. 4. *αἰεί ποτε* A. 5. *ἄνθρωπος* Mein.] *ἄνθρωπος*.

'Hercules post liberatam Hesionen viribus exhaustis in animi deliquium' incidisse videtur. Mein. 4. i. e. *non minus bene uter* propter vinolentiam *quam saccus* propter voracitatem *esse putatur.*

86

ὡς εἶδε τὴν τράπεζαν ἀνθρώπους δύο
φέροντας εἴσω ποικίλων παροψίδων
κόσμου βρύουσαν, οὐκέτ' εἰς ἐμὲ βλέπων —

Athenaeus 9, 367 f *ἐπὶ σκεύους* (?) *οὖν εἴρηκεν* (*τὸ παροψίς*)... *καὶ Ἄλεξις ἐν Ἡσιόνῃ κτλ.* 1. *εἶδε* Schweigh.] *ἴδε* A. 3. *κόσμῳ*

Bergk. *βλέπον* A. 'fortasse *ἔμ' ἔβλεπεν*' Dindf. si *βλέπων* verum est, oratio non est finita.

Cum hoc fragmento H. Iacobi Mein. V ccxv coniungebat fr. 261.

ΘΕΟΦΟΡΗΤΟΣ

Argumentum simile in *Θεοφορουμένῃ* et *Ἱερείᾳ* tractavisse videtur Menander. Lobeck. Aglaoph. 628. Mein. I 400.

87

οἶμαί γ' ἐπιτιμᾶν τῶν ἀπαντώντων τινὰς
ἡμῖν, ὅτι τηνικαῦτα μεθύων περιπατῶ·
ποῖος γάρ ἐστι φανός, ὦ πρὸς τῶν θεῶν,
τοιοῦτος οἷος ὁ γλυκύτατος ἥλιος;

Athenaeus 15, 700a *ἐν Θεοφορήτῳ . .Ἄλεξις κτλ.* v. 3. 4 Eustathius 1571, 11 *Ἄλεξις. .ἐν ἄλλοις ἔφη· ποῖός ἐστι φανὸς τοιοῦτος οἷος κτλ.* 1. *γ'* Iacobs. Add. Ath. 368] *γὰρ* A. *απαντώντων* A. 3. *ἐστιν* A.

2. *τηνικαῦτα*, i. e. sole adhuc lucente. ridicule solem optimam esse dicit facem nocturnam.

88

λαλῶ Πτολεμαίῳ γογγυλίδος ὀπτῶν τόμους.

Athenaeus 9, 369e *Ἄλεξις ἐν Θεοφορήτῳ κτλ.* *λαλω* A. *ὀπτῆς* C. aut hoc aut *γογγυλίδων* scribendum. *λάβ' ὦ Πτολεμαῖε* Mein. ed. mai. 'sed in tam minutulo fragmento quis spondeat?'

ΘΕΣΠΡΩΤΟΙ

Fortasse *τὸ νεκρομαντεῖον* quod erat in Thesprotia significatur. Herodot. 5, 92, 7. Pausan. 9, 30, 6 (3).

89

Ἑρμῆ νεκρῶν προπομπὲ καὶ Φιλιππίδου
κληροῦχε, νυκτός τ' ὄμμα τῆς μελαμπέπλου
(Ἑκάτη) —

Athenaeus 12, 552de *Ἄλεξις ἐν Θεσπρωτοῖς φησιν κτλ.* 1. *νεκρῶν* Casaub. et Cobet. N. l. 119. 20] *θεῶν* A. 3. *Ἑκάτη* inseruit K., oblitteratum in cod. Athenaei sequente *καί*. de Hecatae cum Mercurio societate cf. Preller. Myth. gr.[2] I 246 sq. 316. de *Philippide* cf. 144. Aristophont. 8. *Φιλιππίδου κληροῦχε*, ut tam macilenti quam sunt mortui.

ΘΗΒΑΙΟΙ

90

ἔστιν δὲ ποδαπὸς τὸ γένος οὗτος; Β. πλούσιος.
τούτους δὲ πάντες φασὶν εὐγενεστάτους
εἶναι· πένητας δ' εὐπάτριδας οὐδεὶς ὁρᾷ.

Athenaeus 4, 159 d *Χρύσιππος... νεανίσκον φησί τινα ἐκ τῆς Ἰωνίας σφόδρα πλούσιον ἐπιδημῆσαι ταῖς Ἀθήναις...πυνθανομένου δέ τινος αὐτοῦ ποδαπός ἐστιν, ἀποκρίνασθαι ὅτι πλούσιος. μήποτε τοῦ αὐτοῦ μνημονεύει καὶ Ἄλεξις ἐν Θηβαίοις λέγων οὕτως κτλ.* 'Plautus Capt. 2, 2, 27 *quo de genere natust illi Philocrates? Polyplusio: quod genus illist unum pollens atque honoratissimum.*' Mein. — prorsus sic A, nisi quod 3 *οὐδὲ εἷς ὁρᾷ.* 2. *πάντας* G. A. Hirschig. Ann. crit. 11, nulla necessitate. 3. *εὐπατρίδας οὐδεὶς ἐρεῖ* Heimsoeth. Comm. crit. xiiii.

ΘΗΤΕΥΟΝΤΕΣ

91

ὅρκος βέβαιός ἐστιν ἂν νεύσω μόνον.

Stobaeus Floril. 27, 3 *Ἀλέξιδος ἐκ Θητευόντων* A.

ΘΡΑΣΩΝ

Fortasse *Thrason* ὁ *Ἐρχιεύς*, Thebanorum *πρόξενος* (Dinarch. 1, 38. Aeschin. 3, 138) fabulae nomen dedit: nisi forte fictum nomen est.

92

σοῦ δ' ἐγὼ λαλιστέραν
οὐπώποτ' εἶδον οὔτε κερκώπην, γύναι,
οὐ κίτταν, οὐκ ἀηδόν', οὔτε τρυγόν', οὐ
τέττιγα.

Athenaeus 4, 133 b *Ἄλεξις ἐν Θράσωνί φησι κτλ.* Eustathius 1282, 40 *ὁμοίως δὲ καὶ ἡ κερκώπη ζῷον αὐτὴ ὅμοιον τέττιγι καὶ τριγονίῳ* (*τιγονίῳ* Mein.), *περὶ ὧν δηλοῖ ὁ κωμικὸς Ἄλεξις εἰπὼν κτλ.* Libanius IV 143 *τρυγόνος λαλιστέρα, κίττης, ἀηδόνος, κερκώπης.* 1. *λαληστέραν* A Ath. 3. *ἀηδόνα* et *τρυγόνα* A, idem *οὔτε τρυγόνα. οὐκ ἀηδόν'*] *οὐ χελιδόν', οὐ... | οὐ τρυγόν' οὐ τ.* Mein. Anal. Ath. 61. *οὐ κίτταν, οὐκ ἀηδόν', οὐ χελιδόνα, | οὐ τρυγόν', οὐ τ.* Cobet. N. l. 33. 'nam *τὴν κωτίλην χελιδόνα* in hoc grege avium loquacium omittere non potuit.' de *οὔτε — οὐ — οὔτε* cf. exempla ab Elmsleio Med. 1316 et Naber. Mnem. nov. VIII 256 congesta, inprimis Epicrat. 6.

Aelian. H. an. 12, 10 *τρυγόνος λαλίστερον ἔλεγον· ἡ γάρ τοι*

τρυγὼν καὶ διὰ τοῦ στόματος μὲν ἀπαύστως φθέγγεται, ἤδη δὲ καὶ ἐκ τῶν κατόπιν μερῶν ὥς φασι πάμπλειστα. Zenob. 6, 8. Diogenian. 8, 34. Greg. Cypr. Leid. 3, 12. Apost. 17, 31. Suidas *τρυγόνος*. Schol. Hom. Il. 9, 311. Eustath. 751, 13. Clem. Alex. Strom. 1, 3, 22. Alciphr. 3, 29. Aristoph. fr. 51. Menand. 405 Mein. Demetr. com. 3.

ΙΑΣΙΣ

'Nymphae nomen est, Pausan. 6, 22, 7 (4)' Meinek. I 391, dubitans tamen an fabulae titulus fuerit *Ἰάσων.* an *Ἰασώ*? Arist. Plut. 701. fr. 21. Hermipp. 73.

93

ἀμφιτάπητα

Ἄλεξις Ἰασίδι. Bekker. Anecd. 83, 15.

ΙΠΠΕΥΣ

Scripta est exeunte Ol. 115 vel ineunte Ol. 116. Mein. I 393. 4.

94

τοῦτ' ἔστιν Ἀκαδήμεια, τοῦτο Ξενοκράτης;
πόλλ' ἀγαθὰ δοῖεν οἱ θεοὶ Δημητρίῳ
καὶ τοῖς νομοθέταις, διότι τοὺς τὰς τῶν λόγων,
ὥς φασι, δυνάμεις παραδιδόντας τοῖς νέοις
ἐς κόρακας ἔρρειν φασὶν ἐκ τῆς Ἀττικῆς.

Athenaeus 13, 610e *οὓς* (*φιλοσόφους*) *οὐ μόνον Λυσίμαχος ὁ βασιλεὺς ἐξεκήρυξε τῆς ἰδίας βασιλείας ἀπελαύνων, ἀλλὰ καὶ Ἀθηναῖοι. Ἄλεξις γοῦν ἐν Ἵππῳ* (*Ἱππεῖ* Schweigh.) *φησὶν κτλ. καὶ Σοφοκλῆς δέ τις ψηφίσματι ἐξήλασε πάντας φιλοσόφους τῆς Ἀττικῆς.* 1. *Ἀκαδήμεια* Dindf.] *ἀκαδημία* A. cf. Antiphan. 33, 6. 5. *ἔρρειν φασίν*] *ἐρρίφασιν* Dobr.

Diog. L. 5, 38 (*Θεόφραστος*) *ἀπεδήμησε . . καὶ πάντες οἱ φιλόσοφοι, Σοφοκλέους τοῦ Ἀμφικλείδου νόμον εἰσενεγκόντος μηδένα τῶν φιλοσόφων σχολῆς ἀφηγεῖσθαι, ἂν μὴ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ δόξῃ· εἰ δὲ μή, θάνατον εἶναι τὴν ζημίαν.* Pollux 9, 42 *ἔστι δὲ καὶ νόμος Ἀττικὸς κατὰ τῶν φιλοσοφούντων γραφείς, ὃν Σοφοκλῆς* (*ὁ νομοθέτης* 3) *Ἀμφικλείδου Σουνιεὺς εἶπεν.* Droysen. Hellenism. I 499 sq. *Xenocrates* Chalcedonius, Speusippi in Academia successor, mortuus est Ol. 116, 2. Clint. Fast. Hell. 181 Kr. *Demetrius* est Phalereus, qui Athenis principatum tenuit ab Ol. 115, 3 usque ad Ol. 118, 1, quo anno expulsus est a Demetrio Poliorceta. — 'sunt senis verba, philosophis irati, quod filium corruperint' Mein. *haec igitur est Academia, hic Xenocrates,* i. e. talia igitur nequissimi isti homines pueros docent.

95

τά τε κυμβία
ἆρ' ἦν πρόσωπ' ἔχοντα χρυσᾶ παρθένων;
Β. νὴ τὸν Δί' ἦν γάρ. Α. ὢ τάλαιν' ἐγὼ κακῶν.

Athenaeus 11, 481. 2 Ἄλεξις Ἱππεῖ κτλ. 2. ἆρ' add. Dobr. 3. ἐγὼ Dindf.] ἔγωγε A. personarum notationem add. Dobr. non recte Dindorfius tetrametros trochaicos constituerat, cum fr. 95 et 96 eiusdem sint scaenae. ac fortasse huc etiam fr. 270 pertinet. — sciscitari videtur mulier de poculis pretiosis furto similive calamitate amissis. 'nimirum eques iste meretrici quidquid haberet vasorum abstulerat miseramque in sicco destituerat. eodem fortasse respexit Anaxilas 22, 10. 11.' Mein. Anal. Ath. 355.

96

καὶ θηρίκλειός τις κύλιξ, στέφανον κύκλῳ
ἔχουσα χρυσοῦν· οὐ γὰρ ἐπίτηκτόν τινα.

Athenaeus 11, 471e Ἄλεξις ἐν Ἱππεῖ κτλ. 2. ἔχουσαν A. ἐπίτηκτόν Porson. Miscell. 248 et Coraes] ἐπίκτητόν. praeterea scribendum videtur ἔχουσ' ὁλόχρυσον, quod melius opponitur τῷ ἐπιτήκτῳ.

ΙΠΠΙΣΚΟΣ

Cf. Ἀγωνὶς ἢ Ἱππίσκος.

ΙΣΟΣΤΑΣΙΟΝ

'Videtur meretricis nomen esse'. Meinek. III 422.

97

ἀπὸ συμβολῶν ἔπινον, ὀρχεῖσθαι μόνον
βλέποντες, ἄλλο δ' οὐδέν, ὄψων ὀνόματα
καὶ σιτίων ἔχοντες, Ὄψων, Κάραβος,
καὶ Κωβιός, Σεμίδαλις.

Athenaeus 4, 134c Ἄλεξις ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἰσοστάσιόν φησιν κτλ. idem 3, 127c σεμιδάλεως μέμνηται ... καὶ Ἄλεξις ἐν Ἰσοστασίῳ. cum tamen 134 Σεμίδαλις sit nomen proprium, 127 autem tamquam nomen adpellativum commemoretur, dubitari potest an 127 aliud fragmentum Athenaeus respiciat. 4. Σεμίδαλις Dindf.] καὶ σεμίδαλις A.

de cognominibus cf. 168 et Antiphan. 26. *Cobius* parasitus amator fuit Pythionicae. Bergk. R. c. Att. 379. 80. ὀρχεῖσθαι v. 1 nequaquam aptum est neque defenditur fr. 222, 3. ἐγχεῖσθαι

Herwerden. Mnem. nov. III 300. *vorandi* potius verbum desideratur. an *ὀγκοῦσθαι*?

98

πρῶτα μὲν γὰρ πρὸς τὸ κέρδος καὶ τὸ συλᾶν τοὺς πέλας
πάντα τἆλλ' αὐταῖς πάρεργα γίνεται· ῥάπτουσι δὲ
πᾶσιν ἐπιβουλάς· ἐπειδὰν δ' εὐπορήσωσίν ποτε,
ἀνέλαβον καινὰς ἑταίρας, πρωτοπείρους τῆς τέχνης.
εὐθὺς ἀναπλάττουσι ταύτας, ὥστε μήτε τοὺς τρόπους
μήτε τὰς ὄψεις ὁμοίας διατελεῖν οὔσας ἔτι.
τυγχάνει μικρά τις οὖσα, φελλὸς ἐν ταῖς βαυκίσιν
ἐγκεκάττυται· μακρά τις, διάβαθρον λεπτὸν φορεῖ
τήν τε κεφαλὴν ἐπὶ τὸν ὦμον καταβαλοῦσ' ἐξέρχεται·
τοῦτο τοῦ μήκους ἀφεῖλεν· οὐκ ἔχει τις ἰσχία,
ὑπενέδυσ' ἐρραμμέν' αὐτήν, ὥστε τὴν εὐπυγίαν
ἀναβοᾶν τοὺς εἰσιδόντας. κοιλίαν ἁδρὰν ἔχει,
στηθί' ἔστ' αὐταῖσι τούτων ὧν ἔχουσ' οἱ κωμικοί·
ὀρθὰ προσθεῖσαι τοιαῦτα τοὔνδυτον τῆς κοιλίας
ὡσπερεὶ κοντοῖσι τούτοις εἰς τὸ πρόσθ' ἀπήγαγον.
τὰς ὀφρῦς πυρρὰς ἔχει τις, ζωγραφοῦσιν ἀσβόλῳ.
συμβέβηκ' εἶναι μέλαιναν, κατέπλασε ψιμυθίῳ.
λευκόχρως λίαν τίς ἐστι, παιδέρωτ' ἐντρίβεται.
καλὸν ἔχει τοῦ σώματός τι, τοῦτο γυμνὸν δείκνυται.
εὐφυεῖς ὀδόντας ἔσχεν, ἐξ ἀνάγκης δεῖ γελᾶν,
ἵνα θεωρῶσ' οἱ παρόντες τὸ στόμ' ὡς κομψὸν φορεῖ.
ἂν δὲ μὴ χαίρῃ γελῶσα, διατελεῖ τὴν ἡμέραν
ἔνδον, ὥσπερ τοῖς μαγείροις ἃ παράκειθ' ἑκάστοτε,
ἡνίκ' ἂν πωλῶσιν αἰγῶν κρανία, ξυλήφιον
μυρρίνης ἔχουσα λεπτὸν ὀρθὸν ἐν τοῖς χείλεσιν,
ὥστε τῷ χρόνῳ σέσηρεν, ἄν τε βούλητ' ἄν τε μή.
[ὄψεις διὰ τούτων σκευοποιοῦσι τῶν τεχνῶν.]

Athenaeus 13, 568a *Ἄλεξις δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Ἰσοστάσιον τὴν ἑταιρικὴν παρασκευὴν καὶ τὰς δι' ἐπιτεχνήσεως κομμώσεις τῶν ἑταιρῶν οὕτως ἐκτίθεται κτλ.* omisso fabulae nomine v. 1. 2 (— *γίνεται*) 7—22. 24 (a *ξυλήφιον*) —26 Clemens Alex. Paed. 3, 2, 8. v. 7 Eustathius 1522, 10 *βαυκίδες ὡς τό 'φελλὸς ἐν τοῖς* (sic) *βαυκίσιν ἐγκεκάττυται'.* v. 8 Eustathius ibid. *διάβαθρον γυναικεῖον φόρημα ὡς τό 'διάβαθρον λεπτὸν φορεῖ'.* 1. *πρῶτα* Clem.] *πρῶτον* A Ath. *πρὸς* A Ath.] *ἐς* Clem. 2. *τἆλλ'* A Ath.] *τὰ ἄλλα ἔργα* (*τ' ἄλλα ἔργ'* V) Clem. *ῥάπτουσιν* A Ath. 3. *εὐπορήσωσιν*] divites factae talibus

ΚΑΥΝΙΟΙ

Aristot. Rhet. 2, 25 *οὐκ ἂν ἐλέγετο Καύνιος ἔρως, εἰ μὴ ἦσαν καὶ πονηροὶ ἔρωτες.* Steph. Byz. *Καῦνος, πόλις Καρίας ἀπὸ Καύνου, οὗ ἡ ἀδελφὴ Βυβλὶς ἐρασθεῖσα φεύγοντος ἐκείνου (ἀπήγξατο* add. Eustath. Dion. 533). *ὅθεν ἡ παροιμία ὁ Καύνιος ἔρως.* Suid. *Καύνιος ἔρως· ἐπὶ τῶν μὴ κατορθουμένων ἐπιθυμιῶν. Καῦνος γὰρ καὶ Βύβλις ἀδελφοὶ ἐδυστύχησαν.* Diogenian. 5, 71 *Καύνιος ἔρως· ἐπὶ τῶν μὴ κατορθουμένων ἐπιθυμιῶν. Καύνου γὰρ ἐρασθεῖσα ἡ ἀδελφὴ καὶ μὴ τυχοῦσα τοῦ ἔρωτος ἀνεῖλεν ἑαυτήν.* Hesych. *Καύνιος Ἔρως· ἐν Καύνῳ τιμᾶται. καὶ ὁ σφοδρός.* itaque quam ex Parthenio (11), Conone (Narrat. 2), Anton. Lib. (30), Ovidio (Met. 9, 454 sq.) novimus fabulam multis varie antiquitus narratam etiam Alexis videtur tractavisse. quae si cui tragoediae quam comoediae aptior videatur, is permultas tragicorum fabulas etiam in quibus corporum conversiones inessent comoediae fuisse accommodatas recordetur. ceterum cf. E. Rohde Gr. Rom. 94 sq.

101

ἐν τῷ βαλανείῳ μήτε πῦρ ταῖς ἐσχάραις
ἐνὸν κεκλεισμένον τε τἀλειπτήριον.

Pollux 7, 166 *μέρος δὲ βαλανείου ἐσχάρα καὶ ἀλειπτήριον. φησὶ γοῦν Ἄλεξις ἐν Καυνίοις κτλ.* 1. *πῦρ* Iungermann.] *τὸ πῦρ.* 2. *ἐνῆν* Mein. V 88, coniectura infelicissima: opus enim erat *οὔτε.* fortasse sic interpretandum: '(quid igitur facerem), si neque ignis in focis erat' cet.

ΚΗΡΥΤΤΟΜΕΝΟΣ

Fortasse *Ἐκκηρυττόμενος.* Meinek. I 400. quod si verum est, *extorris* significatur.

102

ὥστ' ἐξελὼν ἐκ τοῦ λυχνούχου τὸν λύχνον
μικροῦ κατακαύσας ἔλαθ' ἑαυτόν, ὑπὸ μάλης
τῇ γαστρὶ μᾶλλον τοῦ δέοντος προσαγαγών.

Athenaeus 15, 1561 Dindf. *Ἄλεξις δ' ἐν Κηρυττομένῳ κτλ.* 1. *λυχνούχου τὸν* Elmsl. Arist. Ach. 963] *λύχνου τὸν χουτὸν* (non *χαντον*) A teste R. Schoellio Herm. IIII 168. (litterae *λεξις δ' ἐν κηρυττομένωι* et *τ' ἐξελὼν ἐκ τοῦ* hodie vix possunt dignosci.) 2. *ἔλαθ' ἑαυτόν* Elmsl.] *ἔλαθεν αὐτόν* A. *μάλης*] *μέθης* Herwerd. Nov. add. crit. 31. *μάτης* '*temere et inconsulto*' Mein. An. Ath. 344. an *ὑπαμελής*?

ΚΙΘΑΡΩΙΔΟΣ

103

Bekker. Anecd. 96, 9 *ἐξέβη ἡμῖν τὸ ἐνύπνιον· Ἄλεξις Κι-*

θαρῳδῷ. ἐξέβη | τοὐνύπνιον ἡμῖν. Mein. sed quidni *ἐξέβη | ἡμῖν καλῶς* (vel *κακῶς*) *τοὐνύπνιον*?

ΚΛΕΟΒΟΤΛΙΝΗ

Cratini *Κλεοβουλίνας* aliquo modo inmutatas fuisse censet Meinek. I 390.

104

Athenaeus 13, 586a *μνημονεύει δ' αὐτῆς* (*Σινώπης*)... *καὶ Ἄλεξις ἐν Κλεοβουλίνῃ.* Suidas *Σινώπη* et Photius *σινωπῆσαι· τοῦτο πεποίηται παρὰ τὴν ἑταίραν Σινώπην. ἐκωμῳδεῖτο γὰρ ἐπὶ τῷ κατασχημονῆσαι* (*κακοσχ.*), *καθάπερ Ἄλεξις ἔφη.* eadem fere Hesychius *σινωπίσαι*, quae vera verbi forma est. cf. Nauck. Philol. VI 419. Append. prov. 4, 72 (*σινωπίσαι*) et Apostol. 15, 50 Leutsch.

ΚΝΙΔΙΑ

105

Διόδωρος οὑπίτριπτος ἐν ἔτεσιν δύο
σφαῖραν ἀπέδειξε τὴν πατρῴαν οὐσίαν·
οὕτως ἰταμῶς ἅπαντα κατεμασήσατο.

Athenaeus 4, 165d *ἀσώτους μὲν γὰρ οἶδα διαβοήτους· ἕνα μέν, οὗ μνημονεύει Ἄλεξις ἐν Κνιδίᾳ κτλ.* 3. *ἱκανῶς* C. *Diodorus* diversus a Diodoro Pythagorista, cuius mentio est apud Athen. 4, 163 de. *σφαῖραν ἀπέδειξε*, patrimonium veluti in pilulam conglobatum devoravit (HSteph.). cf. 246, 3. Nicomach. 3.

ΚΟΝΙΑΤΗΣ

Cf. quae ad Amphidis *Κονιατήν* adnotantur.

106

κυμβία,
φιάλαι, τραγέλαφοι, κύλικες

Athenaeus 11, 500e *τραγέλαφοι· οὕτω τινὰ καλεῖται ποτήρια, ὧν μνημονεύει Ἄλεξις ἐν Κονιατῇ* (sic enim scribendum) *κτλ.*

ΚΟΤΡΙΣ

Cf. quae ad cognominem Antiphanis fabulam adnotavimus.

107

καὶ γὰρ ἐπὶ κῶμον . . ἀνθρώπων ὁρῶ
πλῆθος προσιόν, ὡς τῶν καλῶν τε κἀγαθῶν

ἐνθάδε συνόντων· μὴ γένοιτό μοι μόνῳ
νύκτωρ ἀπαντῆσαι καλῶς πεπραγόσιν
ὑμῖν περὶ τὸν βαλλισμόν· οὐ γὰρ ἄν ποτε
θοἰμάτιον ἀπενέγκαιμι μὴ φύσας πτερά.

Athenaeus 8, 362 c Ἄλεξις ἐν Κουρίδι φησί κτλ. 1. κῶμον] κώμων A. καὶ δὴ γὰρ ἐπὶ τὸν κ. ἀνθρ. Iacobs. Add. Ath. 196. κῶμον πλεῖστον ἀνθρ. Naber. Mnem. nov. VIII 258. 2. προσιὸν ἀστῶν Iacobs. προσιόντων ὡς κ. Mein. 3. B. μὴ κτλ. Mein. in Ath. 4. 'malim κακῶς'. Mein. ed. min.

5. βαλλίζειν idem est quod ἑορτάζειν. Athen. 362 a βαλλίζουσιν οἱ κατὰ τὴν πόλιν τῇ θεῷ, quod ipse interpretatur κωμάζουσιν ἢ χορεύουσιν, unde Italorum *ballare*. adparet de comissatoribus nocturnis agi; multa tamen remanent obscura, quia quae proxima erant Athenaeus omisit.

108

ὁ μὲν οὖν ἐμὸς υἱός, οἷον ὑμεῖς ἀρτίως
εἴδετε, τοιοῦτος γέγονεν, Οἰνοπίων τις ἢ
Μάρων τις ἢ Κάπηλος ἢ καὶ Τιμοκλῆς.
μεθύει γὰρ οὐδὲν ἧττον· ὁ δ' ἕτερος — τί ἂν
τύχοιμ' ὀνομάσας; βῶλος, ἄροτρον, γηγενὴς
ἄνθρωπος.

Athenaeus 10, 443 d Ἄλεξις δ' ἐν Κουρίδι περί τινος πλέον πίνοντος διαλεγόμενός φησιν κτλ. Eustathius 1623, 51 Ἄλεξις σκώπτων τινὰ ὡς μέθυσον καὶ ἐξώλη φησίν· Οἰνοπίων τις ἢ καὶ Μάρων ἢ Τιμοκλῆς· μεθύει γάρ, οὐδὲν ἕτερον ἐμφαίνει ἢ ὡς ὁ Μάρων περὶ οἶνον ἠσχολεῖτο οὐ μόνον κτώμενος, ἀλλὰ καὶ πίνων. v. 4 (ab ὁ δ' ἕτερος) sq. Eustathius 962, 34 Ἀλέξιδος δέ φασι τοῦ κωμικοῦ ὁ λόγος. 3. καὶ add. Dindf. τις Porson. 4. ἧττον Porson.] ἕτερον A. 5. τύχοιμι A. — de *Oenopione* cf. Preller. Myth. gr.² I 352. 564. *Maron* notus ex Odyssea. *Timoclem* diversum a comico esse censet Meinek. I 389. 4. τί ἂν κτλ. cf. quae adnotavimus ad Arist. Nub. 1378. 5. γηγενής aliter, sed item translata significatione Arist. Nub. 853. — alterum filium helluonem, alterum stupidum solique agriculturae deditum esse pater nescio quis queritur.

109

ἐπεὶ πάλαι δεδείπναμεν

Ἄλεξις ἐν Κουρίδι. Athenaeus 10, 422 e. cf. Hermipp. 60.

ΚΡΑΤΕΥΑΣ Η ΦΑΡΜΑΚΟΠΩΛΗΣ

Duplicem fuisse fabulae editionem, alteram ante Ol. 115, alteram post Ol. 118, 2 factam, Meinekii est sententia I 388. 395.

quis fuerit *Crateuas* ignoramus. medicum fuisse Meinekius concludit ex fr. 112, quo ipsius verba contineri monet. *Ῥιζοτομικῶν* scriptorem non fuisse docet I 389. de chronologiae difficultatibus Bergk. Mus. Rhen. XXXV 260 sq.

110

πρῶτον μὲν οὖν ὄστρεια παρὰ Νηρεῖ τινα
ἰδὼν γέροντι φῦκος ἠμφιεσμένα
ἔλαβον ἐχίνους τ'· ἔστι γὰρ προοίμιον
δείπνου χαριέντως ταῦτα πεπρυτανευμένον.
τούτων δ' ἀπολυθείς, κειμένων ἰχθυδίων
μικρῶν, τρεμόντων τῷ δέει τί πείσεται,
θαρρεῖν κελεύσας ἕνεκ' ἐμοῦ ταῦτ', οὐδὲ ἓν
φήσας ἀδικήσειν, ἐπριάμην γλαῦκον μέγαν.
ἔπειτα νάρκην ἔλαβον, ἐνθυμούμενος
ὅτι δεῖ γυναικὸς ἐπιφερούσης δακτύλους
ἁπαλοὺς ὑπ' ἀκάνθης μηδὲ ἓν τούτων παθεῖν.
ἐπὶ τὸ τάγηνον φυκίδας, ψήττας τινάς,
καρῖδα, φύκην, κωβιόν, πέρκην, σπάρον,
ἐποίησά τ' αὐτὸ ποικιλώτερον ταῶ.
κρεάδι' ἄττα, ποδάρια, ῥύγχη τινά,
ὠτάρι' ὕει', ἡπάτιον ἐγκεκαλυμμένον·
αἰσχύνεται γὰρ πελιτνὸν ὂν τῷ χρώματι.
τούτοις μάγειρος οὐ πρόσεισ', οὐκ ὄψεται.
οἰμώξεται γὰρ νὴ Δί'· ἀλλ' ἐγὼ σοφῶς
ταῦτ' οἰκονομήσω καὶ γλαφυρῶς καὶ ποικίλως
οὕτω, ποιῶ γὰρ τοὖψον αὐτός, ὥστε τοὺς
δειπνοῦντας εἰς τὰ λοπάδι' ἐμβάλλειν ποιῶ
ἐνίοτε τοὺς ὀδόντας ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.
τὰς σκευασίας πάντων δὲ καὶ τὰς σκευάσεις
τούτων ἕτοιμός εἰμι δεικνύειν, λέγειν,
προῖκα προδιδάσκειν, ἂν θέλῃ τις μανθάνειν.

Athenaeus 3, 107a *Ἄλεξις ἐν Κρατεύᾳ* (*κρατείᾳ* A) *ἢ Φαρμακοπώλῃ ... φησὶ δ' οὕτως ὁ κωμικός κτλ.* v. 9—11 etiam fr. 48, cui v. 12—14 quoque addendos esse censet Mein. cf. etiam fr. 24. v. 12 Athen. 3, 108a *ταγηνιστῶν δ' ἰχθύων μνημονεύει Ἄλεξις ἐν Δημητρίῳ καθάπερ καὶ ἐν τῷ προκειμένῳ δράματι* (*Κρατεύᾳ*). v. 15. 16 Athenaeus 3, 95a *ποδῶν τε καὶ ὠτίων, ἔτι δὲ ῥύγχους Ἄλεξις* (*μνημονεύει*) *ἐν Κρατεύᾳ* (*κρατίαι* A) *ἢ Φαρμακοπώλῃ.* 1. *οὖν* add. Elmsl. *ὄστρεια* Dindf.] *ὄστρεα* A. *τινα*

Mein.] *τινι.* 2. *φῦκος* Elmsl.] *φυκίοις* A. *φυκί'* Dindf. *ἠμφιεσμένα* Coraes] *ἠμφιεσμένωι* A. 3. *τε* A. 4. *πεπρυτευμένου* A. 7. 8. *τάυτοῦ δὲ ἐν φησας* A. 10. *δεῖ* C] *δὴ* A. 11. *τούτων*] *τούτους* fr. 48. fortasse *λυπρὸν.* 12. *τὸ*] *τό τε* C. *ψήττας*] *τήττας* C. *τινάς*] *κτένας* Mein. 13. *κωβίον* A. 14. *αὐτὸ* C] *αὐτὸν* A. 15. *κρεάδι' ἄττα* Dobr. Arist. Plut. 228 p. 27] *κρεάδια* A. 16. *ὠτάρι' ὗει', ἡπάτιον* Dindf.] *ὠτάρια ὑϊηπάτιον* A. 17. *πελιτνὸν* Pors.] *πελιδνὸν* A. *ὃν* add. C. 18. *ὄττεται* C. 19. *Δί' ἀλλ' ἐγὼ* L et epit. Hoesch.] *δία λέγω* A. *σοφῶς* C] *σαφῶς* A. 21 et 22. *ποῶ* A. 22. *λοπάδι'* fr. 24] *λοιπὰ δι* A. 26. *ἂν* Pors. Adv. 232.

loquitur coquus. 1. *Nereus senex* dicitur, quia nomen commune habet cum Nereo marino, ut apud Homerum Proteus semper *ἅλιος γέρων* est. cf. quae ad cognominem Anaxandridis fabulam adnotavimus. 3. *ἔλαβον, emi.* 7. pisciculos minutos se ait contempsisse. 12. *ἐπὶ τὸ τάγηνον*, i. e. ad cibum in *ταγήνῳ* parandum. 17. imitatus est Crobylus 6, 2. Moeris 208, 8 *πελιτνὸν ἐν τῷ τ ἀττικῶς. πέλιον ἢ πελιδνὸν ἑλληνικῶς.* 18. manifesto corrupta. quid enim? *coquus* eis non accedet neque *videbit* talia, quae cuivis spectare liceat? quis igitur alius magis quam qui adparare sciat? scribendum est utique *τούτοις δ' ἄπειρος οὐ πρόσεισ' οὐδ' ἅψεται.* (atque *ἅψεται* iam Naber. Mnem. nov. VIII 258.) inperito scilicet sese opponit ut peritum: *ἀλλ' ἐγὼ κτλ.* 24. *σκευασία* vera nominis forma est, non *σκεύασις.* scrib. *καὶ τὰς εὑρέσεις.* ubi quidque et quando inveniatur eorum quae ad cenam opus sint se monstraturum esse promittit.

111

παῖ, τὴν μεγάλην δός, ὑποχέας
φιλίας κυάθους μὲν τῶν παρόντων τέτταρας,
τοὺς τρεῖς δ' ἔρωτος προσαποδώσεις ὕστερον·
ἕν' Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως νίκης καλῶς,
καὶ τοῦ νεανίσκου κύαθον Δημητρίου.
φέρε τὸν τρίτον . . . .
Φίλας Ἀφροδίτης· χαίρετ' ἄνδρες συμπόται,
ὅσων ἀγαθῶν τὴν κύλικα μεστὴν πίομαι.

Athenaeus 6, 254 a *Ἄλεξις γοῦν ἐν Φαρμακοπώλῃ ἢ Κρατεύᾳ* (*κρατείᾳ* A) *προπίνοντά τινα εἰσαγαγὼν ἑνὶ τῶν συμποτῶν καὶ λέγοντα ποιεῖ τάδε κτλ.* 1. *ὑποχέας* recte A. 2. *μὲν* add. Mein., melius tamen in Athen. scribens *τῶν συμπαρόντων.* 3. *ἔρωτος* A. versum corruptum esse arbitratur Cobetus N. l. 610. 11. 4. *ἕν'* add. Casaub. *καλῆς* idem. *B. καλῶς. A. καὶ τοῦ κτλ.* Dobr. 7. *φίλης* (suprascr. *α*) A. 8. *ὅσων* P et Casaub.] *ὅσην* A.

1. '*οἱ οἰνοχόοι τὸν οἶνον ὑποχέαντες εἶτα τὸ ὕδωρ ἐπιχέουσιν*'

Cobet. N. l. 601. cf. Antiphan. 81, 2. Sophil. 4. Diphil. 5. 2. *τῶν παρόντων* pendet a *φιλίας*. 6. *φέρε τὸν τρίτον τοῦ φῶμεν; οἶδ'· ἔσται τρίτος* Herwerd. Anal. crit. 47, non admodum amice erga Philam, tamquam post longam meditationem eius recordetur. quidni *ἐπάξιος γάρ· εἶτα δὴ φέρε τὸν τρίτον κτλ.* sed talia sexcenta excogitari possunt.

vulgo haec ad victoriam navalem, non tam ab Antigono quam a Demetrio Poliorceta, apud Cyprum partam Ol. 118, 3, *λαμπρὰν καὶ καλήν* teste Plutarcho Dem. 17, et ad Philam, primam Demetrii uxorem, Antipatri filiam, referuntur. cf. etiam Droysen. Hellenism. I 501. sed cum Ol. 118, 2 Athenis Eurydicen, puellam Atheniensem, in matrimonium duxerit, tempora ita inter se pugnant, ut Bergkius Mus. Rhen. XXXV 261 sq. hos versus mortuo iam Alexide in fabulam eius esse insertos et *Antigonum Gonatam* uxoremque eius *Philam*, Seleuci filiam, *Demetrium* autem amborum filium et victoriam ex Alexandro Molossorum rege Ol. 129 partam, cui Demetrius minor fortissime pugnans interfuerat, significari statuerit. *Φίλας Ἀφροδίτης* fanum in Attica fuit prope vicum, cui hodie Daphni nomen est (Θριῆσι). Athen. 6, 255c. C. I. I 507. 8. sed utrius Philae fuerit non constat.

112

τῷ Καλλιμέδοντι γὰρ θεραπεύω τὰς κόρας
ἤδη τετάρτην ἡμέραν. Β. ἦσαν κόραι
θυγατέρες αὐτῷ; Α. τὰς μὲν οὖν τῶν ὀμμάτων,
ἃς οὐδ' ὁ Μελάμπους, ὃς μόνος τὰς Προιτίδας
ἔπαυσε μαινομένας, καταστήσειεν ἄν.

Athenaeus 8, 340a *περὶ Καλλιμέδοντος τοῦ Καράβου ὅτι . . . ἦν διάστροφος τοὺς ὀφθαλμούς. . . Ἄλεξις ἐν Κρατεύᾳ* (*κρατίᾳ* A) *ἢ Φαρμακοπώλῃ κτλ.* 'ludit in ambigua significatione vocis *κόρη*. Diog. L. 6, 68 *πρὸς Διδύμωνα τὸν μοιχὸν ἰατρεύοντά ποτε κόρης ὀφθαλμόν, ὅρα, φησί, μὴ τὸν ὀφθαλμὸν τῆς παρθένου ἰατρεύων τὴν κόρην φθείρῃς.*' Mein. de *Callimedonte Carabo* cf. Antiphan. 26, 5. de *Melampode* et *Proeti filiabus* Preller. Myth. gr.[2] II 56.

113

καὶ Καλλιμέδων μετ' Ὀρφέως ὁ Κάραβος

Athenaeus 8, 340c (*Ἄλεξις*) *ἐν Κρατεύᾳ* (*κρατίᾳ* A) *κτλ.* iocus a similitudine nominum *Ὀρφεύς* et *ὀρφώς* petitur. cf. Archipp. 17.

114

στεφάνους τε πολλοὺς κρεμαμένους μελιλωτίνους

Athenaeus 15, 678c *μελιλωτίνων στεφάνων μνημονεύει Ἄλεξις ἐν Κρατεύᾳ* (*κρατίαι* A) *ἢ Φαρμακοπώλῃ οὕτως κτλ.*

115

εἶθ' ὁρῶ τὸν Ἑρμαΐσκον τῶν ἀδρῶν τούτων τινὰ
κάνθαρον καταστρέφοντα, πλησίον δὲ κείμενον
στρωματέα καὶ γύλιον αὐτοῦ.

Athenaeus 11, 473 d *Ἄλεξις δ' ἐν Κρατεύᾳ (ὁ δὲ λόγος περί τινος ἐν καπηλείῳ πίνοντος) κτλ.* (*κρατίᾳ* A). 1. *ἀδρῶν* G. Hermann. De metr. 118] *ἀνδρῶν* A. 3. *στρωμάτεα τε* (sic) A. — si Alexis v. 3 sic ut supra nos scripsit, primus *α* accusativi nominum in *εύς* desinentium corripuit. Meinekius V 89 cum Casaubono *στρώματά τε καὶ κτλ.* cf. etiam Mein. I 295. 6. *Hermaiscus* miles est: eius enim supellex v. 3 describitur. 2. *καταστρέφοντα*, ut Verg. Aen. 9, 163 *vertunt crateras aenos*, i. e. ebibunt (Schweigh.). cf. Horat. C. 3, 29, 2. *invertunt* Serm. 2, 8, 39.

ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ

116

δύ' ἐστί, Ναυσίνικε, παρασίτων γένη·
ἓν μὲν τὸ κοινὸν καὶ κεκωμῳδημένον,
οἱ μέλανες ἡμεῖς· θάτερον ζητῶ γένος,
5 *σεμνοπαράσιτον ἐκ μέσου καλούμενον,*
4 *σατράπας παρασίτους καὶ στρατηγοὺς ἐπιφανεῖς*
6 *ὑποκρινόμενον εὖ τοῖς βίοις, ὀφρῦς ἔχον*
χιλιοταλάντους ἀνακυλῖόν τ' οὐσίας.
νοεῖς σὺ τὸ γένος καὶ τὸ πρᾶγμα; Ν. καὶ μάλα.
Α. τούτων ἑκατέρου τῶν γενῶν ὁ μὲν τύπος
10 *τῆς ἐργασίας εἷς ἐστι, κολακείας ἀγών·*
ὥσπερ ἐπὶ τῶν βίων δέ, τοὺς μὲν ἡ τύχη
ἡμῶν μεγάλοις προσένειμε τοὺς δ' ἐλάττοσιν,
εἶθ' οἱ μὲν εὐποροῦμεν οἱ δ' ἀλύομεν.
ἆρά γε διδάσκω, Ναυσίνικ'; Ν. οὐκ ἀστόχως·
15 *ἀλλ' ἂν σ' ἐπαινῶ μᾶλλον, αἰτήσεις μέ τι.*

Athenaeus 6, 237 b *παρασίτων εἶναί φησι γένη δύο Ἄλεξις ἐν Κυβερνήτῃ διὰ τούτων κτλ.* 1. *ἐστιν αὐσίνικε* A. v. 4 post 5 transposuit Dobr. Adv. II 310, ut accusativi penderent ab *ὑποκρινόμενον*. 4. *παρασίτους*] *μεγίστους* vel *ζαχρύσους* (*ζαπλούτους*) Dobr. 5. *ἐκ μέσου*] *ἐμμέτρως* Herwerd. Obs. crit. 69 conl. Plat. Cratyl. 395 e *δοκεῖ τοὔνομα ἐμμέτρως κεῖσθαι.* scribendum potius *ἐν μέσῳ*, i. e. *ubique*. 6. *ἔχον* Grot. Excerpt. 573] *ἔχοντα* A. 7. *ἀνακυλῖόν τ' οὐσίας* Porson.] *ἀνακυλιον τουσιας* A. *χιλιοταλάντους τ' ἀνακυλίνδον* Herwerd., remota forma *κυλίω*, de qua Cobet. V. l.[2]

133. 8. σὺ add. Reisig. Coniect. 179. τό τε γ. Pors. Praef. Hecub. XVIII. an νοεῖς τι τὸ γ.? 12. μεγάλοις· VL] μεγάλαις A. δὲ ἐλάττοσι A. 14. ἆρ' εὖ σε δ. Herwerd. 70. scrib. ἆρ' ἐκδιδάσκω, cf. Arist. Ran. 64. *N.* οὐκ ἀστόχως Dutheil.] οὐκ ἀστύχως *N.* μέ τι Dutheil.] μἔτι A.

Nausinicus breviter respondet v. 8 et 14. 15, cetera parasitus dicit. 3. Poll. 4, 119 οἱ δὲ παράσιτοι μελαίνῃ ἢ φαιᾷ (ἐσθῆτι ἐχρῶντο). deinde scribendum θάτερον ζηλωτέον et v. 4. 6 σατράπας Μεγαβύζους καὶ στρατιώτας ἐπιφανεῖς ὑποκρινόμενον ἐν τοῖς βίοις. cf. Arist. Av. 484. Lucian. Tim. 22 ἀντὶ τοῦ τέως Πυρρίου...Μεγάβυζος..μετονομασθείς. Aelian. V. h. 2, 2. Cratet. 33. Menand. 127. Quintil. 5, 12, 21 *statuarum artifices...numquam in hunc inciderunt errorem, ut Bagoam aut Megabyzum aliquem in exemplum operis sumerent.* Dobraei ζαχρύσους vel propterea reiciendum, quia qui *sunt* divites non fiunt parasiti. σατράπαι Μεγάβυζοι sunt praefecti Macedonii superbe omnia prae se contemnentes, sed inopes et petulantes. 12. μεγάλοις, *magnis patronis.*

117

εἰσέβαινον ἰσχάδες,
τὸ παράσημον τῶν Ἀθηνῶν, καὶ θύμου δέσμαι τινές.

Athenaeus 14, 652c Ἄλεξις ἐν Κυβερνήτῃ φησίν κτλ. v. 1. 2 (Ἀθηνῶν, pro quo cum C Ath. Ἀττικῶν habet) Eustathius 955, 8 sine fabulae auctorisve nomine. v. 2 idem 1411, 35 χρῆσις Ἀλέξιδος ἐν τῷ 'καὶ θύμου κτλ.' cf. Eubul. 37.

ΚΥΒΕΥΤΑΙ

118

ἠριστηκότων
σχεδόν τι δ' ἡμῶν ἐξ ἀκροκωλίου τινός —

Athenaeus 3, 96a Ἄλεξις Κυβευταῖς κτλ. 2. ἐξ] ἓξ Mein. '*cum nos numero ferme sex de acrocolio pranderimus.*'

ΚΥΚΝΟΣ

119

φαιδρὸς δὲ κρατὴρ θηρίκλειος ἐν μέσῳ
ἕστηκε, λευκοῦ νέκταρος παλαιγενοῦς
πλήρης, ἀφρίζων· ὃν λαβὼν ἐγὼ κενὸν
τρίψας, ποιήσας λαμπρόν, ἀσφαλῆ βάσιν
στήσας, συνάψας καρπίμοις κισσοῦ κλάδοις
ἔστεψα.

Athenaeus 11, 472a Ἄλεξις ἐν Κύκνῳ κτλ. 4. ποήσας A.

5. *ἀνάψας* Mein. Anal. Ath. 217. aut hoc aut *καρπίμους κλάδους* recipiendum est. *κισσοῦ* consulto poeta ut in tragici sermonis imitatione. — 3. crateram quisquis loquitur antea purgaverat vacuam, nunc plena vini adstat. cf. Antiphan. 237.

ΚΥΠΡΙΟΣ

120

ἔπειτα πῶς ἦλθες; Β. μόλις
ὀπτωμένους κατέλαβον. Α. ἐξόλοι'. ἀτὰρ
πόσους φέρεις; Β. ἑκκαίδεκ'. Α. οἶσε δεῦρό μοι.
Β. λευκοὺς μὲν ὀκτώ, τῶν δὲ φαιῶν τοὺς ἴσους.

Athenaeus 3, 114 d *τοὺς δὲ ῥυπαροὺς ἄρτους φαιοὺς ὠνόμασεν Ἄλεξις ἐν Κυπρίῳ οὕτως κτλ.* 2. 3. *ἐξόλοιο ἀταρπος οὓς* A. 3. *ἐκκαίδεκα οἶσο* A. *οἶσε* Dobr. Adv. II 303. *μοι*, in Ath. *δή*, add. Mein. 4. *λευκῶν* Dobr.

121

τὸν δ' αὐτόπυρον ἄρτον ἀρτίως φαγών

Athenaeus 3, 110e *αὐτοπύρου δ' ἄρτου μνημονεύει Ἄλεξις ἐν Κυπρίῳ κτλ.* cf. Phryn. 38. Lucian. Pisc. 45 *ἄρτους τῶν αὐτοπυριτῶν*.

122

διπλάσαι

τὸ διπλασιάσαι. Ἄλεξις Κύπριδι (Κυπρίῳ). Bekk. Anecd. 89, 6. Hesych. *διπλάσαι (διπλᾶ πᾶσαι* cod.)· *διπλᾶ ποιῆσαι.* egregie Lobeck. Soph. Ai. 268.

ΛΑΜΠΑΣ

Cf. quae ad Antiphanis *Λαμπάδα* adnotantur.

123

καταφαγεῖν
αὐτὸς τοσοῦτ' ἀργύριον. οὐδ' εἰ γάλα λαγοῦ
εἶχον, μὰ τὴν γῆν, καὶ ταῶς, κατήσθιον.

Athenaeus 14, 654f *Ἄλεξις ἐν Λαμπάδι κτλ.* 2. *τουσουτ'* A. *οὐδει* et *λαγοῦ* post *εἶχον* A. transposuit Schweigh., scribens simul *λαγώ.* Dobr. Adv. II 349 tetr. troch. *καταφαγεῖν αὐτὸς τοσοῦτον ἀργύριον οὐκ εἶχον ἄν, | οὐδ' ἂν εἰ λαγὼς μὰ τὴν γῆν καὶ ταὼς κατήσθιον. γάλα λαγοῦ* defendit Mein. V 89.

ΛΕΒΗΣ

124

ἥψέ μοι δοκεῖ
πνικτόν τι ὄψον δελφάκειον. ΓΛ. ἡδύ γε.
Α. ἔπειτα προσκέκαυκε. ΓΛ. μηδὲν φροντίσῃς.
ἰάσιμον γὰρ τὸ πάθος ἐστί. Α. τῷ τρόπῳ;
ΓΛ. ὄξος λαβὼν ἢν εἰς λεκάνην τιν' ἐγχέας
ψυχρόν, ξυνιεῖς; εἶτα θερμὴν τὴν χύτραν
εἰς τοὖξος ἐνθῇς· διάπυρος γὰρ οὖσ' ἔτι
ἕλξει δι' αὐτῆς νοτίδα, καὶ ζυμουμένη
ὥσπερ κίσηρις λήψεται διεξόδους
σομφάς, δι' ὧν τὴν ὑγρασίαν ἐκδέξεται·
τὰ κρεάδι' ἔσται τ' οὐκ ἀπεξηραμμένα,
ἔγχυλα δ' ἀτρεμεὶ καὶ δροσώδη τὴν σχέσιν.
Α. Ἄπολλον, ὡς ἰατρικῶς. ὦ Γλαυκία,
ταυτὶ ποιήσω. ΓΛ. καὶ παρατίθει γ' αὐτά, παῖ,
ὅταν παρατιθῇς, μανθάνεις; ἐψυγμένα.
ἀτμὸς γὰρ οὕτως οὐχὶ προσπηδήσεται
ταῖς ῥισίν, ἀλλ' ἄνω μάλ' εἶσι καταφυγών.
Α. πολλῷ γ' ἀμείνων, ὡς ἔοικας, ἦσθ' ἄρα
λογογράφος ἢ μάγειρος. ΓΛ. ὃ λέγεις οὐ λέγεις,
τέχνην δ' ὀνειδίζεις.

Athenaeus 9, 383 c παράγει αὐτὸν (ἕνα τῶν ἀρχαίων μαγείρων) Ἄλεξις ἐν Λέβητι λέγοντα τάδε κτλ. 1. ἦψ' ἐμοὶ δοκεῖν Mein. ἕψειν μοὐδόκει recte Hirschig. Dissert. 39. 2. τι Dindf.] τιν' A. scr. ὄψον τι πνικτόν. δελφάκειον Dindf.] δελφάκιον. 3. προσκέκαυκα Hirschig. 5. ἢν Mein.] ην A. τινὰ A. 6. ξυνιεῖς K.] ξυνιεὶς A. 7. ἐνθῇς Dobr. Adv. II 322] ἐνθεὶς A. 8. αὐτῆς Dindf.] αυτῆς A. 10. εἰσδέξεται Mein. Anal. Ath. 168. 11. κρεάδι' Casaub.] κρέα δ' A. κρέ' ἡδέ' ἔσται κοὐκ Iacobs. Add. Ath. 204. 12. ἔνχυλα A. ἀτρέμει A. an ἀμέλει? 14. αὐτά, παῖ] αὐτίκα? 15. παρατιθῇς Schweigh.] παρατίθῃς A. 16. ἀτμὸς Schweigh.] ἀτμὶς A. 17. ῥισὶν A. ἄνω μάλ' εἶσι Scalig. ap. Grot. Excerpt. 973] ἀνωμαλίσει A. ἄνω βαδίζει Cobet. N. l. 21, conl. Nicostr. 15, 4. at futuro opus erat. itaque βαδιεῖται Naber. Mnem. nov. VIII 260. καταφυγών Schweigh.] καταφαγών A. 18. πολλῷ γ' Casaub.] πολλῶντ' A. 19. εὖ λέγεις Dobr.

5. ἢν — ἐνθῇς, apodosis sequitur post parenthesin v. 11. 6. ξυνιεῖς; cf. quae adnotavimus ad Arist. Nub. 355, et de forma Diphil. 32, 13. 11. de forma ἀπεξηραμμένα cf. Cobet. V. l.[2] 227. ἐξηρασμένος Antiph. 217, 13. 12. ἀτρεμεί non significat *paulla-*

5. ἀνάψας Mein. Anal. Ath. 217. aut hoc aut καρπίμους κλάδους recipiendum est. κισσοῦ consulto poeta ut in tragici sermonis imitatione. — 3. crateram quisquis loquitur antea purgaverat vacuam, nunc plena vini adstat. cf. Antiphan. 237.

ΚΥΠΡΙΟΣ

120

ἔπειτα πῶς ἦλθες; Β. μόλις
ὀπτωμένους κατέλαβον. Α. ἐξόλοι'. ἀτὰρ
πόσους φέρεις; Β. ἑκκαίδεκ'. Α. οἶσε δεῦρό μοι.
Β. λευκοὺς μὲν ὀκτώ, τῶν δὲ φαιῶν τοὺς ἴσους.

Athenaeus 3, 114 d τοὺς δὲ ῥυπαροὺς ἄρτους φαιοὺς ὠνόμασεν Ἄλεξις ἐν Κυπρίῳ οὕτως κτλ. 2. 3. ἐξόλοιο ἄταρπος οὓς A. 3. ἐκκαίδεκα οἶσο A. οἶσε Dobr. Adv. II 303. μοι, in Ath. δή, add. Mein. 4. λευκῶν Dobr.

121

τὸν δ' αὐτόπυρον ἄρτον ἀρτίως φαγών

Athenaeus 3, 110e αὐτοπύρου δ' ἄρτου μνημονεύει Ἄλεξις ἐν Κυπρίῳ κτλ. cf. Phryn. 38. Lucian. Pisc. 45 ἄρτους τῶν αὐτοπυριτῶν.

122

διπλάσαι

τὸ διπλασιάσαι. Ἄλεξις Κύπριδι (Κυπρίῳ). Bekk. Anecd. 89, 6. Hesych. διπλάσαι (διπλᾶ πᾶσαι cod.)· διπλᾶ ποιῆσαι. egregie Lobeck. Soph. Ai. 268.

ΛΑΜΠΑΣ

Cf. quae ad Antiphanis Λαμπάδα adnotantur.

123

καταφαγεῖν
αὐτὸς τοσοῦτ' ἀργύριον. οὐδ' εἰ γάλα λαγοῦ
εἶχον, μὰ τὴν γῆν, καὶ ταῶς, κατήσθιον.

Athenaeus 14, 654f Ἄλεξις ἐν Λαμπάδι κτλ. 2. τουσουτ' A. οὐδει et λαγοῦ post εἶχον A. transposuit Schweigh., scribens simul λαγῷ. Dobr. Adv. II 349 tetr. troch. καταφαγεῖν αὐτὸς τοσοῦτον ἀργύριον οὐκ εἶχον ἄν, | οὐδ' ἂν εἰ λαγὼς μὰ τὴν γῆν καὶ ταῶς κατήσθιον. γάλα λαγοῦ defendit Mein. V 89.

303. 15. *καθημένους ἔτι* Iacobs. Add. Ath. 132] *ἔτι καθημένους* A. 17. *φησιν* A. 18. *ἀποπέμψουσι* C] *ἀποπέμπουσι* A. scr. *ἵνα θᾶττον ἀποπέμπωσι.* cf. v. 6 sq.

fragmentum 126 non ex eadem comoedia excerptum esse Meinekius suspicatur Anal. Ath. 97: excidisse titulum fabulae alterius, ex qua haec posteriora petita sint. 19. *οἱ θεοί*, *ut deus ex machina.*

127

καὶ μὴ προφάσεις ἐνταῦθά μοι, μηδ' 'οὐκ ἔχω.'
B. ἀλλὰ λέγ' ὅτου δεῖ. λήψομαι γὰρ πάντ' ἐγώ.
A. ὀρθῶς. τὸ πρῶτον μὲν λάβ' ἐλθὼν σήσαμα.
B. ἀλλ' ἔστιν ἔνδον. A. ἀσταφίδα κεκομμένην,
μάραθρον, ἄνηθον, νᾶπυ, καυλόν, σίλφιον,
κορίαννον αὖον, ῥοῦν, κύμινον, κάππαριν,
ὀρίγανον, γήτειον, ἄννισον, θύμον,
σφάκον, σίραιον, σέσελι, πήγανον, πράσον.

Athenaeus 4, 170a *ἡδυσμάτων δὲ κατάλογον Ἄλεξις ἐποιήσατο ἐν Λέβητι οὕτως κτλ.* v. 3—8 Pollux 6, 66 *Ἄλεξις ἐν Λέβητι . . . ὀρθῶς κτλ.* 1. *καὶ* add. VL. 2. *λέγ' ὅτου δεῖ* Dobr. Adv. II 307] *λέγοντα ουδει* A. 3. *ὀρθῶς γε· πρῶτον* Poll. 5. *μάραθρον* B] *μάραθον* A Ath., *μάραθα* A Poll. 7. *γήτειον*] *γήτιον* A Poll. *ἄννισον* Poll. Bekkeri cod.] *σκόροδον* A Ath. om. A Poll. *σκορόδια*, *γήτειον* Dobr. 208. 8. *σέσελι* A Ath.] *πέπερι* Pollux, 'qui propter hoc ipsum (*πέπερι*) Alexidis versus attulit.' Dindf.

7. Schol. Theocr. 7, 63 (Mein.) *ἄνηθον τὸ μάλαθρον ἢ· ἄνισον τὸ γλυκάνισον ῑ.* cf. Lobeck. Pathol. prol. 400 cum not. 8. — cum initio eclogae cf. Arist. Ach. 345.

128

καὶ τί δεῖ
λέγειν ἔθ' ἡμᾶς τοὺς τὰ σῦχ' ἑκάστοτε
ἐν τοῖς συρίχοις πωλοῦντας; οἳ κάτωθε μὲν
τὰ σκληρὰ καὶ μοχθηρὰ τῶν σύκων ἀεὶ
τιθέασιν, ἐπιπολῆς δὲ πέπονα καὶ καλά.
εἶθ' ὁ μὲν ἔδωκεν ὡς τοιαῦτ' ὠνούμενος
τιμήν, ὁ δ' ἐγκάψας τὸ κέρμ' εἰς τὴν γνάθον
ἐρίν' ἀπέδοτο σῦκα πωλεῖν ὀμνύων.

Athenaeus 3, 76d *Ἄλεξις ἐν Λέβητι κτλ.* 2. *σῦκα* A. 3. *ὑρίχοις* Dindf. cf. quae adnotantur ad Aristoph. fr. 569, 5. *κάτωθεν* A. 4. *καὶ*] *καὶ τὰ* A. 7. cf. Arist. Vesp. 791.

129

Athenaeus 14, 661d *Ἄλεξις ἐν Λεβητίῳ δηλοῖ, ὅτι ἡ μαγειρικὴ*

τέχνη ἐπιτήδευμα ἦν ἐλευθέρων. πολίτης γάρ τις οὐκ ἀπινὴς ἐν αὐτῷ δείκνυται ὁ μάγειρος. Athen. 14, 658 extr. οὐδὲ γὰρ ἂν εὕροι τις δοῦλον μάγειρόν τινα ἐν κωμῳδίᾳ, πλὴν παρὰ Ποσειδίππῳ μόνῳ. Plin. N. h. 18, 108 *nec coquos vero habebant in servitiis, eosque ex macello conducebant.* scilicet *Glaucia* coquus significatur fragmenti 124.

ΛΕΥΚΑΔΙΑ Η ΔΡΑΠΕΤΑΙ

130

οἴνου γεραιοῖς χείλεσιν μέγα σκύφος.

Athenaeus 11, 498 e (σκύφος οὐδετέρως) Ἄλεξις ἐν Λευκαδίᾳ κτλ. γεραιοῦ Bergk. χείλεσι A. γεραιοῦ 'γχεῖτέ μοι? — γεραιός tragicum colorem prae se fert.

131

φέρε τὴν σιβύνην καὶ πλατύλογχα.

Pollux 10, 144 Ἄλεξις ἐν Λευκαδίᾳ κτλ. Toupius Emend. IIII 243 πλατύλογχ' ἀκόντια. cf. Arist. Thesm. 1197 cum eis quae Fritzschius adnotavit et Arist. fr. 476. 7.

132

χορδαρίου τόμος ἧκεν καὶ περικομμάτιον.

Athenaeus 3, 95 a Ἄλεξις δ' ἐν Λευκαδίᾳ (λυκαδίᾳ A) ἢ Δραπέταις κτλ. περικομμάτιον Mein.] περικομματίων A. de metro Meinekius confert Antiphan. 174, 2. 5. 6.

ΛΕΥΚΗ

133

ἐπίστασαι τὸν σαῦρον ὡς δεῖ σκευάσαι;
B. ἀλλ' ἂν διδάσκῃς. A. ἐξελὼν τὰ βραγχία,
πλύνας, περικόψας τὰς ἀκάνθας τὰς κύκλῳ,
παράσχισον χρηστῶς, διαπτύξας θ' ὅλον
τῷ σιλφίῳ μάστιξον εὖ τε καὶ καλῶς,
τυρῷ τε σάξον ἁλσί τ' ἠδ' ὀριγάνῳ.

Athenaeus 7, 322 cd σαῦρος· τούτου μνημονεύει Ἄλεξις ἐν Λεύκῃ. μάγειρος δ' ἐστὶν ὁ λέγων κτλ. 2. διδάξῃς Herwerd. Mnem. nov. VI 70. quod non necessarium esse cognoscitur ex eis quae adnotavi ad Arist. Eq. 1158, ubi cf. exemplum Nicomach. 1, 7. 3. scribendum videtur τὰς ἀκ. ἐν κύκλῳ. 5. τε Dindf.] γε A. cf. Lobeck. Paralip. 65. μάστιξον ab Alexide scriptum

esse non potest, quia Attici verbo *μαστίζω* non utuntur. Photii glossa *μαστίξω ἀντὶ τοῦ κνίσω* quo pertineat incertum est. fortasse *μάλαξον*. 6. *ἠδ'*] *εἶτ'* Mein. 'sed aliud latere videtur.' scilicet etiam *ἁλσὶ σάττειν* quid sit difficile erit dicere. itaque non dubito quin scribendum sit *τυρῷ τε σάξον, ἀλφίτοις, ὀριγάνῳ*.

1. Herodian. I 193, 5 *βαρύνεται φλαῦρος, σαῦρος... ταῦρος*. saurum piscem describit Aelian. H. an. 12, 25. 4. *παράσχισον* 'per medium *finde*, ut Epicharm. Athen. 7, 309e *κόκκυγες οὓς παρσχίζομες*.' Mein. Herodot. 2, 86 *λίθῳ ὀξέι παρασχίσαντες (τὸν νεκρὸν) παρὰ τὴν λαπάρην ἐξ ὦν εἷλον τὴν κοιλίην*.

ΛΗΜΝΙΑ

134

καὶ μὴν παρῆν ἀνθράκιον ἡμῖν ἐν μέσῳ
σείσων τε κυάμων μεστός.

Pollux 10, 100 *βαῦνον ἂν εἴποις τὸν χυτρόποδα, καί που καὶ ἀνθράκιον, Ἀλέξιδος εἰπόντος ἐν Λημνίᾳ κτλ. καὶ γὰρ ὁ σείσων ἀγγεῖον, ᾧ κυάμους ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον ἐνέφρυγον*. Bekker. Anecd. 404, 9 *ἀνθράκιον· βραχὺ τριποδίσκιον παραλεξείδιον (παρ' Ἀλέξιδι* Mein.). cf. Suidas *ἀνθράκιον* et *τρίπος*. Pollux 7, 181 *ὁ δὲ φρυγεὺς καὶ σείσων καλεῖται*. Hesych. *σείσων· ἄγγος κεραμεικόν (κεραμεοῦν), ἐν ᾧ τοὺς κυάμους φρύγουσιν*. nomen sine dubio acceperat, quod identidem *ἐσείετο*. cf. Axionic. 7, 2.

ΛΙΝΟΣ

Cf. Meinek. I 392. Apollodor. 2, 4, 9 *ἐδιδάχθη Ἡρακλῆς... κιθαρῳδεῖν ὑπὸ Λίνου*. cf. Schol. Hom. Il. 18, 570. Diodor. 3, 67 *Λίνον...μαθητὰς σχεῖν πολλούς, ἐπιφανεστάτους δὲ τρεῖς, Ἡρακλέα, Θαμύραν καὶ Ὀρφέα. τούτων δὲ τὸν μὲν Ἡρακλέα κιθαρίζειν μανθάνοντα διὰ τὴν τῆς ψυχῆς βραδύτητα μὴ δύνασθαι δέξασθαι τὴν μάθησιν, ἔπειθ' ὑπὸ τοῦ Λίνου πληγαῖς ἐπιτιμηθέντα διοργισθῆναι καὶ τῇ κιθάρᾳ τὸν διδάσκαλον πατάξαντα ἀποκτεῖναι*. quae magnam partem videntur ex comoedia deprompta esse.

135

ΛΙΝ. βυβλίον
ἐντεῦθεν ὅ τι βούλει προσελθὼν γὰρ λαβέ,
ἔπειτ' ἀναγνώσει, πάνυ γε διασκοπῶν
ἀπὸ τῶν ἐπιγραμμάτων ἀτρέμα τε καὶ σχολῇ.
Ὀρφεὺς ἔνεστιν, Ἡσίοδος, τραγῳδία,
Χοιρίλος, Ὅμηρος, ἔστ' Ἐπίχαρμος, γράμματα
παντοδαπά. δηλώσεις γὰρ οὕτω τὴν φύσιν,

ἐπὶ τί μάλισθ' ὥρμηκε. ΗΡ. τουτὶ λαμβάνω.
ΛΙΝ. δεῖξον ὅ τι ἐστὶ πρῶτον. ΗΡ. ὀψαρτυσία,
ὥς φησι τοὐπίγραμμα. ΛΙΝ. φιλόσοφός τις εἶ,
εὔδηλον, ὃς παρεὶς τοσαῦτα γράμματα
Σίμου τέχνην ἔλαβες. ΗΡ. ὁ Σῖμος δ' ἐστὶ τίς;
ΛΙΝ. μάλ' εὐφυὴς ἄνθρωπος. ἐπὶ τραγῳδίαν
ὥρμηκε νῦν, καὶ τῶν μὲν ὑποκριτῶν πολὺ
κράτιστός ἐστιν ὀψοποιός, ὡς δοκεῖ
τοῖς χρωμένοις, τῶν δ' ὀψοποιῶν ὑποκριτής.
. . . .
ΛΙΝ. βούλιμός ἐσθ' ἄνθρωπος. ΗΡ. ὅ τι βούλει λέγε.
πεινῶ γάρ, εὖ τοῦτ' ἴσθι.

Athenaeus 4, 164 b *Ἄλεξις ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Λίνῳ . . . ὑποτίθεται . . . τὸν Ἡρακλέα παρὰ τῷ Λίνῳ παιδευόμενον, καὶ κελευσθέντα ἀπὸ βιβλίων πολλῶν παρακειμένων λαβόντα ἐντυχεῖν. ἐκεῖνος δ' ὀψαρτυτικὸν λαβὼν βιβλίον ἐν χεροῖν περισπουδάστως ἐκράτει. λέγει δ' οὕτως ὁ Λίνος κτλ.* 1. *βυβλίον* A. 2. *γὰρ λαβέ*] *παῖ, λαβέ* Iacobs. Add. Ath. 103. *παράλαβε* Erfurdt. *λάμβανε* G. A. Hirschig. Ann. crit. 12. 3. *ἔπειτα* A. 5. *τραγῳδίαι* A. 6. *χοιριλος* A. *ἔστ' Ἐπίχαρμος, γράμματα* G. Herm.] *ἐπίχαρμος, συγγράμματα* A. *Ἐπίχαρμος, Ὅμηρος, Χοιρίλος, συγγρ.* Iacobs. 104. 8. *μάλιστα* A. *ὥρμηκε* Mein.] *ὥρμησε.* 9. *ὅ τι* K.] *τί.* 11. *τοιαῦτα* '*argumenti tam serii*' G. A. Hirschig. 12. *Σίμου — Σῖμος* Dindf.] *σιμοῦ — σιμὸς* A. 17. *ἐσθ' ἄνθρ.* Iacobs.] *ἐστ' ἄνθρ.* A.

6. *γράμματα* pro *συγγράμματα* Xenoph. Mem. 4, 2, 1. 8 (H. Iacobi). Bekker. Anecd. 31, 30 *γράμματα . . . καὶ τὰ συγγράμματα τῶν ἀρχαίων ἀνδρῶν, ὡς Ξενοφῶν.* 12. de hoc *Simo* nihil aliunde cognitum. 16. *τοῖς χρωμένοις*, *den Kennern.* cf. quae ad Arist. Ran. 1475 adnotavimus. post v. 16 versus aliquot excidisse videntur: *βούλιμος* neminem nisi Herculem quisquam adpellare poterat, quapropter haec verba Lino tribuenda sunt. non perspicitur tamen, cur eo nomine eum adpellaverit. similiter iam Iacobsius 104. Naekii (Choeril. Sam. 5. 6) interpretationem nequaquam probari posse arbitror. 17. Hesych. *βούλιμος· μέγας λιμός.*

136

Athenaeus 7, 289 f *μνημονεύει δὲ τοῦ Μενεκράτους καὶ Ἄλεξις ἐν Μίνῳ* (*Λίνῳ* Mein.). de *Menecrate* cf. Ephipp. 17.
Praeterea cf. 298.

ΛΟΚΡΟΙ

Cf. quae ad Anaxandridis *Λοκρίδας* adnotantur.

137

αἱ δὲ παῖδες παρέχεον
ἡ μὲν τὸ θερμόν, ἡ δ' ἑτέρα τὸ μετάκερας.

Athenaeus 3, 123 e *τὸ δὲ χλιαρὸν ὕδωρ Ἀθηναῖοι μετάκερας καλοῦσιν . . . Ἄλεξις ἐν Λοκροῖς κτλ.* *τὸ μετάκερας* Bentl. Philem. p. 113] *μετάκερας.* 'fortasse *ἁτέρα δὲ μετάκερας.*' Dindf. cf. Philyll. 32.

138

ναυκληρεῖν

ἀντὶ τοῦ οἰκίας δεσπόζειν. Ἄλεξις Λοκροῖς. Bekker. Anecd. 109, 19. Photius *ναυκληρεῖν· καὶ τὸ οἰκίας δεσπόζειν. Ἄλεξις.* melius interpretatur Harpocrat. *ναύκληρος . . . καὶ ἐπὶ τοῦ μεμισθωμένου ἐπὶ τῷ τὰ ἐνοίκια ἐκλέγειν ἢ οἰκίας ἢ συνοικίας.* Bekker. Anecd. 282, 10 *ναύκληρος . . . σημαίνει καὶ τὸν τὰ ἐνοίκια τῆς οἰκίας ἐκλέγοντα.* Hesych. *ναύκληρος· ὁ συνοικίας προεστώς.* cf. Sannyr. 6.

ΛΥΚΙΣΚΟΣ

Archontem Ol. 109, 1 (Pseudodemosth. 58, 28) significari non crediderim.

139

Athenaeus 13, 595 d *μνημονεύει δ' αὐτῆς (Πυθιονίκης) καὶ Ἄλεξις ἐν Λυκίσκῳ,* fortasse una cum Harpalo. cf. Diodor. 17, 108. Philem. 16.

140

ζῳδάριον

Ἄλεξις Λυκίσκῳ. Bekker. Anecd. 98, 2.

ΜΑΝΔΡΑΓΟΡΙΖΟΜΕΝΗ

Theophr. H. pl. 9, 9, 1 *τοῦ γὰρ μανδραγόρου . . χρήσιμον εἶναί φασι . . . τὴν ῥίζαν . . . πρὸς ὕπνον καὶ φίλτρα. διδόασι δ' ἐν οἴνῳ ἢ ὄξει.* Caus. pl. 6, 4, 5 *οἱ δ' ὑπνωτικοὶ (χυμοὶ) πλείους διδόμενοι καὶ θανατηφόροι, καθάπερ ὁ μανδραγόρας.* Atropa Belladonna L. Fraas Synops. plant. 166. 7. cf. Aristot. De somn. 3. Plin. N. h. 25, 149. 50. Frontin. Strateg. 2, 5, 12. Xenoph. Symp. 2, 4. Plat. Reip. 6, 488 c. Lucian. Tim. 2. [Demosth.] 10, 6 *οὐδ' ἀνεγερθῆναι δυνάμεθα, ἀλλὰ μανδραγόραν πεπωκόσιν ἤ τι φάρμακον ἄλλο τοιοῦτον ἐοίκαμεν.* fuit etiam *Ἀφροδίτη Μανδραγορῖτις.* Hesych. *μανδραγορῖτις.* quomodo quaerenda sit herba narrat Theophr. H. pl. 9, 8, 8 *περιγράφειν δὲ τὸν μανδραγόραν εἰς τρὶς ξίφει, τέμνειν δὲ πρὸς ἑσπέραν βλέποντα· τὸν δ' ἕτερον κύκλῳ περιορχεῖσθαι καὶ λέγειν ὡς πλεῖστα περὶ ἀφροδισίων.* itaque dubium est utrum mulier significetur philtro ad amorem sollicitata an ut Shakespearii Iulia mandragora sopita. cf. fr. 143. 144.

141

εἶτ' οὐ περίεργόν ἐστιν ἄνθρωπος φυτὸν
ὑπεναντιωτάτοις τε πλείστοις χρώμενον;
ἐρῶμεν ἀλλοτρίων, παρορῶμεν συγγενεῖς·
ἔχοντες οὐδὲν εὐποροῦμεν τοῖς πέλας·
ἐράνους φέροντες οὐ φέρομεν ἀλλ' ἢ κακῶς,
τακτῆς τροφῆς δὲ τῆς καθ' ἡμέραν πάλιν
γλιχόμεθα μὲν τὴν μᾶζαν ἵνα λευκὴ παρῇ,
ζωμὸν δὲ ταύτῃ μέλανα μηχανώμεθα,
τὸ καλὸν δὲ χρῶμα δευσοποιῷ χρῴζομεν.
καὶ χιόνα μὲν πίνειν παρασκευάζομεν,
τὸ δ' ὄψον ἂν μὴ θερμὸν ᾖ διασύρομεν.
καὶ τὸν μὲν ὀξὺν οἶνον ἐκπυτίζομεν,
ἐπὶ ταῖς ἀβυρτάκαισι δ' ἐκβακχεύομεν.
. . . .
οὐκοῦν τὸ πολλοῖς τῶν σοφῶν εἰρημένον,
τὸ μὴ γενέσθαι μὲν κράτιστόν ἐστ' ἀεί,
ἐπὰν γένηται δ' ὡς τάχιστ' ἔχειν τέλος.

Athenaeus 3, 123f *ὅτι δὲ καὶ χιόνας ἔπινον ἐν Μανδραγοριζομένῃ ἔφη Ἄλεξις κτλ.* 5. *ἀλλὴ* A. 6. *τακτῆς* Mein.] *τὰκ τῆς* A. 9. *καλὸν δὲ*] *καλόν τε* Mein. Anal. Ath. 57. *δευσοποιῷ* Porson.] *τῶι δευσυποιῷ* A. 11. *ὄψον* 'ex membranis' Casaub.] *ὅλον* A. *ἂν* Dindf.] *ἐάν* A. versus 14—16 manifesto aliunde excerpti sunt. 1. Plat. Tim. 90a *ὡς ὄντας (ἀνθρώπους) φυτὸν οὐκ ἔγγειον ἀλλ' οὐράνιον.* 4. *οὐδὲν* ad *εὐποροῦμεν* pertinere censet Schweighaeuser. 7. neque *γλίχεσθαί τι* neque *γλίχεσθαι ἵνα* graece dicitur. scribendum est *δεχόμεθα μὲν τὴν μᾶζαν ἂν λευκὴ παρῇ*, ut *τακτῆς τροφῆς* (partit.) pendeat a *μᾶζαν*. *δέχεσθαι* est *laudare*. Eupol. 119. Strattid. 57. 9. Tim. *δευσοποιόν· ἔμμονον καὶ δυσαπόπλυτον*, ubi cf. Ruhnken. — '*τὸ καλὸν χρῶμα* dicit mazae candorem, quem cum *δευσοποιῷ* infici dicit, apertum est hoc *δευσοποιόν* ad *ζωμὸν μέλανα* referendum esse, cuius color recte *δευσοποιός* dici potest, quoniam mazae semel nigro iure infectae pristinus candor reponi non potest.' Mein. 13. de *ἀβυρτάκῃ* cf. Pherecr. 181. Theopomp. 17.

142

ἐὰν ἐπιχώριος
ἰατρὸς εἴπῃ 'τρύβλιον τούτῳ δότε
πτισάνης ἕωθεν', καταφρονοῦμεν εὐθέως·
ἂν δὲ 'πτισάναν καὶ τρύβλιον', θαυμάζομεν.
καὶ πάλιν ἐὰν μὲν 'τευτλίον', παρείδομεν·

ἐὰν δὲ 'σεῦτλον', ἀσμένως ἠκούσαμεν·
ὡς οὐ τὸ σεῦτλον ταὐτὸν ὂν τῷ τευτλίῳ.

Athenaeus 14, 621 de ἐμιμεῖτό τις... ξενικὸν ἰατρὸν τοιαυτὶ λέγοντα, ὡς Ἄλεξις ἐν Μανδραγοριζομένῃ διὰ τούτων παρίστησιν κτλ. v. 1—6 excerpsit om. poetae fabulaeque nom. Eustathius 884, 24. idem 813, 42 (Ἀττικοὶ) τὴν κοινῶς σύρβην τύρβην λέγουσι, καὶ τὸ σεῦτλον τεῦτλον. 4. τρύβλιον A. τρούβλιον dorice Herwerd. Obs. crit. 71. recte: cf. Ahrens. Dial. II 124. 5. 5. τευτλίον Mein.] σευτλίον. 6. σεῦτλον Mein.] τευτλίον. Moeris 210, 11 τευτλίον Ἀττικοί, σεῦτλον Ἕλληνες, ubi cf. quae adnotant editores. cf. Euphron. 3. Cratet. 41. — fr. 142 cum 141 eiusdem scaenae fuisse arbitratur Meinekius.

143

ἥξω φέρουσα συμβολὰς τοίνυν ἅμα.
B. πῶς συμβολάς; A. τὰς ταινίας οἱ Χαλκιδεῖς
καὶ τοὺς ἀλαβάστους συμβολὰς καλοῦσι, γραῦ.

Athenaeus 8, 365 d τίνες δ' εἰσὶν αἱ συμβολαὶ αὐτὸς Ἄλεξις ἐν Μανδραγοριζομένῃ σημαίνει διὰ τούτων κτλ. 1. φέρων σοι H. Iacobi V CCVIII, nulla necessitate. — *symbolas* ad convivium datas interpretantur Athenaeus et Casaubonus. ad sepulturam potius, si argumentum fabulae spectes, taeniae et ampullae unguentariae videntur pertinere. cf. Arist. Eccl. 1030 sq.

144

κακῶς ἔχεις, στρουθὶς ἀκαρὴς νὴ Δί' εἶ·
πεφιλιππίδωσαι. B. μὴ σὺ καινῶς μοι λάλει.
ὅσον οὐ τέθνηκα. A. τοῦ ταλαιπώρου πάθους.

Athenaeus 12, 552 e ὅτι δὲ καὶ πεφιλιππιδῶσθαι (πεφιλιππῶσθαι A) ἔλεγον τὸ λελεπτύνθαι, Ἄλεξις ἐν Μανδραγοριζομένῃ φησίν κτλ. Eustathius 1646, 17 Ἄλεξις τὸν Φιλιππίδην συγκόψας... πεφιλιππῶσθαι εἶπε τὸ λελεπτύνθαι, οὐ κατά τινα Φίλιππον.., ἀλλὰ κατὰ τὸν συγκοπέντα Φιλιππίδην. scilicet prava scriptura deceptus erat homo sanctissimus. Aelian. V. h. 10, 6 Φιλιππίδης... λεπτότατος ἦν. ὅθεν καὶ τὸ πάνυ κατισχνῶσθαι τὸ σῶμα πεφιλιππῶσθαί (πεφιλιππιδῶσθαί Hercher) φασιν ἔλεγον. μάρτυς Ἄλεξις. Photius et Suidas Φιλιππίδης· τῶν πολιτευομένων παρ' Ἀθηναίοις εἷς ἦν. ἐδόκει δὲ ἰσχνὸς εἶναι τὸ σῶμα. διὸ καὶ Ἄλεξις πεφιλιππιδῶσθαι (πεφιλιππῶσθαι) ἔφη ἀντὶ τοῦ (λ)ελεπτύνθαι. cf. 89. Aristophont. 8. 1. ἔχεις Casaub.] ἔχει A. στρουθὸς Casaub. γὰρ post στρουθὶς add. Dindf. ἔχεις, ὦ Στρούθι'· ἀκαρὴς νὴ Δία πεφιλ. Mein. 2. πεφιλιππίδωσαι Casaub.] πεφιλιππῶσθαι A. 3. ὅσον οὐ Toup. Emend. II 346] οσομου A.

1. Herodian. II 947, 29 *σημειῶδες τὸ στρουθός ὀξυνόμενον. Χαῖρις δέ φησιν Ἀττικοὺς βαρύνειν τὸ ὄνομα, ὡς καὶ Τρύφων.* cf. Lentz. praef. xix. *ἀκαρής* '*haud multum abest quin passerculus factus sis.* com. incertus Ammon. 10 *κατέπεσον ἀκαρὴς τῷ δέει.* Menand. 746 *ἀκαρὴς παραπόλωλας*' Mein., V 89 addens Alciphr. 3, 7 *ἐρρύσατό με ἀκαρῆ μέλλοντα παρὰ τοὺς πλείονας ἰέναι.* cf. Diphil. 55. eius significationis hoc primum est apud comicos exemplum. 3. fortasse *A. ὅσον οὐ τέθνηκας. B. ὦ τ. π.* cf. Philonid. 10. Hipparch. 3, 3. Archedic. 3, 3. Apollod. com. 1, 4. *B* videtur mulier esse ex sopore suscitata.

145

εἴ τινας μᾶλλον φιλῶ
ξένους ἑτέρους ὑμῶν, γενοίμην ἔγχελυς,
ἵνα Καλλιμέδων ὁ Κάραβος πρίαιτό με.

Athenaeus 8, 340 c *ἐν Μανδραγοριζομένῃ* (*Ἀλέξιδος*) *κτλ.* 2. *ἑταίρους* A. hoc prorsus intolerabile ducit, emi a Callimedonte. cf. de eo Antiphan. 26, 5.

ΜΑΝΤΕΙΣ

146

ὦ δυστυχεῖς ἡμεῖς . . πεπρακότες
τὴν τοῦ βίου παρρησίαν καὶ τὴν τρυφὴν
γυναιξὶ δοῦλοι ζῶμεν ἀντ' ἐλευθέρων.
ἔπειτ' ἔχειν προῖκ' οὐχὶ τιμὴν πάσχομεν;
πικράν γε καὶ μεστὴν γυναικείας χολῆς.
ἡ τῶν γὰρ ἀνδρῶν ἐστι πρὸς ἐκείνην μέλι·
οἱ μέν γε συγγνώμην ἔχουσ' ἀδικούμενοι,
αὗται δ' ἀδικοῦσαι καὶ προσεγκαλοῦσ' ἔτι·
ὧν οὐκ ἐχρῆν ἄρχουσιν, ὧν δ' ἄρχειν ἐχρῆν
ἀμελοῦσιν, ἐπιορκοῦσιν, οὐδὲ ἓν κακὸν
ἔχουσι καὶ κάμνειν λέγουσ' ἑκάστοτε.

Athenaeus 13, 558 e *τὰ ἐκ τῶν Μάντεων Ἀλέξιδος ταυτὶ τῶν ἐπῶν κτλ.* 1. *ὦ*] *ὡς* Naber. Mnem. nov. VIII 260. *μὲν οἳ* supplet Grotius Excerpt. 579. *ἄρ' οἳ* Mein. ed. mai. *ὅσοι* G. A. Hirschig. Ann. crit. 12. 13. 4. *προῖκα* A. *πάσχομεν*] *φάσκομεν* Nicol. Sturio ap. Casaub. 6. *η των* et *προσκεινην* A. *ἐκείνην* Dindf. 6. 7. *μέλι· οἱ*] *μενλιοι* A. 7. *ἔχουσιν* A. 8. *ἀδικοῦσι* G. A. Hirschig, nulla necessitate. 11. *λέγουσ'* Dindf.] *λέγουσιν* A.

4. *τιμή* hac significatione Atticis prorsus inusitatum: nam de Plat. Gorg. 497 b cf. Heindorf. item quod Meinekius proposuit

ποινήν comicis ignotum. scrib. *λύμην φάσκομεν*; cf. Arist. Av. 1068. Plat. Leg. 11, 919 c.

ΜΕΡΟΠΙΣ

Τὴν παρὰ Θεοπόμπῳ Μεροπίδα γῆν (Strab. 7, 299), de qua multa fabulosa narrat Aelian. V. h. 3, 18, comoediae nomen dedisse arbitror. cf. etiam E. Rohde Griech. Rom. 193. 4. 204. 7.

147

εἰς καιρὸν ἥκεις, ὡς ἔγωγ' ἀπορουμένη
ἄνω κάτω τε περιπατοῦσ' ὥσπερ Πλάτων
σοφὸν οὐδὲν εὕρηκ', ἀλλὰ κοπιῶ τὰ σκέλη.

Diogenes Laert. 3, 26 *Ἄλεξις Μεροπίδι κτλ.* Academicorum dubitationes inridet. *τὰ σκέλη*, ut Antiphan. 106, 3. Anaxil. 22, 21.

ΜΙΔΩΝ

Cf. quae ad Antiphanis *Midonem* adnotantur.

148

ὁ πρῶτος εὑρὼν μετὰ λυχνούχου περιπατεῖν
τῆς νυκτὸς ἦν τις κηδεμὼν τῶν δακτύλων.

Athenaeus 15, 700 a *Ἄλεξις Μίδωνι κτλ.* et om. fabulae titulo Eustathius 1571, 10. — i. e. *pedum digitis* consuluit, quos *in tenebris* facile laedebant qui sine lucerna ambulabant. cf. Arist. Av. 8. Eq. 874.

ΜΙΛΗΣΙΑ

Μιλήσιοι Athen. 9, 379 a et Stob. Flor. 112, 6. Mein. I 388. cf. Eubul. 42, 5.

149

οὐκ ἴστε ταῖς πλείσταισι τῶν τεχνῶν ὅτι
οὐκ ἀρχιτέκτων κύριος τῆς ἡδονῆς
μόνος καθέστηκ', ἀλλὰ καὶ τῶν χρωμένων
συμβάλλεταί τις, ἂν καλῶς χρῶνται, μερίς;
Β. ποῖόν τι; δεῖ γὰρ κἀμὲ τὸν ξένον μαθεῖν.
Α. τὸν ὀψοποιὸν σκευάσαι χρηστῶς μόνον
δεῖ τοὔψον, ἄλλο δ' οὐδέν. ἂν μὲν οὖν τύχῃ
ὁ ταῦτα μέλλων ἐσθίειν τε καὶ κρινεῖν
εἰς καιρὸν ἐλθών, ὠφέλησε τὴν τέχνην·
ἂν δ' ὑστερίζῃ τῆς τεταγμένης ἀκμῆς,

ὥστ' ἢ προοπτήσαντα χλιαίνειν πάλιν,
ἢ μὴ προοπτήσαντα συντελεῖν ταχύ,
ἀπεστέρησε τῆς τέχνης τὴν ἡδονήν.
B. εἰς τοὺς σοφιστὰς τὸν μάγειρον ἐγγράφω.
A. ἑστήκαθ' ὑμεῖς, κάεται δέ μοι τὸ πῦρ,
ἤδη πυκνοὶ δ' ᾄττουσιν Ἡφαίστου κύνες
κούφως πρὸς αἴθραν, οἷς τὸ γίνεσθαί θ' ἅμα
καὶ τὴν τελευτὴν τοῦ βίου συνῆψέ τις
νόμοις ἀνάγκης θεσμὸς οὐχ ὁρώμενος.

Athenaeus 9, 379a καὶ ὁ παρὰ τῷ Ἀλέξιδι δὲ ἐν Μιλησίοις μάγειρος οὐ μακρὰν τούτου ἐστὶ λέγων τοιάδε κτλ. v. 16 Eustathius 1151, 40 ὁ κωμικὸς Ἄλεξις τοὺς ἐκ πυρὸς σπινθῆρας κύνας Ἡφαίστου ἔφη ἐν τῷ καίεταί μοι τὸ πῦρ ἤδη, τουτέστιν ἐξάπτεται, πυκνοὶ δ' ᾄττουσιν Ἡφαίστου κύνες. Hesychius κύων· ὁ ἐλαυνομένου τοῦ σιδήρου τοῦ ἀργοῦ ἐξαλλόμενος σπινθήρ. 2. οὐχ ἀρχιτέκτων Bothius. 5. ποῖόν Porson.] οἷον (ante ο unius litterae spatium) A. 7. τοὖψον Pierson. Moer. 274] τοῦτον A. 8. κρινεῖν Dindf.] κρινειν A. κεὐκρινεῖν Mein. Anal. Athen. 167. post v. 10 versum excidisse ἢ πρότερος ἔλθῃ . . . conicit Herwerd. Obs. crit. 72. 3 (fortasse ἢ πρότερος ἐλθὼν τὸν μάγειρον καταλάβῃ). sed nulla mutatione opus est, si scribas ἂν δ' ἀστοχήσῃ τῆς τ. ἀκμ. 12. διοπτήσαντα Dobr. 14. *B.* adscripsit Meinekius Anal. Ath. 167, simul v. 15 plura excidisse statuens. a superiore fragmento secernenda esse G. A. Hirschig. censet Ann. crit. 10. cui non accedo. 16. ἤδη ad v. 15 refert Eust. 17. αἰθραν A. οἷς τὸ Petav. Themist. p. 393] οἶσθ' ὃ A. 19. νόμοις K.] μόνοις A. nam etiam aliis rebus nascendi intereundique tempus idem est, ut fulguri, sono cet.

cum v. 1--4 cf. Philem. 72, 4. 5, cum v. 16 Eubul. 75, 7. 5. τὸν ξένον, i. e. *qui artis inperitus sim*, quod moneo propter Herwerd. Obs. crit. 72.

150

εἰ μὴ γὰρ ὢν ἄνθρωπος ἀνθρώπου τύχαις
ὑπηρετήσω, ποῦ φανήσομαι φρονῶν;

Stobaeus Floril. 112, 6 Ἀλέξιδος Μιλησίων A. 2. ποῦ Pors. Eur. Or. 792. Adv. 282] εἶτ' οὐ A. γ' οὐ B.

151

Athenaeus 6, 240c παράσιτοι δ' ἐπ' ὀνόματος ἐγένοντο Τιθύμαλλος, οὗ μνημονεύει Ἄλεξις ἐν Μιλησίᾳ.

ΜΙΛΚΩΝ

Nomen aliunde mihi quidem non cognitum. *Μίκων Μικίων* est apud oratores, *Μίκων Μίκκων* in inscriptionibus.

152

κἂν μὴ παραθῶσι θερμά; Β. τἀγαθὸν Πλάτων
ἁπανταχοῦ φησ' ἀγαθὸν εἶναι, μανθάνεις;
τό θ' ἡδὺ πάντως ἡδύ, κἀκεῖ κἀνθάδε.

Athenaeus 8, 354 d *οὐδεὶς γὰρ ἂν φάγοι ψυχρῶν· ὁ Κύνουλκος ἔφη, κατὰ τὸν Ἀλέξιδος τοῦ κωμῳδιοποιοῦ Μίλκωνα, ἐγώ, φησίν, κτλ.* 1. *κἂν* Schweighaeuser.] *ἐὰν* A. 'fortasse *παραθῶ σοι.*' Mein. cf. 172, 5. 1. 2. *Πλάτωνα πανταχοῦ φῇς* A. corr. Grotius Excerpt. 581. 3. *τό θ'* B] *τὸ δ'* A.

nescio quis edere cupit quam celerrime. 'etiamne nondum cocta?' interrogat alter. — 'nihil interest: nam cet.'

ΜΙΝΩΣ

Cf. fr. 136. fuit etiam Antiphanis *Μίνως*.

ΜΝΗΣΤΗΡΕΣ

Cf. *Ἑλένης μνηστῆρες*.

ΜΥΛΩΘΡΟΣ

Cf. quae ad Eubuli *Μυλωθρίδα* adnotantur.

153

καὶ γὰρ Ἀργείους ὁρῶ.

Miller. Proverb. II 46 (Mélanges 363) *καὶ γὰρ Ἀργείους ὁρῶ· καὶ αὕτη Σοφοκλείου ἐστὶν ἰαμβείου μέρος· πεποίηται γὰρ ἐκεῖ Περιφυλῇ* (sic) *πρὸς Ἀλκμαίωνα λέγουσα κτλ. μέμνηται ταύτης Ἄλεξις ἐν Μυλόθρῳ* (*Μυλωθρῷ* Miller). Append. prov. 3, 35 Leutsch. *καὶ γὰρ Ἀργείους ὁρᾷς· ... εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἐντενῶς πρὸς ὁτιοῦν βλεπόντων καὶ καταληπτικόν τι δοκούντων ὁρᾶν. οἱ δὲ ἐπὶ τῶν εἰς κλοπὴν ὑπονοουμένων· κωμῳδοῦνται γὰρ Ἀργεῖοι ἐπὶ κλοπῇ.* cf. Macar. 2, 38. Hesych. *Ἀργείους ὁρῶ.* Suid. *Ἀργείους ὁρᾷς.* Soph. fr. 200 Nauck.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΑΠΟΝΙΖΟΜΕΝΟΣ

'Lavacrum Ulixi ab Euryclea ministratum' significari censet Meinek. I 392. *ἀπονιζόμενος* scripsi secutus Arist. Vesp. 608. Pherecr. 41. Dromon. 2, 3.

154

ἥδιον

Ἄλεξις Ὀδυσσεῖ ἀπονιπτομένῳ. Bekker. Anecd. 98, 17. quod cur notandum duxerit Antiatticista non intellego: nisi forte syllabam mediam Alexis corripuerat. *ἴδιον* Naber. Mnem. nov. VIII 261.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΥΦΑΙΝΩΝ

Quis texentem Ulixem fecerit nescio.

155

καὶ τοὺς ἁλιέας εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλῶ.
ἀπελευθέρων ὀψάρια θηρεύουσί μοι,
τριχίδια καὶ σηπίδια καὶ φρυκτούς τινας.
B. οὗτος πρότερον κεφαλὴν εἰ λάβοι θύννου,
ἐνόμιζεν ἐγχέλεια καὶ θύννους ἔχειν.

Athenaeus 7, 302 f *Ἄλεξις ἐν Ὀδυσσεῖ ὑφαίνοντι καὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ θύννου ἐπαινῶν φησιν κτλ.* 1. *ἁλιέας δὲ* et *ἐμβάλω* A. 2. *γὰρ ὀψάρια θηρῶσί* Herwerd. Nov. add. crit. 31. 3: *σηπίδια*] *σικχηπίδια* A. 4. *κεφαλὴν* A] *κεφάλαιον* Mein. *λάβοι θύννου* A] *θύννου λάβοι* Erfurdt. *κεφαλήν τιν' εἰ λάβοι θύμου* Dobr. 5. *ἐγχέλεια* hic etiam A. *θύννας* A.

1. Arist. Eq. 1362 contulit Meinekius. — loquuntur duo, quorum alter cetarios sibi nihil nisi viles pisces vendere queritur, alter spectatoribus vel tertiae fortasse personae hunc ipsum, nunc divitem, antea pauperem, olim si vilissimos cibos emisset, Croesi alicuius epulas eas putasse indicat. quae cum ita sint, mirum est pro vilissimo cibo commemorari *θύννου κεφαλήν* (cf. Calliae 3), cum praesertim sequatur *ἐνόμιζε θύννους ἔχειν.* quapropter Dobr. Adv. II 318 *θύμου*: sed quid est *θύμου κεφαλή*? fortasse scribendum *κεφάλαιον εἰ λάβοι κυνός, τοῦ θαλαττίου δηλονότι,* cuius *ὑπογάστρια* (Archestr. Ath. 7, 310 c) et *οὐραῖα* (Mnesim. 4, 36. Menand. 289 Mein.) laudantur, sed ita ut Archestratus vulgus ea aspernari dicat. ac *κεφάλαιον* fortasse contemptissimum erat.

156

φιλεῖ γὰρ ἡ μακρὰ συνουσία
καὶ τὰ συμπόσια τὰ πολλὰ καὶ καθ' ἡμέραν ποιεῖν
σκῶψιν. ἡ σκῶψις δὲ λυπεῖ πλεῖον ἢ τέρπει πολύ·
τοῦ κακῶς λέγειν γὰρ ἀρχὴ γίνετ'· ἂν δ' εἴπῃς ἅπαξ,
εὐθὺς ἀντήκουσας· ἤδη λοιδορεῖσθαι λείπεται.
εἶτα τύπτεσθαι δέδεικται καὶ παροινεῖν. B. ταῦτα γὰρ
κατὰ φύσιν πέφυκεν οὕτως. καὶ τί μάντεως ἔδει;

Athenaeus 10, 421a οὐδὲ ὕβρεις καὶ προπηλακισμοὺς (ποιεῖ εὐτελὲς δεῖπνον), ὡς Ἄλεξις ἐν Ὀδυσσεῖ ὑφαίνοντι μαρτυρεῖ διὰ τούτων κτλ. sine fabulae auctorisve indicio v. 3 (ἡ σκῶψις) — 6 (τύπτεσθαι) Eustathius 1312, 38. 2. καθημέραν A. 3. πλεῖον Schweigh.] πλέον A et Eust. in exitu fortasse ἢ τέρπει πότος. 4. γίνεται A. ἄν] ἂν Valcken. Phoen. 1651 p. 556. 6. *B.* add. Wilamowitz. Herm. VII 147. 8. 7. τί μάντεως L] τιμᾶν τέως A. ἔδει] σε δεῖ Hirschig (?). fortasse οὕτως κοὐχὶ μάντεώς γε δεῖ.

2. καθ' ἡμέραν συμπόσια sunt *compotationes diurnae*. Epicharm. Athen. 2, 36cd (attulit Mein.) ἐκ μὲν θυσίας θοίνα, ἐκ δὲ θοίνας πόσις ἐγένετο...ἐκ δὲ πόσιος κῶμος, ἐκ κώμου δ' ἐγένεθ' ὑανία, ἐκ δ' ὑανίας δίκα τε (καὶ καταδίκα), ἐκ δὲ καταδίκας πέδαι τε καὶ σφαλὸς καὶ ζαμία. — conloquuntur senes duo, similes illorum in Terentii Heautontimorumeno, alter admodum severus, alter mitis et ad ignoscendum facilis.

157

Athenaeus 6, 240c παράσιτοι δ' ἐπ' ὀνόματος ἐγένοντο μὲν Τιθύμαλλος, οὗ μνημονεύει Ἄλεξις ... ἐν Ὀδυσσεῖ ὑφαίνοντι

ΟΛΥΜΠΙΟΔΩΡΟΣ

Olympiodori antiquitus cum omnino multi fuerunt tum Alexidis aetate. sed quis eorum fabulae nomen dederit dubium est.

158

σῶμα μὲν ἐμοῦ τὸ θνητὸν αὖον ἐγένετο,
τὸ δ' ἀθάνατον ἐξῆρε πρὸς τὸν ἀέρα.
B. ταῦτ' οὐ σχολὴ Πλάτωνος;

Diogenes Laert. 3, 28 Ἄλεξις Ὀλυμπιοδώρῳ κτλ. 2. ἐξῆρε] ἐξῇξε post alios Cobetus in ed. Diog. — Eurip. fr. 1002 N. (adfert Mein.) τὸ μὲν τέθνηκε σῶμα, τοῦτο δ' αὖ βλέπει. cf. Lehrs. Pop. Aufs. 339. sed apud Alexin quis haec loquitur?

ΟΛΥΝΘΙΑ

Ὀλυνθία an Ὀλύνθιος an Ὀλύνθιοι fabulae fuerit titulus non constat. Meinek. I 389.

159

ὁ δὲ σὸς πένης ἔστ', ὦ γλυκεῖα· τοῦτο δὲ
δέδοιχ' ὁ θάνατος τὸ γένος, ὥς φασιν, μόνον.
ὁ γοῦν Τιθύμαλλος ἀθάνατος περιέρχεται.

Athenaeus 6, 240c Ἄλεξις ... ἐν Ὀλυνθίοις φησὶν κτλ. 1. ἔστω, 2. φασι, 3. θάνατος A. ἀθάνατος L. — conloquuntur mu-

lieres dives et pauper. dives se mariti mortem timere dixerat, pauper eam mariti *sui* senectute consolata erat. 'at tuus' illa respondet 'pauper est, cui generi mirum in modum mors parcit'. — femina pauper eadem loqui videtur fr. 162.

160

οὐ τοῖς γὰρ ὀμνύουσι τὸν φρονοῦντα δεῖ,
τοῖς πράγμασιν δ' αὐτοῖσι πιστεύειν ἀεί.

Stobaeus Floril. 27, 9 *Ἀλέξιδος Ὀλυνθίων* A. 1. *οὐ*] *ἐν* (superscr. *ου*) A.

161

Εὐημερία δέσποινα καὶ Μοῦσαι φίλαι

Photius et Suidas *εὐημερία· ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ. Ἄλεξις Ὀλυνθίᾳ κτλ.* cf. Pherecr. 213. Arist. Av. 1322. Eur. El. 196. Pindar. Isthm. 1, 35 (56).

162

ἔστιν ἀνήρ μοι πτωχός, κἀγὼ
γραῦς, καὶ θυγάτηρ καὶ παῖς υἱός,
χἤδ' ἡ χρηστή, πένθ' οἱ πάντες.
τούτων οἱ τρεῖς δειπνοῦμεν,
δύο δ' αὐτοῖς συγκοινωνοῦμεν
μάζης μικρᾶς. φθόγγους δ' ἀλύρους
θρηνοῦμεν, ἐπὰν μηδὲν ἔχωμεν,
χρῶμα δ' ἀσίτων ἡμῶν ὄντων
γίνεται ὠχρόν. τὰ μέρη δ' ἡμῶν
χἠ σύνταξις τοῦ βίου ἐστὶν
κύαμος, θέρμος, λάχανον, . .
γογγυλίς, ὦχρος, λάθυρος, φηγός,
βολβός, τέττιξ, ἐρέβινθος, ἀχράς,
τό τε θειοφανὲς μητρῷον ἐμοὶ
μελέδημ' ἰσχάς,
Φρυγίας εὑρήματα συκῆς.

Athenaeus 2, 54 f *Ἄλεξις κτλ.* v. 14 sq. idem 3, 75 a b *Ἄλεξις δ' ἐν Ὀλυνθίῳ Φρυγίων σύκων μνημονεύων φησί κτλ.* v. 12 (*ὦχρος*) 13 om. poetae fabulaeque nom. Eustathius 948, 41. v. 14 sq. idem 1572, 63 (sine poetae fabulaeve nom.). 3. *χἤδ'* Schweigh.] *καὶ ἥδ'*. 4. *δειπνοῦσιν* Grotius Excerpt. 597. *μὲν δειπνοῦσιν* Schweigh. 5. *δύο δ' αὐτοῖσιν κοινωνοῦμεν* Mein. Anal. Ath. 28. 10. *ἐστὶν* Dindf.] *ἔστι.* 11. *λάχανον* secludit Elmsl., ut glossema voci *θέρμος* additum. *λάπαθόν* Mein. lacunam post *λάχανον* indi-

cavit Dindf. 13. τέττιξ] πέζιξ Mein. Anal. Ath. 28. 'quae fungi species est. v. interpr. Athen. 61 e.' 14. θειοφανὲς 75] θειοπαγὲς 55 et Eust. 15. ἰσχάδας 75. 16. εὑρήματα Schweigh.] εὕρημα. Συκῆς Mein. Anal. conl. Pherenico Ath. 3, 78 b.

3. ἥδε, ipsa puella Olynthia, ut arbitratur Casaubonus. 6. ἀλύρους. adfert Meinekius Eur. Iph. T. 146. Helen. 185. addo Alcest. 447. Phoen. 1028 (1035). 9. μέρη, *ciborum portiones* (Schweigh.). 16. Paus. 1, 37 (Schweigh.) Φύταλός ποτε δέξατο σεμνὴν Δήμητραν, ὅτε πρῶτον ὀπώρας καρπὸν ἔφηνεν, ἣν ἱερὰν συκῆν θνητῶν γένος ἐξονομάζει. *Sycae* id inventum tribuerat Pherenicus. εὑρήματα sunt 'fructus'.

'Phrygiam mulierem haec loqui' (eandem de qua fr. 159) recte propter v. 14. 16 monet Meinekius. est πνῖγος, quod paroemiacum non admittit nisi in fine: itaque falsum v. 4 δειπνοῦμεν, vel propterea intolerabile, quia ubi tres *cenant* et duo reliqui pane certe vescuntur nondum extrema egestas regnat, quam apud se domi esse anus queritur. scribendum est (conl. Arist. Ach. 751) τούτων δ' οἱ τρεῖς διαπεινῶμεν, δύο δ' αὑτοῖς (i. e. ἀλλήλοις ut saepe) συγκοινωνοῦμεν κτλ. ac συγκοινωνεῖν etiam Demosth. 57, 2. ordine instituto igitur bini semper quamvis tenui victu vitam tolerant, terni esuriunt. 11. scrib. θέρμος, λάπαθον, μαλάχη κτλ. Horat. Epod. 2, 57 *herba lapathi.. et gravi malvae salubres corpori.*

ΟΜΟΙΑ

Etiam Antidoto adsignabatur. Meinek. I 377. 392. an Ὅμοιαι?

163

οὐδὲ φιλόδειπνός εἰμι μὰ τὸν Ἀσκληπιόν,
τραγήμασιν χαίρω δὲ μᾶλλον. Β. εὖ πάνυ.
Α. τραγήματ' αἰσθάνομαι γὰρ ὅτι νομίζεται
τοῖς νυμφίοις μετιοῦσι τὴν νύμφην λέγεις
παρέχειν, ἄμητας καὶ λαγῷα καὶ κίχλας.
τούτοισι χαίρω, τοῖς δὲ κεκαρυκευμένοις
ὄψοισι καὶ ζωμοῖσιν ἥδωμ' ὦ θεοί;

Athenaeus 14, 642 d Ἄλεξις...ἐν Ὁμοίᾳ (τὸ δ' αὐτὸ δρᾶμα καὶ ὡς Ἀντιδότου φέρεται) κτλ. 2. τραγήμασι A. χαίρω δὲ Erfurdt. Obs. 456] δὲ χαίρω A. 3. τραγήματ' (τ' in ras. m.[1]) A. νομίζετε A. 5. λαγωα A. 7. ὄψοισιν A. ἡδ' ὀμωθεοι A. ζωμοῖς ἀνήδομ' ὦ θ. Mein. οὐδάμ', ὦ θ. Iacobs. Add. Ath. 341. ἥδωμ' ὦ θ. H. Iacobi. at coniunctivus interrogative ponitur in deliberatione, numquam pro modo potentiali. scribendum utique ζωμοῖσι μηδάμ', ὦ θεοί (χαίροιμι), ut Soph. Ant. 500 μηδ' ἀρεσθείην ποτέ. μηδαμά Rav. Arist. Thesm. 1162, οὐδαμά Aristoph. fr. 835. —

v. 4 quemadmodum emendandus sit nescio. alibi sponsis *καταχύσματα* praebentur. Schoemann. Ant. gr.[2] II 533.

ΟΠΩΡΑ

Meretricis nomen esse Athenaeus testatur 10, 443e. 13, 567c. *Nympham* Oporam meretricis habitu ad Pacis Aristophaneae exemplum inductam fuisse suspicatur Meinekius III 321. cf. Amphid. 48.

164.

οἶνον πολὺν
οὐ κεκραμένον σὺ πίνεις μεστὸς ὢν κοὐκ ἐξεμεῖς;

Athenaeus 10, 443e *Ἄλεξις ἐν Ὀπώρᾳ ... φησίν κτλ.* 2. *σὺ* add. Mein.

165

ἐρρέτω μέλαιν' Ὀπώρα· πᾶσι γὰρ χαρίζεται.

Macar. 4, 8 *ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως τυγχανόντων καὶ ἀποσκορακιζόντων αὐτὸ τὸ ῥᾳδίως τυγχάνειν. κυρίως ἐπὶ μάχλων γυναικῶν.* Alexidis ex *Opora* esse coniecit Leutschius Philol. III 572. *μέλαιν' Ὀπώρα* Leutsch.] *μέλαινα ὀπώρα.* est tetr. troch. aut reliquiae trimetrorum.

ΟΡΕΣΤΗΣ

166

Athenaeus 6, 247e *καὶ Ἄλεξις ἐν Ὀρέστῃ (παράσιτον εἰσάγει?).*
Ad Alexidis Oresten refert Meinekius Aristotelis Poet. 13 extr. *ἐκεῖ γὰρ (ἐν τῇ κωμῳδίᾳ) ἂν οἱ ἔχθιστοι ὦσιν ἐν τῷ μύθῳ, οἷον Ὀρέστης καὶ Αἴγισθος, φίλοι γενόμενοι ἐπὶ τελευτῆς ἐξέρχονται καὶ ἀποθνήσκει οὐδεὶς ὑπ' οὐδενός.* sed quamquam Orestes solius Alexidis commemoratur (Timoclis fuit *Ὀρεσταυτοκλείδης*), tamen in tam inmensa deperditarum comoediarum copia quis haec non ex alia aliqua fabula deprompta esse spondeat?

ΟΡΧΗΣΤΡΙΣ

167

γυναιξὶ δ' ἀρκεῖ πάντ', ἐὰν οἶνος παρῇ
πίνειν διαρκής. Β. ἀλλὰ μήν, νὴ τὼ θεώ,
ἔσται γ' ὅσον ἂν βουλώμεθ', ἔσται καὶ μάλα
ἡδύς γ', ὀδόντας οὐκ ἔχων, ἤδη σαπρός,
λέγων, γέρων γε δαιμονίως. Α. ἀσπάζομαι
γραῦν σφίγγα.

Athenaeus 10, 441c *Ἄλεξις Ὀρχηστρίδι κτλ. πρὸς ἐμὲ ὡς αἰνίγματα λέγει (λέγε* A) *καὶ τὰ λοιπά.* Eustathius 1449, 7 *οἷον γέρων*

Θάσιος οἶνος, ὅπερ ἡδύτερον ὁ κωμικὸς Ἄλεξις φράζων φησίν· οἶνος καὶ μάλα πολύς γε, ὀδόντας οὐκ ἔχων, ἤδη σαπρός, γέρων δαιμονίως. 2. τῶι θεῶι A. 3. ὅσον C] ὃς A. 4. ἡδύς] πολύς Eust. γε A. ἡδύς, πολιός (πολύς Eust.), ὀδόντας οὐκ ἔχων, σαπρὸς | ἤδη, γέρων γε κτλ. Hirschig. Diss. p. 60. nihil mutandum est propter Eustathium. 5. λέγων om. C et Eust. οἶνος λέγων quomodo H. Iacobi (Mein. V 90) interpretetur praetereo. scribendum est utique *πέπων*. cf. Aristoph. fr. 579, 5. 6. verba quae post σφίγγα sunt in Athenaeo, neque poetae neque Athenaei esse iudicavit Dindf.

ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤΗΣ

Scripserunt *Pancratiasten* etiam Theophilus et Philemon, et latine Q. Ennius. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.[2] p. 5.

168

πρῶτον μὲν ἦν σοι Καλλιμέδων ὁ Κάραβος,
ἔπειτα Κόρυδος, Κωβίων, Κυρηβίων,
ὁ Σκόμβρος, ἡ Σεμίδαλις. B. Ἡράκλεις φίλε,
ἀγοράσματ' οὐ συμπόσιον εἴρηκας, γύναι.

Athenaeus 6, 242 d ἐν τῷ Παγκρατιαστῇ Ἄλεξις *τρεχεδείπνους* καταλέγων φησὶν κτλ. *Κυρηβίων* δ' ἐπεκαλεῖτο Ἐπι*κράτης* ὁ Αἰσχίνου τοῦ ῥήτορος κηδεστής, ὥς φησι Δημοσθένης. 1. πρῶτος C. 2. κωβιὸς C. cf. 97, 4. 3. ὁ] θ' ὁ C. ἡ] ἢ A et C.

Demosth. 19, 287 δυοῖν κηδεσταῖν παρεστηκότοιν...καὶ τοῦ καταράτου Κυρηβίωνος, ὃς ἐν ταῖς πομπαῖς ἄνευ τοῦ προσώπου κωμάζει. Harpocrat. 80, 30 Ἐπικράτης Αἰσχίνου τοῦ ῥήτορος κηδεστής... οὗτος μέντοι ἐπωνύμιον εἶχε Κυρηβίων, ὡς Δημοσθένης φησίν. cf. 117, 25 et Phot. Κυρηβίων. de eiusmodi cognominibus Anaxandr. 34. ἡ Σεμίδαλις, quamquam vir fuit, ut Φιλόξενος ἡ Πτερνοκοπίς. Κύρηβος nomen, non cognomen est Xen. Mem. 2, 7, 6. — enumerat mulier eos qui in convivio adfuerant.

Praeterea fr. 272. 3 ad Pancratiasten refert Meinekius III 505.

ΠΑΛΛΑΚΗ

Fuit Παλλακή etiam Menandri et Diphili ac *Paelex* Cn. Naevii. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.[2] 17.

169

οὐκ ἔχω γὰρ ἄλλ' ὅ τι
εἴπω τοναίας τηλικαύτης ἄξιον.

Photius et Etymol. m. 761, 55 τοναίαν· Ἄλεξις Παλλακῇ κτλ.

ἡ γὰρ ἐπὶ πολὺ τῆς φωνῆς ἀπότασις καλεῖται τοναία. Hesych. τοναία· φωνῆς τάσις. cf. Lobeck. Paralip. 314. 5.

ΠΑΜΦΙΛΗ

170

ἐρῶντι δέ, Κτήσων, τί μᾶλλον συμφέρει
ὧν νῦν φέρων πάρειμι; κήρυκας, κτένας,
βολβούς, μέγαν τε πουλύπουν ἰχθῦς θ' ἁδρούς.

Athenaeus 8, 356e ἐμφανίζει δὲ καὶ Ἄλεξις ἐν Παμφίλῃ τοῦ πολύποδος τὸ χρήσιμον λέγων ὧδε κτλ. 1. κτησων A. 3. θ'] τε A.

171

παρέθηκε τὴν τράπεζαν, εἶτα παραφέρων
ἀγαθῶν ἁμάξας —

Athenaeus 9, 380e Ἄλεξις Παμφίλῃ κτλ.
Praeterea ad Pamphilam fr. 279 referebat Hemsterhusius.

ΠΑΝΝΥΧΙΣ Η ΕΡΙΘΟΙ

Cf. quae ad Amphidis Ἐρίθους adnotantur.

172

ὅτι δέ σοι παρὰ τοῦτο κάνδαυλόν τινα
παραθήσομεν. Β. κάνδαυλον; οὐκ ἐδήδοκα
(κάνδαυλον) οὐδ' ἀκήκο' οὐδεπώποτε.
Α. θαυμαστὸν ἐμὸν εὕρημα. πάνυ πολὺν δ' ἐγὼ
ἐὰν παραθῶ σοι, προσκατέδει τοὺς δακτύλους
σαυτῷ γε χαίρων. ἔρια μὲν ποιήσομεν —
Β. ἄνθρωπε ποίει λευκὰ καὶ βλέπ' εἰς . .
Α. ἐπὰν ἀπὸ τῶν κοινῶν ταρίχους ἰχθύων,
κρεῶν βατανίων εὐθέως . . . .
δίπυρον παραθήσεις, ᾠὸν ἐπιτετμημένον,
πυόν, μέλιτος ὀξύβαφον, ἀποταγηνιῶ,
τυροῦ τροφάλια χλωρὰ Κυθνίου παρατεμών,
βοτρύδιόν τι, χόριον, ἐν ποτηρίῳ
γλυκύν· τὸ τοιοῦτον γὰρ ἀεί πως μέρος
ἐπιπαίζεται· κεφαλὴ δὲ δείπνου γίνεται —
Β. ἄνθρωπ' ἐπίπαιζε· μόνον ἀπαλλάγηθί μου·
(τοὺς σοὺς δὲ) κανδαύλους λέγων καὶ χόρια καὶ
βατάνια πᾶσαν (ἀφανιεῖς) τὴν ἡδονήν.

Athenaeus 12, 516de καὶ κάνδαυλον δέ τινα ἔλεγον οἱ Λυδοί, οὐχ ἕνα, ἀλλὰ τρεῖς· οὕτως ἐξήσκηντο πρὸς τὰς ἡδυπαθείας. γίνεσθαι δ' αὐτόν φησιν ὁ Ταραντῖνος Ἡγήσιππος ἐξ ἑφθοῦ κρέως καὶ κνηστοῦ ἄρτου καὶ Φρυγίου τυροῦ ἀνήθου τε καὶ ζωμοῦ πίονος. μνημονεύει αὐτοῦ Ἄλεξις ἐν Παννυχίδι ἢ Ἐρίθοις· μάγειρος δ' ἐστὶν ὁ προσδιαλεγόμενος κτλ. v. 5 Eustathius 1144, 18 φησὶν Ἄλεξις ὡς κάνδαυλον ἐὰν παραθῶσι, προσκατεδῇ τοὺς δακτύλους. 1. ὅτι A] ἔτι VL. ἔπειτα Iacobs. Addit. Ath. 281. προσέτι δέ alii ap. Mein. 3. κάνδαυλον add. Mein. οὐδ' εἶδον Iacobs. fortasse τοιοῦτον. οὐδεπώποτε Iacobs.] οὐδέποτε A. 4. εὕρημα πάνυ. πολὺν B. 5. προσκατεδεῖ A. 6. σαυτῷ γε] σαυτόν τε? ἔρια] ἴτρια Dalecamp. χόρια Herwerd. Nov. add. crit. 32. θρῖον Bergk. θρῖα H. Iacobi V ccx. ποιήσομεν, | ὤνθρωπε. B. ποῖα; A. λευκὰ καὶ λέπτ' εἰς ἄκρον· | εἶτ' ἀντακαῖον ἰχθύων τάριχος ἢ | κρεῶν βατάνιον κτλ. Iacobs. 7. βλέπ' εἰς τὸ πῦρ Dobr. εἰς ὃ δεῖ Mein. 8. τάριχος Dobr. 9. βατάνιον Dobr. 11. ἀποταγηνιῶ A. ἐπὶ ταγηνιῶν (a ταγηνίας) Dobr. 13. χόριον Schweigh.] χορειον A. 16. ἄνθρωπε A. μόνον L] μόνον ἀλλ' A. ἀπαλλάγηθί] ἀποφθάρηθί M. Schmidt. Philolog. XVIII 231 propter Moer. 53 ἀποφθάρηθί μου· Ἀττικῶς. ἀπαλλάγηθί μου· Ἑλληνικῶς. 17. χορια A. supplementa v. 17 et 18 sunt Dobraei.

5. cf. Hermipp. 24. Aristophont. 9, 9. 10. δίπυρον *panem* interpretatur Meinekius conl. Alcaei com. fr. 5. 12. Poll. 6, 63 εὐδοκίμουν ... τυρὸς Κύθνιός τε καὶ Σικελικός. Aelian. H. an. 16, 32 γάλα (τῶν Κείων προβάτων) τρεφόμενον τυρὸν ἐργάζεσθαι κάλλιστον· καλεῖσθαι δὲ αὐτὸν Κύθνιον. Steph. Byz. Κύθνος ... καὶ Κύθνιος τυρός. 13. Athen. 14, 646e χόρια βρώματα διὰ μέλιτος καὶ γάλακτος γινόμενα. cf. tamen Cratin. 326. Aristoph. fr. 318, 5. 569, 4. 14. γλυκύν, οἶνον δηλονότι.

unum in his tenebris video, versuum 6. 7 eandem esse rationem atque 15. 16. utrubique *A* (coquus) ab altero interpellatur: id quod v. 15 vel ex eo cognosci poterat, quod vinum dulce nullo modo, ut fit nisi post ἐπιπαίζεται plenius interpungas, κεφαλὴ δείπνου dici potest. iam adparet et v. 6 ἔρια ac 7 λευκά eandem rem esse debere et versum 7 eadem sententia finiendum esse qua v. 16 clauditur: ἀπαλλάγηθί μου. itaque fortasse ἄνθρωπε, ποίει – ⏑ καὶ τρέχ' ἐς φθόρον. praeterea v. 10 παραθήσω (κῷον) vel παραθήσομεν necessarium videtur.

173

θερμοτέροις χαίρεις ἀεὶ
τοῖς ὀψαρίοις, ἢ τὸ μέσον ἢ κατωτέρω;
B. κατωτέρω. A. τί λέγεις σύ; ποδαπὸς οὑτοσὶ
ἄνθρωπος; οὐκ ἐπίστασαι ζῆν. ψυχρά σοι
ἅπαντα παραθῶ; B. μηδαμῶς. A. ζέοντα δέ;

Β. Ἄπολλον. *Α.* οὐκοῦν τὸ μέσον ἔστω. *Β.* δηλαδή.
Α. τοὐθ' ἕτερος οὐδεὶς τῶν ὁμοτέχνων μου ποιεῖ —
Β. οὐκ οἴομ', οὐδ' ἄλλ' οὐδὲν ὧν σὺ νῦν ποιεῖς.
Α. ἐγὼ δ' ἐρῶ· τοῖσιν γὰρ ἑστιωμένοις
τὸν καιρὸν ἀποδίδωμι τῆς συγκράσεως.
Β. σὺ πρὸς θεῶν . . ἔθυσας τὸν ἔριφον,
μὴ κόπτ' ἔμ', ἀλλὰ τὰ κρέα. παῖδες, παράγετε.
Α. ὀπτάνιον ἔστιν; *Β.* ἔστι. *Α.* καὶ κάπνην ἔχει;
Β. δηλονότι. *Α.* μή μοι δῆλον· ἀλλ' ἔχει κάπνην;
Β. ἔχει. *Α.* κακόν, εἰ τύφουσαν. *Β.* ἀπολεῖ μ' οὑτοσί.

Athenaeus 9, 386 a *καὶ γὰρ Ἄλεξις ἐν Παννυχίδι περιθεὶς μαγείρῳ τὸν λόγον φησί κτλ.* 1. *χαιρεοις αἰεὶ* A. *χαίρειν λέγεις* Mein. Anal. Ath. 353. 3. *σύ; ποδαπὸς* Dobr. Arist. Plut. 48 p. 5] *δέσποτα πῶς* A. *τί λέγεις σύ, δέσποθ'; οὑτοσὶ ἄνθρωπος οὐκ κτλ.* Iacobs. Add. Ath. 205. 4. *ἄνθρ.* Dobr.] *ἄνθρ.* A. 6. *B.* add. Mein. ed. mai. 7. post *ποιεῖ* cum Cobeto N. l. 34. 5 signum interruptae orationis posui. 9. *ἐγὼ δὲ πρῶτος. τοῖς* (sic A, non *τοῖσιν*) *γὰρ κτλ.* Cobet. scribendum videtur *ἐγὼ δ'· ἐρωτῶν τοῖς γὰρ ἑστ.*, coll. v. 1. 2. 5. 11. *οὐ πρὸς θεῶν ἔμ' ἔθυσας, ἀλλὰ τὸν ἔριφον* Cobet. at tum dicendum erat *οὐ μὰ τοὺς θεούς*. scr. *σὺ πρὸς θεῶν δ', ἐπεί γ' ἔθυσας τὸν ἔριφον, μὴ κόπτ' ἔμ' κτλ.* 12. *κόπτ' ἔμ'* Dindf.] *κόπτε με* A. verba *παῖδες, παράγετε* fortasse personae *A* sunt. 13. *ὀπτάνιόν* Schweigh.] *παῖδες ὀπτάνειον* A. 14. *B.* ante *ἀλλ'* del. K. 15. *B. ἔχει A.* C. Kock] *ἔχει.* deinde fortasse *κάπνην τύφουσαν;*

2. *κατωτέρω*, 'i. e. *ψυχρῶς ὠπτημένοις*' Mein. coll. Eubul. 7. 6. *Ἄπολλον, ἀποτρόπαιε δηλονότι.* 9. *interrogando* unicuique cenantium se *permittere* gloriatur ut definiant ipsi quo temperamento cibos habere velint, *θερμότερον* an *μέσως* an *κατωτέρω*. 12. Poll. 6, 119 *λάλος . . . κόπτων τὰ ὦτα.* Alciphr. 2, 3, 7 *ἵνα μὴ κόπτω σε* (Mein). Hegesipp. 1, 3 (Cob.). Sosip. 20 (H. Iac.). Anaxipp. 1, 23. est *obtundere, enecare.*

174

κύκλῳ δεήσει περιτρέχειν με καὶ βοᾶν,
ἄν του δέωμαι. δεῖπνον αἰτήσεις με σὺ
ἤδη παρελθών· οὐκ ἔχων δὲ τυγχάνω
οὐκ ὄξος, οὐκ ἄνηθον, οὐκ ὀρίγανον,
οὐ θρῖον, οὐκ ἔλαιον, οὐκ ἀμυγδάλας,
οὐ σκόροδον, οὐ σίραιον, οὐχὶ γήθυον,
οὐ βολβόν, οὐ πῦρ, οὐ κύμινον, οὐχ ἅλας,
οὐκ ᾠόν, οὐ ξύλ', οὐ σκάφην, οὐ τήγανον,

οὐχ ἱμονιάν, οὐ λάκκον εἶδον, οὐ φρέαρ·
οὐ στάμνος ἔστι· διακενῆς δ' ἕστηκ' ἐγὼ
ἔχων μάχαιραν, προσέτι περιεζωσμένος.

Athenaeus 4, 170 b *ἐν δὲ Παννυχίδι ἢ Ἐρίθοις, μάγειρον δὲ ποιεῖ (Ἄλεξις) λέγοντα, κτλ.* 6. *γήθυον* Mein.] *γήτειον* A. *οὐχὶ βολβόν, οὐ | γήτειον* Dobr. 9. *ἱμονιάν* P] *ἱμονίαν* A. Herodian. I 298, 15 *τὸ ἱμονιά τὸ ἀντλητήριον παρ' Ἀττικοῖς ὀξύνεται.* cf. II 452, 4.

indignatur coquus quod sibi non ultro quidquid opus sit adferatur, sed per totam domum currenti clamantique quaerendum sit. 3. *παρελθών*, i. e ubi domum reverteris, statim etiam cenam flagitabis. 6. Herod. II 486, 16 *γήτειον τὸ χλωρὸν κρόμμυον . . . καλεῖται καὶ γήθυον.* 11. *περιεζωσμένος*, cf. Anaxandr. 41, 12.

175

ἡμίοπτα μὲν
τὰ κρεάδι' ἐστί, τὸ περίκομμ' ἀπόλλυται·
ὁ γόγγρος ἑφθός, τὰ δ' ἀκροκώλι' οὐδέπω.

Athenaeus 3, 96 a *Ἄλεξις . . . κἀν Παννυχίδι ἢ* (om. A) *Ἐρίθοισιν κτλ.* *Ἐρίθοισιν· ἡμίοπτα*] *Ἐρίθοις· ἵν' ἡμίοπτα* Dindf.

176

εἶτα τετρακότυλον ἐπεσόβει κώθωνά μοι,
παλαιὸν οἴκων κτῆμα.

Athenaeus 11, 483 e *Ἄλεξις Ἐρίθοις κτλ.* 1. *εἶτα* Porson. Eur. Med. 48] *εἶτ' ἐν* A. 2. *παλαιὸν* Porson. ex Euripide, quem Alexis traducit] *πλέον* A.

177

ἔσει περιπατῶν σιτόκουρος.

Athenaeus 6, 248 a *σιτοκούρου Ἄλεξις μνημονεύει ἐν Παννυχίδι ἢ Ἐρίθοις κτλ.* *ἔσῃ* A. — Menand. 409 M. *σιτόκουρον ἄθλιον, ἄχρηστον εἰς τὴν οἰκίαν εἰλήφαμεν.* cf. Menand. 235 M. Hesych. *σιτόκουρος· ὁ ἄχρηστος καὶ μάτην τρεφόμενος.* Eustath. 1854, 7 *ὃς ἀεργὸς χοίνικος ἐθέλει ἅπτεσθαι, καὶ μάλιστα νέος ὤν, κληθείη ἂν σιτόκουρος.*

ΠΑΡΑΣΙΤΟΣ

Athen. 6, 235 e *τὸν δὲ νῦν λεγόμενον παράσιτον Καρύστιος ὁ Περγαμηνὸς ἐν τῷ περὶ διδασκαλιῶν εὑρεθῆναί φησιν ὑπὸ πρώτου Ἀλέξιδος, ἐκλαθόμενος ὅτι Ἐπίχαρμος...παρὰ πότον αὐτὸν εἰσήγαγε.* et 237 a *τοῦ δὲ ὀνόματος τοῦ παρασίτου μνημονεύει Ἀραρώς* (fr. 16). scilicet Carystius in libro *de commissionibus scaenicis*

scripto Alexin dicit primum fabulam docuisse, quae inscripta fuerit *Παρασίτου* nomine. itaque Antiphanis *Parasitus* post Alexideam acta est. Meinek. I 377. 381. cf. fr. 179.

178

καλοῦσι δ' αὐτὸν πάντες οἱ νεώτεροι
παράσιτον ὑποκόρισμα· τῷ δ' οὐδὲν μέλει.
δειπνεῖ δ' ἄφωνος Τήλεφος, νεύων μόνον
πρὸς τοὺς ἐπερωτῶντάς τι, ὥστε πολλάκις
αὐτὸν ὁ κεκληκὼς τὰ Σαμοθρᾴκι' εὔχεται
λῆξαι πνέοντα καὶ γαληνίσαι ποτέ.
χειμὼν ὁ μειρακίσκος ἐστὶ τοῖς φίλοις.

Athenaeus 10, 421 d *ἐν δὲ τῷ Παρασίτῳ Ἄλεξις περὶ πολυφάγου τινὸς διαλεγόμενός φησι κτλ.* 2. *μέλει*] *μέλλει* A. — 2. *καλοῦσιν αὐτὸν παράσιτον ὑποκόρισμα*, ut *κ. αὐτ. π. ὄνομα.* 3. de *Telepho* cf. Amphid. 30 et de syntaxi Cratin. 52. 5. *τὰ Σαμοθρᾴκι' εὔχεται* non est 'precatur numina Samothracia' (Lobeck. Soph. Ai. 268 p. 198) — id enim Graeci dicunt *εὔχεται τοῖς Σαμοθρᾳκίοις θεοῖς* —, sed *εὔχεται τὰς Σαμοθρᾳκίας εὐχάς*, *preces Samothracum more receptas*, *λῆξαι τὸν χειμῶνα πνέοντα.* Diodor. 4, 43 (Mein.) *φασὶν Ὀρφέα . . . ποιήσασθαι τοῖς Σαμόθρᾳξι* (Samothraces incolis) *τὰς ὑπὲρ τῆς σωτηρίας εὐχάς.* 48 *τοῦ δ' Ὀρφέως . . . εὐχὰς ποιησαμένου . . λῆξαι μὲν τοὺς ἀνέμους, φανῆναι δὲ πλησίον τῆς νεὼς . . . Γλαῦκον.* cf. Arist. Pac. 277. Lobeck. Aglaoph. 1218 sq. — 6. *γαληνίσαι* et transitive et intransitive recte accipitur. cf. Lobeck. Soph. Ai. 268 et Arist. Eq. 646.

179

καὶ γὰρ βούλομαι
ὕδατός σε γεῦσαι· πρᾶγμα δ' ἐστί μοι μέγα
φρέατος ἔνδον ψυχρότερον Ἀραρότος.

Athenaeus 3, 123 e *Ἄλεξις γοῦν ἐν Παρασίτῳ φησί κτλ.* 2. *μέγα* Toup. Emend. II 142] *μέτα* A. praeterea *χρῆμα* pro *πρᾶγμα* Bergk., recte ut videtur. *πρᾶγμα* enim in periphrasi illa notissima non usitatum. Eubulus 117, 9. 10 certo huc non pertinet. 3. *Araros* est filius Aristophanis, Alexidis aemulus.

180

ἢ μετὰ Πλάτωνος ἀδολεσχεῖν κατὰ μόνας

Diogenes Laert. 3, 28 *Ἄλεξις . . . ἐν Παρασίτῳ κτλ.* *ἀδολεσχεῖς* Menagius. at sententia ita videtur conformata fuisse ut Arist. Ran. 1491 sq. — *κατὰ μόνας*, ut Menandr. 157 Mein. Thucyd. 1, 32. 37.

Xen. Mem. 3, 7, 4. Plat. Alcib. I 114 b. Leg. 11, 873 d. 12, 942 a. Isae. 7, 38.

ΠΕΖΟΝΙΚΗ

Cf. Meinek. I 401.

181

μᾶλλον μᾶλλον

ἀντὶ τοῦ ἀεὶ [καὶ] μᾶλλον... Ἄλεξις Πεζονίκῃ. Photius et Suidas. Bekker. Anecd. 108, 5. cf. Anaxil. 32.

ΠΟΙΗΤΑΙ

182

ὁ συκοφάντης οὐ δικαίως τοὔνομα
ἐν τοῖσι μοχθηροῖσίν ἐστι κείμενον.
ἔδει γὰρ ὅστις χρηστὸς ἦν ἡδύς τ' ἀνὴρ
τὰ σῦκα προστεθέντα δηλοῦν τὸν τρόπον.
νυνὶ δὲ πρὸς μοχθηρὸν ἡδὺ προστεθὲν
ἀπορεῖν πεποίηκε διὰ τί τοῦθ' οὕτως ἔχει.

Athenaeus 3, 74 e *Ἄλεξις ἐν Ποιητῇ φησιν κτλ.* 2. *ἐν*] *ἐπὶ* Herwerd. Nov. add. crit. 33 conl. Xenoph. Cyr. 2, 2, 12. at *μοχθηροῖσι* neutrum est (*ὀνόμασι*). 3. verba coniungenda sunt in hunc modum: *ἔδει γὰρ τὰ σῦκα προστεθέντα δηλοῦν τὸν τρόπον ἀνδρός, ὅστις χρηστὸς ἦν ἡδύς τε.*

183

πάνυ τοι βούλομαι
οὕτω γελᾶσθαι καὶ γέλοι' ἀεὶ λέγειν
μετὰ τὸν Κόρυδον μάλιστ' Ἀθηναίων πολύ.

Athenaeus 6, 241 d *ὅτι δὲ γελοῖα ἔλεγεν ὁ Κόρυδος καὶ ἐπὶ τούτοις γελᾶσθαι ἤθελεν ὁ αὐτὸς Ἄλεξις ἐν Ποιηταῖς φησι κτλ.* 1. *τοι* A] *τι* C. 2. *οὕτω*] *οὗτος* A. *γέλοια* A. 3. *μάλιστα* A.

2. Herodian. I 137, 14 *ὁμοῖος, γελοῖος.. οἱ δὲ μεταγενέστεροι τῶν Ἀττικῶν τὸ γελοῖος καὶ ὁμοῖος προπαροξύνουσιν.* de *Corydo* Athen. 6, cap. 39.

ΠΟΙΗΤΡΙΑ

184

Pollux 9, 153 *ἐπὶ τὸ πλῆθος, ἐπὶ τὸ πολύ, ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος, ὡς ἐπὶ τὰ πολλά. τοῦτο μὲν γὰρ Ἄλεξις ἐν Ποιητρίᾳ εἴρηκεν ὡς ἐπὶ τὰ πολλὰ τοῦτο ποιῶ.* dubium videtur *τοῦτο ποιῶ* utrum Alexidis sint an Pollucis poetae dictionem exemplo inlustrantis. — cf. 54.

ΠΟΛΥΚΛΕΙΑ

Nominis rationem explicat Athenaeus 14, 642c fr. 185.

185

ὁ πρῶτος εὑρὼν κομψὸς ἦν τραγήματα·
τοῦ συμποσίου γὰρ διατριβὴν ἐξεῦρέ πως
κἀργοὺς ἔχειν μηδέποτε τὰς σιαγόνας.

Athenaeus 14, 642 c Ἄλεξις Πολυκλείᾳ (ἑταίρας δ' ὄνομα Πολύκλεια) κτλ. Eustathius 1594, 10 Ἄλεξις ἐν τῷ· συμποσίου διατριβὴ τὰ τραγήματα, ὥστε ἀργοὺς κτλ. 2. πως om. A. 3. μηδέποτε B] μηδεπωποτε A.

ΠΟΝΗΡΑ

I. e. Πονήρα, amore aegra. Cramer. Anecd. Ox. I 373, 4 οἱ νεώτεροι τῆς κωμῳδίας ποιηταὶ...πονηροὺς ἐξήνεγκαν τοὺς ἐρῶντας παρὰ τὸ πονεῖν ἐν τῷ ἐρᾶν. Herodian. I 197, 19 τὸ πόνηρος ..οἱ Ἀττικοὶ ... προπαροξύνουσιν, ὅταν τὸν ἐπίπονον..σημαίνῃ. cf. Eupol. 321.

186

ὅμως λογίσασθαι πρὸς ἐμαυτὸν βούλομαι
καθεζόμενος ἐνταῦθα τὴν ὀψωνίαν,
ὁμοῦ τε συντάξαι τί πρῶτον οἰστέον,
ἡδυντέον τε πῶς ἕκαστόν ἐστί μοι.
τάριχός ἐστι πρῶτον ὡραῖον τοδί.
διωβόλου τοῦτ' ἔστι. πλυτέον εὖ μάλα.
εἶτ' εἰς λοπάδιον ὑποπάσας ἡδύσματα
ἐνθεὶς τὸ τέμαχος, λευκὸν οἶνον ἐπιχέας,
ἐπεσκέδασα τοὔλαιον· εἶθ' ἕψων ποιῶ
μυελόν, ἀφεῖλόν τ' ἐπιγανώσας σιλφίῳ.

Athenaeus 3, 117 cd ὁ δ' αὐτὸς (Ἄλεξις) ἐν Πονήρᾳ περὶ σκευασίας ταρίχων μάγειρόν τινα παράγει λέγοντα τάδε κτλ. 1. πρὸς A] πρός γ' Iacobs. Add. Ath. 81. ὅμως δὲ Dindf. λογίζεσθαι Mein. ed. mai. fortasse λογίσασθαι δή. 5. ἐστι om. A. τοδί. | διωβόλου Dindf.] τὸ διο | βόλου A. dein ἔστιν A. 7. εἶτ' εἰς] εἴ τις A. 9. ποῶ A et C. 10. σίλφῳ A.

cum v. 1 cf. Arist. Nub. 20. 10. μυελόν, '*coquens ut sit tenerum et molle veluti medulla.*' Schweigh. 9. 10 scribendum videtur ἐπισκεδάσας τ' ἔλαιον εἶθ' ἕψων ποιῶ μυελὸν ἀφειδῶς ἐπιγανώσας σιλφίῳ. nam quamquam in talibus coquorum meditationibus haud raro praesens tempus cum aoristo coniungitur, hic tamen mirum in modum contaminantur. cf. praeterea fr. 187. 8, quae huic in fabula sine dubio proxima erant.

187

σηπίας τόσας
δραχμῆς μιᾶς τρίς. τῶν δὲ τὰς μὲν πλεκτάνας
καὶ τὰ πτερύγια συντεμὼν ἑφθὰς ποιῶ,
τὸ δ' ἄλλο σῶμα κατατεμὼν πολλοὺς κύβους
σμήσας τε λεπτοῖς ἁλσί, δειπνούντων ἅμα
ἐπὶ τὸ τάγηνον σίζον ἐπεισιὼν φέρω.

Athenaeus 7, 324 b περὶ δὲ ἑψήσεως σηπιδίων Ἄλεξις ἐν Πονήρᾳ παράγει μάγειρον τάδε λέγοντα κτλ. 1. σηπίας τόσας Schweigh.] σηπίαι τόσους A. 3. ἑφθὰς ποιῶ Dindf.] ἑφθὰ ποῶ A. 6. ἐπεισιὼν] ἐπισείων Mein., sc. ἐπὶ τὸ τάγηνον. sed exempla desidero. fortasse ἐπὶ τοῦ ταγήνου σίζον ἐπινέων φέρω.

'triplo maiorem sepiarum copiam una drachma se emisse dicit. in superioribus alios pisces commemoraverat.' Mein. πλεκτάναι sunt *brachia* polyporum et sepiarum, πτερύγια *pinnae* piscium. Plin. N. h. 11, 258 (polypi, sepiae, loligines) *brachia in contrarium movent*. 4. cf. Ephipp. 22. 6. σίζον coniungendum cum σῶμα.

188

τῆς ὀριγάνου
πρώτιστον ὑποθεὶς εἰς λοπάδα νεανικὴν
τὸ τρῖμμ' ἐπιπολῆς εὐρύθμως διειμένον
ὄξει, σιραίῳ χρωματίσας καὶ σιλφίῳ
πυκνῷ πατάξας —

Athenaeus 4, 170 c Ἄλεξις . . . κἀν Πονήρᾳ κτλ. 2. ὑποθεὶς Casaub.] ὑποτιθεὶς A. 3. τρίμμα A. 4. σιλφίνωι A.

2. νεανικήν *ingentem patinam*, ut νεανικὸν κρέας Arist. Plut. 1137 (Schweigh.). τρῖμμα apud poetas novae comoediae saepe est vinum aromatis odoratum (Würzwein), cf. Athen. 1, 31 e. Poll. 6, 18, sed etiam idem est quod ὑπότριμμα. Poll. 6, 70 μυττωτός, τρῖμμα ἐκ σκορόδων δριμύ. Axion. 3, 8. Timocl. 3. Diphil. 44, 5. 5. πατάξας nequaquam firmatur exemplis a Meinekio adlatis Alexid. 133, 5, de quo supra diximus, et Axionic. 8, 4. Diphil. 17, 12, de quibus infra dicemus. scribendum videtur καταπάσας conl. Menand. 679 Mein. — ceterum mediam coqui orationem abrumpit Athenaeus.

189

τριωβόλου κρεῖσκον ἀστεῖον πάνυ
ὕειον· ὀπτόν, θερμὸν εὔχυλον τέρεν
ὅταν ᾖ προσφέρων.

Athenaeus 14, 655 f Ἄλεξις ἐν Πονήρᾳ κτλ. 1. κρεΐσκιον recte Mein. 2. θερμὸν Casaub.] καὶ θερμὸν A. εὔχυλον, τέρεν Porson.

Xenoph. Anab. LIII] εὐχυλότερον A. 3. ὅτανη A. ὅταν ᾖ τι Porson. προσφέρων] πρόσφερ' Pors. προσφέρω Mein., quod melius, siquidem idem loqui videtur cuius verba sunt fr. 186. 7. 8. praeterea aliquid excidisse videtur. fortasse ὅταν γένηται, προσφέρω vel ὅταν ᾖ, 'πὶ πίνακος πρ., ut ὀπτόν pendeat a προσφέρω, reliqua adiectiva coniungantur cum ᾖ vel γένηται.

190

μύροις
ὑπαλείφεται τὰς ῥῖνας, ὑγιείας μέρος
μέγιστον, ὀσμὰς ἐγκεφάλῳ χρηστὰς ποιεῖν.

Athenaeus 2, 46 a οὐ κακῶς οὖν Ἄλεξίς φησιν κτλ. idem 15, 687 d οὐκ οἶδας ὅτι αἱ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ ἡμῶν αἰσθήσεις ὀδμαῖς ἡδείαις παρηγοροῦνται προσέτι τε θεραπεύονται, καθὰ καὶ Ἄλεξίς φησιν ἐν Πονήρᾳ οὕτως (οὗτος A) ὑγιείας κτλ. Clemens Alexandr. Paedagog. 2, 8, 68 καθὰ καὶ ὁ κωμικός φησί που κτλ. indicatus a Nauckio Philol. V 554. 1. μύροις add. Clem. 2. ὑπαλείφεται Clem.] ἐναλείφεται. cf. Cobet. N. l. 331. 2. ῥῖνας] χεῖρας perperam Clem. Hippon. 40 βακκάρει δὲ τὰς ῥῖνας ἤλειφον apte comparat Brink. Philol. VI 48. 3. ποιεῖν A Athen. 687 et Clem.] ποιῶν.

191

καὶ χόνδρος ἔνδον ἐστὶ Θετταλικὸς πολύς.

Athenaeus 3, 127 c ἐν δὲ Πονήρᾳ πάλιν ὁ Ἄλεξις κτλ. cf. Antiphan. 34, 2. 3. Hermipp. 63, 6. Ephipp. 1 et quae exposui in Mus. Rhen. XXXVII 131.

192

ἀκρολίπαροι, τὸ δ' ἄλλο σῶμ' υπόξυλον

Athenaeus 9, 385 b ἀκρολιπάρους δέ τινας ἀνθρώπους κέκληκεν Ἄλεξις ἐν Πονήρᾳ οὕτως κτλ. 'fortasse ὑπόξυλοι' Mein.

ΠΟΝΤΙΚΟΣ

Cf. quae ad Antiphanis *Ponticum* adnotantur.

193

ὑπὲρ πάτρας μὲν πᾶς τις ἀποθνήσκειν θέλει,
ὑπὲρ δὲ μήτρας Καλλιμέδων ὁ Κάραβος
ἑφθῆς ἴσως προσεῖτ' ἂν ἄλλως ἀποθανεῖν.

Athenaeus 3, 100 c Ἄλεξις γὰρ ἐν τῷ Ποντικῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Καλλιμέδοντα τὸν ῥήτορα, Κάραβον δὲ ἐπικαλούμενον, κωμῳδῶν, ἦν δ' οὗτος εἷς τῶν κατὰ Δημοσθένη

τὸν ῥήτορα πολιτευομένων, φησὶν κτλ. 3. προσεῖτ' ἂν ἄλλως Schweigh.] πρὸς ἰταλῶν A. προσεῖτ' ἂν ΑΩΝ, i. e. εἷς ὤν, *solus*, 'quo ducit oppositum πᾶς τις. cf. Arist. Eq. 861. Soph. OR. 247 al.' Herwerd. Mnem. nov. VI 70. quod mihi quidem hic minime aptum videtur. sed ut Aristophanes fr. 661 dixit ἀλοᾶν τὰς γνάθους, i. e. *vorare*, sic vulgo etiam ἀλοᾶν absolute ea significatione videtur usurpatum esse. quapropter existimo Alexim scripsisse προσεῖτ' ἂν *ἀλοῶν* ἀποθ.

ΠΡΟΣΚΕΔΑΝΝΥΜΕΝΟΣ

Quid hoc titulo faciendum sit nescio.

194

ἰσχυρικός

ἀντὶ τοῦ ἰσχυρός. Ἄλεξις Προσκεδαννυμένῳ. Bekker. Anecd. 100, 13. Photius et Suid. ἰσχυρικός· ἀντὶ τοῦ ἰσχυρός. οὕτως Ἄλεξις. ἰσχυρικός Mein.] ἰσχυρίσκος ubique. sed Photius ἰσχυρικοί· ἰσχυροί. ac Plat. Theaet. 169 b codices ut videntur omnes ἰσχυρικώτερος.

ΠΡΩΤΟΧΟΡΟΣ

Etiam Antidoto adsignabatur. Meinek. I 377. 392. 3.

195

ἐπιπονώτερον
ἔργον μὰ τὸν Διόνυσον οὐκ εἴληφ' ἐγώ,
ἀφ' οὗ παρασιτῶ. μεμβράδας μοι κρεῖττον ἦν
ἔχειν μετ' Ἀττικιστὶ δυναμένου λαλεῖν.
B. ὀνησιφόρον ἦν τοῦτο.

Athenaeus 7, 287 f (*Ἄλεξις*) *ἐν Πρωτοχόρῳ* κτλ. 2. ἔργον add. Porson. εἴληχ' Casaub. 3. παρασιτῶι et μεμβράδας, non βεμβράδας, A. recte: nam illius formae testimonia se prolaturum promiserat 287 d. cf. Phrynich. 50.

loquitur parasitus opulenti alicuius peregrini, sed Graeci. praeferendum esse dicit victum tenuissimum cum homine Attico splendidissimis epulis Croesi alicuius ineruditi. 2. Phot. 12, 20 ἔργον· ὁ μισθός. καὶ *λαβεῖν ἔργον τὸ μισθῶσαι ἑαυτόν*. victum suum comice sic dicit parasitus. 3. μεμβράδες, apuarum genus, sunt pisces vilissimi. Arist. Vesp. 493. 5. ὀνησιφόρον κτλ., si eidem parasito tribuatur post κρεῖττον ἦν mirum in modum languidum, alteri personae dedi. sed fortasse ὀνησιφόρον ἦν τοῦτ' *ἄν*. ὀνησιφόρος serioris est graecitatis. cf. adesp. 430, 11 Mein. Plut. Mor. 555 e. Lucian. Vit. auct. 26 extr.

ΠΥΘΑΓΟΡΙΖΟΥΣΑ

Cf. quae ad Cratini minoris *Πυθαγορίζουσαν* adnotantur.

196. 197

ἡ δ' ἑστίασις ἰσχάδες καὶ στέμφυλα
καὶ τυρὸς ἔσται· ταῦτα γὰρ θύειν νόμος
τοῖς Πυθαγορείοις. Β. νὴ Δί', ἱερεῖον μὲν οὖν
ὁποῖον ἂν κάλλιστον, ὦ βέλτιστ', ἔχῃς.
. . . .
ἔδει θ' ὑπομεῖναι μικροσιτίαν, ῥύπον,
ῥῖγος, σιωπήν, στυγνότητ', ἀλουσίαν.

Athenaeus 4, 161cd (*Ἄλεξις*) *ἐν Πυθαγοριζούσῃ ἡ δ' ἑστίασις — ἔχῃ. καὶ μετ' ὀλίγα ἔδει κτλ.* Eustathius 1560, 60 *καὶ ἄλλως οἶδεν* (*Ὀδυσσεὺς*) *ὑπομένειν ὥσπερ ἀσιτίαν καὶ ῥύπον καὶ ῥῖγος καὶ γυμνότητα, οὕτω καὶ ἀλουσίαν.* 3. *πυθαγορίοις* A. 4. *ἂν* Casaub.] *οὖν* A. *ἔχῃς* Mein.] *ἔχῃ.* 5. *μικροσιτίαν* Porson.] *μικρὸν ἀσιτίαν* A. 6. *στυγνότητα* A. *στρυφνότητ'* Herwerd. Mnem. nov. IIII 301 conl. Amphid. 36, 2. Arist. Vesp. 877. praefero cum Eustathio *γυμνότητ'*.

198

προπίνω σοι φιλοτησίαν λαβὼν
ὕδατος ἀπέφθου κύαθον· ἂν δ' ὠμὸν πίῃς,
βαρὺ καὶ κοπῶδες.

Athenaeus 3, 122f *προπίνω σοι, ἔφη, φιλοτησίαν...παρ' Ἀλέξιδος λαβὼν ἐκ Πυθαγοριζούσης κτλ.* 1. Alexidis verbis ex Athenaeo addidit K. 2. *πίῃς* Herwerd. Obs. crit. 73] *πίνῃ* A. — Pythagorizusa haec amicae dicere videtur. cf. Theopomp. com. 32, 9. Alexid. 58. 291.

199

Gellius N. A. 4, 11 *porculis quoque minusculis et haedis tenerioribus victitasse* (Pythagoram) *idem Aristoxenus refert... ac de animalibus Alexis etiam poeta in comoedia, quae Pythagorizusa inscribitur, docet.*

ΠΥΛΑΙΑ

Cf. Cratini maioris *Πυλαία* hui. ed. I 65 et Meinek. I 402. V 90.

200

νὴ τὴν Ἀθηνᾶν, ἀλλ' ἐγὼ τεθαύμακα
τοὺς ἰχθυοπώλας, πῶς ποτ' οὐχὶ πλούσιοι

ἅπαντές εἰσι λαμβάνοντες βασιλικοὺς
φόρους· μόνον οὐχὶ δεκατεύουσι γὰρ
τὰς οὐσίας ἐν ταῖς πόλεσιν καθήμενοι,
ὅλας δ' ἀφαιροῦνται καθ' ἑκάστην ἡμέραν.

Athenaeus 6, 225 f *ὅτι δὲ καὶ παμπόλλου πιπράσκουσιν* (*τοὺς ἰχθῦς*) *Ἄλεξις ἐν Πυλαίαις* (*Πυλαίᾳ* Mein.) *φησίν κτλ.* 4. *φόρους. B. φόρους μόνον; οὐχὶ* Cobet. N. l. 35. *φόρους μονόλυκοί γ'· οὐχὶ* G. Hermann. conl. Plut. Demosth. 23 *Ἀλέξανδρον . . . μονόλυκον προηγόρευσεν.* neutrum placet. fortasse *μόνον γὰρ οὐχὶ δεκατεύουσ' ἔτι* pro *οὐχὶ γὰρ μόνον κτλ.* 5. *πόλεσιν* A] *πύλαις* Mein. 'in portis enim statio erat *decumanorum.*' Anal. Ath. 97. at *cetarii* non sedent in portis. scrib. *ἐν ταῖς σπυρίσιν.* cf. Arist. Pac. 1005 *Κωπάδων σπυρίδας.* in mediis sportis tamquam in regno suo sedent ipsi.

ΠΥΡΑΥΝΟΣ

Cf. quae ad Aristophontis *Διδύμους ἢ Πύραυνον* adnotantur. scripta est circiter Ol. 117: commemoratur enim Seleucus rex fr. 204. Clint. Fast. Hell. 183 Kr. Meinek. I 37. 394.

201. 202

ΣΤΡ. ἐμοὶ παρασιτεῖν κρεῖττον ἦν τῷ Πηγάσῳ,
ἢ τοῖς Βορεάδαις ἢ εἴ τι θᾶττον ἔτι τρέχει,
ἢ Δημέᾳ Λάχητος Ἐτεοβουτάδῃ·
πέτεται γὰρ οὐχ οἷον βαδίζει τὰς ὁδούς.
. . . .
Στράτιε, φιλεῖς δήπου με. ΣΤΡ. μᾶλλον τοῦ πατρός·
ὁ μὲν γὰρ οὐ τρέφει με, σὺ δὲ λαμπρῶς τρέφεις.
A. εὔχει τ' ἀεί με ζῆν. ΣΤΡ. ἅπασι τοῖς θεοῖς·
ἂν γὰρ πάθῃς τι, πῶς ἐγὼ βιώσομαι;

Athenaeus 6, 244 de *Ἄλεξις ἐν Πυραύνῳ* (*παρΰνωι* A) *Στράτιον παράσιτον εἰσάγει δυσχεραίνοντα τῷ τρέφοντι καὶ λέγοντα τάδε ἐμοὶ — τὰς ὁδούς. καὶ μετ' ὀλίγα Στράτιε κτλ.* 2. *εἴ* add. C. *ἔτι* Schweigh.] *ἔτι τούτων* A. *τούτων ἔτι* C. eiecto priore *ἢ* Kaibelius Herm. XVIIII 259 *τοῖς Βορεάδαις ἢ θᾶττον ὅτι τούτων τρέχει.* 3. *δημεᾳ λαχητος ἐτεοβουτάδη* A. 4. *πετε γαρουχοιον* A. 7. *εὔχη* A.

2. de *Boreadis* cf. Preller. Myth. gr.[2] II 149. 323. 331. 3. Hesych. *Ἐτεοβουτάδαι· γένος Ἀθήνησι πάνυ λαμπρόν.* Phot. *Ἐτεοβουτ[ι]άδαι· γένος Ἀθηναίοις· οἷον οἱ ἀληθῶς ἀπὸ Βούτου γεγονότες. ἐκ δὲ τούτων καθίστατο ἡ ἱερεία* (*ἱέρεια* cod.) *τῆς Πολιάδος.* cf. C. F. Hermann. Ant. rel. 61, 11. 12. 4. *οὐχ οἷον*, ut 18, 4. 5. 'plus quam meum patrem' te amo. Cobet. N. l. 614. 7. *ἅπασι τοῖς θεοῖς, εὔχομαί σε ζῆν.*

203

πεῖραν ἐπεθύμουν θατέρου βίου λαβεῖν,
ὃν πάντες εἰώθασιν ὀνομάζειν ὑγρόν.
τρεῖς ἐν Κεραμεικῷ περιπατήσας ἡμέρας
διδασκάλους ἐξεῦρον οὗ λέγω βίου
ἴσως τριάκοντ' ἀφ' ἑνὸς ἐργαστηρίου.

Athenaeus 6, 258 b *οὐκ ἂν διαμάρτοι δέ τις τὸν τοῦ μειρακίου τούτου τοῦ Κυπρίου* (Antiphan. 202) *βίον ὑγρὸν ὀνομάζων, οὗ πολλοὺς καὶ διδασκάλους φησὶν εἶναι Ἀθήνησιν Ἄλεξις ἐν Πυραύνῳ λέγων οὕτως κτλ.* 1. *ἐπιθυμῶν* deleta post v. 2 interpunctione Naber. Mnem. nov. VIII 263. 5. *ἀφ'*] *ἐφ'* Mein. Anal. Ath. 113. *ἐργαστήριον* est *κουρεῖον* vel *μαστροπεῖον* vel aliquid simile.

204

ἄνοιγ' ἄνοιγε τὴν θύραν· ἐλάνθανον
πάλαι περιπατῶν ἀνδριάς, ἀλέτων ὄνος,
ποτάμιος ἵππος, τοῖχος, ὁ Σελεύκου τίγρις.

Athenaeus 13, 590 b *ἀρσενικῶς εἴρηκε τὸν τίγριν Ἄλεξις ἐν Πυραύνῳ οὕτως κτλ.* 2. *ἀνδριάς* Dalecamp.] *ἀνδρείας* A. *ἀλέτων*, non *ἀλετῶν*, A. cf. fr. 13. 3. *τοῖχος* ut *lapis molaris* v. 2 pro *ἀναισθήτῳ* dicitur.

cf. Arist. Nub. 181. adulescens Alexideus paratus est artis magistris se dedere, sed qui *βίου ὑγροῦ* artem docere possint.

205

ἐγὼ δ' ἐπειδὰν ἀσχολουμένους λάβω,
ἀνέκραγον 'οὐ δώσει τις ἡμῖν ματτύην;'

Athenaeus 14, 663. 4 *Ἄλεξις ἐν Πυραύνῳ* (sine accentu A) *ἀμφιβόλως εἴρηκεν κτλ., ὥσπερ ἂν εἰ τὸ δεῖπνον ἔλεγεν.* in tanta fragmenti brevitate neque poetam neque Athenaeum intellego.

ΡΟΔΙΟΝ Η ΠΟΠΠΥΖΟΥΣΑ

Fortasse *διασκευή* fabulae quae inscribitur *Δορκὶς ἢ Ποππύζουσα*. Meinek. I 387. fragmenta supra exscripta sunt.

ΣΙΚΥΩΝΙΟΣ

206

οὐχὶ τῶν μετρίων, ἀλλὰ τῶν βαβαὶ βαβαί.

Bekker. Anecd. 84, 1 *βαβαὶ βαβαί· κτλ. Ἄλεξις Σικυωνίῳ. οἱ*

βαβαί homines sunt quos vulgus propter divitias potentiamve admiratur. — partem versus Eupolidei esse — deest enim basis — Meinekius statuit I 301 conl. fr. 237. quod si credimus, huic fabulae sicut Trophonio parabasin poeta inseruit vel chori certe opera usus est. cf. Fritzsch. Fragm. Eup. vers. conscr. 14.5. at *τῶν οὐχὶ μετρίων* scribendo trimetrum restituit Naber. Mnem. nov. VIII 263. de orationis forma Meinekius contulit Arist. Vesp. 666 *τούτους τοὺς 'οὐχὶ προδώσω τὸν Ἀθηναίων κολοσυρτόν.'*

ΣΚΕΙΡΩΝ

Latro a Theseo domitus sine dubio significatur.

207

ὥσπερ κυλιστὸς στέφανος αἰωρούμενος

Athenaeus 15, 678e *Ἄλεξις . . . ἐν τῷ Σκείρωνί φησι κτλ.* in Scirone etiam Sinis *ὁ πιτυοκάμπτης* apte commemorabatur. itaque unum ex illis quos is ex arboribus suspenderat significari arbitror.

ΣΠΟΝΔΟΦΟΡΟΣ

Σπονδοφόρον mysteriorum fuisse Pollux refert 1, 35. idem 4, 94 *τάχα δ' ἄν τις τοὺς κήρυκας καὶ σπονδοφόρους ὀνομάσειεν.* cf. 8, 137. Arist. Ach. 216. Pind. Isthm. 2, 23 (35). quid hic nomen significet incertum est.

208

Ἀριστογείτονα
τὸν ῥήτορ' εἶδον λάρκον ἠμφιεσμένον
τῶν ἀνθρακηρῶν.

Pollux 10, 111 *τάχα δὲ λάρκους τούτοις προσονομαστέον . . . τὰ ἀγγεῖα τῶν ἀνθράκων . . . ἐν δὲ τῷ Ἀλέξιδος Σπονδοφόρῳ ἐστὶν εἰρημένον κτλ. Σπονδοφόρῳ* Hemsterh.] *σπονδοφορικῷ. Aristogiton* est Cydimachi filius, contra quem scriptae sunt orationes Dinarchi 2, [Demosth.] 25 et 26. — fortasse somnium aliquis narrat.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ

De tempore cf. quae adnotantur ad Antiphanis *Νεοττίδα* (fr. 169).

209

ἀπόλαβε
τουτί. Β. τί τοῦτο δ' ἐστίν; Α. ὃ παρ' ὑμῶν ἐγὼ
παιδάριον ἔλαβον, ἀποφέρων ἥκω πάλιν.
Β. πῶς; οὐκ ἀρέσκει σοι τρέφειν; Α. οὐκ ἔστι γὰρ

ἡμέτερον. B. οὐδ' ἡμέτερον. A. ἀλλ' ἐδώκατε
ὑμεῖς ἐμοὶ τοῦτ'. B. οὐ δεδώκαμεν. A. τί δαί;
B. ἀπεδώκαμεν. A. τὸ μὴ προσῆκόν μοι λαβεῖν;

Athenaeus 6, 223 e *Ἄλεξις ἐν Στρατιώτῃ κτλ.* 2. *τουτί. τί τοῦτο δ' ἐστίν;* K.] *τουτὶ τοῦτο δ' ἐστὶ τί;* A. 4. *ἔστιν* A. 6. *τοῦτο* A. *τότ'* K. *οὐκ ἐδώκαμεν* G. A. Hirschig. Ann. crit. 9. *οὐδ' ἐδώκαμεν* Mein. ed. min. XVIII. *δαί* G. Herm. ap. Erfurdt. Obs. 434] *δέ* A. 7. *ἀπεδώκαμεν* Casaub.] *ἀποδεδώκαμεν* A. *προσῆκόν μοι* Mein.] *προσῆκον ἐμοὶ* A. *λαβεῖν*] *λάβω;* K. — fert nescio quis puerum quem educandum acceperat eis quos putat parentes esse.

ΣΥΝΑΠΟΘΝΗΙΣΚΟΝΤΕΣ

Idem titulus etiam Diphileae fabulae fuit, ex qua Plautus *Commorientes* fecit. Terent. Adelph. prol. 10 sq. Mein. I 402. 456.

210

ἐπὶ δεῖπνον εἰς Κόρινθον ἐλθὼν Χαιρεφῶν
ἄκλητος· ἤδη γὰρ πέτεται διαπόντιος·
οὕτω τι τἀλλότρι' ἐσθίειν ἐστὶ γλυκύ.

Athenaeus 4, 165 a *οὐκ ὀκνεῖ...καὶ ὑπερορίους ἀποδημίας ποιεῖσθαι τῆς γαστρὸς χάριν, ὡς ὁ αὐτὸς Ἄλεξις εἴρηκεν ἐν Συναποθνήσκουσιν* (cum *ι* adscr. A) *κτλ.* 1. *ἐλθών* ad verbum pertinebat in versu ab Athenaeo omisso. de *Chaerephonte* parasito cf. Antiphan. 199.

211

ὅστις διαπλεῖ θάλατταν, ἢ μελαγχολᾷ,
ἢ πτωχός ἐστιν, ἢ θανατᾷ· τούτων τριῶν
ἑνός γ' ἀποτυχεῖν τοὐλάχιστον οὐκ ἔνι.

Stobaeus Floril. 59, 2 *Ἀλέξιδος ἐκ Συναποθνησκόντων* A. 1. *δὲ πλεῖ* G. A. Hirschig. Ann. crit. 13, quia non dicatur *διαπλεῖν θάλατταν.* cf. Cobet. N. l. 120. 3. *γ'* Mein.] *τ'*. — cf. Hom. Od. 8, 138.

212

μάθοις τ' ἂν οἷον ἀνθρώποις κακὸν
ἔστιν ἡ γαστήρ, διδάσκει δ' οἷ', ἀναγκάζει θ' ὅσα.
εἴ τις ἀφέλοι τοῦτ' ἀφ' ἡμῶν τὸ μέρος ἀπὸ τοῦ σώματος,
οὔτ' ἂν ἀδικοῖτ' οὐδὲν οὐδεὶς οὔθ' ὑβρίζοι τἂν ἑκών.
νῦν δὲ διὰ ταύτην ἅπαντα γίνεται τὰ δυσχερῆ.

Athenaeus 10, 422 a *μέγα γὰρ ἀνθρώποις κακὸν ἡ γαστήρ, περὶ ἧς φησιν Ἄλεξις ἐν Συναποθνήσκουσι* (cum *ι* adscr. A) *κτλ.* v. 3

—5 Eustath. 1837, 20 εἰς ὃ χρησιμεύει Ἀλέξιδος τὸ εἴ τις ἀφέλῃ κτλ. — 1. ἀνθρώποις κακὸν Grotius Excerpt. 587] κακὸν ἀνθρώποις A. 2. ἔστιν Dindf.] ἐσθ' A. οἷα A. 3. τοῦτ' C et Eust.] ταῦτ' A. τοῦτ' ἄρ' ἡμῶν Mein. ed. mai. τοῦτό γ' K. τὸ μέρος ἓν τοῦ σ. Herwerd. Nov. add. 33. 4. οὔτ' Dindf.] οὐδ' A. ἄδικοῖ γ' οὐδὲν Ahrens De cras. 9. ὑβρίζοι τἂν Ahrens] ὑβρίζοιτ' ἄν. ἑκών] θέλων G. Herm. Opusc. IIII 385. 5. γίνονται Eust.

ΣΥΝΤΡΕΧΟΝΤΕΣ

Συντρέχοντας esse quos nos dicimus *Concurrenten*, opinio est Toeppelii Progr. Neobr. 1867, 13 infelicissima. neque enim umquam eam significationem verbum *συντρέχειν* habuit. *aequales* aetate melius intellegas. eodem nomine Sophilus fabulam docuit. cf. etiam L. Afranii *Aequales*. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.[2] 165.

213

ἔγωγε δύο λαβεῖν μαγείρους βούλομαι
οὓς ἂν σοφωτάτους δύνωμ' ἐν τῇ πόλει·
μέλλοντα δειπνίζειν γὰρ ἄνδρα Θετταλὸν
οὐκ Ἀττικηρῶς οὐδ' ἀπηκριβωμένως
λιμῷ παρελθεῖν . . ἃ δεῖ καθ' ἓν
ἕκαστον αὐτοῖς παρατιθέντα. [μεγαλείως δέ.]

Athenaeus 4, 137 c *Ἄλεξις δ' ἐν Συντρέχουσιν ἐπισκώπτων τὰ Ἀττικὰ δεῖπνά φησιν κτλ.* *μεγαλείως δέ* sunt verba Athenaei sic pergentis: *μεγαλείως δὲ εὐτράπεζοί εἰσιν ὄντως οἱ Θετταλοί.*

1. *λαβεῖν* est *conducere* coquos ex macello. cf. 129. 4. *ἀπηκριβωμένως* '*parce*' Mein. (*genau*). 5. *λιμῷ παρελθεῖν* (vel *περιελθ.*) *τοὺς ξένους με δεῖ, καθ' ἓν* Herwerd. Obs. crit. 74, quod cum ipsi non suffecisset, *λιμῷ με παρατεῖναι τὸν ἄνδρα δεῖ, καθ' ἓν | ἕκαστον αὐτῷ παρατιθέντα βρώματα* Mnem. nov. VI 70. 1. quae Toeppelius proposuit Progr. Neobr. 1867, 12. 13, ea quamquam ipsi certa videntur, neque commemoratione neque refutatione digna sunt. *λιμὸν παρέχειν φίλοισιν, ἀλλὰ δεῖ — προτιθέναι μεγαλοπρεπῶς* Heimsoeth. Comm. crit. XVIII. fortasse *λιμῷ μ' ἀνελεῖν ξένους ἀνιῶντα δεῖ, καθ' ἓν κτλ.* — duos coquos conducit, quia cibos non singulos separatim, sed cunctos una adponi vult.

214

λευκὸς Ἀφροδίτης εἰμὶ γὰρ περιστερός.
ὁ δὲ Διόνυσος οἶδε τὸ μεθύσαι μόνον·
εἰ δὲ νέον ἢ παλαιόν, οὐ πεφρόντικεν.

Athenaeus 9, 395a *Ἀττικοὶ δὲ ἀρσενικῶς περιστερὸν καλοῦσιν.*

Ἄλεξις Συντρέχουσιν κτλ. v. 1 Eustathius 1712, 45 *Ἄλεξις· Ἀφροδίτης εἰμὶ περιστερός.* idem 1770, 13 *συντελεῖ δέ τι καὶ τό· οἶδε Διόνυσος τὸ μ. — οὐ πεφρόντηκε* (sic). 1. *λευκὸς* Schweigh.] *ὁ λευκὸς* A. 2. *ὁ δὲ* Schweigh.] *ὁιδε* A. *οἶδε*] *οιδε* A.

λευκὸς περιστερός, i. e. *νέος*. Venus iuvenes amat; Baccho perinde est, iuvenem an senem inveniat potandi sodalem. *νέον ἢ παλαιόν*, i. e. *ἑταῖρον*, non *οἶνον*. de *columba alba* cf. Hehn. Kulturpfl.[2] 289 sq., qui adfert Catull. 29, 8. Tibull. 1, 7, 17. Ovid. Met. 2, 536. Martial. 8, 28, 13.

215

Athenaeus 8, 340 a *σκώπτει (Καλλιμέδοντα) κἂν τοῖς ἐπιγραφομένοις Συντρέχουσιν.*

ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ

Eodem nomine Diphilus, Posidippus, Damoxenus fabulas scripserunt.

216

ὡς ἡδὺ πᾶν τὸ μέτριον. οὔθ' ὑπεργέμων
ἀπέρχομαι νῦν οὔτε κενός, ἀλλ' ἡδέως
ἔχων ἐμαυτοῦ. Μνησίθεος γάρ φησι δεῖν
φεύγειν ἁπάντων τὰς ὑπερβολὰς ἀεί.

Athenaeus 10, 419 b *τῶν δείπνων δὲ πολλοὶ τὰ μέτρια ἀσπάζονται, ὡς Ἄλεξις . . . ἐν δὲ Συντρόφοις κτλ.* v. 1—3 (*ἐμαυτοῦ*) Eustathius 1413, 48 nullo nomine addito. 1. *υπεργεμων* A. 3. *δεῖ* A. 4. *αἰεί* A. — 2. *ἀπέρχομαι*, a convivio. 3. *Mnesitheus* Atheniensis, medicus illo tempore celeberrimus; scripserat *περὶ ἐδεστῶν*. Athen. 2, 54 b. 57 b. 3, 80 c d cet. sepulcrum eius commemorat Pausan. 1, 37, 3 (Mein.).

ΣΥΡΑΚΟΣΙΟΣ

Syracusii fabula fuit Caecilii Statii. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.[2] 71. voluptuosum hominem notari existimat Meinekius I 402.

217

τοῖς γὰρ κακοῖς
τοὺς μὴ μαχομένους ῥᾷστα χρωμένους ὁρῶ.

Stobaeus Floril. 108, 47 *Ἀλέξιδος ἐκ Συρακουσίου* A.

ΣΩΡΑΚΟΙ

Pollux 10, 129. 30 *τάχα δὲ καὶ σώρακος (ἀγγεῖόν ἐστιν ὑποδεχόμενον τὴν ὀπώραν), εἰ καὶ παρὰ τοῖς κωμῳδιοποιοῖς οὕτως ὀνο-*

μάζεται τὸ ἀγγεῖον, ἐν ᾧ τὰ σκεύη τῶν ὑποκριτῶν . . . Ἀλέξιδος δὲ καὶ δρᾶμα Σώρακοι.

218

Φείδιππος ἕτερός τις ταριχηγὸς ξένος

Athenaeus 3, 120 b *Φειδίππου δέ, καὶ γὰρ οὗτος ταριχοπώλης, Ἄλεξις (μνημονεύει) ἐν Ἱππίσκῳ. κἀν Σωράκοις (κανσωρακοις* A) *κτλ.* cf. fr. 6.

ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΙ

Tarentilla Cn. Naevii num imitatio sit Alexideae fabulae incertum est. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.[2] 19. Alexis Pythagoristas inrisit, nihil eiusmodi in fragmentis Naevii.

219

οὐδὲ εἷς ἂν εὐλόγως
ἡμῖν φθονήσαι νοῦν ἔχων, οἳ τῶν πέλας
οὐδὲν ἀδικοῦμεν οὐδέν· ἆρ' οὐκ οἶσθ' ὅτι
τὸ καλούμενον ζῆν τοῦτο διατριβῆς χάριν
ὄνομ' ἐστίν, ὑποκόρισμα τῆς ἀνθρωπίνης
μοίρας; ἐγὼ γάρ, εἰ μὲν εὖ τις ἢ κακῶς
φήσει με κρίνειν, οὐκ ἔχοιμ' ἄν σοι φράσαι·
ἔγνωκα δ' οὖν οὕτως ἐπισκοπούμενος,
εἶναι μανιώδη πάντα τἀνθρώπων ὅλως,
ἀποδημίας δὲ τυγχάνειν ἡμᾶς ἀεὶ
τοὺς ζῶντας, ὥσπερ εἰς πανήγυρίν τινα
ἀφειμένους ἐκ τοῦ θανάτου καὶ τοῦ σκότους
εἰς τὴν διατριβὴν εἰς τὸ φῶς τε τοῦθ' ὃ δὴ
ὁρῶμεν. ὃς δ' ἂν πλεῖστα γελάσῃ καὶ πίῃ
καὶ τῆς Ἀφροδίτης ἀντιλάβηται τὸν χρόνον
τοῦτον ὃν ἀφεῖται, κἂν τύχῃ γ', ἐράνου τινός,
πανηγυρίσας ἥδιστ' ἀπῆλθεν οἴκαδε.

Athenaeus 11, 463 c *καὶ ἡμῖν . . . οὐδεὶς ἂν εὐλόγως φθονήσαι νοῦν ἔχων, κατὰ τοὺς Ἀλέξιδος Ταραντίνους, οἳ τῶν πέλας κτλ.* v. 1 et 2 maximam partem poetae verbis adiunxit Dobraeus Adv. II 329. 2. *φθονῆσαι* A. 3. *οὐδέν'* P] *οὐδένα* A. fortasse *οὐδέν' ἀδικοῦμεν οὐδέν. οὐκ* add. Dobr. 7. *φήσει* Dobr.] *φήσειε* A. *ἄν σοι* Dindf.] *ἂν* A. 8. *δ' οὖν* Mein.] *γοῦν* A. 10. *ἐπιδημίας* Blomfield. Gloss. Aesch. Sept. 206 p. 127. cf. Menand. 470, 8 sq. Mein. *ἀεὶ*] *αἰεὶ* A. 14. *γελάσῃ*] *φάγῃ τε* G. A. Hirschig. Ann. crit. 30, caesura pessima. 16. *κἂν* Mein. in Ath.] *καὶ* A. *τύχῃ γ'* VL] *τύχῃ τ'* A. 17. *ἥδιστα* A.

4. '*scin illud quod ludi iocique causa dictum est vita, merum esse nomen.*' Dobr. Grotius χάριεν διατριβῆς | ὄνομα. 10. ἀποδημία est *commeatus*. eum accipiunt, qui suo quisque ordine in vitam mittuntur (τοὺς ἀεὶ ζῶντας). 15. cf. 271, 4. 16. κἂν τύχῃ ac, '*si res ita tulerit*'. Mein. ἐράνου pendet ab ἀντιλάβηται. ἔρανος hic est *sodalicium*. — de sententia cf. Amips. 22.

220. 221

οἱ πυθαγορίζοντες γάρ, ὡς ἀκούομεν,
οὔτ' ὄψον ἐσθίουσιν οὔτ' ἄλλ' οὐδὲ ἓν
ἔμψυχον, οἶνόν τ' οὐχὶ πίνουσιν μόνοι.
B. Ἐπιχαρίδης μέντοι κύνας κατεσθίει,
τῶν Πυθαγορείων εἷς. *A.* ἀποκτείνας γέ που·
οὐκ ἔτι γάρ ἐστ' ἔμψυχον.
. . . .
Πυθαγορισμοὶ καὶ λόγοι
λεπτοὶ διεσμιλευμέναι τε φροντίδες
τρέφουσ' ἐκείνους, τὰ δὲ καθ' ἡμέραν τάδε·
ἄρτος καθαρὸς εἷς ἑκατέρῳ, ποτήριον
ὕδατος· τοσαῦτα ταῦτα. *B.* δεσμωτηρίου
λέγεις δίαιταν. πάντες οὕτως οἱ σοφοὶ
διάγουσι καὶ τοιαῦτα κακοπαθοῦσιν; *A.* οὔ·
τρυφῶσιν οὗτοι πρὸς ἑτέρους. ἆρ' οἶσθ' ὅτι
Μελανιππίδης ἑταῖρός ἐστι καὶ Φάων
καὶ Φυρόμαχος καὶ Φᾶνος, οἳ δι' ἡμέρας
δειπνοῦσι πέμπτης ἀλφίτων κοτύλην μίαν;

Athenaeus 4, 161 b Ἄλεξις ἐν Ταραντίνοις οἱ πυθαγορίζοντες — ἔμψυχον. προελθών τέ φησι Πυθαγορισμοὶ κτλ. 3. τε A. 4. μέντοι Iacobs. Add. Ath. 102] μὲν τὰς A. ἐπεὶ Χαρίδης μέντοι Hecker. cf. fr. 246. 5. γέ που K.] γενοῦ A. μὲν οὖν Casaub., quod non aptum huic loco. 9. τα δει et deinde ταδὲ A. 12. λέγειν A. οὕτως Villebrun] οὗτοι A. κακοπαθοῦσιν; *A.* οὔ· K.] κακοπαθοῦσί που. 14. οὗτοι Cobet. N. l. 120. 1] ἕτεροι. ἆρ' οἶσθ'] ἄρισθ' A. 16. Φᾶνος Lehrs Arist. 291. Lobeck. Paralip. 342 (H. Iacobi). [Demosth.] 29, 23. 58. ἡμέρας μιᾶς A.

13. interrogatus omnesne sapientes tanta mala perpetiantur, 'minime' respondet; 'sed multo maiora multi, ut illi prae his delicate vivere videantur'. οὔ eodem modo in responsione positum Soph. Phil. 631 οὔ· θᾶσσον ἂν...κλύοιμ' ἐχίδνης. cf. etiam Pherecr. 82.

222

τοῦτο γὰρ νῦν ἐστί σοι
ἐν ταῖς Ἀθήναις ταῖς καλαῖς ἐπιχώριον·
ἅπαντες ὀρχοῦντ' εὐθὺς ἂν οἴνου μόνον
ὀσμὴν ἴδωσιν. Β. συμφορὰν λέγεις ἄκραν.
Α. φαίης ἂν εἰς συμπόσιον εἰσελθὼν ἄφνω.
καὶ τοῖς μὲν ἀγενείοις ἴσως ἔπεστί τις
χάρις· ἀλλ' ἐπὰν δὴ τὸν γόητα Θεόδοτον,
ἢ τὸν παραμασύντην ἴδω τὸν ἀνόσιον
βαυκιζόμενον τὰ λευκά τ' ἀναβάλλονθ' ἅμα,
ἥδιστ' ἂν ἀναπήξαιμ' ἐπὶ τοῦ ξύλου λαβών.

Athenaeus 4, 134a Ἄλεξις ἐν Ταραντίνοις ἐν τοῖς συμποσίοις φησὶ τοὺς Ἀττικοὺς καὶ ὀρχεῖσθαι ὑποπιόντας κτλ. v. 10 Eustathius 892, 47 Ἄλεξις· ἀναπήξαιμι ἂν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ ξύλου λαβών. 3. ὀρχοῦντ' prius ο ex ω corr. m.[1] A. εὐθὺς C et epit. Hoesch.] εὐθέως A. 4. ἄκραν Dobr. Adv. II 305] ἄρ' ἄν A. 5. φαίης γ' ἄν Mein. 7. χάρις] σοι χάρις A. 8. ἴδω, non ἰδών, AC. τὸν παραμασύντην εἰσίδω deleto ἢ Mein. in Ath. 9. τ' ἀναβάλλονθ' Iacobs. Add. Ath. 93] τον αβαλλονθ' A. 10. ἥδιστ' ἂν ἀναπήξαιμ' Dobr.] ἥδιστον ἀναπήξαιμ' ἂν αὐτὸν A. τοῦ ξύλου] ξύλου G. A. Hirschig. Ann. crit. 14. at ἐν τῷ ξύλῳ (Eq. 367. 705. Nub. 592) non minus recte dicitur quam ἐν ξύλῳ (Eq. 393).

4. ὀσμὴν ἴδωσιν non sollicitabit qui Lobeck. Rhem. 337—346 attente perlegerit. 5. φαίης ἂν τὸ ὀρχεῖσθαι συμφορὰν εἶναι εἰσελθὼν (εἰ εἰσέλθοις) εἰς συμπόσιον. 7. *Theodotus* mihi aliunde non cognitus, siquidem qui Demosth. 34 aliquotiens commemoratur ab hoc diversus videtur. 8. παραμασύντην, i. e. *parasitum*. Ephipp. 8, 6 et παραμασήτης 236. Timocl. 9, 6. 9. Hesych. βαυκισμός· Ἰωνικὴ ὄρχησις. Poll. 4, 100 βαυκισμὸς Βαύκου ὀρχηστοῦ κῶμος ἐπώνυμος, ἁβρά τις ὄρχησις καὶ τὸ σῶμα ἐξυγραίνουσα. Schol. Hom. Il. 22, 391 ἡ δὲ ἁπαλὴ ὄρχησις μόθων (Arist. Eq. 697) καὶ βαυκισμὸς . . . τοῖς μαλακοῖς δέδοται. τὰ λευκὰ ἀναβάλλειν, oculorum albuginem tollere (G. A. Hirschig. Diss. 41. Ann. crit. 14), 'extremae lasciviae et mollitiei indicium putabatur.' Mein. Anal. Ath. 243. Athen. 12, 529a προσεῖδε τὸν Ἀρβάκην τὰ λευκὰ ἐπαναβαλὼν τοῖν ὀφθαλμοῖν (sic Mein. pro τοῖς ὀφθαλμοῖς). Pollux 2, 60 (H. Iacobi) Κτησίας δέ πού φησιν ἀναβάλλειν τὰ λευκὰ τῶν ὀφθαλμῶν τὸν Σαρδανάπαλλον. 10. ἀνασκολόπισιν dici existimat Herwerd. Mnem. nov. IIII 300.

223

Νάννιον δὲ μαίνεται
ἐπὶ τῷ Διονύσῳ.

Ἄλεξις Συντρέχουσιν κτλ. v. 1 Eustathius 1712, 45 *Ἄλεξις· Ἀφροδίτης εἰμὶ περιστερός.* idem 1770, 13 *συντελεῖ δέ τι καὶ τό· οἶδε Διόνυσος τὸ μ. — οὐ πεφρόντηκε* (sic). 1. *λευκὸς* Schweigh.] *ὁ λευκὸς* A. 2. *ὁ δὲ* Schweigh.] *ὁιδε* A. *οἶδε*] *οιδε* A.

λευκὸς περιστερός, i. e. *νέος*. Venus iuvenes amat; Baccho perinde est, iuvenem an senem inveniat potandi sodalem. *νέον ἢ παλαιόν*, i. e. *ἑταῖρον*, non *οἶνον*. de *columba alba* cf. Hehn. Kulturpfl.[2] 289 sq., qui adfert Catull. 29, 8. Tibull. 1, 7, 17. Ovid. Met. 2, 536. Martial. 8, 28, 13.

215

Athenaeus 8,340a *σκώπτει (Καλλιμέδοντα) κἀν τοῖς ἐπιγραφομένοις Συντρέχουσιν.*

ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ

Eodem nomine Diphilus, Posidippus, Damoxenus fabulas scripserunt.

216

ὡς ἡδὺ πᾶν τὸ μέτριον. οὔθ᾽ ὑπεργέμων
ἀπέρχομαι νῦν οὔτε κενός, ἀλλ᾽ ἡδέως
ἔχων ἐμαυτοῦ. Μνησίθεος γάρ φησι δεῖν
φεύγειν ἁπάντων τὰς ὑπερβολὰς ἀεί.

Athenaeus 10, 419b *τῶν δείπνων δὲ πολλοὶ τὰ μέτρια ἀσπάζονται, ὡς Ἄλεξις . . . ἐν δὲ Συντρόφοις κτλ.* v. 1—3 (*ἐμαυτοῦ*) Eustathius 1413, 48 nullo nomine addito. 1. *ὑπεργεμων* A. 3. *δεῖ* A. 4. *αἰεί* A. — 2. *ἀπέρχομαι*, a convivio. 3. *Mnesitheus* Atheniensis, medicus illo tempore celeberrimus; scripserat *περὶ ἐδεστῶν*. Athen. 2, 54b. 57b. 3, 80cd cet. sepulcrum eius commemorat Pausan. 1, 37, 3 (Mein.).

ΣΥΡΑΚΟΣΙΟΣ

Syracusii fabula fuit Caecilii Statii. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.[2] 71. voluptuosum hominem notari existimat Meinekius I 402.

217

τοῖς γὰρ κακοῖς
τοὺς μὴ μαχομένους ῥᾷστα χρωμένους ὁρῶ.

Stobaeus Floril. 108, 47 *Ἀλέξιδος ἐκ Συρακουσίου* A.

ΣΩΡΑΚΟΙ

Pollux 10, 129. 30 *τάχα δὲ καὶ σώρακος (ἀγγεῖόν ἐστιν ὑποδεχόμενον τὴν ὀπώραν), εἰ καὶ παρὰ τοῖς κωμῳδιοποιοῖς οὕτως ὀνο-*

μάζεται τὸ ἀγγεῖον, ἐν ᾧ τὰ σκεύη τῶν ὑποκριτῶν . . . Ἀλέξιδος δὲ καὶ δρᾶμα Σώρακοι.

218

Φείδιππος ἕτερός τις ταριχηγὸς ξένος

Athenaeus 3, 120 b *Φειδίππου δέ, καὶ γὰρ οὗτος ταριχοπώλης, Ἄλεξις (μνημονεύει) ἐν Ἱππίσκῳ. κἀν Σωράκοις (κανσωρακοις* A) *κτλ.* cf. fr. 6.

ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΙ

Tarentilla Cn. Naevii num imitatio sit Alexideae fabulae incertum est. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² 19. Alexis Pythagoristas inrisit, nihil eiusmodi in fragmentis Naevii.

219

οὐδὲ εἷς ἂν εὐλόγως
ἡμῖν φθονήσαι νοῦν ἔχων, οἳ τῶν πέλας
οὐδὲν ἀδικοῦμεν οὐδέν᾽· ἆρ᾽ οὐκ οἶσθ᾽ ὅτι
τὸ καλούμενον ζῆν τοῦτο διατριβῆς χάριν
ὄνομ᾽ ἐστίν, ὑποκόρισμα τῆς ἀνθρωπίνης
μοίρας; ἐγὼ γάρ, εἰ μὲν εὖ τις ἢ κακῶς
φήσει με κρίνειν, οὐκ ἔχοιμ᾽ ἄν σοι φράσαι·
ἔγνωκα δ᾽ οὖν οὕτως ἐπισκοπούμενος,
εἶναι μανιώδη πάντα τἀνθρώπων ὅλως,
ἀποδημίας δὲ τυγχάνειν ἡμᾶς ἀεὶ
τοὺς ζῶντας, ὥσπερ εἰς πανήγυρίν τινα
ἀφειμένους ἐκ τοῦ θανάτου καὶ τοῦ σκότους
εἰς τὴν διατριβὴν εἰς τὸ φῶς τε τοῦθ᾽ ὃ δὴ
ὁρῶμεν. ὃς δ᾽ ἂν πλεῖστα γελάσῃ καὶ πίῃ
καὶ τῆς Ἀφροδίτης ἀντιλάβηται τὸν χρόνον
τοῦτον ὃν ἀφεῖται, κἂν τύχῃ γ᾽, ἐράνου τινός,
πανηγυρίσας ἥδιστ᾽ ἀπῆλθεν οἴκαδε.

Athenaeus 11, 463 c *καὶ ἡμῖν . . . οὐδεὶς ἂν εὐλόγως φθονήσαι νοῦν ἔχων, κατὰ τοὺς Ἀλέξιδος Ταραντίνους, οἳ τῶν πέλας κτλ.* v. 1 et 2 maximam partem poetae verbis adiunxit Dobraeus Adv. II 329. 2. *φθονῆσαι* A. 3. *οὐδέν᾽* P] *οὐδένα* A. fortasse *οὐδέν᾽ ἀδικοῦμεν οὐδέν. οὐκ* add. Dobr. 7. *φήσει* Dobr.] *φήσειε* A. *ἄν σοι* Dindf.] *ἂν* A. 8. *δ᾽ οὖν* Mein.] *γοῦν* A. 10. *ἐπιδημίας* Blomfield. Gloss. Aesch. Sept. 206 p. 127. cf. Menand. 470, 8 sq. Mein. *ἀεὶ*] *αἰεὶ* A. 14. *γελάσῃ*] *φάγῃ τε* G. A. Hirschig. Ann. crit. 30, caesura pessima. 16. *κἂν* Mein. in Ath.] *καὶ* A. *τύχῃ γ᾽* VL] *τύχῃ τ᾽* A. 17. *ἥδιστα* A.

4. '*scin illud quod ludi iocique causa dictum est vita, merum esse nomen.*' Dobr. Grotius χάριεν διατριβῆς | ὄνομα. 10. ἀποδημία est *commeatus*. eum accipiunt, qui suo quisque ordine in vitam mittuntur (τοὺς ἀεὶ ζῶντας). 15. cf. 271, 4. 16. κἂν τύχῃ ac, '*si res ita tulerit*'. Mein. ἐράνου pendet ab ἀντιλάβηται. ἔρανος hic est *sodalicium*. — de sententia cf. Amips. 22.

220. 221

οἱ πυθαγορίζοντες γάρ, ὡς ἀκούομεν,
οὔτ' ὄψον ἐσθίουσιν οὔτ' ἄλλ' οὐδὲ ἓν
ἔμψυχον, οἶνόν τ' οὐχὶ πίνουσιν μόνοι.
B. Ἐπιχαρίδης μέντοι κύνας κατεσθίει,
τῶν Πυθαγορείων εἷς. A. ἀποκτείνας γέ που·
οὐκ ἔτι γάρ ἐστ' ἔμψυχον.
. . . .
Πυθαγορισμοὶ καὶ λόγοι
λεπτοὶ διεσμιλευμέναι τε φροντίδες
τρέφουσ' ἐκείνους, τὰ δὲ καθ' ἡμέραν τάδε·
ἄρτος καθαρὸς εἷς ἑκατέρῳ, ποτήριον
ὕδατος· τοσαῦτα ταῦτα. B. δεσμωτηρίου
λέγεις δίαιταν. πάντες οὕτως οἱ σοφοὶ
διάγουσι καὶ τοιαῦτα κακοπαθοῦσιν; A. οὔ·
τρυφῶσιν οὗτοι πρὸς ἑτέρους. ἆρ' οἶσθ' ὅτι
Μελανιππίδης ἑταῖρός ἐστι καὶ Φάων
καὶ Φυρόμαχος καὶ Φᾶνος, οἳ δι' ἡμέρας
δειπνοῦσι πέμπτης ἀλφίτων κοτύλην μίαν;

Athenaeus 4, 161 b Ἄλεξις ἐν Ταραντίνοις οἱ πυθαγορίζοντες — ἔμψυχον. προελθών τέ φησι Πυθαγορισμοὶ κτλ. 3. τε A. 4. μέντοι Iacobs. Add. Ath. 102] μὲν τὰς A. ἐπεὶ Χαρίδης μέντοι Hecker. cf. fr. 246. 5. γέ που K.] γενοῦ A. μὲν οὖν Casaub., quod non aptum huic loco. 9. τα δει et deinde ταδὲ A. 12. λέγειν A. οὕτως Villebrun] οὗτοι A. κακοπαθοῦσιν; A. οὔ· K.] κακοπαθοῦσί που. 14. οὗτοι Cobet. N. l. 120. 1] ἕτεροι. ἆρ' οἶσθ'] ἄρισθ' A. 16. Φᾶνος Lehrs Arist. 291. Lobeck. Paralip. 342 (H. Iacobi). [Demosth.] 29, 23. 58. ἡμέρας μιᾶς A.

13. interrogatus omnesne sapientes tanta mala perpetiantur, 'minime' respondet; 'sed multo maiora multi, ut illi prae his delicate vivere videantur'. οὔ eodem modo in responsione positum Soph. Phil. 631 οὔ· θᾶσσον ἂν... κλύοιμ' ἐχίδνης. cf. etiam Pherecr. 82.

222

τοῦτο γὰρ νῦν ἐστί σοι
ἐν ταῖς Ἀθήναις ταῖς καλαῖς ἐπιχώριον·
ἅπαντες ὀρχοῦντ' εὐθὺς ἂν οἴνου μόνον
ὀσμὴν ἴδωσιν. *B.* συμφορὰν λέγεις ἄκραν.
A. φαίης ἂν εἰς συμπόσιον εἰσελθὼν ἄφνω.
καὶ τοῖς μὲν ἀγενείοις ἴσως ἔπεστί τις
χάρις· ἀλλ' ἐπὰν δὴ τὸν γόητα Θεόδοτον,
ἢ τὸν παραμασύντην ἴδω τὸν ἀνόσιον
βαυκιζόμενον τὰ λευκά τ' ἀναβάλλονθ' ἅμα,
ἥδιστ' ἂν ἀναπήξαιμ' ἐπὶ τοῦ ξύλου λαβών.

Athenaeus 4, 134 a *Ἄλεξις ἐν Ταραντίνοις ἐν τοῖς συμποσίοις φησὶ τοὺς Ἀττικοὺς καὶ ὀρχεῖσθαι ὑποπιόντας κτλ.* v. 10 Eustathius 892, 47 *Ἄλεξις· ἀναπήξαιμι ἂν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ ξύλου λαβών.* 3. *ὀρχοῦντ'* prius ο ex ω corr. m.[1] A. *εὐθὺς* C et epit. Hoesch.] *εὐθέως* A. 4. *ἄκραν* Dobr. Adv. II 305] *ἄρ' ἂν* A. 5. *φαίης γ' ἂν* Mein. 7. *χάρις*] *σοι χάρις* A. 8. *ἴδω*, non *ἰδών*, A C. *τὸν παραμασύντην εἰσίδω* deleto *ἢ* Mein. in Ath. 9. *τ' ἀναβάλλονθ'* Iacobs. Add. Ath. 93] *τον αβαλλονθ'* A. 10. *ἥδιστ' ἂν ἀναπήξαιμ'* Dobr.] *ἥδιστον ἀναπήξαιμ' ἂν αὐτὸν* A. *τοῦ ξύλου*] *ξύλου* G. A. Hirschig. Ann. crit. 14. at *ἐν τῷ ξύλῳ* (Eq. 367. 705. Nub. 592) non minus recte dicitur quam *ἐν ξύλῳ* (Eq. 393).

4. *ὀσμὴν ἴδωσιν* non sollicitabit qui Lobeck. Rhem. 337—346 attente perlegerit. 5. *φαίης ἂν τὸ ὀρχεῖσθαι συμφορὰν εἶναι εἰσελθὼν (εἰ εἰσέλθοις) εἰς συμπόσιον.* 7. *Theodotus* mihi aliunde non cognitus, siquidem qui Demosth. 34 aliquotiens commemoratur ab hoc diversus videtur. 8. *παραμασύντην*, i. e. *parasitum*. Ephipp. 8, 6 et *παραμασήτης* 236. Timocl. 9, 6. 9. Hesych. *βαυκισμός· Ἰωνικὴ ὄρχησις.* Poll. 4, 100 *βαυκισμὸς Βαύκου ὀρχηστοῦ κῶμος ἐπώνυμος, ἁβρά τις ὄρχησις καὶ τὸ σῶμα ἐξυγραίνουσα.* Schol. Hom. Il. 22, 391 *ἡ δὲ ἁπαλὴ ὄρχησις μόθων* (Arist. Eq. 697) *καὶ βαυκισμὸς . . . τοῖς μαλακοῖς δέδοται.* *τὰ λευκὰ ἀναβάλλειν*, oculorum albuginem tollere (G. A. Hirschig. Diss. 41. Ann. crit. 14), 'extremae lasciviae et mollitiei indicium putabatur.' Mein. Anal. Ath. 243. Athen. 12, 529 a *προσεῖδε τὸν Ἀρβάκην τὰ λευκὰ ἐπαναβαλὼν τοῖν ὀφθαλμοῖν* (sic Mein. pro *τοῖς ὀφθαλμοῖς*). Pollux 2, 60 (H. Iacobi) *Κτησίας δέ πού φησιν ἀναβάλλειν τὰ λευκὰ τῶν ὀφθαλμῶν τὸν Σαρδανάπαλλον.* 10. *ἀνασκολόπισιν* dici existimat Herwerd. Mnem. nov. IIII 300.

223

Νάννιον δὲ μαίνεται
ἐπὶ τῷ Διονύσῳ.

Athenaeus 13, 587 b *μνημονεύει τῆς* (*μνημονευτὴς* A) *Ναννίου καὶ Ἄλεξις ἐν Ταραντίνοις οὕτως κτλ. κωμῳδῶν αὐτὴν ὡς μέθυσον* (*μέθυσσαν* A).

224

κάθου

Ἄλεξις Ταραντίνοις. Bekker. Anecd. 100, 31. cod. *τυραντίνοις*. cf. Aristoph. fr. 620. Anaxandr. 13.

225

ὁ οἰκοδεσπότης

ἔστι καὶ Ἀλέξιδος ἐν Ταραντίνοις. Pollux 10, 21. Phrynich. Epit. 373 *οἰκίας δεσπότης λεκτέον, οὐχ ὡς Ἄλεξις οἰκοδεσπότης*, ubi cf. Lobeck. Thom. M. 259, 3.

Sine idonea causa ad hanc fabulam Valckenarius Diatr. Eur. 244 b referebat Bekker. Anecd. 300, 16 *συνοίσειν· τὸ εἰς ταὐτὸ συμφέρειν. Ταραντῖνοι.* complectuntur enim illae *λέξεις ῥητορικαί* permulta quae dialectorum propria fuerunt, veluti 205, 30. 223, 32. 226, 1 cet.

ΤΙΤΘΗ

Cf. quae ad Eubuli *Τίτθας* et Antiphan. 159, 4 adnotantur.

226

ἰδοὺ πάρεστιν οἶνος. οὐκοῦν ἐγχέω,
Κρίτων, πολύν; ΚΡ. βέλτιον ἕνα καὶ τέτταρας.
Α. ὑδαρῆ λέγεις· ὅμως δὲ ταύτην ἐκπιὼν
. . *λέγε τι καὶ διατριβήν γε τῷ πότῳ*
ποιῶμεν.

Athenaeus 10, 426 c *Ἄλεξις δ' ἐν Τίτθῃ ἔτι σωφρονικώτερον κιρνάναι παρακελεύεται κτλ.* v. 2. 3 Eustath. 1624, 48 *Ἄλεξις εἰπών· ἐγχέωμεν ἕνα καὶ τέτταρας, ἀκούει ὡς ὑδαρὴν ἢ ὑδαρῆ λέγεις, κύλικα δηλαδή.* 1. *ἰδοὺ γὰρ* A. 2. *Κρίτων, πολύν; Β.* Dobr. Adv. II 326] *κρίτωνα· πολὺ* A. 3. *ὑδαρῆ* C] *ὑδαρην* A. utrumque Eust. 4. *γε*] *τε* A. ante *λέγε* Pors. *κομψὸν*, Dobr. *πιθανόν. λέγε τι καλὸν σὺ διατριβήν τε* Herwerd. Anal. crit. 42. in quibus omnibus displicet singulorum sententiae membrorum coniunctio. scribendum *γρῖφον* (vel *μῦθον*) *λέγ', ἵνα καὶ διατριβήν γε κτλ.*

227

ὁ Κόρυδος οὗτος, ὁ τὰ γέλοι' εἰθισμένος
λέγειν, Βλεπαῖος βούλετ' εἶναι. Β. νοῦν γ' ἔχων·
πλουτεῖ γὰρ ὁ Βλεπαῖος.

Athenaeus 6, 241 b *Ἄλεξις... ἐν Τίτϑῃ κτλ.* 1. *γέλοια* A: 2. *βούλετ' εἶναι* Schweigh.] *εἶναι βούλεται* A. — *νοῦν γ' ἔχων* et quae sequuntur Iacobsius Add. Ath. 148 alteri personae tribuit, quod quamquam non necessarium, probabile tamen est. de *Corydo* Athenaeus totum illud caput scripsit. *Blepaeum τὸν τραπεζίτην* inter homines divitissimos commemorat Demosthenes 21, 215. cf. 40, 52 (Mein.).

228

ἤδη γὰρ ὁ βίος οὑμὸς ἑσπέραν ἄγει.

Stobaeus Floril. 116, 19 *Ἀλέξιδος Τίτϑης* A (*τιϑῆς*).

229

βαυβαλίσαι

ἀντὶ τοῦ βαυκαλίσαι. Ἄλεξις Τιτϑαῖς. Bekker. Anecd. 85, 14. *βαβαλίσαι* cod. — cf. Cratin. 312.

ΤΟΚΙΣΤΗΣ Η ΚΑΤΑΨΕΥΔΟΜΕΝΟΣ

Cf. quae ad Nicostrati *Τοκιστήν* adnotavimus. *Καταψευδόμενον* scripserunt etiam Philemo, Menander, Sosipater, *Fallaciam* Caecilius Statius. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² 42.

230

Α. μὴ παντελῶς αὐτῷ δίδου
ὑδαρῆ. κατανοεῖς; ἴσον ἴσῳ μικροῦ. καλῶς.
Β. ἡδύ γε τὸ πῶμα. ποδαπὸς ὁ Βρόμιος, Τρύφη;
ΤΡ. Θάσιος. Β. ὅμοιον. καὶ δίκαιον τοὺς ξένους
πίνειν ξενικόν, τοὺς δ' ἐγγενεῖς ἐπιχώριον.

Athenaeus 10, 431 a *Ἄλεξις Τοκιστῇ ἢ Καταψευδομένῳ κτλ.* 2. *ὑδαρην* A, ut 226. 3. *ποδαπὸς* Dindf.] *ποταπὸς* A. cf. Phryn. Ecl. 56 et ibi Lobeck. *Τρύφη* A, non *τρυφῇ*. personas distinxit partim Dindorfius, partim Dobraeus. 4. *ὅμοιον* Meinekius cum Dobraeo interpretatur *gleichviel, einerlei,* conl. Aesch. Ag. 1403 *σὺ δ' αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν ϑέλεις, ὅμοιον.* sed neque perinde est hospiti quale vinum bibat (cf. 3. 4), neque ὅμοιον eam significationem habere potest nisi adiecta, ut fit apud Aeschylum, sententia disiunctiva. scribendum est utique *ὄναιο.* cf. Soph. OC. 1042. Eur. Or. 1677. Iph. Aul. 1008, et prorsus ut hic Helen. 646. 1418. cf. etiam Arist. Plut. 1062 et de significatione nominis *Βρομίου* Alexid. fr. 276.

231

εὐδαίμων ἐγώ, μὰ τὸν Δία
τὸν Ὀλύμπιον καὶ τὴν Ἀϑηνᾶν οὐχ ὅτι

ἐν τοῖς γάμοισιν, ἄνδρες, εὐωχήσομαι,
ἀλλ' ὅτι διαρραγήσομ', ἂν θεὸς θέλῃ.
τούτου δέ μοι γένοιτο τοῦ θανάτου τυχεῖν.

Athenaeus 6, 258 e *Ἄλεξις ἐν Καταψευδομένῳ λέγοντά τινα κόλακα τοιαῦτα παρεισάγων φησὶν κτλ.*

232

ἀλλ' ἔγχεον
αὐτῷ Διός γε τήνδε σωτῆρος, θεῶν
θνητοῖς ἁπάντων χρησιμωτάτου πολύ.
Β. ὁ Ζεὺς ὁ σωτήρ, ἂν ἐγὼ διαρραγῶ,
οὐδέν μ' ὀνήσει. Α. πῖθι θαρρῶν.

Athenaeus 15, 692 f *Ἄλεξις ἐν Τοκιστῇ ἢ Καταψευδομένῳ κτλ.* 1. *ἀλλενχεον* A. 2. *αυτω διος γε* A. *Διὸς σὺ* Dobr. *Διὸς ἔτι* Cobet. N. l. 121. 3. *θνητοις απαντων* A. *χρησιμωτάτου* Mein.] *χρησιμώτατον* A. 4. *ἂν* Dindf.] *ἐὰν* A et tum *εγω διαρραγω, ουδεν μονησει.* corr. Pierson. Moer. 72. 5. *πῖθι* Canter.] *πειθει* A. fortasse eiusdem personae ac fr. 231 et in comoedia non multo ante hoc positum.

233

πάντως ἀναρίστητος οὐ δυνήσομαι
διακαρτερῆσαι τηλικαύτην ἡμέραν.

Suidas *ἀνάριστος· μᾶλλον δὲ ἀναρίστητος . . . Ἄλεξις Καταψευδομένῳ κτλ.* cf. Aristoph. fr. 454.

ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΣ

234

τίς οὐχὶ φήσει τοὺς ἐρῶντας ζῆν μόνους;
εἰ δεῖ γε πρῶτον μὲν στρατευτικωτάτους
εἶναι, πονεῖν τε δυναμένους τοῖς σώμασιν
μάλιστα, προσεδρεύειν τ' ἀρίστους τῷ πόθῳ,
ποιητικούς, ἰταμούς, προθύμους, εὐπόρους
ἐν τοῖς ἀπόροις, βλέποντας ἀθλιωτάτους.

Athenaeus 13, 562 f *ὁ δ' αὐτὸς οὗτος ποιητὴς καὶ περὶ τῶν ἐρώντων ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Τραυματίᾳ φησὶν οὕτως κτλ. ὁ αὐτὸς οὗτος ποιητής* in Athenaei oratione necessario est Chaeremon, cuius eclogam paullo ante exscripserat. attamen Alexidem auctorem horum versuum esse demonstravit Meinekius I 519 sq.

1. *μόνους* poetae esse non potest, cum amantes *misere* vivere dicat. scrib. *ζῆν πόνοις*, ut Pherecr. 13 *στραβήλοις ζῆν*. 2. *εἰ*

δεῖ Dobr.] ἔδει A. γε A] τὸ Dobr. οὓς δεῖ τὸ πρ. Mein. in Ath. 5. ποιητικούς] νοητικούς Mein. V 91. an προνοητικούς? εὖ πόρους ἐν τ. ἀπ. βλέποντας, Iacobs. Exercit. crit. I 213. 6. ἀθλιωτάτους] ἀλκιμωτάτους Dobr. αἱμυλωτάτους Herwerd. Obs. crit. 76. βλέποντας ἐν ἀλαωτάτοις Emperius et G. Herm. sed ἀλαός non est comicorum. neque omnino quicquam mutandum est.

235

τὸν γὰρ ὕστατον
τρέχων δίαυλον τοῦ βίου ζῆν βούλομαι.

Stobaeus Floril. 119, 15 Ἀλέξιδος ἐκ Τραυματίου A. 2. ζῆν om. AB. in eis quae sequebantur dictum erat *quemadmodum* vivere vellet: ζῆν βούλομαι | μετὰ σοῦ vel ἐν ἡσυχίᾳ cet.

ΤΡΟΦΩΝΙΟΣ

Trophonii fabulam praeter Alexin Cratinus, Cephisodorus, Menander tractaverunt. cf. Meinek. I 392.

236

εἶθ' ὁ Μοσχίων
ὁ παραμασήτης ἐν βροτοῖς αὐδώμενος

Athenaeus 6, 242c Μοσχίωνος δέ τινος παρασίτου μνημονεύων Ἄλεξις ἐν Τροφωνίῳ παραμασήτην αὐτὸν ἐν τούτοις καλεῖ κτλ. Euripidis aliusve tragici parodiam esse recte adnotavit Meinekius Anal. Ath. 105. de *Moschione* cf. Axionic. 4, 13. Menand. 469 Mein. Straton. 13.

237

νῦν δ' ἵνα μὴ παντελῶς Βοιώτιοι
φαίνησθ' εἶναι τοῖς διασύρειν ὑμᾶς εἰθισμένοις,
ὡς ἀκίνητοι νῦν εἶναι βοᾶν καὶ πονεῖν μόνον
καὶ δειπνεῖν ἐπιστάμενοι διὰ τέλους τὴν νύχθ' ὅλην,
γυμνοῦθ' αὐτοὺς θᾶττον ἅπαντες.

Athenaeus 10, 417e Ἄλεξις Τροφωνίῳ κτλ. 3. ἀκίνητοί 'στε βοᾶν νυνὶ Porson. Arist. Nub. 518 p. 20. ἀνίκητοι Sylburg. ἀνίκητοι σύχν' ἀεὶ βοᾶν Erfurdt. ἀνίκητοί τε βοᾶν ἐστε Mein. (εἶτε Fritzsch. Eupol. vers. fr. 14.) πονεῖν] πίνειν Casaub. et Palmer. 5. ἑαυτοὺς A.

metrum est Eupolideum (cf. fr. 206): choro igitur, ut Aristophanes in Pluto, Alexis videtur usus esse. *pallium deponere* (γυμνοῦν αὑτούς) iubentur, quo sint ad saltandum habiliores. Schol. Arist. Pac. 729 γυμνὸν γὰρ ποιοῦσι τὸν χορὸν οἱ κωμικοὶ ἀεί, ἵνα

ὀρχῆται. cf. Arist. Ach. 627 (Mein.). Plat. Menex. 236 d εἴ με κελεύοις ἀποδύντα ὀρχήσασθαι.

3. non sollicitandum est ἀκίνητοι. ut Arist. Ran. 899 οὐκ ἀκίνητοι φρένες Atheniensium dicuntur ad artis poeticae dulcedinem sentiendam facile commotae, ita Boeotorum aptissime dicuntur ἀκίνητοι, omni elegantiae alienae. scrib. autem ὡς ἀκίνητοι ξυνέσει, βοᾶν καὶ πίνειν μ. κ. δ. ἐπιστάμενοι. Plat. Tim. 51 e ἀκίνητον πειθοῖ. *ne nimis Boeoti videamini, utpote qui prudentia non facile moveamini neque quicquam didiceritis nisi bibere et clamare.*

238

ὀφθαλμὸν ἐπιβάλλειν

τὸ περιέργως θεᾶσθαι. Ἄλεξις Τροφωνίῳ. Bekker. Anecd. 110, 15 et sine nomine fabulae Photius et Suidas.

ΤΥΝΔΑΡΕΩΣ

Quamquam ex Athenaei verbis fr. 239 certo conligi non potest titulum fabulae fuisse *Tyndareum* — potuit enim personae non minus quam comoediae nomen esse —, veri simile tamen est. sic Sophili fuit Τυνδάρεως ἢ Λήδα, Eubuli Leda. cf. Meinek. I 391.

239

ἄνθρωπος εἶναί μοι Κυρηναῖος δοκεῖς·
κἀκεῖ γὰρ ἄν τις ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἕνα καλῇ,
πάρεισιν ὀκτωκαίδεκ' ἄλλοι, καὶ δέκα
ἅρματα συνωρίδες τε πεντεκαίδεκα.
τούτοις δὲ δεῖ σε τἀπιτήδει' ἐμβαλεῖν,
ὥστ' ἦν κράτιστον μηδὲ καλέσαι μηδένα.

Athenaeus 12, 510 a ἄνθρωπος εἶναί μοι Κυρηναῖος δοκεῖς, κατὰ τὸν Ἀλέξιδος Τυνδάρεων, κἀκεῖ γὰρ κτλ. Eustathius 1148, 32 Ἄλεξις ἐν τῷ ἄνθρωπος εἶναί μοι δοκεῖς Κυρηναῖος. κἀκεῖ γάρ τις ἂν ἐπὶ δεῖπνον κτλ. cf. Schol. Luciani 253 Iac. 3. ὀκτωκαίδεκα A. 4. τε om. A. add. VL. 5. τἀπιτήδεια A.

recte v. 1 Meinekium Alexidis verbis addidisse cognoscitur ex Eustathio; sed cum Κυρηναῖος ubique syllabam primam producat (cf. Alexid. 36, 3), bene Herwerd. Obs. crit. 78 ἄνθρωπε, Κυρηναῖος εἶναί μοι δοκεῖς.

ΥΠΝΟΣ

Antiphanis esse a multis credebatur. cf. fr. 241. 242. ab Antiphane scriptam, ab Alexide repetitam fuisse Meinekius existimat I 393. cf. 377.

240

οὐ θνητὸς οὐδ' ἀθάνατος, ἀλλ' ἔχων τινὰ
σύγκρασιν, ὥστε μήτ' ἐν ἀνθρώπου μέρει
μήτ' ἐν θεοῦ ζῆν, ἀλλὰ φύεσθαί τ' ἀεὶ
καινῶς φθίνειν τε τὴν παρουσίαν πάλιν,
ἀόρατος ὄψιν, γνώριμος δ' ἅπασιν ὤν.
B. ἀεὶ σὺ χαίρεις ὦ γύναι μ' αἰνίγμασιν.
A. καὶ μὴν ἁπλᾶ γε καὶ σαφῆ λέγω μαθεῖν.
B. τίς οὖν τοιαύτην παῖς ἔχων ἔσται φύσιν;
A. ὕπνος, βροτείων, ὦ κόρη, παυστὴρ πόνων.

Athenaeus 10, 449d *καὶ Ἄλεξις ἐν Ὕπνῳ τοιούτους γρίφους προβάλλει κτλ.* v. 9. 1—5 Eustathius 1336, 15 *Ἄλεξις δὲ σεμνύνων τὸν ὕπνον βροτείων πόνων παυστῆρα καλεῖ. καὶ γρῖφον ἐπ' αὐτῷ τοιοῦτον προβάλλει· οὐ θνητὸς κτλ.* 3. *θεοῦ*] *θεοῖς* C et Eust. *τ' ἀεὶ*] *τε αἰεὶ* A. 4. scrib. *τὴν παροῦσαν αὖ πάλιν, ἡμέραν δηλονότι.* 6. *αἰεὶ* A et cum *ὤν* coniunctum Eust. *παίζουσα χαίρεις* ex Musuri interpolatione Valck. Eur. Phoen. 180. *ἀεὶ σὺ πειρᾷς* Mein. at sine dubio Alexis scripsit *ἀνιῶσα χαίρεις κτλ.* cf. Mus. Rhen. XXX 402. 8. *τοιαύτην* Herwerd. Obs. crit. 78. G. A. Hirschig. Ann. crit.*12] *τοσαύτην* A.

2. *ἐν μέρει*, ut Plat. Theaet. 155e *ἐν οὐσίας μέρει.* Reip. 1, 348e *ἐν ἀρετῆς καὶ σοφίας μέρει.* 2, 370c *ἐν παρέργου μέρει.* 4, 424d *ἐν παιδιᾶς μέρει.* ac sic Demosth. 2, 14.18. 3, 31. 21, 165. 23, 56. 148 (bis). Aeschin. 1, 126. 7. coniung. *λέγω ἁπλᾶ καὶ σαφῆ μαθεῖν.*

241

οὐδ' ἐν Τριβαλλοῖς ταῦτά γ' ἐστὶν ἔννομα,
οὔ φασι τὸν θύοντα τοὺς κεκλημένους
δείξαντ' ἰδεῖν τὸ δεῖπνον, εἰς τὴν αὔριον
πωλεῖν ἀδείπνοις ἃ παρέθηκ' αὐτοῖς ἰδεῖν.

Athenaeus 15, 671d *δυσχεράνας ἀνεβόησε τὰ ἐξ Ὕπνου* (sic Schweigh., *ὑπονοίας* A) *Ἀλέξιδος κτλ. τὰ αὐτὰ ἰαμβεῖα φέρεται καὶ παρὰ Ἀντιφάνει ἐν Ὕπνῳ.* 2. *ου φασιν* A. 3. *δείξαντα* A. 4. *ἃ παρέθηκ'* Mein. ac sic A (*απαρέθηκαντοῖς*). *παρέθηκεν ἰδεῖν* dixit *παρὰ προσδοκίαν* pro *ἐσθίειν.* cf. fr. 258 (G. A. Hirschig. Ann. crit. 14).

242

διὰ ταῦθ' ὁ πόρνος οὗτος οὐδὲ τῶν πράσων
ἑκάστοτ' ἐπιδειπνεῖ μεθ' ἡμῶν· τοῦτο δ' ἦν,
ἵνα μή τι λυπήσειε τὸν ἐραστὴν φιλῶν.

Athenaeus 13, 572 bc ὁ δὲ ὑμέτερος φιλοσοφομειρακίσκος τοιοῦτος οἷον Ἄλεξις ἢ Ἀντιφάνης ἐν Ὕπνῳ παράγει κτλ. 2. ἐπεδείπνει Bothius. 3. φιλῶν, *si oscularetur.*

243

ἐμπειρικῶς

ἀντὶ τοῦ ἐμπείρως. Ἄλεξις Οἴνῳ. Bekker. Anecd. 95, 15. Ὕπνῳ Mein. I 393.

ΥΠΟΒΟΛΙΜΑΙΟΣ

Cf. Meinek. I 375. 393. quae leguntur fr. 244 ab Alexide scribi non potuisse propter temporum rationes docuit Droysen. in Bergk. Ephem. philol. I 55 sq. cf. Hellenism. II 241. 2 cum adn.: significari enim necessario alterum Ptolemaei Philadelphi cum Arsinoe sorore coniugium et belli Chremonidei aetatem, quam Alexis attingere non potuerit. ac ne Menandri quidem Hypobolimaeo adsignari possunt, utpote mortui OC. 122, 1 vel 3. pacem qua bellum illud κοινῆς ὁμονοίας γενομένης τοῖς Ἕλλησι finitum est Ol. 128, 3 compositam esse Dittenbergerus censet, Ol. 128, 2 Bergkius Mus. Rhen. XXXV 260, post Alexidis mortem haec in Hypobolimaeum eius, cum repeteretur fabula, inserta esse probabiliter coniciens.

244

ἐγὼ Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως τέτταρα
χυτρίδι' ἀκράτου τῆς τ' ἀδελφῆς προσλαβὼν
τῆς τοῦ βασιλέως ταῦτ', ἀπνευστί τ' ἐκπιὼν
ὡς ἄν τις ἥδιστ' ἴσον ἴσῳ κεκραμένον,
καὶ τῆς ὁμονοίας, διὰ τί νῦν μὴ κωμάσω
ἄνευ λυχνούχου πρὸς τὸ τηλικοῦτο φῶς;

Athenaeus 11, 502 b χυτρῖδες· Ἄλεξις ἐν Ὑποβολιμαίῳ (A sine poetae nomine ἐβολιμαίῳ) κτλ. v. 3 (ἀπνευστί) — 6 idem 10, 431 b Ἄλεξις ... ἐν Ὑποβολιμαίῳ κτλ. 2. χυτρίδια A. 3. ἀπνευστί τ' A 431] ἐκπνευστ' A 502. 5. ὁμονοίας δύο, τί νῦν κτλ. Mein. 6. λυχνούχου Pors.] λύχνου A. τηλικοῦτο Pors.] τηλικοῦτον A. — cf. fr. 111. 4. ὡς ἄν τις ἥδιστ' ἐκπίοι.

ΦΑΙΔΡΟΣ

Phaedri Myrrhinusii mortui nomen fabulae dedisse poetam, ut hac tamquam nota argumentum comoediae indicaret, contra Bergkium Epist. Schiller. 133 demonstrare conatur Meinekius I 381 sq. cf. etiam *Φαίδων*.

245

πορευομένῳ δ' ἐκ Πειραιῶς ὑπὸ τῶν κακῶν
καὶ τῆς ἀπορίας φιλοσοφεῖν ἐπῆλθέ μοι.

καί μοι δοκοῦσιν ἀγνοεῖν οἱ ζωγράφοι
τὸν Ἔρωτα, συντομώτατον δ' εἰπεῖν, ὅσοι
τοῦ δαίμονος τούτου ποιοῦσιν εἰκόνας.
ἔστιν γὰρ οὔτε θῆλυς οὔτ' ἄρρην, πάλιν
οὔτε θεὸς οὔτ' ἄνθρωπος, οὔτ' ἀβέλτερος
οὔτ' αὖθις ἔμφρων, ἀλλὰ συνενηνεγμένος
πανταχόθεν, ἑνὶ τύπῳ τε πόλλ' εἴδη φέρων.
ἡ τόλμα μὲν γὰρ ἀνδρός, ἡ δὲ δειλία
γυναικός, ἡ δ' ἄνοια μανίας, ὁ δὲ λόγος
φρονοῦντος, ἡ σφοδρότης δὲ θηρός, ὁ δὲ πόνος
ἀδάμαντος, ἡ φιλοτιμία δὲ δαίμονος.
καὶ ταῦτ' ἐγώ, μὰ τὴν Ἀθηνᾶν καὶ θεούς,
οὐκ οἶδ' ὅ τι ἐστίν, ἀλλ' ὅμως ἔχει γέ τι
τοιοῦτον, ἐγγύς τ' εἰμὶ τοὐνόματος.

Athenaeus 13, 562 a ὁ Πλούταρχος ἀπεμνημόνευσε τῶν ἐκ Φαίδρου Ἀλέξιδος κτλ. v. 3—12 (φρονοῦντος) Eustathius 988, 14 ὁ κωμικὸς Ἄλεξις.. λέγει κτλ. 1. πορευομένων A non recte: nam philosophatur sine dubio solus ambulans, non cum amicis. 4. συντομώτερον C et Eust. 6. ἄρρην Dindf.] ἄρσην A. 8. συνενηνεγμένος K.] συνενηγμένος A. συνηνεγμένος C et Eust. που συνηγμένος Mein. in Ath. (Anal. 260) συμμεμιγμένος Herw. Obs. crit. 79. 9. τε add. Schweigh. πάντοθεν, ἐν ἑνὶ τύπῳ τε Mein. in Athen. φέρων] φορῶν Herwerd. Mnem. nov. IIII 317. 10. δὲ om. A. 12. 'nisi πόνος de duritie adamantis et in ferendis ictibus quasi patientia interpretari licet, suspiceris scribendum esse Ἄτλαντος.' Mein. Anal. Ath. 260. 13. δαίμονος corruptum videtur. 14. διὰ ταῦτ' Mein. 16. εἰμὶ] εἰμὴ A. τοὐνόματος Dindf.] τοῦ ὀνόματος A. τοῦ νοήματος Emper. Mein. V 91. τοῦ 'ννοήματος Mein. που τοῦ πράγματος Dobr. Adv. II 341.

1. ἐκ Πειραιῶς. cf. Pherecr. 34, ubi addenda exempla Canthar. 5. Mnesim. 4, 47. Philisc. 2. Criton. 3, 4. Arist. Pac. 144. fr. 608. 2. non paupertatem dici, sed amoris labores docet Meinekius I 383. 8. Xenoph. Mem. 3, 5, 22 οἶμαί σε (στρατηγήματα)... πολλὰ πανταχόθεν συνενηνοχέναι.

246

σχολῇ γε, νὴ τὸν ἥλιον, σχολῇ λέγεις.
Ἐπιχαρίδης ὁ μικρὸς ἐν πένθ' ἡμέραις
σφαῖραν ἐποίησε τὴν πατρῴαν οὐσίαν.
οὕτω συνεστρόγγυλεν ἰταμῶς καὶ ταχύ.

Athenaeus 4, 165 e ἀσώτους μὲν γὰρ οἶδα διαβοήτους, ἕνα μὲν

οὗ μνημονεύει Ἄλεξις... ἐν δὲ Φαίδρῳ φησὶ κτλ. v. 2—4 Eustathius 1554, 2 πέπαικταί τινι παλαιῷ εἰς ἄσωτον βραχυήλικα τό· Χαρίδης ὁ μικρὸς ἐν πένθ' ἡμέραις κτλ. 2. Χαρίδης Eust., unde ἐπεὶ Χαρίδης Mein. cf. fr. 220, 4. ὁ μιαρὸς Bergk. 4. οὕτω Eust.] οὕτως A.

1. *tarde tu quidem* (vel ille quidem) *rem familiarem dilapidavisti* (dilapidavit), siquidem Epicharidi quinque dies suffecerunt. 2. Κλειγένης ὁ μικρός Arist. Ran. 708, Ἀριστόδημος ὁ μικρός Xenoph. Mem. 1, 4, 2 et Plat. Symp. 173 b (Mein.). 3. cf. fr. 105. Nicomach. 3. 4. cf. Cobet. V. l.² 376.

ΦΑΙΔΩΝ Η ΦΑΙΔΡΙΑΣ

Titulus Meinekio suspectus non diversam a Phaedro fabulam indicari censenti. scriptam esse suspicatur Ol. 110. I 385.

247

ἀγορανομήσεις, ἂν θεοὶ θέλωσι, σύ,
ἵνα Καλλιμέδοντ' εἰς τοὔψον, εἰ φιλεῖς ἐμέ,
παύσῃς καταιγίζοντα δι' ὅλης ἡμέρας.
B. ἔργον τυράννων, οὐκ ἀγορανόμων λέγεις.
μάχιμος γὰρ ἀνήρ, χρήσιμος δὲ τῇ πόλει.

Athenaeus 8, 340 b εἰς δὲ ὀψοφαγίαν (Καλλιμέδοντα σκώπτει Ἄλεξις) ἐν Φαίδωνι ἢ Φαιδρίᾳ οὕτως κτλ. 1. θέλωσι, σύ, ἵνα] θέλωσιν συΐνα A. 5. ἀνὴρ Dindf.] ἀνήρ A. — cf. fr. 67.

1. de *agoranomis* cf. Arist. Ach. 723. 824. Schoemann. Ant. gr.² I 431. 2. cf. Arist. Nub. 82. 3. δι' ὅλης ἡμέρας, ut Arist. Pac. 27 δι' ἡμέρας ὅλης. sed cum versari in foro per totum diem possit, inruere in forum non possit, scribendum videtur δὶς τῆς ἡμέρας. cf. Plat. com. 207. Polioch. 2, 3. scilicet δὶς τῆς ἡμέρας δειπνεῖν luxuriosi erat hominis. 5. δόκιμος γὰρ ἀνὴρ χρήσιμός τε τῇ πόλει?

ΦΑΡΜΑΚΟΠΩΛΗΣ Η ΚΡΑΤΕΥΑΣ

Cf. Κρατεύας ἢ Φαρμακοπώλης.

ΦΙΛΑΘΗΝΑΙΟΣ

248

παρ' ἡμᾶς οἰκεῖ

ἀντὶ τοῦ παρ' ἡμῖν. Ἄλεξις Φιλαθηναίῳ. Bekker. Anecd. 111, 11. cf. Aristoph. fr. 451.

249

παιδικόν

ἀντὶ τοῦ παιδαριῶδες. Ἄλεξις Φιλαθηναίῳ. Bekk. Anecd. 112, 3.

ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΣ

Cf. *Δημήτριος ἢ Φιλέταιρος.*

ΦΙΛΙΣΚΟΣ

Cf. quae ad Antiphanis *Philiscum* adnotantur.

250

ἀρτέον
τράπεζαν, ἀπονίψασθαι δοτέον, προσοιστέος
στέφανος, μύρον, σπονδή, λιβανωτός, ἐσχαρίς,
τράγημα δοτέον ἔτι, πλακοῦντος ἁπτέον.

Athenaeus 14, 642 f *Ἄλεξις Φιλίσκῳ κτλ.* 2. *ἀπονίψασθαι* A] *ἀπονίψαι* Porson. *δοτεον* A. *ἀρτέα* | *τράπεζ', ἀπονίψασθαι δοτέον* Mein. Anal. Ath. 313. 3. *ἐσχαρις* A. 4. *τράγημα* Porson.] *τραγήματα* A.

ΦΙΛΟΚΑΛΟΣ Η ΝΥΜΦΑΙ

251

κατάκεισο κἀκείνας κάλει.
συναγώγιμον ποιῶμεν. ἀλλ' εὖ οἶδ' ὅτι
κυμινοπρίστης ὁ τρόπος ἐστί σου πάλαι.

Athenaeus 8, 365 b *καλοῦσι δέ τινα καὶ συναγώγιμα δεῖπνα, ὡς Ἄλεξις ἐν Φιλοκάλῳ ἢ Νύμφαις κτλ.* cf. Posidipp. 26 (24 Mein.), 12 et Arist. Vesp. 1357. Aristot. Mor. m. 1, 25 *ἔστι τῆς ἀνελευθεριότητος εἴδη πλείω, οἷον κίμβικάς τινας καλοῦμεν καὶ κυμινοπρίστας καὶ αἰσχροκερδεῖς καὶ μικρολόγους.*

ΦΙΛΟΤΡΑΓΩΙΔΟΣ

252

σοφοῦ γὰρ ἀνδρὸς τὰς τύχας ὀρθῶς φέρειν.

Stobaeus Floril. 108, 52 *Ἀλέξιδος ἐκ Φιλοτραγῳδοῦ* A. *ὀρθῶς*] *εὖ* Vindob. Trinc.

ΦΙΛΟΥΣΑ

253

Ἀφροδίσι' ἦγε ταῖς ἑταίραις ἡ πόλις·
ἕτερα δὲ χωρίς ἐστι ταῖς ἐλευθέραις.
ταῖς ἡμέραις ταύταις δὲ κωμάζειν ἔθος
ἐστιν, νόμος τε τὰς ἑταίρας ἐνθάδε
μεθύειν μεθ' ἡμῶν.

Athenaeus 13, 574b ὅτι δὲ καὶ Ἀφροδίσια ἴδια ἄγουσιν αὐτόθι (ἐν Κορίνθῳ) αἱ ἑταῖραι, Ἄλεξις ἐν Φιλούσῃ φησὶν κτλ. 5. μεθύειν add. Porson. κωμάζειν ἔθος | ἔστιν μεθ' ἡμῶν τὰς ἑταίρας ἐνθάδε Bothius. v. 3—5 ut Athenaei verba exterminat G. A. Hirschig. Ann. crit. 14. 15. at quid tum ἐνθάδε μεθ' ἡμῶν?

254

ἀλλ' ἔγωγε τοῦ τὰ δέοντ' ἔχειν
τὰ περιττὰ μισῶ· τοῖς ὑπερβάλλουσι γὰρ
τέρψις μὲν οὐκ ἔνεστι, πολυτέλεια δέ.

Athenaeus 10, 419b τῶν δείπνων δὲ πολλοὶ τὰ μέτρια ἀσπάζονται, ὡς Ἄλεξις ἐν Φιλούσῃ παραδίδωσιν κτλ. 1. δέοντα A. τοῦ] τῷ Erfurdt. Obs. 456. που — ἔχων Iacobs. Add. Ath. 227. τοι — ἔχων Mein. in Athen. Emperius verba τοῦ τὰ δέοντ' ἔχειν suspendit a τὰ περιττά, conl. Xenoph. Ages. 9, 3 τὰ περιττὰ τῶν ἱκανῶν. at ut recte dicitur τὰ περιττὰ τῶν δεόντων, ita non recte ni fallor τὰ περιττὰ τοῦ τὰ δέοντα ἔχειν. scribo ἔγωγ' ἐρῶ τὰ δέοντ' ἔχειν. cf. Eupol. 326. Arist. Plut. 1009. fr. 51. Timocl. 10, 2. an ἀγαπῶ? — cf. 259.

ΦΡΥΞ

Τοῦ Φρυγίου διασκευήν commemorat Athenaeus 10, 429e: unde Meinekius conicit 7, 307d scribendum esse Ἄλεξις Φρυγίῳ. I 403. ac fortasse poeta illam de amore *Phrygii* et *Pieriae* fabulam tractavit, quam narrat Plutarchus Mor. 253 f. 254. cf. E. Rohde Griech. Rom. 41.

255

εἰ τοῦ μεθύσκεσθαι πρότερον τὸ κραιπαλᾶν
παρεγίνεθ' ἡμῖν, οὐδ' ἂν εἷς οἶνόν ποτε
προσίετο πλείω τοῦ μετρίου. νυνὶ δὲ τὴν
τιμωρίαν οὐ προσδοκῶντες τῆς μέθης
ἥξειν προχείρως τοὺς ἀκράτους πίνομεν.

Athenaeus 10, 429e καὶ Ἄλεξις ἐν τῇ τοῦ Φρυγίου διασκευῇ φησιν κτλ. 3. πλείω Mein. in Ath.] πλεῖον A. 5. τοὺς] τὰς Mein. mihi articulus omnino ineptus videtur. nam prorsus aliter Clearch. 3. scribendum est aut προχειρότερον aut προχείρως πως ἄκρατον.

256

ἐγὼ δὲ κεστρεὺς νῆστις οἴκαδ' ἀποτρέχω.

Athenaeus 7, 307d ὅτι δὲ εἶδος κεστρέων οἱ νήστεις...Ἄλεξις Φρυγί κτλ. cf. Cratin. 52 et de *cestreo* Aristoph. fr. 156.

ΦΥΓΑΣ

Caecilii Statii *Exsulem* ex Alexidea fabula ductum esse censet Spengelius. cf. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² 42.

257

ἀεί γ' ὁ Χαιρεφῶν τιν' εὑρίσκει τέχνην·
καὶ νῦν ποϱίζεταί γε τὰ δεῖπν' ἀσύμβολα.
ὅπου γάρ ἐστιν ὁ κέραμος μισθώσιμος
ὁ τοῖς μαγείροις, εὐθὺς ἐξ ἑωθινοῦ
ἕστηκεν ἐλθών· κἂν ἴδῃ μισθούμενον
εἰς ἑστίασιν, τοῦ μαγείρου πυθόμενος
τὸν ἑστιῶντα, τῆς θύρας χασμωμένης
ἂν ἐπιλάβηται, πρῶτος εἰσελήλυθεν.

Athenaeus 4, 164 f *περιέρχεται τὰς οἰκίας, ἐξετάζων ὅπου δεῖπνα λαμπρὰ παρασκευάζεται, ὑπὲρ τὸν Ἀθηναῖον Χαιρεφῶντα ἐκεῖνον, περὶ οὗ φησιν Ἄλεξις ἐν Φυγάδι κτλ.* v. 3. 4 (*μαγείροις*) Athen. 6, 229 b *τὸ ὑπὸ Ἀλέξιδος ἐν Φυγάδι εἰρημένον κτλ.* 1. *αἰεί* A. 2. eiciendum videtur *γε* (Mein.). 3. *κερασμὸς* A 229. 4. *ὁ τοῖς*] *τοῖσιν* Bothius. *εὐθὺς* Porson.] *εὐθέως* A. 5. fortasse *κἂν τιν' ἴδῃ*.

de *Chaerephonte* parasito cf. Antiphan. 199. 3. *κέραμος* sunt *vasa figlina* quibus ad coquendum utuntur. *ἐν τῷ κεράμῳ*, i. e. in ea fori parte ubi illa vasa erant, coqui conducebantur. 8. *εἰσελήλυθεν.* cf. Antiphan. 204.

ΧΟΡΗΓΙΣ

Cf. Meinek. I 403. Athen. 13, 577 c (*Ἀριστοφῶν ὁ ῥήτωρ*) *ἀπεδείχθη . . . ἐκ Χορηγίδος τῆς ἑταίρας παιδοποιησάμενος.*

258

ὃς τοῖς τετραδισταῖς μὲν παρέθηκεν ἐσθίειν
πρῴην λέκιθον καὶ μεμβράδας καὶ στέμφυλα.

Athenaeus 7, 287 e f *Ἄλεξις ἐν Χορηγίδι διὰ τοῦ μ̄ εἴρηκεν* (*μεμβράδας*) *κτλ.* 1. *ἐσθίειν* Schweigh.] *ἐσθίων* A. *ἑστιῶν* Villebrun. Hesych. *τετραδισταί· σύνοδος νέων συνήθων κατὰ τετράδα γινομένη.* Bekker. Anecd. 309, 28 *τετραδισταί· οἱ ἐπίπονον βίον διάγοντες.* scilicet haec interpretatio pertinet ad proverbium *τετράδι γέγονας* (cf. Plat. com. 100), Hesychii ad convivia in Herculis honorem *τῇ τετράδι* habita. Athen. 14, 659 d. erant autem talia sodalicia conviviis certa die instituendis admodum usitata. sic *εἰκαδισταί* Epicuri diem natalem celebrabant. Athen. 7, 298 d. cf. 12,

551 f. Schoemann. Antiq. gr.² II 519 (*νουμηνιασταί, κακοδαιμονισταί*). — inridet nescio quem, qui convivas vilissima cena exceperit.

ΨΕΥΔΟΜΕΝΟΣ

259

τὰ περιττὰ μισῶ· τοῖς ὑπερβάλλουσι γὰρ
δαπάνη πρόσεστιν, ἡδονὴ δ' οὐδ' ἡτισοῦν.

Athenaeus 10, 419 b *τῶν δείπνων δὲ πολλοὶ τὰ μέτρια ἀσπάζονται, ὡς Ἄλεξις... Ψευδομένῳ κτλ.* Eustathius 1413, 47 *ὡς δηλοῖ ὁ γράψας· τοῖς ὑπερβάλλουσι δαπάνη κτλ.* cf. 254.

260

κόλακος δὲ βίος μικρὸν χρόνον ἀνθεῖ·
οὐδεὶς γὰρ χαίρει πολιοκροτάφῳ παρασίτῳ.

Athenaeus 6, 255 b *Ἄλεξις γοῦν φησιν ἐν Ψευδομένῳ κτλ.* 1. *κολάκων* C.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

261

ἔλαθον γενόμενος οὗ τὸ πρᾶγμ' ἠβούλετο.
κατὰ χειρὸς ἐδόθη· τὴν τράπεζαν ἧκ' ἔχων,
ἐφ' ἧς ἐπέκειτ' οὐ τυρὸς οὐδ' ἐλαῶν γένη,
οὐδὲ παρέχουσαι κνῖσαν ἡμῖν πλείονα
παροψίδες καὶ λῆρος, ἀλλὰ παρετέθη
ὑπερηφάνως ὄζουσα τῶν Ὡρῶν λοπάς,
τὸ τοῦ πόλου τοῦ παντὸς ἡμισφαίριον·
ἅπαντ' ἐνῆν. τἀκεῖ γὰρ ἐν ταύτῃ καλά,
ἰχθῦς, ἔριφοι, διέτρεχε τούτων σκορπίος,
ὑπέφαινεν ᾠῶν ἡμίτομα τοὺς ἀστέρας.
ἐπεβάλομεν τὰς χεῖρας. ὁ μὲν ἐμοὶ λαλῶν
ἅμα καὶ διανεύων ἠσχολεῖθ', ὁ πᾶς δ' ἀγὼν
ἐπ' ἐμὲ κατήντα. τὸ πέρας οὐκ ἀνῆχ' ἕως
τὴν λοπάδ' ὀρύττων ἀπέδειξα κόσκινον.

Athenaeus 2, 60 a *Ἄλεξις ὁ χαρίεις πρόπομα ὅλον παρατίθησι τοῖς διακρίνειν δυναμένοις κτλ.* v. 5—10. 13. 14 excerpsit Eustathius 1348. 9 *σεμνύνων τις* (!) *παρὰ τῷ δειπνοσοφιστῇ ἀστείως ἔφη τὸ παρετέθη κτλ.* v. 10 Athenaeus 2, 57 e *Ἄλεξις δὲ ἡμίτομά που ᾠῶν λέγει.* 1. *ἠβούλετο*] *ἠπείγετο*, i. e. *ἐσπεύδετο* Casaub. 3. *ἐλᾶῶν* cum apud Atticos quidem non inveniatur, L. Dindorfius in

Thes. (*ἐλάα*) proposuit *ἐλῶν*. scrib. *οὐ θλαστῶν*. cf. Aristoph. fr. 393. 4. *κνῖσαν* Dindf.] *κνίσσαν*. *πλείονα*] *πίονα* Mein. 6. *ὑπερηφάνως* Iacobs. Add. Ath. 50] *ὑπερήφανος*. 9. *ἰχθῦς*] *ἰχθύες* B. 12. *ἠσχολεῖθ'*, ὁ Herwerd. Anal. crit. 41] *ἠσχολεῖτο*. 14. *ἀπεδεδείχη*?

ad *Hesionam* referebat H. Iacobi Mein. V ccxv. 1. *ἔλαθον γ.*, i. e. *clam, non vocatus* ut parasitus perveni ad cenam. 5. *καὶ λῆρος*. exempla congessit Iacobs. Add. Ath. 49. 6. *τῶν Ὡρῶν*, quia delicias omnium anni temporum continebat. 7. *ὁ πόλος* est universi mundi compages. 8. *zodiacum* dicit, in quo ipso quoque sunt pisces, haedi, scorpius. 10. *ᾠῶν ἡμίτομα*, *flava* scil. 14. *cribrum facit* patinam eo quod suavissima quaeque inde tollit.

262

τίς δῆθ' ὑγιαίνων νοῦν τ' ἔχων τολμᾷ ποτε
γαμεῖν, διαπραξάμενος ἥδιον βίον;
εἶτ' οὐχὶ κρεῖττόν ἐστι τῷ γ' ἔχοντι νοῦν
ἄτιμον εἶναι μᾶλλον ἢ γυναῖκ' ἔχειν;
πολλῷ γε· τοὺς μὲν γοῦν ἀτίμους οὐκ ἐᾷ
ἀρχὴν λαχόντας ὁ νόμος ἄρχειν τῶν πέλας·
ἐπὰν δὲ γήμῃς, οὐδὲ σαυτοῦ κύριον
ἔξεστιν εἶναι· τὰς γὰρ εὐθύνας μόνον
ἐφημερινὰς τὰς τοῦ βίου κεκτήμεθα.

Stobaeus Floril. 68, 2 *Ἀλέξιδος* A. 2. *ἥδιον*] *ἥδιστον* B. *ἤθεον* Mein. in Stob. *ἰδίᾳ γ' ἀρξάμενος ἥδιον βιῶν* A. Nauck. Philol. VI 419. *διαπραξάμενος τὸν ἤθεον βίον* Cobet. Mnem. nov. II 426. at quid quaeso est *διαπράξασθαι τὸν ἤθ. β.*? et quis priusquam uxorem duceret non fuit caelebs? scrib. *διαπλέξας ἂν μόνος ἡδίω βίον*, *cum solus suaviorem vitam acturus esset.* cf. Arist. Av. 754 cum exemplis ibi congestis. 8. scrib. *μόνοι*, i. e. *soli enim mariti cotidie vitae rationem reddere debemus*, magistratus *quotannis* tantummodo.

263

ἓν γὰρ νομίζω τοῦτο τῶν ἀνελευθέρων
εἶναι, τὸ βαδίζειν ἀρρύθμως ἐν ταῖς ὁδοῖς,
ἐξὸν καλῶς· οὗ μήτε πράττεται τέλος
μηδεὶς γὰρ ἡμᾶς, μήτε τιμὴν δόντα δεῖ
ἑτέρων λαβεῖν, φέρει δὲ τοῖς μὲν χρωμένοις
δόξης τιν' ὄγκον, τοῖς δ' ὁρῶσιν ἡδονήν,
κόσμον δὲ τῷ βίῳ, τὸ τοιοῦτον γέρας
τίς οὐκ ἂν αὑτῷ κτῷτο φάσκων νοῦν ἔχειν;

Athenaeus 1, 21 cd *Ἄλεξίς φησιν κτλ.* Suidas *ἀναλαμβάνειν.* v. 1. 2. 5 (a *φέρει*) — 7 (*βίῳ*) Eustathius 1164, 32. 2. *ἀρρύθμους* Suid. 4. *μηδέν* Suid. *μηδέν τις ἡμᾶς* Kuster. *πράττοιτ' ἂν τέλος μηδεὶς ἂν ἡμῶν* Dobr. Arist. Plut. 256 p. 30. *πράττεται τ. μηδεὶς παρ' ἡμῶν* G. A. Hirschig. Ann. crit. 15. 4. *γὰρ* add. Dindorf. *τιμὴν* Dindf.] *μὴν* BCD. *δόντα* Dobr.] *δόντας* BCD. *δεῖ* Casaub.] *δι'* BCD. 5. *ἑτέρῳ* Dobr. *χρωμένοις* B] *χρωμένοισιν εὖ* CD. 7. *τοιοῦτο γῆρας* A Suid. 8. *αὐτῷ κτῷτο* Dindf.] *κτῷτο αὐτῷ* BCD.

264

ἂν πιττοκοπούμενόν τιν' ἢ ξυρούμενον
ὁρᾷς τούτων ἔχει τι θάτερον·
ἢ γὰρ στρατεύειν ἐπινοεῖν μοι φαίνεται
καὶ πάντα τῷ πώγωνι δρᾶν ἐναντία,
ἢ πλουσιακὸν τούτῳ προσπίπτει κακόν.
τί γὰρ αἱ τρίχες λυποῦσιν ἡμᾶς, πρὸς θεῶν,
δι' ἃς ἀνὴρ ἕκαστος ἡμῶν φαίνεται,
εἰ μή τι ταύταις ἀντιπράττεσθ' ὑπονοεῖς;

Athenaeus 13, 565 b (ex Chrysippo) *διὸ καὶ Ἄλεξις ἔφη που κτλ.* v. 6. 7 Eustathius 1910, 3 *ἕτερος δέ τις παλαιὸς εἶπε· τί γὰρ — φαίνεται;* Clemens Alex. Paed. 3, 11, 61 *τὰς δὲ τοῦ γενείου (τρίχας) μηδέν τι παραλυπούσας οὐκ ἐνοχλητέον.* 1. *ἂν* add. Mein. *τιν'*] *τινα* A. 2. *τοῦτον* A. *σὺ τοῦτον ἴσθ' ἔχοντα* Iacobs. Add. Ath. 299. *δυοῖν τούτων* Erfurdt. *ἔχειν δεῖ* Cobet. N. l. 36. 3. *ἢ μαστροπεύειν* Iacobs. *ἤτοι γὰρ ἑταιρεῖν* Herwerd. Nov. add. crit. 34. ac desideratur tale aliquid. 5. *πλουσιακὸν* manifesto corruptum. *τούτωι* A. *τοιοῦτο* Dindf. *τούτῳ τι* Mein. 7. *διας* A. 9. *ἐπινοεῖς* Iacobs.

1. *πιττοκοπούμενον.* cf. quae ad Philemonis fabulam ita inscriptam adnotantur.

265

τοὺς εὐτυχοῦντας ἐπιφανῶς
δεῖ ζῆν φανεράν τε τὴν δόσιν τὴν τοῦ θεοῦ
ποιεῖν· ὁ γὰρ θεὸς δεδωκὼς τἀγαθὰ
ὧν μὲν πεπόρικεν οἴεται χάριν τινὰ
ἔχειν ἑαυτῷ· τοὺς ἀποκρυπτομένους δὲ καὶ
πράττειν μετρίως φάσκοντας, ἀχαρίστους ὁρῶν
ἀνελευθέρως τε ζῶντας ἐπὶ καιροῦ τινος
λαβὼν ἀφείλεθ' ὅσα δεδωκὼς ἦν πάλαι.

Athenaeus 2, 40 e *τελεῖν γὰρ τὸ δαπανᾶν καὶ πολυτελεῖς οἱ πολλὰ ἀναλίσκοντες καὶ εὐτελεῖς οἱ ὀλίγα. φησὶν Ἄλεξις κτλ.*

1. ἐπιφανῶς] πολυτελῶς G. A. Hirschig. Ann. crit. 15. 16. 3. θεὸς add. G. Herm. El. d. m. 140. θεὸς ὁ Cobet. N. l. 121. 4. ὧν μὲν πεποίηκεν libri. τῶν μὲν ὧν CD. ὧν εὖ πεποίηκεν Dobr. τούτους μὲν ὧν πεποίηκεν οἴεται χάριν | ἔχειν Hirschig. 16. τῶν ὧν πεπόρικεν οἴεται χάριν τινὰ | ἕξειν Mein. Anal. Ath. 22. ὧν εὖ πεποίηκεν ἀξιοῖ aut δεῖν ὧν πεπόρικεν οἴεται Herwerd. Mnem. nov. VI 71. τινὰ] τιν' BC. 6. πράττειν μετρίως Casaub.] μετρίως πράττειν. ἀχαρίστους Elmsl. ap. Dindf. in addend.] ἀχρήστους. 7. ἀνελευθέρως L] ἀνελευθέρους BC. ἐπὶ] καὶ ἐπὶ C. 8. πάλαι] πάλιν Mein.

1. ἐπιφανῶς vel πολυτελῶς coniungendum cum ζῆν. 2. φανερὰν ποιεῖν, infra oppos. ἀποκρυπτομένους. 4. τινά est subiectum, χάριν obiectum.

266

μὴ ὥρασι μὲν
τὰ τῶν κακῶν ἵκοιθ' ὁ τοὺς θέρμους φαγών,
ἐν τῷ προθύρῳ τὰ λέμμαθ' ὁτιὴ κατέλιπεν,
ἀλλ' οὐκ ἀπεπνίγη καταφαγών· μάλιστα δὲ
Κλεαίνετος μὲν οὐκ ἐδήδοχ' οἶδ' ὅτι
ὁ τραγικὸς αὐτούς· οὐδενὸς γὰρ πώποτε
ἀπέβαλεν ὀσπρίου λέπος·
οὕτως ἐκεῖνός ἐστιν εὐχερὴς ἀνήρ.

Athenaeus 2, 55 c θέρμοι κτλ. Alexidis versus esse docet Pollux 6, 45 θέρμους δὲ Ἄλεξις εἴρηκε· τοὺς θέρμους φαγὼν ἐπὶ τῶν προθύρων τὰ λέμμαθ' ὁτιὴ κατέλιπεν. 1. ὥρασι Dindf.] ὥραισι. cf. quae adnotavit ad Arist. Lys. 391. μὲν | τὰ G. Herm. Epit. d. m. xix] μετὰ. v. 2 nondum persanatus. 7. ἀπέβαλεν BC] ἀπέβαλλεν. post λέπος rursus Κλεαίνετος add. Casaub. μὰ τὸν Δί' οὗτος ἀπέβαλ' ὀσπρίου λέπος Mein. Anal. Ath. 28. ἀπέβαλεν οὗτος οὐδ' ἂν ὀσπρίου λέπος vel ἀπέβαλεν οὐδ' ἂν ὀσπρίου λεπύχανον K.

Aeschin. 1, 98 Κλεαίνετος ὁ χοροδιδάσκαλος. duo eius fragmenta Nauck. Trag. gr. fr. p. 631. nimia eius parsimonia perstringi videtur. ita habilem et sollertem esse poeta dicit, tamquam id astutiae suae, non avaritiae debeat. 1. '*in malam rem abeat qui lupinorum quos comedit putamina in atrio reliquit, neque comesis* (lupinis) *suffocatus est.*' Mein. λέπος apud Atticos alibi frustra quaeras.

267

οὐκ ἠξίωσα καταλιπεῖν τὴν μητέρα,
πρώτην δὲ σῴζειν· τοῖς γὰρ ὀρθῶς εἰδόσιν
τὰ θεῖα μείζω μητρὸς οὐκ ἔστιν ποτέ.
ὅθεν ὁ πρῶτος οὐκ ἀπαιδεύτως ἔχων

ἱδρύσαθ' ἱερὸν μητρός, οὐ δείξας σαφῶς
ποίας, ἐάσας δ' ὑπονοεῖν εἰς τοὔνομα.

Stobaeus Floril. 79, 13 *Ἀλέξιδος* A. 1. *ἠξίωσα*] *ἠξίωσ̊* A. 3. *μεῖζον* B. 4. *πρῶτος*] *Προμηθεὺς* G. Herm. 6. *δ'* om. AB.

2. 3 constr. *τὰ θεῖα οὐκ ἔστιν ποτὲ μείζω μητρὸς τοῖς ὀρθῶς εἰδόσιν*. cf. Arist. Nub. 1241. vel deorum verecundiam verecundiae matris postponendam esse dicit. 4. nescio an scribendum sit *ὅθεν Βροτέας ποτ'* conl. Paus. 3, 22, 4 *ἐπὶ Κοδδίνου πέτρᾳ* (in Sipylo monte) *Μητρός ἐστι θεῶν ἀρχαιότατον ἁπάντων ἄγαλμα· ποιῆσαι δὲ Μάγνητες αὐτὸ Βροτέαν λέγουσι τὸν Ταντάλου*. 6. fortasse *ὑπονοεῖσθαι τοὔνομα*.

268

τῶν ἑπτὰ νήσων, ἃς δέδειχεν ἡ φύσις
θνητοῖς μεγίστας, Σικελία μέν, ὡς λόγος,
ἔστιν μεγίστη, δευτέρα Σαρδώ, τρίτη
Κύρνος, τετάρτη δ' ἡ Διὸς Κρήτη τροφός,
Εὔβοια πέμπτη στενοφυής, ἕκτη Κύπρος,
Λέσβος δὲ τάξιν ἑβδόμην λαχοῦσ' ἔχει.

Schol. Platonis 392 Bekk. *ἰστέον δὲ ὅτι Ἄλεξις ὁ κωμικός φησι κτλ.* Stephanus apud Constantinum Porphyrog. Them. II 10 et omisso auctoris nomine Eustathius Dionys. 568. 1. *δέδειχεν*] *ἔδειξεν* Eust. 3. *ἔστιν*] *πρώτη* Eust. *μεγίστη*] an *κρατίστη* propter v. 2? 6. *ἑβδόμην*] *ἐσχάτην* Eust.

Schol. Arist. Ach. 112 *Σαρδὼ γὰρ νῆσός ἐστι τῶν ἑπτά, σταδίους ἑξήκοντα Κύρνου διέχουσα.* cf. Strab. 14, 606. Scyl. 12. Aristot. Mund. 7 (Stob. Ecl. phys. 1, 42). Appian. Hist. Rom. praef. 6 p. 6 (Mein.). de poetica huius eclogae indole prudenter iudicavit Meinekius I 378.

269

ἐπὰν ἰδιώτην ἄνδρα μονοσιτοῦντ' ἴδῃς,
ἢ μὴ ποθοῦντ' ᾠδὰς ποιητὴν καὶ μέλη,
τὸν μὲν ἰδιώτην τοῦ βίου τὸν ἥμισυν
ἀπολωλεκέναι νόμιζε, τὸν δὲ τῆς τέχνης
τὴν ἡμίσειαν, ζῶσι δ' ἀμφότεροι μόλις.

Athenaeus 2, 47 c *ὁ δὲ μονοσιτῶν κεῖται παρ' Ἀλέξιδι κτλ.* 2. *ποθοῦντ'*] *ποιοῦντ'* Mein. an *κνοῦντ'*? quo verbo ita saepe utitur Plato. *ποιητὴν*] *ποιητὰς* CD et *optimae fidei libri Levinii* ap. Casaub.

1. *ἰδιώτης* hic opponitur poetae, homo nullius artis studiosus. is si *solus cenat* — hoc enim hic est *μονοσιτεῖν*, quod moneo propter Casaubonum —, i. e. sodalium societatem spernit, non minus stultus est quam poeta qui non dat operam carminibus.

270

τὴν ὄψιν εἴπω τοῦ ποτηρίου γέ σοι
πρώτιστον; ἦν γὰρ στρογγύλον, μικρὸν πάνυ,
παλαιόν, ὦτα συντεθλασμένον σφόδρα,
ἔχον κύκλῳ τὰ γράμματ'. Β. ἆρά γ' ἕνδεκα;
χρυσᾶ; Διὸς σωτῆρος; Α. οὐκ ἄλλου μὲν οὖν.

Athenaeus 11, 784 d. 466 *γραμματικὸν ἔκπωμα· τὸ γράμματα ἔχον ἐγκεχαραγμένα. Ἄλεξις κτλ.* Eustathius 1960, 13 *γραμματικὸν ἔκπωμα, ἤγουν, ὡς Ἄλεξις ἂν εἴποι, τὸ ἔχον κύκλῳ τὰ γράμματα.* 1. *σοι* Schweigh.] *σου.* 4. *τὰ* Eust.] *τε.* *γράμματα* A. *ἆρά* Dindf.] *αρα* A.

ante v. 1 *ἵνα* vel *θέλεις* fuisse consentaneum est. confert Meinekius V 92 titulum Boeckh. C. I. n. 2852, 43 *κέρας ἐπιγεγραμμένον Διὶ σωτῆρι.* 3. miror poetam *ὦτα* sine articulo posuisse. 4. 5 ad singulas interrogationes alter adnuendo respondet. 5. *οὐκ ἄλλου*, Iovis nomen inerat, non alius ullius. — ad *Ἱππέα* Meinekius eclogam refert propter fr. 95. 6.

271

τὰς ἡδονὰς δεῖ συλλέγειν τὸν σώφρονα.
τρεῖς δ' εἰσὶν αἵδε τὴν δύναμιν κεκτημέναι
τὴν ὡς ἀληθῶς συντελοῦσαν τῷ βίῳ,
τὸ πιεῖν, τὸ φαγεῖν, τὸ τῆς Ἀφροδίτης τυγχάνειν.
τὰ δ' ἄλλα προσθήκας ἅπαντα χρὴ καλεῖν.

Plutarchus Mor. 21 d *οἷον τοῦ Ἀλέξιδος κινοῦντος ἐνίους ὅταν λέγῃ κτλ. ὑπομνηστέον ὅτι Σωκράτης τοὐναντίον ἔλεγε.* v. 4. 5 idem Mor. 445 f omisso auctoris nomine. 2. *αἵδε* Herwerd. Anal. crit. 41] *αἵ γε.* 4. *τὸ φαγεῖν τὸ πιεῖν* Hercherus ex 445] *τὸ πιεῖν τὸ φαγεῖν.* 5. *ἅπαντ' ἐγὼ καλῶ* 445.

1. *συλλέγειν* est *diligenter quam plurimas conligere.*

272

καὶ μὴν ἐνύπνιον οἴομαί γ' ἑορακέναι
νικητικόν. Β. λέγ' αὐτό. Α. τὸν νοῦν πρόσεχε δή.
ἐν τῷ σταδίῳ τῶν ἀνταγωνιστῶν μέ τις
ἐδόκει στεφανοῦν γυμνὸς προσελθὼν . . .
στεφάνῳ κυλιστῷ κοκκυμήλων. Β. Ἡράκλεις.
[πεπόνων]

Athenaeus 2, 49 e *Ἄλεξις κτλ.* 1. *ἐνύπνιον* Schweigh.] *ἐν ὕπνοις* C. *ἑορακέναι* Dindf.] *ὡρακέναι. ἑωρακέναι* B. 2. *νικητικόν* C] *νικητήριον.* *προσέχειν* C. 4. *ἐδόκει* L] *ἔδοξε* V. in ex-

itu ὡς ἐμὲ add. Casaub. 5. κυλιστῷ Casaub.] κυλιστῇ. 6. πεπόνων delevit Dobr. Adv. II 297 ut ex fr. 273 intrusum.

273

ἑόρακας ἤδη πώποτ' ἐσκευασμένον
ἤνυστρον ἢ σπλῆν' ὀπτὸν ὠνθυλευμένον,
ἢ κοκκυμήλων σπυρίδα πεπόνων; (νὴ Δία,)
τοιοῦτ' ἔχει τὸ μέτωπον.

Athenaeus 2, 49 f *Ἄλεξις πάλιν κτλ.* Eustathius 211, 15 *καὶ ἐν τῷ ἑώρακας πώποτε κοκκυμήλων σπυρίδα πεπόνων; τοιοῦτον ἔχει τὸ πρόσωπον.* 1. *ἑόρακας* Dindf.] *ἑώρακας.* *ἤδη* inseruit Dobr. *ἐσκευασμένον ἤνυστρον* Dobr.] *ἤνυστρον ἐσκευασμένον.* 2. *ὠνθυλευμένον* idem] *μεμονθυλευμένον.* cf. Phrynich. Epit. 356 ibique Lobeck. 3. *νὴ Δία* add. Dobr. 4. *τοιοῦτ'* Mein.] *τοιοῦτον.* — pugilem dici facie pugnis contusa censet Casaubonus. confert Meinekius adesp. Aristot. Rhet. 3, 11 *ᾠήθητε δ' ἂν αὐτὸν εἶναι συκαμίνων κάλαθον.* idem fr. 272 et 273 ad *Pancratiasten* refert.

274. 275. 276

Λεσβίου δὲ πώματος
οὐκ ἔστιν ἄλλος οἶνος ἡδίων πιεῖν.
. . . .
Θασίοις οἰναρίοις καὶ Λεσβίοις
τῆς ἡμέρας τὸ λοιπὸν ὑποβρέχει μέρος
καὶ νωγαλίζει.
. . . .
ἡδύς γ' ὁ Βρομίου τὴν ἀτέλειαν Λεσβίου
ποιῶν τὸν οἶνον εἰσάγουσιν ἐνθάδε,
ὃς ἂν εἰς ἑτέραν ληφθῇ δ' ἀποστέλλων πόλιν
κἂν κύαθον, ἱερὰν ἐγγράφων τὴν οὐσίαν.

Athenaeus 1, 28e *Λεσβίου — πιεῖν, φησὶν Ἄλεξις. Θασίοις — νωγαλίζει. ὁ αὐτός· ἡδύς κτλ.* idem 2, 47 d *νωγαλεύματα ἐκάλουν τὰ ἡδέα βρώματα ... Ἄλεξις Θασίοις — νωγαλίζει.* 1. *δὲ πώματος* Porson.] *πόματος.* 3. *οἰναρίοις καὶ Λεσβίοις* Pors.] *καὶ Λεσβίοις οἰναρίοις.* 6. *ἡδύς γ'* Pors.] *ἡδὺς.* *Βρομίου* K.] *Βρόμιος.* 8. *δ'* (quod post *ὃς* habebant VL) transposuit Pors. 9. *κύαθον* L] *κύσθον* V. *ἐγγράφων* L] *ἐγγράφω* BCD.

commode fragmentum alterum ante primum poni et cum hoc coniungi potest. 4. '*ὑποβρέχειν ἡμέραν οἴνῳ* dicitur qui diem compotationibus transigit.' Mein. 5. laudatur nescio quis qui legem tulerat ut eis qui vinum Lesbium in Atticam inportarent

inmunitas daretur. coniungenda sunt verba hunc in modum: *ἡδύς γ' ὁ ποιῶν τὴν ἀτέλειαν Βρομίου Λεσβίου εἰσάγουσι τὸν οἶνον ἐνθάδε.* pro *εἰσάγουσιν* fortasse *τοῖς ἄγουσιν.* ita non solum comici interdum, sed etiam Plato. Protag. 313 d. Leg. 8, 847 c. Sophist. 224 a. *Βρομίου Λεσβίου*, ut *ποδαπὸς ὁ Βρόμιος* 230. cf. *Μάρων* Cratin. 135. Eur. Cycl. 412.

277

ὡς ἔστι κατακεῖσθαι πρὸ δείπνου συμφορά·
οὔτε γὰρ ὕπνος δήπουθεν οὐδέν' ἂν λάβοι,
οὔθ' ἂν λέγῃ τις οὐδαμῶς μάθοιμεν ἄν·
ὁ νοῦς γάρ ἐστι τῆς τραπέζης πλησίον.

Athenaeus 1, 23 c *κατακεῖσθαι δὲ λέγεται καὶ κατακεκλίσθαι, ὡς ἐν Συμποσίοις Ξενοφῶν καὶ Πλάτων. Ἄλεξις κτλ.* 1. *ὅση 'στὶ* G. A. Hirschig. Ann. crit. 16. at quis sciat quid praecesserit? 3. *οὔθ' ἂν* Iacobs. Add. Ath. 14] *οὐδ' ἄν.*

278

οὐδέν γ' ἔοικ' ἄνθρωπος οἴνῳ τὴν φύσιν·
ὁ μὲν ἀπογηράσκων ἀηδὴς γίνεται,
οἶνον δὲ τὸν παλαιότατον σπουδάζομεν·
B. ὁ μὲν δάκνει γάρ, ὁ δ' ἱλαροὺς ἡμᾶς ποιεῖ.

Athenaeus 2, 36 f *ἀλλαχοῦ δὲ τοὐναντίον* (fr. 45) *φησὶν Ἄλεξις κτλ.* Eustathius 1449, 23 *κεῖται δὲ παρ' αὐτῷ* (*Ἀθηναίῳ*) *καὶ Ἀλέξιδος τὸ κτλ.* 1. *γ'* add. VL. magis placet *οὐδὲν ἄρ' ἔοικ'*. 2. *ὁ μὲν γὰρ* libri. *ὁ μὲν γὰρ ἀπογηρὰς* Elmsl. Edinb. Rev. V 187. *ἀπὸ γήρως* Bothius. *ὁ γὰρ ἀπογηράσκων* Pors. Arist. Nub. 893 p. 34. *ὁ μὲν ἀπογηράσκων* Mein. in Ath. *ὁ μέν γ' ἀπογηράσκων* K. 4. *B.* add. K.

279

πίννας, κάραβον,
βολβούς, κοχλίας, κήρυκας, ᾠά, ἀκροκώλια,
τοσαῦτα· τούτων ἄν τίς εὕροι φάρμακα
ἐρῶντι ἑταίρας ἕτερα χρησιμώτερα;

Athenaeus 2, 63 e *Ἄλεξις ἐμφανίζων τὴν τῶν βολβῶν πρὸς τὰ ἀφροδίσια δύναμιν φησί κτλ.* 2. *ᾠὰ* libri. 3. *τοιαῦτα* Mein. ed. mai. *ἄν τις* Coraes. *τουτωνὶ τίς ἂν* Mein. Anal. Ath. 33 (ed. min. XVIII). *τούτων τίς ἂν ἀνεύροι* Herwerd. Obs. crit. 80. *εὕρῃ* B et C corr. 4. *ἐρῶν* et *χἄτερα* Iacobs. Anthol. VIII 234. scribendum videtur *τοιαῦτα· τούτων ἄν τις εὕροι φ.* | *ἐρῶντι γραὸς* (vel *γραίας*, cf. Arist. Thesm. 1024) *ἕτ. χρ.*; nam *meretricem* pul-

chram amanti talibus adiumentis non opus est. ad *Pamphilam* referebat Hemsterhusius. cf. fr. 170.

280

ὦ παῖ, μέγιστος ἔρανός ἐστί μοι τὸ σὲ
θρέψαι κατὰ τρόπον· ὃν γὰρ αὐτὸς ἀπέλαβον
παρὰ τοῦ πατρός, δεῖ τοῦτον ἀποδοῦναί με σοί.

Stobaei Floril. append. 2, 13, 11 *Ἀλέξιδος*. 2. *παρέλαβον* K. nam *hereditate accipere* est *παραλαμβάνειν*. — *ἔρανος* tropice, ut Lycurg. Leocr. 143 et Arist. Lys. 653. ceterum cf. fr. 304.

281

τῶν γὰρ ἀγαθῶν τὸν πλοῦτον ὕστατον τίθει·
ἀβεβαιότατον γάρ ἐστιν ὧν κεκτήμεθα.
τὰ δ' ἄλλ' ἐπιεικῶς τοῖς ἔχουσι παραμένει.

Stobaeus Floril. 95, 8 *Ἀλέξιδος* A.

282

ἄτοπόν γε τὸν μὲν οἶνον εὐδοκιμεῖν σφόδρα
παρὰ ταῖς ἑταίραις τὸν παλαιόν, ἄνδρα δὲ
μὴ τὸν παλαιόν, ἀλλὰ τὸν νεώτερον.

Athenaeus 1, 25 f *Εὔβουλος δέ φησιν κτλ. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ Ἄλεξις σχεδὸν ἀπαραλλάκτως, τοῦ σφόδρα μόνου κειμένου ἀντὶ τοῦ ἀεί.* Eustathius 1422, 48. cf. Eubul. 124.

283. 284

οὐδεὶς φιλοπότης ἐστὶν ἄνθρωπος κακός·
ὁ γὰρ διμάτωρ Βρόμιος οὐ χαίρει συνὼν
ἀνδράσι πονηροῖς οὐδ' ἀπαιδεύτῳ βίῳ.

Athenaeus 2, 39 b *οὐδεὶς — βίῳ, φησὶν Ἄλεξις. καὶ ὅτι οἶνος φιλολόγους πάντας ποιεῖ τοὺς πλεῖον πίνοντας αὐτόν.* 1. *ἐστὶν ἄνθρωπος* Casaub.] *ἄνθρωπός ἐστι.* alterum fragmentum variis modis constitui potest.

285

κοτύλας τέτταρας
ἀναγκάσας μεστὰς ἔμ' αὐτίτου σπάσαι
ὄξους Δεκελεικοῦ δι' ἀγορᾶς μέσης ἄγεις.

Athenaeus 2, 67 e *ἐθαυμάζετο δὲ καὶ τὸ Δεκελικὸν ὄξος. Ἄλεξις*

κτλ. 1. κοτύλας τέτταρας Brunck.] τέτταρας κοτύλας. 2. μεστὰς ἔμ' Brunck.] με μεστάς. αὐτίτου K. Mus. Rhen. XXX 401] αὐτοῦ. 3. δεκελεικοῦ VL] δεκελικοῦ BCD. ἄγεις] ἄγειν C.
pro αὐτίτου οἴνου. παρ' ὑπόνοιαν dixit ὄξους A., nam vinum Decelense pro deterrimo aceto erat. — cf. Teleclid. 9. Polyzel. 1. Poll. 6, 18 αὐτίτης δὲ οἶνος ὁ ἐπιχώριος. Bekker. Anecd. 464, 30 αὐτίτην· τὸν αὐθιγενῆ οἶνον.

286

ἐχθὲς ὑπέπινες, εἶτα νυνὶ κραιπαλᾷς.
κατανύστασον· παύσει γάρ. εἶτά σοι δότω
ῥάφανόν τις ἑφθήν.

Athenaeus 1, 34d Ἄλεξις κτλ. 2. παύσει Dindf.] παύσῃ. 3. ἑφθήν L] εὐθύν V. — cf. Nicochar. 15. Anaxandr. 58. Eubul. 127.

287

οὐκ ἔσθ' ὅπως ἔχουσιν αἱ τύχαι φρένας·
οὐδεὶς γὰρ ἂν τοιοῦτος ἠτύχει ποτέ.

Stobaeus Floril. 107, 4 Ἀλέξιδος A. Arsenius Ion. 102. 2. ἂν om. Voss. τοιοῦτος, *talis* qualis is erat de quo loquitur qui haec dicit.

288

κἂν εὐτυχῇ τις, ὡς ἔοικε, προσδοκᾶν
ἀεί τι δεῖ, καὶ μή τι πιστεύειν τύχῃ.

Stobaeus Floril. 105, 27 Ἀλέξιδος A. Arsenius Ion. 102. δεῖ] δὴ A.

289

οὐκ ἔστι παιδαγωγὸς ἀνθρώποις ἄρα
ἔρωτος οὐδεὶς ἄλλος ἐπιμελέστερος.

Stobaeus Floril. 63, 13 Ἀλέξιδος A. Arsenius Ion. 101. coniuncti sunt apud Stobaeum cum his duobus versibus quinque alii, quos Menandri esse (fr. 227 Mein.) Tyrwhittus ap. Gaisf. docuit. — 2. ἄλλος] μᾶλλον A. Nauck. Philol. VI 419.

290

οἶνος ξενικὸς παρῆν· ὁ γὰρ Κορίνθιος
βασανισμός ἐστι.

Athenaeus 1, 30f Κορινθίου οἴνου Ἄλεξις μνημονεύει ὡς σκληροῦ κτλ. Eustathius 953, 33 παράγεται οὖν Ἄλεξις γράφων οὕτω κτλ. nescio quomodo Meinekius ex his verbis scaenam fuisse Corinthi conligat. nempe de re aliqua Corinthi facta narrabatur.

itu ὡς ἐμὲ add. Casaub. 5. κυλιστῷ Casaub.] κυλιστῇ. 6. πεπόνων delevit Dobr. Adv. II 297 ut ex fr. 273 intrusum.

273

ἑόρακας ἤδη πώποτ' ἐσκευασμένον
ἤνυστρον ἢ σπλῆν' ὀπτὸν ὠνθυλευμένον,
ἢ κοκκυμήλων σπυρίδα πεπόνων; (νὴ Δία,)
τοιοῦτ' ἔχει τὸ μέτωπον.

Athenaeus 2, 49 f Ἄλεξις πάλιν κτλ. Eustathius 211, 15 καὶ ἐν τῷ ἑώρακας πώποτε κοκκυμήλων σπυρίδα πεπόνων; τοιοῦτον ἔχει τὸ πρόσωπον. 1. ἑόρακας Dindf.] ἑώρακας. ἤδη inseruit Dobr. ἐσκευασμένον ἤνυστρον Dobr.] ἤνυστρον ἐσκευασμένον. 2. ὠνθυλευμένον idem] μεμονθυλευμένον. cf. Phrynich. Epit. 356 ibique Lobeck. 3. νὴ Δία add. Dobr. 4. τοιοῦτ' Mein.] τοιοῦτον. — pugilem dici facie pugnis contusa censet Casaubonus. confert Meinekius adesp. Aristot. Rhet. 3, 11 ᾠήθητε δ' ἂν αὐτὸν εἶναι συκαμίνων κάλαθον. idem fr. 272 et 273 ad *Pancratiasten* refert.

274. 275. 276

Λεσβίου δὲ πώματος
οὐκ ἔστιν ἄλλος οἶνος ἡδίων πιεῖν.
. . . .
Θασίοις οἰναρίοις καὶ Λεσβίοις
τῆς ἡμέρας τὸ λοιπὸν ὑποβρέχει μέρος
καὶ νωγαλίζει.
. . . .
ἡδύς γ' ὁ Βρομίου τὴν ἀτέλειαν Λεσβίου
ποιῶν τὸν οἶνον εἰσάγουσιν ἐνθάδε,
ὃς ἂν εἰς ἑτέραν ληφθῇ δ' ἀποστέλλων πόλιν
κἂν κύαθον, ἱερὰν ἐγγράφων τὴν οὐσίαν.

Athenaeus 1, 28 e Λεσβίου — πιεῖν, φησὶν Ἄλεξις. Θασίοις — νωγαλίζει. ὁ αὐτός· ἡδύς κτλ. idem 2, 47 d νωγαλεύματα ἐκάλουν τὰ ἡδέα βρώματα . . . Ἄλεξις Θασίοις — νωγαλίζει. 1. δὲ πώματος Porson.] πόματος. 3. οἰναρίοις καὶ Λεσβίοις Pors.] καὶ Λεσβίοις οἰναρίοις. 6. ἡδύς γ' Pors.] ἡδύς. Βρομίου K.] Βρόμιος. 8. δ' (quod post ὃς habebant VL) transposuit Pors. 9. κύαθον L] κύσθον V. ἐγγράφων L] ἐγγράφω BCD.

commode fragmentum alterum ante primum poni et cum hoc coniungi potest. 4. 'ὑποβρέχειν ἡμέραν οἴνῳ dicitur qui diem compotationibus transigit.' Mein. 5. laudatur nescio quis qui legem tulerat ut eis qui vinum Lesbium in Atticam inportarent

inmunitas daretur. coniungenda sunt verba hunc in modum: ἡδύς γ' ὁ ποιῶν τὴν ἀτέλειαν Βρομίου Λεσβίου εἰσάγουσι τὸν οἶνον ἐνθάδε. pro εἰσάγουσιν fortasse τοῖς ἄγουσιν. ita non solum comici interdum, sed etiam Plato. Protag. 313 d. Leg. 8, 847 c. Sophist. 224 a. Βρομίου Λεσβίου, ut ποδαπὸς ὁ Βρόμιος 230. cf. Μάρων Cratin. 135. Eur. Cycl. 412.

277

ὡς ἔστι κατακεῖσθαι πρὸ δείπνου συμφορά·
οὔτε γὰρ ὕπνος δήπουθεν οὐδέν' ἂν λάβοι,
οὔθ' ἂν λέγῃ τις οὐδαμῶς μάθοιμεν ἄν·
ὁ νοῦς γάρ ἐστι τῆς τραπέζης πλησίον.

Athenaeus 1, 23 c κατακεῖσθαι δὲ λέγεται καὶ κατακεκλίσθαι, ὡς ἐν Συμποσίοις Ξενοφῶν καὶ Πλάτων. Ἄλεξις κτλ. 1. ὅση 'στὶ G. A. Hirschig. Ann. crit. 16. at quis sciat quid praecesserit? 3. οὔθ' ἂν Iacobs. Add. Ath. 14] οὐδ' ἄν.

278

οὐδέν γ' ἔοικ' ἄνθρωπος οἴνῳ τὴν φύσιν·
ὁ μὲν ἀπογηράσκων ἀηδὴς γίνεται,
οἶνον δὲ τὸν παλαιότατον σπουδάζομεν·
B. ὁ μὲν δάκνει γάρ, ὁ δ' ἱλαροὺς ἡμᾶς ποιεῖ.

Athenaeus 2, 36 f ἀλλαχοῦ δὲ τοὐναντίον (fr. 45) φησὶν Ἄλεξις κτλ. Eustathius 1449, 23 κεῖται δὲ παρ' αὐτῷ (Ἀθηναίῳ) καὶ Ἀλέξιδος τὸ κτλ. 1. γ' add. VL. magis placet οὐδὲν ἄρ' ἔοικ'. 2. ὁ μὲν γὰρ libri. ὁ μὲν γὰρ ἀπογηρὰς Elmsl. Edinb. Rev. V 187. ἀπὸ γήρως Bothius. ὁ γὰρ ἀπογηράσκων Pors. Arist. Nub. 893 p. 34. ὁ μὲν ἀπογηράσκων Mein. in Ath. ὁ μέν γ' ἀπογηράσκων K. 4. *B.* add. K.

279

πίννας, κάραβον,
βολβούς, κοχλίας, κήρυκας, ᾠά, ἀκροκώλια,
τοσαῦτα· τούτων ἄν τίς εὕροι φάρμακα
ἐρῶντι ἑταίρας ἕτερα χρησιμώτερα;

Athenaeus 2, 63 e Ἄλεξις ἐμφανίζων τὴν τῶν βολβῶν πρὸς τὰ ἀφροδίσια δύναμιν φησί κτλ. 2. ᾠὰ libri. 3. τοιαῦτα Mein. ed. mai. ἄν τις Coraes. τουτωνὶ τίς ἂν Mein. Anal. Ath. 33 (ed. min. XVIII). τούτων τίς ἂν ἀνεύροι Herwerd. Obs. crit. 80. εὕρῃ B et C corr. 4. ἐρῶν et χἄτερα Iacobs. Anthol. VIII 234. scribendum videtur τοιαῦτα· τούτων ἄν τις εὕροι φ. | ἐρῶντι γραὸς (vel γραίας, cf. Arist. Thesm. 1024) ἕτ. χρ.; nam *meretricem* pul-

chram amanti talibus adiumentis non opus est. ad *Pamphilam* referebat Hemsterhusius. cf. fr. 170.

280

ὦ παῖ, μέγιστος ἐρανός ἐστί μοι τὸ σὲ
θρέψαι κατὰ τρόπον· ὃν γὰρ αὐτὸς ἀπέλαβον
παρὰ τοῦ πατρός, δεῖ τοῦτον ἀποδοῦναί με σοί.

Stobaei Floril. append. 2, 13, 11 *Ἀλέξιδος*. 2. *παρέλαβον* K. nam *hereditate accipere* est *παραλαμβάνειν*. — *ἔρανος* tropice, ut Lycurg. Leocr. 143 et Arist. Lys. 653. ceterum cf. fr. 304.

281

τῶν γὰρ ἀγαθῶν τὸν πλοῦτον ὕστατον τίθει·
ἀβεβαιότατον γάρ ἐστιν ὧν κεκτήμεθα.
τὰ δ' ἄλλ' ἐπιεικῶς τοῖς ἔχουσι παραμένει.

Stobaeus Floril. 95, 8 *Ἀλέξιδος* A.

282

ἄτοπόν γε τὸν μὲν οἶνον εὐδοκιμεῖν σφόδρα
παρὰ ταῖς ἑταίραις τὸν παλαιόν, ἄνδρα δὲ
μὴ τὸν παλαιόν, ἀλλὰ τὸν νεώτερον.

Athenaeus 1, 25 f *Εὔβουλος δέ φησιν κτλ. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ Ἄλεξις σχεδὸν ἀπαραλλάκτως, τοῦ σφόδρα μόνου κειμένου ἀντὶ τοῦ ἀεί.* Eustathius 1422, 48. cf. Eubul. 124.

283. 284

οὐδεὶς φιλοπότης ἐστὶν ἄνθρωπος κακός·
ὁ γὰρ διμάτωρ Βρόμιος οὐ χαίρει συνὼν
ἀνδράσι πονηροῖς οὐδ' ἀπαιδεύτῳ βίῳ.

Athenaeus 2, 39 b *οὐδεὶς — βίῳ, φησὶν Ἄλεξις. καὶ ὅτι οἶνος φιλολόγους πάντας ποιεῖ τοὺς πλεῖον πίνοντας αὐτόν.* 1. *ἐστὶν ἄνθρωπος* Casaub.] *ἄνθρωπός ἐστι.* alterum fragmentum variis modis constitui potest.

285

κοτύλας τέτταρας
ἀναγκάσας μεστὰς ἕμ' αὐτίτου σπάσαι
ὄξους Δεκελεικοῦ δι' ἀγορᾶς μέσης ἄγεις.

Athenaeus 2, 67 e *ἐθαυμάζετο δὲ καὶ τὸ Δεκελικὸν ὄξος. Ἄλεξις*

κτλ. 1. κοτύλας τέτταρας Brunck.] τέτταρας κοτύλας. 2. μεστὰς ἔμ' Brunck.] με μεστάς. αὐτίτου K. Mus. Rhen. XXX 401] αὐτοῦ. 3. δεκελεικοῦ VL] δεκελικοῦ BCD. ἄγεις] ἄγειν C.

pro αὐτίτου οἴνου. παρ' ὑπόνοιαν dixit ὄξους Δ., nam vinum Decelense pro deterrimo aceto erat. — cf. Teleclid. 9. Polyzel. 1. Poll. 6, 18 αὐτίτης δὲ οἶνος ὁ ἐπιχώριος. Bekker. Anecd. 464, 30 αὐτίτην· τὸν αὐθιγενῆ οἶνον.

286

ἐχθὲς ὑπέπινες, εἶτα νυνὶ κραιπαλᾷς.
κατανύστασον· παύσει γάρ. εἶτά σοι δότω
ῥάφανόν τις ἑφθήν.

Athenaeus 1, 34d Ἄλεξις κτλ. 2. παύσει Dindf.] παύσῃ. 3. ἑφθήν L] εὐθύν V. — cf. Nicochar. 15. Anaxandr. 58. Eubul. 127.

287

οὐκ ἔσθ' ὅπως ἔχουσιν αἱ τύχαι φρένας·
οὐδεὶς γὰρ ἂν τοιοῦτος ἠτύχει ποτέ.

Stobaeus Floril. 107, 4 Ἀλέξιδος A. Arsenius Ion. 102. 2. ἂν om. Voss. τοιοῦτος, *talis* qualis is erat de quo loquitur qui haec dicit.

288

κἂν εὐτυχῇ τις, ὡς ἔοικε, προσδοκᾶν
ἀεί τι δεῖ, καὶ μή τι πιστεύειν τύχῃ.

Stobaeus Floril. 105, 27 Ἀλέξιδος A. Arsenius Ion. 102. δεῖ] δὴ A.

289

οὐκ ἔστι παιδαγωγὸς ἀνθρώποις ἄρα
ἔρωτος οὐδεὶς ἄλλος ἐπιμελέστερος.

Stobaeus Floril. 63, 13 Ἀλέξιδος A. Arsenius Ion. 101. coniuncti sunt apud Stobaeum cum his duobus versibus quinque alii, quos Menandri esse (fr. 227 Mein.) Tyrwhittus ap. Gaisf. docuit. — 2. ἄλλος] μᾶλλον A. Nauck. Philol. VI 419.

290

οἶνος ξενικὸς παρῆν· ὁ γὰρ Κορίνθιος
βασανισμός ἐστι.

Athenaeus 1, 30f Κορινθίου οἴνου Ἄλεξις μνημονεύει ὡς σκληροῦ κτλ. Eustathius 953, 33 παράγεται οὖν Ἄλεξις γράφων οὕτω κτλ. nescio quomodo Meinekius ex his verbis scaenam fuisse Corinthi conligat. nempe de re aliqua Corinthi facta narrabatur.

291

φιλοτησίαν σοι τήνδ' ἐγὼ
ἰδίᾳ τε καὶ κοινῇ κύλικα προπίομαι.

Athenaeus 11, 502 b *φιλοτησία κύλιξ τις, ἣν κατὰ φιλίαν προὔπινον . . . Ἄλεξις κτλ.* Suidas *φιλοτησία· φιλοφρονούμενοι ἀλλήλους ἐπεδίδοσαν οἴνου κύλικα, ἣν φιλοτησίαν ἐκάλουν. ὡς . . καὶ Ἄλεξις.* Photius et Harpocration. p. 181, cod. D *φιλοτησία· ἡ κύλιξ ἣν κατὰ φιλίαν τοῖς φίλοις προὔπινον φιλοτησία ἐκαλεῖτο, ὡς . . καὶ Ἄλεξις.* quae tamen etiam ad fr. 58 vel 198 pertinere possunt. — 2. *κύλικα* Iacobs.] *τὴν κύλικα.* *προπίομαι* Schweigh.] *προπίνομεν.*

292

τῶν μετρίων αἱ μείζονες
λῦπαι ποιοῦσι τοῦ φρονεῖν μετάστασιν.

Stobaeus Floril. 99, 28 *Ἀλέξιδος* A. Arsenius Ion. 102. maerore qui modum superet insaniam gigni dicit.

293

μετὰ ταῦτ' ἀναπεσεῖν
ἐκέλευον αὐτὴν παρ' ἐμέ.

Athenaeus 1, 23 e *Ἄλεξις κτλ.* *ἀναπεσεῖν* est *accumbere*. cf. ibid. 23 d.

294

ἀφ' ὧν γένοιτ' ἂν συντόμως
ἀριστόδειπνον.

Athenaeus 2, 47 e *ἀριστόδειπνον εἶπεν Ἄλεξις κτλ.* 1. '*σύντομον* videtur esse in C.' Schweigh. Hesych. *ἀριστόδειπνον· ὅταν τὸ ἄριστον τῷ δείπνῳ συνάψωσιν.*

295

φεῦγ' ἡδονὴν φέρουσαν ὕστερον βλάβην.

Stobaeus Floril. 6, 24 *Ἀλέξιδος* A. cf. Menand. monost. 532.

296

λύπη μανίας κοινωνίαν ἔχει τινά.

Stobaeus Floril. 99, 9 *Ἀλέξιδος* A. cf. Antiphan. 295.

297

ὦ δέσποθ', ὑγίαιν'. ὡς χρόνιος ἐλήλυθας.

Lucianus Pro lapsu in salutando 6 *πολὺ δ' ἂν καὶ ἐν τῇ τρα-*

γῳδίᾳ καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ εὕροις τὸ ὑγιαίνειν πρῶτον εὐθὺς λεγόμενον... Ἄλεξις κτλ.

298

τὸ παναρμόνιον τὸ καινὸν ἔντεινον τεχνῶν.

Photius 388, 26 παναρμόνιον· ὄργανον μουσικόν. Ἄλεξις· ἐν ᾧ τὸ παναρμόνιον κτλ. παραρμόνιον cod. τεχνῶν] Τέχνων Mein. coni. Athen. 8, 344 c. τέκνον M. Schmidt De dithyr. 260. pro ἐν ᾧ cum Meinekio aut ἐν τῷ aut Λίνῳ scribendum.

299

πολὺν πιὼν Εὐβοϊκὸν οἶνον

Athenaeus 1, 30 f Κορινθίου οἴνου Ἄλεξις μνημονεύει... καὶ Εὐβοϊκοῦ δέ κτλ. πιὼν] ποιῶν CD.

300

Athenaeus 1, 18 c ηὔξηται δὲ καὶ ἡ τῶν ὀψοποιῶν περιεργία καὶ ἡ τῶν μυρεψῶν, ὥστ' οὐδ' ἂν κολυμβᾶν εἰς κολυμβήθραν μύρου ἀρκεῖσθαί τις ἂν δύναιτο, φησὶν Ἄλεξις. Eustathius 1842, 20 καθά φησιν ὁ κωμικὸς Ἄλεξις κτλ. κολυμβῶν Dobr. Adv. II 94. οὐδ' ἂν κολυμβῶν εἰς κολ. μ. | δύναιτ' ἂν ἀρκεῖσθαι Mein., ubi in fine addendum erat τις.

301

οὐ μεθύω τὴν φρόνησιν, ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον μόνον,
τὸ διορίζεσθαι βεβαίως τῷ στόματι τὰ γράμματα.

Athenaeus 2, 40 c φησὶν Ἄλεξις. 1. οὐδὲ μεθύω Schweigh. οὐχὶ μεθύω Dindf. τοσοῦτον Casaub.

302

οὐκ ἔστ' ἀναισχυντότερον οὐδὲν θηρίον
εἰσορᾶν γυναικός· ἀπ' ἐμαυτῆς ἐγὼ τεκμαίρομαι.

Stobaeus Floril. 73, 39 Ἀλέξιδος A. 2. εἰσορᾶν A Voss. perperam omisit Gaisford.

303

[Plutarchus] De nobilit. 618 a τί οὖν Ἀλέξιδος ἀναιδέστερον, ὃς τῆς στρατηγίας τὴν γεωργίαν προτιμῶν οὐκ ἐν νῷ εἶχεν ὅσον τοῦ τῶν κεκτημένων τὸ δουλωτικὸν πρᾶγμα διαφερόμενον τυγχάνει. videntur fuisse tetr. troch. τῆς στρατηγίας | τὴν γεωργίαν προτιμῶ.

304

Vitruvius 6 praef. 3 *Alexis Athenienses ait ideo oportere laudari, quod omnium Graecorum leges cogunt parentes ali a liberis, Atheniensium non omnes, nisi eos qui liberos artibus erudiissent.* cum fr. 280 aliquo modo coniunctum fuisse censet Meinekius.

305

ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ Σάγρᾳ

ταύτης μέμνηται . . . Ἄλεξις. Zenob. 2, 17. cf. Cratin. 442.

306

διηπειλεῖτό σοι

Bekker. Anecd. 82, 25 *ἀπειλοῦμαι· ἀντὶ τοῦ ἀπειλῶ. Ἄλεξις κτλ. contendebat, altercabatur tecum minis.* fallitur Antatticista. *ἀπειλεῖν διαπειλεῖσθαι* ut *ἀκοντίζειν διακοντίζεσθαι, βοᾶν διαβοᾶσθαι, κελεύειν διακελεύεσθαι, τοξεύειν διατοξεύεσθαι* cet. Cobet. N. l. 625 sq. Aeschin. 1, 43 *διαπειλησαμένων δὲ τοῦ Μισγόλα καὶ τοῦ Φαίδρου τοῖς ξένοις.* 2, 136 *διηπειλοῦντο* (sic Cob. pro *διηπείλουν*) *τοῖς Θηβαίων πρέσβεσιν.*

307

καύσιμα ξύλα

Ἄλεξις. Bekker. Anecd. 105, 4.

308

νάρδον Βαβυλωνιακήν

ὡς Ἄλεξις. Pollux 6, 104.

309

τίνι σπεύδεις

ἀντὶ τοῦ τίνι σπουδάζεις· οὕτως καὶ Ἄλεξις. Photius 530, 9 et Suidas *σπουδάζω.*

310

φορμὶς ἰσχάδων

παρ' Ἀλέξιδι. Cramer. Anecd. Ox. I 225, 5.

311

(τὴν) βαρυφωνίαν

παρ' Ἀλέξιδι. Pollux 2, 112.

312

γηροβοσκεῖα

Ἄλεξις (εἶπε). Pollux 2, 14. ut *τροφεῖα, πρωτεῖα* al.

313

δακρυρροοῦντα

Ἄλεξις. Pollux 2, 64. haud raro apud Sophoclem et Euripidem.

314

διαπεπαρθενευκότα

Ἄλεξις. Pollux 3, 42. cf. Diocl. 16. Antiphan. 75.

315

ἐπιλήσμη

Ἄλεξις. Schol. Arist. Nub. 790. Suidas ἐπιλησμότατον. cf. Cratin. 410.

316

εὐοψωνίαν

Ἄλεξις εἶπεν. Pollux 6, 38. cf. quae ad fr. 38 adnotantur. utique Alexidis est.

317

εὐφύεια

(pro εὐφυΐα) εὕρηται παρὰ Ἀλέξιδι. Etymol. m. 462, 22.

318

ἰάτριαν

Ἄλεξις. Eustathius 859, 51.

319

(τῷ) καμμύειν

Ἄλεξις κέχρηται . . ἠμελημένως ἐσχάτως. Phrynichus Epit. 339. (pro καταμύειν, *connivere*). cf. quae adnotavit Lobeckius.

320

κεραμοπωλεῖν

τὸ ῥῆμα Ἄλεξις. Pollux 7, 161.

321

λευκόπυγον

Ἄλεξις ὁ κωμικὸς ἔφη τὸν ἄνανδρον. Eustathius 863, 29. λευκόπρωκτος Call. 11. opp. μελάμπυγος, δασύπρωκτος.

322

Νήστης

Σικελικὴ θεός. Ἄλεξις. Photius. cum Meinekio scribendum est Νῆστις. scilicet significatur Empedoclea Νῆστις, i. e. ὕδωρ.

323

ὀξυχειρία

παρ' Ἀλέξιδι. Pollux 2, 149.

324

οὐλόκομος

εἴρηται παρ' Ἀλέξιδι. Pollux 2, 23. Photius *οὐλοκόμος· Ἄλεξις.* cf. Pherecr. 223.

325

παλαιστρικός

Ἄλεξιν φασὶν εἰρηκέναι· ὁ δὲ ἀρχαῖος παλαιστικὸν λέγει. Phrynich. Ecl. 242, ubi cf. Lobeck. Thom. M. 290, 5 *παλαιστρικός Ἄλεξις εἶπε· σὺ δὲ παλαιστικός.*

326

πατριώτης

Ἄλεξις. Bekker. Anecd. 113, 20. quod ideo adnotavit, quia Archippus *συμπατριώτης* dixerat. Lobeck. Phryn. 172.

327

πίσον

τὸ ὄσπριον. Ἄλεξις. Photius. dicebant enim alii *πίσος* (*πισός*). Aristoph. fr. 22. Eupol. 301.

328

ποικιλεύς

Pollux 7, 35 *ὁ δὲ ποικιλτὴς ὠνόμασται παρὰ Ἀλέξιδος ποικιλεύς.*

329

πτερνίδα

Pollux 4, 182 (*ἐργαλεῖον ἰατρῶν*) *καὶ λεκάνη, ἧς τὸν πυθμένα Ἄλεξις πτερνίδα καλεῖ.* et 2, 197 *πτερνίδες ἐν τῇ μέσῃ κωμῳδίᾳ καλοῦνται οἱ πυθμένες τῶν ἰατρικῶν λεκανίδων.* Hesych. *πτερνίς· τὰ πυθμένια τῶν ἰατρικῶν λεκανίδων, ἃ μέχρι νῦν προσδέουσιν ἀλυσειδίοις μακροῖς ἐν τοῖς ἰατρείοις.* cf. Phot. *πτερνίδες* et Eustath. 870, 29.

330

Pollux 7, 113 *πρίων, πρίστης, ἡ καλουμένη ῥίνη. καὶ ῥίνη δὲ ὑπὸ Ξενοφῶντος εἴρηται. ἐν δὲ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ καὶ τὰ Ἀλέξιδος ἂν θείης.* verba Alexidis exciderunt.

331

Σκυθαίνας

Σκυθίδας. Ἄλεξις. Photius. Arist. Lys. 184 contulit Meinekius.

332

στόλον

τὰ πλοῖα. Ἄλεξις. Photius.

333

ὑπόμακρον

τὸ ὑπόμηκες. Ἄλεξις. Bekker. Anecd. 115, 14.

334

φιλαδελφία καὶ φιλεταιρία

Ἄλεξις. Bekker. Anecd. 115, 26. cod. φιλαιτερία.

335

φιλεριστήν

Ἄλεξις εἶπε. Pollux 6, 168.

336

φιλοθεωρόν

Ἄλεξις εἶπε (τὸν φιλοθεάμονα). Pollux 6, 168.

337

χαλκίζειν

ἀντὶ τοῦ χαλκῷ κυβεύειν. Ἄλεξις. Bekker. Anecd. 116, 10. Pollux 7, 206 κυβείας δὲ εἴδη ... χαλκίζειν καὶ χαλκισμός. Hesych. χαλκίνδα· τὸ εἰς χαλκὸν κυβεύειν. alia ludi genera sunt quae Pollux 7, 105 et 9, 118 χαλκίζειν et χαλκισμόν dicit.

338

ψυχικός

.. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἀνδρειόθυμον. οὕτως Ἄλεξις. Photius et Suidas ψυχικός.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ

339

οὐκ ἔστιν οὔτε τεῖχος οὔτε χρήματα,
οὐδ' ἄλλο δυσφύλακτον οὐδὲν ὡς γυνή.

Stobaeus Floril. 73, 42 Ἀλέξιδος A. eadem Stobaeus Floril. 74, 13 ex Euripidis Danae excerpsit (fr. 322 N.). fortasse Alexis in parodia eisdem versibus usus erat.

340

ψυχὴν ἔχειν δεῖ πλουσίαν· τὰ δὲ χρήματα
ταῦτ' ἐστὶν ὄψις, παραπέτασμα τοῦ βίου.

Stobaeus Floril. 93, 1 Ἀλέξιδος, οἱ δὲ Μενάνδρου A. cf. Antiphan. 327.

341

οὐκ ἔστιν οὐδὲν βαρύτερον τῶν φορτίων
ὄντως γυναικὸς προῖκα πολλὴν φερομένης.

Ἀλέξιδος. Apostol. (Arsen.) 13, 39 t. at cf. Antiphan. 329.

342

οὑτοσὶ δέ σοι
τοῦ λευκοτάτου πάντων ἐλαίου Σαμιακοῦ
ἔστιν μετρητής.

Athenaeus 2, 66 f Σαμιακοῦ ἐλαίου μνημονεύει Ἀντιφάνης ἢ Ἄλεξις κτλ. cf. Antiphan. 331.

343

οὐκ ἀνδρῶν ὅρκοι πίστεις, ἀλλ' ὅρκων ἀνήρ.

Ἄλεξις. Apostol. (Arsen.) 13, 21 a. at Αἰσχύλου (fr. 385 N.) Stob. Floril. 27, 2. scr. ἀνδρὸς — πίστις.

344

Athenaeus 15, 700 e [ξυλολυχνοῦ]χον. οὗ μνημ[ονεύει Ἄλεξις] ἐν Εἰσοικιζ[ομένῳ οὕτως·] ὁ δὲ ξυλο[λυχνοῦχος] . . . epitome: ξυλολυχνούχου δὲ μέμνηται Ἄλεξις. cf. Eustathius 1571, 21 ὁ δὲ παρὰ Ἀλέξιδι ξυλολυχνοῦχος τάχα, φασίν, ὅμοιός ἐστι τῷ παρὰ Θεοπόμπῳ (fr. 7) ὀβελισκολύχνῳ. de Athenaeo cf. G. Kaibel. Ind. Rost. 1883 p. 9. 10.

345

ἀκολαστία

Ἄλεξις. Bekker. Anecd. 367, 24. fortasse pertinet ad fr. 36, 6.

ΚΛΕΑΡΧΟΣ

Aetas eius adhuc incerta nunc indice poetarum comicorum, ubi non potest dubitari quin Koehlerus (I. A. n. 977) recte suppleverit Κλέ[αρχ]ος, satis inlustratur. exstat autem nomen eius Alexim inter et Timoclem.

ΚΙΘΑΡΩΙΔΟΣ

1

τήνδ' ἐγὼ
μεστὴν ἅπαξ ἐπονομάσας προπίομαι

πίστωμα φιλίας συγγενέσι. πιὼν ἐρῶ
τὰ λοιπά· πνίγομαι γάρ. Β. ἀλλ' ἐπιρρόφει.

Athenaeus 10, 426 a *ταῦτα μὲν Κλέαρχος ἐν Κιθαρῳδῷ.* 1. *ἅπαξ* Dobr. Add. Arist. p. 113] *ἅπασαν* A. 3. *πίστ. φ. σ.* Mein.] *σ. πίστ. φ.* A. *ἐρῶ τὰ λοιπά* Schweigh.] *ἔρωτα λοιπόν* A. 4. *B.* add. Mein.

2. cf. Cratin. 273. Eubul. 56, 6. Philetaer. 1. 4. 'non uno haustu poculum ebibendum esse monet, sed per intervalla exsorbendum. Aristot. Probl. 27, 3 *διακλύζονται (οἱ ἀγωνιῶντες) καὶ ἐπιρροφοῦσι, καθάπερ Παρμένων ὁ ὑποκριτής.*' Mein.

2

γόγγρων τε λευκῶν πᾶσι τοῖς κολλώδεσι
βρόχθιζε. τούτοις γὰρ τρέφεται τὸ πνεῦμα καὶ
τὸ φωνάριον ἡμῶν περίσαργον γίνεται.

Athenaeus 14, 623 c *ἀνεφώνησε τὰ ἐκ τοῦ Κλεάρχου Κιθαρῳδοῦ τάδε κτλ.* 1. *γόγγρων — λευκῶν* Emperius] *γόγγρῳ — λευκῷ* A. *πᾶσι*] *κρέασι* Emper. fortasse *ἤ π α σ ι.* 3. *περίσαρκον* Schweigh., *περίλαμπρον* Casaub.

ΚΟΡΙΝΘΙΟΙ

3

εἰ τοῖς μεθυσκομένοις ἑκάστης ἡμέρας
ἀλγεῖν συνέβαινε τὴν κεφαλὴν πρὸ τοῦ πιεῖν
τὸν ἄκρατον, ἡμῶν οὐδὲ εἷς ἔπινεν ἄν.
νυνὶ δὲ πρότερον τοῦ πόνου τὴν ἡδονὴν
προλαμβάνοντες ὑστεροῦμεν τἀγαθοῦ.

Athenaeus 14, 613 b *Κλέαρχος ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Κορινθίοις φησὶν κτλ.* 4. sic Porson. Adv. 50. *νῦν δὲ πρότερόν γε* A. — cf. Alexid. 255. *ὑστεροῦμεν τἀγαθοῦ*, ut *ἀσυμβόλου δείπνου ὑστερεῖν* Amphid. 39.

ΠΑΝΔΡΟΣΟΣ

4

λάβ' ὕδωρ κατὰ χειρός. Β. μηδαμῶς· καλῶς ἔχει.
Α. λάβ', ὠγάθ'· οὐδὲν χεῖρον. ἡ παῖς, ἐπιτίθει
ἐπὶ τὴν τράπεζαν κάρυα καὶ τραγήματα.

Athenaeus 14, 642 b *Κλέαρχος Πανδρόσῳ κτλ.* 2. *ὠγαθὲ* A. *ἡ παῖς* Dobr. Adv. II 349] *παῖς.* *παισεπιτίθει* A.

1. *καλῶς ἔχει.* cf. quae adnotavimus ad Arist. Ran. 508 et de *οὐδὲν χεῖρον* Arist. Eq. 37.

ΑΔΗΛΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

5

οἶνος Λέσβιος
ὃν αὐτὸς ἐποίησεν ὁ Μάρων μοι δοκῶ.

Athenaeus 1, 28e *φησὶ Κλέαρχος*. Eustathius 1623, 47 *Κλέαρχός τις..ἔφη τὸ κτλ.* (om. *αὐτὸς*). — cf. Hom. Od. 9, 197. Cratin. 135. Alexid. 108. *ἐξεποίησεν* vel *ἐμοὶ δοκῶ* Mein. *μοι δοκῶ* ut Menand. 67 (Mein.), 3. anon. 430 (M.), 9. Hippoloch. Athen. 4, 129a *ἐπεισβάλλουσιν αὐλητρίδες...ἐμοὶ μὲν γυμναὶ δοκῶ.*

ΑΝΤΙΔΟΤΟΣ

Mein. I 415. 6.

ΜΕΜΨΙΜΟΙΡΟΣ

1

ὑπογάστριον

(*τὸ οὖθαρ*) *ὠνόμασεν Ἀντίδοτος ἐν Μεμψιμοίρῳ.* Athenaeus 14, 656e.

ΠΡΩΤΟΧΟΡΟΣ

Cf. Alexidis *Πρωτόχορος*.

2

κατὰ τὴν στάσιν δὴ στάντες ἀκροάσασθέ μου.
πρὶν ἐγγραφῆναι καὶ λαβεῖν τὸ χλαμύδιον,
περὶ τοῦ παρασιτεῖν εἴ τις ἐμπέσοι λόγος,
τὸ τεχνίον ἀεὶ τοῦτό μοι κατεπίνετο,
καὶ παιδομαθὴς πρὸς αὐτὸ τὴν διάνοιαν ἦν.

Athenaeus 6, 240b *Ἀντίδοτος δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Πρωτοχόρῳ παράγει τινὰ... τοιαῦτα περὶ παρασιτικῆς τέχνης λέγοντα κτλ.* 4. *αἰεὶ* A. *κατεπίνετο* Dalecamp.] *καταπινέτω* A.

1. Mein. *κατὰ στάσιν* '*confertim, denso coetu*'. 2. *πρὶν ἐγγραφῆναι*, sc. *ἐμέ*. Harpocrat. *ληξιαρχικὸν γραμματεῖον... εἰς ὃ ἐνεγράφοντο οἱ τελεωθέντες τῶν παίδων, οἷς ἐξῆν ἤδη τὰ πατρῷα οἰκονομεῖν, παρ' ὃ καὶ τοὔνομα* (*λέγουσι*) *γεγονέναι διὰ τὸ τῶν λήξεων ἄρχειν. λήξεις δ' εἰσὶν οἵ τε κλῆροι καὶ αἱ οὐσίαι.* cf. Isae. 7, 27. Lycurg. Leocr. 76. Aeschin. 1, 44. — *τὸ χλαμύδιον, τὸ ἐφηβικόν.* cf. Philem. 34. 4. Arist. Ach. 484 *καταπιὼν Εὐριπίδην.* Lucian. Iup. trag. 1 *τὸν Εὐριπίδην ὅλον καταπεπώκαμεν.* 5. *παιδομαθής* vocabulum novicium, simili significatione ac *θυμόσοφος* Arist. Nub. 877.

3

λαβόντα θερμοὺς ἐσχαρίτας, πῶς γὰρ οὔ;
τούτους ἀνειλίττοντα βάπτειν εἰς γλυκύν.

Athenaeus 3, 109 c *ἐσχαρίτην. τούτου μνημονεύει Ἀντίδοτος ἐν Πρωτοχόρῳ κτλ. Πρωτοχόρῳ* Schweigh.] *πρωτόχρωι* A. — cf. Aristoph. fr. 125. Crobyl. 2. cum *ἀνειλίττειν* sit *evolvere,* adparet *τοὺς ἐσχαρίτας* coqui solitos fuisse *convolutos,* qualia placentarum genera nos quoque habemus.

ΑΔΗΛΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

4

Θάσιον ἔγχει . .
ὃ γὰρ λαβών μου καταφάγῃ τὴν καρδίαν,
ὅταν πίω τοῦτ', εὐθὺς ὑγιὴς γίνεται.
Ἀσκληπιὸς κατέβρεξεν.

Athenaeus 1, 28 e *Χίου δὲ οἴνου καὶ Θασίου μέμνηται . . . Ἀντίδοτος κτλ.* 2. *ὃ γὰρ ἂν* Iacobs. Add. Ath. 24. *λαβόν* Schweigh. *καταφάγῃ* Iacobs.] *καταφάγει* C. *καταφαγεῖν* Corsel. 3. *γίνεται* C] *γίνομαι* Corsel. *Ἀντίδοτος* Kidd. Porson. Miscell. 390] *ἀντίδοτον.* — scrib. (*καὶ*) *Θάσιον ἔγχει* (*λαβών*)· *ὃ γὰρ ἂν δάκνον μου καταφάγῃ τὴν καρδίαν, ὅταν πίω τοῦδ', εὐθὺς ὑγιὴς γίνεται* (*ἡ καρδία*). *τοῦδε*, non *τοῦτο*, quia *Θάσιος*, non *Θάσιον* dicitur vinum Thasium. 4. eam vim, ut aegros sanaret, *Aesculapius* viti Thasiae *adspersit.*

ΑΥΓΕΑΣ

Meinek. I 416. 7.

ΑΞΙΟΝΙΚΟΣ

Meinek. I 417. 8.

ΤΥΡΡΗΝΟΣ

Titulus fortasse ad epularum luxuriam, qua insignes erant Tyrrheni (Athen. 4, 153 d. 12, 517 d — 518 b), referendus. sed cum *Τυρρηνός*, non *Τυρρηνοί* inscripta sit, magis eo inclino ut *Polystratum,* Theophrasti discipulum, cui Tyrrheno cognomen dederant, significari credam. Athen. 13, 607 f *οἶδα δὲ καὶ Πολύστρατον τὸν Ἀθηναῖον, μαθητὴν δὲ Θεοφράστου, τὸν ἐπικαλούμενον Τυρρηνόν, ὅτι τῶν αὐλητρίδων τὰ ἱμάτια περιέδυεν.*

1

ὁ Πυθόδηλος οὑτοσὶ
ὁ Βαλλίων προσέρχετ' ἐπικαλούμενος,
μεθύουσά τ' ἐξόπισθεν ἡ σοφωτάτη
ἀποτυμπανισχὰς κατὰ πόδας πορεύεται.

Athenaeus 4, 166 c *Πυθοδήλου δέ τινος ἀσώτου μνημονεύει Ἀξιόνικος ἐν Τυρρηνῷ οὕτως κτλ.* 1. 2. *οὑτοσὶ ὁ Βαλλίων* Elmsl. Edinb. Rev. V 192 et Dobr. Arist. Plut. 361 p. 44] *οὗτος ἴσο βαλλίων* A. deinde *ἐπικαλούμενος ἀσωτότατος ἄνθρωπος* A. 4. *παρατίλτρι' Ἰσχὰς* Add. Ath. 109. *αὐλητρὶς Ἰσχὰς* Mein. ipse incertus Anal. Ath. 79. *πρὸς τύμπαν' Ἰσχὰς (σοφωτάτη)* Fritzschius ap. Toeppel. Progr. Neobr. 1857, 22, i. e. *τυμπανίστρια*, conl. Lucian. Somn. 12. *περὶ τύμπαν' Ἰσχὰς* Herwerd. Anal. crit. 43.

2. Cic. Philipp. 2, 6, 15 *dat natalicia in hortis. cui?.. putate tum Phormioni alicui, tum Gnathoni, tum etiam Ballioni.* Rosc. com. 7, 20 *Ballionem illum improbissimum et periurissimum lenonem agit* (Mein.). scilicet Ballio leno est in Plauti Pseudulo. nomen cohaeret cum verbis *βαλλίζειν, βαλλισμός*. Alexid. 107. 4. *Ischas* meretricis nomen vel cognomen est Menandr. 288 Mein., de cuius origine cf. Eupol. 345.

2

οἶνος οὐκ ἔνεστιν
αὐτοῖς πρὸς ἑταίρους πρόφασιν ἐπὶ κῶμόν τινας,
ὅπερ ποιεῖν εἴωθε Γρυλίων ἀεί.

Athenaeus 6, 244 f *Ἀξιόνικος δ' ὁ κωμικὸς ἐν τῷ Τυρρηνῷ (τυρηννικῶι A) Γρυλλίωνος τοῦ παρασίτου ἐν τούτοις μνημονεύει κτλ.* 1. *ἔνεστι νῦν* VL. *οὐκ ἔνεστ' ἔτι | αἰτεῖσθ' ἑταίρους πρόφασιν ἐπὶ κῶμόν τινα* Emperius ap. Mein. V 92. *πρὸς ἑτέρους πρόφασις ἐπὶ κῶμόν τινα* Mein. fortasse *οἶνος οὐκ ἔνεστ' ἔτι | σκύφοις. B. προφαίνεις πρόφασιν ἐπὶ κῶμόν τινα κτλ.* 3. *Γρυλίων* K.] *Γρυλλίων.*

ΦΙΛΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

Consilium fabulae ex titulo cognoscitur et fr. 3. Mein. I 417.

3

οὕτω γὰρ ἐπὶ τοῖς μέλεσι τοῖς Εὐριπίδου
ἄμφω νοσοῦσιν, ὥστε τἄλλ' αὐτοῖς δοκεῖν
εἶναι μέλη γιγγραντὰ καὶ κακὸν μέγα.

Athenaeus 4, 175 b *Ἀξιόνικος ἐν Φιλευριπίδῃ κτλ.* 3. *γιγγραντὰ] γίγγρατα* A. *καὶ κακὸν μέγα] κατακεκλασμένα* K. — cf. Antiphan. 108. Amphid. 14.

4

ἄλλον δ' ἰχθὺν
μεγέθει πίσυνόν τινα τοῖσδε τόποις
ἥκει κομίσας
γλαῦκός τις ἐν πόντῳ γαλεοὺς
σῖτον ὀψοφάγων καὶ λίχνων ἀνδρῶν
ἀγάπημα φέρων κατ' ὤμων.
τίνα τῷδ' ἐνέπω τὴν σκευασίαν;
πότερον χλωρῷ τρίμματι βρέξας,
ἢ τῆς ἀγρίας ἅλμης πάσμασι
σῶμα λιπάνας
πυρὶ παμφλέκτῳ παραδώσω;
ἔφα τις ὡς ἐν ἅλμῃ θερμῇ
τοῦτο φάγοι γ' ἑφθὸν ἀνὴρ Μοσχίων φίλαυλος.
βοᾷ δ' ὄνειδος ἴδιον, ὦ Καλαίδη·
σὺ μὲν ἀμφὶ σῦκα καὶ ἀμφὶ τάριχ' ἀγάλλει,
τοῦ δ' ἐν ἅλμῃ παρεόντος οὐ γεύει χαρίεντος ὄψου.

Athenaeus 8, 342b *Φιλέταιρος δ' ἐν Ἀσκληπιῷ τὸν Ὑπερείδην πρὸς τῷ ὀψοφαγεῖν καὶ κυβεύειν αὐτόν φησι, καθάπερ καὶ Καλλίαν τὸν ῥήτορα Ἀξιόνικος* (*ἀξιόνεικος* A) *ἐν Φιλευριπίδῃ κτλ. τὰ μὲν σῦκα ὡς ἂν συκοφάντην λοιδορῶν, τὰ δὲ ταρίχη μήποτε καὶ ὡς αἰσχροποιοῦντος*. 1. *δὲ* A. 4. *γλαῦκος* (om. in ult. acc.) et *γαλοὺς* A. 6. *φέρων* Iacobs.] *φέρω* A. 9. *τῆς ἀργίας*] *τοῖς Θασίας* K. cf. Cratin. 6. *πάσμασι* Erfurdt. Obs. 464] *λιάσμασι* A. *νάμασι* Mein. in Ath. 12. *εφατις* A. *φάτις* Iacobs. *ἐν ἅλμῃ*, sic A. 14. *καλαΐδη* A. *Καλλία*, | *εἰ* Mein. 15. *ἀγάλλῃι* et 16. *γεύῃι* A. 15. *ἀμφί τε σῦκα* et *τάριχ'* A] *ταρίχι'* Mein. 16. *ἐν ἅλμῃ ῥέοντος* K.

insanabiliter plurima corrupta esse videntur Meinekio. 4. *γλαῦκον τοῖς ἐν πόντῳ γαλεοῖς* | *σῖτ', ὀψοφάγων λίχνων τ' ἀνδρῶν* | *ἀγάπημα φέρων κατὰ τῶν ὤμων* amicus Erfurdtii (Dind. add. p. 1897). 8. *τρίμματι*. cf. Alexid. 188. Timocl. 3. Sotad. 1, 4. 17. Diphil. 42, 5 M. 12. *ἔφα τις*, ut Aesch. Ag. 369 *οὐκ ἔφα τις θεοὺς βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν* (Mein.). 13. de *Moschione* cf. Alexid. 236.

ceterum permirum est quomodo Athenaeus his versibus demonstrari posse crediderit Calliam fuisse *aleatorem*. nam Meinekii quidem ratio verbo *κυβεύειν luxuriosam vitam* significari censentis admitti nullo modo potest, cum Athenaeus eum *πρὸς τῷ ὀψοφαγεῖν καὶ κυβεύειν* dicat. sed omnes in hac ecloga et emendandi et interpretandi conatus, cum praesertim ne de metro quidem constet, nihil aliud sunt quam desperationis indicia.

ΦΙΛΙΝΝΑ

Cf. quae ad Hegemonis *Philinnam* adnotantur hui. ed. I 700.

5

γυναικὶ δὴ πίστευε μὴ πίνειν ὕδωρ.

Athenaeus 10, 442 a Ἀξιόνικος ἐν Φιλίννῃ φησί κτλ. i. e. *hoc sane mulieri credere poteris neganti se bibere aquam.* nam si vinum se bibere negaverit, non erit credendum. 'πείθομαί σοι μὴ ἔχειν χρήματα (Xen. Anab. 7, 8, 3) significat πείθομαί σοι ὅτι χρήματα οὐκ ἔχεις. sequiores aut λέγοντι addebant aut alio modo talia omnia formabant (Xen. Hell. 5, 2, 1).' Cobet. N. l. 509.

ΧΑΛΚΙΔΙΚΟΣ

Χαλκιδικός an *Χαλκίς* nomen fabulae fuerit dubitat Meinekius II 533. *Χαλκίς* meretrix ei fuisse videtur comparatis nominibus *Χρυσίς* (Timoclis 25, 4), *Ἀργυρίς* (Theogn. 1212). *Χαλκιδικός* non tam civis est Chalcidensis, ut Meinekio videbatur, sed homo qui Chalcidensium mores imitatur. — fortasse aliquid lucis adferunt Hesychius χαλκιδίζειν... ἐπὶ τῶν παιδεραστούντων, ἐπεὶ ἐπλεόναζον παρ' αὐτοῖς οἱ παιδικοὶ ἔρωτες et Suidas χαλκιδῖτις· ἡ πόρνη· ἀπὸ τῆς εὐτελείας τοῦ διδομένου νομίσματος, quae recte ad comicorum dictionem rettulit Bernhardyus. cf. Eustath. 1329, 37. 1921, 62. Plutarch. Proverb. 1, 84 χαλκιδίζειν· ἐπὶ τῶν γλισχρευομένων (hactenus etiam Suidas). *οἱ γὰρ ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκιδεῖς ἐπὶ φιλαργυρίᾳ ἐκωμῳδοῦντο.*

6

ὅτε τοῦ παρασιτεῖν πρῶτον ἠράσθην μετὰ
Φιλοξένου τῆς Πτερνοκοπίδος νέος ἔτ' ὤν,
πληγὰς ὑπέμενον κονδύλων καὶ τρυβλίων
ὀστῶν τε τὸ μέγεθος τοσαύτας ὥστε με
ἐνίοτε τοὐλάχιστον ὀκτὼ τραύματα
ἔχειν· ἐλυσιτέλει γάρ· ἥττων εἰμὶ γὰρ
τῆς ἡδονῆς. ἔπειτα καὶ τρόπον τινὰ
τὸ πρᾶγμά μοι λυσιτελὲς εἶναι νενόμικα.
οἷον φιλερίς τίς ἐστι καὶ μάχεταί τί μοι·
μετεβαλόμην πρὸς τοῦτον, ὅσα τ' εἴρηκέ με
κακῶς ὁμολογῶν εὐθέως οὐ βλάπτομαι.
πονηρὸς ὤν τε χρηστὸς εἶναί φησί τις·
ἐγκωμιάζων τοῦτον ἀπέλαβον χάριν.
γλαύκου βεβρωκὼς τέμαχος ἑφθὸν τήμερον
αὔριον ἕωλον τοῦτ' ἔχων οὐκ ἄχθομαι.
τοιοῦτος ὁ τρόπος ἐστὶν ἡ φύσις τέ μου.

Athenaeus 6, 239 f Ἀξιόνικος δ' ἐν Χαλκιδικῷ (χαλκιδίκῳ A) φησιν κτλ. et 241 e ἦν δὲ καὶ Φιλόξενος τῶν παρασίτων, ὡς Ἀξιόνικος εἶπεν ἐν τῷ Χαλκιδικῷ. 1. ἠράσθην] an ἠψάμην? 3. ὑπέμενον Grotius Excerpt. 821] ὑπομενων A. κονδύλων Schweigh.] κονδυλίων A. fortasse σφονδύλων, quod σπονδύλων scribebatur. nam πληγαὶ κονδύλων vix potest dici, cum praesertim sequatur τρυβλίων et ὀστῶν. 4. ὥστε γε? nam ὥστε με soloecum est. deinde aut 6 ἐλυσιτέλει aut 8 λυσιτελές corruptum videtur. 7. ἔπειτα χἄτερον τρόπον Mein. ed. min. κἄλλον τινὰ τρόπον idem Anal. Ath. 104. 12. πονηρὸς ὤν τ' εἰ Mein. in Anal. praetulerim πονηρὸς ὢν τις χρηστὸς εἶναί φησ' ὅμως.

Philoxenus Eryxidis f. ex Anaxagorae disciplina profectus erat teste Aeschine Athen. 5, 220 b (Mein. I 417. 8), eius familiae, quam etiam Aristophanes inriserat Nub. 686. Ran. 934 et Eupolis 235. Πτερνοκοπίς, i. e. *pernarum pernicies.* cf. Menand. 269 Mein. — cum v. 9 Buechelerus Coni. lat. 19 contulit comici incerti (O. Ribbeck. Com. Rom. fr.[2] 116) fr. 19 *ea est seditiosa, ea cum viro bellum gerit.*

7

τρύβλια, χύτρα, λοπάδιον, ὀξίς, χοῦς, ἀμίς,
λεκάνη, θυΐα, κάνθαρος, σείσων, λύχνος.
B. ὑπηρεσία σοι παντελής, γραῦ, κεραμίων.

Pollux 10, 122 κεραμεῶν σκευῶν ὀνόματα ἐν Ἀξιονίκου Χαλκιδικῷ κτλ. 2. σείσων, Alexid. 134. 3. B. add. Kuhnius.

8

ζωμὸν ποιῶ
θερμὸν ἰχθὺν ἐπαναπλάττων, ἡμίβρωτα λείψανα
συντιθείς, οἴνῳ διαίνων, ἔντερ' ἀλλ καὶ σιλφίῳ
σφενδονῶν, ἀλλᾶντα τέμνω, παραφέρω χορδῆς τόμον,
ῥύγχος εἰς ὄξος πιέζων, ὥστε πάντας ὁμολογεῖν
τῶν γάμων κρείττω γεγονέναι τὴν ἕωλον ἡμέραν.

Athenaeus 3, 95 c Ἀξιόνικος ἐν Χαλκίδι φησί κτλ. 1. ζωμὸν ποιῶ Casaub.] ζωμοποιῶ A. 3. οἴνῳ διαίνων Emperius] οιονται ανω A. ἔντερ' ἀλλ καὶ Seidler.] ἑτεράλικα A. 5. πιέζων Dindf.] πιέζω. sed etiam τέμνων et παραφέρων cum Emperio et v. 1 ποιῶν scribendum est. dixerat enim coquus gloriabundus 'ex vilissimis ac paene corruptis delicatissimos cibos facio, ζωμὸν ποιῶν κτλ.'

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

9

εἰ Μελέαγρος μὲν συγγενεῖς αὑτοῦ δύο
διὰ δέρμ' ὑεικὸν μαχομένους ἀπέκτονεν.

Etymol. Milleri (Mélanges 291) ὡς παριξιονίκῳ κτλ. Etym. m. 775, 30 et Philem. gramm. 172 ὑεικὸν (ὑικὸν) δέρμα οὐχ εὕρηται ἐν χρήσει εἰ μὴ παρὰ Ἀξιονίκῳ, omissis tamen versibus. Cramer. Anecd. Ox. II 270, 15 εἴρηται δὲ καὶ ὑεικὸν δέρμα. — 1. αὑτοῦ K.] αὐτοῦ. 2. δέρμ' Miller.] δέρμα. 3. ὑεικὸν Cram. Anecd.] ὑικόν. ἀπέκτονεν K.] κάκτανε. κατέκτανε Miller. at κατακτείνω ignotum comicis. cf. Antiphan. 191, 10.

10

ὅταν δανείζῃ τις πονηρῷ χρήματα
ἀνὴρ δικαίως τὸν τόκον λύπας ἔχει.

Stobaeus Floril. 2, 2 Ἀξινίκου A. 2. δικαίως] δικαίως αὐτῶν vel αὐτόν. αὐτῶν δ. τὸν τόκον λ. ἔχει A. Nauck. Philol. VI 419. cod. Marcianus δικαίως ἀντί. itaque scribendum χρήματα | δίκαιος, ἀντὶ τῶν τόκων λύπας ἔχει.

ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ

Meinek. I 418.

ΜΟΣΧΙΩΝ

Ab aliis quoque comicis saepe inrisus. cf. Alexid. 236.

1

Athenaeus 13, 586a μνημονεύει δ' αὐτῆς (Σινώπης) ... καὶ Καλλικράτης ἐν Μοσχίωνι.

ΕΠΙΓΕΝΗΣ

Mein. I 354. 5.

ΑΡΓΥΡΙΟΥ ΑΦΑΝΙΣΜΟΣ

Fragmentum in Antiphanis fabula cognomine exscripsimus.

ΒΑΚΧΙΣ

Βάκχαι an *Βακχεία* an *Βακχίας* titulus fuerit dubitat Meinekius I 355. III 537. mihi *Βακχίς* veri simillimum videtur. fuit meretrix quam commemorat Athenaeus 13, 595a. nam antiquiorem illam, de qua cf. Ath. 13, 594b (Archiloch. fr. 18), non puto significari, quamquam quae ibi narrantur optime comoediae conveniunt. cf. Plauti *Bacchides*.

1

εἶτ' ἔρχεται
χελιδονείων μετ' ὀλίγον σκληρῶν ἁδρὸς
πινακίσκος.

Athenaeus 3, 75 c χελιδονείων δὲ σύκων μνημονεύει Ἐπιγένης ἐν Βακχίδι (βραχχίῳ A) κτλ. Plin. N. h. 15, 71 *novissima sub hieme maturatur chelidonia* (ficus).

2

ἀλλ' εἴ τις ὥσπερ χῆνα σιτευτὸν λαβὼν
ἔτρεφέ με —

Athenaeus 9, 384 a Ἐπιγένης ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Βάκχαις φησίν κτλ. σιτευτὸν λαβὼν | ἔτρεφέ με Dindf.] ἔτρεφέν μοι λαβὼν σιτευτόν A. χῆν' ἐμὲ | ἔτρεφε λαβὼν σιτευτόν Porson. omissa est ἀπόδοσις: '*si quis me ut anserem alebat*', ea non mea culpa est.

3

τὸ σκύφος ἔχαιρον δεχόμενος.

Athenaeus 11, 498 e Ἐπιγένης ἐν Βακχίᾳ κτλ.

ΗΡΩΙΝΗ

I. e. Ἡρῴνη. Cf. Arist. Nub. 315.

4

ἀλλ' οὐδὲ κεραμεύουσι νῦν τοὺς κανθάρους,
ὦ τάλαν, ἐκείνους τοὺς ἁδρούς, ταπεινὰ δὲ
καὶ γλαφυρὰ πάντες, ὡσπερεὶ . . . .
αὐτὰ τὰ ποτήρι', οὐ τὸν οἶνον πιόμενοι.

Athenaeus 11, 474 a Ἐπιγένης Ἡρωίνῃ κτλ. 3. κανθαρίδι' add. Mein., quod ea mensura praesertim (ῐ) nusquam exstat. ὡσπερεὶ P] ὡς περὶ A. ὡσπερεὶ τὰ ποτήρια | αὔτ', οὐ τὸν οἶνον πιόμενοι Pors. 4. πιομένοις Mein. Anal. Ath. 218. mihi πάντες suspectum est: quapropter scribo καὶ γλαφυρὰ πετάχνι', ὡσπερεὶ τὰ ποτήρια | αὔτ', οὐ τὸν οἶνον πιομένοις. de πίομαι cf. Plat. com. 603. et de πετάχνοις Athen. 11, 496 a. Aristoph. fr. 288. Alexid. 59. de sententia Pherecr. 143.

5

τὴν Θηρίκλειον δεῦρο καὶ τὰ Ῥοδιακὰ
κόμισον λαβὼν τοὺς παῖδας. εἰσοίσεις μόνος
ψυκτῆρα, κύαθον, κυμβία, ῥυτὰ τέτταρα,
ἡδυποτίδας τρεῖς, ἠθμὸν ἀργυροῦν.

Athenaeus 11, 502e Ἐπιγένης ἐν Ἡρωίνῃ καταλέγων πολλὰ ποτήρια καὶ τοῦ ψυγέως οὕτως μνημονεύει· τὴν Θηρίκλειον — κυμβία. idem 11, 469c μνημονεύει δ' αὐτῶν (ἡδυποτίδων) καὶ Ἐπιγένης ἐν Ἡρωίνῃ διὰ τούτων· ψυκτῆρα — ἀργυροῦν. in unum fragmentum coniunxit Meinekius. — 2. εἰσοίσεις] εἶτ' οἴσεις Mein. 3. ψυκτήρια A 469. idem κυμβια, ῥυτα, ηθμὸν. Athen. 11, 497e Δωρόθεος ὁ Σιδώνιός φησι τὰ ῥυτὰ κέρασιν ὅμοια εἶναι, διατετρημένα δέ, ἐξ ὧν κρουνιζόντων λεπτῶς κάτωθεν πίνουσιν. et 11, 461b (magna pocula sero in Graeciam invecta narrans) πλὴν τῶν ἐπὶ τοῖς ἡρωικοῖς. τὸ γὰρ ῥυτὸν ὀνομαζόμενον μόνοις τοῖς ἥρωσιν ἀπεδίδοσαν. ignorant vocem quod sciam tragici, comicorum primus Epigenes usurpat. cf. Dionys. 5, 3. Diphil. 5. Epinic. 2, 1. 4. Damox. 1. Demosth. 21, 158.

ΛΥΤΡΟΥΜΕΝΟΣ

Koehler. I. A. 975 V 2 [Ἐπ]ιγέ[ν]ης Λυτρουμένῳ.

ΜΝΗΜΑΤΙΟΝ

Pixodarus, Hecatomni filius natu minimus, Ada sorore expulsa rex Cariae factus est Ol. 109, 4. Diodor. 16, 74, regnavit usque ad Ol. 111, 1. itaque fabulam Epigenes scripsit ante Ol. 109, 4. cf. etiam Mein. I 354. 5.

6

κρατῆρες, κάδοι,
ὁλκεῖα, κρουνεῖ'. B. ἔστι γὰρ κρουνεῖα; A. ναί.
λουτήρι'. ἀλλὰ τί καθ' ἕκαστον δεῖ λέγειν;
ὄψει γὰρ αὐτός. B. βασιλέως υἱὸν λέγεις
Καρῶν ἀφῖχθαι; A. δηλαδή, Πιξώδαρον.

Athenaeus 11, 472ef Ἐπιγένης ἐν Μνηματίῳ φησίν κτλ. et 480a κρουνεῖα. Ἐπιγένης Μνηματίῳ· κρατῆρες — ναί. 486b λουτήριον. Ἐπιγένης Μνηματίῳ ἐν τῷ τῶν ποτηρίων καταλόγῳ φησί· κρατῆρες — αὐτός. 2. κρουνεῖ'] κρουνεῖα A 472 et 480. γὰρ κρουνεῖα, ναί A 480] δὲ κρουνιαναι A 472. 486 v. 2 nihil nisi ολκεῖα κρουνιαναι A. 3. λουτήρι' deest 472 in A. λουτήρια 486. καθ' ἕκαστον A 472] καθ' ἕκαστα A 486. 5. Καρῶν add. Bergkius Mus. Rhen. XXXIIII 329 n. 1. δηλαδη πιξωδαρον A. — cum nomine Πιξώδαρος cf. Ἀμισώδαρος Hom. Il. 16, 328. Πιξόδωρος ὁ Καρίας σατράπης Plutarch. Alex. 10. recte Πιξώδαρος Strab. 14, 656.

ΠΟΝΤΙΚΟΣ

Cf. quae ad Antiphanis Ποντικόν adnotantur.

7

τοὺς τρεῖς μόνους
σκώληκας ἔτι τούτους μ' ἔασον καταγαγεῖν.

Pollux 7, 29 *κατάγειν, κάταγμα. τὸ δ' αὐτὸ καὶ μήρυμα. τῶν δὲ νέων τις κωμικῶν Ἐπιγένης ἐν Ποντικῷ ἔφη κτλ.* 1. *τοὺς* add. K. 2. *μ'*] *δέ μ'* A. — cf. Pherecr. 46.

8

διαπίνειν

προπίνειν. Περιγένης. Hesychius. *Ἐπιγένης* Ruhnken. cf. Mein. V 93. Schol. Apoll. Rhod. 3, 1378. Lobeck. Aglaoph. 341.

Non ad comicum, sed ad grammaticum Epigenem pertinent quae Athenaeus tradit 11, 468c, ubi *ἐπιμένης* A.

ΔΡΟΜΩΝ

Meinek. I 418.

ΨΑΛΤΡΙΑ

1

ὑπερῃσχυνόμην
μέλλων ἀσύμβολος πάλιν δειπνεῖν· πάνυ
αἰσχρὸν γάρ. B. ἀμέλει· τὸν Τιθύμαλλον γοῦν ἀεὶ
ἐρυθρότερον κόκκου περιπατοῦντ' ἔσθ' ὁρᾶν·
οὕτως ἐρυθριᾷ συμβολὰς οὐ κατατιθείς.

Athenaeus 6, 240d *Δρόμων ἐν Ψαλτρίᾳ κτλ.* 1. *ὑπερησχυνόμην* A. 3. *γάρ* add. Schweigh. *γοῦν — ὁρᾶν*] *γ' οὐκ — ὁρᾷν;* K. 5. *ἐρυθριᾳ* A. versum 5 exterminat Herwerd. Obs. crit. 80. immo si deesset desideraretur.

2

ἐπεὶ δὲ θᾶττον ἦμεν ἠριστηκότες,
(ὁ παῖς) περιεῖλε τὰς τραπέζας, νίμματα
ἐπέχει τις, ἀπενιζόμεθα, τοὺς στεφάνους πάλιν
τοὺς ἰρίνους λαβόντες ἐστεφανούμεθα.

Athenaeus 9, 409e *Δρόμων ἐν Ψαλτρίᾳ κτλ.* 1. *ἦμεν ἠριστηκότες*] *ἠριστηκότες ἦμεν*, non *ἦμεν ἠρ. ἦμεν*, A. 2. *ὁ παῖς* add. Porson. *ἡ μὲν* Schweigh. *ἀφεῖλε* Herwerd. Obs. crit. 80. *νίμματα* Dindf.] *νίμματ'* A. 4. *τοὺς ἰρίνους* Casaub.] *δὲ σπορίνους* A. — 'coronantur autem denuo, ut secundis mensis se praeparent.' Mein.

ΔΙΟΔΩΡΟΣ

Meinek. I 418. 9.

ΑΥΛΗΤΡΙΣ

1

ἐπὰν κυάθους πίῃ τις, ὦ Κρίτων, δέκα,
ἀεὶ παρ' ἕκαστον ἐνδελεχῶς τὸ ποτήριον
πίνει τὸ λοιπόν, τοὺς λογισμοὺς δ' ἐξεμεῖ.
ταῦτα σκόπει πρὸς σαυτόν.

Athenaeus 10, 431 c *Διόδωρος ὁ Σινωπεὺς ἐν Αὐλητρίδι κτλ.* 1. *πίῃ* Naek. Choer. 174] *πίνῃ* A. 2. *ἀεὶ* Dobr.] *εἰ* A. *εἶτα* K. 3. *πίνει* Dobr.] *πίνειν* A. *πίνων τ. λογισμοὺς ἐξεμεῖ* Herwerd. Nov. add. 35. *τὸ λοιπὸν*] *τε λοιπὸν* A. *τὸν οἶνον* Naber. Mnem. nov. VIII 266. *δ' ἐξεμεῖ* Dobr.] *δέξαιμι* A. *si quis cyathos decem exhausit, deinde perpetuo ad singula quae porro bibit pocula quanto plus bibit vini, tanto plus sanae rationis evomit.*

ΕΠΙΚΛΗΡΟΣ

Cf. quae ad Antiphanis *'Επίκληρον* adnotavimus.

2

βούλομαι δεῖξαι σαφῶς
ὡς σεμνόν ἐστι τοῦτο καὶ νενομισμένον
καὶ τῶν θεῶν εὕρημα, τὰς δ' ἄλλας τέχνας
οὐδεὶς θεῶν κατέδειξεν, ἀλλ' ἄνδρες σοφοί.
τὸ γὰρ παρασιτεῖν εὗρεν ὁ Ζεὺς ὁ φίλιος,
ὁ τῶν θεῶν μέγιστος ὁμολογουμένως.
οὗτος γὰρ εἰς τὰς οἰκίας εἰσέρχεται
οὐχὶ διακρίνας τὴν πενιχρὰν ἢ πλουσίαν,
οὗ δ' ἂν καλῶς ἐστρωμένην κλίνην ἴδῃ
παρακειμένην τε τὴν τράπεζαν πάνθ' ἃ δεῖ
ἔχουσαν, ἤδη συγκατακλιθεὶς κοσμίως
ἀριστίσας ἑαυτόν, ἐντραγών, πιών,
ἀπέρχετ' οἴκαδ' οὐ καταβαλὼν συμβολάς.
κἀγὼ ποιῶ νῦν τοῦτ'· ἐπὰν κλίνας ἴδω
ἐστρωμένας καὶ τὰς τραπέζας εὐτρεπεῖς
καὶ τὴν θύραν ἀνεῳγμένην, εἰσέρχομαι
ἐνθάδε σιωπῇ, καὶ ποιήσας εὐσταλῆ

ἐμαυτόν, ὥστε μὴ 'νοχλεῖν τὸν συμπότην,
πάντων ἀπολαύσας τῶν παρατεθέντων, πιών,
ἀπέρχομ' οἴκαδ' ὥσπερ ὁ Ζεὺς ὁ φίλιος.
ὅτι δ' ἦν τὸ πρᾶγμ' ἔνδοξον ἀεὶ καὶ καλόν,
ἐκεῖθεν ἂν γνοίη τις ἔτι σαφέστερον.
τὸν Ἡρακλέα τιμῶσα λαμπρῶς ἡ πόλις
ἐν ἅπασι τοῖς δήμοις θυσίας ποιουμένη,
εἰς τὰς θυσίας ταύτας παρασίτους τῷ θεῷ
οὐ πώποτ' ἀπεκλήρωσεν, οὐδὲ παρέλαβεν
εἰς ταῦτα τοὺς τυχόντας, ἀλλὰ κατέλεγεν
ἐκ τῶν πολιτῶν δώδεκ' ἄνδρας ἐπιμελῶς
ἐκλεξαμένη τοὺς ἐκ δύ' ἀστῶν γεγονότας,
ἔχοντας οὐσίας, καλῶς βεβιωκότας.
εἶθ' ὕστερον τὸν Ἡρακλέα μιμούμενοι
τῶν εὐπόρων τινὲς παρασίτους ἑλόμενοι
τρέφειν παρεκάλουν οὐχὶ τοὺς χαριεστάτους
ἐκλεγόμενοι, τοὺς δὲ κολακεύειν δυναμένους
καὶ πάντ' ἐπαινεῖν· οἷς ἐπειδὰν προσερύγῃ,
ῥαφανῖδας ἢ σαπρὸν σίλουρον καταφαγών,
ἴα καὶ ῥόδα φασὶν αὐτὸν ἠριστηκέναι.
ἐπὰν δ' ἀποπάρδῃ μετά τινος κατακείμενος
τούτων, προσάγων τὴν ῥῖνα δεῖθ' αὐτῷ φράσαι,
πόθεν τὸ θυμίαμα τοῦτο λαμβάνει.
διὰ τοὺς τοιούτους τοὺς ἀσελγῶς χρωμένους
τὸ τίμιον καὶ τὸ καλὸν αἰσχρόν ἐστι νῦν.

Athenaeus 6, 239 b *Διόδωρος ὁ Σινωπεὺς ἐν Ἐπικλήρῳ περὶ τοῦ παρασιτεῖν καὶ αὐτὸς οὐκ ἀγλαφύρως τάδε φησίν κτλ.* v. 28 sq. Athenaeus 6, 235 d *ἱστορεῖ Φιλόχορος . . . μνημονεύων τῶν καταλεγομένων τῷ Ἡρακλεῖ παρασίτων, καὶ Διόδωρος ὁ Σινωπεὺς κωμῳδιοποιὸς ἐν Ἐπικλήρῳ.* cf. quae adnotavimus ad titulum Aristophanis Daetalensium. — 2. *τοῦτ' ἀεὶ* G. A. Hirschig. Ann. crit. 16, conl. v. 21. 10. *τὴν* add. Casaub. cf. 14. 15. 11. *συγκατακλιθεὶς* Dobr. Adv. II 310] *κατακλιθεὶς* A. *κατακλιθεὶς καὶ* Schweigh. *κατακλιθεὶς μάλα* Mein. Anal. Ath. 104. *κατακλινεὶς* Herwerd. Obs. crit. 81. 12. *ἀριστίσας* V] *ἀριστήσας* A. *πιών* Grot. Excerpt. 837] *ἐμπιών* A. 14. *ποῶ νῦν τοῦτο* A. 16. *ἀνεωγμένην εἰσέρχομ'* A. 18. *'νοχλεῖν* P] *ἐνοχλεῖν* A. 19. an *φαγών,* | *πιὼν ἀπέρχομ' ὥσπερ κτλ.*? 21. *πρᾶγμα* A. *καὶ* om. idem. 24. *δήμοις* Casaub.] *δήμοισι* A. deinde *ποιουμένης* A. 27. *κατέλεγ'* A. 29. *δύ' ἀστῶν* Cobet. Orat. 61 et N. l. 121] *δυαστῶν* A. 30. *οὐσίας* marg. Q Villebr.] *θυσίας* A. 32. *τινὲς* Casaub.] *τινὰς* A. 35.

ἐπειδὰν προσερύγῃ K.] *ἐπειδὴ προσερύγοι* A. *ἐπεὶ μὲν* Mein. Anal. Ath. 104. *ἐπεί τις* Herwerd. Obs. crit. 81, perperam: nam solius patroni fert tales iniurias parasitus. 36. *ἢ* Dindf.] *καὶ* A. 37. *ῥόδα* A. *φασὶν* K.] *ἔφασαν* A. 38. *ἐπὰν* K.] *ἐπειδ' ἂν* A. *ἀποπάρδῃ* A. 39. *τούτων* Dobr.] *τούτῳ* A. *δεῖθ' αὐτῷ* K.] *δεῖ ταυτῷ* A. 42. *νῦν*] *νυνί* A.

de *parasitis* illis *antiquioribus* cf. Polemonis aliorumque apud Athenaeum 234d—235d testimonia. 26. non casui dicit neque sorti urbem commisisse, qui parasiti faciendi viderentur, sed accurate unumquemque elegisse. 38. *si* patronus *cum aliquo horum* qui nunc sunt parasitorum *accumbens pepedit,* parasitus *ab eo petit ut dicat* cet. — ita ut fecimus poetae verba refingenda esse manifesto docet codicis A v. 38. 9 testimonium.

ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ ΝΕΚΡΟΣ

Utramque fabulam Diotimo archonte, i. e. Ol. 106, 3 in scaenam commisit histrione usus Aristomacho. C. I. I 354. Meinek. I 419. Koehler. I. A. n. 972.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΤΑΙ

A Suida solo commemorata ex Athenaei libro 12, ubi hodie nullum eius vestigium. scripsit eo nomine fabulam Bato, *Πανήγυριν* Philemo. Meinek. I 419.

ΑΔΗΛΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

3

ἐγὼ μὲν οὖν τὸν νόμον ἐμαυτῷ τουτονὶ
τίθεμαι δοκιμάζων, ὥσπερ εἴρηται ποιεῖν·
κρεῖττον γάρ ἐστιν εὖ τεθραμμένην λαβεῖν
γυναῖκ' ἄπροικον ἢ κακῶς μετὰ χρημάτων,
τὴν ἐσομένην καὶ ταῦτα μέτοχον τοῦ βίου.

Stobaeus Floril. 72, 1 *Διοδώρου* A. 1. *τουτονὶ* Gesn. marg.] *τοῦτον.* 4. *κακῶς*] *κακὴν* Grotius. at supplendum (*κακῶς*) *τεθραμμένην.* 5. *καὶ ταῦτα*] *μετὰ ταῦτα* Mein. in Stob. cf. quae adnotavimus ad Arist. Ran. 704. — 2. *εἴρηται*, in eis scil. quae perierunt.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

Meinek. I 419. 20.

ΑΚΟΝΤΙΖΟΜΕΝΟΣ

Ἀκοντιζομένη est Antiphanis, *Acontizomenos* Cn. Naevii. Mein. I 420. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.[2] 5.

1

ὥστ' ἐνίοτ' ἂν τούτοισι ποιῶν ματτύην
σπεύδων ἅμ' εἰσήνεγκα διαμαρτὼν μίαν
ἄκων περιφορὰν τῶν νεκρῶν ὡς τὸν νεκρόν.

Athenaeus 14, 664 d *Διονύσιος ἐν Ἀκοντιζομένῳ· μάγειρος δ' ἐστὶν ὁ λέγων κτλ.* 1. *τούτοισι* VL] *τούτου τοῖσι* A. Xenoph. Cyr. 2, 2, 4 *περιέφερε τὸ τρίτον, ὅπερ δὴ λοιπὸν ἦν τῆς περιφορᾶς.* sunt singula fercula singulis convivis oblata. quamquam densa caligine haec premuntur, tamen veri simile est coquum gloriari se mattya aliquando adparata damnum uno ferculo admissum sarsisse. cf. Philem. 79, 25.

ΘΕΣΜΟΦΟΡΟΣ

Titulus quid significet ambiguum est.

2

σφόδρα μοι κεχάρισαι, Σιμία, νὴ τοὺς θεούς,
ταυτὶ προείπας· τὸν μάγειρον εἰδέναι
πολὺ δεῖ γὰρ ἀεὶ πρότερον οἷς μέλλει ποιεῖν
τὸ δεῖπνον ἢ τὸ δεῖπνον ἐγχειρεῖν ποιεῖν·
ἂν μὲν γὰρ ἕν τις τοῦτ' ἐπιβλέψῃ μόνον
τοὔψον ποιῆσαι κατὰ τρόπον πῶς δεῖ, τίνα
τρόπον παραθεῖναι δ' ἢ πότ' ἢ πῶς σκευάσαι
δεῖ, μὴ προΐδηται τοῦτο μηδὲ φροντίσῃ,
οὐκέτι μάγειρος, ὀψοποιὸς δ' ἐστί που·
οὐ ταὐτὸ δ' ἐστὶ τοῦτο· πολὺ διήλλαχεν·
. . στρατηγὸς πᾶς καλεῖθ' ὃς ἂν λάβῃ
δύναμιν, ὁ μέντοι δυνάμενος κἂν πράγμασιν
ἀναστραφῆναι καὶ διαβλέψαι τί που
στρατηγός ἐστιν, ἡγεμὼν δὲ θάτερον,
οὕτως ἐφ' ἡμῖν σκευάσαι μὲν ἢ τεμεῖν
ἡδύσμαθ' ἑψῆσαί τε καὶ φυσᾶν τὸ πῦρ

ὁ τυχὼν δύναιτ' ἄν, [ὀψοποιὸς δ' οὖν μόνον
ἔστιν ὁ τοιοῦτος,] ὁ δὲ μάγειρος ἄλλο τι.
συνιδεῖν τόπον, ὥραν, τὸν καλοῦντα, τὸν πάλιν
δειπνοῦντα, πότε δεῖ καὶ τίν' ἰχθὺν ἀγοράσαι
. . . . . πάντα μὲν λήψει σχεδὸν
ἀεὶ γάρ, οὐκ ἀεὶ δὲ τὴν τούτων χάριν
ἔχεις ὁμοίαν, οὐδ' ἴσην τὴν ἡδονήν.
'Αρχέστρατος γέγραφέ τε καὶ δοξάζεται
παρά τισιν οὕτως ὡς λέγων τι χρήσιμον,
τὰ πολλὰ δ' ἠγνόηκε κοὐδὲ ἓν λέγει.
μὴ πάντ' ἄκουε μηδὲ πάντα μάνθανε
τῶν βυβλίων ὅσ' ἐστὶ καταγεγραμμένα·
κενὰ μᾶλλον ἢ ὅτ' ἦν οὐδέπω γεγραμμένα
οὐδ' ἔστιν εἰπεῖν περὶ μαγειρικῆς· ἐπεὶ
εἶπ' ἀρτίως . . . .
ὅρον γὰρ οὐκ ἔσχηκεν, οὗ ὁ καιρός,
αὐτὴ δ' ἑαυτῆς ἐστι δεσπότης· ἐὰν δ'
εὖ μὲν σὺ χρήσῃ τῇ τέχνῃ, τὸν τῆς τύχης
καιρὸν δ' ἀπολέσῃς, παραπόλωλεν ἡ τέχνη.
ΣΙΜ. ἄνθρωπε, μέγας εἶ. Α. τουτονὶ δ' ὃν ἀρτίως
ἔφης ἔχοντα πεῖραν ἥκειν πολυτελῶν
πολλῶν τε δείπνων ἐπιλαθέσθαι, Σιμία,
πάντων ποιήσω, θρῖον ἂν δείξω μόνον
παραθῶ τε δεῖπνον ὄζον αὔρας 'Αττικῆς.
ἐξ ἀντλίας ἥκοντα καὶ γέμοντ' ἔτι
φορτηγικῶν μοι βρωμάτων κἀγωνίας
τὴμῇ ποιήσω νυστάσαι παροψίδι.

Athenaeus 9, 404e καὶ ὁ παρὰ Διονυσίῳ (διονύσῳ A) δὲ ἐν Θεσμοφόρῳ μάγειρος...τί φησιν; κτλ. 1. κεχάρισαι Σι(μ)μία Porson.] καὶ χάρις αἰεὶ μία A. 3. αἰεὶ A. 5. ἂν Casaub.] ἐὰν A. 6. scribendum τίνα (quae) | τίσιν παραθ. et πότ' ἢ ποῦ σκευάσαι, *qui cibi et quibus adponendi ac quando et ubi parandi sint.* 7. δ' ἢ πότ' Mein.] δέ ποτε A. 8. δεῖ add. Mein. προΐδηται Dobr.] προίδητε A. 9. ἐστί που Mein.] ἐστίν A. ἐστίν· οὐ ταὐτὸν γάρ ἐστι Dobr. 11. διήλλαχεν, πολύ. Mein. καὶ γὰρ Casaub. melius videtur ὡς γὰρ στρατ. — ἡγεμὼν δὲ θάτερον, οὕτως (15) κτλ. 15. ἐφ'] ἐν K. ἐφ' ἡμῖν· σκευάσαι κτλ. Mein. An. Ath. 176. 16. ἡδύσματα A. 17. οὖν L] οὐ A. mihi verba ὀψοποιὸς — τοιοῦτος eicienda videntur, utpote perperam repetita ex v. 9. 21. οὐ τοῦ τυχόντος supplet Dobr. mihi ὁ δὲ μάγειρος ἄλλο τι, συνιδεῖν

— *ἀγοράσαι μόνος πέφυκεν* scribendum videtur. 22. *αἰεὶ* bis A. *χάριν* Iacobs. Add. Ath. 213] *ἀρχὴν* A. *ἀκμὴν* Iacobs. ap. Schweigh. 23. *ἔχεις* Iacobs.] *ἔχει θ'* A. *ἕξεις* Mein. An. Ath. 176. 24. *γέγραφέ* B] *γέγραφέν* A. *τε*] *τι* Mein. in Ath. 28. *τῶν βιβλίων* Emperius] *βιαίων* A. *ὅσ' ἐστὶ καταγεγραμμένα* K.] *ἐσθ' ἕνεκα τὰ γεγραμμένα* A. de v. 29 quem solus addit A despero, nisi quod cum eis quae sequuntur coniungendum esse suspicor. *κενὰ μᾶλλόν ἐστιν οὐδέπω γεγραμμένων* Emperius. 32. *οὗ ὁ καιρός* A] *οὐδὲ κύριον* Mein. Menand. praef. xvi. *οὐδ' ὁ κύριος* Dindf. (*οὐχ ὁ κύριος* Schweigh.). *ἧς ὁ καιρός, οὐκ | αὐτη δ' ἑαυτῆς κτλ.* Herwerd. Anal. crit. 44. 33. *δεσπότης* A] *δεσπότις* P. 34. *τύχης* Mein.] *τέχνης* A. 35. *καιρὸν δ'* Casaub.] *δὲ καιρὸν* A. *προσαπόλωλεν* G. A. Hirschig. 36. *μέγας* Adam. ap. Villebr.] *μέγας γὰρ* A. *δὲ* A. 38. *Σιμία* Mein.] *σήμεια* A. 40. *τε* add. V L. 41. *δ'* post *ἀντλίας* add. Fritzsch. Com. gr. fr. 8. *ἥκοντα* Mein.] *ἥκοντι* A. *γέμοντ' ἔτι* Mein.] *γεμωντετι* A. fortasse *ἥκοντι καταγέμοντί τε* (suspens. a *παραθῶ*) Mein. Anal. Ath. 176. 42. *φορτηγικῶν* Mein.] *φορτητικῶν* A. *κἀγωνίας* Fritzsch.] *ἀγωνίαις*. 43. *τήμῃ* Fritzsch.] *εἰ μὴ* A. *νυστάσαι*] *ποππύσαι* vel aliquid eiusmodi. v. 43 ante 41 transponendum censebat Mein.

conloquitur erus cum coquo: dixerat ante de amicis quos exspectaret, inprimis de opulento aliquo transmarino lautissimarumque epularum perito (36 sq.).

2. *προείπας*, ut Philem. 42, 3 *εἴπας*. 3. *πολύ* coniungendum cum *πρότερον*. 5. gravissimum coquo esse dicit scire *quis* sit invitatus et quem gustum habeant ei qui sint vocati. cf. 19. 36. 21. *λήψει*, *emere poteris*. 24. *Archestratus* Syracusanus vel Gelensis, cuius reliquias conlegit W. Ribbeck. Progr. Berol. 1877. 27. *noli ex libris discere omnia quae* (in illis) *perscripta sunt*. 28. de sententia cf. Sotad. 1, 34. 5. 30. negat de arte sua scribi posse, cum ne dicere quidem apte de ea facile sit: tam variam et multiplicem esse. neque definiri posse, quae semper opportunitati pareat. 42. *φορτηγικούς* cibos dicit quibus in *πλοίῳ φορτηγικῷ* (Xen. Hell. 5, 1, 21. Poll. 1, 83) vescuntur.

ΟΜΩΝΥΜΟΙ

3

ἄγε δὴ Δρόμων, νῦν εἴ τι κομψὸν ἢ σοφὸν
ἢ γλαφυρὸν οἶσθα τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων,
φανερὸν ποίησον τοῦτο τῷ διδασκάλῳ.
νῦν τὴν ἀπόδειξιν τῆς τέχνης αἰτῶ σ' ἐγώ.
εἰς πολεμίαν ἄγω σε· θαρρῶν κατάτρεχε·
ἀριθμῷ διδόασι τὰ κρέα καὶ τηροῦσί σε.
τακερὰ ποιήσας ταῦτα καὶ ζέσας σφόδρα,

τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, ὡς λέγω σοι, σύγχεον.
ἰχθὺς ἁδρὸς πάρεστι· τἀντός ἐστι σά.
κἂν τέμαχος ἐκκλίνῃς τι, καὶ τοῦτ' ἐστὶ σόν,
ἕως ἂν ἔνδον ὦμεν· ὅταν ἔξω δ', ἐμόν.
ἐξαιρέσεις καὶ τἄλλα τἀκόλουθ' ὅσα
οὔτ' ἀριθμὸν οὔτ' ἔλεγχον ἐφ' ἑαυτῶν ἔχει,
περικόμματος δὲ τάξιν ἢ θέσιν φέρει,
εἰς αὔριον σὲ κἀμὲ ταῦτ' εὐφρανάτω.
λαφυροπώλῃ παντάπασι μεταδίδου,
τὴν πάροδον ἵν' ἔχῃς τῶν θυρῶν εὐνουστέραν.
τί δεῖ λέγειν με πολλὰ πρὸς συνειδότα;
ἐμὸς εἶ μαθητής, σὸς δ' ἐγὼ διδάσκαλος.
μέμνησο τῶνδε καὶ βάδιζε δεῦρ' ἅμα.

Athenaeus 9, 381 bc *πάντα τὰ ἐντοσθίδια μετὰ τῆς ἐξαιρέσεως (εἴρηται γὰρ καὶ ἡ ἐξαίρεσις...) διακλύσας ἐπιμελῶς οἴνῳ πολλάκις ἐκρέμασα...τὴν δ' ἐξαίρεσιν Διονύσιος ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν τοῖς Ὁμωνύμοις τῷ δράματι οὕτως εἴρηκε ποιήσας τινὰ μάγειρον πρὸς τοὺς μαθητὰς διαλεγόμενον κτλ.* 1. *δρίμων* A. 6. *τηρουσησε* A. 7. *τακερὰ* Casaub.] *τὰ κρέα* A. 10. *ἐκκλίνῃς* A. *ἐκκλέψῃς* Herwerd. Obs. crit. 81 'parum probabiliter' Mein. Anal. Ath. an *ἐκκλύσῃς*? ut Ath. *διακλύσας*. 11. *ἔξω δ'* Schweigh.] *δ' ἔξω* A. 13. *οὔτ' ἀριθμὸν* Dindf.] *οὐδὲ ἀριθμὸν* A. 15. *εὐφρανάτω* Grotius] *εὔφρανα τῶι* A. 18. *τὰ πολλὰ* A. Nauck. Philol. VI 420 conl. Babr. 95, 24. Wyttenb. Iulian. in Const. p. 141 sq.

fallitur Athenaeus coquum cum discipulis conloqui narrans. immo ianitor (cf. v. 17) coquo furandi artem exponit. 5. *κατάτρεχε* ut de incursione hostili. 6. *ἀριθμῷ* 'i. e. *numeratas*' carnes Mein. 8. *ὡς λέγω σοι*, ut et saepe antehac tibi dixi et nunc dico. iubetur coquus eri *numeros* confundere ita ut carnes particulas diutius coquendo dissolvat. 11. *ἔξω, τῶν θυρῶν δηλονότι.* 14. *περικόμματα* '*hic* dicuntur particulae e singulis cibis decerptae et furto ablatae.' Casaub. cf. Arist. Eq. 372. 16. Emperii et Herwerdeni coniecturae (Mein. V 93. Anal. crit. 44) parum habent probabilitatis. scr. *ταῦτ' εὐφρανάτω λάφυρα* (*praedae loco, als Kriegsbeute*)· *κωλῆς παντάπασι μεταδίδου*, sc. *ἐμοί*.

4

Κηφισόδωρόν φασιν ἐπικαλούμενον
πλάνον τιν' ἐν Ἀθήναις γενέσθαι, τὴν σχολὴν
εἰς τοῦτο τὸ μέρος τοῦ βίου καταχρώμενον.
τοῦτον ἐντυχόντα πρὸς τὸ σιμὸν ἀνατρέχειν,
ἢ συγκαθεῖναι τῇ 'πὶ τῇ βακτηρίᾳ.

Athenaeus 14, 615 ef *Διονύσιος μὲν ὁ Σινωπεὺς ὁ τῆς κωμῳδίας ποιητὴς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ὁμώνυμοι* (*ὁμονύμωι* A) *μνημονεύει Κηφισοδώρου τοῦ πλάνου διὰ τούτων κτλ.* Eustathius 1382, 40 *ὁ πλάνος..τέχνην αὐτὸς ἔχων τινὰ καὶ τὸ ἀποπλανᾶν τοὺς θεωμένους* (!), *ὁποῖοι Κηφισόδωρός τις καὶ Πανταλέων.* 1. *φησιν* A. 5. *τηπι* A. *ἥσυχα καθεῖναι* (intransitive) Iacobs. Add. Ath. 328. alia Dobraeus et Emperius. scr. *τοῦτον ταχὺν ὄντα πρὸς τὸ σ. ἀνατρέχειν, ἥσυχα δὲ κατιέναι ᾽πὶ τῇ β.* scilicet aliter omnia atque ceteri homines Cephisodorus faciebat.

2. Lucian. Prometh. 4 *τὴν ἐν μέσῳ ταύτην σχολὴν ἐς ἀκρόασιν καταχρήσασθαι,* quo exemplo concidit Herwerdeni (Obs. crit. 81) emendatio *τῇ σχολῇ.* *εἰς τοῦτο τὸ μέρος in hanc vitae condicionem (Lebensberuf).* 4. *τὸ σιμόν* est *clivus arcis.* cf. Aristoph. fr. 74.

ΣΩΙΖΟΥΣΑ

Vel fortasse *Σώτειρα.* cf. fr. 6.

5

ὅσα δ᾽ ἐστὶν εἴδη Θηρικλείων τῶν καλῶν,
γύναι, δικότυλοι, τρικότυλοι, δεῖνος μέγας
χωρῶν μετρητήν, κυμβίον, σκύφοι, ῥυτά.
B. ποτήρι᾽ ἡ γραῦς, ἄλλο δ᾽ οὐδὲ ἓν βλέπει.

Athenaeus 11, 467 d *Διονύσιος ὁ Σινωπεὺς ἐν Σῳζούσῃ καταλέγων ὀνόματα ποτηρίων μνημονεύει καὶ τούτου* (*τοῦ δείνου*) *λέγων οὕτως κτλ.* 11, 497 c *Διονύσιος ὁ Σινωπεὺς ἐν Σῳζούσῃ καταλέγων τινὰ ποτήρια καὶ τοῦ ῥυτοῦ ἐμνήσθη ὡς προεῖπον.* 1. *δὲ* A. 2. *γύναι*] *κοτύλαι* Mein. fortasse *κύμβαι.* Athen. 483 a *κύμβη· Φιλήμων ἐν ταῖς Ἀττικαῖς φωναῖς κύλικος εἶδος.* 3. *μετρήτην* A.

6

πρὸς τὸν τελευτήσανθ᾽ ἕκαστος, κἂν σφόδρα
ζῶν ἐχθρὸς ᾖ τις, γίνεται φίλος τότε.

Stobaeus Floril. 125, 8 *Διονυσίου Σωτείρας* A. cf. Mein. I 429. 2. *ζῶν* Mein.] *ὤν.* *ᾖ*] *ἦν* B. — *τότε, ὅταν ἀποθάνῃ* (*ὁ ἐχθρός*). falso Dionysio tragico adsignavit Welckerus Trag. gr. III 1233.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

7—11

ἔπειτα δ᾽ οὐδὲ τοῦτο γινώσκεις ὅτι
τοῖς οὐδὲν οὖσιν οὐδὲ εἷς ὅλως φθονεῖ;
. . . .

ἀεὶ τὰ σεμνὰ πάντα κέκτηται φθόνον.
. . . .
ἅπαν τὸ λίαν συνετόν ἐστ' ἐπίφθονον.
. . . .
λιτὸς γενόμενος τοῖς ἔχουσι μὴ φθόνει.
. . . .
εἰσίν τινες νῦν οὓς τὸ βασκαίνειν τρέφει.

Stobaeus Floril. 38, 2 *Διονυσίου* A et 6 *Διονυσίου* A. Voss. 3. *κέκτηνται* A. 5. *λιτὸς γενόμενος*] *αὐτὸς πενόμενος* G. A. Hirschig. Ann. crit. 17. dubium est ad tragicum haec an ad comicum pertineant: quamquam duo ultimi magis comoediae speciem referunt.

ΕΡΙΦΟΣ

Meinek. I 420. 1.

ΑΙΟΛΟΣ

1

λόγος γάρ ἐστ' ἀρχαῖος οὐ κακῶς ἔχων.
οἶνον λέγουσι τοὺς γέροντας, ὦ πάτερ,
πείθειν χορεύειν οὐ θέλοντας.

Athenaeus 4, 134 c *Ἐρίφῳ τῷ κωμικῷ ἐν Αἰόλῳ εἰρημένα τάδε κτλ.* Eustathius 1770, 7 *τὸ τοῦ κωμικοῦ Ἐρίφου, εἰπόντες* (scr. *εἰπόντος*) *ὅτι κτλ.* 3. *οὐκ ἐθέλοντας* Eust. poeta anon. Ath. 10, 428 a *οἶνος ἄνωγε γέροντα καὶ οὐκ ἐθέλοντα χορεύειν*, unde *κοὐκ ἐθέλοντας* Mein. in Ath.

ΜΕΛΙΒΟΙΑ

Nescio an huc pertineant quae Servius narrat Verg. Aen. 1, 724: *Meliboea et Alexis amore se mutuo dilexerunt et iuramento se adstrinxerunt ut cum tempus nuptiarum venisset sibimet iungerentur. sed cum virginem parentes sui alii despondissent,.. Alexis.. spontaneum subiit exsilium. virgo autem ipso nuptiarum die semet de tecto praecipitavit. quae cum inlaesa decidisset, in fugam conversa pervenit ad litus ibique scapham adscendit, ex qua sponte funes soluti esse dicuntur: voluntate itaque deorum pervecta est ubi amator morabatur: quam cum ille... suscepisset,... templum constituit* (Veneri Automatae). cf. E. Rohde, Griech. Rom. 41.

2

[καὶ περὶ μὲν ὄψου γ' ἠλίθιον τὸ καὶ λέγειν
ὥσπερ πρὸς ἀπλήστους.] ἀλλὰ ταυτὶ λάμβανε,
παρθένε, τὰ μῆλα. Β. καλά γε. Α. καλὰ δῆτ', ὦ θεοί.
νεωστὶ γὰρ τὸ σπέρμα τοῦτ' ἀφιγμένον
εἰς τὰς Ἀθήνας ἐστὶ παρὰ τοῦ βασιλέως.
Β. παρ' Ἑσπερίδων, ᾤμην γε. Α. νὴ τὴν Ἄρτεμιν,
φασὶν τὰ χρυσᾶ μῆλα ταῦτ' εἶναι. Β. τρία
μόνον ἐστίν. Α. ὀλίγον τὸ καλόν ἐστι πανταχοῦ
καὶ τίμιον. Β. τούτων μὲν ὀβολόν, εἰ πολύ,
τίθημι. λογιοῦμαι γάρ. Α. αὗται δὲ ῥόαι.
Β. ὡς εὐγενεῖς. Α. τὴν γὰρ Ἀφροδίτην ἐν Κύπρῳ
δένδρον φυτεῦσαι τοῦτό φασιν ἓν μόνον.
Β. βέρβεια πολυτίμητε. κᾆτα τρεῖς μόνας
καὶ τάσδ' ἐκόμισας; Α. οὐ γὰρ εἶχον πλείονας.

Athenaeus 3, 84 b ὅτι δ' ὄντως ἐκ τῆς ἄνω χώρας ἐκείνης κατέβη εἰς τοὺς Ἕλληνας τὸ φυτὸν τοῦτο (τὰ κίτρια μῆλα) ἔστιν εὑρεῖν λεγόμενον καὶ παρὰ τοῖς τῆς κωμῳδίας ποιηταῖς, οἳ καὶ περὶ μεγέθους αὐτῶν τι λέγοντες τῶν κιτρίων μνημονεύειν φαίνονται. Ἀντιφάνης μὲν ἐν Βοιωτίδι (fr. 58). Ἔριφος δ' ἐν Μελιβοίᾳ αὐτὰ ταῦτα τὰ ἰαμβεῖα προθεὶς ὡς ἴδια τὰ τοῦ Ἀντιφάνους ἐπιφέρει κτλ. de v. 1—9 cf. Antiphan. 58. 10. ῥόαιγ' A. 13. βερβεαι A. ἕρμαια πολυτίμητα Seidler. κᾆτα] κατὰ A. 14. τάσδε κομίσας A. εἶχεν, scil. τὸ δένδρον, G. A. Hirschig. Ann. crit. 17. — βέρβεια vel simile fortasse nomen Veneris fuit apud Cyprios. πολυτίμητος enim epitheton est deorum. Arist. Nub. 293. 328. Av. 667. Ran. 324.

3

ταῦτα γὰρ οἱ πένητες οὐκ ἔχοντες ἀγοράσαι
ὑπογάστριον θύννακος, οὐδὲ κρανίον
λάβρακος, οὐδὲ γόγγρον, οὐδὲ σηπίας,
ἃς οὐδὲ μάκαρας ὑπερορᾶν οἶμαι θεούς.

Athenaeus 7, 302 e Ἔριφος Μελιβοίᾳ κτλ. et om. auctoris fabulaeque nomine Eustathius 1720, 59 οἱ πένητες κτλ. unde Dobr. Ἔρ. Μ. ταῦτα γράφει· οἱ πένητες κτλ. 1. ταῦτα γὰρ] ταῦθ' Casaub. ταῦτ' ἄρα πένητες H. Iacobi V 94. ταῦτα γὰρ | οἱ μὲν πένητες Mein. An. Ath. 134. ἀτὰρ οἱ π. K. 4. μάκαρας BC Eust.] μακρανη A. — verbum finitum in eis sequebatur quae Athenaeus omisit, nisi forte scribendum est ἔχουσιν.

4

ἐκπεπήδηκας πρὶν ἀγαθοῦ πρῶτα δαίμονος λαβεῖν,
πρὶν Διὸς σωτῆρος.

Athenaeus 15, 693 c *Ἔριφος Μελιβοίᾳ κτλ.* 1. *ἐκπεπήδηκας* Cobet. N. l. 121. 2] *ἐκπεπίῃ δέκας* A. *πρῶτα* Dindf.] *πρῶτον* A. — exprobrat nescio quis alteri, quod e domo sua eruperit, priusquam cet. cf. Arist. Eq. 604. Eubul. 2. Menand. 387 Mein.

5

ἡματῶσθαι

Ἔριφος Μελιβοίᾳ. Bekker. Anecd. 98, 26 (*ἡματ.* cod.). cf. Arist. Pac. 1020. Ran. 476.

Cf. praeterea fr. 7.

ΠΕΛΤΑΣΤΗΣ

Cf. Meinek. I 420. 1. est etiam Ephippi *Πελταστής*, ubi cf. quae adnotantur.

6

τάδ' οὐ Κόρινθος οὐδὲ Λαΐς, ὦ Σύρε,
οὐδ' εὐτραπέζων Θετταλῶν ξένων τροφαί,
ὧν οὐκ ἄμοιρος ἥδε χεὶρ ἐγίνετο.

Athenaeus 4, 137 d *εὐτράπεζοι δ' εἰσὶν ὄντως οἱ Θετταλοί, καθὰ καὶ Ἔριφός φησιν ἐν Πελταστῇ οὕτως κτλ.* Eustathius 331, 14 *δῆλον ἐκ τοῦ· τάδ' οὐ Κ. — οὐδ' εὐτρ. Θετταλῶν χείρ.* 1. *οὐδὲ* Dindf.] *οὔτε* A. 2. *τροφαί, ὧν*] *τροφεων* A. *τρυφαί, ὧν* Mein. Anal. Ath. 67. — cf. *τάδ' οὐχὶ Πελοπόννησος, ἀλλ' Ἰωνία.*

ΑΔΗΛΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

7

ᾠά. B. λευκά γε
καὶ μεγάλα· χήνει' ἐστίν, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖ.
A. οὗτος δέ φησι ταῦτα τὴν Λήδαν τεκεῖν.

Athenaeus 2, 58 a *χηνείων δ' ᾠῶν Ἔριφος (μνημονεύει) κτλ.* Eustathius 1686, 43 *Ἔριφος, λόγιος δὲ ἦν καὶ αὐτὸς ἀνήρ, χήνεια ληρεῖ ᾠὰ λευκά τε καὶ μεγάλα τὴν Λήδαν τεκεῖν.* 1. *λευκά* om. Eust. ed. Lips. *γε*] *τε* Eust. personarum notas add. K. conl. fr. 2, 3. 7. ad Meliboeam propter similitudinem fr. 2 referebat Meinekius.

ΕΥΒΟΥΛΙΔΗΣ

Meinek. I 421.

ΚΩΜΑΣΤΑΙ

1

σοφιστιᾷς, κάκιστε, καὶ Χοῶν δέει
τῶν μισθοδώρων, οὐκ ἀδείπνων ἐν τρυφῇ.

Athenaeus 10, 437 d *τῇ ἑορτῇ τῶν Χοῶν ἔθος ἐστὶν Ἀθήνησι πέμπεσθαι δῶρά τε καὶ τοὺς μισθοὺς τοῖς σοφισταῖς, οἵπερ καὶ αὐτοὶ συνεκάλουν ἐπὶ ξενίᾳ τοὺς γνωρίμους, ὥς φησιν Εὐβουλίδης ὁ διαλεκτικὸς ἐν δράματι Κωμασταῖς οὕτως κτλ.* 1. *δέει* Dindf.] *δέηι* A. *οὐκ ἀδείπνῳ σὺν τρυφῇ* Emper. Mein. V 94. *σῦκα δειπνῶν ἐν τρ.* Mein. in Ath. 'qui in aliorum luxurie vili cibo vesceris.' *ἐντρυφᾷς* Porson. *σῦκα δειπνῶν ἐντρυφᾷς* Dobr. quae omnia non sufficiunt. *σοφιστιᾷς*, i. e. sophistae condicionem adpetis.

ΗΝΙΟΧΟΣ

Meinek. I 421. 2.

ΓΟΡΓΟΝΕΣ

1

πιεῖν, πιεῖν τις ἔγχει πυριγενῆ
λαβὼν βραχύωτον κυκλοτερῆ παχύστομον
κώθωνα, παῖδα φάρυγος.

Athenaeus 11, 483 e *Ἡνίοχος Γοργόσι κτλ.* 1. *ἔγχει* Dobr. Add. Arist. p. 128] *ἐγχείτω* A. *πυρ. λ. βρ. κυκλ.* Dobr.] *λ. πυρ. κυκλ. βρ.* A. 3. *φάρυγος* Dobr.] *φάρυγγος. πιεῖν, πιεῖν τις ἐγχείτω λαβὼν | μέγαν, πυρ. κυκλ. παχύστ.* Hanov. Exerc. crit. 136. *παῖδα φάρυγος*, gulae ministrum (Toup. Emend. II 35) dici posse cothonem quis credat? rectius poeta scripserit *κώθωνα, παγίδα φάρυγος*, *gulae inritamentum bibendi*: quae comparatio sermoni eclogae tumidiori non male convenit.

ΔΙΣ ΕΞΑΠΑΤΩΜΕΝΟΣ ΕΠΙΚΛΗΡΟΣ ΘΩΡΥΚΙΟΝ (?)

Tituli a Suida solo commemorati. Meinek. I 421. 2.

ΠΟΛΥΕΥΚΤΟΣ

Significatur fortasse Polyeuctus Sphettius, Demosthenis in republica gerenda socius, propter luxuriam famosus. Meinek. I 422. cf. Anaxandr. 45.

2

ὁ βοῦς ὁ χαλκοῦς ἦν ἂν ἑφθὸς δεκάπαλαι,
ὁ δ' ἴσως γαλαθηνὸν τέθυκε τὸν χοῖρον λαβών.

Athenaeus 9, 396 d Ἡνίοχος Πολυεύκτῳ κτλ. 1. alterum ὁ add. Porson. ἂν ἑφθὸς Pors.] ἀνεφθος A. δεκάπαλαι Iacobs. Add. Ath. 207] δὲ καὶ παλαι A. cf. Arist. Eq. 1154. 2. τέθυκε A] τέτοκε VL. τὸν] νῷν?

de *bove aeneo* in arce Athenarum cf. Plat. com. 210. — morae inpatiens aliquis, fortasse Polyeuctus ipse, coquum compellat diu cunctantem, qui porcellum ad cenam emptum nondum adparaverit.

ΠΟΛΥΠΡΑΓΜΩΝ

3

ὁρῶ δὲ θαῦμ' ἄπιστον, ἰχθύων γένη
περὶ τὴν ἄκραν παίζοντα, κωβιούς, σπάρους,
ψήττας, ἐρυθίνους, κεστρέας, πέρκας, ὄνους,
θύννους, μελανούρους, σηπίας, αὐλωπίας,
τρίγλας, ἐλεδώνας, σκορπίους.

Athenaeus 6, 271 a φησὶν Ἡνίοχος ἐν Πολυπράγμονι. 1. δὲ Schweigh.] γὰρ A. 2. κωβίους A. 3. εὐρυθίνους A. 5. ἐλεδωνας A.

3. Hesych. ἐρυθῖνοι . . . εἶδος ἰχθύος. 'rubellio piscis vulgaris ἐρυθρῖνος dicebatur: sed v. Oppian. Halieut. 1, 97.' M. Schmidt. cf. Aristot. ind. ἐρυθρῖνος. Lobeck. Path. prol. 207. 8. latine *erythinus* dicitur. Plin. N. h. 9, 56. 166. 32, 101. 139. 148. 152. Ovid. Hal. 104.

ΤΡΟΧΙΛΟΣ

Servi nomen esse arbitratur Meinekius I 421. Epopis servus est in Avibus. servi nomine etiam Eubuli *Sphingocarion* inscripta est.

4

πρὸς ἐμαυτὸν ἐνθυμούμενος, νὴ τοὺς θεούς,
ὅσῳ διαφέρει σῦκα καρδάμων. σὺ δὲ
Παύσωνι φῂς τὸ δεῖνα προσλελαληκέναι;
Α. καὶ πρᾶγμά γ' ἠρώτα με δυστράπελον πάνυ
ἔχον τε πολλὰς φροντίδων διεξόδους.

Β. λέγ' αὐτό· καὶ γὰρ οὐκ ἀγέλοιόν ἐστ' ἴσως.
Α. ἔτνος κυάμινον διότι τὴν μὲν γαστέρα
φυσᾷ, τὸ δὲ πῦρ οὔ. Β. χάριεν οἷς γινώσκεται
τὸ πρᾶγμα τοῦ Παύσωνος. ὡς δ' ἀεί ποτε
περὶ τοὺς κυάμους ἔσθ' οὗτος ὁ σοφιστής [τέλος].

Athenaeus 9, 408a *ἔτνους δὲ κυαμίνου μνημονεύει Ἡνίοχος ὁ κωμικὸς ἐν Τροχίλῳ λέγων οὕτως κτλ.* 2. *σὺ δὲ οὐδὲ* A, quae manifesta est dittographia eius generis, de quo Kaibelius egit in Ind. Rost. 1883. 3. *δεῖνα* L] *δειναὶ* A. 4. *πρᾶγμά γ' ἠρώτα* Dindf.] *πρᾶγμ' ἠρώτα* A. *ναί, πρᾶγμ' ἐπηρώτα* Iacobs. Add. Ath. 217. *ναί, πρᾶγμ' ἀνηρώτα* Mein. 5. *ἔχον τε* Iacobs.] *ἔχων δὲ* A. *διεξόδους* Boisson.] *δυσεξόδους* A. 6. *λέγε* et *ἐστισως* A. *ἀγέλαιον* Nauck. Philol. VI 420. 8. *χάριεν οἷς* Boisson.] *χαριενοις* A. 10. *τέλος* A] *ὅλος* Dalecamp. *πολύς* Iacobs. cum proximis Athenaei verbis coniunxit Dobr. Adv. II 324 (*τέλος τοιούτων [οὖν] πολλῶν λεγομένων ὕδωρ ἐφέρετο*).

1. ante hunc v. deest *ἀνῆλθον ἐκ τοῦ Πειραιῶς* vel tale aliquid. 2. Horatianum illud (Epist. 1, 7, 23) *quid distent aera lupinis* contulit Mein. 3. '*Pauson* philosophus ut videtur Pythagoreus.' Mein. I 422. 5. compositus est hic versus ex Soph. Ant. 225. OR. 67. cf. Soph. fr. 433 N. *ἀνέμων διέξοδοι*, Eur. Androm. 1086 *ἡλίου διεξόδους*. Antiphan. 176, 4. Alexid. 124, 9. 7. Philostr. Vit. sophist. 483 Boiss. *Χαιρεφῶν . . . διὰ τί, ἔφη, ὦ Γοργία, οἱ κύαμοι τὴν γαστέρα φυσῶσι, τὸ δὲ πῦρ οὐ φυσῶσιν*; similes sunt illi in Nubibus ioci. 8. Menand. 98 Mein. *γέλοιον, ὃς κόρης ἐλευθέρας εἰς ἔρων ἥκων σιωπᾷς.* 205 *ὡς οἰκτρόν, ἢ τοιαῦτα δυστυχῶ.* sed neque haec prorsus similia nec *Ζεὺς γελοῖος ὀμνύμενος τοῖς εἰδόσιν.* fortasse *χάριεν, ὦ Διοσκόρω, τὸ πρ. κτλ.* cf. Amphid. 9, 4.

ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΣ

A solo Suida commemorata. Meinek. I 421.

ΑΔΗΛΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

5

ἐγὼ δ' ὄνομα τὸ μὲν καθ' ἑκάστην αὐτίκα
λέξω, συνάπασαι δ' εἰσὶ παντοδαπαὶ πόλεις,
αἳ νῦν ἀνοηταίνουσι πολὺν ἤδη χρόνον.
τάχ' ἂν τις ὑποκρούσειεν ὅ τι ποτ' ἐνθάδε
νῦν εἰσὶ κἀνέροιτο· παρ' ἐμοῦ πεύσεται.
τὸ χωρίον μὲν γὰρ τόδ' ἐστὶ πᾶν κύκλῳ
Ὀλυμπία, τηνδὶ δὲ τὴν σκηνὴν ἐκεῖ
σκηνὴν ὁρᾶν θεωρικὴν νομίζετε.

εἶεν. τί οὖν ἐνταῦθα δρῶσιν αἱ πόλεις;
ἐλευθέρι' ἀφίκοντο θύσουσαί ποτε,
ὅτε τῶν φόρων ἐγένοντ' ἐλεύθεραι σχεδόν.
κἄπειτ' ἀπ' ἐκείνης τῆς θυσίας διέφθορεν
αὐτὰς ξενίζουσ' ἡμέραν ἐξ ἡμέρας
ἀβουλία κατέχουσα πολὺν ἤδη χρόνον.
γυναῖκε δ' αὐτὰς δύο ταράττετόν τινε
ἀεὶ συνοῦσαι· δημοκρατία θατέρᾳ
ὄνομ' ἐστί, τῇ δ' ἀριστοκρατία θατέρᾳ,
δι' ἃς πεπαρῳνήκασιν ἤδη πολλάκις.

Stobaeus Floril. 43, 27 *Ἡνιόχου* Tr. Frob. deest ecloga in A. 1. *ὀνόματα* Grotius. 3. *ἀνοηταίνουσι* Salmas.] *ἀνοηταίνουσαι*. 5. scribendum utique *νῦν εἰσί· χἂν ἔροιτο*, i. e. *καὶ ἃ ἂν ἔροιτο*, *et quae forsitan libenter interroget*, ex me comperiet. 6. *γὰρ τόδ' ἐστὶ πᾶν*] *πᾶν τόδ' ἐστὶν* Voss. unde Mein. *πᾶν τόδ' ἐστὶν ἐν κύκλῳ*. 7. *τηνδὶ δὲ* Valck. Diatr. 276] *τὴν δ' εἶδε*. 8. *θεωρικὴν*] *Πυθικὴν* Voss. Gesner. marg. *νομίζετε* Grot.] *νομίζεται*. 10. *ἐλευθέρια* Gesner. marg.] *ἐλευθερίᾳ*. 13. *αὐτὰς* Grot.] *αὐτὴν*. 15. *δύο ταράττετον* Mein.] *δύ' ἐταράττετον*. an *δύ' ἐταραττέτην*? 16. *συνοῦσαι*] *συνούσα* Mein. vel potius *συνόντε* et 18. *δι' ὧ* scribendum, si Cobetum sequare V. l. 70.

fabulam inscriptam fuisse *Πόλεις* et eclogam ex prologo fabulae excerptam esse sententia est Meinekii. volebat is qui loquitur deinceps nomina singularum civitatium recensere. *olim* (*ποτὲ* v. 10), non nunc, dicit urbes convenisse ut libertati sacra facerent, inter bellum Peloponnesiacum et sociale (Mein.), 'quo consilio nunc convenerint, in sequentibus quae Stobaeus omisit poeta exposuerat'. mihi quidem nulla aptior occasio, qua rursus Olympiam convenire potuerint, videtur excogitari posse, quam belli Chremonidei finis, quo composito Ol. 128, 3 *κοινὴ ὁμόνοια τοῖς Ἕλλησιν ἐγένετο*. cf. quae ad Alexid. 244 exponuntur. quamquam, si haec coniectura vera est, poetae vitam Menandri aetatem superasse necesse est. — 4. Bekker. Anecd. 68, 10 *ὑποκρούειν τοὺς ῥήτορας· τὸ μεταξὺ λεγόντων αὐτῶν ὑποφθεγγόμενον ἐμποδίζειν*. cf. Alexid. 32. Arist. Eccl. 596. 6. *τὸ χωρίον πᾶν κύκλῳ* vel *ἐν κ*. — utrumque enim recte dicitur — est orchestra, qua in hac fabula Olympia repraesentabatur, *σκηνή* est tentorium in proscaenio erectum. 'hoc' inquit 'putate illic (Olympiae) esse tentorium legatorum a singulis urbibus ad ludos Olympicos missorum.'

ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ

Meinek. I 422. 3. Schaefer. Demosth. I 401 sq.

ΑΔΗΛΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

Ἀλεκτρυόνα τὸν τοῦ Φιλίππου παραλαβὼν
ἀωρὶ κοκκύζοντα καὶ πλανώμενον
κατέκοψεν· οὐ γὰρ εἶχεν οὐδέπω λόφον.
ἕνα κατακόψας μάλα συχνοὺς ἐδείπνισεν
Χάρης Ἀθηναίων τόθ', ὡς γενναῖος ἦν.

Athenaeus 12, 532 e (*Χάρης*) *ἐδείπνισεν Ἀθηναίους ἐν τῇ ἀγορᾷ θύσας τὰ ἐπινίκια τῆς γενομένης μάχης πρὸς τοὺς Φιλίππου ξένους. ὧν ἡγεῖτο μὲν Ἀδαῖος, Ἀλεκτρυὼν ἐπικαλούμενος, περὶ οὗ καὶ Ἡρακλείδης ὁ τῶν κωμῳδιῶν ποιητὴς μέμνηται οὕτως κτλ. τὰ αὐτὰ ἱστορεῖ καὶ Δοῦρις.* Zenobius 6, 34 *Φιλίππου Ἀλεκτρυών· αὕτη τάττεται ἐπὶ τῶν ἐν μικροῖς κατορθώμασιν ἀλαζονευομένων. Ἀλεκτρυὼν γάρ τις ἐγένετο Φιλίππου στρατηγός, ὃν ἀπέκτεινεν .. Χάρης ὁ Ἀθηναῖος. μέμνηται δ' αὐτοῦ Ἡρακλείδης ὁ κωμικὸς καὶ Ἀντιφάνης* (303). Eustathius 1479, 37 *Ἡρακλείδης ὁ κωμικὸς ὡς περὶ ὄρνιθος λέγει ὅτι κτλ.* cf. Apostol. 17, 85 et Damox. 1, 5. 1. *παραλαβὼν* A] *λαβὼν* Eust. *καταλαβὼν* Mein. in Athen. 2. *καὶ πλανώμενον*] *κἀπτερωμένον* Herwerd. Mnem. VI 71, tamquam sint galli etiam non alati. significatur inpressio bellica, qua agri late vastabantur. 3. post hunc versum nonnulla excidisse statuit Meinekius. 4. *ἕνα κατακόψας*] *κᾳτα κόψας* epit. et Eust. 5. *Ἀθηναίους* epit. et Eust.

similis iocus est Arist. Nub. 1356. 3. *εἶχεν οὐδέπω λόφον.* adulescentiam et inperitiam Adaei notat poeta. 5. *ὡς γενναῖος ἦν* ad Adaeum refert Dobraeus Adv. II 355, *ἀλεκτρυόνα γενναῖον* interpretans *μάχιμον* (*Kampfhahn*). mihi Chares potius intellegendus videtur et scribendum aut *ὡς γενναῖος ὤν* aut B. *ὡς γενναῖος ἦν.*

Praeterea cf. fr. Heracliti et Chariclidis *Ἁλύσεως*. Mein. I 422.

ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣ

Meinek. I 422. 3.

ΞΕΝΙΖΩΝ

Athenaeus 10, 414 d *Ἡράκλειτος δ' ἐν τῷ Ξενίζοντι Ἑλένην φησί τινα γυναῖκα πλεῖστα βεβρωκέναι.* *Ἡρακλείδης* Mein. I 422.

ΜΝΗΣΙΜΑΧΟΣ

Meinek. I 423.

ΑΛΚΜΕΩΝ

Cf. Mein. I 423. III 567 et quae ad Amphidis *Alcmeonem* adnotavimus.

1

ὡς Πυθαγοριστὶ θύομεν τῷ Λοξίᾳ,
ἔμψυχον οὐδὲν ἐσθίοντες παντελῶς.

Diogenes Laert. 8, 37 *Μνησίμαχος Ἀλκμέωνι κτλ.* 1. *Πυθαγοριστὶ* Cobet.] *Πυθαγοριστῇ. Πυθαγορισταὶ* Menag. Ambros. *Pythagoreo more.* titulus fabulae in codicibus et editionibus mirum in modum variatur. *Ἀλκμαίωνι* cod. Arund.

ΒΟΥΣΙΡΙΣ

Argumentum a Cratino, Antiphane, Ephippo tractatum.

2

εἰμὶ γὰρ Βοιώτιος,
ὀλίγα μὲν ἄλλων δίκαια ταῦτα πολλὰ δ' ἐσθίων.

Athenaeus 10, 417 e *Μνησίμαχος Βουσίριδι κτλ.* sic A. *ὀλίγα μὲν λαλῶν, ἀναγκαῖ' αὐτά* Emperius ap. Mein. V 94. *ὀλίγα μὲν λαλῶν δίκαια, ταῦτα πολλὰ δ' ἐσθίων* Mein. Anal. Ath. 184. utrumque mire dictum est. fortasse *ὀλίγα μὲν λαλεῖν δικαιῶν φαῦλα, πολλὰ δ' ἐσθίων.* cf. Soph. OR. 6. 575. 640. Trach. 1244. *φαῦλα,* i. e. *simplicia,* ut *φαῦλα καὶ πρόχειρα.* est tetr. troch. — loquitur Hercules.

ΔΥΣΚΟΛΟΣ

Cf. Usener. Mus. Rhen. XXVIII 406 et quae ad Antiphanis et Ephippi *Ὁμοίους* adnotavimus.

3

ἀλλ' ἀντιβολῶ σ' ἐπίταττέ μοι μὴ πόλλ' ἄγαν,
μηδ' ἄγρια λίαν μηδ' ἐπηργυρωμένα,
μέτρια δέ γ' ὡς θείῳ σεαυτοῦ. Β. πῶς ἔτι
μετριώτερ', ὦ δαιμόνι'; Α. ὅπως; σύντεμνε καὶ
ἐπεξαπάτα με. τοὺς μὲν ἰχθῦς μοι κάλει
ἰχθύδι'· ὄψον δ' ἂν λέγῃς ἕτερον, κάλει
ὀψάριον. ἥδιον γὰρ ἀπολοῦμαι πολύ.

Athenaeus 8, 359c ὁ δὲ παρὰ Μνησιμάχῳ ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι Δύσκολος φιλάργυρος ὢν σφόδρα πρὸς τὸν ἀσωτευόμενον νεανίσκον φησίν κτλ. 1. πολλὰ A. 3. δέ γ' ὡς K.] δὲ τῷ A. 4. μετριώτερα A. δαιμόνι'. — ὅπως; G. A. Hirschig. Ann. crit. 17] δαιμόνιε. πῶς A. 6. ἰχθύδι' Dawes. Miscell. 14] ἰχθύδιον A. δὲ ἐὰν A.

patruus ab adulescente petit ut si multa poscat, tamen sibi faciliorem faciat sumptum magna deminutivis formis significando.

ΙΠΠΟΤΡΟΦΟΣ

4

βαῖν' ἐκ θαλάμων κυπαρισσορόφων
ἔξω, Μάνη· στεῖχ' εἰς ἀγορὰν
πρὸς τοὺς Ἑρμᾶς,
οὗ προσφοιτῶσ' οἱ φύλαρχοι,
τούς τε μαθητὰς τοὺς ὡραίους,
οὓς ἀναβαίνειν ἐπὶ τοὺς ἵππους
μελετᾷ Φείδων καὶ καταβαίνειν.
οἶσθ' οὓς φράζω;
τούτοις τοίνυν ἄγγελλ' ὁτιὴ
ψυχρὸν τοὖψον, τὸ ποτὸν θερμόν,
ξηρὸν φύραμ', ἄρτοι ξηροί·
σπλάγχν' ὀπτᾶται, χναῦμ' ἥρπασται,
κρέας ἐξ ἅλμης ἐξῄρηται,
τόμος ἀλλᾶντος, τόμος ἠνύστρου,
χορδῆς ἕτερος, φύσκης ἕτερος
διαλαιμοτομεῖθ' ὑπὸ τῶν ἔνδον.
κρατὴρ ἐξερροίβδητ' οἴνου·
πρόποσις χωρεῖ· λέπεται κόρδαξ·
ἀκολασταίνει νοῦς μειρακίων·
πάντες δ' ἔνδον τὰ κάτωθεν ἄνω.
μέμνησ' ἃ λέγω, πρόσεχ' οἷς φράζω.
χάσκεις οὗτος;
βλέψον δευρί· πῶς αὐτὰ φράσεις;
αὐτίκ' ἐρῶ σοι πάλιν ἐξ ἀρχῆς.
ἥκειν ἤδη καὶ μὴ μέλλειν,
τῷ τε μαγείρῳ μὴ λυμαίνεσθ',
ὡς τῶν ὄψων ἑφθῶν ὄντων,
ὀπτῶν ὄντων, ψυχρῶν ὄντων,
καθ' ἕκαστα λέγων· βολβός, ἐλάα,

σκόροδον, καυλός, κολοκύντη, ἔτνος,
θρῖον, φυλλάς· θύννου τεμάχη,
γλάνιδος, γαλεοῦ, ῥίνης, γόγγρου,
φοξῖνος ὅλος, κορακῖνος ὅλος,
μεμβράς, σκόμβρος,
θυννίς, κωβιός, ἠλακατῆνες,
κυνὸς οὐραῖον τῶν καρχαριῶν,
νάρκη, βάτραχος, πέρκη, σαῦρος,
τριχίας, φυκίς, βρίγκος, τρίγλη,
κόκκυξ, τρυγών, σμύραινα, φάγρος,
μύλλος, λεβίας, σπάρος, αἰολίας,
θρᾶττα, χελιδών, καρίς, τευθίς,
ψῆττα, δρακαινίς,
πουλυπόδειον, σηπία, ὀρφώς,
κάραβος, ἔσχαρος, ἀφύαι, βελόναι,
κεστρεύς, σκορπίος, ἔγχελυς, ἄρκτος.
κρέα τ' ἄλλα (τὸ πλῆθος ἀμύθητον)
χηνός, χοίρου, βοός, ἀρνός, οἰός,
κάπρου, αἰγός, ἀλεκτρυόνος, νήττης,
κίττης, πέρδικος, ἀλωπεκίου.
καὶ μετὰ δεῖπνον θαυμαστὸν ὅσ' ἔστ'
ἀγαθῶν πλήθη.
πᾶς δὲ κατ' οἴκους μάττει, πέττει,
τίλλει, κόπτει, τέμνει, δεύει,
χαίρει, παίζει, πηδᾷ, δειπνεῖ,
πίνει, σκιρτᾷ, λορδοῖ, κεντεῖ [βινεῖ].
σεμναὶ δ' αὐλῶν ἀγαναὶ φωναί,
μολπὰ κλαγγὰ θράττει, [νεῖται] πνεῖται.
κούραν κασίας .
ἀπὸ γᾶς ἁγίας ἁλίας Συρίας
ὀσμὴ σεμνὴ μυκτῆρα δονεῖ
λιβάνου, μάρου, σμύρνης, καλάμου,
στύρακος, βάρου,
λίνδου, κίνδου, κισθοῦ, μίνθου.
τοιάδε δόμους ὁμίχλη κατέχει
πάντων ἀγαθῶν ἀνάμεστος.

Athenaeus 9, 402f *Μνησίμαχος ἐν Ἱπποτρόφῳ τοιαῦτα παρασκευάζει κτλ.* v. 17 Eustathius 1719, 43 *τὸ κρατὴρ δ' ἐξερροίβδητ'*

οἴνου ἴσον...τῷ ἐξηντλήθη καὶ ἔξω πίθου ἐφάνη. v. 35 Athen. 7, 301 d ἠλακατῆνες. Μνησίμαχος Ἱπποτρόφῳ σκόμβρος θύννος κωβιὸς ἠλακατῆνες. v. 36 (τῶν κ.) — 39 (κόκκυξ) Athenaeus 7, 322 e Μνησίμαχος ἐν Ἱπποτρόφῳ κτλ. v. 40. 41 Athenaeus 7, 329 d μνημονεύει (τῆς θράττης) Μνησίμαχος ἐν Ἱπποτρόφῳ· ποιητὴς δ' ἐστὶν οὗτος τῆς μέσης κωμῳδίας· λέγει δ' οὕτως κτλ. Eustathius 1524, 8 οἱ κωμικοί...ὁποῖος καὶ ὁ γράψας τὸ (52—55 βινεῖ). οἷς ἐπάγει ἐκεῖνος καὶ τὸ (57—63). v. 63 Eustathius 315, 18 ἰστέον δὲ ὅτι λίνδος...καί τι ἀρωματικὸν εἶδος, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ ὀσμὴ λιβάνου σμύρνης καλάμου στύρακος λίνδου. et 1524, 12 λίνδος ἀνθηρόν τι εὐῶδες ὁμώνυμον Λίνδῳ τῇ Ῥοδίᾳ πόλει. μίνθος δὲ οὐ πάντως κόπρος ἡ παρὰ τῇ κωμῳδίᾳ παρ' ὑπόνοιαν, ἀλλ' ἡ λεγομένη διαλελυμένως μὲν καλὰ μίνθη, συνθέτως δὲ καλαμίνθη. περὶ δὲ κίνδου ζητητέον.

1. κυπαρισσορόφων Casaub.] κυπαρισσοτρόφων A. 2. μανηστειχ A. 7. φίδων A. 9. ἄγγελ' A. 12. σπλάγχνα A. ὤπτηται Casaub. χναῦμ' Mein.] χναυω A. ἥρπασται] ἥρτυται Mein. 13. ἐξήρηται A. 17. ἐξερροιβδητ' A. 18. λέπεται Mein.] λείπεται A. 19. κολασταίνει A. μειρακίων Schweigh.] μειράκιον A. 20. πάντως Iacobs. Add. Ath. 212. πάντ' ἔστ' ἔνδον Dobr. 21. μέμνησθ' A. 22. οὗτος Casaub. cf. Cobet. N. l. 122] αὐτὸς A. αὕτως Iacobs. 23. δευρί· πῶς Dobr.] δεῦρ' εἴπως A. αυτα A. 24. αὐτίκ'] αὖθις Mein. Anal. Ath. 174. 29. ἐλάα Dindf.] ἐλαία A. 33. φοξῖνος Dalecamp.] φυξικινος A. 35. θυννὶς] θύννος A 301. κωβίος A 301. ἠλακατῆνες A 301] ἠλακατινος A 403. 36. οὐραῖον A 301 in Menandri fr. 289 Mein.] οὔραιον A 403. καρχάρων A 322. 37. σαῦρος A 403] σαυρός A 322. 38. συκὶς A 322. βριγκος A 322] βρίγχος A 403. 40. μύλος in Ephipp. 12 A 322. μυλλος A 329. μυλλός A 403. σπάρος A 329] πάρος A 322. σπάρος σκάρος A 403. 41. θράττα A. θρίττα Ephipp. 12. 43. πουλυπόδειον Mein.] πολυπόδιον A. ὀρφὸς A. 45. ἄρκτος Mein.] ἄρκτοι A. 53. τέμνει om. Eust. δεύει Dindf.] εὕει C cum Eust. ευει A. 56. ἀγαναὶ Iacobs.] ἄγαν αἱ A. βινεῖ et 57 νεῖται seclusit Mein. 57. μολπᾷ κλαγγᾷ A. θράττει om. C cum Eust. 58. κούρᾳν et 59 γᾶς A. κούρα — ὀσμῇ σεμνῇ Mein. Anal. Ath. 175. malim α ὔ ρ α κασίας δ' — ὀσμῇ σεμνῇ κτλ. 59. ἁγίας] Ἀσίας Dalecamp. 61. μάρου Dalecamp.] μακροῦ A. 62. βάρου Dindf.] καὶ βαρου A. om. C cum Eust. 63. λινδου A. κισθοῦ L] μισθου A. 65. ἀναμέστους K.

erus servum non attentum et indiligentem repetita admonitione castigans ad invitandos convivas mittit. 1. Athen. 5, 207 e τοὺς τοίχους δ' εἶχε (navis Hieronis) καὶ τὴν ὀροφὴν κυπαρίττου. 3. de *Hermis* cf. Bursian. Geogr. gr. I 286. 7. Harpocrat. Ἑρμαῖ ... Μενεκλῆς ἢ Καλλίστρατος ἐν τῷ περὶ Ἀθηναίων γράφει ταυτί· ‘ἀπὸ γὰρ τῆς Ποικίλης καὶ τῆς τοῦ βασιλέως στοᾶς εἰσὶν οἱ Ἑρμαῖ

καλούμενοι· διὰ γὰρ τὸ πολλοῖς κεῖσθαι καὶ ὑπὸ ἰδιωτῶν καὶ ἀρχόντων ταύτην τὴν προσηγορίαν εἰληφέναι συμβέβηκεν.' 7. **μελετᾶν** pro *γυμνάζειν* nusquam alibi inveniri adnotavit Mein. '***Phidon*** **fuisse** videtur unus ex phylarchis, quos praefuisse equitum exercitiis notum est ex Xenoph. Hipparch. 1. 8.' *ἀναβαίνειν* (Lys. 24,5.11.12) sine ullo nequitiae indicio (quod moneo propter Iacobs. et Meinek.) nihil significat nisi *equis insilire*, ut *καταβαίνειν desilire*. cf. etiam *ἀποβάτης*. 12. Hesych. *χναῦμα· βρῶμα. χναύματα· βρώματα. καὶ τὰ τῶν κρεῶν ἀπανθρακίσματα.* Eur. Cycl. 357 *ὀπτὰ κρέ' ἀνθρακιᾶς ἄπο χναύειν.* Zenob. 5,73 *χναύματα λέγουσι τὰ ἀποθραύσματα τῶν ἰτρίων καὶ πλακούντων.* 16. *διαλαιμοτομεῖται.* Horat. Epist. 1,12,21 ***porrum et caepe trucidas*** (Mein.). 18. *πρόποσις* ea opinor significatione quam indicat Photius *προπίνει· διὰ τοῦ οἴνου τιμᾷ.* cf. ***propinare salutem*** Plaut. Stich. 3, 2, 15. *propinatio* Senec. Benef. 2, 21. ***λέπεται.*** Athen. 14, 663 d *τῷ δὲ λέπεσθαι χρῶνται οἱ Ἀθηναῖοι ἐπ' ἀσελγοῦς καὶ φορτικῆς δι' ἀφροδισίων ἡδονῆς* (Mein.). cf. Alexid. 49. '*es erfrecht sich der Cancan.*' 22. frustra etiam in ***χάσκεις*** obscaenitatem quaeras: *apertone ore hias* non attendens quid dicam? 25. Arist. Ran. 1508. 9 contulit Mein. 30. *κολοκύντη*. cf. Phryn. Epit. 437 et Lobeck., ac de his versibus et 40—44 Ephipp. 12, de 35 Menand. 289 Mein. 33. Photius *φόξινος* (scr. ***φοξῖνος***)· *ἰχθὺς εὐθὺς γενόμενος ἔχων κύημα· τίκτει δ' ἐν ταῖς προλίμναις τῶν ποταμῶν, ὡς Ἀριστοτέλης.* a capitis forma nomen videtur accepisse. Photius *φοξός· ὀξυκέφαλος*. cf. Ind. Aristot. et Lobeck. Pathol. prol. 207. 35. Hesych. *ἠλακατῆνες· θαλασσίων ἰχθύων οἱ κητώδεις.* Eustath. 1423,12 *ἠλακατῆνες ... ἰχθύες ... κωβιώδεις, ταριχευόμενοι ὥς φησι Παυσανίας.* cf. Herodian. I 16, 7. II 923, 12. 36. *κύων* piscis est *τῶν γαλεῶν καὶ γαλεοειδῶν*. cf. Ind. Aristot. 419 a. 40. cf. Aristoph. fr. 414 et ea quae ibi de *ἄρκτῳ* adnotavimus. 44. non praetermittendus dactylus cum anapaesto coniunctus. cf. Ephipp. 12, 8. de *ἐσχάρῳ* cf. Archipp. 24. Hesych. *ἐσχαρός* (sic cod.)· *ἰχθύς*. 47. *ὀῤός*. cf. Eubul. 84, 4 et quae adnotavimus ad Arist. Eq. 139. 53. *δεύει*. cf. Aristoph. fr. 271. 55. *λορδοῖ*. cf. Arist. Eccl. 10. fr. 140. 58. Melanippid. 1, 5 Bergk. *ἱερόδακρυν* λ ί β α ν ο ν *εὐώδεις τε φοίνικας κασίαν τε πατεῦσαι, τέρενα Σύρια σπέρματα.* 59. consulto quattuor vocabula in *ας* desinentia coacervavit. 61. Hesych. *μᾶρον .. καὶ πόα.* Lobeck. Pathol. prol. 310. elem. 21. falso *μάρον* Theophr. fr. 4, 33. 4. Plin. N. h. 12, 111 *in Aegypto nascitur et* m a r o n, *peius quam Lydium, maioribus foliis et variis.* cf. 13, 12. 18. 62. *βάρου*. Hesych. *ἄβαρυ· ὀρίγανον Μακεδόνες βαρύ· τινὲς μέν φασι θυμίαμα εὐῶδες.* Bekker. Anecd. 225, 16 *βαρύ· θυμιαμάτιον εὐῶδες* (Mein.). Herodian. II 941, 11 *τὸ βᾶρος ὁμοίως Ἀττικὸν ὑπάρχον.* cf. I 190, 11. 529, 30. II 19, 3. Lob. Path. prol. 515. 63. *κισθοῦ*. Eupol. 14, 5. 64. *ὁμίχλη ἀγαθῶν*, ut *σμῆνος ἀοιδῆς* Arist. Nub. 297.

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΗΣ

5

Aelianus H. an. 13,4 *οὐ ῥᾳδίως δὲ αὐτοῦ (τοῦ καλλιωνύμου) μνημονεύουσιν ἐν ταῖς ὑπὲρ τῶν ἰχθύων πανθοινίαις, ὧν τι καὶ ὄφελός ἐστι, ποιηταὶ θέμενοι σπουδὴν εἰς μνήμην ἔνθεσμον, Ἐπίχαρμος μὲν ... Μνησίμαχος δὲ ἐν τῷ Ἰσθμιονίκῃ.* Athen. 7, 282 d confert Mein.

ΦΑΡΜΑΚΟΠΩΛΗΣ

6

Schol. Aristoph. Av. 471 *τῶν δὲ μύθων οἱ μὲν περὶ ἀλόγων ζώων εἰσὶν Αἰσώπειοι, οἱ δὲ περὶ ἀνθρώπων Συβαριτικοί. εἰσὶ δέ τινες οἳ τοὺς βραχεῖς καὶ συντόμους λέγουσι Συβαρίτιδας (Συβαριτικούς* Mein.), *καθάπερ Μνησίμαχος ἐν Φαρμακοπώλῃ.*

ΦΙΛΙΠΠΟΣ

Macedoniae regem significari docent Meinek. I 423 et M. Haupt. Herm. VIII 11. cf. fr. 10.

7

. ἆρ' οἶσθα,
ὁτιὴ πρὸς ἄνδρας ἐστί σοι μαχητέον,
οἳ τὰ ξίφη δειπνοῦμεν ἠκονημένα,
ὄψον δὲ δᾷδας ἡμμένας καταπίνομεν;
ἐντεῦθεν εὐθὺς ἐπιφέρει τραγήματα
ἡμῖν ὁ παῖς μετὰ δεῖπνον ἀκίδας Κρητικάς,
ὥσπερ ἐρεβίνθους, δορατίων τε λείψανα
κατεαγότ', ἀσπίδας δὲ προσκεφάλαια καὶ
θώρακας ἔχομεν, πρὸς ποδῶν δὲ σφενδόνας
καὶ τόξα, καταπέλταισι δ' ἐστεφανώμεθα.

Athenaeus 10, 421 bc *Μνησίμαχος δὲ ἐν Φιλίππῳ διὰ τὸν ὑπερβάλλοντα κόρον ἐν τοῖς δείπνοις παράγει τι συμπόσιον πολέμου παρασκευὴν ἐπαγγελλόμενον καὶ ... πολέμου ἐργαστήριον. λέγει δ' οὕτως κτλ.* Eustathius 1085, 47 *καλὸν δὲ. .προσθεῖναι καὶ τὸ Φιλιππίδου* (sic) *τὸ τὰ ξίφη δειπνοῦμεν ἢ κονημένα* (sic ed. Lips.). 1. *οἶσθ'* A. *οἶσθα σύ* Porson. 2. *μαχητέον* A] *μάχη* C. 3. *ἠκονημένα* Eust.] *ἠκονημένοι* A. 8. *κατεαγότα* A. 10. *καταπέλταισι* Pors.] *καταπέλται* A. *καταπέλταις* C. *δὲ στεφανούμεθα?*
militem exercitus Macedonici, fortasse Philippum ipsum gloriari conicit Meinekius. cf. Timocl. 12, 5.

8

τῶν Φαρσαλίων
ἥκει τις, ἵνα καὶ τὰς τραπέζας καταφάγῃ;

καλούμενοι· διὰ γὰρ τὸ πολλοὺς κεῖσθαι καὶ ὑπὸ ἰδιωτῶν καὶ ἀρχόντων ταύτην τὴν προσηγορίαν εἰληφέναι συμβέβηκεν.' 7. μελετᾶν pro γυμνάζειν nusquam alibi inveniri adnotavit Mein. '*Phidon* fuisse videtur unus ex phylarchis, quos praefuisse equitum exercitiis notum est ex Xenoph. Hipparch. 1, 8.' ἀναβαίνειν (Lys. 24, 5. 11. 12) sine ullo nequitiae indicio (quod moneo propter Iacobs. et Meinek.) nihil significat nisi *equis insilire*, ut καταβαίνειν *desilire*. cf. etiam ἀποβάτης. 12. Hesych. χναῦμα· βρῶμα. χναύματα· βρώματα. καὶ τὰ τῶν κρεῶν ἀπανθρακίσματα. Eur. Cycl. 357 ὀπτὰ κρέ' ἀνθρακιᾶς ἄπο χναύειν. Zenob. 5, 73 χναύματα λέγουσι τὰ ἀποθραύσματα τῶν ἰτρίων καὶ πλακούντων. 16. διαλαιμοτομεῖται. Horat. Epist. 1, 12, 21 *porrum et caepe trucidas* (Mein.). 18. πρόποσις ea opinor significatione quam indicat Photius προπίνει· διὰ τοῦ οἴνου τιμᾷ. cf. *propinare salutem* Plaut. Stich. 3, 2, 15. *propinatio* Senec. Benef. 2, 21. λέπεται. Athen. 14, 663 d τῷ δὲ λέπεσθαι χρῶνται οἱ Ἀθηναῖοι ἐπ' ἀσελγοῦς καὶ φορτικῆς δι' ἀφροδισίων ἡδονῆς (Mein.). cf. Alexid. 49. '*es erfrecht sich der Cancan.*' 22. frustra etiam in χάσκεις obscaenitatem quaeras: *apertone ore hias* non attendens quid dicam? 25. Arist. Ran. 1508. 9 contulit Mein. 30. κολοκύντη. cf. Phryn. Epit. 437 et Lobeck., ac de his versibus et 40—44 Ephipp. 12, de 35 Menand. 289 Mein. 33. Photius φόξινος (scr. φοξῖνος)· ἰχθὺς εὐθὺς γενόμενος ἔχων κύημα· τίκτει δ' ἐν ταῖς προλίμναις τῶν ποταμῶν, ὡς Ἀριστοτέλης. a capitis forma nomen videtur accepisse. Photius φοξός· ὀξυκέφαλος. cf. Ind. Aristot. et Lobeck. Pathol. prol. 207. 35. Hesych. ἠλακατῆνες· θαλασσίων ἰχθύων οἱ κητώδεις. Eustath. 1423, 12 ἠλακατῆνες ... ἰχθύες ... κωβιώδεις, ταριχευόμενοι ὥς φησι Παυσανίας. cf. Herodian. I 16, 7. II 923, 12. 36. κύων piscis est τῶν γαλεῶν καὶ γαλεοειδῶν. cf. Ind. Aristot. 419 a. 40. cf. Aristoph. fr. 414 et ea quae ibi de ἄρκτῳ adnotavimus. 44. non praetermittendus dactylus cum anapaesto coniunctus. cf. Ephipp. 12, 8. de ἐσχάρῳ cf. Archipp. 24. Hesych. ἐσχαρός (sic cod.)· ἰχθύς. 47. οἷός. cf. Eubul. 84, 4 et quae adnotavimus ad Arist. Eq. 139. 53. δεύει. cf. Aristoph. fr. 271. 55. λορδοῖ. cf. Arist. Eccl. 10. fr. 140. 58. Melanippid. 1, 5 Bergk. ἱερόδακρυν λίβανον εὐώδεις τε φοίνικας κασίαν τε πατεῦσαι, τέρενα Σύρια σπέρματα. 59. consulto quattuor vocabula in ας desinentia coacervavit. 61. Hesych. μᾶρον .. καὶ πόα. Lobeck. Pathol. prol. 310. elem. 21. falso μάρον Theophr. fr. 4, 33. 4. Plin. N. h. 12, 111 *in Aegypto nascitur et maron, peius quam Lydium, maioribus foliis et variis.* cf. 13, 12. 18. 62. βάρον. Hesych. ἀβαρύ· ὀρίγανον Μακεδόνες βαρύ· τινὲς μέν φασι θυμίαμα εὐῶδες. Bekker. Anecd. 225, 16 βαρύ· θυμιαμάτιον. εὐῶδες (Mein.). Herodian. II 941, 11 τὸ βᾶρος ὁμοίως Ἀττικὸν ὑπάρχον. cf. I 190, 11. 529, 30. II 19, 3. Lob. Path. prol. 515. 63. κισθοῦ. Eupol. 14, 5. 64. ὀμίχλη ἀγαθῶν, ut σμῆνος ἀοιδῆς Arist. Nub. 297.

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΗΣ

5

Aelianus H. an. 13,4 *οὐ ῥᾳδίως δὲ αὐτοῦ* (*τοῦ καλλιωνύμου*) *μνημονεύουσιν ἐν ταῖς ὑπὲρ τῶν ἰχθύων πανθοινίαις, ὧν τι καὶ ὄφελός ἐστι, ποιηταὶ θέμενοι σπουδὴν εἰς μνήμην ἔνθεσμον, Ἐπίχαρμος μὲν ... Μνησίμαχος δὲ ἐν τῷ Ἰσθμιονίκῃ.* Athen. 7, 282 d confert Mein.

ΦΑΡΜΑΚΟΠΩΛΗΣ

6

Schol. Aristoph. Av. 471 *τῶν δὲ μύθων οἱ μὲν περὶ ἀλόγων ζώων εἰσὶν Αἰσώπειοι, οἱ δὲ περὶ ἀνθρώπων Συβαριτικοί. εἰσὶ δέ τινες οἳ τοὺς βραχεῖς καὶ συντόμους λέγουσι Συβαρίτιδας* (*Συβαριτικούς* Mein.), *καθάπερ Μνησίμαχος ἐν Φαρμακοπώλῃ.*

ΦΙΛΙΠΠΟΣ

Macedoniae regem significari docent Meinek. I 423 et M. Haupt. Herm. VIII 11. cf. fr. 10.

7

. ἆρ' οἶσθα,
ὁτιὴ πρὸς ἄνδρας ἐστί σοι μαχητέον,
οἳ τὰ ξίφη δειπνοῦμεν ἠκονημένα,
ὄψον δὲ δᾷδας ἡμμένας καταπίνομεν;
ἐντεῦθεν εὐθὺς ἐπιφέρει τραγήματα
ἡμῖν ὁ παῖς μετὰ δεῖπνον ἀκίδας Κρητικάς,
ὥσπερ ἐρεβίνθους, δορατίων τε λείψανα
κατεαγότ', ἀσπίδας δὲ προσκεφάλαια καὶ
θώρακας ἔχομεν, πρὸς ποδῶν δὲ σφενδόνας
καὶ τόξα, καταπέλταισι δ' ἐστεφανώμεθα.

Athenaeus 10, 421 bc *Μνησίμαχος δὲ ἐν Φιλίππῳ διὰ τὸν ὑπερβάλλοντα κόρον ἐν τοῖς δείπνοις παράγει τι συμπόσιον πολέμου παρασκευὴν ἐπαγγελλόμενον καὶ ... πολέμου ἐργαστήριον. λέγει δ' οὕτως κτλ.* Eustathius 1085, 47 *καλὸν δὲ . . προσθεῖναι καὶ τὸ Φιλιππίδου* (sic) *τὸ τὰ ξίφη δειπνοῦμεν ἡ κονημένα* (sic ed. Lips.). 1. *οἶσθ'* A. *οἶσθα σύ* Porson. 2. *μαχητέον* A] *μάχῃ* C. 3. *ἠκονημένα* Eust.] *ἠκονημένοι* A. 8. *κατεαγότα* A. 10. *καταπέλταισι* Pors.] *καταπέλται* A. *καταπέλταις* C. *δὲ στεφανούμεθα?*

militem exercitus Macedonici, fortasse Philippum ipsum gloriari conicit Meinekius. cf. Timocl. 12, 5.

8

τῶν Φαρσαλίων
ἥκει τις, ἵνα καὶ τὰς τραπέζας καταφάγῃ;

Β. οὐδεὶς πάρεστιν. Α. εὖ γε δρῶντες· ἆρά που
ὀπτὴν κατεσθίουσι πόλιν Ἀχαικήν;

Athenaeus 10, 418 b *καὶ Φαρσάλιοι δὲ κωμῳδοῦνται ὡς πολυφάγοι. Μνησίμαχος γοῦν ἐν Φιλίππῳ φησί κτλ.* 2. *καὶ* add. Grot. Excerpt. 663. 3. *αρα* A. 4. *Ἀχαικήν* K.] *Ἀχαϊκήν*. cf. quae adnotavimus ad Arist. Nub. 821. Antiphan. 44, 6. — fortasse ex eadem scaena excerptum ac fr. 7.

9

καὶ τὸ λεγόμενον
σπανιώτερον πάρεστιν ὀρνίθων γάλα,
καὶ φασιανὸς ἀποτετιλμένος καλῶς.

Athenaeus 9, 387 a *Μνησίμαχος ἐν Φιλίππῳ (εἷς δὲ καὶ οὗτός ἐστι τῶν τῆς μέσης κωμῳδίας ποιητῶν) φησί κτλ.* 2. *σπανιώτατον* Mein. *γάρ ἐστιν ἢ* Grot. Excerpt. 663. *καὶ | τὸ λεγόμενον πάρεστιν ὀρν. γ.* Herwerd. Nov. add. crit. 35. *τάλα* A. fortasse *καὶ σπανιώτερον | τὸ λεγόμενον πάρεστιν κτλ.* cf. Arist. Av. 733.

10

οὐκ ἀλλὰ καὶ τῆς νυκτός ἐστι Δωρίων
ἔνδον παρ' ἡμῖν λοπαδοφυσητής.

Athenaeus 8, 338 b *ὅτι δ' ἦν ὁ Δωρίων οὗτος ἐπὶ ὀψοφαγίᾳ διαβόητος φανερὸν ἐξ ὧν λέγει Μνησίμαχος ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Φιλίππῳ δράματι κτλ.* Eustathius 1151, 13 et Philemon. gramm. 191 Osann. *ἐξ αὐτῆς (φύσης) δὲ καί τις ὀψοφάγος λοπαδοφυσητὴς ἐσκώφθη.* 1. *ἐστι Δωρίων ἔνδον* Iacobs. Add. Ath. 185] *δωρίων ἔνδον ἐστιν* A. 2. in fine *ὅδε* add. Porson. (apud Ath. sequitur *οἶδα*). *Dorion* claudus erat *tibicen*, unde cognomen *λοπαδοφυσητής* petitum est. facete dicta eius refert Athen. 8, 337. 8. inter sodales Philippi etiam pugnae ad Chaeroneam commissae interfuit. Athen. 10, 435 bc. librum scripsit de piscibus. cf. M. Haupt. Herm. VIII 10 sq.

ΑΔΗΛΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

11

ὕπνος τὰ μικρὰ τοῦ θανάτου μυστήρια.

Schol. Homer. Il. 14, 231 *Μνησίμαχος ὁ κωμικὸς περὶ ὕπνου διαλεγόμενός φησιν ὅτι κτλ.* Eustathius 981, 3 *φησὶ δὲ καὶ ὁ κωμικὸς Μνησίμαχος κτλ.* Cramer. Anecd. Par. III 20, 3. sic ut supra editum Eust. *ὕπνος ἐστὶ μικρὸν καὶ μερικὸν θανάτου μυστήριον* Schol. Hom. et Cram. Anecd.

ΦΙΛΙΣΚΟΣ

Meinek. I 423. 4.

ΑΔΩΝΙΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ ΚΑΙ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΓΟΝΑΙ ΔΙΟΣ ΓΟΝΑΙ

A Suida et Eudocia commemoratae. Mein. I 424.

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΓΟΝΑΙ

A Suida solo commemorata. Mein. I 424.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ

A Suida et Eudocia commemorata. tragici Philisci esse censet Meinek. I 424.

ΟΛΥΜΠΟΣ ΠΑΝΟΣ ΓΟΝΑΙ

A Suida et Eudocia commemoratae. Meinek. I 423. 4.

ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΙ

1

εἰς τὸ μεταπεῖσαι ῥᾳδίως ἃ βούλεται
πιθανοὺς ἔχειν εἴωθεν ἡ κλίνη λόγους.

Stobaeus Floril. 73, 53 *Φιλίσκου Φιλαργύρων* A. *Φιλαργύρῳ* Mein. 2. *ἡ κλίνη* est *lectus genialis*; nam liber 73 Stobaei inscriptus est *ψόγος γυναικῶν*.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

2

ὁ Πειραιεὺς κάρυον μέγ' ἐστὶ καὶ κενόν.

Anthologia Palat. 11, 441. cf. Arist. Pac. 145. fr. 608. Pherecr. 34. Alexid. 245, 1.

3

χρηστῶν σφόδρ' ἔσθ' ἡ Χαλκὶς Ἑλλήνων πόλις.

Dicaearchus Vita Graec. 30 Buttm. *δουλεύοντες γὰρ* (Chalcidenses Euboici) *πολὺν ἤδη χρόνον, τοῖς δὲ τρόποις ὄντες ἐλεύθεροι, μεγάλην εἰλήφασιν ἕξιν τοῦ φέρειν ῥᾳθύμως τὰ προσπίπτοντα. ὁ στίχος Φιλίσκου κτλ.* at *ῥᾴθυμοι* non sunt *χρηστοί*.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ

4

οὐκ ἔστιν, ὦ μάταιε, σὺν ῥᾳθυμίᾳ
τὰ τῶν πονούντων μὴ πονήσαντας λαβεῖν.

Stobaeus Floril. 29, 40 *Φιλίσκου* A. 'fortasse tragici est.' Mein. V 95. Nauck. Tr. gr. fr. p. 637.

5

πολιτογραφεῖν

Polluc. 3, 56 *δημοποίητοι, ὁπόσοι ἐκ δόγματος κοινοῦ πολιτείας τύχοιεν. τοῦτο δὲ πολιτογραφεῖν Φίλιστος καλεῖ. Φίλιστος* (σκ) Falck. 'non utitur Pollux alias auctoritate Philisci; at frequens apud eum Philisti memoria.' Mein. V 95. Hesych. *πολιτογραφεῖ· πολιτικὰ γράφει*, ubi *εἰς πολίτας ἐγγράφει* M. Schmidt.

ΣΙΜΥΛΟΣ

Meinek. I 424. 5.

(ΕΦΕ)ΣΙΑ

Boeckh. C. I. I 353. Meinek. I 424. Koehler. I. A. n. 972.

ΜΕΓΑΡΙΚΗ

Fortasse commemoratur in titulo Koehler. I. A. n. 975 II 7 *Ἐράτων Με[γαρικῇ Σιμύλου.]*

1

περιστρώματα

εἴρηται . . . ἐν τῇ Σιμύλου Μεγαρικῇ. Pollux 10, 42. Mein. I 424. 5. V CCXXIII.

Non videntur esse comici Simyli ea fragmenta, quae ex Stobaeo (Flor. 60, 4), Io. Damasceno (Gaisf. Stob. append. 73. IIII 236. 7 ed. Mein.), Theophilo (Ad Autol. III 385) Meinekius exscripsit I XIII sq.

ΣΩΦΙΛΟΣ

Meinek. I 425. 6.

ΑΝΔΡΟΚΛΗΣ

Androcles quidam fenerator notus ex Demosthenis or. 35. sed dederitne is comoediae nomen prorsus incertum est.

1

Athenaeus 3, 123 de *τὸ δὲ χλιαρὸν ὕδωρ Ἀθηναῖοι μετάκερας καλοῦσιν, ὡς Σώφιλος ἐν Ἀνδροκλεῖ.*

2

Athenaeus 6, 228 b (praemisso Diphili fr. 32) *τὸ δὲ ἔθος τοῦτο καὶ Ἀθήνησιν εἶναι ἀξιοῖ Σώφιλος ἐν Ἀνδροκλεῖ ὀψονόμους ἀξιῶν αἱρεῖσθαι ὑπὸ τῆς βουλῆς δύ' ἢ καὶ τρεῖς.* Eustathius 867, 60 *τὸ ὀψοφαγεῖν...οὗ ἕνεκα ἤρεσεν* (!) *ὀψονόμους Ἀθήνησιν αἱρεῖσθαι κτλ.*

ΓΑΜΟΣ

Cf. quae ad Diphili fr. 23 adnotantur.

ΔΗΛΙΑ

Commemorant Suidas et Eudocia. *Δηλία* cod. Paris. Suid. ceteri *Δημία*.

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ

Ἐγχειρίδιον etiam Philemon et Menander, *Gladiolum* Livius Andronicus (O. Ribbeck. Com. Rom. fr.[2] 3) scripsit.

3

συνεχὴς ἄκρατος ἐδίδοτ' ἴσον ἴσῳ· πάλιν
τὴν μείζον' ᾔτουν.

Athenaeus 10, 431 a *Σώφιλος ἐν Ἐγχειριδίῳ κτλ.* 1. *συνεχῶς* Mein. Anal. Athen. 195. *συνεχὲς* Herwerd. Mnem. nov. IIII 311. *ἐδίδοτο* et *μείζονα* A.

ΚΙΘΑΡΩΙΔΟΣ

A Suida solo commemorata. Meinek. I 425.

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Cf. quae ad Aristophontis *Παρακαταθήκην* adnotantur.

4

ἡδύ γε μετ' ἀνδρῶν ἐστιν Ἑλλήνων ἀεὶ
συνάγειν· τὸ πρᾶγμα χάριεν· 'οὐχὶ δώδεκα
κυάθους' ἀνεβόησέν τις 'ὑποχεῖς; κωμάσαι
πρὸς τὴν Ταναγρικὴν δεῖ γάρ,' ἵν' ἐκεῖ κατακλιθεὶς
ἐπιδορπίσηται τὰς ὀνείας ματτύας.

Athenaeus 14, 640 d *Σώφιλος ἐν Παρακαταθήκῃ κτλ.* 1. *αἰεὶ* A. 2. *συνάγειν*] *διάγειν* K. *οὐχὶ δώδεκα* Cobet. V. l. 123, conl. Menand. 11] *οὐχὶ B̄* A. 3. *ὑποχεῖς;* Cobet.] *ὑπόχει* A. 4. *κατακλεισθεὶς* A. *κατακλινεὶς* Herwerd. Obs. crit. 81.

2. '*ὁ οἰνοχόος* solet *ὑποχεῖν τὸν οἶνον*, deinde *τὸ ὕδωρ ἐπιχεῖν*.' Cobet. cf. Diphil. 5. 107. 4. *Ταναγρικὴ γυνή* est Menand.

978 Mein., *Tanagraea meretrix* Cic. De dom. 43, 111. *ἵν' ἐκεῖ ἐπιδορπίσηται* coniungenda sunt cum *ἀνεβόησέν τις.* — inridet nescio quis epulas Graecorum. 5. *ὀνείας ματτύας* per ironiam dicit cibos vilissimos. Hesych. *Σκύθης· παροιμία ἐπὶ τῶν ἀκκιζομένων μὲν τῷ λόγῳ, ἔργῳ δὲ ἐφιεμένων· ἰδὼν γάρ τις νεκρὸν ὄνον ἔφη πρὸς Σκύθην παρόντα..* verba deperdita supplet Append. prov. 4, 74 *δεῖπνόν τοι, ὦ Σκύθα. ὁ δὲ ἐβδελύξατο πρῶτον· αὖθις δὲ πολυπραγμονήσας περὶ αὐτὸν ἐπονεῖτο.* *equum* pro *asino* ponunt Zenob. 5, 59 *ὁ Σκύθης τὸν ἵππον.* Diogenian. 7, 12. Plut. Prov. 20. Apostol. 14, 88. Eustath. 2, 16. Pindar. fr. 186 Bergk. *ἄνδρες τινὲς ἀκκιζόμενοι Σκύθαι νεκρὸν ἵππον στυγέοισι λόγῳ κτάμενον ἐν φάει· κρυφᾷ δὲ σκολιοὺς γέννσιν ἀνδέροισιν πόδας ἠδὲ κεφαλάς.* cf. Boeckh. Pind. fr. p. 665.

ΣΥΝΤΡΕΧΟΝΤΕΣ

Cf. quae ad cognominem Alexidis fabulam adnotavimus.

5

ὁ πορνοβοσκὸς γάρ μ' ὑπὸ κνισολοιχίας
χορδήν τιν' αἱματῖτιν αὐτῷ σκευάσαι
ἐκέλευσε ταυτηνί με.

Athenaeus 3, 125e *ἐν δὲ τοῖς ἐπιγραφομένοις Συντρέχουσι κνισολοιχίαν εἴρηκεν (Σώφιλος) ἐν τούτοις κτλ.* 1. *με* A. 2. *τινα* A. 3. *ταυτηνί με* Schweigh.] *ταυτιην ἐμέ* A.

ΤΥΝΔΑΡΕΩΣ Η ΛΗΔΑ

Commemorant Suidas et Eudocia. Meinek. I 425.

ΦΥΛΑΡΧΟΣ

Cf. Mnesim. 4, 4. — *Φίλαρχος* Athen. 3, 125e et Suid. *Σώφιλος.* Meinek. I 425.

6

γαστρισμὸς ἔσται δαψιλής· τὰ προοίμια
ὁρῶ . . . . . χορτασθήσομαι.
νὴ τὸν Διόνυσον, ἄνδρες, ἤδη στρηνιῶ.

Athenaeus 3, 100a *Σώφιλος ἐν Φυλάρχῳ κτλ.* v. 2 explere conati sunt Iacobs. Add. Ath. 66. Mein. Anal. Ath. 45. Herwerd. Mnem. nov. IIII 299. taedet talia tentamina referre. de verbo *στρηνιᾶν* cf. Antiphan. 82.

7

ὀψοφάγος εἶ καὶ κνισολοιχός.

Athenaeus 3, 125e *ὁ κνισολοῖχος* (scr. *κνισολοιχός*) *ἔστι παρὰ μὲν Σωφίλῳ ἐν Φιλάρχῳ οὕτως κτλ.* Eustathius 1817, 38 *ὥσπερ τὸ κτλ.*

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

8

ὁ πατὴρ ὁ ταύτης πολὺ μέγιστός ἐστι
κριὸς ἐρέβινθος.

Athenaeus 2, 54 f Θεόφραστος δ' ἐν φυτικοῖς τῶν ἐρεβίνθων τινὰς καλεῖ κρείους. καὶ Σώφιλος κτλ. Eustathius 948, 46 ἐλέγοντο δέ τινες ἐρέβινθοι καὶ κρεῖοι, ἴσως ὡς μεγάλοι, ὁμωνύμως τῷ μυθευομένῳ Κρείῳ. 2. κριὸς Mein. ed. mai.] κρεῖος. Theophr. H. pl. 8, 5, 1 κριοὶ ὀροβιαῖοι. Athen. 2, 55 b οἱ Μιλήσιοι (ἐρέβινθοι κρείττους) τῶν λεγομένων κρείων. κριός veram nominis formam esse cognoscitur ex Plin. N. h. 18, 124 *est enim* (cicer) *arietino capiti simile, unde ita* (i. e. κριός) *adpellant.* obscaenam significationem subesse indicavit Meinekius. cf. Arist. Ran. 545. sunt iambicorum aut tetram. aut, si cum Mein. ἐστι γὰρ scribas, trim. reliquiae.

9

Athenaeus 4, 158 a τ ρ α γ ι κ ὸ ν γ ὰ ρ ἡ φ α κ ῆ 'σ τ ι ν, Ἀ ρ χ ά γ α θ ο ς ἔ φ η π ο γ ε γ ρ α φ έ ν α ι ῥ ο φ ο ῦ ν τ' Ὀ ρ έ σ τ η ν τ ῆ ς ν ό σ ο υ π ε π α υ μ έ ν ο ν, φησὶ Σώφιλος ὁ κωμῳδιοποιός. sic A. ἀρχάγαθος ἔφη ἧς καὶ ῥοφεῖν C. videtur poeta non Archagathi alicuius, sed celeberrimi pictoris *Agatharchi tabulam* aliquam aliunde non cognitam respicere, qua Orestes insania liberatus repraesentabatur. Meinekius ex parte Dobraeum secutus

τραγικὸν ἡ φακῆ 'στιν, ἧς καί φασιν Ἀγάθαρχόν ποτε
γεγραφέναι ῥοφοῦντ' Ὀρέστην τῆς νόσου πεπαυμένον.

sed fortasse sunt trimetri: τραγικὸν φακῆ 'σθ', ἧς φασ' Ἀγάθαρχον γεγραφέναι | ῥοφοῦντ' Ὀρέστην κτλ.

Qui in Stobaei Append. Floril. IIII 29 Gaisf. Sophilo (Σοφίλου) tribuuntur quattuor versuum cum duo priores sint Sophoclis OC. 810. 11, ceteri quoque Sophoclis sine dubio sunt. quocirca non exscripsi.

ΣΩΤΑΔΗΣ

Meinek. I 426.

ΕΓΚΛΗΙΟΜΕΝΑΙ

Ἐγκλειόμενοι Bekker. Anecd. 102, 28.

1

καρῖδας ἔλαβον πρῶτον, ἀπεταγήνισα
ταύτας ἁπάσας. γαλεὸς εἴληπται μέγας,

ὤπτησα τὰ μέσα, τὴν δὲ λοιπὴν γρυμέαν
ἔψω ποιήσας τρῖμμα συκαμίνινον.
γλαύκου φέρω κεφάλαια παμμεγέθη δύο,
ἐν λοπάδι μεγάλῃ ταῦτα, λιτῶς προσαγαγὼν
χλόην, κύμινον, ἅλας, ὕδωρ, ἐλάδιον.
λάβρακα μετὰ ταῦτ' ἐπριάμην καλὸν σφόδρα,
ἔσται δι' ἅλμης λιπαρὸς ἑφθὸς ἐν χλόῃ,
ἀποδοὺς ὅσ' ἐστὶν ἀπ' ὀβελίσκων ὀπτανά. .
τρίγλας καλὰς ἠγόρασα καὶ κίχλας καλάς,
ἔρριψα ταύτας ἐπὶ τὸν ἄνθραχ' ὡς ἔχει,
ἅλμῃ τε λιπαρᾷ παρατίθημ' ὀρίγανον.
ταύταις προσέλαβον σηπίας καὶ τευθίδας·
ἀστεῖον ἑφθὴ τευθὶς ὠνθυλευμένη
καὶ πτερύγι' ἁπαλῶς σηπίας ὠπτημένα.
τριμμάτιον ᾠκείωσα τούτοις ἀνθινὸν
παντοδαπόν. ἑψητὸν δὲ μετὰ ταύτας τινά,
ὀξυλίπαρον τούτοις ἔδωκα χυμίον.
γόγγρον ἐπὶ τούτοις ἐπριάμην παχὺν σφόδρα,
κατέπνιξ' ἐν ἅλμῃ τοῦτον εὐανθεστέρᾳ.
κωβίδι' ἅττα καὶ πετραῖα δή τινα
ἰχθύδια, τούτων ἀποκνίσας τὰ κρανία
ἐμόλυν' ἀλεύρῳ . . τοιούτῳ τινί,
πέμπω τε ταῖς καρῖσι τὴν αὐτὴν ὁδόν.
ἀμίαν τε χήραν, θηρίον καλὸν σφόδρα,
θρίοισι ταύτην ἅλις ἐλαδίῳ διεὶς
ἐσπαργάνωσα περιπάσας ὀρίγανον,
ἐνέκρυψά θ' ὥσπερ δαλὸν εἰς πολλὴν τέφραν.
ἀφύαν θ' ἅμ' αὐτῇ παρέλαβον Φαληρικήν,
εἷς κύαθος ἐνταῦθ' ὕδατος ἐπιχυθεὶς πολύ·
τεμὼν δὲ λεπτὴν τῆς χλόης καὶ πλείονα,
κἂν ᾖ δικότυλος λήκυθος, καταστρέφω.
τί λοιπόν; οὐδέν· ἀλλὰ τοῦτ' ἔσθ' ἡ τέχνη,
οὐκ ἐξ ἀπογραφῆς οὐδὲ δι' ὑπομνημάτων.

Athenaeus 7, 293a *Σωτάδης...ποιεῖ καὶ αὐτὸς ἐν Ἐγκλειομέναις (οὕτω γὰρ ἐπιγράφει τὸ δρᾶμα) τοιάδε μάγειρον λέγοντα κτλ.* 1. *καρῖδας* et 25. *καρῖσι* Dindf.] *καρίδας, καρίσι* A. *ἀπεταγήνισα* Mein.] *ἀπετηγανισα* A. 4. *συκαμίνινον* Casaub.] *συκάμινον* A. 5. *γλαύκων* Bothius. 7. *ἐλάδιον* Casaub.] *ἔλαιον* A. 8. *μετὰ τ'* A. 10. *ὅσ'* Adam.] *ὅσ* A. *ἀπ' ὀβελίσκων* Schweigh.]

ἀποβέλισον A. ὀπτανά Dindf.] οπτανα A. 12. ταύτας VL] ταυτα A. ἄνθρακα A. ἔχει non habet quo referatur, neque sufficit ἔχω. scrib. ὡς πρέπει. 13. παρατίθημι A. scrib. λιπαρᾷ τ' ἐν ἅλμῃ παρατίθημ' ὀριγάνου (τὰς τρίγλας καὶ τὰς κίχλας). 14. ταύταις Schweigh.] ταύταισι A. 15. ἑφθὴ Dobr.] ὤφθη A. 16. πτερύγι' P] πτερύγια A. ἁπαλῶς Dindf.] ἁπλῶς A. 17. τριμματίοιν A. ἀνθινον A. 18. ταύτας τινά Dobr.] ταῦτ' αστινα A. ἑψητόν singulari numero raro dicunt. Eupol. 5. fortasse ἑψητῶν — τινάς. cf. v. 19 τούτοις. 21. κατέπνιξα A. 23. ἰχθύδι' ὥνπερ parum probabiliter Herwerd. Stud. crit. 5. κρανια A. 24. πάντα vel ταῦτα supplet Casaub. scrib. ἐμόλυν' ἀλεύρῳ, 'δευσα μυττωτῷ τινι. 27. ἅλις Porson.] ἅλας A. 29. τε A. 30. ἀφύην Mein. τε ἁμὰ A. 32. καὶ πλείονα] ἔλαιον αὖ (ut v. 7. 27) K. 34. οὐδέν· ἀλλὰ τοῦτ' K.] οὐδὲν ἄλλο. τοῦτ'.

1. ἔλαβον *emi*. Bekker. Anecd. 11, 10 ἀποταγηνίσαι· ἀντὶ τοῦ ταγηνίσαι, ὡς ἀποδραμεῖν τὸ δραμεῖν. 3. Etym. Gud. 130, 5 γρυμεῖα . . . τὰ εἰκῇ συμπεφορημένα. καὶ ἔστι πολιτικώτερον ἄνευ τοῦ ι, γρυμέα. Bekker. Anecd. 33. 34 γρυμεῖα· ἣν οἱ πολλοὶ γρύτην καλοῦσι. Δίφιλος (127) ἄνευ τοῦ ι γρυμέα. ἔστι δὲ παρ' Ἀθηναίοις πήρα τις γρυμέα καλουμένη, ἐν ᾗ παντοῖα σκεύη ἐστί. cf. Hesych. γρυμέα. Phrynich. Ecl. 230. 'γρυμεοπώλης inter adfectata numerat Lucian. Lexiph. 3.' Lobeck. nos *Plunder*, Reuterus *Schurr-Murr*. 4. τρῖμμα. cf. Alexid. 188. 10. Hesych. ἀπ' ὀβελίσκου ἰχθῦς· ἀναπεπαρμένοι. 'τὰ ἀπ' ὀβελίσκων ὀπτανά sunt carnes in verubus assatae.' Schweigh. ἀποδοὺς pertinet ad λάβραξ. is postquam omnia dedit, i. e. demptis ei omnibus partibus quae in verubus assari possunt. 11. κίχλαι hic sunt *pisces*. cf. Diphil. 64. 13. ἅλμη ὀριγάνου est *muria ex origano confecta*. cf. Aristoph. fr. 416. 16. ἁπαλῶς ὀπτᾶν, i. e. μαλακῷ πυρὶ ὀπτᾶν Ath. 7, 288 e (Philem. 79, 8). Dobr. Adv. II 314. Wesseling. Diodor. 3, 112. 18. ταύτας, i. e. τὰς τευθίδας καὶ τὰς σηπίας. 25. πέμπω τὴν αὐτὴν ὁδόν, 'i. e. ἀποτηγανίζω' Mein. 26. χήραν 'inconditam' Mein. quomodo adparetur describit Archestratus Athen. 7, 278 c. 27. Hesych. διείς· διηθήσας. 29. cf. Hom. Od. 5, 488. 30. ἀφύην conlective dicit. 33. κἂν ᾖ δ. λ., i. e. nequaquam parce. καταστρέφω *inverto*, i. e. effundo.

2

κλέπτρια

Σωτάδης Ἐγκλειομένοις. Bekker. Anecd. 102, 28.

ΠΑΡΑΛΥΤΡΟΥΜΕΝΟΣ

3

παροψὶς εἶναι φαίνομαι τῷ Κρωβύλῳ·
τοῦτον μασᾶται, παρακατεσθίει δ' ἐμέ.

Athenaeus 9, 368a Σωτάδης δ' ὁ κωμικὸς Παραλυτρουμένῳ κτλ. *Crobylus* est cognomen *Hegesippi* Suniensis. clarissimus fuit Demosthenis aequalis, cuius sunt qui putent esse orationem de Halonneso. Harpocrat. κρωβύλος...Ἡγήσιππος μέν ἐστιν ὁ Κρωβύλος ἐπικαλούμενος. κυρίως δὲ εἶδός τι ἐμπλοκῆς ἐστιν ὁ κρωβύλος, καθά φησι Θουκυδίδης (1, 6). cf. idem Ἡγήσιππος. Schol. Aeschin. 18, 32 Κρωβύλον καλεῖ...τὸν Ἡγήσιππον τὸν μισοφίλιππον, καθὸ αὐτὸς ἤλειφε τὴν κεφαλὴν καὶ ἐφιλοκάλει τὰς τρίχας. cf. Demosth. 9, 72. 18, 75. 19, 72 sq. 331. loqui videtur unus aliquis ex oratoribus, qui a Macedonibus stabant, τοῦτον autem dicit Philippum regem ipsum.

ΤΙΜΟΘΕΟΣ

Meinek. I 428.

ΚΥΝΑΡΙΟΝ

1

πειρώμεθ' ὑποδύντ' ἐς τὸ δεῖπνον ἀπιέναι·
εἰς ἑπτάκλινον δ' ἐστίν, ὥς ἔφραζέ μοι,
ἂν μὴ παράβυστός που γένηται Χαιρεφῶν.

Athenaeus 6, 243c Τιμόθεος Κυναρίῳ κτλ. 1. πειρώμεσθ' A. ὑποδύντ' ἐς Cobet. N. l. 51] ἀποδόντες A. ἀποδύντ' ἐς Schweigh. 2. εἰς] τὸ δ' K. om. postea δ'. 3. ἂν Schweigh.] ἐὰν A.

de *Chaerephonte* parasito eo ipso capite Athenaeus copiosius disputat. 1. ὑποδύντε, *furtim in domum convivatoris invadentes.* 3. Athen. 6, 257a καλεῖται...παράβυστος διὰ τὸ καὶ τῶν μὴ παραδεχομένων...παραπίπτειν ἐς τὰς ὁμιλίας. Harpocr. παράβυστον ...κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς φορτίοις παραβυσμάτων, τουτέστι παραπληρωμάτων. ac sic Phot. et Suidas. Plut. Mor. 617f Λαμπρίας ἐκ παραβύστου καθήμενος. non exstat id vocabulum apud antiquiores.

ΜΕΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΟΣ Η ΜΕΤΑΦΕΡΟΜΕΝΟΣ ΠΥΚΤΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Commemorantur a Suida. Meinek. I 428.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΟΝ

2

οὔθ' ὁ πτερωτὸς ἰξὸς ὀμμάτων Ἔρως,
ὁ Κύπριδος κυναγός, ἡ φρενῶν ἀκίς,
ὁ μὴ τίνων θεοῖσιν ὁρκίων δίκας.

Appendix Florent. Stobaei 23, 7 Gaisf. *Τιμοθέου.* Timotheo lyrico tribuit Bergk. (fr. 13) dubitans tamen an sit Timoclis comici. nec lyrici nec comici esse arbitratur Meinek. 1. *οὔθ' ὁ* Bergk.] *θ' ὁ.* 2. *Κύπριος* cod. 3. '*Ἀφροδίσιος γὰρ ὅρκος οὐκ ἐμποίνιμος.*' Mein.

ΤΙΜΟΚΛΗΣ

Meinek. I 428 sq.

ΑΙΓΥΠΤΙΟΙ

1

πῶς ἂν μὲν οὖν σώσειεν ἶβις ἢ κύων;
ὅπου γὰρ εἰς τοὺς ὁμολογουμένους θεοὺς
ἀσεβοῦντες οὐ διδόασιν εὐθέως δίκην,
τίν' αἰελούρου βωμὸς ἐπιτρίψειεν ἄν;

Athenaeus 7, 300 a *Τιμοκλῆς ἐν Αἰγυπτίοις κτλ.* v. 2—4 Phaedrus Epic. De nat. deor. 25 Peters. (Vol. Hercul. p. 154) *διόπερ ἔμοιγε τὸ τοῦ Τιμοκλέους εἰρημένον ἐν Αἰγύπτῳ δράματι περὶ τῶν ἐν τῇ χώρᾳ θεῶν ἐπὶ τούτους ἐπέρχεται μεταφέρειν· ὅπου γάρ, φησίν, κτλ.* 1. *πῶς ἄν με νῦν* Mein. scr. *πῶς ἄν τιν' οὖν.* K. *ἴβις* A. 2. *τοὺς* Phaedr.] *θεοὺς* A. 'ubi enim in deos quos esse constat inpii non statim poenas dant, quem tandem felis ara puniat?'

ΒΑΛΑΝΕΙΟΝ

2

καὶ τὸ γλωττοκομεῖον βαλανεύεται.

Pollux 10, 154 *γλωττοκομεῖον ἡ θήκη τῶν αὐλῶν . . . οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀγγείου γλωττοκομεῖον παρὰ τοῖς νεωτέροις ἔστιν εὑρεῖν, ὡς ἐν τῷ Τιμοκλέους Βαλανείῳ κτλ.* *γλωττοκομεῖον*] *γλωττόκομον* Nunnesius, cui non obsecutus est Bekkerus. Bekker. Anecd. 32, 28 *γλωττοκομεῖον· ἐπὶ μόνου τοῦ τῶν αὐλητικῶν γλωττῶν ἀγγείου . . . καλοῦσι δ' αὐτὸ οἱ ἀμαθεῖς γλωσσόκομον.* cf. Lobeck. Phryn. 98. 9. — quid poetae verba significent nescio: nisi forte *βαλανεύειν* dixit pro *βαλανοῦν.*

ΓΕΩΡΓΟΣ

Cf. fr. 36.

ΔΑΚΤΥΛΙΟΣ

3

γαλεοὺς καὶ βατίδας ὅσα τε τῶν γενῶν
ἐν ὀξυλιπάρῳ τρίμματι σκευάζεται.

Athenaeus 7, 295 b *Τιμοκλῆς ἐν Δακτυλίῳ φησί κτλ.* et 9, 385 a *καὶ ὁ Τιμοκλῆς . . . ὁ κωμικὸς ἐν Δακτυλίῳ μέμνηται τοῦ ὀξυλιπάρου λέγων οὕτως κτλ. δακτυλίῳ* A 385] *δακτύλωι* A 295. 1. *ὅσα τ' αὐτῶν γένη?* 2. *τρίμματι.* cf. Alexid. 188.

ΔΗΛΟΣ

'Rectius fortasse *Δήλιος*.' Meinek. III 591. acta est circiter Ol. 113, 4. cf. fr. 4.

4

Α. Δημοσθένης τάλαντα πεντήκοντ' ἔχει.
Β. μακάριος, εἴπερ μεταδίδωσι μηδενί.
Α. καὶ Μοιροκλῆς εἴληφε χρυσίον πολύ.
Β. ἀνόητος ὁ διδούς, εὐτυχὴς δ' ὁ λαμβάνων.
Α. εἴληφε καὶ Δήμων τι καὶ Καλλισθένης.
Β. πένητες ἦσαν, ὥστε συγγνώμην ἔχω.
Α. ὅ τ' ἐν λόγοισι δεινὸς Ὑπερείδης ἔχει.
Β. τοὺς ἰχθυοπώλας οὗτος ἡμῖν πλουτιεῖ·
ὀψοφάγος ὥστε τοὺς λάρους εἶναι Σύρους.

Athenaeus 8, 341 e f *καὶ Ὑπερείδης δὲ ὁ ῥήτωρ ὀψοφάγος ἦν, ὥς φησι Τιμοκλῆς ὁ κωμικὸς ἐν Δήλῳ* (*Δηλίῳ* Mein.) *διηγούμενος τοὺς παρὰ Ἁρπάλου δωροδοκήσαντας. γράφει δὲ οὕτως κτλ.* 5. *εἴληφε* VL] *εἶτ' εἴληφε* A. an *εἶτ' ἔλαβε?* *τι* Dobr.] *τε* A. 8. *πλουτιεῖ* C] *πλουτεῖ* A. 9. *ὀψοφάγος*] *ὀψοφάγος γὰρ* A. *οὐψοφάγος* Bergk. post *Σύρους* sine dubio addiderat *παρ' αὐτόν.* vel *ὀψοφάγος οὕτως, ὥστε τοὺς λάρους Σύρους | εἶναι παρ' αὐτόν.*

3. *Moeroclem, Demonem, Callisthenem* Alexander ut Athenienses sibi traderent postulavit teste Plutarcho Demosth. 23. de *Moerocle* cf. Demosth. 19, 293. [58, 53. 56. Epist. 3, 959 b, 32 sq.]. Harpocrat. *Μοιροκλῆς.* Ruhnken. Hist. crit. orat. LXXIX. Saupp. Orat. fr. p. 275. Schaefer. Demosth. I 174. III 127 sq. 292. 318. *Demones* plures fuerunt illa aetate. de *Callisthene* cf. Antiphan. 26, 10. *Hyperidi* Ol. 114, 2 Leosthene in pugna ad Lamiam occiso, cum Demosthenes propter pecuniam ab Harpalo acceptam condemnatus in exsilium abiisset, ut primo post Demosthenem oratori oratio funebris demandata est. Diodor. 18, 13. cf. Droysen. Hellenism. I 60 sq. 69 sq. 88. 94. 9. '*lari,* piscium avidissimi, prae Hyperide Syri esse videbuntur', qui piscibus prorsus abstinebant. Menand. 112 Mein.

ΔΗΜΟΣΑΤΥΡΟΙ

5

οὐδ' ὁ Χαβρίου Κτήσιππος ἔτι τρὶς κείρεται,
ἐν ταῖς γυναιξὶ λαμπρὸς οὐκ ἐν ἀνδράσιν.

Athenaeus 4, 165f *Τιμοκλῆς ἐν Δημοσατύροις φησίν κτλ.* 1. *ἐπὶ τρὶς* Bergk. ap. Mein. V cccxxiv. 2. *ἐν*] *οὐν* K. — cf. Menand. 352, 6 Mein. *Ctesippus* Chabriae f. inter luxuriosissimos Atheniensium recensetur et cum Lucullo Hortensioque comparatur Aelian. H. an. 3, 42 extr. cf. Wolf. Proleg. Demosth. Leptin. LIII (Mein.). Diphil. 38. — Eurip. Or. 754 *οὐ γὰρ αἰχμητὴς πέφυκεν, ἐν γυναιξὶ δ' ἄλκιμος.*

ΔΙΟΝΥΣΙΑΖΟΥΣΑΙ

6

ὦ 'τάν, ἄκουσον ἤν τί σοι δοκῶ λέγειν.
ἄνθρωπός ἐστι ζῷον ἐπίπονον φύσει,
καὶ πολλὰ λυπήρ' ὁ βίος ἐν ἑαυτῷ φέρει.
παραψυχὰς οὖν φροντίδων ἀνεύρετο
ταύτας· ὁ γὰρ νοῦς τῶν ἰδίων λήθην λαβὼν
πρὸς ἀλλοτρίῳ τε ψυχαγωγηθεὶς πάθει,
μεθ' ἡδονῆς ἀπῆλθε παιδευθεὶς ἅμα.
τοὺς γὰρ τραγῳδοὺς πρῶτον, εἰ βούλει, σκόπει,
ὡς ὠφελοῦσι πάντας. ὁ μὲν ὢν γὰρ πένης
πτωχότερον αὐτοῦ καταμαθὼν τὸν Τήλεφον
γενόμενον ἤδη τὴν πενίαν ῥᾷον φέρει.
ὁ νοσῶν τι μανικὸν 'Αλκμέων' ἐσκέψατο.
ὀφθαλμιᾷ τις, εἰσὶ Φινεΐδαι τυφλοί.
τέθνηκέ τῳ παῖς, ἡ Νιόβη κεκούφικεν.
χωλός τίς ἐστι, τὸν Φιλοκτήτην ὁρᾷ.
γέρων τις ἀτυχεῖ, κατέμαθεν τὸν Οἰνέα.
ἅπαντα γὰρ τὰ μείζον' ἢ πέπονθέ τις
ἀτυχήματ' ἄλλοις γεγονότ' ἐννοούμενος
τὰς αὐτὸς αὑτοῦ συμφορὰς ἧττον στένει.

Athenaeus 6, 223b *Τιμοκλῆς δ' ὁ κωμῳδιοποιὸς κατὰ πολλὰ χρησίμην εἶναι λέγων τῷ βίῳ τὴν τραγῳδίαν φησὶν ἐν Διονυσιαζούσαις κτλ.* Stobaeus Floril. 124, 19 *Τιμοκλέους* A. 1. *'τάν*] *τᾶν* A Ath. *δοκῶ* Stob.] *μέλλω* A Ath. cf. Reisig. Coniect. 25. 6. 3. *λυπηρὰ* A Ath. 4. *γοῦν* A Ath. *ἀνεύρετο* Dindf.] *ἀνεύρατο* A Ath. 7. *θ' ἅμα* Mein. 9. *πάντως* A Stob. *ὁ μένων γὰρ* A Ath. *ὢν μὲν γὰρ* Stob. 11. *ἤδη*] *οὕτω* Stob. 12. *τι μανικὸν* Stob.] *δὲ μανικῶς* A Ath. *'Αλκμέων'* Elmsl. Eur. Bacch. 337 p. 58] *'Αλκμαίων'* A Ath. *'Αλκμένωνα* Stob. Voss. A m. pr. cf. quae ad Amphidis Alcmeonem adnotantur. 13. *οἶσι φινίδαι* A Ath. 15. *ἔστιν* A Ath. *τὸν* om. A Stob. 16. *κατάμαθε* A Ath. 18. *ἢ ἄλλοις γετοντ'* A Ath. *εὐνοούμενος* A Stob. 19. *ἧττον στένει* Stob.] *ῥᾷον φέρει* A Ath. cf. v. 11.

10. de *Telepho* Euripidis cf. Arist. Ach. 415 sq. 12. *Alcmeonem* Euripidis potissimum sine dubio respicit. 13. de *Phinidis* cf. Soph. Ant. 970 sq. Verg. Aen. 3, 210. fuit *Phineus* Aeschyli, duplex Sophoclis, *Φινεῖδαι* commemorantur Aristot. Poet. 16 p. 1455 a 10. cf. Nauck. Tr. gr. fr. p. 654. 16. cf. Arist. Ach. 418 sq. — in apodosi praesens, perfectum, aoristum promiscue posuit. cf. Antiphan. 204, 3. 19. de conlocatione verborum, tragica potissimum, cf. Aesch. Prom. 924 *παλαιστὴν παρασκευάζεται ἐπ' αὐτὸς αὐτῷ.* Ag. 803 *τοῖς αὐτὸς αὐτοῦ πήμασιν βαρύνεται.* Soph. Ai. 1132. OC. 929. 1356. Philem. 134, 2. M. Haupt. Opusc. II 185.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

7

ὁ δ' Ἀχαρνικὸς Τηλέμαχος ἔτι δημηγορεῖ;
Β. οὗτος δ' ἔοικε τοῖς νεωνήτοις Σύροις.
Α. πῶς; ἢ τί πράττων; βούλομαι γὰρ εἰδέναι.
Β. θάργηλον ἀγκάλῃ χύτραν φέρει.

Athenaeus 9, 407 e *ὅτι δὲ καὶ τῶν δήμων Ἀχαρνεὺς ὁ Τηλέμαχος, ὁ αὐτὸς ποιητής (Τιμοκλῆς) φησιν ἐν Διονύσῳ οὕτως κτλ.* 1. *δὲ* A. 2. *οὗτος δ'*] *οὐκ ἀλλ'* Mein. in Ath. fortasse *Α. ὁ δ' Ἀχ. Τηλέμαχος; Β. ἔτι δημηγορεῖ. τούτοις δ' ἔοικε κτλ.* cf. Herwerd. Nov. add. crit. 36. 4. *θάργηλον* Mein.] *θανατηγὸν* A. *ἀγκάλῃ* Iacobs. Add. Ath. 215] *καλὴν* A. *οὗτος* post *θάργηλον* olim inserebat Mein.

Eustath. 1394, 26 *παροιμία ἡ λέγουσα 'Τηλεμάχου χύτρα' ἐπὶ τῶν διὰ πενίαν ἐν ὀσπρίοις ἢ ὅλως εὐτελέσιν ἐδεστοῖς πολυπραγμονούντων . . . ἔκ τινος Ἀττικοῦ Τηλεμάχου Ἀχαρνέως τὸν δῆμον.* Athen. 3, 114 a *Κράτης ἐν δευτέρᾳ Ἀττικῆς διαλέκτου θάργηλον* (*φησὶ*) *καλεῖσθαι τὸν ἐκ τῆς συγκομιδῆς* (*ex messe*) *πρῶτον γινόμενον ἄρτον.* Hesych. *θάργηλος χύτρα· ἱεροῦ ἑψήματος.* Phot. (*θάργηλος·*) *ὁ τῶν σπερμάτων μεστὸς χύτρος ἱεροῦ ἑψήματος.* quid vero rei sit servis recens emptis cum illa olla obscurum est. cf. Mein. IIII 721.

ΔΡΑΚΟΝΤΙΟΝ

Tituli significatio dubia est. fortasse mulieris nomen.

8

ἔπειτ' ἐγὼ παράσιτον ἐπιτρέψω τινὶ
κακῶς λέγειν; ἥκιστά γ'· οὐδέν ἐστι γὰρ
ἐν τοῖς τοιούτοις χρησιμώτερον γένος.
εἰ δ' ἔστι τὸ φιλέταιρον ἕν τι τῶν καλῶν,
ἀνὴρ παράσιτος τοῦτο ποιεῖ διὰ τέλους.

ἐρᾷς, συνεραστὴς ἀπροφάσιστος γίνεται,
πράττεις τι, πράξει συμπαρὼν ὅ τι ἂν δέῃ,
δίκαια ταὐτὰ τῷ τρέφοντι νενομικώς,
ἐπαινέτης θαυμαστὸς οἷος τῶν φίλων.
χαίρουσι δείπνων ἡδοναῖς ἀσυμβόλοις·
τίς δ' οὐχὶ θνητῶν; ἢ τίς ἥρως ἢ θεὸς
ἀποδοκιμάζει τὴν τοιαύτην διατριβήν;
ἵνα μὴ δὲ πολλὰ μακρολογῶ δι' ἡμέρας,
τεκμήριόν τι παμμέγεθες οἶμαί γ' ἐρεῖν,
ὁ τῶν παρασίτων ὡς τετίμηται βίος·
γέρα γὰρ αὐτοῖς ταὐτὰ τοῖς τὠλύμπια
νικῶσι δίδοται χρηστότητος εἵνεκα,
σίτησις. οὗ γὰρ μὴ τίθενται συμβολαί,
πρυτανεῖα ταῦτα πάντα προσαγορευτέα.

Athenaeus 6, 237 d *χαρακτηρίζει δ' οὐκ ἀρρύθμως τὸν παράσιτον ὁποῖός τίς ἐστι Τιμοκλῆς ἐν Δρακοντίῳ οὕτως κτλ.* 2. *ἥκιστα οὐδέν· ἔστι* A. *γ'* add. P. *γε* B. 3. *ἐν τοῖσιν οὖσι* Grot. Excerpt. 691. *ἐν τοῖς βροτοῖσι* Herwerd. Mnem. nov. IIII 304. scr. *θνητοῖσι τούτων*. 4. *τὸ* add. Casaub. 7. *πράττεις* Dindf.] *πράσσεις* A. 8. *ταὐτὰ* L] *ταῦτα* A. 11. interpunctio est Meinekii. 13. *ἵνα μὴ δὲ* Grotius] *ἵνα δὲ μὴ* A. 16. *ταῦτα* et *τὰ ὀλ.* A. 17. *εἵνεκα*, non *οὕνεκα*, A. 18. *σύμβολον* C. 19. *προσαγορευτέα* Mein.] *προσαγορεύεται* A.

6. '*συνεραστής adiuvans in amore*, ut Bion. 9, 8 *ἐρασσαμένῳ συνέρασθαι*.' Mein. An. Ath. 103. 10. '*at*' inquit '*nullo suo sumptu convivantur*.' Mein. 12. Hesych. *ἀποδοκιμάζει· ἀποβάλλει*. 17. *χρηστότητος εἵνεκα* 'ex solemni decretorum formula.' Mein. 18. *σίτησις*, ut in prytaneo.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

9

ὁ Δημοτίων δὲ παραμένειν αὐτῷ δοκῶν
τἀργύριον οὐκ ἐφείδετ', ἀλλὰ παρέτρεφεν
τὸν βουλόμενον. ὁ Χαιρεφῶν μὲν παντελῶς
οἴκαδε βαδίζειν ᾤετ', ὦ ταλάντατος.
καὶ μὴν ἔτι τοῦτ' ἔστιν ἄξιον μόνον,
τὸν παραμασήτην λαμβάνειν δίκρουν ξύλον·
οὔτ' εὔρυθμος γάρ ἐστιν οὔτ' ἀχρήματος.

Athenaeus 6, 243 b *Τιμοκλῆς ἐν Ἐπιστολαῖς καὶ ὡς Δημοτίωνι τῷ ἀσώτῳ παρασιτοῦντος αὐτοῦ (Χαιρεφῶντος) μνημονεύει κτλ.* 1. *παραμενεῖν* Schweigh. *αὐτῷ* Dindf.] *αὐτῷ* A. 4. *ᾤετο ὦ* A. 5. *ἔτι*

γε Dobr. ἔτι τοῦτ' οὐκ ἔστ' ἀνάξιον Toup. Schol. Theocr. 8,51 p. 217. 6. τὸ — λαμβάνειν — ξύλον; Schweigh. probata Toupii coniectura: *non hoc per se indignum facinus est hominem furciferum pro mensae sodali adsumere?* 7. ἀχρήματος] (οὐκ) ἀγράμματος, i. e. στιγματίας Toup. οὐκ εὐχρώματος, i. e. παντελῶς ἄμουσος Herwerd. Mnem. nov. IIII 304. nihil horum sufficit. graviter corrupti sunt v. 4. 5. 7, perobscurus v. 6.

10

οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἐρῶ. μὰ τοὺς θεούς,
Τιθύμαλλος οὐδεπώποτ' ἠράσθη φαγεῖν
οὕτω σφόδρ', οὐδὲ Κόρμος ἱμάτιον λαβεῖν,
οὐ Νεῖλος ἄλφιτ', οὐ Κόρυδος ἀσύμβολος
κινεῖν ὀδόντας.

Athenaeus 6, 240e Τιμοκλῆς...ἐν Ἐπιστολαῖς κτλ. 4. νεῖλλος A. ἄλφιτ', οὐ Casaub.] ἀλφιτου A. ἀσυμβόλους Nauck. — 1. ἐρῶ, *amo*. — cf. Euphron. 8, 6.

ΕΠΙΧΑΙΡΕΚΑΚΟΣ

Cf. quae ad Anaxandrid. 59 adnotantur.

11

ἀγορὰν ἰδεῖν εὔοψον εὐποροῦντι μὲν
ἥδιστον, ἂν δ' ἀπορῇ τις ἀθλιώτατον.
ὁ γοῦν Κόρυδος ἄκλητος, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
γενόμενος ὠψώνει παρ' αὐτὸν οἴκαδε.
ἦν δὲ τὸ πάθος γελοῖον, οἴμοι, τέτταρας
χαλκοῦς ἔχων ἄνθρωπος, ἐγχέλεις ὁρῶν,
θύννεια, νάρκας, καράβους ἡμωδία.
καὶ ταῦτα πάντα μὲν περιελθὼν ἤρετο
ὁπόσου, πυθόμενος δ' ἀπέτρεχ' εἰς τὰς μεμβράδας.

Athenaeus 6, 241a μνημονεύει δ' αὐτοῦ (Κορύδου) Τιμοκλῆς ἐν Ἐπιχαιρεκάκῳ οὕτως κτλ. L. Pomponius Bononiensis 80 Ribb. (p. 238 ed. alt.) *cenam quaeritat; si cum nemo vocat, revortit maestus ad maenam miser.* 4. ὠψώνει Schweigh.] ὀψωνεῖ A. καθ' αὑτὸν Mein. An. Ath. 105. 5. οἴμοι] οἶμαι Dobr. 6. ἅνθρ. K.] ἄνθρ. 7. ἡμωδία Casaub.] ημωδια A. 8. πάντα μὲν] πάντα ημεν A. πάντῃ μὲν Dindf. 9. δὲ A. ἀπέτρεχ' εἰς Casaub.] ἀποτρέχεις A. itaque (nam offendit hic quidem inperf.) fortasse ἀποτρέχει 'ς τὰς μ. cf. Arist. Lys. 2. Ran. 187.

4. '*pisces emebat ad se domum ferendos.*' Mein. 9. i. e. in eam fori partem abiit, ubi membrades, vilissimum piscium genus, venibant. cf. Alexid. 195.

ΗΡΩΕΣ

De tempore cf. quae ad Antiphanis *Νεοττίδα* adnotantur. fortasse Heroes dicit viros tum in administranda republica primarios.

12

οὐκοῦν κελεύεις νῦν με πάντα μᾶλλον ἢ
τὰ προσόντα φράζειν. B. πάνυ γε. A. δράσω τοῦτό σοι.
καὶ πρῶτα μέν σοι παύσεται Δημοσθένης
ὀργιζόμενος. B. ὁ ποῖος; A. ὁποῖος; ὁ Βριάρεως,
ὁ τοὺς καταπέλτας τάς τε λόγχας ἐσθίων,
μισῶν λόγους ἄνθρωπος, οὐδὲ πώποτε
ἀντίθετον εἰπὼν οὐδέν, ἀλλ' Ἄρη βλέπων.

Athenaeus 6, 224 a *Τιμοκλῆς ἐν Ἥρωσιν κτλ.* 1. *με* Elmsl. Ach. 963 p. 91] *μετὰ* A. 2. *B.* et *A.* inseruit Cobet. N. l. 21. 22. 4. *ὁ ποῖος; — ὁποῖος;* Mein.] *ὁ ποῖος* A. *βριαρὸς* Dindf. *Βριαρεὺς* Mein. sed recte Elmsleius *καὶ πρῶτα μέντοι παύσεταί σοι Βριάρεως | ὀργιζόμενος. B. ὁ ποῖος οὗτος Βριάρεως; | A. ὁ τοὺς καταπέλτας κτλ.* nam *Δημοσθένης* glossema est. 6. *λόγους τ'* Elmsl. fortasse *λόγους γ'*.

2. *τὰ προσόντα.* Plat. Menex. 235 a *οὕτω καλῶς ἐπαινοῦσιν, ὥστε καὶ τὰ προσόντα καὶ τὰ μὴ περὶ ἑκάστου λέγοντες ... γοητεύουσι .. τὰς ψυχάς.* cf. Cratyl. 394 b. Antiphont. 5, 9 *ὧν οὐδὲν ἐμοὶ προσὸν ἀπέδειξαν.* 5. confert Meinekius Mnesim. 7, 3 sq. 6. 7. haec per ironiam scilicet dicuntur. 7. *ἀντίθετον*, quale famosum illud de *δοῦναι* et *ἀποδοῦναι.* cf. Antiphan. 169.

nescio quis alteri, postquam quaesivit verumne ipsi dicere debeat, suadet ut ante omnia Demosthenis iram placet. sententia postulare videtur ut v. 1 scribatur *νῦν με μηδὲν μᾶλλον.*

13

ὡς δ' ἦν ἡρμένη
βίου τιθήνη, πολεμία λιμοῦ, φύλαξ
φιλίας, ἰατρὸς ἐκλύτου βουλιμίας,
τράπεζα. B. περιέργως γε νὴ τὸν οὐρανόν,
ἐξὸν φράσαι τράπεζα συντόμως.

Athenaeus 10, 455 f *Τιμοκλῆς ἐν Ἥρωσιν κτλ.* v. 2—4 (*τράπεζα*) Eustathius 1586, 20 om. fabulae auctorisque nomine. 4. *γε* add. Casaub. 5. *φράσαι σοι τὴν τράπεζαν σ.* Grotius Excerpt. 693. — in v. 4 pro voce *τράπεζα* alia aliqua eius *περίφρασις* videtur restituenda esse.

ΙΚΑΡΙΟΙ ΣΑΤΥΡΟΙ

Ἰκάριοι ἢ Σάτυροι Meinek. I 429, duas fuisse fabulae recensiones statuens, 'quarum altera *Ἰκάριοι*, altera *Ἰκάριοι ἢ Σάτυροι* inscripta fuerit.' cf. III 600. non credo. Icarios Satyros dixit ab *Icaria*, pago Attico, ubi primam vitem Icarus vel Icarius Bacchi beneficio posuerat. cf. Preller. Myth. gr.² I 525. 6.

14

ἡ Πυθιονίκη δ' ἀσμένως σε δέξεται,
καί σου κατέδεται τυχὸν ἴσως ἃ νῦν ἔχεις
λαβὼν παρ' ἡμῶν δῶρ'· ἄπληστός ἐστι γάρ.
ὅμως δὲ δοῦναί σοι κέλευσον σαργάνας
αὐτήν· ταρίχους εὐπόρως γὰρ τυγχάνει
ἔχουσα καὶ σύνεστι σαπέρδαις δυσίν,
καὶ ταῦτ' ἀνάλτοις καὶ πλατυρρύγχοις τισίν.

Athenaeus 8, 339 d *Πυθιονίκην δέ φησι φιληδεῖν ταρίχῳ, ἐπεὶ ἐραστὰς εἶχε τοὺς Χαιρεφίλου τοῦ ταριχοπώλου υἱούς, ὡς Τιμοκλῆς ἐν Ἰκαρίοις* (*Νικοκλῆς ἐν ἀκαρίοις* A) *φησίν* (fr. 17). *καὶ πάλιν κτλ.* 1. *δὲ* et 3. *δῶρα* A. 4. *σαργάνας* Schweigh.] *σαργανιας* A. 5. *αυτην* A. 6. *ἔχουσ', ἐπεὶ* K. *σύνεστι σαπέρδαις* Scaliger] *σύνεστισ απέρδ' εἰς* A. *σαπέρδαιν δυοῖν* K. 7. *πλατυρύγχοις* A.

rationem doni Pythionicae missi et cur *σαργάναι* ab ea poscantur non intellego. cf. 21, 7. 7. *ἄναλτος*, si hunc versum excipias, apud solum quod sciam Homerum.

15

τόν τ' ἰχθυόρρουν ποταμὸν Ὑπερείδην περᾷς,
ὃς ἠπίαις φωναῖσιν ἔμφρονος λόγου
κόμποις παφλάζων ἠπίοις πυκνώμασιν
πρὸς πανδυσας ἔχει,
μισθωτὸς ἄρδει πεδία τοῦ δεδωκότος.

Athenaeus 8, 342 a *καὶ Ὑπερείδης δὲ ὁ ῥήτωρ ὀψοφάγος ἦν, ὥς φησι Τιμοκλῆς ὁ κωμικὸς ἐν Δήλῳ, διηγούμενος τοὺς παρὰ Ἁρπάλου δωροδοκήσαντας... καὶ ἐν Ἰκαρίοις δὲ ὁ αὐτὸς ποιητής φησι κτλ.* 1. *τε* A. *περᾷς* Dobr.] *πέρας. πέρα* Iacobs. 2. *ὃς ἠπίαις* Iacobs.] *ον σηπίαις* (quattuor primae litterae in ras. m.¹) A. 3. *κομψὸς παφλάζων αἱμύλοις πυκνώμασιν | πρὸς πᾶν ἀναιδεύσαιτ' ἂν εὐφυῶς τ' ἔχει — ἄρδειν* Dobr. mihi pro *κόμποις* scribendum videtur *βομβεῖ*. 4. sic A. primum constat *λύσας* scribendum esse pro *δύσας*, deinde poetam in translatione incepta permansisse. itaque tale aliquid scripsit: *πρὸς πᾶν τε λύσας ῥευμάτων* (vel *ῥημάτων*) *πηγὰς ἀεὶ μισθ. ἄρδει κτλ.*, ubi *ἀεί* coniungendum cum *μισθωτός*.

videtur nescio quis alterum iter ingredientem adhortari. Aesch. Prom. 717. 8 contulit Iacobsius. Hyperidem igitur fluvium facit, et ἰχθυόρρουν propter ὀψοφαγίαν. Harpali pecunia significari non potest, siquidem eo tempore Pythionice (fr. 14. 17) iam diu mortua erat. Diodor. 17, 108. Theopomp. Athen. 13, 695a (Mein.).

16

ὥστ' ἔχειν οὐδὲν παρ' ἡμῖν· νυκτερεύσας δ' ἀθλίως
πρῶτα μὲν σκληρῶς καθεῦδον, εἶτα Θούδιππος βδέων
παντελῶς ἔπηξεν ἡμᾶς, εἶθ' ὁ λιμὸς ἥπτετο.
ἐφέρετο πρὸς Δίωνα τὸν διάπυρον· ἀλλὰ γὰρ
οὐδ' ἐκεῖνος οὐδὲν εἶχε. πρὸς δὲ τὸν χρηστὸν δραμὼν
Τηλέμαχον Ἀχαρνέα σωρόν τε κυάμων καταλαβὼν
ἁρπάσας τούτων ἐνέτραγον. ὁ δ' ὄνος ἡμᾶς ὡς ὁρᾷ,
(ὡσπερεὶ) Κηφισόδωρος περὶ τὸ βῆμ', ἐπέρδετο.

Athenaeus 9, 407 f (*Τιμοκλῆς*) *ἐν Ἰκαρίοις Σατύροις φησίν κτλ. ἐκ τούτων δῆλόν ἐστιν ὅτι ὁ Τηλέμαχος κυάμων χύτρας ἀεὶ σιτούμενος ἦγε Πυανέψια πορδὴν ἑορτήν.* 1. *οὐδὲν* Schweigh.] *οὐδὲ ἓν* A. 2. *καθεῦδον* Iacobs. Add. Ath. 215] *καθεύδω* A. *βδέων* Mein.] *ὁ λέων* A. *ὁ Θουδίππου Κλέων* Bergk. coni. Isae. 9, 2—37. 3. *ἔπηξεν*] *ἔπνιξεν* Mein. 4. *ἐφέρετο*] *ἐφερόμεσθ' οὖν* et *ἐφερόμην δὲ* Mein. *εἶτ' ἐφεῖρπον* Iacobs. (melius *ἀφεῖρπον*). 5. *οὐθὲν* A. 7. *ὁ* add. VL. *ὥς* A. 8. *ὡσπερεὶ* Mein.] *ὁ* A. *εὐθέως* Herwerd. Stud. crit. 87.

2. '*Thudippus* fortasse is est quem Athenienses Ol. 115, 3 cum Phocione supplicio adfecerunt. Plut. Phoc. 35. Mor. 189 b.' Mein. 4. *Dion* quis dicatur nescio. 5. *χρηστόν* '*fatuum*' Mein. 8. de *Cephisodoro* oratore Ruhnken. Hist. crit. orat. LXXXII. Harpocrat. *Κηφισόδωρος . . . κεκωμῴδηται δὲ οὗτος ὡς ὀνώδης* (sic D. *νωθής* Bekker.). fragmentum nondum persanatum.

17

Ἄνυτος ὁ παχὺς πρὸς Πυθιονίκην ὅταν ἐλθὼν φάγῃ τι· καλεῖ γὰρ αὐτόν, ὥς φασιν, ὁπόταν Χαιρεφίλου τοὺς δύο σκόμβρους ξενίσῃ μεγάλους ἡδομένη. Athenaeus 8, 339 d. cf. fr. 14. *μεγάλους*] *μεγάλως* Casaub. *μεγάλ'* Mein. sunt enim *σκόμβροι* pisces minuti. Athenaeus 3, 119 f (*τοὺς Χαιρεφίλου*), *οὓς καὶ Τιμοκλῆς ἰδὼν ἐπὶ τῶν ἵππων ἐν τοῖς Σατύροις ἔφη δύο σκόμβρους εἶναι.* cf. Alexid. 77. G. A. Hirschig. Ann. crit. 10. 'Anytum cum *παχύν* dicit, dubitari potest *obesum* an *opulentum* significare voluerit. *σκόμβρους* vocat Chaerephili filios eodem sensu quo (fr. 14) *τάριχος* et *σαπέρδας*, quae stultorum hominum sunt convicia.' Mein. — versus restituere conatus est G. Hermannus in

Mein. ed. mai.: mihi videntur trimetri esse, incertae tamen emendationis.

ΚΑΥΝΙΟΙ

Cf. quae ad Alexidis *Καυνίους* adnotantur.

18

ἤδη προσενήνεκται; τί μέλλεις; σπεύδετε,
ὦ 'τάν. ὁ γὰρ Τιθύμαλλος οὕτως ἀνεβίω
κομιδῇ τεθνηκώς, τῶν ἀν' ὀκτὼ τοὐβολοῦ
θέρμους μαλάξας. οὐκ ἀπεκαρτέρησε γὰρ
ἐκεῖνος, ἀλλ' ἐκαρτέρησ', ὦ φίλτατε,
πεινῶν.

Athenaeus 6, 240d *Τιμοκλῆς...Καυνίοις κτλ.* 1. *μέλλεις* Iacobs. Add. Ath. 147] *μέλλει* A. *σπεῦδε δή* Iacobs. 2. *τάν* A. *οὗτος* Dalecamp. 3. *κομιδῆι* A. *ἀν' ἑκατὸν τοὐβολοῦ — ἀνακάψας* Herwerd. Nov. add. crit. 36. 4. *θερμοὺς* A. 5. *ἐκαρτέρησεν* A. 6. *πεινῶν* Mein.] *πίνων* A.

1. post *προσενήνεκται* interrogationis signum posui. iubet aliquis esurienti et inedia paene mortuo nescio quid cibi *adferri*. *προσφέρειν* sic Plat. com. 55. Antiphan. 140. Alexid. 189. Damox. 2, 28. sperat ea ratione (*οὕτως* 2) esurientem similiter in vitam rediturum esse ac redierit Tithymallus fabarum multitudine consumpta. de *Tithymallo* cf. Antiphan. 210. Aristophont. 10. Alexid. 159 et de quaesitis id genus antithetis (*καρτερεῖν, ἀποκαρτερεῖν*) Antiphan. 169. Anaxil. 9. Alexid. 7. 209. 3. *ἀν' ὀκτὼ τοὐβολοῦ*, fabae quarum octoni modii obolo constant. 4. *μαλάξας*, i. e. *postquam manducavit*, comedit. *non sibi prae inpatientia mortem fame conscivit, sed famem patienter pertulit.* adesp. Mein. II 746, 10. 11 *ὥστε μᾶλλον ἂν θέλειν ἀποκαρτερεῖν* (*fame se necare*) *ἢ ταῦτ' ἀκούων καρτερεῖν.*

ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ Η ΔΕΞΑΜΕΝΟΣ

Apollodor. 2, 5, 5 *Ἡρακλῆς δὲ εἰς Ὤλενον πρὸς Δεξαμενὸν ἧκε..καὶ κατέλαβε τοῦτον μέλλοντα δι' ἀνάγκην μνηστεύειν Εὐρυτίωνι Κενταύρῳ Μνησιμάχην τὴν θυγατέρα. ὑφ' οὗ παρακληθεὶς βοηθεῖν...Εὐρυτίωνα ἀπέκτεινεν.* cf. Callim. Del. 102. Paus. 5, 3, 4. 7, 18, 1. Hygin. Fab. 33. — tragoediae cognomines (*Δεξαμενός*) Iophontis et Cleophontis commemorantur a Suida.

19

Τιθύμαλλον αὐτὸν καὶ παράσιτον ἀποκαλῶν

Athenaeus 6, 240de *Τιμοκλῆς Κενταύρῳ ἢ Δεξαμενῷ* (*δεξαμένῳ* A) *κτλ.* *Tithymallum*, i. e. famelicum.

ΚΟΝΙΣΑΛΟΣ

I. e. daemon Conisalus. Schol. Arist. Lys. 982 *δαίμων πριαπώδης ὁ Κονίσαλος*. Strab. 13, 588 (*Πρίαπος*) *ἔοικε τοῖς Ἀττικοῖς Ὀρθάνῃ καὶ Κονισάλῳ καὶ Τύχωνι καὶ τοῖς τοιούτοις*. cf. Plat. com. 174, 13 et quae ad eius *Ὀρθάνην* adnotavimus.

20

πατάξω τ' ἴσον ἴσῳ ποτηρίοις
μεγάλοις ἅπασαν τὴν ἀλήθειαν φράσαι.

Athenaeus 10, 430 f *ἴσον ἴσῳ δὲ Τιμοκλῆς ἐν Κονισάλῳ* (*κονισάδῳ* A) *κτλ*. *παταξάτω τις* Dindf. nescio qua de causa. numquam credam *πατάσσειν* idem esse posse ac *permovere*. prorsus aliter Eubul. 138. scr. *μαλάξω* (*αὐτὸν ὥστε*) *φράσαι*.

ΛΗΘΗ

21

μετὰ τοῦτον αὐτῷ Τηλέμαχος συνετύγχανεν.
καὶ τοῦτον ἀσπασάμενος ἡδέως πάνυ
ἔπειτα 'χρῆσόν μοι σύ, φησί, τὰς χύτρας
ἐν αἷσιν ἧψες τοὺς κυάμους.' καὶ ταῦτά τε
εἴρητο καὶ παριόντα Φείδιππον πάνυ
τὸν Χαιρεφίλου πόρρωθεν ἀπιδὼν τὸν παχὺν
ἐπόππυσ', εἶτ' ἐκέλευσε πέμπειν σαργάνας.

Athenaeus 9, 407 d *Τιμοκλῆς . . . ἐν δράματι Λήθῃ φησί κτλ*. 4. *αἷσιν ἧψες* (*ἕψεις* in Ath.) Mein.] *αἷς συνῆψας* A. 5. *εἴρητο* Pors.] *εἴρηται* A. *Φείδιππον* Pors.] *φίλιππον* A. *πάνυ*] *πάλιν* Mein. *πάνυ* coniungendum cum *πόρρωθεν*. — cf. Alexid. 6. 218. extrema non magis intellego quam fr. 14, 4.

ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΙ

22

ὅσον τὸ μεταξὺ μετὰ κορίσκης ἢ μετὰ
χαμαιτύπης τὴν νύκτα κοιμᾶσθαι, βαβαί.
ἡ στιφρότης, τὸ χρῶμα, πνεῦμα, δαίμονες,
τὸ μὴ σφόδρ' εἶναι πάνθ' ἕτοιμα, δεῖν δέ τι
ἀγωνιᾶσαι καὶ ῥαπισθῆναί τε καὶ
πληγὰς λαβεῖν ἁπαλαῖσι χερσίν. Β. ἡδύ γε
νὴ τὸν Δία τὸν μέγιστον.

Athenaeus 13, 570 f *ἢ ἥδιστόν ἐστί σοι, ὡς ἐν Μαραθωνίοις*

φησὶ Τιμοκλῆς κτλ. cf. Suid. Τιμοκλῆς. 1. ὅσον Iacobs.] θεὸν A. 3. τὸ πνεῦμα Mein. 5. ἀγωνιασαι A. τε Iacobs.] γε. 6. *B.* add. K. — 3. qua re *color* virginis et meretricis inter se differant, idque noctu, non exputo.

ΝΕΑΙΡΑ

Meretrix sine dubio significatur famosissima. fuit *Neaera* etiam Philemonis et Licinii Imbricis. cf. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.[2] 35.

23

ἀλλ' ἔγωγ' ὁ δυστυχὴς
Φρύνης ἐρασθείς, ἡνίκ' ἔτι τὴν κάππαριν
συνέλεγεν οὔπω τ' εἶχεν ὅσαπερ νῦν ἔχει,
πάμπολλ' ἀναλίσκων ἐφ' ἑκάστῳ τῆς θύρας
ἀπεκλῃόμην.

Athenaeus 13, 567 e θρηνῶν τις αὐτὸν παράγεται ὑπὸ Τιμοκλέους ἐν Νεαίρᾳ κτλ. idem 591 d εἴρηκε δὲ περὶ τοῦ πλούτου αὐτῆς (Φρύνης) Τιμοκλῆς ὁ κωμικὸς ἐν Νεαίρᾳ (πρόκειται τὸ μαρτύριον). 4. πάμπολλα A. 5. ἀπεκλειόμην A. — ἐφ' ἑκάστῳ '*ad singulos coitus obtinendos.*'

24

ἔπειτα διά τε ταῦτ' ἀναρίστητος ὤν

Suidas ἀνάριστος μᾶλλον ἢ ἀναρίστητος... Τιμοκλῆς Νεαίρᾳ κτλ. τε] γε Bernhardy.

ΟΡΕΣΤΑΥΤΟΚΛΕΙΔΗΣ

Harpocrat. Αὐτοκλείδης ... οὗτοι παιδερασταὶ σφοδροί, ὡς καὶ Ἀριστογείτων κατὰ Τιμάρχου. Aeschin. 1, 52 ὑπερβαίνων τούσδε τοὺς ἀγρίους (cf. Arist. Nub. 349 cum interpr.), Κηδωνίδην καὶ Αὐτοκλείδην καὶ Θέρσανδρον κτλ. eum a meretricibus ut Orestem a Furiis fuisse vexatum in Timoclis fabula ex fr. 25 coniecit Mein. I 432.

25

περὶ δὲ τὸν πανάθλιον
εὕδουσι γρᾶες, Νάννιον, Πλαγγών, Λύκα,
Γνάθαινα, Φρύνη, Πυθιονίκη, Μυρρίνη,
Χρυσίς, Κοναλλίς, Ἱερόκλεια, Λοπάδιον.

Athenaeus 13, 567 e καὶ ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δ' Ὀρεσταυτοκλείδης ὁ αὐτὸς Τιμοκλῆς φησι κτλ. 2. ναννιον et 4. χρυσισκοναλις A. 'forsitan Κοβαλίς' Mein., qui scaenam prorsus ut in Eumenidum prologo cogitandam esse arbitratur.

26

Harpocratio *παράβυστον·* οὕτως ἐκαλεῖτό τι τῶν παρ' Ἀθηναίοις δικαστηρίων, ἐν ᾧ ἐδίκαζον οἱ ια'... μνημονεύουσι δ' αὐτοῦ ἄλλοι τε τῶν κωμικῶν καὶ Τιμοκλῆς ἐν Ὀρεσταυτοκλείδῃ. Hesych. παράβυστον... δικαστήριον οὕτω καλούμενον. 'itaque Areopago et Areopagitis Parabystum et undecim viros substituit, quos de cuiusvis generis maleficis iudicium exercuisse constat.' Mein. I 432. cf. Schoemann. Ant. gr.[2] I 494.

ΠΟΛΥΠΡΑΓΜΩΝ

27

εἶθ' ὁ Καλλιμέδων ἄφνω
ὁ Κάραβος προσῆλθεν, ἐμβλέπων δ' ἐμοί,
ὡς γοῦν ἐδόκει, πρὸς ἕτερον ἄνθρωπόν τινα
ἐλάλει, συνιεὶς δ' οὐδὲν εἰκότως ἐγὼ
ὧν ἔλεγεν ἐπένευον διακενῆς. *B.* τῷ δ' ἄρα
βλέπουσι χωρὶς καὶ δοκοῦσιν αἱ κόραι.

Athenaeus 8, 339 ef περὶ δὲ Καλλιμέδοντος τοῦ Καράβου ὅτι καὶ φίλιχθυς ἦν καὶ *διάστροφος τοὺς ὀφθαλμοὺς* Τιμοκλῆς ἐν Πολυπράγμονι κτλ. 3. γοῦν Pors.] δ' οὖν A. δ' ex v. 2 in v. 3 post πρὸς transponit Pors. 4. συνιεὶς Dindf.] συνεὶς A. 5. *B.* add. K.

6. 'aliorsum spectant *ac* videntur spectare.' dubito tamen an scribendum sit χωρὶς (vel ἄλλοσ') ἢ κτλ.

ΠΟΝΤΙΚΟΣ

Cf. quae ad Antiphanis *Ponticum* adnotantur.

28

πολλοὺς γαρ ἐνίοθ' ἡ πενία βιάζεται
ἀνάξι' αὐτῶν ἔργα παρὰ φύσιν ποιεῖν.

Stobaeus Floril. 96, 22 Τιμοκλέους Ποντικοῦ A. 1. ἐνίοθ'] *εὖ ἴσθ'* K. cf. Plat. com. 19.

ΠΟΡΦΥΡΑ

Cf. quae ad Xenarchi *Porphyram* adnotantur.

ΠΥΚΤΗΣ

Pugil fuit Caecilii Statii. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.[2] 68.

29

εὑρήσεις δὲ τῶν ἐπισιτίων
τούτων τιν', οἳ δειπνοῦσιν ἐσφυδωμένοι
τἀλλότρι', ἑαυτοὺς ἀντὶ κωρύκων λέπειν
παρέχοντες ἀθληταῖσι.

Athenaeus 6, 246 f *κοινῇ δὲ περὶ παρασίτων εἰρήκασι Τιμοκλῆς μὲν ἐν Πύκτῃ ἐπισιτίους καλῶν αὐτοὺς ἐν τοῖσδε κτλ.* 2. *τιν'* Herwerd. Stud. crit. 5] *τινὰς* A. 3. *τἀλλότρια* A. *λέπειν* Mein.] *λέγειν* (sed *γ* in ras. m.[1]) A. *δέρειν* Porson. cf. Plat. com. 12.

2. Hesych. *διασφυδῶσαι· αὐξῆσαι. ἀπὸ τοῦ σφύζειν. cibis distenti et quasi tumentes.* de *κωρύκοις* cf. quae ad Antiphanis *Κώρυκον* adnotavimus. 'sunt sacci sabulo vel farina vel ficuum granis distenti, quos a lacunari suspensos athletae' (Mein.) pro adversario verberabant. *ζυγομαχεῖν τῷ κωρύκῳ* Aristot. Rhet. 3, 11. *πρὸς κώρυκον γυμνάζεσθαι* Diogen. 7, 54. Diogen. Vind. 3, 70. Suid. Apostol. 14, 86. *ἡ κωρυκομαχίη* Hippocr. Diaet. 2 (I 701 Kuehn.).

ΣΑΠΦΩ

Eidem fere tempori adsignanda atque Alexidis *Agonis*. Mein. I 386. 7. 429.

30

ὁ Μισγόλας οὐ προσιέναι σοι φαίνεται,
ἀνθοῦσι τοῖς νέοισιν ἠρεθισμένος.

Athenaeus 8, 339 c *Τιμοκλῆς ἐν Σαπφοῖ φησιν κτλ.* cf. Antiphan. 26, 14.

ΣΑΤΥΡΟΙ

Cf. *Ἰκάριοι Σάτυροι* et Alexid. 77.

ΣΥΝΕΡΓΟΙ

Rectius fortasse *Συνέριθοι*. cf. Meinek. I 433 et quae ad Amphidis *Ἐρίθους* adnotantur.

31

τοῖς μὲν τεθνεῶσιν ἔλεος ἐπιεικὴς θεός,
τοῖς ζῶσι δ' ἕτερον ἀνοσιώτατος φθόνος.

Stobaeus Floril. 125, 10 *Τιμοκλέους Συνεργικά* A. *Τιμοκλέους* Voss. Theophil. ad Autolycum 378 f *τούτοις ἀκόλουθα εἴρηκε καὶ Τιμοκλῆς λέγων 'τεθνεῶσιν ἔλεος ἐπιεικὴς θεός'.* 2. *ἀνοσιώτατος* AB] *ἀνοσιώτατον. ἕτερον*] *ἔφεδρος* Mein. ed. min. XIX. *ἔργων* Herwerd. Mnem. nov. VI 76, conl. Menand. 521, 9 Mein. *ἕτερος* M. Haupt. Opusc. III 608. mihi Timocles scripsisse videtur *ἐχθρὸς ἀνοσιώτατος*.

ΦΙΛΟΔΙΚΑΣΤΗΣ

32

ἀνοίγετ' ἤδη τὰς θύρας, ἵνα πρὸς τὸ φῶς
ὦμεν καταφανεῖς μᾶλλον, ἐφοδεύων ἐὰν
βούληθ' ὁ γυναικονόμος τὸν ἀριθμὸν λαμβάνειν,
κατὰ τὸν νόμον τὸν καινὸν ὅπερ εἴωθε δρᾶν,
τῶν ἑστιωμένων. ἔδει δὲ τοὔμπαλιν
τὰς τῶν ἀδείπνων ἐξετάζειν οἰκίας.

Athenaeus 6, 245 b *Τιμοκλῆς ἐν Φιλοδικαστῇ φησιν οὕτως κτλ.* 3. *τὸν ἀριθμὸν λαμβάνειν* Dobr. Adv. II 311] *λαβεῖν ἀριθμὸν* A. *τὸν ἀριθμὸν καταλαβεῖν* Schweigh. *ἀπολαβεῖν τὸν ἀριθμὸν* Dindf. — conl. Menand. 265 Meinekius Anal. Ath. 107 (in hac re consentiens cum Hirschigio Ann. crit. 18) delet v. 4, quia quam legem Menander *novam* dicat Timocles novam dicere non possit. propterea etiam Menandri Timoclisque apud Athenaeum eclogas transponendas esse. non credo. potuit lex Timoclis aetate lata, sed mox ut fit in oblivionem adducta, Menandri tempore iterum ferri. praeterea Timoclem Menandri tempora attigisse ipse Meinekius docet I 430.

2. *ἐφοδεύων.* cf. Arist. Av. 1160. legenda etiam lepida illa de Chaerephonte parasito narratio, quam Athenaeus 6, 245 a Timoclis eclogae praemittit.

ΨΕΥΔΟΛΗΙΣΤΑΙ

33

καταμαθὼν δὲ κειμένην
θερμὴν σκάφην θερμῶν ἰπνιτῶν ἤσθιον.

Athenaeus 3, 109 c (*ἄρτου ἰπνίτου*) *μνημονεύειν Τιμοκλέα ἐν Ψευδοληισταῖς οὕτως κτλ.* 2. *εἴσθιον* A. *κειμένην σκάφην | θερμὴν ἰπνιτῶν* Dobr. Arist. Plut. 718 p. 90. scr. *κειμένην | μεστὴν σκάφην θερμῶν κτλ.*

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

34

ὅστις φοβεῖται τὸν πατέρα κἀσχύνεται,
οὗτος πολίτης ἀγαθὸς ἔσται κατὰ λόγον,
καὶ τοὺς πολεμίους δυνάμενος κακῶς ποιεῖν.

Stobaeus Floril. 79, 17 *Τιμοκλέους* A. 2. *οὗτος*, non *ὄντως*, A. melius convenient v. 2 et 3, si scripseris *οὗτος ὁπλίτης ἀγ. ἔσται καταλεγείς.* cf. Arist. Eq. 1369.

35

τἀργύριόν ἐστιν αἷμα καὶ ψυχὴ βροτοῖς.
ὅστις δὲ μὴ ἔχει τοῦτο μηδ' ἐκτήσατο,
οὗτος μετὰ ζώντων τεθνηκὼς περιπατεῖ.

Stobaeus Floril. 91, 15 *Τιμοκλέους* A. 2. *ἔχῃ* A. *μηδ' ἔχων ἐχρήσατο* Mein. V CCXXVI.

36

.. *σῦκ', ἔλαιον, ἰσχάδας, μέλι.*
B. σὺ μὲν εἰρεσιώνην, οὐ γεωργίαν λέγεις.

Clemens Alex. Strom. 4, 2, 7 *οἱ στρωματεῖς ἡμῶν κατὰ τὸν γεωργὸν Τιμοκλέους τοῦ κωμικοῦ σῦκ' ἔλαιον ἰσχάδας μέλι προσοδεύουσι, καθάπερ ἐκ παμφόρου χωρίου. δι' ἣν εὐκαρπίαν ἐπιφέρει σὺ μὲν κτλ.* ex fabula cui *Γεωργός* nomen fuerit eclogam depromptam et *Γεωργίαν* in scaenam productam fuisse arbitratur Meinekius.

37

Χῖοι πολὺ
ἄριστ' ἀνευρήκασιν ὀψαρτυτικήν.

Athenaeus 1, 25 f *μαρτυροῦνται γὰρ καὶ Χῖοι οὐκ ἔλαττον τῶν προειρημένων ἐπὶ ὀψαρτυτικῇ. Τιμοκλῆς κτλ.* *πρώτιστ'* aut *ὀψαρτυτικά* Mein. Anal. Ath. 12.

38

μὰ γῆν, μὰ κρήνας, μὰ ποταμούς, μὰ νάματα.

Plutarchus Mor. 845 b *προελθὼν (Δημοσθένης) πάλιν εἰς τὰς ἐκκλησίας νεωτερικῶς τινα λέγων διεσύρετο, ὡς κωμῳδηθῆναι αὐτὸν ὑπὸ Ἀντιφάνους καὶ Τιμοκλέους κτλ.* cf. Antiphan. 296.

39

Hesychius *ἀπυξῖνος· ἀπονεύρ . . Τιμοκλέους. ἀπεξίνου* (ab *ἀπεξινόω*) et *ἀπενεύρου* H. Stephanus. Poll. 4, 179 *τὸ δὲ κενῶσαι διὰ καθάρσεως καὶ ἐξινῶσαι λέγουσιν, καὶ ἐξινωμένον ἡ κωμῳδία τὸν κεκαθαρμένον φησὶν ὡς ἐκ τῶν ἰνῶν φερομένης τῆς χολῆς.* cf. Hesych. *ἐξινώμενον· ἐκκενούμενον. ἐκστραγγιζόμενον· λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν (τὴν) χολὴν καθαιρομένων.* adparet in lemmate Hesychii scribendum esse non *ἐξινωμένον*, ut apud Pollucem, sed *ἐξινούμενον*.

ΞΕΝΑΡΧΟΣ

Meinek. I 434.

ΒΟΥΤΑΛΙΩΝ

Cf. quae de Antiphanis *Butalione* diximus.

1

φθίνει δόμος
ἀσυστάτοισι δεσποτῶν κεχρημένος
τύχαις, ἀλάστωρ τ' εἰσπέπαικε Πελοπιδῶν.
ἄστυτος οἶκος, κοὔτε βυσαύχην θεᾶς
Δηοῦς σύνοικος, γηγενὴς βολβός, φίλοις
ἑφθὸς βοηθῶν, δυνατός ἐστ' ἐπαρκέσαι·
μάτην δὲ πόντου κυανέαις δίναις τραφεὶς
φλεβὸς τροπωτήρ, πουλύπους, ἁλοὺς βρόχων
πλεκταῖς ἀνάγκαις, τῆς τροχηλάτου κόρης
πίμπλησι λοπάδος στερροσώματον κύτος.

Athenaeus 2, 63 f *Ξέναρχος κτλ.* ex *Butalione* excerpta esse Suidas docet *Ξέναρχος .. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι Βουκαλίων* (scr. *Βουτ.*), *ὡς Ἀθήναιός φησιν ἐν δευτέρῳ τῶν Δειπνοσοφιστῶν.* nulla enim Xenarchi praeter hanc ecloga in secundo Athenaei libro exstat. v. 4 (*ἄστ. οἶκ.*) et 1—3 (*τύχαις*) Eustathius 1283, 26 *ἄστυτος, οἷον παρὰ Ξενάρχῳ, Πελοπιδῶν ἄστυτος οἶκος, ἤγουν ἄκαρπος, ἄγονος, καὶ φθίνει δόμος — τύχαις. οἶκος ἄστυτος* etiam Eustath. 862, 44. — tragicum aliquem parodia inridet. cf. Nauck. Tr. gr. fr. p. 728.

2. *ἀσυστάτοισι* Blomfield. Gloss. Aesch. Ag. 1443 p. 303] *ἀσυντάτοισι* BCD. *ἀστύτοισι* Eust. unice verum est *ἀνεντάτοισι.* cf. Theopomp. com. 71. 3. *Πελοπιδῶν* L] *καὶ πελοπιδῶν* BCD. 4. *κοὔτι* Nauck. Fr. tr. p. 728. *κοὐδὲ* K. *βυσσαύχην* C. 5. *Δηοῦς* Schweigh.] *δηοῦν* BCD. 7. *στραφεὶς* Mein. An. Ath. 33. 8. *βρόχων* Porson. Miscell. 234] *βροτῶν.* 9. *τροχηλάτης* C. cf. Lobeck. Paralip. 458. 10. *στερροσώματον* Lobeck. Phryn. 176] *στερνοσώματον. στεγνοσ.* Dobr.

2. *ἀσυστάτοισι* Herwerdenus Mnem. nov. VI 72 in eius tragici quem inrideat versu positum fuisse censet, Xenarchum autem id in *ἀσυντάτοισι* mutavisse. at *τὸ αἰδοῖον* non *συντείνεται*, sed *ἐντείνεται.* 3. 'Pelopidarum *ἀλάστορα* in domum inruisse, i. e. domum esse interituram, affirmat.' Mein. *εἰσπέπαικε.* cf. Arist. Plut. 805. Soph. OR. 1252. 4. Hesych. *βυσαύχην· ὁ συνέλκων τὸν τράχηλον καὶ τὸν αὐχένα μικρὸν ποιῶν καὶ τοὺς ὤμους ἀνέλκων.* Pollux 2, 135 *ὁ τοὺς μὲν ὤμους ἀνέλκων, τὸν δὲ αὐχένα συνέλκων, ὃν ἐπί-*

βουλον Ἀριστοτέλης φυσιογνωμονεῖ. — ἄστυτος detortum ex ἄστυλος οἶκος. Eur. Iph. T. 57. 5. φίλοις Xenarchus invenerat in tragico suo, sed sine dubio detorsit in τύλοις. Poll. 2, 176 ἐκαλεῖτο δὲ καὶ τύλος τὸ αἰδοῖον. cf. Pherecr. 204. Hesych. et Zonar. τύλον· τὸ αἰδοῖον. Etym. m. 125, 24 τύλος γὰρ τὸ αἰδοῖον. 8. τροπωτήρ. cf. Arist. Eccl. 1091 δικωπεῖν. Plat. com. 3, 4.

ΔΙΔΥΜΟΙ

2

ὡς ὑπό τι νυστάζειν γε καὐτὸς ἄρχομαι.
ἡ τἀγαθοῦ γὰρ δαίμονος συνέσεισέ με
ἄκρατος ἐκποθεῖσα φιάλη παντελῶς,
ἡ τοῦ δὲ σωτῆρος Διὸς τάχιστά γε
ἀπώλεσε ναύτην καὶ κατεπόντωσέν μ' ὁρᾷς.

Athenaeus 15, 693 b Ξέναρχος ἐν Διδύμοις κτλ. 1. ὑπό τι Pors.] εὔποτι A. cf. quae idem adnotavit ad Arist. Vesp. 281. 2. ητ' αγαθοῦ A. γὰρ add. Mein. in Ath. συνέσισέ A. 3. ἄκρατος ex A add. Cobet. Or. 105. cf. Schoell. Herm. IIII 163. 5. ἀπώλεσε ναύτην Canter.] ἀπώλεσεν αὐτὴν A. scr. ἀπώλεσ' ἀνέδην, quod adverbium frequens est apud Platonem philosophum. nam *natantem* quidem potor se dicere potest, *nautam* vix potest. κατεπόντωσέν Schweigh.] κατεπόντωσέ A. — de ioci genere Arist. Plut. 1174. 5 contulit Dobraeus. ὁρᾷς. cf. quae adnotavimus ad Arist. Nub. 355. inter duos fratres distribuit Naber. Mnem. nov. VIII 267.

3

πίμπλη σὺ μὲν ἐμοί, σοὶ δ' ἐγὼ δώσω πιεῖν·
ἀμυγδαλῆ μὲν παιζέτω παρ' ἀμυγδαλῆν.

Athenaeus 10, 426 b ταῦτα ἔφη Ξέναρχος (ξενόχαρτος A) ἐν Διδύμοις. 1. πίμπλη Mein.] πίμπλα A. Πάμφιλε Herwerd. Anal. crit. 43. recte Kusterum Xenarchi nomen restituisse testatur Suidas Ξέναρχος. alterum versum proverbialiter dictum esse monuit Schweigh.: quamquam nihil eiusmodi apud paroemiographos.

ΠΕΝΤΑΘΛΟΣ

4

δεινά, δεινὰ κοὐκ ἀνασχετὰ
ἐν τῇ πόλει πράττουσιν οἱ νεώτεροι.
ὅπου γὰρ οὐσῶν μειράκων μάλ' εὐπρεπῶν
ἐπὶ τοῖσι πορνείοισιν, ἃς ἔξεσθ' ὁρᾶν
εἱληθερούσας, στέρν' ἀπημφιεσμένας,

γυμνὰς ἐφεξῆς τ' ἐπὶ κέρως τεταγμένας·
ὧν ἔστιν ἐκλεξάμενον ᾗ τις ἥδεται,
λεπτῇ, παχείᾳ, στρογγύλῃ, μακρᾷ, ῥικνῇ,
νέᾳ, παλαιᾷ, μεσοκόπῳ, πεπαιτέρᾳ,
μὴ κλίμακα στησάμενον εἰσβῆναι λάθρᾳ,
μηδὲ δι' ὀπῆς κάτωθεν εἰσδῦναι στέγης,
μηδ' ἐν ἀχύροισιν εἰσενεχθῆναι τέχνῃ.
αὐταὶ βιάζονται γὰρ εἰσέλκουσί τε,
τοὺς μὲν γέροντας ὄντας ἐπικαλούμεναι
πατρίδια, τοὺς δ' ἀπφάρια, τοὺς νεωτέρους.
καὶ τῶνδ' ἑκάστην ἔστιν ἀδεῶς, εὐτελῶς,
μεθ' ἡμέραν, πρὸς ἑσπέραν, πάντας τρόπους·
ἃς δ' οὔτ' ἰδεῖν ἔστ' οὔθ' ὁρῶντ' ἰδεῖν σαφῶς,
ἀεὶ δὲ τετρεμαίνοντα καὶ φοβούμενον,
δεδιότα ἐν τῇ χειρὶ τὴν ψυχὴν ἔχοντα·
ἃς πῶς ποτ', ὦ δέσποινα ποντία Κύπρι,
βινεῖν δύνανται, τῶν Δρακοντείων νόμων
ὁπόταν ἀναμνησθῶσι προσκινούμενοι;

Athenaeus 13, 569 a *ἐπιτιμᾷ δὲ καὶ Ξέναρχος ἐν Πεντάθλῳ τοῖς ... ἐσπουδακόσι περὶ τὰς μεγαλομίσθους ἑταίρας καὶ τὰς ἐλευθέρας τῶν γυναικῶν ταυτὶ λέγων κτλ.* v. 9 Eustath. 883, 36 *χρῆσις δὲ τῆς λέξεως ἐν τῷ κτλ.* v. 13—15 Eustath. 886, 34 *οἷον αὗται, ἤγουν αἱ ἑταιρίδες, βιάζονται εἰσελθοῦσαι τοὺς μὲν — πατρίδια, ὅπερ ἐστὶ πατέρων ὑποκορισμός, τοὺς δ' — νεωτέρους.* idem 565, 24 *ἐκ τοῦ ἄπφα γίνεται καὶ τὸ ἄπφιον, ὑποκόρισμα ὂν ἐρωμένης.* 3. *ὅπου παρουσῶν* Mein. in Ath. *μειρακίων* C. 5. *ειληθερουσας* A. *στέρν' ἀπημφιεσμένας* Tyrwhitt. Toup. IIII 419] *στερμνα τ' ημφιεσμένας* A. 6. *ἐπικέρως* V] *ἐπικαιρως* A. 7. *ᾗ τις*] *ητισ* A. 10. *κλίμακα στησάμενον* Mein.] *και μα καιτησάμενον* A. 11. *εἰσδῦναι* Dobr.] *ἐκδυναι* A. *ἐκδυναστείης* C. 13. *αὐταὶ* Dobr.] *αὗται* A. 15. *δαπφαρια* A. 16. *ἑκάστην* Dalecamp.] *ἕκαστον* A. 17. *τρόπους·* | *ἃς* P] *τροπουσας* A. 18. *τὰς δ'* Iacobs. *ὁρῶντ' ἀθρεῖν σαφῶς* Nauck. Philol. VI 420. *ουτιδειν ἔστ' οὐθορῶντιδειν* A. 19. *αἰεὶ* A. *τετρεμαίνοντα* V L] *τετραμένοντα* A. 20. delet Mein. *ἐν χειρὶ τὴν ψυχὴν ἔχοντα, δεδιότα* Dindf. *ψυχὴν*] scr. *ψωλήν*. cf. Arist. Av. 560. Nub. 734. post v. 20 versus excidit talis fere: *ταύτας διώκουσ' ἀναπεσεῖν ἱκνούμενοι.* 23. *προσκινούμενοι*, non *προσκυν.*, A.

3. nihil sequitur quo *ὅπου* referatur, sed prorsus mutata oratione v. 18 *ἃς δ' οὔτ' ἰδεῖν κτλ.* 6. etiam Eubul. 67, 4. 11. *στέγης* pendet a *κάτωθεν.* frustra *στενῆς* Mein. Anal. Ath. 357, 'angustam cellae subterraneae fenestram' dici existimans. 12.

paene ut Falstaffius apud Shakespearium. 14. γέροντας ὄντας. cf. de talibus parechesibus Lobeck. Soph. Ai. p. 108. Paralip. 53. 20. 'formula ψυχὴν ἐν χειρὶ ἔχειν de hominibus vitae discrimen adeuntibus infimae graecitatis' est. Mein. 21. Eurip. Hippol. 415 αἳ πῶς ποτ', ὦ δέσποινα ποντία Κύπρι, βλέπουσιν ἐς πρόσωπα τῶν ξυνευνετῶν; 22. de *Draconis* legibus in adulteros datis cf. Taylor. Lect. Lys. p. 303 Reisk.

5

ἐμοὶ γένοιτο σοῦ ζώσης, τέκνον,
ἐλευθέριον πιοῦσαν οἶνον ἀποθανεῖν.

Athenaeus 10, 440 e ὅτι δὲ φίλοινον τὸ τῶν γυναικῶν γένος κοινόν. οὐκ ἀχαρίστως δὲ καὶ ὁ Ξέναρχος ἐν τῷ Πεντάθλῳ γυναῖκά τινα παρεισάγει φρικτότατον ὅρκον ὀμνύουσαν τόνδε κτλ. 2. ἐλευθέριον Mein.] ἐλεύθερον A. cf. Cobet. N. l. 104. — cupit serva, priusquam moriatur, viva puella quam diligit, libertatem consequi: sed pro ἐλευθέριον ὕδωρ ut ebriosa οἶνον dixit. cf. Antiphan. 25.

6

ὅρκον δ' ἐγὼ γυναικὸς εἰς οἶνον γράφω.

Athenaeus 10, 441 e Ξέναρχος Πεντάθλῳ κτλ. Helladius Photii Bibl. 530, 15 ὁ στίχος ρ́ καὶ παροιμιαζόμενος 'ὅρκους ἐγὼ γυναικὸς εἰς ὕδωρ γράφω' ἐστὶ μὲν Σοφοκλέους... οἱ δὲ τὰς γυναῖκας σκώπτοντές φασιν 'ὅρκους ἐγὼ γυναικῶν εἰς οἶκτον γράφω', ubi Scaliger γυναικὸς et οἶνον. Bekker. Anecd. 55, 17 ὅρκον γυναικὸς εἰς ὕδωρ χρὴ γράφειν· ὅτι ἀπιστεῖν γυναικὶ δεῖ ὀμνυούσῃ. ut in fr. 5, hic quoque ridicule οἶνον pro ὕδωρ.

ΠΟΡΦΥΡΑ

Inter Timoclis fabulas refert Suidas. cf. fr. 8. 9 et Meinek. I 433.

7

οἱ μὲν ποιηταὶ λῆρός εἰσιν· οὐδὲ ἓν
καινὸν γὰρ εὑρίσκουσιν, ἀλλὰ μεταφέρει
ἕκαστος αὐτῶν ταῦτ' ἄνω τε καὶ κάτω.
τῶν δ' ἰχθυοπωλῶν φιλοσοφώτερον γένος
οὐκ ἔστιν οὐδὲν οὐδὲ μᾶλλον ἀνόσιον.
ἐπεὶ γὰρ αὐτοῖς οὐκέτ' ἔστ' ἐξουσία
ῥαίνειν (ἀπείρηται δὲ τοῦτο τῷ νόμῳ),
εἷς τις θεοῖσιν ἐχθρὸς ἄνθρωπος πάνυ
ξηραινομένους ὡς εἶδε τοὺς ἰχθῦς, μάχην

ἐποίησ' ἐν αὐτοῖς ἐξεπίτηδες εὖ πάνυ·
ἦσαν δὲ πληγαί, καιρίαν δ' εἰληφέναι
δόξας καταπίπτει καὶ λιποψυχεῖν δοκῶν
ἔκειτο μετὰ τῶν ἰχθύων. βοᾷ δέ τις
'ὕδωρ ὕδωρ'. ὁ δ' εὐθὺς ἐξάρας πρόχουν
τῶν ὁμοτέχνων τις τοῦ μὲν ἀκαρῆ παντελῶς
κατέχεε, κατὰ τῶν ἰχθύων δ' ἀπαξάπαν.
εἴποις γ' ἂν αὐτοὺς ἀρτίως ἡλωκέναι.

Athenaeus 6, 225c Ξέναρχος Πορφύρᾳ κτλ. 3. ταὔτ' Dindf.] ταῦτ' A. 8. εἷς τις G. Herm. ap. Erfurdt. Obs. 445] εἶτ' εἰς A. an εἶθ' εἷς? 9. εἶδε C] ἴδε A. 10. ἐποίησ' ἐν Schweigh.] ἐποίησεν A. 14. ὕδωρ iteravit Iacobs. Add. Ath. 127. 15. ἀκαρεὶ C. 16. τῶν ἰχθύων δ' Dindf.] δὲ τῶν ἰχθύων A. ἀπαξάπαν Casaub.] ἅπαξ ἐπάνω A. 17. εἴπῃς K. '*diceres*', non *dicas* vel *dixeris*. γ' C] τ A.

7. 'causa legis erat ut piscatores celerius et viliore pretio vendere cogerentur.' Iacobs. 11. cf. Arist. Av. 1014. 12. cf. quae ad Arist. Eq. 1146 adnotavimus.

8

εἶθ' ἁλιεὺς ὢν ἄκρος σοφίαν
ἐπὶ μὲν παγούροις τοῖς θεοῖς ἐχθροῖσι καὶ
ἰχθυδίοις εὕρηκα παντοδαπὰς τέχνας,
γέροντα βούγλωττον δὲ μὴ ταχέως πάνυ
συναρπάσομαι; καλόν γ' ἂν εἴη.

Athenaeus 7, 319a τούτων (τῶν παγούρων) μέμνηται Τιμοκλῆς ἢ Ξέναρχος ἐν Πορφύρᾳ οὕτως κτλ. 1. εἶθ'] ἴτ' A. οὑτωσί· ἁλιεὺς Mein. An. Ath. 141. εἴπερ Dobr. ἄκρος σοφίαν] ἀκρόσοφος Mein. an τί δ'; ὢν ἁλιεὺς σοφίαν ἄκρος? 2. ἐπὶ Herwerd. Mnem nov. VI 72] ἐν A. *ad captandos paguros.* μὲν παγούροις τοῖς Dobr.] παγούροις μὲν A. θεοισεχθροῖσι Cobet. 4. δὲ Schweigh.] τὸ A. 5 in fine haud inepte addideris νὴ Δία. — voce βούγλωττος, quod est piscis nomen, simul *stolidum scnem* designat. καλόν γ' ἂν εἴη per ironiam addit. nos *das wäre eine schöne Geschichte.*

9

μὰ τὸν Διόνυσον, ὃν σὺ λάπτεις ἴσον ἴσῳ.

Athenaeus 10, 431a Ξέναρχος ἢ Τιμοκλῆς ἐν Πορφύρᾳ κτλ. ὃν add. Schweigh. λάπτεις K. Mus. Rhen. XXX 398] κάπτεις. Διόνυσος simul deus est et vinum.

ΠΡΙΑΠΟΣ

Verpum Livii Andronici contulit O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² 3.

10

σὺ δὲ μηκέτ' ἔγχει, παιδάριον, εἰς ἀργυροῦν·
εἰς τὸ βαθὺ πάλιν ἄγωμεν. εἰς τὸν κάνθαρον,
παιδάριον, ἔγχει. Β. νὴ Δία, νὴ τὸν κάνθαρον.

Athenaeus 11, 473f *Ξέναρχος ἐν Πριάπῳ φησὶ τάδε κτλ.* 2. *δὲ πάλιν* A. *Α. σὺ δὲ — τἀργυροῦν. Β. εἰς τὸ βαθὺ πάλιν ἄγωμεν. Α. εἰς τὸν κάνθαρον — ἔγχει, νὴ Δία. Γ. ναί, τὸν κάνθαρον.* Dobr. Append. Arist. p. 113 (*Β* est minister, *Α* et *Γ* convivae). *εἰς τὸ βαθὺ δ' ἐπανάγωμεν* Mein. 3. *νὴ Δί' εἰς τὸν κ.* Hanov. Exerc. crit. 151. ac *νὴ Δί'* A. sed poterat eum ridicule per cantharum etiam iurantem facere.

1. nescio quo iure opponatur vas *argenteum profundo*. 2. si vera est Meinekii emendatio, *ἐπανάγωμεν* (vel *ἐπαναγώμεθ'*) petitum est e re nautica.

ΣΚΥΘΑΙ

11

ἑπτὰ δὲ καπάνας ἔτρεφον εἰς Ὀλύμπια.
Β. τί λέγεις; καπάνας; Α. ναί· καπάνας Θετταλοὶ
πάντες καλοῦσι τὰς ἀπήνας. Β. μανθάνω.

Athenaeus 10, 418e *Θετταλοὶ γὰρ τὰς ἀπήνας καπάνας ἔλεγον. Ξέναρχος Σκύθαις κτλ.* 1. *Ὀλύμπια* Mein. An. Ath. 185] *ὀλυμπίαν* A. 2. *καπάνας; ναί, καπάνας* G. Hermann. ap. Erfurdt. Obs. 465] *καπάνας* A. — *ἔτρεφον*, at non *quadrigas*, sed *equos* alebat. sic tamen etiam *τρέφειν τὰς ναῦς* Thucyd. 8, 44. Xen. Hell. 1, 5, 6. 5, 1, 24.

12

τουτὶ τὸ κακὸν οὐκ ἔστ' ἔτι
κακόν, τὸ θυγάτριόν τέ μου σεσινάπικεν
διὰ τῆς ξένης.

Athenaeus 9, 367a *Ξέναρχος ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Σκύθαις ἔφη κτλ.* v. 2. 3 Eustathius 1061, 5 *ἐκ τοῦ σίνηπι καὶ ῥῆμά ἐστι κωμικὸν σιναπῶ, οἷον τὸ θυγάτριον κτλ. ἤγουν ἐδριμύξατο.* 2. *τέ* om. Eust. *σεσινάπικεν* Dalecamp.] *σεσινάπηκεν* A et Eust. etiam in dimetros digeri posse monuit Meinekius. de voce *σίναπι* pro *νᾶπυ* apud sequiores usitato cf. Lobeck. Phryn. Epit. 288. 9. Hehn. Kulturpfl.² 183. 4. initium soluto sententiarum nexu non intellego, ne post Meinekium quidem. videtur pater queri, quod filiolam suam nescio quis hospitae ope *deceperit*.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ

13

φιλύρας εἶχε γὰρ
ὁ παῖς ἄφυλλον στέφανον ἀμφικείμενον.

Athenaeus 15, 679 e *Ξέναρχος Στρατιώτῃ κτλ.* 2. *ἀφύλλου* A. cf. Horat. C. 1, 38, 2.

ΥΠΝΟΣ

14

εἶτ' εἰσὶν οἱ τέττιγες οὐκ εὐδαίμονες,
ὧν ταῖς γυναιξὶν οὐδ' ὁτιοῦν φωνῆς ἔνι;

Athenaeus 13, 559 a *Ξέναρχος ἐν Ὕπνῳ φησίν κτλ.* Eustathius 1423, 28 *Ξενάρχου τὸ κτλ., ὡς δηλαδὴ τῶν θηλέων τεττίγων ἀφώνων ὄντων.* 1. *εἰ τισιν* A. Aelian. H. an. 1, 20 *καὶ τοῦτο μὲν τὸ φιλόμουσον ἔδωκε τοῖς ἄρρεσιν ἡ φύσις· τέττιξ δὲ θήλεια ἄφωνός ἐστι.* cf. Strab. 6, 260.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ

Meinek. I 434. 5.

ΑΠΟΔΗΜΟΙ

1

καί τοι τί φημι καὶ τί δρᾶν βουλεύομαι;
προδοὺς ἀπιέναι τὸν ἀγαπητὸν δεσπότην,
τὸν τροφέα, τὸν σωτῆρα, δι' ὃν εἶδον νόμους
Ἕλληνας, ἔμαθον γράμματ', ἐμυήθην θεοῖς;

Bekker. Anecd. 724, 26 *ὁ γοῦν παρὰ τῷ Θεοφίλῳ τῷ κωμικῷ θεράπων ἐν τοῖς Ἀποδήμοις λέγει κτλ.* 1. *βουλεύομαι* Bast.] *βούλομαι. δρᾶσαι βούλομαι* Mein. 3. *τροφέᾰ.* cf. Philem. 80. *εἶδον cognovi,* ut saepe. cf. Fritzsch. Arist. Ran. 714 p. 270. 4. *ἐμυήθην.* Lobeck. Aglaoph. 16. Meinekio libertus loqui videtur, qui tamen in domo et clientela domini remanserit.

ΒΟΙΩΤΙΣ

Cf. quae ad Antiphanis *Βοιωτίδα* adnotavimus.

2

τετρακότυλον δὲ κύλικα κεραμεᾶν τινα
τῶν Θηρικλείων, πῶς δοκεῖς; κεραννύει

καλῶς, ἀφρῷ ζέουσαν· οὐδ' ἂν Αὐτοκλῆς
οὕτως μὰ τὴν γῆν εὐρύθμως τῇ δεξιᾷ
ἄρας ἐνώμα.

Athenaeus 11, 472 d *Θεόφιλος ἐν Βοιωτίᾳ κτλ.* 1. *κεραμεᾶν* H. Iacobi] *κεραμέαν.* 2. *δοκεῖς* P] *δοκεῖ* A. *κεραννύει* Porson.] *κεράννυσιν* A. 4. *γῆν* Schweigh.] *τὴν* A. *ἄρας ἐνώμα* Iacobs. Add. Ath. 255] *αἴρασαν ὦμον* A.

non recte Meinekius An. Ath. 217 aut post *κεραννύει* aut post *ζέουσαν* lacunam esse statuendam censet, quia addendum fuerit aliquid, quo pincernae in porrigendo poculo elegantia laudaretur. potuit hoc fieri, necesse non fuit. 3. *Αὐτοκλῆς.* multi eius nominis et Theophili aetate et ante eum in Attica fuerunt, quorum quis significetur dubium est. cf. Bergk. R. c. Att. 251. 2.

ΕΠΙΔΑΥΡΙΟΣ

3

Ἀτρεστίδας τις Μαντινεὺς λοχαγὸς ἦν,
ἀνδρῶν ἁπάντων πλεῖστα δυνάμενος φαγεῖν.

Athenaeus 10, 417 a *Θεόφιλος ἐν Ἐπιδαύρῳ* (*Ἐπιδαυρίῳ* Mein. I 435) *κτλ.*

ΙΑΤΡΟΣ

4

πᾶς δὲ φιλοτίμως πρὸς αὐτὸν τῶν νεανίσκων . .
. . . . ἐγχέλειον· παρατέθεικε τῷ πατρί.
'τευθὶς ἦν χρηστή, πατρίδιον'· 'πῶς ἔχεις πρὸς κάραβον;'
ψυχρός ἐστιν, ἄπαγε, φησί· ῥητόρων οὐ γεύομαι.

Athenaeus 8, 340 d *Θεόφιλος ἐν Ἰατρῷ ἅμα σκώπτων αὐτοῦ* (*Καλλιμέδοντος*) *καὶ τὸ ἐν λόγοις ψυχρόν κτλ.* 1. in fine addendum *ἔχει.* 2. *ἐγχέλειον* Schweigh.] *ἐγχέλιον* A. *τέμαχος ἔλαβεν ἐγχέλειον· παρατέθεικε κτλ* i. e. *ubi emit* cet., statim adponit patri. cf. Antiphan. 204, 3 et de protasi paratactica etiam Philem. 4, 11. 3. *ἦν*] *ἣν* K. '*ecce*'. — *τέμαχος ἐγχέλειον*, ut Pherecr. 45. de *Callimedonte* Carabo cf. Antiphan. 26, 7. *πῶς ἔχεις πρός*, ut Antiphan. 140, 2. *ῥητόρων*, quia Carabus orator erat.

ΚΙΘΑΡΩΙΔΟΣ

Dubium est, *Κιθαρῳδός* titulus fuerit an persona fabulae. Meinek. I 435.

5

μέγας
θησαυρός ἐστι καὶ βέβαιος μουσικὴ
ἅπασι τοῖς μαθοῦσι παιδευθεῖσί τε.

Athenaeus 14, 623 f *μέγας γὰρ..κατὰ τὸν Θεοφίλου Κιθαρῳδόν, θησαυρός ἐστι κτλ.* 2. *ἐστιν* et *ἡ μουσικὴ* A.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ

6

οὐ συμφέρον νέα 'στὶ πρεσβύτῃ γυνή·
ὥσπερ γὰρ ἄκατος οὐδὲ μικρὸν πείθεται
ἑνὶ πηδαλίῳ, τὸ πεῖσμ' ἀπορρήξασα δὲ
ἐκ νυκτὸς ἕτερον λιμέν' ἔχουσ' ἐξευρέθη.

Athenaeus 13, 560 a *Θεόφιλος ἐν Νεοπτολέμῳ ἔφη κτλ.* 1. *σύμφορον* Valcken., conl. Theogn. 457. *νεαστὶ* A. 3. *ἑνὶ*] *τῷ* Herwerd. Obs. crit. 82. contra Mein. 'non uno se regi patitur gubernaculo ut cymba.' An. Ath. 258. at tum negatio ante *ὥσπερ* ponenda erat. *πίσμ'* A. *δὲ* om. A. 4. *λιμένα* A.

Theogn. 457 *οὔ τοι σύμφορόν ἐστι γυνὴ νέα ἀνδρὶ γέροντι· οὐ γὰρ πηδαλίῳ πείθεται ὡς ἄκατος, οὐδ' ἄγκυραι ἔχουσιν, ἀπορρήξασα δὲ δεσμὰ πολλάκις ἐκ νυκτῶν ἄλλον ἔχει λιμένα.* '*πηδάλιον* ambigue, ut Arist. Pac. 142.' Mein.

7

πονηρὸν υἱὸν καὶ πατέρα καὶ μητέρα
ἔστιν μαγαδίζειν ἐπὶ τροχοῦ καθημένους·
οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ταὐτὸν ᾄσεται μέλος.

Athenaeus 14, 635 a *Θεόφιλος ἐν Νεοπτολέμῳ* (*νεοπτολέμου* A) *τὸ τῇ μαγάδι διαψάλλειν μαγαδίζειν λέγει ἐν τούτοις κτλ.* 3. *ταυτον* A. *ἡμῖν* Mein. An. Ath. 305. 'minanti cuidam tormenta respondet servus: *frustra torquebis: nihil confitebimur.*' Dobr. Adv. II 348. de *μαγάδι* cf. Anaxandr. 35.

ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤΗΣ

Cf. Alexidis fabula cognominis.

8

ἑφθῶν μὲν σχεδὸν
τρεῖς μνᾶς. Β. λέγ' ἄλλο. Α. ῥυγχίον, κωλῆν, πόδας
τέτταρας ὑείους. Β. Ἡράκλεις. Α. βοὸς δὲ τρεῖς,
ὄρνιθ'. Β. Ἄπολλον. λέγ' ἕτερον. Α. σύκων δύο
μνᾶς. Β. ἐπέπιες δὲ πόσον; Α. ἀκράτου δώδεκα
κοτύλας. Β. Ἄπολλον, Ὧρε καὶ Σαβάζιε.

Athenaeus 10, 417 b *ἐν Παγκρατιαστῇ παραγαγὼν* (*Θεόφιλος*) *τὸν ἀθλητὴν ὡς πολλὰ ἐσθίοντά φησιν κτλ.* v. 1—3 idem

3, 95a Θεόφιλος *Παγκρατιαστῇ* κτλ. 2. μνᾶς A 95] μνας A 417. λέγε A 95. 3. ὑοὺς A 417. τρεῖς A 95] τρις A 417. 4. ὄρνιθα A. 5. μνας. ἐπιες δὲ πυσον A. ἐπέπιες Iacobs. Add. Ath. 223. cf. Arist. Eq. 354. πόσον ἀκράτου; Porson. non credo. 6. Ἄπολλον, Ὦρε Lobeck. Aglaoph. 628 d] ἀπολλόδωρε A. σεβάζιε A. insanum artis athleticae amorem perstringit et quantam ciborum molem consumant athletae ridicule exaggerans demonstrat. idem ante Theophilum fecerant multi, in primis Euripides haud semel. reddit autem athleta apud cauponem ut videtur rationem eorum quae comederat. 3. 4. *avium* carnibus athletae meo iudicio non vescebantur. praeterea βοὸς δὲ τρεῖς non habet unde pendeat nisi πόδας (v. 2). at πόδα βόειον οὐδὲ εἷς ὀπτᾷ Diphilo teste 123. scribendum videtur βοὸς δὲ τρεῖς | χόλικας. cf. Pherecr. 108, 15. Aristoph. fr. 82. Eubul. 63, 4. de *Horo* Aegyptio Herod. 2, 144. 156. Plut. Is. Os. saepius. de *Sabazio* Aristoph. fr. 566. cf. quae ad Arist. Horas adnotavimus.

9

εἶτ' ἐν χάρακι μὲν ταῦτα καὶ παρεμβολῇ

Pollux 9, 15 παίζοντι (?) τὸ στρατόπεδον ἔξεστι κατὰ τὴν τῶν πολλῶν χρῆσιν καὶ παρεμβολὴν ὀνομάσαι, παρεχόμενόν τινα τῶν νεωτέρων Θεόφιλον ἐν *Παγκρατιαστῇ* εἰρηκότα κτλ. at τινὲς δὲ καὶ τῶν νεωτέρων ποιητῶν ἐχρήσαντο τῇ λέξει, ὥσπερ δίφιλος καὶ κρίτων ABC. itaque dubia res est. παρεμβολή haud raro apud Polybium. cf. Diphil. 57. Criton. 1.

ΠΡΟΙΤΙΔΕΣ

De *Proetidum* fabula cf. Preller. Myth. gr.[2] II 55 sq.

10

καὶ κύλικ' ἀ(κράτου) Θηρίκλειον εἰσφέρει
πλέον ἢ κοτύλας χωροῦσαν ἕπτ'. B. ἀγαθῇ τύχῃ.

Athenaeus 11, 472 e Θεόφιλος .. ἐν *Προιτίσι* κτλ. 1. κύλικ' ἀκράτου K.] κύλικα A. cf. Alexid. 5. μεγάλην supplet Dindf., κοίλην, πλήρη, μεστὴν vel in exitu versus τινὰ Mein. 2. πλεον A. ἕπτ'] Ζ A. B. ἀγαθῇ τύχῃ K.] ἀγαθῆς τύχης A. cf. Nicostr. 19.

ΦΙΛΑΥΛΟΣ

11

τοῦ μή ποτ' αὐτὸν ἐμπεσεῖν εἰς Λαΐδα
φερόμενον ἢ Μηκωνίδ' ἢ Σισύμβριον
ἢ Βάραθρον ἢ Θάλλουσαν, ἢ τούτων τινὰ

ὧν ἐμπλέκουσι τοῖς λίνοις αἱ μαστροποί,
ἢ Ναννάριον ἢ Μαλθάκην.

Athenaeus 13, 587 f Θεόφιλος Φιλαύλῳ κτλ. 2. μηκωνίδα A. 3. θάλλουσα A. 4. λίνοις Dalecamp.] λίθοις A. 5. Ναννάριον Mein.] νανσιον A. μαλθάκην BP] μαλαθακην A. cf. Antiphanis Μαλθάκη. non recte Meinekius v. 5 aut delendum aut cum lacunae signo post v. 3 (2?) transponendum censet.

1. verbum unde pendebat τοῦ μὴ ἐμπεσεῖν (i.e. ἵνα μη ἐμπέσῃ) in eis quae antecedebant posuerat poeta. 4. obiectum verbi ἐμπλέκουσι quod iam Meinekius desiderabat deesse non potest. ΛΙΘΟΙΣ nihil est nisi ΝΕΟΙΣ. scribendum igitur ὧν ἐμπολῶσι τοῖς νέοις αἱ μ., unam de eis *quas lenae vendunt adulescentulis.* nam ἐμπολᾶν etiam est *vendere.* Arist. Pac. 448. 1201. Thesm. 452.

12

τίς φησι τοὺς ἐρῶντας οὐχὶ νοῦν ἔχειν;
ἦ πού τίς ἐστι τοὺς τρόπους ἀβέλτερος·
εἰ γὰρ ἀφέλοι τις τοῦ βίου τὰς ἡδονάς,
καταλείπετ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν τεθνηκέναι.
ἐγὼ μὲν οὖν καὐτὸς κιθαριστρίας ἐρῶν,
παιδὸς κόρης, οὐ νοῦν ἔχω πρὸς τῶν θεῶν;
κάλλει καλῆς, μεγέθει μεγάλης, τέχνῃ σοφῆς·
ἣν ἔστ' ἰδεῖν ἥδιον ἢ τὸ θεωρικὸν
ἔχουσιν ὑμῖν διανέμειν ἑκάστοτε.

Athenaeus 13, 563 a Θεόφιλος ἐν τῷ Φιλαύλῳ κτλ. v. 1—4 Antiphanis 324, ubi cf. quae adnotavimus. v. 7 om. fabulae auctorisque nomine Eustathius 1558, 14. v. 6 ante 7 ponendus videtur. 8. ἣν ἔστ' ἰδεῖν ἥδιον Burnei. ap. Gaisf. Eur. Suppl. 1101] ἣν ἰδεῖν ἴδιον ἐστιν A. ἣν εἰσιδεῖν Mein. An. Ath. 261. θεωρικὸν L] θεωρητικὸν A. 9. ἔχουσιν] ἑκοῦσιν Emper. αἰτοῦσιν Dalecamp. ὑμῖν Grotius Excerpt. 707] ἡμῖν A. διαμένειν ἑκὰς πόνων Iacobs. Add. Ath. 297. ἔχουσιν ὑμῖν διαπονεῖν ἑκάστοτε Herwerd. Stud. crit. 88. 'histrio qui agit amatorem ridicule partibus suis excidit. *virginem osculari,* inquit, *aliquanto dulcius est quam mimum actitare coram vobis, qui theatrali pecunia freti a miseris ludiis nihil non soletis exigere.*' διαλαλεῖν K. cf. Eur. Cycl. 175.

6. παιδὸς κόρης, ut Arist. Lys. 595 παῖδα κόρην (Mein.).

ΦΙΛΗΜΩΝ

Meinek. Menandri et Philem. reliquiae XLII sq. Droysen. Hellenism. II 220. 247.

ΑΓΡΟΙΚΟΣ

Cf. quae ad Antiphanis *Ἄγροικον* et ad Philemonis *Ὑποβολιμαῖον* adnotantur.

1

Athenaeus 3, 81 d *Φιλήμων ἐν Ἀγροίκῳ τὰ κυδώνια μῆλα στρούθεια καλεῖ.* *στρούθεια* VL] *στρουθία* A. cf. Lobeck. Soph. Ai. 116. Eubul. 104 *στρούθιον στέφανον.*

ΑΓΥΡΤΗΣ

Μητραγύρτης est Antiphanis, *Ariolus* Cn. Naevii. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.[2] 9.

2. 3

ὦ πῶς πονηρόν ἐστιν ἀνθρώπου φύσις
τὸ σύνολον· οὐ γὰρ ἄν ποτ' ἐδεήθη νόμου.
. . . .
οἴει τι τῶν ἄλλων διαφέρειν θηρίων
ἄνθρωπον; οὐδὲ μικρὸν ἀλλ' ἢ σχήματι·
πλάγι' ἐστὶ τἄλλα, τοῦτο δ' ὀρθὸν θηρίον.

Stobaeus Floril. 2, 26 *Φιλήμονος Ἀγύρτου* A et Marc. ap. Morellium Bibl. ms. gr. lat. 319. *Λυκούργου* Gesn. marg. et Schowius. 1. *ὦ πῶς* A, quod ne graecum quidem est. *φεῦ ὡς* 3 cod. Schow. *φεῦ* (extra v.), *ὡς παμπόνηρον* Duebn. *πάντως π.* C. Fr. Herm. Mus. Rhen. V 608. *πῶς οὐ* G. A. Hirschig. Ann. crit. 18. recte Naber. Mnem. nov. VIII 408 *οἴμ' ὡς*, quod frequentissimum est apud comicos. cf. inprimis Arist. Pac. 425. Thesm. 920. 1185. Cratin. 183, 3. Pherecr. 108, 20. quod in Gnomol. Urbin. W. Meyeri 25 est *ἀεὶ πονηρόν*, ab homine Christiano excogitatum esse videtur. 4. *ἄνθρωπον* add. Gesner. *ἀλλ' ἢ* Mein.] *ἀλλά*. cf. quae ad Arist. Eq. 780 congessimus exempla. *οὐδὲ μικρόν, ἀλλὰ σχήματα πλάγι' ἐστὶ κτλ.* Duebn.

versus a tertio ultimos a reliquis separandos et incerto poetae adsignandos esse censet Meinekius. cuius rei causam non perspicio. aut alteram personam haec loqui cum Schowio aut inter v. 2 et 3 nonnulla omisisse Stobaeum credo, omnia tamen ex eadem fabula petita. — cum hoc fragmento aliquo modo coniunctum fuisse 133, cuius v. 3 expressus videatur a Cn. Naevio in fr. incertae sedis 1 (106) *patí necessest múlta mortalés mala,* O. Ribbeckii est sententia.

ΑΔΕΛΦΟΙ

4

σὺ δ' εἰς ἅπαντας εὗρες ἀνθρώπους, Σόλων·
σὲ γὰρ λέγουσι τοῦτ' ἰδεῖν πρῶτον νόμον,
δημοτικόν, ὦ Ζεῦ, πρᾶγμα καὶ σωτήριον,
(καί μοι λέγειν τοῦτ' ἐστὶν ἁρμοστόν, Σόλων)
μεστὴν ὁρῶντα τὴν πόλιν νεωτέρων,
τούτους τ' ἔχοντας τὴν ἀναγκαίαν φύσιν
ἁμαρτάνοντάς τ' εἰς ὃ μὴ προσῆκον ἦν,
στῆσαι πριάμενόν τοι γυναῖκας κατὰ τόπους
κοινὰς ἅπασι καὶ κατεσκευασμένας.
ἑστᾶσι γυμναί· μὴ 'ξαπατηθῇς· πάνθ' ὅρα.
οὐκ εὖ σεαυτοῦ τυγχάνεις ἔχων· ἔχεις
. . . . πως· ἡ θύρα 'στ' ἀνεῳγμένη.
εἷς ὀβολός· εἰσπήδησον· οὐκ ἔστ' οὐδὲ εἷς
ἀκκισμὸς οὐδὲ λῆρος, οὐδ' ὑφήρπασεν·
ἀλλ' εὐθύς, ὡς βούλει σὺ χὤν βούλει τρόπον.
ἐξῆλθες· οἰμώζειν λέγ', ἀλλοτρία 'στί σοι.

Athenaeus 13, 569 de *Φιλήμων ἐν Ἀδελφοῖς* (sic Schweigh., *δελφοῖς* A) *προσιστορῶν ὅτι πρῶτος Σόλων διὰ τὴν τῶν νέων ἀκμὴν ἔστησεν ἐπὶ οἰκημάτων γύναια πριάμενος . . . οὕτως φησίν κτλ.* 1. *σὺ*] *εὖ* Grotius Excerpt. 765. *εἷς — ᾖσας* (ab *ᾔδειν*) Herwerd. Mnem. nov. IIII 318, conl. Ephipp. 6, 5, ubi cf. tamen quae adnotavimus. ac dicendum erat *εἷς ὢν κτλ.* 2. parenthesi includit Dobr. *λέγουσιν* A. *νόμον* A] *βροτῶν* Casaub. mihi transponenda videntur *νόμον* et *Σόλων* (v. 1): *σὺ δ' εἰς — ἀνθρώπους νόμον· σὲ γὰρ λ. — πρῶτον, Σόλων, δημ. κτλ.* 3. *δημωτικὸν* A. 4. *κἀμοὶ* Mein. 5. *ὁρῶντα* Grotius] *ὁρῶντι* A. 8. *τοι*] *τότε* Mein. in Ath. 12. *ἑστυκότως* suppl. Bentl. *ἔχων· ἴσως | σπασμός τις ἔλαβεν* (vel *τέτανος*) Dobr. *'στ'* Bentl.] *ἔσται* A. 15. *σὺ χὤν* Bentl.] *συχνὸν* A. 16. *λέγε* A. *'στί* Grotius] *τί* A.

lenonem loqui conligas ex v. 4. 6. *τὴν ἀναγκαίαν τύχην* Amphid. 20, 6. 11. de hac protasi paratactica (sine *εἰ*) cf. H. Iacobi Mein. V ccxxviii. C. F. Hermann. Ind. Gott. 1850. Horat. Sat. 1, 2, 33 (Schweigh.). 14. Moer. 190, 1 *ἀκκισμός Ἀττικοί, προσποίησις Ἕλληνες*, ubi cf. Pierson. nos *Ziererei.* *ὑφήρπασεν* '*non illae se subtrahunt*'. Dalecamp. 15. cf. Xenarch. 4, 17.

5

οὐκ ἂν λαλῇ τις μικρόν, ἐστὶ κόσμιος,
οὐδ' ἂν πορεύηταί τις εἰς τὴν γῆν βλέπων·

ὁ δ' ἥλικον μὲν ἡ φύσις φέρει λαλῶν,
μηδὲν ποιῶν δ' ἄσχημον, οὗτος κόσμιος.

Stobaeus Ecl. 2, 15, 10 Wachsm. *Φιλήμονος Ἀδελφοῖς.* *Ἀδελφοῖς· οὐκ ἂν* Gaisf.] *ἀδελφεοῦ κἂν* cod.

ΑΙΤΩΛΟΣ

6

ἐλαφρός

ὁ τὰς φρένας κοῦφος. Φιλήμων Αἰτωλῷ. Bekker. Anecd. 96, 6. cf. fr. 171.

ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΩΝ

Rectius fortasse *Ἀνακαλυπτήρια.* cf. Poll. 3, 36. Bekker. Anecd. 390, 26. Hesych. *ἀνακαλυπτήριον.* Harpocr. *ἀνακαλυπτήρια.*

7

οἴμοι· τὸ λυπεῖσθαι γὰρ ἐπὶ τὸ ῥῆμ' ἄγει
τοῦτ' εὐθύς, ὡς ἔοικε, τὸν λυπούμενον.
λυπουμένῳ δ' ὅταν τις ἀκολουθῶν λέγῃ
χαῖρ', ἐξ ἀνάγκης οὗτος οἰμώζειν λέγει.

Stobaeus Floril. 99, 3 *Φιλήμονος* A. v. 3. 4. idem 112, 13 *Φιλήμονος Ἀνακαλύπτοντος* A. Clericus *Ἀνακαλυπτομένη*, Fabricius *Ἀνακαλυπτήρια*, i. e. secundus tertiusve a nuptiis dies vel dona recens nuptae oblata. 1. *τὸ ῥῆμα τοῦτο*, i. e. *οἴμοι.* 4. *οἰμώζω* Trinc. 112.

ΑΝΑΝΕΟΥΜΕΝΗ

'Vetula repuerascens.' Mein. I 473. '*Der Jungbrunnen.*'

8

ψωμοκόλαξ δ' ἔσθ' οὑτοσί.

Athenaeus 6, 262 a *ψωμοκόλακος δὲ μνημονεύει ... Φιλήμων Ἀνανεουμένῃ κτλ.* *οὑτοσί* Bentl.] *οὗτος* A.— cf. Aristoph. fr. 167.

ΑΝΔΡΟΦΟΝΟΣ

Titulum, quo Bato quoque usus est, conl. Euphron. 10, 10 et Amphid. 30, 8 inlustravit Meinekius Men. et Phil. 360. *fraudulentus et rapax.*

9

πιεῖν τις ἡμῖν ἐγχεάτω, καὶ ματτύην
ποιεῖτε θᾶττον.

Athenaeus 14, 663 f *Φιλήμων ... ἐν Ἀνδροφόνῳ κτλ.* cf. 12 et 68.

ΑΠΟΚΑΡΤΕΡΩΝ

Cf. quae adnotantur ad Timocl. 18, 4.

10

νῦν δ' οἶδ' ἀκριβῶς τὴν τύχην ὡς οὐ μία,
οὐδ' ἔστι πρώην, ἀλλὰ μετὰ τῶν σωμάτων
ἡμῶν, ὅταν γινώμεθ', εὐθὺς χἠ τύχη
προσγίνεθ' ἡμῖν συγγενὴς τῷ σώματι·
κοὐκ ἔστιν ἕτερον παρ' ἑτέρου λαβεῖν τύχην.

Stobaeus Ecl. 1, 6, 11 Wachsm. *Φιλήμονος Ἀποκαρτεροῦντι.* 2. *ἔτι* Par.[1] *πρώην* Bentl.] *πρώτη.* 3. *γινώμεθ'* Bentl.] *γίνωντ'.* *χἠ* Bentl.] *καὶ ἡ.* 4. *προσγίνεσθ'* Farn. Par.[1] 5. *κοὐκ* Farn.] *οὐκ* Par. *ἑτέρου* et *τύχην* Farn. Par. — Herwerd. Nov. add. crit. 37 v. 3 *ἡμῖν* et v. 4 *οὖσα* pro *ἡμῖν.* mihi scripsisse videtur *ἡμῖν, ὅταν — ἀεὶ συγγενὴς κτλ.*

ΑΠΟΛΙΣ

Fortasse hanc Caecilius Statius in *Exsule* imitatus est. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.[2] 42. sed cf. quae ad Alexidis *Φυγάδα* adnotavimus.

11

οὐχὶ μόνον οὗτος εὗρε πῶς λαλήσομεν
αὐτοῖς, ἀπέχοντες πολὺν ἀπ' ἀλλήλων χρόνον,
οὐδ' ὃν τρόπον μηδέποτε μηδὲ εἷς πάλιν
ἐπιλήσεθ' ἡμῶν μηδέν, ἐμβλέψας δέ που
τὰκ τοῦ χρόνου τοῦ παντὸς εἴσετ', ἀλλὰ καὶ
ψυχῆς ἰατρὸν κατέλιπεν τὰ γράμματα.

Stobaeus Ecl. 2, 4, 10 Wachsm. *Φιλήμονος ἐξ Ἀπόλλωνος* (*ἀπόλλω* S). *Ἀπόλιδος* Clericus. cui emendationi favet sententia eclogae. 1. *εὗρ' ὅπως* Mein. *λαλήσομεν* (corr. ex *λαλήσω*) S] *λαλήσε..* A[1]. *λαλήσετε* A[2]. 2. *αὐτοῖς* (i. e. *ἀλλήλοις*) Mein.] *αὐτοῖς.* perperam *δέλτοις* Iacobs. Animadv. Stob. 206. *πολλοὺς — χρόνους* Trinc. *πολλῶν* (corr. in *πολλύν*) *χρόνων* S. *πολὺν τόπον* G. A. Hirschig. Ann. crit. 18 conl. Alexid. 30, 4. 5, et Cobet. Mnem. nov. II 433. at cf. v. 5. 3. *εἲς* A. 4. *ἐπιλήψεθ'* AST.

1. *οὗτος*, i. e. *ὁ εὑρὼν τὰ γράμματα.* non credo Palamedem Prometheumve nominatum fuisse. Sexti Turpilii fr. inc. 1 (213) *sola res est quae praesentes homines absentes facit* contulit O. Ribbeck. Com. Rom. fr.[2] 111. 4. *ἐμβλέψας*, i. e. *εἰς τὰ γράμματα.* nam *που* est *opinor.*

ΑΡΠΑΖΟΜΕΝΟΣ

Alii *Ἁρπαζομένη.* eadem varietas in Caecilii Statii fabula sic inscripta. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.[2] 44.

12

γυμνῷ φυλακὴν ἐπίταττε, καὶ διὰ τριῶν
ποτηρίων με ματτύης εὐφραινέτω.

Athenaeus 14, 663 f *ὅτι καὶ ὁ τρόπος τῆς τοιαύτης εὐωχίας ὁμοίως (ματτύης) ἐλέγετο, Φιλήμων φησὶν ἐν Ἁρπαζομένῳ κτλ.* v. 2 Photius *ματτύης· σκευασία τις περιφορημάτων, χρήσιμος εἰς πότον καὶ κῶμον πλείω. Φιλήμων (φιλήβων* cod.). 1. *ἐπιταττέτω* Dindf. *ἐπίταττε, παῖ* Mein. scr. *ἐπιτάττετ'* (mod. indicativ.)· *ἀλλὰ μετὰ κτλ. διατριῶν* A. *ὁ ματτύης ἡ ματτύη* ut *ὁ γύης ἡ γύη* (Mein.). Hesych. *ματτύης· (ἡ μὲν φωνὴ Μακεδονική.) ὄρνις καὶ τὰ ἐκ τοῦ ζωμοῦ αὐτοῦ λάγανα (λάχανα* Athen. 14, 663 e) *περιφερόμενα.* Poll. 6, 70 *ἡ ματύλλη Μακεδονικὸν εὕρημα, δίψους ἐγερτικὸν βρῶμα, ᾧ ἐχρῶντο μεσοῦντος τοῦ πότου.* cf. 9 et Arist. Nub. 451. de *proverbio γ. φ. ἐπιτάττειν* Pherecr. 144.

13

ὁρῶ μαγείρου καὶ κύβηλιν καὶ σκάφην.

Pollux 10, 104 *τυρόκνηστις, ἣν καὶ κύβηλιν καλοῦσιν... ἡ δὲ κύβηλις ἐν Φιλήμονος Ἁρπαζομένῳ κτλ. μαγείρους* Clericus. *μάγειρον* Mein. cf. Cratin. 315.

14

ὁ νακοτίλτης

(*τὸ ὄνομα*), *εἰ καὶ Φιλήμων αὐτῷ κέχρηται ἐν Ἁρπαζομένῃ, ἀλλ' οὐκ ἀνεκτόν.* Pollux 7, 28. cf. Cratin. 41.

ΑΥΛΗΤΗΣ

15

γεγενείακεν

Φιλήμων Αὐλητῇ. (a *γενειάζειν.*) Bekker. Anecd. 87, 27. *φιλί*[μ] cod.

ΒΑΒΥΛΩΝΙΟΣ

16

βασίλισσ' ἔσει Βαβυλῶνος, ἂν οὕτω τύχῃ.
τὴν Πυθιονίκην οἶσθα καὶ τὸν Ἅρπαλον.

Athenaeus 13, 595 c *μνημονεύει τούτων (Πυθιονίκης καὶ Ἁρπάλου) καὶ Φιλήμων ἐν Βαβυλωνίῳ κτλ.* 1. *βασίλισσ' ἔσῃ* Bentl.] *βασιλίσσαις ἢ* A. de forma *βασίλισσα* Lobeck. Phryn. 225. — militem audire mihi videor amicae montes auri pollicentem.

Diodor. 17, 108 (*Ἅρπαλος ἐν Βαβυλῶνι*) *τὴν ἐπιφανεστάτην τῶν ἑταιρῶν ὄνομα Πυθονίκην μετεπέμψατο* (Ol. 113, 2) *καὶ ζῶσάν τε αὐτὴν βασιλικαῖς δωρεαῖς ἐτίμησε καὶ μεταλλάξασαν ἔθαψε πολυ-*

τελῶς καὶ τάφον κατὰ τὴν Ἀττικὴν κατεσκεύασε πολυδάπανον. cf. Paus. 1, 37, 5 (4). Theopomp. Athen. 13, 586c *μετὰ τὸν τῆς Πυθιονίκης θάνατον ὁ Ἅρπαλος μετεπέμψατο τὴν Γλυκέραν Ἀθήνηθεν· ἣν καὶ ἐλθοῦσαν οἰκεῖν ἐν τοῖς βασιλείοις τοῖς ἐν Ταρσῷ καὶ προσκυνεῖσθαι... βασίλισσαν προσαγορευομένην, ἀπειρῆσθαί τε ἐπὶ πᾶσι μὴ στεφανοῦν Ἅρπαλον, ἐὰν μὴ καὶ Γλυκέραν στεφανῶσιν.*

ΓΑΜΟΣ

Vel *Γαμῶν.* cf. fr. 19.

17

ὁλκεῖον εἶδον ἐπὶ τραπέζῃ κείμενον
πυρῶν τι μεστόν.

Pollux 10, 176 *ὁλκεῖον, ἀγγεῖον ὑγρῶν τε καὶ ξηρῶν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ χαλκοῦν, ὡς... ἐν Φιλήμονος Γάμῳ κτλ.*

18

ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον· οἶδα, δέσποτα.

Schol. Platonis 322 Bekk. *ἐν τῷ Καρὶ ὑμῖν ὁ κίνδυνος... Φιλήμων ἐν Γάμῳ κτλ.* *B. οἶδα* Cobet. N. l. 22. non opus. servus animadvertens fore ut erus ipsum in discrimen committat 'in me' inquit 'periculum facere statuisti; scio, domine'. cf. Cratin. 16.

19

Bekker. Anecd. 92, 16 *ἐμὲ ἀντὶ τοῦ ἐμαυτόν, σὲ ἀντὶ τοῦ σαυτόν. Φιλήμων Γαμοῦντι· σῷζε σαυτόν, ἐγὼ δ' ἐμέ.* fortasse *Γάμῳ· οὐκοῦν σὺ σῷζε σαυτόν, | ἐγὼ δ' ἐμέ*, ut sint tetrametri iambici. ac *σὺ* iam Herwerd. Mnem. nov. VI 73.

20

θρασέα γυνή

Bekker. Anecd. 99, 24 *θρασέα· Φιλήμων Γάμῳ· θρ. γυνή. Γάλλῳ* et *θρασεῖα* cod. — fortasse *Θρασέα*, i. e. Thraseae uxor, quod nomen in titulis haud rarum est. cf. Roehl. Ind. C. I.

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ

Cf. quae ad cognominem Sophili fabulam adnotantur.

21

κακὴ μὲν ὄψις, ἐν δὲ δείλαιαι φρένες.

Stobaeus Floril. 8, 10 *Φιλήμων ἐν Ἐγχειριδίῳ A. δειλαὶ αἱ* Trinc. fortasse *δειλαὶ καὶ φρ.* nam Stobaei liber octavus est *περὶ δειλίας.*

ΕΜΠΟΡΟΣ

Plautus Mercat. prol. 9 *graece haec vocatur Emporos Philemonis, eadem latine Mercator Macci Titi.* cf. fr. 71. etiam Diphili fuit *Ἔμπορος*.

ΕΞΟΙΚΙΖΟΜΕΝΟΣ

Cf. quae de *Εἰσοικιζομένῳ* Alexidis adnotavimus.

22

κἂν δοῦλος ᾖ τις, οὐδὲν ἧττον, δέσποτα,
ἄνθρωπος οὗτός ἐστιν, ἂν ἄνθρωπος ᾖ.

Stobaeus Floril. 62, 28 *Φιλήμονος Ἐξοικιζομένου* A. 1. *ᾖ* B] *ἦν*. *δεσποτίς* A. at semper *δέσποινα* Attici. 2. *ἂν ἄνθρωπος ᾖς* C. F. Hermann. Mus. Rhen. V 609. *ἂν ἀγαθός τις ᾖ* Herwerd. Obs. crit. 83. sed cf. Menand. monost. 562 et Lobeck. Paralip. 556.
Cf. praeterea fr. 124.

ΕΠΙΔΙΚΑΖΟΜΕΝΟΣ

Cf. Meier. Schoem. Att. Proc. 462. Schoemann. Antiq. gr.[2] I 369.

23

ἥδιον οὐδὲν οὐδὲ μουσικώτερον
ἔστ' ἢ δύνασθαι λοιδορούμενον φέρειν·
ὁ λοιδορῶν γάρ, ἂν ὁ λοιδορούμενος
μὴ προσποιῆται, λοιδορεῖται λοιδορῶν.

Stobaeus Floril. 19, 2 *Φιλήμονος ἐκ τοῦ δικαζομένου* A. *ἐκ δικαζομένου* Voss. rectius titulus adfertur ibid. 13, 11 (fr. 24). v. 1. 2 Plutarchus Mor. 35d *φέρειν δὲ πράως καὶ σκώμματα καὶ λοιδορίας καὶ γέλωτας, μάλιστα μὲν τὸ τοῦ Φιλήμονος ἔχοντας πρόχειρον κτλ.* v. 3 Anton. Mel. 53 p. 79. 4. *ὁ λοιδορῶν* m. pr. A Stob. *ἂν μὴ προσποιῆται*, *cum se laedi dissimulat.*

24

πρόχειρον ἐπὶ τὴν γλῶτταν εὐλόγῳ τρέχειν

Stobaeus Floril. 13, 11 *Φιλήμονος Ἐπιδικαζομένου* A. constructio verborum sententiae non integrae admodum ambigua.

ΕΥΡΙΠΟΣ

Quia in Euripo Euboico fluctus septiens cotidie variabat, homines *inconstantes εὔριποι* ab Atheniensibus vocabantur. cf. Hesych. *εὔριπος*. Thom. mag. 339, 14. Liban. Ep. 533. Aeschin. 3, 90 cum schol.

25

στρῶμα μηλωτήν τ' ἔχει.

Pollux 10, 176 *εἴποις δ' ἂν καὶ μηλωτὴν τὴν τοῦ προβάτου δοράν, Φιλήμονος εἰπόντος ἐν Εὐρίπῳ κτλ.* Photius 265, 26 *μῆλα· πάντα τὰ τετράποδα· ὅθεν καὶ πᾶσα βύρσα μηλωτὴ καλεῖται.* Herodian. I 343, 27 *τὸ μέντοι μηλωτή..ὀξύνεται.*

ΕΦΕΔΡΙΤΑΙ

Ἐφεδρισταί vel *Ἐφεδρίζοντες* (cf. fr. 27) Meinekius IIII 10, i. e. homines *ἐφεδρισμόν* ludentes. cf. Poll. 9, 119. Hesych. *ἐφεδρίζειν* et *ἐφεδριστῆρας· τοὺς ἐπικαθημένους ἐν τῇ εἰρημένῃ παιδιᾷ.*

26

σκιμπόδιον ἓν καὶ κώδιον καὶ ψιάθιον
ἴσως παλαστῆς

Photius *παλαστή· θηλυκῶς ... Φιλήμων Ἐφεδρίταις κτλ.* cf. Cratin. 133.

27

χαλεπὸν τὸ ποιεῖν, τὸ δὲ κελεῦσαι ῥᾴδιον.

Stobaeus Floril. 114, 2 *Φιλήμονος ἐξ Ἐφεδριζόντων* A. *κελεῦσαι*] *καὶ λεῦσαι* A.

ΕΦΗΒΟΣ

28

οὐ τοῖς πλέουσι τὴν θάλατταν γίνεται
μόνοισι χειμών, ὡς ἔοικεν, ἀλλὰ καὶ
τοῖς περιπατοῦσί που, Λάχης, ἐν τῇ στοᾷ,
καὶ τοῖς μένουσιν ἔνδον ἐν ταῖς οἰκίαις.
χοἰ μὲν πλέοντες ἐνίοθ' ἡμέραν μίαν
ἢ νύκτα χειμασθέντες εἶτ' ἐκ τοῦ κακοῦ
σωτηρίας ἐπέτυχον· ἢ τὸ πνεῦμα γὰρ
αὐτοὺς τὸ σῷζον ἧκεν ἢ 'φάνη λιμήν.
ἐμοὶ δὲ τοῦτ' οὐκ ἔστιν· οὐκ εἰς ἡμέραν
χειμάζομαι μίαν γάρ, εἰς τὸ ζῆν δ' ὅλον,
ἀεὶ τὸ λυπεῖσθαι δὲ μεῖζον γίνεται.

Stobaeus Floril. 98, 20 *Φιλήμονος Ἐφήβῳ* A. 7. *ἢ τὸ*] *ἤτοι* Nauck. 8. *ἧκεν ἢ 'φάνη* Koen. Greg. Cor. p. 146] *ἢ μένη ἐφάνη. ἡμέρα ἐφάνη* A. *ἦλθεν ἢ ἐφάνη* Salmas. 10. *ὅλον* | *ἀεί, τὸ κτλ.* K.

5. Hor. Sat. 1, 1, 7 *horae momento cita mors venit aut victoria laeta.*

29

Κρομμύων πόλις

πόλις πλησίον Ἀσκάλωνος. Φιλήμων ἐν Ἐφήβῳ. ὁ πολίτης Κρομμυώνιος. Stephanus Byz. alterum *πόλις* add. R. *ἐφήβῳ* AV] *ἐφήβοις* R.

ΗΡΩΕΣ

30

ὑπέρου περιτροπή

ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ ποιούντων πολλάκις καὶ μηδὲν ἀνυόντων, ἢ ἐπὶ τῶν ταχέως τι πραττόντων. μέμνηται δὲ αὐτῆς Φιλήμων ἐν Ἥρωσι. Schol. Plat. 367 Bekk. cf. Zenobius 6, 25. Plat. com. 1.

ΘΗΒΑΙΟΙ

31

ἐμοῦ γάρ ἐστι κύριος μὲν εἷς ἀνήρ,
τούτων δὲ καὶ σοῦ μυρίων τ' ἄλλων νόμος,
ἑτέρων τύραννος, τῶν τυραννούντων φόβος·
δοῦλοι βασιλέων εἰσίν, ὁ βασιλεὺς θεῶν,
ὁ θεὸς ἀνάγκης. πάντα δ', ἂν σκοπῇς, ὅλως
ἑτέρων πέφυκεν ἥττον', ὧν δὲ μείζονα.
τούτοις ἀνάγκη ταῦτα δουλεύειν ἀεί.

Stobaeus Floril. 62, 8. *Φιλήμονος Θηβαίων* A. 1. *μὲν* add. B. om. A. 2. *τοῦτον* A. *τούτου* Mein. 3. *ἑτέρων*] *νόμου* Herwerd. Anal. crit. 37, inter v. 3 et 4 nonnulla excidisse censens. 6. *ἥττον' ὧν* Dobr.] *ἡττόνων. ἥττον* A. 7. *τούτοις*] *οὕτως* Dobr. *ταῦτα*] *πάντα* Dobr. *ἥττον'· ὧν δὲ μείονα, τούτοις ἀν. ταῦτα κτλ.* Halm. Lect. Stob. 53. — 5. *ἂν σκοπῇς* absolute. cf. 104, 2. 134. Menand. 528 M. alia exempla congessit Iacobs. Lect. Stob. 15.

civi Atheniensi, qui ipsi servitutem exprobraverat, servus respondet per totam rerum naturam nihil esse liberum. recte mea sententia Dobraeus, nisi quod inter v. 3 et 4 haec fere inserenda videntur *χοἰ μὲν ξεναγοὶ τῶν σατραπῶν, οἱ δὲ σατράπαι.* tum *μέν — δέ* posita ut v. 1. 2, deinde asyndeton ut v. 3. 3. *ἑτέρων*, i. e. barbarorum, qui Graecis, inprimis Atheniensibus, soli legi parentibus (v. 2), opponuntur. 6. *ὧν δὲ* pro *τῶν δέ*, ut 99, 2. 3. — Horat. C. 3, 1, 4. 5 contulit Clericus.

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

Plautus Trinumm. prol. 18 *huic graece nomen est Thesauro fabulae: Philemo scripsit, Plautus vortit barbare: nomen Trinummo fecit.* etiam Menander *Thesaurum* scripsit; fortasse altera fuit alterius *διασκευή*. cf. fr. 33.

32

οὐκ ἔστ' ἀληθὲς παραλογίσασθ', οὐδ' ἔχειν
ὀψάρια χρηστά.

Athenaeus 9,385e *Φιλήμων Θησαυρῷ κτλ.* 1. *παραλογίζεσθ'* Bentl. *ἀληθῶς σε παραλογίσασθ'* G. Herm. Plaut. Trin. praef. XXVI. *οὐδ'*] *ὥστ'* G. Herm. *οὐκ ἔστ' ἐναλήθως* (*cum veri specie*) *παραλογίζεσθ' — χρηστά*; Fritzsch. Ind. Rost. aest. 1878, 6 conl. Lucian. Ver. hist. 1, 2. *οὐκ ἔστ', ἄλαστε, π.* Mein. fortasse *οὐκ ἔστιν, ὄλεθρε, σὲ παραλογίσασθ' ὧδ' ἔχοντ' ὀψάρι' ἄχρηστα.* atque *ὀψάρι' ἄχρηστα* Mein.

erus servo in ratione reddenda fraudem et fallacias exprobrat.

33

Κανθάρου σοφώτερος

ἡ παροιμία εἴρηται ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακούργων· ἐπειδή τις Ἀθήνησι κάπηλος Κάνθαρος καλούμενος ἐπὶ πονηρίᾳ καὶ προδοσίᾳ θανάτου(ῳ) ἐζημιώθη. Zenob. 4, 65. *μέμνηται ταύτης Φιλήμων ἐν Θησαυρῷ* addit Zenob. Milleri (Mélanges 354). cf. Menand. 231 Mein.

Praeterea ad *Thesaurum* fr. 196. 9. 205 refert G. Hermannus Plaut. Trin. XXVI. VII.

ΘΥΡΩΡΟΣ

34

ἐγὼ γὰρ ὡς τὴν χλαμύδα κατεθέμην ποτὲ
καὶ τὸν πέτασον —

Pollux 10,164 *τὸ δὲ τῶν ἐφήβων φόρημα πέτασος καὶ χλαμύς· Φιλήμων ἐν Θυρωρῷ κτλ.* *ὡς* Cobet. N. l. 122] *ἐς.* 'postquam excessi ex ephebis. opponuntur *λαβεῖν τὴν χλαμύδα* et *καταθέσθαι*, ut *ponere praetextam* et *sumere togam virilem*.' cf. Antidot. 2, 2. *ποτέ*, *tandem aliquando*. deest apodosis.

ΙΑΤΡΟΣ

35

καὶ γύλιόν τιν' ἀργυρωμάτων

Athenaeus 6,231a *Φιλήμων Ἰατρῷ κτλ.* *γύλιόν* Casaub.] *γυλίαν* A. in exitu addo *πλέων*.

36

Κυδώνιον μῆλον

βραχέως (i.e. non *Κυδώνειον*). *Φιλήμων Ἰατρῷ.* Bekker. Anecd. 104, 13.

Praeterea ad *Medicum* fr. 112. 113 referebat Clericus.

ΚΑΤΑΨΕΥΔΟΜΕΝΟΣ

Cf. Alexidis *Τοκιστὴς ἢ Καταψευδόμενος.*

37

πάντ' ἔστιν ἐξευρεῖν, ἐὰν μὴ τὸν πόνον
φεύγῃ τις, ὃς πρόσεστι τοῖς ζητουμένοις.

Stobaeus Floril. 29, 28 *Φιλήμονος Καταψευδομένου* A. *ἐξευρεῖν*] *εὑρεῖν* B Trinc. cf. Alexid. 30 et com. anon. 421. 2 Mein. *πάντ' ἔστιν εὑρεῖν, πάντ', ἐὰν* nimia cum gravitate O. Hense Krit. Blätter 86. qui quae de caesura penthemimere apud novae comoediae poetas dicit somnia sunt.

ΚΟΙΝΩΝΟΙ

38

δεδράμηκα

Φιλήμων Κοινωνοῖς. Bekker. Anecd. 88, 25. cf. Menand. 740 Mein. Lobeck. Phryn. 619.

ΚΟΛΑΞ

Cf. fr. 225.

ΚΟΡΙΝΘΙΑ

39

εἰ τὰ παρὰ τοῖς ἄλλοισιν εἰδείης κακά,
ἄσμενος ἔχοις ἄν, Νικοφῶν, ἃ νῦν ἔχεις.

Stobaeus Floril. 108, 7 *Φιλήμονος ἐκ Κορινθίας* A.

40

Athenaeus 3, 123 de *τὸ δὲ χλιαρὸν ὕδωρ Ἀθηναῖοι μετάκερας καλοῦσιν, ὡς... Φιλήμων ἐν Κορινθίᾳ.*

ΜΕΤΙΩΝ Η ΖΩΜΙΟΝ

Ὁ μετιών est amator puellam ambiens. *Ζωμίον* parasitum dici censet Meinekius conl. Anaxandr. 34, 5 et Aristophont. 4, 3.

41

ἰχθὺς τί σοι
ἐφαίνεθ' οὑφθός; Β. μιαρὸς ἦν. ἀκήκοας;
ἅλμη τε λευκὴ καὶ παχεῖ' ὑπερβολῇ,
κοὐχὶ λοπάδος προσῶζεν οὐδ' ἡδυσμάτων·
Α. ἐβόων δ' ἅπαντες 'ὡς ἀγαθὴν ἅλμην ποιεῖς.'

Athenaeus 4, 133 a *ἐχρῶντο γὰρ οἱ παλαιοὶ καὶ τοῖς εἰς ἀναστόμωσιν βρώμασιν ... Φιλήμων δ' ἐν Μετιόντι ἢ Ζωμίῳ κτλ.* 1. *τί σοι* B] *τισσοι* A. 2. *οὐφθός* Dobr.] *ἐφθός* A. *μιαρὸς* Bentl.] *μικρὸς* A. *χρηστὸς* G. A. Hirschig. Ann. crit. 19. 3. *παχεία* A. 5. *A.* add. Herwerd. Mnem. nov. VI 73. *δ'* add. Mein. — conloquuntur coquus et erus cenae adparatu minime contentus. *ὑπερβολῇ* (v. 3) etiam ad *λευκή* pertinet.

42

Ἀγύρριος δὲ παρατεθέντος καράβου,
ὡς εἶδεν αὐτόν 'χαῖρε πάππα φίλτατε'
εἴπας — B. τί ἐποίει; A. τὸν πατέρα κατήσθιεν.

Athenaeus 8, 340 e *Φιλήμονος ἐν Μετιόντι εἰπόντος Ἀγύρριος — κατήσθιεν, Ἡρόδικος ὁ Κρατήτειος ἐν τοῖς συμμίκτοις ὑπομνήμασι τοῦ Καλλιμέδοντος υἱὸν ἀπέδειξεν ὄντα τὸν Ἀγύρριον.* Eustathius 1283, 37 *χρῆσις δὲ αὐτοῦ (πάππα) παρὰ Φιλήμονι ἐν τῷ Ἀγ. κτλ. ἦν γὰρ..Ἀγύρριος υἱὸς Καράβου τοῦ φιλίχθυος.* 1. *Ἀγύρριος* Eust.] *ἀγύριος* A. 2. *πάππα*] *πα* A. 3. *τονπατέρα* A. — cf. Schaefer. Demosth. III 335. ceterum non necesse est in his duas personas discernere.

ΜΕΤΟΙΚΟΣ

Scripsit *Μέτοικον* etiam Antiphanes, *Μετοίκους* Crates, Pherecrates, Plato.

43

τὰκ τῶν ἁμαξῶν

ἐπὶ τῶν ἀσελγέστερα σκωπτόντων τάττουσι ταύτην. Ἀθήνησι γὰρ ἔνιοι μεθυσθέντες κωμάζουσι μεθ' ἡμέραν ἐφ' ἁμαξῶν καὶ τοὺς ἀπαντῶντας σκώπτουσι. μέμνηται ταύτης Φιλήμων ἐν τῷ Μετοίκῳ. Zenobius Milleri (Mélanges 358). similia, omissa tamen Philemonis mentione, Append. prov. 4, 80. *τὰκ*] *τὰ ἐκ.* *ἁμαξῶν* Append. prov.] *ἁμαξίων.*

ΜΟΙΧΟΣ

44

ἔδει παρεῖναι, Παρμένων, αὐλητρίδ' ἢ
νάβλαν τιν'. ΠΑΡΜ. ὁ δὲ νάβλας τί ἐστιν . . .
A. . . . οὐκ οἶδας, ἐμβρόντητε σύ;
ΠΑΡΜ. μὰ Δία. A. τί φῄς; οὐκ οἶσθα νάβλαν; οὐδὲν οὖν
οἶσθ' ἀγαθόν. οὐδὲ σαμβυκίστριαν;

Athenaeus 4, 175 d *Φιλήμων ἐν Μοιχῷ κτλ.* v. 1. 2 (*τινά*) Pollux 4, 61 *ἀλλὰ μὴν καὶ νάβλας μνημονεύει Φιλήμων κτλ.* 2. *νάβλα τινά* A. *εἰπέ μοι* add. Casaub. *ἐστι δέσποτα* Mein. in Ath. 3.

νάβλας ὅ τι ἔστ' οὐκ οἶδας Mein. *οὐκ οἶσθας* Herwerd. Obs. crit. 84. cf. Cratin. 105. 4. *οὐδὲν οὖν* L] *οὐδέουν* A. 5. sic A. *οὐκοῦν οὐδὲ* Mein. in Ath. — varie constituerunt eclogam Iacobs. Add. Ath. 114. 5. Seidler. Vers. dochm. 398. Porson. Adv. 73. atque alia excogitari possunt. — Athen. 14, 633 f *ὀξύφθογγον εἶναι μουσικὸν ὄργανον τὴν σαμβύκην ... χρῆσθαι αὐτῷ Πάρθους καὶ Τρωγλοδύτας τετραχόρδῳ ὄντι.* cf. Aristoph. fr. 241.

ΜΥΡΜΙΔΟΝΕΣ

45

Erotianus 73, 11 Klein. *ἔστιν ἐχῖνος χύτρας εἶδος μεγαλοστόμου καὶ μεγάλης. μέμνηται τῆς λέξεως ... καὶ Φιλήμων ἐν Μυρμιδόσι.*

ΜΥΣΤΙΣ

Cf. quae ad Antiphanis *Mystin* adnotantur.

46

πολὺ μεῖζόν ἐστι τοῦ κακῶς ἔχειν κακὸν
τὸ καθ' ἕνα πᾶσι τοῖς ἐπισκοπουμένοις
δεῖν τὸν κακῶς ἔχοντα πῶς ἔχει λέγειν.

Stobaeus Floril. 100, 5 *Φιλήμονος Μύστιδος* A. 1. constr. *πολὺ μεῖζον κακόν ἐστι κτλ.* — *ἐπισκοπεῖν (-εῖσθαι)* dicitur sive medicus sive amicus, qui aegrotantem visit. Cobet. N. l. 692.

ΝΕΑΙΡΑ

Cf. Timoclis fabula cognominis.

47

ὥσπερ Σέλευκος δεῦρ' ἔπεμψε τὴν τίγριν,
ἣν εἴδομεν ἡμεῖς, τῷ Σελεύκῳ πάλιν ἔδει
ἡμᾶς τι παρ' ἡμῶν ἀντιπέμψαι θηρίον.
B. τρυγέρανον· οὐ γὰρ γίνεται τοῦτ' αὐτόθι.

Athenaeus 13, 590 a *Φιλήμονα γὰρ οἶδα τοῦτ' εἰρηκότα ἐν Νεαίρᾳ κτλ.* Hesychius et Phavorinus *τρυγέρανος· φάσματι (φάσσῃ* Mein.) *ἐοικώς.* 2. *εἴδομεν* Dindf.] *ἴδωμεν* A. 3. *ἡμᾶς τι* Schweigh.] *τι ἡμᾶς* A. *τι* del. Clericus. 4. *τρυγερανον* et *γίγνεται* A. — quid sit *τρυγέρανος* prorsus ignotum. sed fuit fortasse cognomen hominis.

ΝΕΜΟΜΕΝΟΙ

48

ἀπὸ στόματος ἅπαντ', ἐὰν βούλησθ', ἐρῶ.

Bekker. Anecd. 436, 6 et Suidas *ἀποστοματίζειν. ὡς ἡμεῖς, τὸ μὴ διὰ γραμμάτων, ἀλλ' ἀπὸ μνήμης.* (*μὴ* add. Suid.) *Φιλήμων Νεμομένοις κτλ.*

ΝΟΘΟΣ

Nothus Nicasio fabula fuit Caecilii Statii. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.[2] 55.

49

Eustathius 880, 30 *Αἴλιος Διονύσιος λέγει ὅτι Φιλήμων ἐπισκώπτει τὸ ὄνομα* (*βουνός*) *ὡς βάρβαρον· λόφον γὰρ καλοῦσιν. ἕτεροι δὲ ὅτι βουνὸν Φιλήμων ἐν Νόθῳ ὡς σύνηθες τίθησιν, ἄλλοθι δὲ ὡς ξενικὸν ἐπισκώπτει.* cf. 142.

50

πανοικίᾳ

ἀντὶ τοῦ πανοικί. Φιλήμων Νόθῳ. Bekker. Anecd. 112, 15. cf. Lobeck. Phryn. 514.

Praeterea cf. 183.

ΝΥΞ

51

τὸ κανοῦν δ' ὁ παῖς περίεισι τηνάλλως ἔχων.

Photius et Suidas *τηνάλλως· μάτην... ὁ Φιλήμων Νυκτί κτλ.*

52

νησίγδα

ἐν νυκτί. ἀποδιδόασι μασημάτιον ποιόν. Hesychius. ad Philemonis *Νύκτα* referebat Dobr. Adv. II 581. *νησίγδαι* Phavorinus. Oedipum suum exspectat.

ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤΗΣ

Cf. *Pancratiastes* Alexidis.

53

καὐτόν τι πράττειν· οὐ μόνον τὰς ἐλπίδας
ἐπὶ τῇ τύχῃ χρή, παιδίον, πάντως ἔχειν
ὧν βούλεταί τις, ἀλλὰ καὐτὸν τῇ τύχῃ
συλλαμβάνεσθαι· ῥᾷον ἡ τύχη πονεῖ,
ἐὰν μεθ' ἑτέρου τοῦτο, μὴ μόνη, ποιῇ.

Stobaeus Ecl. 2, 8 (7), 6 Wachsm. *Φιλήμονος Παγκρατιαστῇ.* 1. *καὐτόν* Grot.] *καὶ τόν* Par. (*κ*)*αὶ τόν* Farn. *μόνον*] *μὲν οὖν* Mein. 2. *χρή* add. Grot. *πάντων* olim Mein. 3. *τύχῃ* Grotius] *ψυχῇ* Farn. Par. *βούλεταί τις, ἀλλὰ καὐτὸν — συλλαμβάνεσθαι· ῥᾷον* Herwerd. Nov. add. crit. 37. Mnem. nov. VI 73] *βούλεται*

τις. ἀλλὰ καὶ τὸ (sic FP) — συλλαμβάνεσθαι ῥᾷον. 4. συλλαβάνεσθαι Farn. πονεῖ Wachsm.] ποιεῖ. 5. καὶ ἐὰν Par. καὶ in marg. add. Farn., unde ἂν καὶ Wachsm.

54

δοῦλος πρὸ δούλου, δεσπότης πρὸ δεσπότου.

Bekker. Anecd. 112, 5, Photius et Suidas πρό· ἀντὶ τοῦ ἀντί. Φιλήμων Παγκρατιαστῇ κτλ. Aristot. Polit. 1, 7 κατὰ τὴν παροιμίαν δοῦλος κτλ. πρὸ] πρὸς bis cod. Bekk. Anecd. — cf. Erasm. Adag. II 3, 445 (Mein.). apud paroemiographos frustra quaesivi.

ΠΑΙΔΑΡΙΟΝ

55

Ἕλλην γυνή

Φιλήμων Παιδαρίῳ. Bekker. Anecd. 97, 3.

ΠΑΙΔΕΣ

56

κακόν ἐστι δούλῳ δεσπότης πράττων κακῶς·
μετέχειν ἀνάγκη τῶν κακῶν γὰρ γίνεται.

Stobaeus Floril. 62, 29 Φιλήμονος Παίδων A. 'fortasse Παιδίῳ vel Παιδαρίῳ.' Mein. 1. πράττων Mein.] πράσσων.

ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ

57

τοῦ γὰρ δικαίου κἂν βροτοῖσι κἂν θεοῖς
ἀθάνατος ἀεὶ δόξα διατελεῖ μόνου.

Stobaeus Floril. 9, 21 Φιλήμονος ἐν Παλαμήδει. παλαμήδι A. Φιλήμονος ἐκ Παλαμήδους Vind. '*Philiscus Palamede* Grotius, qui in annot. ms. corrigit *Philemon*.' Gaisf. 1. κἂν θεοῖς Mein.] καὶ θεοῖς. 'videtur ex Euripidis Palamede esse.' Mein. Stob. I xx. cf. Nauck. Tr. fr. 637. cum tot argumenta tragicorum comicorumque communia sint, nullam video causam, cur de *Philemonis* Palamede dubitetur.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ

58

τὴν πλατεῖαν σοὶ μόνῳ
ταύτην πεποίηκεν ὁ βασιλεύς;

Pollux 9, 38 τάχα δ' ἂν εὕροις . . εἰρημένην καὶ πλατεῖαν, ὡς οἱ νῦν λέγουσι, Φιλήμονος ἐν Πανηγύρει εἰπόντος κτλ. 1. πλατεῖαν

σοὶ K.] *πλατεῖάν σοι. μόνῳ* Bentl.] *μόνον.* uno tetrametro troch. continuavit Bentleius scribens *πεποίηχ'*. deturbatus aliquis ab altero de via indignabundus interrogat, ipsine soli rex eam fecerit.

59

Αἰγύπτιος θοἰμάτιον ἠρδάλωκέ μου.

Etymol. m. 436, 41 *ἠρδάλωσε. Φιλήμων κτλ. ἀντὶ τοῦ ἠσβόλησεν, ἐμόλυνεν.* Erotianus 56, 10 Klein. *τὸ μολῦναι ἢ ῥυπᾶναι ἀρδαλῶσαι λέγεται καὶ ἄρδαλος ἄνθρωπος ὁ μὴ καθαρῶς ζῶν. μέμνηται τῆς λέξεως . . . Φιλήμων ἐν Πανηγύρει.* Eustathius 1761, 29 *Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς . . . προφέρων καὶ τὸ Αἰγ. κτλ. ἠρδάλωσε* Eust. fortasse tamen non quem exscripsimus versus, sed *ἄρδαλος ἄνθρωπος* ad *Panegyrin* pertinet.

ΠΑΡΕΙΣΙΩΝ

Tituli rationem inlustrat Philippides 8 *ψωμοκολακεύων καὶ παρεισιὼν ἀεί.* cf. Mein. Men. Phil. p. 375.

60

τοὺς ἐν τῇ πόλει
μάρτυρας ἔχω γάρ, ὅτι μόνος φύσκην ποιῶ,
κάνδαυλον, ᾠά, θρῖον ἐν στενῷ. τί γὰρ
τούτων διάπτωμ' ἐγένετ' ἢ 'μάρτημα τί;

Athenaeus 12, 516 f *μνημονεύει τοῦ κανδαύλου καὶ Φιλήμων ἐν Παρεισιόντι οὕτως κτλ.* 2. *φυσκην* A. 3. *ωαθριον* A. *στενω* A. *γὰρ* add. Mein. 4. *ἐγένετο* A. *τι*] *μοι* K.

3. '*ἐν στενῷ* *brevi tempore*' Mein. conl. Menand. 401 *στενὸν χρόνον.* at *ἐν στενῷ* pro *ἐν βραχεῖ* positum nullo exemplo confirmatur, sed ubicumque invenitur, est *in angustiis*. neque vero interest celeriusne an tardius *τὸ θρῖον* faciat, dummodo bonum sit. scribendum *ἐντέχνως*, antiquioribus ignotum (quamquam *ἔντεχνος* apud Platonem philosophum), sed recentioribus non inusitatum. cf. Phryn. Epit. 344 et Lob. 345. conlato schol. Arist. Eq. 954 forsan aliquis praeferat *ἐν ζωμῷ*.

commendat coquus artem tota urbe notam.

61

περὶ τοὐπτάνιον οὐ γίνεθ' ἡ σκευωρία·
τραπεζοποιός ἐστ' ἐπὶ τοῦ διακονεῖν.

Athenaeus 4, 170 f *ἐκάλουν δὲ τραπεζοποιὸν τὸν τραπεζῶν ἐπιμελητὴν καὶ τῆς ἄλλης εὐκοσμίας. Φιλήμων Παρεισιόντι κτλ.* 1. *γίνεται* A. *σκευωρία* Pursan. ap. Villebr.] *σκεπτωρία* A. 2. *ὁ τραπ.* K. *ἐστ'* Dindf.] *ἐστιν* A.

cf. Antiphan. 152. negat coquus τοῦ τραπεζοποιοῦ in culina ullam esse potestatem, quippe qui administri tantummodo partes agat.

ΠΑΡΟΙΝΟΣ

Cf. Antiphan. 146. παροινικὸς ἀνὴρ Arist. Ach. 981.

62

μῦς λευκός

ἐπὶ τῶν ἀκράτων (scr. *ἀκρατῶν*) *περὶ τὰ ἀφροδίσια ἡ παροιμία εἴρηται . . . ταύτης· μέμνηται Φιλήμων ἐν Παροίνῳ.* Zenob. Milleri (Mélanges 355). perperam Millerus *ἐν Παρεισιόντι.* — cf. fr. 126, quod fortasse totum huc transferendum est. Cratin. 53. Epicrat. 9.

ΠΙΤΤΟΚΟΠΟΥΜΕΝΟΣ

Homo qui picis ope pilos e corpore evellit, i. e. effeminatus. Pollux 7, 165 *πιττοκόπος . . . πιττοκοπεῖσθαι, παρατίλτρια, παρατίλλεσθαι.* cf. Alexid. 264, 1.

63

ἰδοὺ πάρεστιν, ὡς ὁρᾷς· τριτημόρου
ἕκαστος ὑμῶν ἦλθεν· εἰς τοὺς τέτταρας
εἴληφεν ὑμῖν οὑτοσὶ τριώβολον.

Pollux 9, 66 *ὅτι δὲ τοὺς ἓξ χαλκοῦς τριτημόριον ὠνόμαζον, ἔστιν εὑρεῖν ἐν τῷ Φιλήμονος . . . Πιττοκοπουμένῳ κτλ. τεττάρων γὰρ καὶ εἴκοσι χαλκῶν ὄντων ἐν τῷ τριωβόλῳ, ἓξ ἑκάστῳ γίνονται χαλκοῖ τέτταρσιν οὖσιν, οὓς εἴρηκεν τριτημόριον.* Photius *τριτημόριον . . . ὅτι δὲ τριτημόριόν ἐστιν ἓξ χαλκοῖ, Φιλήμων διδάσκει.* Suid. et Zonar. *τριτημόριον τοὺς ἓξ χαλκοῦς τοῦ ὀβολοῦ εἴρηκε Φιλήμων.* Etym. m. 753, 50 *τριτημόριον τοὺς ἓξ χαλκοῦς εἴρηκε Φιλόξενος* (*Φιλήμων* Mein.). Bekker. Anecd. 306, 26 *τριτημόριόν ἐστιν οἱ ἓξ χαλκοῖ.* 2. *τοὺς* add. Clericus. 3. *ὑμῖν* Hemsterh.] *ἡμῖν. οὑτοσὶ* Salmas.] *οὑτωσί.*

'conductor quattuor mercennariorum debebat singulis sex chalcos: cum tot aenei chalci non essent ei ad manum, dedit uni tres obolos argenteos, aequivalentes quater sex chalcis, quos ipsi postea *κερματίζειν* possent.' Bentl.

64

ὀβολοῦ τὸ πρῶτον ἡμῖν ἐνέχεεν
καὶ τεττάρων χαλκῶν μετὰ ταῦτα. B. καὶ μάλα·
τρί' ἡμιωβόλι' ἐστί· χαλκοῦ θερμὸν ἦν.

Pollux 9, 67 *ὅτι δὲ οἱ τέτταρες χαλκοῖ ἡμιωβόλιόν εἰσιν, ἐν τῷ αὐτῷ δράματι Φιλήμονος ἔστιν κτλ.* et 9, 70 *τουτὶ μέντοι τὸ*

παρὰ τῷ Φιλήμονι 'χαλκοῦ θερμὸν ἦν'... ἄντικρυς δηλοῖ τὴν τοῦ θερμοῦ πόσιν. 1. *ἐνέχεεν* Mein.] *ἐνεχθὲν.* — cf. fr. 74.

qui conloquuntur 'rationem computant eorum quae in taberna vinaria consumpserunt. *primum,* unus inquit, *obolo nobis caupo infudit, postea quattuor chalcis. recte,* infert alius, *summa rationum tribus constat semiobolis.* quibus dictis singulorum rationem computat: *χαλκοῦ θερμὸν ἦν* etc.' Mein.

Praeterea cf. anon. 478 Mein. et Wilamowitz. Herm. X 326. 7 n. 1.

ΠΤΕΡΥΓΙΟΝ

Tituli significatio obscura est.

65

τὸ τῆς Ἀμαλθείας δοκεῖς εἶναι κέρας
οἷον γράφουσιν οἱ γραφεῖς κέρας βοός;
ἀργύριόν ἐστι· τοῦτ' ἐὰν ἔχῃς, λέγε
πρὸς τοῦτ' εἰ βούλει, πάντα σοι γενήσεται,
φίλοι, βοηθοί, μάρτυρες, συνοικίαι.

Stobaeus Floril. 91, 13 *Φιλήμονος Πτέρυγες* A. Apostolius 16, 97. 1. *ἀμαλθείας* B] *ἀμαλθαίας.* illud verum esse testatur Herodian. I 273, 31. 3. *τοῦτ'* Vindob. Trinc. Apost.] *τοῦτο δ'. λέγε*] *λέγ' εἰ* A. 4. *τοῦτ' εἰ*] *τοῦθ' ὃ* B. *τοῦθ' ὅ τι* Wakef. scribendum est *τοῦτό γ' ἂν ἔχῃς, λέγειν πάρεσθ' ὅ τι β.* 5. *συνοικίαι*] *συνήγοροι* Mein. III xxx, ante v. 5 alium excidisse statuens, in cuius exitu fuerit *οἰκίαι. συναίτιοι* Gust. Krueger. ap. O. Hensium Lect. Stob. 44.

66

νυνὶ δ' ὅταν λάβῃ τις εἰς τὴν οἰκίαν
τὰς Ἱππονίκας τάσδε καὶ Ναυσιστράτας
καὶ Ναυσινίκας, τὰς Ἀθηναίας λέγω —

Stephanus Byz. *Ἀθῆναι· λέγεται (Ἀθηναία) καὶ ἐπὶ γυναικός, ὡς ἄλλοι μὲν πολλοί, Φιλήμων δὲ οὕτως ἐν Πτερυγίῳ (πτερυγίων* R) *κτλ.* v. 2. 3 Suidas *Ἀθηναία· Φιλήμων ἐν Πτέρυγι.* 2. *Ναυσιστράτας*] *Λυσιστράτας* Suid. 3. *Ἀθηναΐας*, ut Pherecr. 34. — deest apodosis.

ΠΤΩΧΗ Η ΡΟΔΙΑ

67

Ἄρτεμι, φίλη δέσποινα, τοῦτόν σοι φέρω,
ὦ πότνι', ἀμφιφῶντα καὶ σπονδήσιμα.

Athenaeus 14, 645 a *ἀμφιφῶν πλακοῦς Ἀρτέμιδι ἀνακείμενος,*

ἔχει δ' ἐν κύκλῳ καόμενα δᾴδια. Φιλήμων ἐν Πτωχῇ ἢ Ῥοδίᾳ (πτωχῶι ηροδιαι A) κτλ. Πτωχῇ Casaub. 2. σπονδὴν ἅμα Mein. σπονδὰς ἅμα Coraes Schneider Suppl. lex. 178.

2. ὦ πότνια producta syllaba prima, ut Arist. Eccl. 369 ὦ πότνι' Εἰλείθυια. fortasse tamen πότνια, τὸν ἀμφ. — in exitu, si crederem Aeschylea voce Philemonem usum esse, scriberem καὶ σπονδῆς λίβα. cf. Choeph. 292. Eum. 54 (Burges). fr. 54. 69 Nauck.

68

ἐξὸν ἀποσάττεσθαι δ' ὅλην τὴν ἡμέραν,
ποιοῦντα καὶ διδόντα ματτύας ἐκεῖ —

Athenaeus 14, 664 d ὅτι δὲ ὕστατον καὶ ἐπὶ πᾶσιν εἰσεφέρετο (ματτύη) . . . Φιλήμων ἐν Πτωχῇ κτλ. ἀποσάττεσθαι *saburrari* Dalecamp. cf. Diphil. 43, 41. saepius sic σάττεσθαι. ceterum ex his quidem nequaquam conficitur mattyam semper ultimo loco adpositam fuisse.

69

εἰ πάντες ἀποθανούμεθ' οἷς μὴ γίνεται
ἃ βουλόμεσθα, πάντες ἀποθανούμεθα.

Stobaeus Floril. 108, 8 Φιλήμονος Πτωχῆς ἢ Ῥοδίας A (ῥωδίας).

70

σπάθην παραφαίνων δηλαδὴ χρυσένδετον

Pollux 10, 145 εἰ δὲ τοῦτο ἀμφίβολον (σπάθη idemne sit ac ξίφος), Φιλήμων ἐν Ῥοδίαις (Ῥοδίᾳ Mein.) σαφέστερον αὐτὸ ποιεῖ λέγων κτλ. cf. *chrysendeta* apud Martialem.

ΠΥΡΡΟΣ

Titulus ambiguae significationis.

71

οἱ φιλόσοφοι ζητοῦσιν, ὡς ἀκήκοα,
περὶ τοῦτό τ' αὐτοῖς πολὺς ἀναλοῦται χρόνος,
τί ἐστιν ἀγαθόν, κοὐδὲ εἷς εὕρηκέ πω
τί ἐστιν. ἀρετὴν καὶ φρόνησίν φασι, καὶ
λέγουσι πάντα μᾶλλον ἢ τί τἀγαθόν.
ἐν ἀγρῷ διατρίβων τήν τε γῆν σκάπτων ἐγὼ
νῦν εὗρον· εἰρήνη 'στίν· ὦ Ζεῦ φίλτατε,
τῆς ἐπαφροδίτου καὶ φιλανθρώπου θεοῦ.
γάμους, ἑορτάς, συγγενεῖς, παῖδας, φίλους,

πλοῦτον, ὑγίειαν, σῖτον, οἶνον, ἡδονὴν
αὕτη δίδωσι· ταῦτα πάντ' ἂν ἐκλίπῃ,
τέθνηκε κοινῇ πᾶς ὁ τῶν ζώντων βίος.

Stobaeus Floril. 55, 5 *Φιλήμονος ἐκ Πύρρου* A. *Φιλήμονος Ἐμπόρου* Mein. 2. *τ' αὐτοῖς*] *θ' ἑαυτοῖς* A Voss. *ἀναλοῦται πολὺς* A. 3. *τἀγαθόν ἐστιν* Brunck. Arist. Plut. 985. *ἐστι τἀγαθόν, οὐδὲ* Mein. *κοὐδὲ εἷς*] *οὐδεὶς* A. 5. *λέγουσι* Brunck.] *πλέκουσι.* fortasse *βλέπουσι.* 7. *εἰρήνη 'στίν* Grotius] *εἰρήνης τίν'.* 10. *ἡδονὴν* om. Voss. 11. *αὕτη δίδωσι ταῦτα πάνθ', ἂν ἐκλίπῃ* Mein. scr. *αὕτη δίδωσι ταῦτα πάντ'· ἂν δ' ἐκλίπῃ* (sc. *αὕτη, ἡ εἰρήνη*).

ΠΥΡΦΟΡΟΣ

Pollux 8, 116 *πυρφόρος παῖς αἱρετὸς ἐκ καθαρευούσης οἰκίας ὑπὸ χλανίδι καὶ στροφίῳ περιέρχεται, πῦρ ἐπὶ τοὺς βωμοὺς ἐπιτιθείς.* cf. C. F. Herm. Ant. rel. 36, 14.

72

οὐκ ἔστιν οὔτε ζωγράφος, μὰ τοὺς θεούς,
οὔτ' ἀνδριαντοποιός, ὅστις ἂν πλάσαι
κάλλος τοιοῦτον, οἷον ἀλήθει' ἔχει.
οὔτ' ἀνδριάντος γὰρ καλῶς πεπλασμένου,
ἂν μὴ τὸν αἰσθησόμενον ἡ τέχνη λάβῃ.

Stobaeus Floril. 65, 6 *Φιλήμονος Πυρφόρου* A. 1. *μὰ*] *μετὰ* A. 3. *τοσοῦτον* A. *ἀλήθει'*] *ἡ ἀλήθει'.* post v. 4 versum excidisse talem fere *οὔτ' ὄφελος οὐδὲν εὖ γεγραμμένης γραφῆς* coniecit Porson. Tracts 255.

de sententia v. 4. 5 cf. Alexid. 149, 1—4. conflata sunt duo fragmenta, quorum alterum nusquam tantam esse quantam veritatis venustatem, alterum nihil artem posse, nisi fruens ea animus accedat, docet; atque alterum supplemento eget (*οὔτ' αὖ γραφῆς ὄνησις εὖ γεγραμμένης*).

ΣΑΡΔΙΟΣ

Anulus significatur signatorius, quales saepissime ex sardonyche faciebant. Theophr. Lapid. 8. 23. 30. Plin. N. h. 37, 86 sq. fortasse testamentum sardonyche signatum argumentum fabulae praebuit.

73

εἰ τὰ δάκρυ' ἡμῖν τῶν κακῶν ἦν φάρμακον,
ἀεί θ' ὁ κλαύσας τοῦ πονεῖν ἐπαύετο,
ἠλλαττόμεσθ' ἂν δάκρυα δόντες χρυσίον·
νῦν δ' οὐ προσέχει τὰ πράγματ' οὐδ' ἀποβλέπει
εἰς ταῦτα, δέσποτ', ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ὁδόν,

ἐάν τε κλάῃς ἄν τε μή, πορεύεται.
τί οὖν ποιεῖς πλέον; Α. οὐδέν· ἡ λύπη δ' ἔχει
ὥσπερ τὰ δένδρα τοῦτο καρπὸν τὸ δάκρυον.

Plutarch. Mor. 105 f ἀπηρτημένως δὲ τούτοις ὁ κωμικὸς ἐπὶ τῶν δυσπαθούντων ἐπὶ ταῖς τοιαύταις συμφοραῖς ταυτὶ λέγει κτλ. v. 1—4. 6—8 Stobaeus Floril. 108, 1 Φιλήμονος A. v. 1—3 idem 124, 18 Φιλήμονος Σαρδίου A. v. 7. 8 idem 122, 12 Φιλήμονος A. 1. ἡμῶν Stob. 108. 2. αἰεὶ Plut. 3. χρυσίω B Stob. 108. 4. νυνὶ A Stob. 5. αὐτῶν codices Wyttenb. 6. πορεύσεται Plut. 7. τί οὖν πλέον ποιοῦμεν; Plut., quod eiecto οὐδέν probat Cobet. V. l. 371. τί οὖν πλέον σοί γ'; οὐδέν Brunck. ποιεῖς] ποεῖς A Voss. Stob. 122. λύπη σ' A Stob. 8. τὰ δένδρα Plut.] τὸ δένδρον Stob. τι δένδρον Cobet. Mnem. VIIII 143. τοῦτο om. cod. Wytt. τὰ δάκρυα Plut. — verba οὐδέν — τὸ δάκρυον recte domino tribuit cur lacrimet excusanti Valckenaer. Diatr. 150. an ἡ λύπη δ' ἀεὶ | ὥσπερ τὰ δένδρα τὸ δάκρυον καρπὸν φέρει?

74

χαλκοῦς ὀφείλεις πέντε μοι. μέμνησ'; Β. ἐγὼ
σοὶ πέντε χαλκοῦς, σὺ δέ γ' ἐμοὶ τριτήμορον.
τοὺς ἓξ ἀποδοὺς τοὺς πέντε χαλκοῦς ἀπόλαβε.

Pollux 9, 65 ὅτι δὲ τοὺς ἓξ χαλκοῦς τριτημόριον ὠνόμαζον, ἔστιν εὑρεῖν ἐν τῷ Φιλήμονος Σαρδίῳ κτλ. Harpocratio 178, 11 ὅτι τριτημόριόν ἐστιν ἓξ χαλκοῖ Φιλήμων ἐν ἀρχῇ τοῦ Σαρδίου (δίου ABC) διδάσκει. cf. fr. 63. 64. 2. γ' add. Salmas. De mod. usur. 262. τριτήμορον Salmas.] τριτημόριον. ac recte Pollux 9, 66 τὸ δὲ παρὰ Φιλήμονι τριτήμορον (quamquam τριτημόριον A).

ΣΙΚΕΛΙΚΟΣ

Etiam Diphili est Σικελικός, fortasse διασκευή Philemoneae. cf. fr. 78. — aut *coquus* (Cratin. min. 1. Antiphan. 90. Epicr. 6) aut *medicus* (Epicr. 11, 28) intellegendus videtur.

75

ἄλλῳ πονοῦντι ῥᾴδιον παραινέσαι
ἔστιν, ποιῆσαι δ' αὐτὸν οὐχὶ ῥᾴδιον.
τεκμήριον δὲ τοὺς ἰατροὺς οἶδ' ἐγὼ
ὑπὲρ ἐγκρατείας τοῖς νοσοῦσιν εὖ σφόδρα
πάντας λαλοῦντας, εἶτ' ἐὰν πταίσωσί τι,
αὐτοὺς ποιοῦντας πάνθ' ὅσ' οὐκ εἴων τότε.
ἕτερον τό τ' ἀλγεῖν καὶ θεωρεῖν ἔστ' ἴσως.

Stobaeus Floril. 102, 4 Φιλήμονος A. v. 3 (τοὺς ἰατρ.) — 7

idem 114, 1 *Φιλήμονος ἐκ Σικελοῦ.* 1. *ἄλλῳ πονοῦντι* Bentl.] *ἄνθρωπον ὄντα.* 3. *δέ· τοὺς γὰρ* multo ante Cobetum Mnem. VIIII 143 Schaeferus: non recte. 5. *ἐὰν*] *ἐπὰν* 114. *πταίσωσί τι* | *αὐτοί,* Naber. Mnem. nov. VIII 409. 7. *καὶ*] *καὶ τὸ* Brunck. *ἕτερόν τι τἀλγεῖν τοῦ θ.* Cobet. Mnem. VIIII 143 et nov. II 444 conl. Philippid. 15, 5. — 6. *τότε,* 'cum ipsi aliorum morbos curarent.' Mein. *ἴσως* per ironiam dicit pro *certissime.*

76

ἐγὼ πρότερον μὲν ᾠόμην τῇ Σικελίᾳ
ἓν τοῦτ' ἀπότακτον αὐτὸ τοὺς τυροὺς ποιεῖν
καλούς· ἔτι ταῦτα προσετίθην ἀκηκοώς,
ἱμάτια ποικίλ' εἰ λέγοι τις Σικελικά.
B. σκεύη μὲν οὖν καὶ κτήματ' ᾠόμην φέρειν.

Athenaeus 14, 658 a *Φιλήμων ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Σικελικῷ κτλ.* 1. *ᾠόμην* Bentl.] *ᾦμην* A. *τῇ Σικελίᾳ* (suspensum ab *ἀπότακτον*) Dobr. Adv. II 288] *τὴν Σικελίαν* A. 2. sic VL. *εντουταποτακτοναυτὸν* A. 3. *ἔτι* Bentl.] *ἔτι τε.* post v. 3 A *τυρὸς Σικελικὸς ὅτι κράτιστος ἦν αἵ τε περιστεραὶ Σικελικαί,* eiecit Bentl. 4. *ποικίλα* A. 5. *B.* add. K. *ᾠόμην* L] *ᾦμην* A. non recte Meinekius nec *σκεύη* nec *κτήματα* defendit Anal. Ath. 319. scrib. *ζεύγη μὲν οὖν κὠχήματ'.* cf. Critias Ath. 1, 28 b *εἶτα δ' ὄχος Σικελὸς κάλλει δαπάνῃ τε κράτιστος. ὄχημα* est Arist. Pac. 866.

77

τὸ δὴ λεγόμενον τοῦτο Μυσῶν ἔσχατον
ἐνόμιζ' ὁρᾶν τὸν υἱὸν ἐκπλέονθ' ὁρῶν.

Schol. Eurip. Rhes. 248 *τῆς 'ἔσχατος* (sic L. Dindf. pro *ἐσχάτης*) *Μυσῶν' παροιμίας μέμνηται Φιλήμων ἐν σκελετῷ* (*Σικελικῷ* L. Dindf.) *κτλ.* 2. *ἐνόμιζ'* Cobet.] *ἐνόμιζεν* A. — de proverbio cf. Magnet. 5. — dicitur nescio quis filio in mare evehente non magis perturbatus fuisse, quam si ignotus aliquis proficisceretur.

78

Pollux 4, 175 *ἔνιοι δὲ καὶ τῶν Ἀθήνησι κωμῳδούντων τῶν νέων, οἷον Φιλήμων ἐν Σικελικῷ ... λίτρας μνημονεύουσι.* idem 9, 81 *ὅτι δὲ καὶ τῶν κωμῳδῶν τινες τῆς λίτρας μνημονεύουσιν ... προείρηται. οὐ γὰρ οἱ Δωριεῖς μόνον ἀλλὰ καὶ τῶν Ἀττικῶν τινες, ὡς Δίφιλος ἐν Σικελικῷ* (fr. 71). Photius 227, 17 *λίτρα ἦν μὲν καὶ νόμισμά τι, ὡς Δίφιλος.* his testimoniis comparatis constat utrumque poetam id nummi genus commemoravisse. ac commemoravit etiam Posidippus 6 Mein.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ

79

ὡς ἵμερός μ' ὑπῆλθε γῇ τε κοὐρανῷ
λέξαι μολόντι τοὔψον ὡς ἐσκεύασα.
νὴ τὴν Ἀθηνᾶν ἡδύ γ' ἔστ' εὐημερεῖν
ἐν ἅπασιν· ἰχθὺς ἁπαλὸς οἷος γέγονέ μοι,
οἷον παρατέθεικ', οὐ πεφαρμακευμένον
τυροῖσιν, οὐδ' ἄνωθεν ἐξανθισμένον,
ἀλλ' οἷος ἦν ζῶν, κὠπτὸς ὢν τοιοῦτος ἦν·
οὕτως ἁπαλὸν ἔδωκα καὶ πρᾷον τὸ πῦρ
ὀπτῶν τὸν ἰχθύν, οὐδὲ πιστευθήσομαι.
ὅμοιον ἐγένετ', ὄρνις ὁπόταν ἁρπάσῃ
τοῦ καταπιεῖν μεῖζόν τι· περιτρέχει κύκλῳ
τηροῦσα τοῦτο, καταπιεῖν δ' ἐσπούδακεν,
ἕτεραι διώκουσιν δὲ ταύτην. ταὐτὸν ἦν.
τὴν ἡδονὴν ὁ πρῶτος αὐτῶν καταμαθὼν
τῆς λοπάδος, ἀνεπήδησε κἄφευγεν κύκλῳ
τὴν λοπάδ' ἔχων, ἄλλοι δ' ἐδίωκον κατὰ πόδας.
ἐξῆν ὀλολύζειν· οἱ μὲν ἥρπασάν τι γάρ,
οἱ δ' οὐδέν, οἱ δὲ πάντα. καίτοι παρέλαβον
ἰχθῦς ποταμίους ἐσθίοντας βόρβορον·
εἰ δ' ἔλαβον ἄρτι σκάρον, ἢ 'κ τῆς Ἀττικῆς
γλαυκίσκον, ὦ Ζεῦ σῶτερ, ἢ 'ξ Ἄργους κάπρον,
ἢ 'κ τῆς Σικυῶνος τῆς φίλης ὃν τοῖς θεοῖς
φέρει Ποσειδῶν γόγγρον εἰς τὸν οὐρανόν,
ἅπαντες οἱ φαγόντες ἐγένοντ' ἂν θεοί.
ἀθανασίαν εὕρηκα· τοὺς ἤδη νεκρούς,
ὅταν ὀσφρανθῶσι, ποιῶ ζῆν πάλιν.

Athenaeus 7, 288 d *Φιλήμων δέ, τῆς κωμῳδίας ὁ ποιητής, καὶ αὐτὸς μνημονεύων τῶν ἐν Σικυῶνι διαφόρων γόγγρων, ποιεῖ τινα μάγειρον ἐπὶ τέχνῃ τῇ ἑαυτοῦ σεμνυνόμενον καὶ λέγοντα ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Στρατιώτῃ τάδε κτλ.* v. 20. 1 Eustathius 853, 39 *ἱστορεῖται δὲ καὶ εἶδος ἰχθύος εὐδοκιμοῦντος ἐν Ἄργει εἶναι, ὡς δηλοῖ καὶ 'ἐξ Ἀττικῆς γλαυκίσκον, ἐξ Ἄργους κάπρον.'* v. 25. 6 Athenaeus 290 a *ὁ προειρημένος μάγειρος κτλ.* 1. *ὥσθ'* ex Eurip. Med. 57 Koenius. *καὶ οὐρανῷ* A. 5. *οἷον*] *τοῦτον* C. *τοῖον* Toup.: quod non est comicorum. scr. *ὀπτὸν παρατέθεικ', οὐ πεφ.* cf. 7. 'qualis mihi ementi obtigit, tener et molliculus (*ἁπαλός*), (talem) assum adposui.' 6. *ἐξανθισμένον* Naber. Mnem. nov. VIII 410] *ἐξηνθισμένον*. cf. Epicrat. 6, 5. Pherecr. 108, 16. 7. *κὠπτὸς* Dindf.] *καὶ ὀπτὸς* A.

τοιοῦτος ιο in ras. m.[1] A. 8. *πρᾶον* A. 9. *ὀπτῶν τὸν* C] *τὸν ὀπτὸν* A. in medio v. 9 non nihil videtur excidisse. 10. *ὁπόταν ὄρνις ἁρπάσῃ* Mein. An. Ath. 127. cf. quae adnotavimus ad Arist. Av. 167. 12. *καταπιεῖν* Mein.] *καταπιεῖν μεῖζον τι περι δ'* A, male repetitis litteris ex v. 11. 13. *διώκουσιν* Dindf.] *διώκουσι* A. 15. *ἀνεπήδησεν* A. 17. *ἐξῆλθ' ὀλολύζων* Dobr. Adv. II 288. quod non sufficit. 18. *οἶδ'* et *οἶδε* A. absurdum est quod cum alii iam aliquid adripuerint, alii dicuntur *omnia* rapuisse. scr. *οἱ δ' οὐδέν, οἱ δ' ἐδέοντο*, *orabant* illos ut sibi partem darent. 20. *εἰ δ' ἔλαβον* L] *εἰ δὲ λαβὼν* A. deinde *ἄρτι σαργόν* vel *σαυρόν* Mein. ed. mai. etiam *ἄρτι* admodum languidum. scr. *ἄρκτον, σκόμβρον*. Archestr. Ath. 3, 92d *τὰς ἄρκτους Πάριον*. Aristot. H. an. 5, 17 extr. *αἱ καλούμεναι ἄρκτοι . . . τοῦ χειμῶνος καὶ πρὶν ἐκτεκεῖν τοῦ ἔαρος ἄρισταί εἰσιν, ὅταν δ' ἐκτέκωσι, χείρισται*. 23. *Ποσειδῶν* Casaub.] *ὁ ποσειδων* A. 26. *ὅταν μόνον* Casaub. *ὅτανπερ* Porson.

1. inridet Medeam Euripidis 57. cf. Theognet. 1, 9 (Mein.). 2. *μολόντι*. confert Porson. Iph. Aul. 492 *ἄλλως τέ μ' ἔλεος εἰσῆλθε . . ἐννοουμένῳ*. 5. Hesych. *φαρμάσσων· βάπτων*. Hipponax 35, 2 Bergk. *οὐ τηγανίτας σησάμοισι φαρμάσσων*. 8. *ἁπαλόν*, *modicum* et *lenem* ignem. 18. tam ingens erat plausus et acclamatio, quamquam pisces erant vilissimi quos adparaveram. *atqui* (*καίτοι*) si bonos emere potuissem, quantus fuisset. 21. Archestr. Ath. 7, 305e *ἐς Ἀμβρακίαν ἐλθὼν . . τὸν κάπρον ἢν ἐσίδῃς, ὠνοῦ . . . κἂν ἰσόχρυσος ἔῃ . . . τὸ γάρ ἐστιν νέκταρος ἄνθος*. unde efficitur *Argos* esse *Amphilochicum*. 25. Plaut Pseud. 3, 2, 40 *ducenos annos poterunt vivere, meas qui esitabunt escas quas condivero*. (Mein.). — totam eclogam ac fortasse fabulam Philemonis minoris esse suspicatur Schweighaeuser. cf. infra Philem. min. fr. 1.

ΣΥΝΑΠΟΘΝΗΙΣΚΟΝΤΕΣ

80

ἠγόρασα νῆστιν κεστρέ' ὀπτὸν οὐ μέγαν.

Athenaeus 7, 307e *Φιλήμων Συναποθνήσκουσιν* (ι adscr. A) *κτλ.* *κεστρέ'*] *κεστρέονα* A. de elisa *ᾰ* cf. Dobr. Auct. Pors. Miscell. 384. Theophil. 1, 3. Machon. Athen. 577d *τὸν βασιλέ' εὐμελῶς*. pisces etiam *ὀπτούς* emptos commemorat Alexis quoque 15, 16. cf. 27, 7.

ΣΥΝΕΦΗΒΟΣ

81

ἱμάτια διαφαίνοντα καὶ πέδην τινὰ
χρυσῆν

Clemens Alex. Paed. 2, 12, 122 *πέδας δὲ περισφυρίους τὴν*

περὶ τοὺς πόδας ἀκοσμίαν τῶν γυναικῶν Φιλήμων ἐν Συνεφήβῳ προσεῖπεν κτλ. Plin. H. n. 33, 151 *luxu feminarum plebis compedes sibi ex eo* (argento) *facientium.* fort. addendum *περισφύριον.*

ΥΠΟΒΟΛΙΜΑΙΟΣ

Clemens Alex. Strom. 6, 2, 26 *τὸν Κώκαλον τὸν ποιηθέντα Ἀραρότι τῷ Ἀριστοφάνους υἱῷ Φιλήμων ὁ κωμικὸς ὑπαλλάξας ἐν Ὑποβολιμαίῳ ἐκωμῴδησεν.* unde primam fuisse hanc Philemonis fabulam Meinekius coniecit Men. Phil. XLV. cf. Bergk. Mein. II 1091 et quae ad Aristophanis *Cocalum* adnotavimus I 482. 3. Menandri est *Ὑποβολιμαῖος ἢ Ἄγροικος.* atque *Ἄγροικος* est etiam Philemonis.

82

ἀεὶ γεωργὸς εἰς νέωτα πλούσιος.

Stobaeus Floril. 57, 8 *Φιλήμων ἐν Ὑποβολιμαίῳ* A. sine poetae nomine Etym. m. 600, 56. Zonar. *νέωτα.* Zenob. 2, 43. Apostol. 1, 39. Gregor. Cypr. Leid. 1, 28 (*γεωμόρος*). App. prov. 1, 6 (*γεωμόρος*). Macar. 1, 34.

83

στοιχεῖον

ἡ σκιά. Φιλήμων Ὑποβολιμαίῳ. Photius.

ΦΑΣΜΑ

Cognomines fabulae sunt Menandri et Theogneti (*Φ. ἢ Φιλάργυρος*). ex Philemonis comoedia expressa est Plauti ***Mostellaria,*** quae etiam ***Phasma*** dicebatur. Fest. 162. 305 Müll. et ***Phasma*** mimum inscripsit Catullus. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² 392. — Herod. 6, 69 *ἦλθέ μοι φάσμα εἰδόμενον Ἀρίστωνι.*

84

ἔπιεν ἡ Ῥόδη
κυμβίον ἀκράτου· κατασέσειχ' ὑμᾶς ἄνω.

Athenaeus 11, 481 d *κυμβία, τὰ κοῖλα ποτήρια καὶ μικρά ... Φιλήμων Φάσματι κτλ.* Macrobius Saturn. 5, 21 (— *ἀκράτου*). 1. *ἔπιεν* Paris. Macr.] *ἐπεὶ δ'* A Ath. 2. *κατασέσειχ'* Dindf.] *κατασέσεικεν* A. *ἡμᾶς* Mein. *ἄφνω* K.

contulit Meinekius Menand. 11. nos '*unter den Tisch trinken*'.

Horat. Epod. 12, 7 sq. (Plaut. Most. 274 sq.) et C. 2, 13, 5 sq. (Plaut. Most. 479 sq.) aliquo modo ex Philemonis Phasmate ducta esse existimat Fr. Leo Herm. XVIII 563.

ΦΙΛΟΣΟΦΟΙ

85

φιλοσοφίαν καινὴν γὰρ οὗτος φιλοσοφεῖ·

πεινῆν διδάσκει καὶ μαθητὰς λαμβάνει.
εἷς ἄρτος, ὄψον ἰσχάς, ἐπιπιεῖν ὕδωρ.

Diog. Laert. 7, 24 *Φιλήμων φησὶν οὕτως ἐν δράματι Φιλοσόφοις κτλ.* Clemens Alex. Strom. 2, 20, 121 *Ζήνωνι τῷ Στωικῷ τὴν διδασκαλίαν μαρτυροῦσι καίτοι διασύροντες οἱ κωμικοὶ ὧδέ πως κτλ.* Suidas *Ζήνων Μνασέου ... οὗτος γὰρ ἄκραν εἶχε δίαιταν καὶ λιτήν, ὥστε καὶ εἰς παροιμίαν χωρῆσαι* (*Ζήνωνος ἐγκρατέστερος*). *φιλοσοφίαν καινὴν γὰρ οὗτος ἐφιλοσόφει.* 1. *καινὴν* Diog.] *κενὴν* Clem. cf. Cobet. N. l. 330.

Cf. praeterea fr. 91 et 146.

ΦΥΛΑΚΗ

86

βοῦς ἕβδομος

ἐπὶ τῶν ἄγαν ἀναισθήτων εἴρηται ἡ παροιμία ... μέμνηται τῆς παροιμίας Φιλήμων ἐν Φυλακῇ. Zenobius Milleri (Mélanges 357). cf. Euthycl. 2. Posidipp. *Ἀρσινόῃ* (fr. 6).

ΧΑΡΙΤΕΣ

Cf. fr. 226.

ΧΗΡΑ

87

Athenaeus 11, 497 ef *σαννάκρα. Κράτης ... ἔκπωμά φησιν εἶναι οὕτω καλούμενον. ἔστι δὲ Περσικόν. Φιλήμων δ' ἐν Χήρᾳ βατιακῶν μνησθεὶς καὶ τῇ γελοιότητι τοῦ ὀνόματος προσπαίξας φησί· σαννάκρα, ἱπποτραγέλαφοι, βατιάκια, σαννάκια.* verba prorsus obscura, ut non opus sit hominum doctorum opiniones referre. offendit non solum idem vocabulum repetitum, quod vitare possis, si alterum *σαννάκια* alteri personae cum interrogatione tribuas, sed etiam quod *βατιάκια* post *σαννάκρας* inferuntur contra Athenaei ipsius fidem (*βατιακῶν μνησθείς*).

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

88

πολύ γ' ἐστὶ πάντων ζῷον ἀθλιώτατον
ἄνθρωπος, εἴ τις ἐξετάζοι κατὰ τρόπον·
τὸν γὰρ βίον περίεργον εἰς τὰ πάντ' ἔχων
ἀπορεῖ τὰ πλεῖστα διὰ τέλους πονεῖ τ' ἀεί.
καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις πᾶσιν ἡ γῆ θηρίοις
ἑκοῦσα παρέχει τὴν καθ' ἡμέραν τροφήν,
αὐτὴ πορίζουσ', οὐ λαβοῦσα . . .
. . . . πάνυ μόλις

ὥσπερ τὸ κατὰ χρέος κεφάλαιον ἐκτίνει
τὸ σπέρμα, τοὺς τόκους δ' ἀνευρίσκουσ' ἀεὶ
πρόφασίν τιν' αὐχμὸν ἢ πάχνην ἀποστερεῖ.
καὶ δὴ τυχὸν μὲν διὰ τὸ παρέχειν πράγματα
μόνους ἑαυτῇ καὶ ποιεῖν τἄνω κάτω
ταύτην παρ' ἡμῶν λαμβάνει τιμωρίαν.

Stobaeus Floril. 98, 17 *Φιλήμονος* A. 7. lacunam indicavit Mein. 9. *ὥσπερ*] *ὅπερ* B. *τι κατάχρεων* Mein. Stob. III xxxix. 10. *ἀνευρίσκουσ'* Gesner] *εὑρίσκουσ'*. 11. *ἀποστερεῖ*] *ἀποστέλλει* AB. 12. *δὴ* om. AB. 13. *ἑαυτῇ* Grotius] *ἐν αὐτῇ*. *ταύτῃ* A.

5 sq. 'sententia haec est: et reliquis quidem animalibus terra cotidianum victum suppeditat nullo semine creatum; nobis autem, etiamsi multum seminis acceperit, aegerrime id ipsum rependit.' Mein. itaque quae exciderunt sic fere expleas *οὐ λαβοῦσα σπέρματος | οὐδέν, βροτοῖς δὲ πολὺ λαβοῦσα πάνυ μόλις κτλ.*, unde etiam causa cur exciderint cognoscitur. 10. confert Meinekius Horat. C. 3, 1, 30 sq.

89

τί ποτε Προμηθεύς, ὃν λέγουσ' ἡμᾶς πλάσαι
καὶ τἄλλα πάντα ζῷα, τοῖς μὲν θηρίοις
ἔδωχ' ἑκάστῳ κατὰ γένος μίαν φύσιν;
ἅπαντες οἱ λέοντές εἰσιν ἄλκιμοι,
δειλοὶ πάλιν ἑξῆς πάντες εἰσὶν οἱ λαγῴ.
οὐκ ἔστ' ἀλώπηξ ἡ μὲν εἴρων τῇ φύσει
ἡ δ' αὐθέκαστος, ἀλλ' ἐὰν τρισμυρίας
ἀλώπεκάς τις συναγάγῃ, μίαν φύσιν
ἁπαξαπασῶν ὄψεται τρόπον θ' ἕνα.
ἡμῶν δ' ὅσα καὶ τὰ σώματ' ἐστὶ τὸν ἀριθμὸν
καθ' ἑνός, τοσούτους ἔστι καὶ τρόπους ἰδεῖν.

Stobaeus Floril. 2, 27 *Φιλήμονος* A. 1. *ποθ' ὁ* A. 5. *λαγῴ* Mein.] *λαγοί*. *λαγωοί* A. 9. *ἁπαξαπασῶν* cod. Marc. ap. Mein.] *ἁπαξάπασιν*. 11. *καθ' ἕνα τοσούτους* Mein.

5. Iph. A. 341 *διδοὺς πρόσρησιν ἑξῆς πᾶσιν*. Arist. Eccl. 638 *ἑξῆς τὸν* (scr. *τότε*) *πάντα γέροντα*. Eurip. fr. 658 N. *πάσας ... γυναῖκας ἑξῆς*. Plat. Theaet. 152e 193b *πάντες ἑξῆς*. attuli haec propter G. A. Hirschig. Ann. crit. 19. 7. *αὐθέκαστος*, '*simplex, candida*' Mein. cf. Wyttenbach. Plut. Mor. 11e.

90

μείζω τὰ κακὰ ποιοῦσι πολλοί, δέσποτα,
αὐτοὶ δι' αὐτοὺς ἢ πέφυκε τῇ φύσει.

οἷον τέθνηκεν υἱὸς ἢ μήτηρ τινί,
ἢ νὴ Δί' ἄλλων τῶν ἀναγκαίων γέ τις·
ἂν μὲν λάβῃ τοῦτ' 'ἀπέθαν', ἄνθρωπος γὰρ ἦν,'
τοσοῦτο γέγονε τὸ κακὸν ἡλίκον περ ἦν.
ἐὰν δ' 'ἀβίωτος ὁ βίος, οὐκ ἔτ' ὄψομαι,
ἀπόλωλ',' ἐν ἑαυτῷ τοῦτ' ἐὰν σκοπῇ, κακὰ
πρὸς τοῖς κακοῖς οὗτος ἕτερα συλλέγει.
ὁ δὲ τῷ λογισμῷ πάντα παρ' ἑαυτῷ σκοπῶν
τὸ κακὸν ἀφαιρεῖ, τἀγαθὸν δὲ λαμβάνει.

Stobaeus Floril. 108, 33 *Φιλήμονος* A. 5. *ἂν* Mein.] *εἰ. ὁ* A. *λάβῃ*] *λαλῇ* Bentl., quod 'nonnumquam est *dictitare*' Mein. *τοῦτ'*] *τότ'* K. 6. *τοσοῦτο* Bentl.] *τοσοῦτον*. 7. *δ'* om. A. 8. *ἀπόλωλ'* (*ἀπόλωλα*) Iacobs. Add. Ath. 57] *ἀπόλωλεν*. *κακὰ* in v. 8 ex fine v. 9 transtulit Iacobs. 9. *κακοῖσιν* Iacobs. 8 et 9 concidens *ἀπόλωλ', ἕτερα κακοῖσιν οὗτος συλλέγει* O. Hense Lect. Stob. 10. 11. neutrum verum est, sed *πρὸς τοῖς κακοῖς τοῖς οὖσιν ἕτερα συλλ.*

2. contulit Meinekius Soph. Phil. 79. Eur. Bacch. 896. Alexid. 156, 7. Baton. 2, 8.

91

ὃν οὐδὲ εἷς λέληθεν οὐδὲ ἓν ποιῶν,
οὐδ' αὖ ποιήσων, οὐδὲ πεποιηκὼς πάλαι,
οὔτε θεὸς οὔτ' ἄνθρωπος, οὗτός εἰμ' ἐγώ,
Ἀήρ, ὃν ἄν τις ὀνομάσειε καὶ Δία.
ἐγὼ δ', ὃ θεοῦ 'στιν ἔργον, εἰμὶ πανταχοῦ,
ἐνταῦθ' ἐν Ἀθήναις, ἐν Πάτραις, ἐν Σικελίᾳ,
ἐν ταῖς πόλεσι πάσαισιν, ἐν ταῖς οἰκίαις
πάσαις, ἐν ὑμῖν πᾶσιν· οὐκ ἔστιν τόπος,
οὗ μή 'στιν Ἀήρ· ὁ δὲ παρὼν ἀπανταχοῦ
πάντ' ἐξ ἀνάγκης οἶδε πανταχοῦ παρών.

Stobaeus Eclog. 1, 1 (2), 32 et 1, 10, 10 Wachsm. *Φιλήμονος*. v. 1—4 Vita Arati II 438 *οἱ δὲ Δία τὸν ἀέρα ἀκούσαντες φέρουσι μάρτυν Φιλήμονα τὸν κωμικόν· φησὶ γὰρ κτλ.* Schol. lat. Arati II 37 Buhl. *Iovem dictum aera: et Crates quidem eiusdem est opinionis, testemque essc Philonem* (*Philemonem*) *comicum* *ὃν οὐδὲ εἷς λέληθεν οὐδὲ ἓν ποιῶν*, *OYTσ κακū OYTe rρec ΘΑΝΟΙceΤΜeιειω*. ita ms. Dietz. v. 4 Etym. m. 389, 38 *φησὶ Πλάτων ὁ κωμικός κτλ.* 1. *ὃν* om. Farn. Par. 1, 10. *ἐνποιῶν* Par. 2. fortasse Christiani interpolatoris est. *αὖ* Wakefield.] *ἄν*. 3. *οὔτε κακὸν οὔτ' ἄρ' ἐσθλὸν* Mein. *εἰμι* FP 1, 10, *εἰ μὴ* 1, 1. 5. *ὃ* Farn. 1, 10] *ὁ* FP 1, 1. *θεοῦ 'στιν* om. FP 1, 1 spatio relicto. 6. om. FP 1, 1. *εἰ ταῦθ'* F 1, 10. 8. *πᾶσιν* F] *πᾶσα* P 1, 1. 9. *οὗ* P 1, 1 et

P² 1, 10] *οἷς* FP¹ 1, 10. *μή στιν* FP 1, 10. *μὴ ἔστιν* FP 1, 1. deinde *ἴδε* FP 1, 1. 10. *οἶδε* F 1, 10] *ὁ δὲ* FP 1, 1. *οἱ δὲ* P 1, 10. *πάντ' ἐξ ἀνάγκης οἶδε, πάντα πανταχοῦ* iteratione usus qua mirum in modum delectatur O. Hense Lect. Stob. 15. *πανταχοῦ παρών* del. Wachsmuth.

cum Etymologico Platoni comico hanc eclogam tribuunt Porson. Adv. 299 et Cobet. Obs. crit. Plat. 180 sq., Euripidis inrisionem Platoni magis quam Philemoni convenire iudicantes. sed quamquam Euripidis cavillatio ne novae quidem comoediae poetis inusitata est, non Aera Iovem esse dixit Euripides, sed Aethera. cf. Mein. IIII 875 et Plat. com. 260. neque omnino haec ad Euripidem, sed ad veterum philosophorum, Ionicorum potissimum, placita pertinent, inter quos iam Anaximenes aera omnium rerum principium esse statuerat. cf. etiam Diogen. Apollon. ap. Simplic. Aristot. Phys. fol. 32 b. 33 a b. quod Aera *deum* adpellat Philemon, idem Anaximenem fecisse, falso sane, narrat Cicero Ndeor. 1, 10. — his igitur placitis ita usus est Philemon, ut Aera, in *Philosophis* opinor, prologi partes agentem faceret.

92

ἀεὶ τὸ πλουτεῖν συμφορὰς πολλὰς ἔχει,
φθόνον τ' ἐπήρειάν τε καὶ μῖσος πολύ,
πράγματά τε πολλὰ κἀνοχλήσεις μυρίας,
πράξεις τε πολλὰς συλλογάς τε τοῦ βίου.
ἔπειτα μετὰ ταῦτ' εὐθὺς εὑρέθη θανών,
ἄλλοις καταλείψας εἰς τρυφὴν τὴν οὐσίαν.
ὅθεν πένεσθαι μᾶλλον ἡδέως ἔχω,
ἔχειν τε μέτρια κἀμέριμνον ζῆν βίον,
καὶ μήτ' ἔχειν πλοῦτόν με μήτε πράγματα·
πᾶς γὰρ πένης ὢν μεγάλα κερδαίνει κακά.

Stobaeus Floril. 97, 19 *Φιλήτου* A. Philemoni tribuit Grotius. Comparatio Men. et Phil. 358. 1. *τὸ πλουτεῖν*] *ὁ πλοῦτος* Compar. 2. *τ' ἐπήρειάν τε* Salmas.] *τε κἀπήρειαν. τ' ἐπήριαν καὶ* Compar. 3. *κἀνοχλήσεις* Bentl.] *καὶ ὀχλήσεις*. 4. delendum censet Mein. *συμπλοκάς τε τοῦ βίου* Nauck. scribo *μυρίας* | *θράξεις τε φαύλας ἀλλαγάς τε. θράττειν* Cratin. 363. Pherecr. 39, 3. Mnesim. 4, 57. cf. Ruhnk. Tim. 93. 4. 5. *ἔπειτα* Bentl.] *εἶτα. εἶτα μετὰ ταῦτ' εὐθύς τις* Mein. in Stob. 6. *καταλείψας*] *καταλιπὼν* Mein. Stob. III xxxvi. *καταλείπων* Cobet. Mnem. VIIII 141. fortasse *καταγράψας*. cf. Plut. Mor. 482 c. 7. *ἔχω*] *ἔχει* Mein. *θέλω* Nauck. 9. delendum censet Mein. *πλοῦτόν με* Bentl.] *με πλοῦτον. ἡδέως ἔχω — ἔχειν με* certe dici non poterat.

1. cf. Tr. gr. fr. adesp. 465 Nauck. 10. '*pauperes multa mala compendifaciunt.*' Grotius. cf. Trag. gr. fr. adesp. 98 Nauck. Lucian.

Asin. 16 ἔγνων σιγῇ προϊέναι καὶ κερδαίνειν τὸ μὴ παίεσθαι. Xen. Apol. Socr. 9 αἱρήσομαι τελευτᾶν μᾶλλον ἢ ἀνελευθέρως τὸ ζῆν ἔτι προσαιτῶν κερδᾶναι τὸν πολὺ χείρω βίον. Palladas Anthol. Pal. 10, 59 τοῦτο δὲ (θανάτου προσδοκίαν) κερδαίνει θνητὸς ἀπολλύμενος. Cobet. V. l.[2] 261. 379.

93

ὦ τρισμακάρια πάντα καὶ τρισόλβια
τὰ θηρί', οἷς οὐκ ἔστι περὶ τούτων λόγος·
οὔτ' εἰς ἔλεγχον οὐδὲν αὐτῶν ἔρχεται,
οὔτ' ἄλλο τοιοῦτ' οὐδέν ἐστ' αὐτοῖς κακὸν
ἐπακτόν, ἣν δ' ἂν εἰσενέγκηται φύσιν
ἕκαστον, εὐθὺς καὶ νόμον ταύτην ἔχει.
ἡμεῖς δ' ἀβίωτον ζῶμεν ἄνθρωποι βίον·
δουλεύομεν δόξαισιν, εὑρόντες νόμους,
προγόνοισιν, ἐγγόνοισιν. οὐκ ἔστ' ἀποτυχεῖν
κακοῦ, πρόφασιν δ' ἀεί τιν' ἐξευρίσκομεν.

Stobaeus Floril. 98, 14 Φιλήμονος Α. 2. ἔνεστι Α. 3. οὐδὲν αὐτῶν Grotius] αὐτῶν οὐδὲν. 7. ἄνθρωποι Cobet. N. l. 577] ἄνθρωποι. 9. ἐκγόνοισιν Mein. cf. Menand. 520 Mein. ἐκγόνοισι. κοὐκ K.

2. τούτων, i. e. νόμων. cf. 6. 8. 5. εἰσφέρεσθαι, i. e. *aliquid de suo conferre* (sicuti *dotem*), σπουδήν, προθυμίαν, φιλονεικίαν, alia eiusmodi haud rara apud posteriores; sed εἰσφέρεσθαι φύσιν sic dici posse non credo. fortasse ἣν δ' ἂν εἷς τι κεκτῆται φύσιν. cf. fr. 89. 8. '*servimus opinionibus, maioribus, posteris*: ut rem, potentiam, gloriam ab illis acceptam his tradamus.' Bentl.

94

ἀνὴρ δίκαιός ἐστιν οὐχ ὁ μὴ ἀδικῶν,
ἀλλ' ὅστις ἀδικεῖν δυνάμενος μὴ βούλεται·
οὐδ' ὃς τὰ μικρὰ λαμβάνειν ἀπέσχετο,
ἀλλ' ὃς τὰ μεγάλα καρτερεῖ μὴ λαμβάνων,
ἔχειν δυνάμενος καὶ κρατεῖν ἀζημίως·
οὐδ' ὅς γε ταῦτα πάντα διατηρεῖ μόνον,
ἀλλ' ὅστις ἄδολον γνησίαν τ' ἔχων φύσιν
εἶναι δίκαιος κοὐ δοκεῖν εἶναι θέλει.

Stobaeus Floril. 9, 22 Φιλήμονος Α. v. 1. 2 Menand. monost. 638. 9 Anton. Mel. 40 p. 61. 2. μὴ] οὐ A B[2] Mel. monost. 6. διατηρεῖ μόνον Grotius] διαθηρώμενος. διατηρεῖ μόνως A marg. B[2].

8. Aesch. Sept. 592 οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος, ἀλλ' εἶναι θέλει (Mein.).

95

κἂν δοῦλος ᾖ τις, σάρκα τὴν αὐτὴν ἔχει·
φύσει γὰρ οὐδεὶς δοῦλος ἐγενήθη ποτέ
[ἀπὸ τοῦ πάλαι πλάσαντος ἀνθρώπων γένος.
ἴσην δὲ πάντων διάθεσιν τοῦ σώματος
ἐποίησεν οὗτος ὡς ἐλευθέρου γένους.
ἐλευθέρους ἐποίησε πάντας τῇ φύσει,
δοῦλον δὲ μετεποίησεν ἡ πλεονεξία].
ἡ δ' αὖ τύχη τὸ σῶμα κατεδουλώσατο.

v. 1. 2. 8 Compar. Men. Phil. 361. v. 3—7 accesserunt ex cod. Paris. 1773 (Revue de philologie II 238). cf. H. Iacobi Mein. ed. min. xix.

1. *ᾖ τις* Mein.] *ἔστω.* 'Eur. Or. 1523 *κἂν δοῦλος ᾖ τις, ἥδεται τὸ φῶς ὁρῶν.*' 3. *ἀνθρώπων* H. Iacobi] *ἀνθρώπινον* cod. 4. *διάθεσιν* Iac.] *διάθεσεν.* 5. *οὗτος — ἐλευθέρου γένους* Iac.] *ὄντως — ἐλεύθερον γένος* cod. 6. *ἐποίησε πάντας* Iac.] *οὖν ἅπαντας ἐποίησε* cod. — versus recens additos ut suspectos uncis inclusit H. Iacobi. de aoristo *ἐγενήθη* v. 2 cf. Lobeck. Phryn. 109.

96

νὴ τὸν Δία τὸν μέγιστον ᾤμην, Σωσία,
ἐγὼ πρότερον μὲν τοὺς πένητας ζῆν μόνους
ὀδυνωμένους, τῶν πλουσίων δὲ τὸν βίον
ἱλαρόν τιν' εἶναι καὶ φέρειν εὐθυμίαν·
νυνὶ δὲ διαφέροντα τοῖς καθ' ἡμέραν
δαπανήμασιν δὴ τὸν βίον ὁρῶ μόνον,
λύπας δ' ἔχοντας μείζονας τοὺς μείζονας.

Stobaeus Floril. 97, 18 *Φιλήμονος* A. 2. *μὲν τοὺς* Mein.] *τούς. τοὺς μὲν* A. *μόνους* B] *μόνον.* 5. *νυνὶ* Bentl.] *νῦν.* 6. *δὴ τὸν βίον ὁρῶ*] *νὴ τὸν Δία, διορῶ* Bentl. *νὴ τὸν Δί' εἰσορῶ* Mein. *δῆτ' αὐτὸν εἰσορῶ* K. non credo bis in tam brevi ecloga positum esse *νὴ τὸν Δία.* 7. *τοὺς μείζονας*] *τοὺς πλείονας (τῶν πλουσίων)* K.

97

τὸν μὴ λέγοντα τῶν δεόντων μηδὲ ἓν
μακρὸν νόμιζε, κἂν δύ' εἴπῃ συλλαβάς,
τὸν δ' εὖ λέγοντα μὴ νόμιζ' εἶναι μακρόν,
μηδ' ἂν σφόδρ' εἴπῃ πολλὰ καὶ πολὺν χρόνον.
τεκμήριον δὲ τοῦδε τὸν Ὅμηρον λαβέ·
οὗτος γὰρ ἡμῖν μυριάδας ἐπῶν γράφει,
ἀλλ' οὐδὲ εἷς Ὅμηρον εἴρηκεν μακρόν.

Stobaeus Floril. 36, 18 *Φιλήμονος* A. 7. *εἴρηκεν* Grotius] *εἴρηκε.*

Martial. 2, 77. Plin. Epist. 5, 6 contulit Grotius, Plut. Mor. 504 d Gaisford.

98

ἐγὼ τὸν ἀγρὸν ἰατρὸν ἐλελήθειν ἔχων·
τρέφει γὰρ οὗτος ὥσπερ ἀρρωστοῦντά με,
σιτάρια μικρὰ προσφέρων οἴνου θ' ὅσον
ὀσμήν, λαχάνου τ' ἀεί τι καὶ νὴ τὸν Δία
τὰ πετραῖα ταῦτ' ὀψάρια, κάππαριν, θύμον,
ἀσπάραγον, αὐτὰ ταῦτα· καὶ δέδοικα μὴ
λίαν ἀπισχναίνων με ποιήσῃ νεκρόν.

Stobaeus Floril. 57, 6 *Φιλήμονος* A. 3. *σμικρὰ* A. 4. *λαχάνου* A] *λαχάνων.* *τ' ἀεί* Dobr. Adv. II 289] *ἄγει*, quod non recte retinent Bentleius et Meinekius (in Stob.): nam ager *φέρει*, non *ἄγει* (ut navis). 5. *πετραῖα* Salmas. ap. Grot.] *πετραγεῖα* (*πετράγεια* B). 6. *ἀσπάραττον* A.

3. *ὅσον ὀσμήν*, ut *ὅσον στίλην* Arist. Vesp. 213 (Bentl.). 6. *αὐτὰ ταῦτα*, *haec sola,* praeterea nihil. Heind. Plat. Gorg. 488 d. 7. *ποιήσῃ νεκρόν*, quod ut vulgus opinatur medici faciunt (v. 1).

99

ἃν οἷς ἔχομεν τούτοισι μηδὲ χρώμεθα,
ἃ δ' οὐκ ἔχομεν ζητῶμεν, ὧν μὲν διὰ τύχην,
ὧν δὲ δι' ἑαυτοὺς ἐσόμεθ' ἐστερημένοι·
[εἰ δ' εὐτυχῶν τις καὶ βίον κεκτημένος
μηδὲν δόμοισι τῶν καλῶν πειράσεται,
ἐγὼ μὲν αὐτὸν οὔποτ' ὄλβιον καλῶ,
φύλακα δὲ μᾶλλον χρημάτων εὐδαίμονα.]

Maximus Conf. 22 p. 602. Floril. Vat. Mai. Coll. script. vet. II xxvii. v. 1—3 Stobaeus Flor. 16, 1 *Φιλήμονος* A. Anton. Mel. 42, 64. at v. 4 sq. sunt Euripidis ex Antiopa (198 N.) teste Stob. Floril. 16, 4.

1. *ἔχομεν, τούτοισι* Mein.] *ἔχωμεν, τοῖς γε* Stob. *ἔχωμεν τούτοις* Ant. Mel. *ἔχομεν τούτοις* Flor. Vat. *οἷς μὲν ἔχομεν, τοῖσδε* Porson. Miscell. 255. 2. *ζητῶμεν* Flor. Vat.] *ζητοῦμεν* Stob. 5. *δόμοισι* Stob.] *δ' ὅμως τι.* *πειράσεται*] *θηράσεται* K. 7. *εὐδαιμόνων* G. Hermann.

2. *ὧν μέν, ὧν δέ* pro *τῶν μὲν* cet., ut 31, 6. 3. *δι' ἑαυτούς*, i. e. *ἡμᾶς αὐτούς*. cf. quae adnotavimus ad Arist. Nub. 960.

100

ὅταν δὲ παρατηροῦντ' ἴδω τίς ἔπταρεν,
ἢ τίς ἐλάλησεν, ἢ τίς ἐστιν ὁ προϊὼν
σκοποῦντα, πωλῶ τοῦτον εὐθὺς ἐν ἀγορᾷ.
αὑτῷ βαδίζει καὶ λαλεῖ καὶ πτάρνυται
ἕκαστος ἡμῶν, οὐχὶ τοῖς ἐν τῇ πόλει.
τὰ πράγμαθ' ὡς πέφυκεν οὕτω γίνεται.

Clemens Alex. Strom. 7, 4, 25 ὁ κωμικὸς δὲ Φιλήμων καὶ τὰ τοιαῦτα κωμῳδεῖ κτλ. Theodoretus Aff. gr. cur. 87, 50. v. 1—3 (εὐθὺς) Cramer. Anecd. Ox. IIII 250, 27. 1. δὲ παρατηροῦντ' ἴδω Grotius Excerpt. 777] ἴδω παρατηροῦντα. 2. προσιὼν Theod. Cram. An. 3. πωλῶ Sylb.] πώλῳ L. ἀπολῶ Theod. Cram. An. 4. αὑτῷ Theod.] ἑαυτῷ. 6. πράγμαθ' — γίγνεται Theod.] πράγματα — γίγνεσθαι L. οὕτω Theod.] οὕτως.
3. πωλῶ 'ut servum vendo', pro servo aestimo.

101

ἐγὼ λίθον μὲν τὴν Νιόβην, μὰ τοὺς θεούς,
οὐδέποτ' ἐπείσθην, οὐδὲ νῦν πεισθήσομαι
ὡς τοῦτ' ἐγένετ' ἄνθρωπος· ὑπὸ δὲ τῶν κακῶν
[τῶν συμπεσόντων τοῦ τε συμβάντος πάθους]
οὐδὲν λαλῆσαι δυναμένη πρὸς οὐδένα,
προσηγορεύθη διὰ τὸ μὴ φωνεῖν λίθος.

Schol. Ven. Hom. Il. 24, 617 Φιλήμων δὲ ὁ κωμικός φησιν κτλ. Eustath. 1368, 5 ὁ κωμικὸς Φιλήμων λέγει, ὅτι λίθον κτλ. 1. μὲν non habet quo referatur, et deest infinitivus qui pendeat ab ἐπείσθην. scrib. aut ἐγὼ λίθον εἶναι aut λίθον γενέσθαι τὴν N. 2. πεισθήσομαι Eust.] πείθομαι. νυνὶ πείθομαι Nauck. 3. ἐγένετ' ἄνθρωπος· ὑπὸ δὲ τῶν — τοῦ τε cod. Townl. cf. Porson. Eur. Med. 139 IX] ἐγένετο καὶ κήδεα πέσσει, ἀλλ' ὑπὸ τῶν — καὶ τοῦ. ὡς ἐγένετ' οὖσ' ἄνθρ. Herwerd. Nov. add. crit. 37. v. 4 mihi videtur subditivus esse.

102

πρόσεστι δὲ τῷ πένητι ἀπιστία·
κἂν σοφὸς ὑπάρχῃ κἂν λέγῃ τι συμφέρον,
δοκεῖ τι φράζειν τοῖς ἀκούουσιν κακῶς.
τῶν γὰρ πενήτων πίστιν οὐκ ἔχει λόγος.
ἀνὴρ δὲ πλουτῶν, κἂν ἄγαν ψευδηγορῇ,
δοκεῖ τι φράζειν τοῖς ἀκούουσιν ἀσφαλές.

Compar. Men. Phil. 357. 1. 'fortasse τῷ γὰρ πένητι μὲν πρόσεστ' ἀπιστία.' Mein. multa alia excogitari possunt: sed illa

Menandri et Philemonis Comparatio eiusmodi est, ut rarissime certa ratione quae corrupta sunt sanari possint. 6. ἀκούουσιν] κλύουσιν Mein., si sit tragici poetae ecloga, quales plures in Comparationem inlatae sint. fortasse παροῦσιν. ἀσφαλές] σαφές Dobr. cf. Nauck. Trag. gr. fr. adesp. 92.

aut unum fragmentum est aut duo. si unum, delendi v. 3 (cum Dobraeo Arist. Plut. 689) et 4 cum Meinekio. si duo, alterum cum D. Heinsio a v. 4 incohandum est. — sententiam optime Bentleius indicavit: '*adhaeret pauperi non credi.*'

103

ἤκουσα τούτων αὐτός, οὐδὲ φύεται
αὐτόματον ἀνθρώποισιν, ὦ βέλτιστε, νοῦς
ὥσπερ ἐν ἀγρῷ θύμος· ἐκ δὲ τοῦ λέγειν τε καὶ
ἑτέρων ἀκούειν καὶ θεωρῆσαι . .
κατὰ μικρὸν ἀεί, φασί, φύονται φρένες.

Stobaeus Eclog. 2, 31, 17 Wachsm. *Φιλήμονος*. 1. (ἤ)κουσα Laur. τοῦτο καὐτός Mein. Stob. IIII xxxIIII. si τούτων poeta scripsit, 'philosophos dicere videtur'. Mein. 2. αὐτόματος Mein. 3. θύμος] θύμ' Mein. λέγειν] παθεῖν Usener. βλέπειν Wachsm. 'κλέγειν K. 4. τί που supplet Mein. λόγους C. F. Hermann. et quidni μόλις?

104

τί ζῆν ὄφελος ᾧ μή 'στι τὸ ζῆν εἰδέναι;
B. ἀλλ' οἶνος ἦν· οὐδεὶς δὲ μεθύων, ἂν σκοπῇς,
ὃς οὐχὶ δοῦλός ἐστι τοῦ πεπωκέναι·
ὅσα μ' οὗτος ἠνάγκαζεν, ἐποίουν ταῦτ' ἐγώ.
ὁ πονηρὸς οἶνος οὗτός ἐστι, Νικοφῶν.

Stobaeus Floril. 18, 6. 7 *Φιλήμονος* A. Stobaei ecl. 6 et 7 coniungit Trinc., sequitur 8 τοῦ αὐτοῦ A. (*Φιλήμονος*) ἅπας πονηρὸς οἶνος ὁ πολύς ἐστ' ἀεί. cf. fr. 193. A. Nauckius (Mein. V ccxxxv) *A.* πονηρὸς οἶνος οὗτός ἐστι, *Νικοφῶν*. *B.* ἅπας (vel ἁπλῶς) πονηρὸς οἶνος ὁ πολύς ἐστ' ἀεί. 5. ὁ πονηρὸς οἶνος αἴτιός ἐστι, *Νικοφῶν* F. W. Schmidt. Fleckeis. annal. CVIIII 376, conl. Anaxandr. 53, 3. in Stobaeo Meinekius v. 1 et v. 5 a reliquis separavit.

1. inutilem esse vitam ei qui quid vita sit nesciat non est sententia Philemone digna; sin autem τὸ ζῆν cum Cobeto Mnem. VIIII 114 interpreteris ἡδέως ζῆν, *luxuriose vivere*, abhorret ab eis quae sequuntur. scr. ᾧ μή 'στ' ἔτι ζῶντ' εἰδέναι, i. e. *qui*, utpote ebrius, *se vivere non amplius intellegit.*

105

δικαιότατον κτῆμ' ἐστὶν ἀνθρώποις ἀγρός·
ὧν ἡ φύσις δεῖται γὰρ ἐπιμελῶς φέρει,
πυρούς, ἔλαιον, οἶνον, ἰσχάδας, μέλι·
τὰ δ' ἀργυρώματ' ἐστὶν ἥ τε πορφύρα
εἰς τοὺς τραγῳδοὺς εὔθετ', οὐκ εἰς τὸν βίον.

Stobaeus Floril. 56, 15 Φιλήμονος A. v. 4. 5 Diogenes Laert. 2, 25 καὶ συνεχὲς (Σωκράτης) ἐκεῖνα ἀνεφθέγγετο τὰ ἰαμβεῖα τὰ δ' ἀργ. κτλ. Clemens Alex. Paed. 2, 10, 108 πρὸς δὲ καὶ ἡ πορφύρα καὶ τὰ ἀργυρώματα, ὥς φησιν ὁ κωμικός, εἰς τοὺς τραγῳδοὺς χρήσιμα, καὶ οὐκ εἰς τὸν βίον. 3. τὰ δ' ἀργυρώματ' Grotius] τἀργυρώματα δ'. 5. τραγῳδοὺς] στρατηγοὺς B Stob. εὔθετ'] χρήσιμ' Diog. et Clemens.

106

πολλῶν φύσει τοῖς πᾶσιν αἰτία κακῶν
λύπη· διὰ λύπην καὶ μανία γὰρ γίνεται
πολλοῖσι καὶ νοσήματ' οὐκ ἰάσιμα·
αὑτούς τ' ἀνῃρήκασι διὰ λύπην τινές,
ἐπὰν τὸ λυποῦν πλεῖον ᾖ τὸ σῷζον ᾖ.

Stobaeus Floril. 99, 1 Φιλήμονος A. Μενάνδρου Trinc. Cler. p. 354. v. 2—4 omisso auctoris nomine Plutarchus Mor. 102c πολλῶν γὰρ ὄντων ψυχικῶν παθῶν ἡ λύπη τὸ χαλεπώτατον πέφυκεν εἶναι πάντων· 'διὰ λύπην γὰρ' φησὶ κτλ.

2. λύπην AB Gesn. marg.] λύπης. 5. πλεῖον] πλέον Voss. Trinc.

107

ἂν γνῷς τί ἐστ' ἄνθρωπος, εὐδαίμων ἔσει.
τέθνηκέ τις, μὴ δεινὸν ἔστω τοῦτό σοι.
κεκύηκέ τις, οὐ κεκύηκέ τις· ἠτύχηκέ τις·
βήττει τις· οἰμώζει τις· ἡ φύσις φέρει
ἅπαντα ταῦτα. φεῦγε τὰς λύπας.

Stobaeus Floril. 108, 39 Φιλήμονος A. 1. ἂν γνῷς τί Grotius] ἀγνώς τις. 2. 3. τέθνηκέ τις, κεκύηκέ τις, ἠτύχηκέ τις C.F. Hermann. τέθνηκέ τις, οὐ κέκληκέ τις, ἠδίκηκέ τις Nauck. Ztschr. f. d. Alt. 1855, 117, omissis uterque ceteris. 3. κεκύηκέ τις Grot.] κεκύηκέ τις μὴ δεινόν. κεκύηκεν, οὐ κεκύηκεν, ἠτύχηκέ τις Mein. κέκμηκέ τις, τέτηκέ τις, ἠψύχηκέ τις (ἀψυχεῖν Hippocr. De morb. II 141, 4) Herwerd. Mnem. nov. VI 74, eiciens simul φεῦγε τὰς λύπας. κέκμηκε, προσκέκρουκεν, ἠτύχηκέ τις K. 4. φέρει Grot.] φέρει δ'. 5. μόνον in fine add. Grotius, non ut ipse ait ex A. — ceterum cf. Diphil. 113.

108

τί ποτ' ἐστὶν ἆρα διότι βούλεταί μ' ἰδεῖν;
ἢ καθάπερ οἱ νοσοῦντες ἀλγοῦντες σφόδρα,
τὸν ἰατρὸν ἂν ἴδωσιν, οὐκ ἀλγοῦσ' ἔτι,
οὕτως, ἐπάν τις τυγχάνῃ λυπούμενος,
ἧττον ὀδυνᾶται, φίλον ἐὰν παρόντ' ἴδῃ;

Stobaeus Floril. 113, 10 *Φιλήμονος* A. 1. *ἆρα* Mein.] *ἄρα*. 5. *παρόντ' ἴδῃ*] *παρόντα δεῖ* A.

109

ὅταν ξενισθῇς ἐν πόλει πρὸς τὸν φίλον,
ἐν ταῖς περισσαῖς καὶ πυκναῖς ὁμιλίαις,
ἐὰν μεγίστην ὁ φίλος λέγῃ πόλιν,
σὺ τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα μὴ συγκρίνῃς·
ἐχθροὺς ποιοῦσι τοὺς φίλους αἱ συγκρίσεις.

Compar. Men. et Phil. p. 363. 1. *ὦ 'τάν, ξενισθεὶς* Mein. *τὸν φίλον*] *τοῦ φίλου* Mein. fortasse *τῶν φίλων*. 2. *περισσαῖς*] *περιτταῖς*, si est comici.. 3. *ἣν* (*suam*) post *φίλος* add. Grotius. *λέγῃ* Mein.] *λέγει*. 4. *σεαυτοῦ* Grotius, nulla necessitate. *μὴ σύγκριν', ἐπεὶ* Bentl. *πατρίδ' ὅπως μὴ συγκρινεῖς* Pflugk. *πατρίδα μήπω* (?) *συγκρινεῖς* Duebner. — talia emendare nihil aliud est quam laterem lavare. 'videntur versus esse politici.' Mein.

110. 111

μὴ
λύπει σεαυτόν, τοῦτο γινώσκων ὅτι,
ὅταν ποτ' ἀνθρώποισιν ἡ τύχη γελᾷ,
πάντων ἀφορμὴ τῶν καλῶν εὑρίσκεται·
ὅταν δὲ δυστυχῇ τις, οὐδ' εὐφραίνεται.
. . . .
ἅπαντα νικᾷ καὶ μεταστρέφει τύχη.

Compar. Men. et Phil. p. 357. v. 6 Stobaeus Ecl. phys. 1, 6, 15 *Χαιρήμονος* A *ἅπαντα — τύχη, οὐδεὶς δὲ νικᾷ μὴ θελούσης τῆς τύχης*. itaque v. 6 certe a reliquis segregandus est; qui autem apud Stobaeum cum eo coniungitur, eum comici poetae esse suspicatur Nauckius Tr. gr. fr. p. 611 (Chaerem. fr. 19).

2. *λύπει* Mein.] *λυπῇς*. 5. *δυστυχῇ* Mein.] *δυστυχεῖ*. 6. *νικᾷ*] *κινεῖ* Heimsoeth. Ind. Bonn. 1867 XV, IIII.

112. 113

ἆρ' ἐστὶ τοῖς νοσοῦσι χρήσιμος λόγος.
. . . .

ὡς σπληνίον πρὸς ἕλκος οἰκείως τεθὲν
τὴν φλεγμονὴν ἔπαυσεν, οὕτω καὶ λόγος
εὔκαιρος εἰς τὰ σπλάγχνα κολληθεὶς φίλων
εὐψυχίαν παρέσχε τῷ λυπουμένῳ.

Compar. Men. et Phil. p. 362. v. 1—3 Stobaeus Ecl. 2, 4, 3 Wachsm. (φ)ιλήτα A. φιλητ S. Φιλήμονος Trinc. 1. ἄρ' ἐστι S, ρ' ἐστι A[1], ἄρα ἐστι A[2]. τοῖς ν. χρ. λ. A[2]B Stob.] λ. τοῖς ν. χρ. — πάρεστιν ὁ λόγος Compar. ἄρ' ἐστὶν ὁ λόγος Grotius. 4. φίλου Dobr. Adv. II 287. primum versum a reliquis separavit Grotius. sed videtur potius argumenti indicium esse. in Comparatione adicitur fr. 207, quod Meinekius a reliquis seiunxit. Herodian. I 360, 33 παροξύνεται ἡνίον, σπληνίον. cf. II 583, 16.

114

ὡς εὐφυὲς ζῷον κοχλίας, νὴ τὸν θεόν.
ὅταν πονηρῷ περιπέσῃ τῷ γείτονι,
τὸν οἶκον ἄρας εἰς ἕτερον πορεύεται,
νέμεται δ' ἀμέριμνος τοὺς κακοὺς φεύγων ἀεί.

Compar. Men. et Phil. p. 361. 1. κοχλίας Bentl.] ὁ κοχλίας. 2. τῷ] τῳ G. A. Hirschig. Ann. crit. 20. π ο υ K. 3. εἰς] ὡ ς K. — Anaxil. 34 contulit Meinekius.

115

ὃ δεῖ παθεῖν σε μηδαμοῦ σκέψῃ φυγεῖν·
οὐ γὰρ δυνήσῃ φεύγειν ὃ σε δεῖ παθεῖν·
τὸ πεπρωμένον γὰρ οὐ μόνον βροτοῖς
ἄφευκτόν ἐστιν, ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν.

Compar. Men. et Phil. p. 361. 2. δύναι' ἂν vel δυνήσει Mein. διαφυγεῖν Mein., ἐκφυγεῖν Duebner. fortasse totus versus eiciendus est. 3. τοῖσιν βροτοῖς Mein. 4. καὶ κατ' οὐρανόν Grot. καὶ τοῖς οὐρανὸν | ἔχουσι (vel οἰκοῦσι) Mein. fortasse οὐ μόνον βροτοῖς ἀ ε ὶ | ἄφευκτον, ἀλλὰ καὶ κατ' οὐρανὸν θ ε ο ῖ ς.

116

εἴ ποτέ τις ἡμῶν εἰς τὸν ἀγρὸν ἐξιὼν
μνήματα παρελθὼν καὶ τάφους ἀνθρωπίνους·
τούτων ἕκαστος ἔλεγεν 'εἰς ὥρας ἐγὼ
πλεύσω, φυτεύσω, τοῖχον ἄρας κτήσομαι —'

Compar. Men. et Phil. p. 362. 2. παρέλθοι Heinsius, quod probat Meinekius, si versum excidisse statuas hac sententia: *rerum humanarum fragilitatis admonitus dicet.* 4. τοῖχον ἄρας κτήσομαι

Grot.] κτήσομαι τοῖχον ἄρας. στήσομαι | ἕτερον Mein. κτήσομαι τυχὼν ἀγρούς C. F. Hermann. Mus. Rhen. V 609.

1. cf. Menand. 525 Mein. Gnomolog. Vindob. Ritsch. Opusc. I 566, 85 Πλάτων (?)· εἰ λύπης ἐθελήσεις κρατεῖν, περιπόλει τοὺς τάφους· καὶ τοῦ πάθους ἕξεις τὸ φάρμακον. unde suspicor v. 1 scribendum esse πενθεῖ τις ἡμῶν, εἰς ἀγρὸν οὗτος ἐξιὼν | μνήματα παρελθέτω τάφους τ' ἀνθρωπίνους. 3. τούτων, τῶν τεθαμμένων. 4. de πλεύσω cf. Mein. Anal. Alex. 267. fortasse scrib. ποάσω, φυτεύσω, μόσχον, ἄρνας κτήσομαι. — oratio incohata est, non finita.

117

ἄνθρωπος εἶ δήπουθεν, ὧν ἐστ' οὐδὲ εἷς
ᾧ μὴ κακόν τι γέγονεν ἢ γενήσεται,
ὁ ποιῶν δ' ἐλάχιστον τὸ γεγενημένον . .
ἀμφότερον οὗτος εὐτυχεῖ τε καὶ φρονεῖ.

Stobaeus Floril. 108, 50 Φιλήμονος Α. 1. ὧν Bentl.] οὐκ. 3. ἐλαχίστου Bentl. at non dicitur ἐλαχίστου τι ποιεῖν, sed ποιεῖσθαι. ποιῶν ἐλάχιστον '*quam maxime minuens*' Mein. τὸ γεγενημένον κακὸν Bentl. fortasse ὁ πόνῳ δ' ἐλαχίστῳ τὸ γεγενημένον φέρων.

118ab

θεὸν νόμιζε καὶ σέβου, ζήτει δὲ μή·
πλεῖον γὰρ οὐδὲν ἄλλο τοῦ ζητεῖν ἔχεις.
εἴτ' ἔστιν εἴτ' οὐκ ἔστι μὴ βούλου μαθεῖν,
ὡς ὄντα τοῦτον καὶ παρόντ' ἀεὶ σέβου.

Stobaeus Ecl. 2, 1, 5ab Wachsm. Φιλήτα Farn. Par. Μιλήτ L. Philemoni tribuit Clericus. Compar. Men. et Phil. p. 359. v. 1. 3. 4 omisso auctoris nomine Boissonad. Anecd. I 120, 3. 1. θεὸν] ἓν L. 2. πόνον γάρ, οὐδ. κτλ. K. οὐδὲν om. FP.[1] Stob. τῷ ζητεῖν Herwerd. Nov. add. crit. 37. 8 '*nihil enim proficis investigando.*' 3. μὴ om. FP[1]. βούλου] βόλου L. πειρῶ cod. Boisson. 4. ὡς δ' Wachsm. melius ὡς ὄντα δ' αὐτόν. — quintum versum addit Stobaeus τί ἐστιν ὁ θεὸς οὐ θέλει σε μανθάνειν (τί δ' Heeren.), quem a reliquis seclusit Grotius. cf. 166. — comoedia alieni hi versus esse videntur Herwerdeno.

119

σοὶ γάρ τίς ἐστιν, εἰπέ μοι, παρρησία;
σὺ λαλεῖς ἐν ἀνθρώποισιν ὡς ἄνθρωπος ὤν;
τὸ δ' ὅλον περιπατεῖς, ἢ τὸν αὐτὸν ἀέρα
ἑτέροισιν ἕλκεις, εἰπέ μοι, τοιοῦτος ὤν;

Stobaeus Floril. 6, 18 Φιλήμονος Α. 1. σοὶ γάρ τίς Damasc.]

σὺ γάρ τι. 2. *σὺ* om. Damasc. 4. *ἑτέροισιν ἕλκεις* Mein.] *ἑτέροις συνέλκεις.*

Eurip. Androm. 590 *σὺ γὰρ μετ' ἀνδρῶν εἶ, κάκιστε κἀκ κακῶν; σοί που μέτεστιν ὡς ἐν ἀνδράσιν λόγου;* (Gaisf.) — ignavum aliquem nescio quis compellat: tibine ulla est loquendi licentia? 'tune loqueris inter homines tamquam homo sis? tune omnino ambulas aut eundem cum aliis aera spiras, cum sis huiusmodi?' Bentl.

120

ἂν μὲν πλέωμεν ἡμερῶν πλοῦν τεττάρων,
σκεπτόμεθα τἀναγκαῖ' ἑκάστης ἡμέρας·
ἂν δέῃ δὲ φείσασθαί τι τοῦ γήρως χάριν,
οὐ φειδόμεσθ' ἐφόδια περιποιούμενοι;

Stobaeus Floril. 15, 5 *Φιλήμονος* B. deest in A. *Μενάνδρου* Trinc. sed v. 2 sq. Philemoni tribuit etiam Trinc. recepit Meinekius inter Menandrea (546), sed in Stobaeo 'ex codd.' Philemoni dedit. 1. *πλοῦν* Cobet. N. l. 91] *που.* 2. *σκεψόμεθα* Herwerd. Mnem. nov. VI 77. fortasse *φερόμεθα.* 3. *δέῃ* B m. sec.] *ᾖ.* *δέῃ* cum synizesi: alii *δῇ.* cf. Arist. Ran. 265 ibique Fritzsch. p. 154. an *δ' ἑτοιμάσαι τι?* 4. *φειδόμεσθ'* codices Schowii] *φειδόμεθ'* B m. sec. fortasse *οὐκ οἰσόμεσθ'.*

121

πολλάκις ἔχων τις οὐδὲ τἀναγκαῖα νῦν
αὔριον ἐπλούτησ', ὥστε χἀτέρους τρέφειν.
B. θησαυρὸν εὑρὼν τήμερόν τις αὔριον
ἅπαντα τἀκ τῆς οἰκίας ἀπώλεσεν.

Stobaeus Floril. 105, 50 *Φιλήμονος* A. 1. *οὐδὲ* Porson. Eur. Hec. append. 1169] *οὔτε.* 3. *τήμερόν* Mein. Stob. IIII VIII] *σήμερόν.* *τις* Tyrwhitt.] *τῆς.* duo fragmenta esse arbitratur Meinekius. at duae potius personae discernendae sunt, quarum altera (dominus) ab altera (servo opinor) inridetur.

122

τὸν βολβόν, εἰ βούλει, σκόπει
ὅσα δαπανήσας εὐδοκιμεῖ, τυρόν, μέλι,
σήσαμον, ἔλαιον, κρόμμυον, ὄξος, σίλφιον·
αὐτὸς δ' ἐφ' αὑτοῦ 'στιν πονηρὸς καὶ πικρός.

Athenaeus 2, 64 e *περὶ δὲ τῆς τῶν βολβῶν σκευασίας Φιλήμων φησί κτλ.* Apostolius 9, 28 (p. 470). 3. *κρόμμυον* Schweigh.] *κρόμυον.* 4. *'στιν* Brunck.] *ἐστι.* *'στι* B. *αὐτὸς ἐφ' αὑτοῦ,* i. e. '*seorsum*, nullis adsciticiis condimentis adparatus.' Mein.

123

Σφίγγ' ἄρρεν', οὐ μάγειρον εἰς τὴν οἰκίαν
εἴληφ'· ἁπλῶς γὰρ οὐδὲ ἕν, μὰ τοὺς θεούς,
ὧν ἂν λέγῃ συνίημι· καινὰ ῥήματα
πεπορισμένος γάρ ἐστι.

Athenaeus 14, 659 b *μάλιστα γὰρ εἰσάγονται οἱ μάγειροι σκωπτικοί τινες, ὡς . . . καὶ Φιλήμων πού φησι κτλ.* pluribus versibus auctam hanc eclogam e Stratonis Phoenicide idem adfert 9, 382 c. videtur alteruter ab altero haec mutuatus esse. 1. *σφίγγα ἄρρενα* A utrubique. 2. *εἴληφα* A utrubique. 3. *ὧν* A 659] *ὅσ'* o ex ω corr. A 382. *ἂν* om. A 659. *λέγῃ* A 382] *λέγει* A 659. deinde *κενὰ* A 382. 4. *γάρ ἐστι* A 659] *πάρεστιν* A 382.

Σφὶγξ ἄρρην vocatur coquus, quia magniloquus supra modum istorum hominum more nihil nisi aenigmata fundit.

124

γυναικὸς ἐξόπισθ' ἐλευθέρας βλέπω
μόνην θεράπαιναν κατόπιν ἀκολουθεῖν καλὴν
ἐκ τοῦ Πλαταιικοῦ τε παρακολουθοῦντά τινα
ταύτῃ κατιλλώπτειν.

Clemens Alex. Paed. 3, 11, 73 *ἐγὼ μὲν οὐδὲ τὰς θεραπαίνας ἀξιῶ ταῖς ἀρίσταις γυναιξὶ τὰς ἑπομένας αἰσχρολογεῖν ἢ αἰσχροεργεῖν, σωφρονίζεσθαι δὲ αὐτὰς πρὸς τῶν δεσποινῶν· σφόδρα γοῦν ἐπιτιμητικώτατα ὁ κωμικὸς Φιλήμων φησὶν ἐξὸν κτλ. ἀναστρέφει γὰρ ἐπὶ τὴν δέσποιναν ἡ τῆς θεραπαίνης ἀκολασία.* 1. 2. *βλέπω | μόνην* Markland.] *βλεπομένην*. 3. *ἐκ τοῦ Πλαταιικοῦ παρακολουθοῦντά τε | ταύτῃ κατιλλώπτειν τινά* Bentl. *ἐκ τοῦ πλαγίου τε παρακολουθοῦντ' ἄν τινα* C. F. Hermann. *παρακολουθοῦντάς τινας* H. Iacobi (Mein. V CCXXXIV). 4. *μέγ' ἐγκατιλλώπτειν* Dobr. *ταύτῃ 'γκατιλλώπτειν* Mein. Aesch. Eum. 113 *ἐκ μέσων ἀρκυστάτων ὤρουσεν ὑμῖν ἐγκατιλλώψας μέγα.* cf. fr. 222 N. *ἐξὸν*] *ἐξιὼν* Markl., id verbum ut ad Philemonis versus pertineret (*ἐξιὼν*) *γυναικὸς κτλ.* at potius *ἐξελθὼν* dicendum erat. mihi *ἐξὸν* ex compendio nominis comoediae ortum videtur: *Ἐξοικιζομένῳ*.

Clemens Paed. 3, 11, 70 *τὸ ἐνιλλώπτειν* interpretatur *διὰ τῶν ὀφθαλμῶν μοιχεύειν*. Pollux 2, 52 *ἰλλώπτειν ἐν τῇ κωμῳδίᾳ τὸ παραβλέπειν, καὶ κατιλλώπτειν τὸ καταβλέπειν ἐπὶ χλευασμῷ.* Hesych. *ἐγκατιλλῶψαι· ἐγκαταμυκτηρίσαι. ἐνιλλώπτειν· κεκλεισμένῳ τῷ ὀφθαλμῷ ἐμβλέπειν, καταμωκᾶσθαι. ἐνιλλώψας· καταμωκησάμενος. παριλλαίνουσα· παρεμβλέπουσα.* Phot. *παριλλαίνουσαν· παραβλέπουσαν.* Etym. m. 342, 38 *ἰλλός· στρεβλός, στραβός, διεστραμμένος* (Arist. Thesm. 846). *ἰλλώπτειν· στραβίζειν.* cf. Eustath. 206, 13—32.

in emendandis poetae verbis tria tenenda sunt: Philemonem

Clemente teste de *famularum* licentia loqui; verbum βλέπειν coniungi non posse cum infinitivo; voces κατόπιν (post ἐξόπισθε) et ἐκ τοῦ Πλαταιικοῦ corruptas esse. itaque fortasse scribendum est μόνην θεράπαιναν καθ' ὁδὸν (Arist. Thesm. 1173) ἀκόλουθον καλὴν | ἐκ τοῦ πλαγίου τῶν παρακολουθούντων τινὶ | κρυφῇ γκατιλλώπτουσαν.

125

Σύρα, Σύρα. Β. τί ἐστι; Α. πῶς ἡμῖν ἔχεις;
Β. μηδέποτ' ἐρώτα τοῦτ', ἐπὰν γέροντ' ἴδῃς
ἢ γραῦν τιν'· ἴσθι δ' εὐθὺς ὅτι κακῶς ἔχει.

Stobaeus Floril. 116, 17 Φιλήμονος A. Antonius Mel. 240, 48. 2. μηδ. — τοῦτ' om. Trinc. — cf. 128.

126

μῦς λευκός, ὅταν αὐτήν τις (ἀλλ' αἰσχύνομαι
λέγειν), κέκραγε τηλικοῦτον εὐθὺς ἡ
κατάρατος, ὥστ' οὐκ ἔστι πολλάκις λαθεῖν.

Aelianus Nat. anim. 12, 10 ἔτι μᾶλλον τὸν θῆλυν (μῦν) ἔλεγον εἰς τὰ ἀφροδίσια εἶναι λυττητικόν. . .Φιλήμων κτλ. cf. Apostol. 9, 28. 1. ὅταν τις αὐτὴν Apost. 3. κατάρατος Bentl.] κατάρατος μαστροπός, quae vox inlata est ex proximo apud Aelianum fragmento (Epicrat. 9). Photius μῦς λευκός· οἱ κατοικίδιοι μύες ἄγαν πρὸς τὴν ὀχείαν κεκίνηνται, μάλιστα οἱ λευκοί· οὗτοι δέ εἰσι θήλεις. ἐπὶ τῶν ἀκρατῶν περὶ τὰ ἀφροδίσια ἡ παροιμία εἴρηται. cf. Cratin. 53. — 1. ὅταν sc. 'σποδῇ'. Bentl.

referenda haec ecloga est ad Πάροινον (62), nisi forte idem proverbium in duabus fabulis commemoravit.

127

ἐὰν γέρων γένηται πλούσιος γεγώς,
καλὸν τὸ γῆράς ἐστιν ἐπὶ τούτῳ μόνον,
ἔχει γὰρ χειραγωγὸν τὸν πλοῦτον ὁ γέρων.

Compar. Men. et Phil. p. 358. 3. πλοῦτον γὰρ οὗτος χειραγωγήσοντ' ἔχει Bentl. v. 1 delet et v. 3 τὸν πλοῦτον ἤν τις χειραγωγήσοντ' ἔχῃ scribit Dobraeus Adv. II 291. v. 1 et 2 transponit Meinekius. ego ἐπέχω, nisi quod v. 1, si Philemonis est, scribo ἐὰν γέν. πλ. γεγ. γέρων. cf. 213, 4.

128

ὦ γέρον, ἐπὰν ἴδῃς γέροντα καὶ μόνον,
μηδὲν ἐπερώτα· πάντα γὰρ κακῶς ἔχει.
καλὸν τὸ θνήσκειν ἔστιν ἐπὶ τούτῳ λέγειν.

Compar. Men. et Phil. p. 358. cf. 125, ubi quod aptum est

μηδέποτ' ἐρώτα, hic non aptum est. neque opus est Dobraei emendatione μηδὲν ἔτ' ἐρώτα. '*nihil amplius quaere.*' Mein. 3. delet Dobr. ἔστιν Mein.] ἐστὶν. '*de hoc usurpare licet lucrum est mori.*'

129

ἐπὰν ἐγγὺς θάνατος ἔλθῃ,
οὐδεὶς ἑαυτῷ ὃ θέλει βουλεύεται·
θνήσκει δ' ὁ θνήσκων κατ' ἰδίαν εἱμαρμένην.

Compar. Men. et Phil. p. 365. ἐπὰν γὰρ ἐγγὺς θάνατος ἔλθῃ, τηνίκα | οὐδεὶς ἔθ' αὐτός, οὐδὲ θανεῖν βουλεύεται, | θνήσκει δὲ θνήσκων Herwerd. Mnem. nov. VI 74, conl. Eurip. Alcest. 669 sq. ἢν ἐγγὺς ἔλθῃ θάνατος, οὐδεὶς βούλεται | θνήσκειν ἑαυτῷ κατ' ἰδίαν εἱμαρμένην Toeppel. Progr. Neobr. 1857, 10. 'locus adhuc frustra tentatus.' Mein.

130

εἰ ταῖς ἀληθείαισιν οἱ τεθνηκότες
αἴσθησιν εἶχον, ἄνδρες, ὥς φασίν τινες,
ἀπηγξάμην ἂν ὥστ' ἰδεῖν Εὐριπίδην.

Compar. Men. et Phil. p. 316. Vita Eurip. in Dindorfii Schol. Eurip. 7. 10. 13. 1. ἀληθείῃσιν Vat. Dindf. 10. 2. φασί B Dindf. 13. 3. εἰδεῖν B Dindf. 13. — de plurali ἀληθείαισιν cf. Menand. 87. 657 Mein.

131

ὁ φθόνος ἐν αὐτῷ τοῦθ' ἓν ἐπιεικῶς ποιεῖ·
τὸν αἱρετιστὴν ὄντα τῶν αὐτοῦ τρόπων
λυμαίνεται μάλιστα διὰ παντὸς συνών.

Stobaeus Floril. 38, 1 Φιλήμονος A. 1. αὐτῷ Bentl.] ἑαυτῷ. ἐπιεικῶν Trinc. ποιεῖ] ἔχει Bentl. ποιεῖ deleto ἐν retinet Mein. fortasse ἐν αὐτῷ — φορεῖ. cf. Ephipp. 23, 2. 2. αἱρετιστὴν Gesn.] ἐρεθιστὴν. Bekker. Anecd. 77, 23 αἱρετίζειν· ἀντὶ τοῦ αἱρεῖσθαι. 363, 14 αἰρεθίζειν (scr. αἱρετίζειν) οἱ περί τι σπουδάζοντες. Hesych. αἱρετίζειν· αἱρεῖσθαι, ἀρέσκεσθαι: quam glossam cum M. Schmidtius insitivam ut ex sacra scriptura excerptam censet, immemor est Philemonis.

132

ἀγαθῆς γυναικός ἐστιν, ὦ Νικοστράτη,
μὴ κρείττον' εἶναι τἀνδρός, ἀλλ' ὑπήκοον·
γυνὴ δὲ νικῶσ' ἄνδρα κακόν ἐστιν μέγα.

Stobaeus Floril. 74, 20 Φιλήμονος A. 1. ἀγαθῆς δὲ B. 3. νεικῶσ' A.

133

οὐκ ἂν δύναιο μὴ γενέσθαι, δέσποτα,
ἄνθρωπος ὢν ἄνθρωπος· ἄλλως οὖν βοᾷς.
τὸν ζῶντ' ἀνάγκη πόλλ' ἔχειν ἐστὶν κακά.

Stobaeus Floril. 98, 5 Φιλήμονος Trinc. deest in A. 2. ἄλλως Trinc.] ἄλλος. — *cum homo sis, fieri non potest ut non sis homo.*

134

οὔτε γὰρ ἰατρὸς οὐδὲ εἷς, ἂν εὖ σκοπῇς,
τοὺς αὐτὸς αὑτοῦ βούλεθ' ὑγιαίνειν φίλους,
οὔτε στρατιώτης πόλιν ὁρᾶν ἄνευ κακοῦ.

Stobaeus Floril. 102, 5 Φιλήμονος A. 1. ἂν σκοπῇς Voss. ἂν κοπεῖς A. itaque ἐὰν σκοπῇς Mein. cf. 31, 5. ἄνευ κόπου B. 2. αὑτοῦ αὐτὸς A Voss. de conlocatione verborum cf. Timocl. 6, 19 et M. Haupt. Opusc. II 185.

135

ἐγὼ δὲ λυποῦμαι μὲν εἰς ὑπερβολὴν
ἐπὶ τοῖς παροῦσιν, ἐν δὲ τῇ λύπῃ φρονῶ.
τοῦτό με τὸ τηροῦν ἐστι κἄνθρωπον ποιοῦν.

Stobaeus Floril. 108, 2 τοῦ αὐτοῦ (Φιλήμονος, ut 1) A. 3. με τὸ Gaisf.] με. τό με Grot. καὶ τοῦτό με ex infelici coniectura B.

136

οὕτως ἄνανδρος γέγονας; οὐκ εὐψυχία
τοῦτ' ἔσθ' ὃ ποιεῖς νῦν γάρ, ἀλλ' ἀνανδρία,
τὸ μὴ δύνασθαι καρτερεῖν λυπούμενον.

Stobaeus Floril. 108, 34 Φιλήμονος A. Διφίλου Trinc. 1. ἀψυχία? nam εὐψυχίαν quidem non esse posse quae est ἀνανδρία non opus erat dicere. 2. ἔσθ'] ἐστίν.

137

οὐκ ἔστιν ἡμῖν οὐδεμία τύχη θεός,
οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ ταὐτόματον, ὃ γίνεται
ὡς ἔτυχ' ἑκάστῳ, προσαγορεύεται τύχη.

Clemens Alex. Strom. 5, 14, 128 καλῶς οὖν καὶ Φιλήμων ὁ κωμικὸς τὴν εἰδωλολατρίαν ἐκκόπτει διὰ τούτων κτλ. Euseb. P. E. 13, 402. Theodoret. Aff. gr. cur. p. 87, 45.

138

ὁρῶσι πάντες πρῶτον, εἶτ' ἐθαύμασαν,

ἔπειτ' ἐπεθεώρησαν, εἶτ' εἰς ἐλπίδα
ἐνέπεσον· οὕτω γίνετ' ἐκ τούτων ἔρως.

Clemens Alex. Strom. 6, 2, 23 *Φιλήμων ὁ κωμικὸς γράφει κτλ.* 2. *ἔπειτ'* Bentl.] *εἶτ'*. 3. *ἐνέπεσον* Sylb.] *ἐνέπεσαν*. cf. Lobeck. Phryn. 724 et de sententia anon. 182 Mein.

139

ἀλλ' ἐν Σάμῳ μὲν τοῦ λιθίνου ζῴου ποτὲ
ἄνθρωπος ἠράσθη τις, εἶτ' εἰς τὸν νεὼν
κατέκλεισεν αὐτόν.

Athenaeus 13, 605. 6 *Κλείσοφος... τοῦ ἐν Σάμῳ Παρίου ἀγάλματος ἐρασθεὶς κατέκλεισεν αὐτὸν ἐν τῷ ναῷ, ὡς πλησιάσαι δυνησόμενος... καὶ Φιλήμων τοῦ αὐτοῦ μνημονεύων φησίν κτλ.* 1. *μὲν τοῦ*] *μέντοι* Naber. Mnem. nov. VIII 412. *ζῴου* A. *ξοάνου* recte Bentl. erat enim puella. *ξόανα* autem saepe etiam sunt aenea, aurea vel lapidea. — cf. Alexid. 40.

140. 141

καλῶς ποιήσας καλῶς ὠνείδισας
ἔργον καθεῖλες πλουσίου πτωχὸς λόγῳ.
καυχώμενος τὸ δῶρον ὃ δέδωκας φίλῳ
ἔργῳ στρατηγὸς γέγονας ἐν λόγῳ φονεύς.

Compar. Men. et Phil. p. 360. 1. *ποιήσας* Grot.] *πονήσας*. *καλῶς*] *οὐ καλῶς* Grot. *εἰ κακῶς* Mein. *οὐ καλῶς ὀνειδίσας* Dobr. Adv. II 290. 2. *πλουσίου πτωχὸς* D. Heinsius] *πλούσιων πτωχῶν*. 4. *λόγῳ στρ. γ. ὢν ἔργῳ φ.* Dobr. *ἔργῳ 'παρωγὸς* vel *χορηγὸς* Herwerd. Mnem. nov. VI 73. scrib. *ἔργου κρατίστου γέγονας ἐν λ. φ.* cf. 176.

non videntur Attici poetae esse Meinekio. non recte meo quidem iudicio, dummodo recte emendentur. — 2. *ἔργον ἀγαθὸν καθελεῖν* dicuntur ei qui liberalitatem re exercent, voce et exprobrando beneficia rescindunt. a v. 3 alterum incipere fragmentum monuit Dobraeus.

142

βουνὸν ἐπὶ ταύτῃ καταλαβὼν ἄνω τινά —
B. τίς ἔσθ' ὁ βουνός; ἵνα σαφῶς σου μανθάνω.

Phrynichus Epit. 355 *βουνός· ὀθνεία ἡ φωνὴ τῆς Ἀττικῆς· καὶ γὰρ αὐτὸς ὁ χρησάμενος τῷ ὀνόματι, συνεὶς ξένως (ξένῳ?) κεχρημένος, σημαίνεται ὡς ἀσαφῶς διαλεγόμενος· εἰπόντος γάρ τινος* (v. 1) *ὁ προσδιαλεγόμενος, οὐ συνεὶς τὸ ξένον τοῦ ὀνόματός φησι* (v. 2) ... *ὁ δ' οὖν κεχρημένος τῷ βουνὸς ὀνόματι Φιλήμων ἐστίν, εἰς*

τῶν τῆς νέας κωμῳδίας. cf. 49. Herodian. I 178, 7. II 940, 4. — persona prior orationem non finivit: deest enim verbum finitum. simillimum est diverbium Soph. OCol. 473—482, ubi maxime cf. 473, cui signum interruptae orationis addendum est, 475. 9.

143

χαλεπόν γ' ἀκροατὴς ἀσύνετος καθήμενος·
ὑπὸ γὰρ ἀνοίας οὐχ ἑαυτὸν μέμφεται.

Theophil. Autol. 3, 385 d καθάπερ καὶ ὁ Φιλήμων κτλ. 1. γ' add. Dobraeus, ne esset proceleusmaticus. cf. Hanov. Exerc. crit. 151. 2. οὐχ ἑαυτὸν μέμφεται, ἀλλὰ τὸν ποιητήν.

144

παρὰ τοῦ βασιλέως γράμμαθ' ἥκει σοι, Μάγα.
B. Μάγα κακόδαιμον, γράμματ' οὐκ ἐπίστασαι.

Plutarchus Mor. 458 a καλὰ δὲ καὶ ... Μάγα τὰ πρὸς Φιλήμονα. δημοσίᾳ γὰρ ὑπ' αὐτοῦ (Φιλήμονος) κωμῳδηθεὶς ἐν θεάτρῳ κτλ. λαβὼν ὑπὸ χειμῶνος εἰς Παραιτόνιον ἐξενεχθέντα στρατιώτῃ μὲν ἐκέλευσε γυμνῇ τῇ μαχαίρᾳ θιγεῖν τοῦ τραχήλου μόνον, εἶτα κοσμίως ἀπελθεῖν. ἀστραγάλους δὲ καὶ σφαῖραν ὡς παιδαρίῳ νοῦν οὐκ ἔχοντι προσέπεμψεν. idem 449 e ὁ δὲ (Μάγας) τῷ Φιλήμονι τὸν δήμιον ἐκέλευσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον ἐπιθεῖναι γυμνὴν τὴν μάχαιραν, εἶτ' ἀφεῖναι. 2. Μάγας, κακόδαιμον, — ἐπίσταται Clericus, nulla necessitate. B. Μάγα; κακόδαιμον, — ἐπίσταται Haupt. Opusc. III 554.

duo Magas constat fuisse. a Philemone significatur natu maior, Philippi, ducis Macedonici, et Berenices, postea Ptolemaei uxoris, filius, Cyrenes praefectus, qui contra Ptolemaeum Philadelphum duo bella gessit, a. 258 a. Chr. corporis crassitudine suffocatus. Paus. 1, 6, 8 Κυρήνης ἀποστάσης Μάγας Βερενίκης υἱὸς Πτολεμαίῳ τότε συνοικούσης ἔτει πέμπτῳ μετὰ τὴν ἀπόστασιν εἷλε Κυρήνην. 7, 1 sq. Μάγας δὲ ἀδελφὸς ὁμομήτριος Πτολεμαίου παρὰ Βερενίκης τῆς μητρὸς ἀξιωθεὶς ἐπιτροπεύειν Κυρήνην ... ἀποστήσας Πτολεμαίου Κυρηναίους ἤλαυνεν ἐπ' Αἴγυπτον. Agatharchid. Athen. 12, 550 b c. Polyaen. 2, 28. Droysen. Hellenism. I 417. 8. II 242—248.

145

οὐ τοὺς ἀώρους εἶπά σοι, μαστιγία,
πόδας πρίασθαι; σὺ δὲ φέρεις ὀπισθίους.

Bekker. Anecd. 476, 14 ἄωροι πόδες, οἱ ἐμπρόσθιοι ... Φιλήμων κτλ. Eustathius 1715, 23 εἰσὶ δὲ οἳ τοὺς ἐμπροσθίους πόδας ἀώρους φασί, φέροντες καὶ χρῆσιν τοῦ κωμικοῦ εἰπόντος κτλ. Schol. Odyss. 12, 89. 1. εἶπά σοι] εἶπας Eust. om. μαστιγία. 2. πρίασθαι] κομίζειν Eust. Schol.

146

καὶ τοῦ θέρους μὲν εἶχεν ἱμάτιον δασύ,
ἵν' ἐγκρατὴς ᾖ, τοῦ δὲ χειμῶνος ῥάκος.

Diogenes Laert. 6, 87 *αὐτὸν δὲ (Κράτητα) καρτερῶς οὕτω φιλοσοφεῖν, ὥστε καὶ Φιλήμονα τὸν κωμικὸν αὐτοῦ μεμνῆσθαι· φησὶ γοῦν κτλ.* 2. *ἵν' ἐγκρατὴς*] *ἵνα Κράτης* Kuehn. *ἵν' ὡς Κράτης* Cobet. fortasse *ἵνα δὴ Κράτης ᾖ.* ad *Philosophos* fortasse pertinere arbitratur Meinekius.

147

μὴ νουθέτει γέρονθ' ἁμαρτάνοντά τι·
δένδρον παλαιὸν μεταφυτεύειν δύσκολον.

Compar. Men. et Phil. p. 358. Anton. Mel. 64. 1. *τι* Grot.] *ποτε.* om. Ant. fortasse *π ο υ.* 2. *δένδρον γὰρ* et *μεταφυτεῦσαι* Anton. Zenob. 2, 1 *γεράνδρυον μεταφυτεύειν· ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου. παρεγγυᾷ δὲ ὅτι μὴ δεῖ τοὺς παρηβηκότας προάγειν ἐπὶ τὰ τῶν ἀκμαζόντων ἔργα.* cf. Diogenian. 3, 77. Greg. Cypr. Mosq. 2, 76. Apostol. 6, 5. Suid. *γεράνδρυον.* Toeppel. Progr. Neobr. 1867, 18.

148

ὦ Πάμφιλ', ὁ χρόνος οὐ μόνον τὰ σώματα
αὔξει βαδίζων, ἀλλὰ καὶ τὰ πράγματα.

Stobaeus Ecl. 1, 8, 3 Wachsm. *Φιλήμονος* Farn. Par. marg. 2. *τὰ πράγματα* sunt *molestiae.*

149

ὅσαι τέχναι γεγόνασι, ταύτας, ὦ Λάχης,
πάσας ἐδίδαξεν ὁ χρόνος, οὐχ ὁ διδάσκαλος.

Stobaeus Ecl. 1, 8, 34 Wachsm. *Φιλήμονος* Par. marg., ad v. 2 Farn. marg. 1. *Λάχης* Grot.] *λάτης* F. *λάγης* P. 2. *ἐδίδαξεν*] fortasse *ἔ δ ε ι ξ ε ν.*

150

ὅσα διὰ τοὺς πράττοντας αὐτοὺς γίνεται,
οὐδενὶ πρόσεστιν οὐδὲ κοινωνεῖ τύχη.

Stobaeus Ecl. 2, 8 (7), 1 Wachsm. *Φιλήμονος.* 2. *κοινωνεῖν* P. *τύχη* Grot.] *ψυχή.* in eis quae homines suis consiliis viribusque perficiant fortunae partes esse negat. caput 8 inscriptum est *περὶ τῶν ἐφ' ἡμῖν.*

151

ἐπὰν ὁ νοῦς ᾖ μὴ καθεστηκώς τινι,
οὐκ ἔστ' ἀκούειν οὐδὲν αὐτὸν οὐδ' ὁρᾶν.

Stobaeus Floril. 4, 41 *Φιλήμονος* Trinc. deest in A. 2. *οὐδὲν* Mein.] *οὐθὲν.* *αὐτὸν* Scalig. ap. Grot.] *αὐτῷ.* *τούτων* Trinc.

152

τὸ γνῶθι σαυτόν· οὐ μάτην εὖ ἴσθ' ὅτι
τὸ ῥῆμα τοῦτο δόξαν ἐν Δελφοῖς ἔχει.

Stobaeus Floril. 22, 4 *Φιλήμονος* A. plenius interpunxi post *σαυτόν.*

153

ὡς ἡδέως μοι γέγονε τὰ πρότερον κακά·
εἰ μὴ τότ' ἐπόνουν, νῦν ἂν οὐκ εὐφραινόμην.

Stobaeus Floril. 29, 30 *Φιλήμονος* A. 1. *πρότερον* A B m. sec.] *πρότερα.*

154

πολλά με διδάσκεις ἀφθόνως διὰ φθόνον,
ὅπως ἀκούων πολλὰ μηδὲ ἓν μάθω.

Stobaeus Floril. 38, 24 *Φιλήμονος* A. Mantiss. prov. 2, 63 *Φιλήμονος ἐπὶ τῶν φθόνων* (scr. *φθόνῳ*) *διδασκόντων.* 1. *φθόνον*] *φθόνων* Mant. prov. 2. *τὰ πολλὰ* A. *κλύων τὰ πολλὰ* Nauck. *ἀπορῶν τὰ πολλὰ* K.

155

στρατιῶτα, κοὐκ ἄνθρωπε, καὶ σιτούμενε
ὥσπερ ἱερεῖον, ἵν' ὅταν ᾖ καιρὸς τυθῇς.

Stobaeus Floril. 53, 8 *Φιλήμονος* A. 2. *ὥσπερ ἱερεῖον* Porson. Adv. 296] *ὡς τὰ ἱερεῖα.* cf. fr. 214. desunt quae adpellationem aut sequebantur aut antecedebant.

156

ἔτεκές με, μῆτερ, καὶ γένοιτό σοι τέκνων
ὄνησις, ὥσπερ καὶ δίκαιόν ἐστί σοι.

Stobaeus Floril. 79, 8 *Φιλήμονος* Trinc.

157

ὅστις πένης ὢν ζῆν παρ' ὃ ζῆν βούλεται·
ἡ γὰρ σπάνις πρόχειρος εἰς τὸ δρᾶν κακά.

Stobaeus Floril. 96, 6. 7 *Φιλήμονος* A. utrumque versum coniunxit Grotius. 1. *ζῇ παρ' ὃ ζῆν* ed. Gaisf. *ζῇ παραζῆν* Gesn. *ζῆν παρ' ὃ ζῇ* Salmas. *πᾶς τις — ζῇ παρ' ὃ ζῆν* Bentl. '*vivit aliter quam vivere cupit*, h. e. cupit paupertatem effugere, etiam per

nefas et scelera.' ὅστις πένης ὢν ζῆν ἐν ἄστει βούλεται, ut Menand. 397, 1 Volkmar. Philol. VIIII 586. ὅστις πένης ὢν ζῆν παραζῆν β., i. e. ὅστις π. ὢν ζῆν β., παραζ. β. Herwerd. Mnem. VI 74.

158

τοιοῦτος ὁ βίος ἐστὶν ἀνθρώπου, γύναι·
εὐφραινόμεσθ' ἐλάττον' ἢ λυπούμεθα.

Stobaeus Floril. 98, 3 Φιλήμονος A. 2. εὐφραινόμεσθ' A] εὐφραινόμεθ'. ἐλάττον' Cobet. Mnem. VIIII 142] ἔλαττον.

159

οὕτως, ὅταν ἐμπέσῃ τις εἰς τὸν νοῦν φόβος,
κἀκ τοῦ καθεύδειν οὗτος οὐκ ἐξέρχεται.

Stobaeus Floril. 99, 5 Φιλήμονος A. 2. κἂν τῷ Bentl. '*ne in somnis quidem pavor e mente excedit.*'

160

ἀγαθὴ γὰρ ἡ λύπη καθ' αὑτῆς ἀναπλάσαι
ἀτεχνῶς διπλάσια τῆς ἀληθείας κακά.

Stobaeus Floril. 99, 22 Φιλήμονος A. 1. ἀγαθὴ] δεινὴ Cobet. Mnem. nov. II 440.

161

πόλλ' ἔστιν ἐν πολλαῖσιν οἰκίαις κακά,
ἃ καλῶς ὅταν ἐνέγκῃς ἀγαθὰ γενήσεται.

Stobaeus Floril. 108, 35 τοῦ αὐτοῦ (Φιλήμονος) A. 2. ὅταν G. Hermann. Opusc. IIII 374] ἐάν. ἃ καλῶς ὅταν φέρῃ τις, ἀγαθὰ γίνεται Cobet. Mnem. nov. II 443.

162

ἐνταῦθ' ἀνὴρ γάρ ἐστιν ἀνδρὸς διάφορος,
ἐν τῷ τό τε κακὸν εὖ φέρειν καὶ τἀγαθόν.

Stobaeus Floril. 108, 37 Φιλήμονος A. 1. γὰρ om. AB. 2. εὖ φέρειν] εὐφραίνειν A.

163

αἰτῶ δ' ὑγίειαν πρῶτον, εἶτ' εὐπραξίαν,
τρίτον δὲ χαίρειν, εἶτ' ὀφείλειν μηδενί.

Lucianus Pro lapsu 6 πολὺ δ' ἂν εὕροις τὸ ὑγιαίνειν πρῶτον εὐθὺς λεγόμενον. καὶ ὁ Φιλήμων κτλ. cf. Anaxandr. 17. 1. αἰτῶ] αἰνῶ K.

164

μὴ λέγ' ὅτι δώσεις· οὐ δίδωσι γὰρ ὁ λέγων,
καὶ τὴν ἀπ' ἄλλων ἐμποδίζεται δόσιν.

Compar. Men. et Phil. p. 316. 1. λέγ' ὅτι — γὰρ ὁ Mein.] λέγε τί — γάρ. οὐ δίδωσι] οὐκ ὀνίνησι? 2. ὑπ' ἄλλων sine ulla necessitate Herwerd. Obs. crit. 85.

165

μηδέποτε μέμφου τὴν τύχην, εἰδὼς ὅτι
καιρῷ πονηρῷ καὶ τὰ θεῖα δυστυχεῖ.

Compar. Men. et Phil. p. 357.

166

τί ἐστιν ὁ θεὸς οὐ θέλει σε μανθάνειν·
ἀσεβεῖς τὸν οὐ θέλοντα μανθάνειν θέλων.

Compar. Men. et Phil. p. 359. v. 1 Stobaeus Ecl. 2, 1, 5c Wachsm. cf. 118. 1. sic Stob. τίς — οὐ θέλῃς σὺ Compar. — Philistion Boissonad. Anecd. I 148 οὐ γὰρ θέλω σε μανθάνειν τί δὴ θεός.

167

πονηρὸς ἂν ᾖ δοῦλος, εὑρήσει δίκην·
σὺ μὴ γενηθῇς τῆς δίκης προηγέτης.

Compar. Men. et Phil. p. 360. 1. ᾖ — εὑρήσει Grot.] εἰ — εὑρήσῃ. πονηρὸς ἂν ᾖ δοῦλος εὑρίσκῃ C. Fr. Hermann. Mus. Rhen. V 609. 2. σὺ δὲ μὴ Grot. confirmari criticorum coniecturas libro Parisino dicit H. Iacobi Mein. ed. min. xix.

168

ἅπαν διδόμενον δῶρον, εἰ καὶ μικρὸν ᾖ,
μέγιστόν ἐστι μετ' εὐνοίας διδόμενον.

Compar. Men. et Phil. p. 360. 1. εἰ] ἂν Mein.. 2. ἐστιν, ἂν μετ' εὐνοίας διδῷς Grotius. μέγιστον, ἂν διδῷς μετ' εὐνοίας μόνον O. Hense Lect. Stob. 16.

169

ἐὰν γυνὴ γυναικὶ κατ' ἰδίαν ὁμιλεῖ,
μεγάλων κακῶν θησαυρὸς ἐξορύσσεται.

Compar. Men. et Phil. p. 360. 1. ὁμιλεῖ] συνῇ Mein. λαλῇ G. Herm. Mus. Rhen. V 611. 2. μέγας — ἐξορύττεται K.

170

σαπρὰν γυναῖκα δ' ὁ τρόπος εὔμορφον ποιεῖ·
πολὺ γὰρ διαφέρει σεμνότης εὐμορφίας.

Compar. Men. et Phil. p. 363. 1. δ' add. Mein. σαπρὰς γυναῖκας — εὐμόρφους Lobeck. Phryn. 378. 2. γὰρ add. Grot. γε Mein., duo fragmenta esse coniciens.

171

γνώμην πονηρὰν τῇ γυναικὶ μὴ δίδου·
ἐλαφρὸν τὸ γένος γάρ ἐστι καὶ λίαν κακόν.

Compar. Men. et Phil. p. 364. 1. δίδου corruptum videtur. 2. sic Mein. pro ἐλαφρὸν γάρ ἐστι τὸ γένος. ad *Aetolum* (fr. 6) refert Mein.

172

ὅταν τινὰ τάφον στεφανοῖς κόσμῳ ποικίλῳ,
τὸ ζῆν τὸ σαυτοῦ στεφάνοις παρηγόρει.

Compar. Men. et Phil. p. 364. 1. ὦ 'τάν, τάφον στεφάνῳ τί κοσμεῖς Grot. μάτην τάφον στεφάνοισι κοσμεῖς ποικίλοις Dobr. Adv. II 292. 2. στεφάνοις] στέμμασιν Heinsius. τὸν ζῶντα σαυτὸν τοῖς στ. Dobr. an ὅταν τάφον στεφάνῳ σὺ κοσμῇς π., | τὸ ζῆν σεαυτὸν τοῖς στεφ. παρηγορεῖς?

173

ζῶν γὰρ ἀσκοῦ σαυτῷ στεφάνων καὶ μύρα·
χρήσῃ γὰρ αὐτοῖς αἰσθόμενος μεθ' ἡδονῆς.

Compar. Men. et Phil. p. 364. 1. γὰρ ἀσκοῦ] παράσχου Mein. στεφάνους cod. Paris. itaque στεφάνους σεαυτῷ ζῶν παράσχου καὶ μύρα H. Iacobi Mein. ed. min. xix. 2. sic Heinsius pro μεθ' ἡδονῆς αἰσθόμενος. offendit aoristus. fortasse αἰσθανόμενος χρήσει γὰρ αὐτοῖς ἡδέως.

174

κἂν μέχρι νεφέων τὴν ὀφρὺν ἀνασπάσῃς,
ὁ θάνατος αὐτὴν πᾶσαν ἑλκύσει κάτω.

Compar. Men. et Phil. p. 364. 1. κἂν τὴν ὀφρὺν μέχρι τῶν νεφέων Dobr. Adv. II 292. ἐὰν γὰρ μέχρι νεφῶν cod. Par. ἂν γὰρ μέχρι νεφῶν H. Iacobi. 2. πᾶσαν] αὖθις Herwerd. Nov. add. crit. 38. at Philemon dicit 'eum *totum* laborem mors inritum faciet.' neque ἑλκύσω, Hippocrati Lucianoque non ignotum, cum aoristus antiquitus fuerit εἵλκυσα, Philemonis aetati abiudicandum videtur. — Poll. 2, 49 τὰς ὀφρῦς αἴρων ὁ ὑπερήφανος, καὶ τὰς ὀφρύας ἀνασπῶν ἢ αἰωρῶν ἢ ἀνέλκων ἢ ἀνατείνων ὑπὲρ τὰ νέφη.

175

μὴ λέγε ἐκφυγὼν θάνατον ὅτι [καὶ] φεύξομαι πάλιν·
ὡς γὰρ πέφευγας, προσδόκα καὶ μὴ φυγεῖν.

Compar. Men. et Phil. p. 364. 1. φυγὼν θάνατον μὴ λέγ' ὅτι φ. π. Heinsius. θάνατον φυγὼν κτλ. Duebner. ac καὶ om. cod. Par. μὴ λέγε φυγὼν τὸν θάνατον, ὅτι φεύξει π. H. Iacobi.

176

ἐὰν ὁρῶν πένητα γυμνὸν ἐνδύσῃς,
μᾶλλον ἀπέδυσας αὐτόν, ἂν ὀνειδίσῃς.

Compar. Men. et Phil. p. 365. 1. ἐὰν πένητα γυμνὸν ἐνδύσῃς ὁρῶν Seidler. De v. dochm. 396. 2. ἂν Mein.] ἐάν. — cf. 140.

177

ἀνὴρ γυναικὸς λαμβάνων συμβουλίαν
πεσεῖν δεδοικώς, βούλεται πάλιν πεσεῖν.

Compar. Men. et Phil. p. 365. 2. πεσεῖν — πεσεῖν] πεζεῖν — πιδεῖν. πάλιν] πάντως Mein. at πάλιν pertinet ad βούλεται. 'ut cadere metuit, ita rursus (*hinwiederum*) ipse cadere vult.'

178

ὁ γῆρας αἰτῶν παρὰ θεῶν ἁμαρτάνει·
τὸ γὰρ πολὺ γῆρας ἐσχάτων πόνων γέμει.

Compar. Men. et Phil. p. 366. 2. πόνων Herwerd. Nov. add. crit. 38] πολλῶν.

179

γέρων γενόμενος μὴ φρόνει νεώτερα,
μηδ' εἰς ὄνειδος ἕλκε τὴν σεμνὴν πολιάν.

Compar. Men. et Phil. p. 366. 2. ἕλκε τὴν Grot. Excerpt. 917] ἕλκυε τὴν. fortasse ἑλκύσῃς. πολιάν] τρίχα Mein. an κόμην?

180

οὐχ ἡ πόλις σου τὸ γένος εὐγενὲς ποιεῖ,
σὺ δ' εὐγενίζεις τὴν πόλιν πράττων καλῶς.

Compar. Men. et Phil. p. 366. 1. εὐγενὲς Heins.] εὐγενῆ. ποιεῖ add. Heins. 2. πράττων] πράσσων. — εὐγενίζειν, quod alibi me legere non memini, Philemon videtur consulto finxisse. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.[2] 128 (inc. 77) *homo locum ornat, non hominem locus.*

181

οἱ γὰρ θεὸν σέβοντες ἐλπίδας καλὰς
ἔχουσιν εἰς σωτηρίαν.

Theophilus Autol. 3, 385 τίνι οὖν αὐτῶν πιστεύσωμεν; Φιλήμονι τῷ κωμικῷ λέγοντι κτλ. Epiphanius in Ancyr. 512, 30 ὁ δ' ἐφ' ἡμῶν (Casaub. ὁ δὲ Φιλήμων) ἕτερος κωμικός φησιν, οἱ ἕνα θεὸν σέβοντες ἐλπίδας ἔχουσι καλὰς εἰς σωτηρίαν. 2. scr. σωτηρίας ἔχουσιν. haec cur spuriis adnumeranda censeat Meinekius non video. talia enim dicta apud omnes Graecorum poetas multa inveniuntur.

182

δύ' εἰ λάβοι
τάλαντα, χρυσοῦς ἓξ ἔχων ἀποίσεται.

Etymol. m. 744, 38 τὸ τάλαντον κατὰ τοὺς παλαιοὺς χρυσοῦς εἶχε τρεῖς· διὸ καὶ Φιλήμων ὁ κωμικός φησι κτλ. 2. ἓξ ἔχων Petitus] ἔχων ἕξ.

183

νόμῳ τεθαύμακ', οὐκ ἐπεὶ
πέπλευκεν, ἀλλ' εἰ δὶς πέπλευκεν.

Diodorus Sic. 12, 14 Φιλήμονος τοῦ κωμῳδιογράφου γράφοντος τοὺς πολλάκις ναυτιλλομένους καὶ εἰπόντος κτλ. τὸ παραπλήσιον ἄν τις ἀποφαίνοιτο μὴ θαυμάζειν εἴ τις γεγάμηκεν, ἀλλ' εἰ δὶς γεγάμηκε. Nicephorus Greg. Hist. Byz. XII 6 p. 297 καὶ ταῦτα τῶν πάλαι σοφῶν θαυμάζοντος ἀκούων τινός, οὐχ ὅτι πέπλευκέ τις ἀλλ' ὅτι πέπλευκε δίς. 1. νόμῳ] οἴμοι Wesseling. ὅμως Mein. scribendum utique καὶ εἰπόντος Νόθῳ (cf. fr. 49. 50)· τεθαύμακ' οὐκέτ' εἰ (id enim et Philemon et Diodorus flagitant) πέπλευκεν κτλ. cf. etiam Diodor. 18, 59 παράδοξόν ἐστιν οὐκ εἰ γέγονέ τι παράλογον, ἀλλ' εἰ μὴ πᾶν ἐστι τὸ γινόμενον ἀνέλπιστον.

184. 185

μαινόμεθα πάντες, ὁπόταν ὀργιζώμεθα.
τὸ γὰρ κατασχεῖν ἐστι τὴν ὀργὴν πόνος.

Stobaeus Floril. 20, 4 Φιλήμονος A. Anton. Mel. 77 p. 133, 20. 2. τὴν ὀργὴν Gesn.] τῆς ὀργῆς, quod retinuit in Stobaeo Mein., cf. Vind. Strab. 211. τῆς ὀργῆς πόνος μέγας Ant. Mel. — Menand. 811 Mein. ὅσος τὸ κατέχειν ἐστὶ τὴν ὀργὴν πόνος. duo fragmenta esse vidit H. Stephanus.

186. 187

μὴ λέγε τίς ἦσθα πρότερον, ἀλλὰ νῦν τίς εἶ.
πρὸς τὴν παροῦσαν πάντοθ' ἁρμόζου τύχην.

Compar. Men. et Phil. p. 365. 1. sic Mein. pro *μὴ λέγε πρότερον τίς ἦς, ἀλλὰ νῦν τίς ᾗ.* 2. *ἁρμόζου* Rutgers.] *ὁρμάζου.* scr. *ἁρμόττου.* duo fragmenta esse monuit Buttmannus.

188

ὄνος βαδίζεις εἰς ἄχυρα τραγημάτων.

φησί που Φιλήμων. Athenaeus 2, 52e. de syntaxi cf. Cratin. 52 et de proverbio Eupol. 299. Apostol. 12, 78 *ὄνος εἰς ἄχυρα ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδας εἰς ἀγαθὰ ἐμπιπτόντων καὶ τούτοις ἀπολαυστικῶς χρωμένων.* Diogenian. 6, 91. Greg. Cypr. Mosq. 4, 61. Suid. *ὄνος.*

189

Κροίσῳ λαλῶ σοι καὶ Μίδᾳ καὶ Ταντάλῳ.

Eustathius 1701, 6 *Ταντάλου τάλαντα, ἐπεὶ πλούσιός ποτε ἦν, ὡς δηλοῖ, φασί, Φιλήμων εἰπών κτλ.* fortasse praecedebat *ὥσπερ οὖν.* an *Κροίσῳ γέλως εἶ?*

190

σαυτὴν ἐπαινεῖς ὥσπερ Ἀστυδάμας ποτέ.

Photius *σαυτὴν — ποτέ. Ἀστυδάμᾳ τῷ Μορσίμου εὐημερήσαντι ἐπὶ τραγῳδίας διδασκαλίᾳ Παρθενοπαίου δοθῆναι ὑπ' Ἀθηναίων εἰκόνος ἀνάθεσιν ἐν θεάτρῳ. τὸν δὲ εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα ποιῆσαι ἀλαζονικὸν ... καὶ παροιμία παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἐγένετο, ὡς παρὰ Φιλήμονι.* Zenob. 5, 100, ubi cf. quae Leutschius adnotavit. *ποτέ*] *γύναι* Zenob. Diodor. 14, 43 *Ἀστυδάμας δὲ ὁ τραγῳδιογράφος τότε* (Ol. 95, 2) *πρῶτον ἐδίδαξεν, ἔζησε δὲ ἔτη ἑξήκοντα.*

191

ἄλλος κατ' ἄλλην δαιμονίζεται τύχην.

Stobaeus Ecl. 1, 6, 8 Wachsm. *Φιλήμονος* (falso adscriptum ad 7). Plut. Mor. 706e *οἱ μάγοι τοὺς δαιμονιζομένους κελεύουσι τὰ γράμματα* (Anaxil. 18) *πρὸς αὐτοὺς καταλέγειν.* aliter *δεδαιμονισμένον* Soph. fr. 174 N.

192

χρόνος τὰ κρυπτὰ πάντα εἰς φάος ἄγει.

Stobaeus Ecl. 1, 8, 26 *Φιλήμονος.* 'tragici incerti' Wachsm., lemma falso hic adscriptum censens (?). *πρὸς* (*τὸ* add. Mein.) *φῶς ἄγει* Menand. monost. 592. cf. monost. 459. hic fortasse scribendum *πάντ' ἀεὶ πρὸς φῶς ἄγει.*

193. 194

ἅπας πονηρὸς οἶνος ὁ πολύς ἐστ' ἀεί.
ἐμέθυον· ἱκανὴ πρόφασις εἰς θἀμαρτάνειν.

Stobaeus Floril. 18, 8. 9 τοῦ αὐτοῦ (Φιλήμονος) A utrubique. 1. ἅπας] ὦ παῖ Mein. — cf. 104.

195

ἄνθρωπος ὢν τοῦτ' ἴσθι καὶ μέμνησ' ἀεί.

Stobaeus Floril. 21, 1 Φιλήμων A. Φιλήμονος Trinc. Anton. Mel. 138. τοῦτ'] εὖ K. μέμνησ'] μένεις Ant. Mel.

196

ἀθάνατόν ἐστι κακὸν ἀναγκαῖον γυνή.

Stobaeus Floril. 68, 3 Φιλήμονος A. ad *Thesaurum* rettulit G. Hermannus propter Plautum Trin. 1, 2, 17 *eho, tua uxor quid agit? inmortalis est.*

197

τὸν δὲ μόνον ὄντα καὶ κακὴ τύχη τρέφει.

Stobaeus Floril. 68, 16 Φιλήμονος A. Boissonad. Anecd. I 115. δὲ add. Gesn. κἂν μόνον Boisson. ἕνα μόνον multo deterius Gesnero Mein. Stob. III vii. cum Stobaei libro 68 inscriptum sit ὅτι οὐκ ἀγαθὸν τὸ γαμεῖν, non dubito quin Philemonis sit μόνον μένοντα παγκάλη τύχη τρέφει.

198

γαμεῖν ὃς ἐθέλει εἰς μετάνοιαν ἔρχεται.

Stobaeus Floril. 68, 23 Φιλήμονος A. γαμεῖν ὁ μέλλων Menand. monost. 91.

199

βούλου γονεῖς πρώτιστον ἐν τιμαῖς ἔχειν.

Stobaeus Floril. 79, 30 Φιλήμονος A. πρώτιστον Stob.] πρὸ παντὸς Menand. monost. 72. ad *Thesaurum* refert G. Hermann. Plaut. Trin. praef. xxvii. Chaeremonis esse censet A. Nauck (fr. 35). cf. infra 237.

200

ἡδύ γε πατὴρ τέκνοισιν εἰ στοργὴν ἔχοι.

Stobaeus Floril. 83, 9 Φιλήμονος A. fort. ἂν — ἔχῃ.

201

πλοῦτον μεταλήψεθ' ἕτερον, οὐχὶ τὸν τρόπον.

Teles Stobaei Flor. 97, 31 p. 237 Lips. *οὐκ ἀηδῶς γὰρ ὁ Φιλήμων κτλ.* *μεταλήψεσθε* A B. *φιλήμονε* A.

202

νόσον πολὺ κρεῖττόν ἐστιν ἢ λύπην φέρειν.

Stobaeus Floril. 99, 6 sine nomine auctoris. Apostol. (Ars.) 12, 14 h *Φιλήμονος*. cf. Menand. monost. 383.

203

θανεῖν κράτιστόν ἐστιν ἢ ζῆν ἀθλίως.

Stobaeus Floril. 121, 8 *Φιλήμονος* A Voss. *κράτιστον* A Voss.] *ἄριστον*. deinde *ἢν ζῇς ἀθλίως* Mein.

204

χρόνῳ τὰ πάντα γίνεται καὶ κρίνεται.

Stobaeus Ecl. 1, 8, 29 Wachsm. *Φιλήμονος*. cf. quae adnotavit Wachsm. Menand. monost. 368. *χρόνῳ*] *νόμῳ* monost. *κραίνεται* vel *φθείρεται* Mein.

205. 206

κρίσει δικαίᾳ καὶ δίδου καὶ λάμβανε.
εἰς χεῖρα δοῦλον δεσπότῃ μὴ συμβάλῃς.

Compar. Men. et Phil. p. 360. v. 1 ad *Thesaurum* refert G. Hermannus Plaut. Trin. praef. XXVII.

207

ψυχῆς πόνος γὰρ ὑπὸ λόγου κουφίζεται.

Compar. Men. et Phil. p. 362. *πόνος γὰρ* Rutgers.] *γὰρ πόνος*. a fr. 112. 113, quibus subicitur, separavit Meinekius (cf. Dobr. Adv. II 287).

208

ἡ μὲν χελιδὼν τὸ θέρος, ὦ γύναι, λαλεῖ.

Schol. Aristoph. Av. 39 *Φιλήμων κτλ.* *τὸ* Bentl.] *αὐτὸ* V Ald. *αὖ τὸ* K. om. *ὦ*. Cobetus N. l. 33. 4 sententiam fere huiuscemodi fuisse censet: *ἡ μὲν χελιδὼν τὸ θέρος, ὦ γ., λαλεῖ, σὺ δὲ δι' ἔτους.* Meinek. Mosch. p. 440 *ἡ μὲν χελιδὼν αὐτὸ τὸ θέρος, ὦ γύναι, | λαλεῖ, σὺ δὲ καὶ χειμῶν' ὅλον προσλαμβάνεις.* at *λαλεῖ* meo iudicio est '*nuntiat*'.

209

μεθύει, διαγραμμίζει, κυβεύει ⏑ ⏑ ⏑ ⏑

Eustathius 633 extr. *διαγραμμισμὸς ἐγίνετο . . . κυβείας εἶδος διὰ τῶν ἐν πλινθίοις ψήφων ἑξήκοντα, λευκῶν τε ἅμα καὶ μελαινῶν. χρῆσις τοῦ παιγνίου τοῦδε (τοῦ διαγραμμισμοῦ) παρὰ Φιλήμονι ἐν τῷ κτλ.* Pollux 9, 99 *ἐγγὺς δέ ἐστι ταύτῃ τῇ παιδιᾷ* (Cratin. 56) *καὶ ὁ διαγραμμισμὸς καὶ τὸ διαγραμμίζειν, ἥν τινα παιδιὰν καὶ γραμμὰς ὠνόμαζον.* Hesych. *διαγραμμισμός· παιδιά τις ἑξήκοντα ψήφων λευκῶν καὶ μελαινῶν ἐν χώραις ἑλκομένων.* — in exitu fort. supplendum *θρύπτεται.*

210

μεμίσθωνταί με δείλης πρωίας.

Schol. Vict. Hom. Il. 18, 277 *Φιλήμων φησίν κτλ. ἀντὶ τοῦ ἀρχομένης δείλης.* Eustathius 1142, 52 *πρωὶ λέγεται καὶ τὸ ἕως ἕκτης ὥρας· Φιλήμων οὖν φησι κτλ. ἤτοι περὶ τοιαύτην πρωίαν, ἀφ' ἧς ἡ δείλη ἄρχεται. μεμίσθωταί* Eust. — cf. Tim. Lex. Plat. *δείλης πρωίας· τῇ πρὸ ἀρίστου ὥρᾳ. δείλης ὀψίας· τῇ πρὸ δείπνου,* ubi cf. Ruhnken.

211

ἀλλ' ἀπόλλυμαι
κατὰ μυὸς ὄλεθρον.

Append. Vatic. II 93 (Bast. Epist. cr. p. 90) *μυὸς ὄλεθρος· οἱ μύες ἀπορρεόντων αὐτοῖς τῶν μελῶν κατὰ βραχὺ φθείρονται. ὅθεν καὶ Φιλήμων φησίν κτλ.* 2. *κατὰ* delet Herwerden. Obs. crit. 85. at Aelianus quoque H. an. 12, 10 *ἡ παροιμία λέγει κατὰ μυὸς ὄλεθρον* (Menand. 212 Mein.) et Apostol. 9, 28. cf. Diogenian. 6, 66. Mant. prov. 2, 25 (*μυόλεθρος*).

212

Photius *ὀκτώπηχυς καὶ ὀκτώπους· Φιλήμων. ὀκτώπαν ποταμόν· Αἰσχύλος διαπέπλευκε Νεανίσκοις. ὀκτώπας· ἤτοι ὁ σκορπίος. ὀκτώπους· ἢ ὁ μακρὸς ὀκτὼ ποδῶν.* G. Hermannus Opusc. V 27 *ὀκτώπηχυς καὶ ὀκτώπους. Αἰσχύλος Νεανίσκοις. Φιλήμων ὀκτάπουν· 'ποταμὸν διαπέπλευκεν ὀκτάπους'· ἤτοι ὁ σκορπίος ὁ ὀκτώπους, ἢ ὁ μακρὸς ὀκτὼ ποδῶν.*

213

ὦ Κλέων, παῦσαι φλυαρῶν· ἂν ὀκνῇς τὸ μανθάνειν,
ἀνεπικούρητον σεαυτοῦ τὸν βίον λήσεις ποιῶν.
οὔτε γὰρ ναυαγός, ἂν μὴ γῆς λάβηται φερόμενος,
οὔποτ' ἂν σώσειεν αὑτόν, οὔτ' ἀνὴρ πένης γεγὼς
μὴ οὐ τέχνην μαθὼν δύναιτ' ἂν ἀσφαλῶς ζῆν τὸν βίον.
κἂν μὲν ὁρμισθῇ τις ἡμῶν εἰς λιμένα τὸν τῆς τέχνης,
ἐβάλετ' ἄγκυραν καθάψας ἀσφαλείας εἵνεκα·

ἂν δ' ἀπαιδεύτου μετάσχῃ πνεύματος φορούμενος,
12 *τῆς ἀπορίας εἰς τὸ γῆρας οὐκ ἔχει σωτηρίαν.*
6 *'ἀλλὰ χρήματ' ἔστιν ἡμῖν.' ἅ γε τάχιστ' ἀπόλλυται.*
'κτήματ', οἰκίαι.' τύχης δὲ μεταβολὰς οὐκ ἀγνοεῖς,
8 *ὅτι τὸν εὔπορον τίθησι πτωχὸν εἰς τὴν αὔριον.*
13 *'ἀλλ' ἑταῖροι καὶ φίλοι σοι καὶ συνήθεις, νὴ Δία,*
ἔρανον εἰσοίσουσιν.' εὔχου μὴ λαβεῖν πεῖραν φίλων·
15 *εἰ δὲ μή, γνώσει σεαυτὸν ἄλλο μηδὲν πλὴν σκιάν.*

Stobaeus Floril. 30, 4 *Φιλήμονος* A. v. 6. 7. 8 post v. 12 transposuit Kiddius. 1. *τὸ*] *γὰρ* Cobet. Mnem. IIII 258. *τε* K. 2. *λήσεις* Mnem. VIIII 120] *λήσῃ. ποιῶν*] *πονῶν* B m. 1. 7. *ἀγνοεῖς*] *ἐννοεῖς* cum interrogatione post *αὔριον* K. 9. *τέχνης* Bentl.] *τύχης*. 10. *εἵνεκα* A] *πείσματα* K. (bis apud Plat. philos.). 11. *ἀπαιδεύτου*] *ἀπαίδευτον* K. perperam Bentl. *ἀπαίδευτος*. *μετάσχῃ*] *κατάσχῃ* K. *φορούμενος*] *σφοδροῦ μένος* K. (Arist. Ach. 665. Vesp. 424. anon. 20 Mein.). 13. *σοι*] fort. *μοι*. — alterum *καὶ* om. A. 14. *φίλων πεῖραν* A. 15. *γνώσῃ* libri. deinde fort. *σεαυτὸν οὐδὲν* (*μηδὲν*) *ὄντ' ἀλλ' ἢ σκιάν*.

214

Pseudo-Plutarchus V 617 Wytt. ed. mai. *τῶν εὐγενῶν οἰκεῖον, ὁ Φιλήμων λέγει, πρὸς τὸν πόλεμον καὶ θάνατον ὀρούειν, ὡς ἱερεῖα.* cf. 155.

215

Athenaeus 13, 594d *Φιλήμονος ἑταίρας ἐρασθέντος, καὶ χρηστὴν ταύτην ὀνομάσαντος διὰ τοῦ δράματος, ἀντέγραψε Μένανδρος ὡς οὐδεμιᾶς οὔσης χρηστῆς.*

216

Plinius N. h. 37, 106 de sardonyche: *hac certe apud Menandrum et Philemonem fabulae superbiunt.*

217

Schol. Soph. Oed. Col. 42 *Φιλήμων δὲ ὁ κωμικὸς ἑτέρας φησὶ τὰς σεμνὰς θεὰς τῶν Εὐμενίδων.* eadem Suidas.

218

Steph. Byz. *Κραστός. ἔχει δὲ ἡ πόλις εὐπρεπεστάτας γυναῖκας, ὡς Φιλήμων.*

219

τὸν αὐλητὴν αὐλεῖν

ταύτης μέμνηται Φιλήμων ὁ κωμικός. Miller. Mélanges 368.

Append. prov. 4, 94 *τὸν αὐλητὴν αὐλεῖν· αὐλητὴς ἐγένετο μὴ πάνυ τοῖς αὐλητικοῖς ἐμμένων νόμοις, ἀλλὰ παρακινῶν. ὅθεν ἡ παροιμία.* sententia potius eadem videtur esse atque in notissimo illo proverbio quod est de sutore.

220

ἀσχολεῖ

Φιλήμων. Suidas *ἄσχολος.* Bekker. Anecd. 457, 20.

221

Harpocrat. DE *βολεῶνες* et Cramer. An. Ox. II 492, 4 *βολεῶνες· οἱ δεχόμενοι τόποι τὴν κόπρον οὕτω καλοῦνται. οὕτω Δείναρχος καὶ Φιλήμων.* Poll. 7, 134 *οἱ βολεῶνες.* scribendum ubique *βολιτῶνες.* cf. Arist. Ach. 1026. Eq. 658. Ran. 295. Cratin. 39.

222

οἱ εὔνους

σεσημείωται παρὰ Φιλήμονι τῷ κωμικῷ. Bekker. Anecd. 1196 (ad 983, 24). Etymol. m. 606, 25.

223

κυρίαν

Φιλήμων. Bekker. Anecd. 102, 22. pro *κεκτημένην.* cf. Phryn. com. 48. Sannyr. 11.

224

σαυτό

Io. Alex. De acc. p. 25, 4 *συνεκλείπει τῇ εὐθείᾳ ἡ αἰτιατική. εἰ δὲ ἅπαξ που παρ' Εὐριπίδῃ εὕρηται τὸ σεαυτό . . . καὶ παρὰ Φιλήμονι τὸ σαυτό.*

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ ΚΑΙ ΨΕΥΔΕΠΙΓΡΑΦΑ

ΚΟΛΑΞ

225

ἀλλ' οὐδὲ γεννήτην δύναμ' εὑρεῖν οὐδένα
ὄντων τοσούτων, ἀλλ' ἀπείλημμαι μόνος.

Erotian. 24. 5 Klein. *γενέτῃσιν· οἱ μὲν τοῖς γονεῦσιν, οἱ δὲ συγγενέσιν, οὕτως Ἀττικῶν λεγόντων, ὡς καὶ Φιλήμων ἐν Κόλακί φησιν κτλ.* 1. *γεννήτην* Mein.] *γεννήτας* ELV. *δύναμαι εὑρεῖν* codices. *ὄντων* Luzac. Ruhnk. Tim. 66] *τῶν. Φιλήμων* Littré] *φιλήβων* EV. — videtur erravisse grammaticus: nam Terentius, qui Eunuch. 2, 2, 7 hos versus latine convertit, Eunuchum ex *Menandri* Eunucho et *Colace* (prol. 30. 32) confecit. cf. Menand. 291 Mein.

ΧΑΡΙΤΕΣ

226

ἑρμίς

ὁ κλινόπους, ἐπειδὴ ἐν αὐτοῖς ἔγλυφον ἀγάλματα Ἑρμοῦ, ὡς ἐφόρου ὕπνου καὶ ὀνείρων. καὶ φιλοξένης χάρισιν. Etym. m. 376, 40.

φιλξ χ́ D. φύλαξ χ́υ cod. Paris. 2654 teste Cramer. *καὶ φυλακῆς χάριν* M. *Φιλόξενος Χάρισιν* dubitans Sylburg. *Φιλήμων Χάρισιν* M. Schmidt De dithyr. 69. sed omnia obscura. *Χάριτες* fuerunt Eubuli et Anaxilae.

227

ὡς κρεῖττόν ἐστι δεσπότου χρηστοῦ τυχεῖν
ἢ ζῆν ταπεινῶς καὶ κακῶς ἐλεύθερον.

Stobaeus Floril. 62, 7 *τοῦ αὐτοῦ* A, i. e. *Μενάνδρου*, cuius sunt eiusdem libri eclogae 5 et 6. cf. Menand. 698 Mein. at Stobaeus Floril. 62, 35 *Φιλίππου* (i. e. *Φιλιππίδου*) A. 'alias ad *Philemonem* refertur'. Gesner.

228

ἐκ τῶν λόγων μὴ κρῖνε, Κλειτοφῶν, σοφὸν
ἢ χρηστὸν ἄνδρα· τὸν βίον ἐξέταζ' ἀεί.
πολλοὶ γὰρ εὖ λέγουσιν ἀδικίας χάριν,
τὰ δ' ἔργ' ἔχουσι φαῦλα κοὐ φρονοῦσιν εὖ.

Stobaeus Ecl. 2, 15, 14 Wachsm. *ίωνος*, quod *Φιλιστίωνος* (*Φιλήμονος*) auctore Gaisfordo interpretabatur Meinekius (Men. Philem. rel. VII. VIII). at *Μοσχίωνος* gnomici haec esse censet Wachsmuth. Stud. zu d. gr. Floril. 126. 9. 1. *κλεινοφῶν* L. 3. *εὖ* add. Gaisf.

229

ὅστις γὰρ αὐτὸς αὑτὸν οὐκ αἰσχύνεται
συνειδόθ' αὑτῷ φαῦλα διαπεπραγμένῳ,
πῶς τόν γε μηδὲν εἰδότ' αἰσχυνθήσεται;

Maximus Conf. 79, p. 137, 50. Philistioni tribuit Max., cf. 228. at Stobaeus Floril. 24, 1 *Διφίλου* A (92). non recte Meinekius Philemoni adscribebat. cf. Wachsmuth. Stud. zu d. gr. Floril. 123 sq. 3. *τὸν δὲ* A Stob.

230

ἐκ τοῦ παθεῖν γίνωσκε καὶ τὸ συμπαθεῖν·
καὶ σοὶ γὰρ ἄλλος συμπαθήσεται παθών.

Maximus Conf. 58, p. 93, 6. *Φιλιστίωνος*. idem 134 p. 210, 7. hoc fragmentum et quattuor quae sequuntur *ἐκ τῶν Φιλιστίωνος γνωμῶν* excerpta esse, non ex Philemone, cui adscribebat Meinekius, demonstravit Wachsmuth. Stud. zu d. gr. Floril. 122. 3. 1. *καὶ* deest 93, 6.

231

τῇ γῇ δανείζειν κρεῖττόν ἐστιν ἢ βροτοῖς,
ἥτις τόκους δίδωσιν οὐ λυπουμένη.

Maximus Conf. 58, p. 95, 44. Stob. Floril. Gaisf. app. Flor. p. 400 Lips. *Φιλιστίωνος*. 2. *δίδωσι μὴ* Stob.

232

μαθημάτων φρόντιζε μᾶλλον χρημάτων·
τὰ γὰρ μαθήματ' εὐπορεῖ τὰ χρήματα.

Maximus Conf. 134, p. 210, 4. 1. *μᾶλλον* Buttmann.] *μᾶλλον ἤ*. *εὐπορεῖ* transitive, cf. Lobeck. Phryn. 595. *ἐκπορίζει χρ.* G. A. Hirschig. Ann. crit. 20. *ἐκποριεῖ τὰ χρ.* Badham. Eurip. Ion. 1119.

233

ὀργῆς χάριν τὰ κρυπτὰ μὴ φάνῃς φίλου·
ἔλπιζε δ' αὐτὸν πάλιν ἂν εἶναί σου φίλον.

Maximus Conf. 137, p. 217, 33. 1. *μὴ 'κφάνῃς* Menand. monost. 418. *μὴ 'κφήνῃς* Mein. fort. *μὴ 'κφράσῃς*. 2. Menand. monost. 406. *ἂν* add. Mein., proponens etiam *ἔσεσθαι*.

234

λύουσιν ἡμῶν συμφοραὶ τὰς συμφοράς,
παρηγοροῦσι τὰ κακὰ δι' ἑτέρων κακῶν.

Maximus Conf. 148, p. 237, 12. cf. Menand. 536, 5 Mein.

235

χρόνος δίκαιον ἄνδρα μηνύει ποτέ.

Stobaeus Ecl. 1, 8, 28 *Χαιρήμονος* (21 N.) A. Philemoni tribuit Heeren., incerto tragico Wachsmuth. sed videtur esse Sophoclis OR. 614, ubi *δείκνυσιν μόνος*.

235a

χρόνος μαλάσσει πάντα κἀξεργάζεται.

Stobaeus Ecl. 1, 8, 33 *Φιλήμονος* A sec. Gaisf. cum tamen Wachsmuthio teste lemma desit in Par., in Farn. marg. autem scriptum sit *τοῦ αὐτοῦ* (32 *Χαιρήμονος*), inter incerta recipiendum erat. cf. Chaerem. fr. 23 N.

236

γυναῖκα θάπτειν κρεῖσσόν ἐστιν ἢ γαμεῖν.

Stobaeus Floril. 68, 22 *Χαιρήμονος* A (33 N.). Menand. monost. 95. Orion. Floril. Ritschl. V. Philemoni tribuit Mein. IIII 690. quod si verum est, scrib. *κρεῖττόν*. cf. anon. 427 Mein.

237

βεβαιοτέραν ἔχε τὴν φιλίαν πρὸς τοὺς γονεῖς.

Stobaeus Floril. 79, 31 *Χαιρήμονος* A. Stob. Flor. 79, 30 *Φιλήμονος* A (cf. 199). 'lemmata transponenda' censet A. Nauck. Chaerem. 35 (p. 613). comici poetae versum esse metrum arguit. *τὴν φιλίαν ἔχε* Trinc.

238

ἐκ τοῦ φιλοπονεῖν γίνεθ' ὧν θέλεις κρατεῖν.

Stobaeus Floril. 29, 29. deest lemma in A. sed medius exstat versus inter duo Philemonis fragmenta: quapropter Philemoni tribuit Grotius.

239

βίον καλὸν ζῇς ἂν γυναῖκα μὴ ἔχῃς.

Stobaeus Floril. 68, 20 *Φίλτα* A. Trinc. *Φιλήτου*. Menandro tribuitur Boissonad. Anecd. gr. I 159. cf. monost. 78. *ἔχῃς*] *λάβῃς* Wakefield. *τρέφῃς* Mein.

240

πάνθ' ὁ χρόνος ὁ μέγας μαραίνει.

Stobaeus Ecl. 1, 8, 24 *τοῦ αὐτοῦ* (i. e. *Φιλήμονος*) Gaisford., cum Farn. marg. eclogam 23 Philemoni adsignans, quae est Soph. Ai. 646. haec quoque verba sunt Sophoclis Ai. 714.

241

Eustathius 1964, 7 *Φιλήμων, φασί, βασίλεια οἶδε σῦκα, ἐξ ὧν αἱ βασιλίδες ἰσχάδες, προσιστορῶν καὶ ὅτι κόλυθρα καλεῖται τὰ πέπονα σῦκα.* cf. Poll. 6, 81. Hesych. *βασίλεια.* sed Eustathius descripsit ex Athen. 3, 76f *Φιλήμων δ' ἐν Ἀττικαῖς λέξεσι καλεῖσθαί φησί τινα σῦκα βασίλεια.*

242

Eustathius 1299, 63 *τῷ τοιούτῳ λεβητώδει χαλκίῳ εἰκὸς παρόμοιον εἶναι καὶ τὸν παρὰ τῷ κωμικῷ Φιλήμονι ἐμβαθυχύταν, ὃς καὶ ἔφηβος ἐκαλεῖτο. ποτηρίου δὲ ἦν εἶδος κατὰ τὴν τοῦ Δειπνοσοφιστοῦ ἱστορίαν.* at Athenaeus 11, 469a *ἔφηβος. τὸ καλούμενον ποτήριον ἐμβασικοίταν οὕτως φησὶ καλεῖσθαι Φιλήμων ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ Ἀττικῶν ὀνομάτων ἢ γλωσσῶν.* cf. Mein. Men. Phil. p. 431.

243

θύρσον

τὸ ὅπλον. Φιλήμων. Photius. videtur grammatici Philemonis esse.

244

κισσύβιον

τὸ μόνωτον ποτήριον. Φιλήμων. Athenaeus 11, 476 f. hoc quoque fragmentum grammatici videtur esse.

245

ὄρτυκος

Φιλήμων διὰ τοῦ κ φησίν. Bekker. Anecd. 1106 (Choerobosc. ad Theodos. f. 66). homo Atticus certe ita non dixit. fortasse grammatici est singularem formam ex nescio quo scripto enotantis.

Praeterea Menandri fr. 537 Mein. Philemoni tribuitur Stob. Ecl. 2, 46, 11 Wachsm. (cod. Laur. p. 144a).

246

οἴει σὺ τοὺς θανόντας, ὦ Νικήρατε,
τρυφῆς ἁπάσης μεταλαβόντας ἐν βίῳ
καὶ γῆν καλύψειν, ὡς ἀπὸ τοῦ πάντ' εἰς χρόνον
πεφευγέναι τὸ θεῖον ὡς λεληθότας;
ἔστιν Δίκης ὀφθαλμὸς ὃς τὰ πάνθ' ὁρᾷ·
καὶ γὰρ καθ' Ἅιδην δύο τρίβους νομίζομεν,
μίαν δικαίων χἀτέραν ἀσεβῶν ὁδόν·
εἰ γὰρ δίκαιος κἀσεβὴς ἕξουσιν ἕν,
ἅρπαζ' ἀπελθών, κλέπτ', ἀποστέρει, κύκα.
μηδὲν πλανηθῇς· ἔστι κἀν Ἅιδου κρίσις
ἥνπερ ποιήσει θεὸς ὁ πάντων δεσπότης,
οὗ τοὔνομα φοβερόν, οὐδ' ἂν ὀνομάσαιμ' ἐγώ,
ὃς τοῖς ἁμαρτάνουσι πρὸς μῆκος βίου
δίδωσι.

Iunius De Monarch. p. 38d. Eusebius Praep. Ev. XIII p. 400 Philemoni, Clemens Alex. Strom. 5, 14, 121. Theodoret. IV p. 854 Hal. Diphilo tribuunt. scripturae varietatem indicavit Meinekius Menand. Philem. 433. — neque Philemonis neque Diphili esse constat.

247

θεὸν δὲ ποῖον εἰπέ μοι νοητέον;
Β. τὸν πάνθ' ὁρῶντα καὐτὸν οὐχ ὁρώμενον.

Clemens Alex. Protr. 6, 68 Euripidi, Iustinus De Monarch. p. 37d Philemoni tribuit. est hominis Christiani.

ΦΙΛΗΜΩΝ Ο ΝΕΩΤΕΡΟΣ

ΜΙΛΗΣΙΑ

Koehler I. A. n. 975 III 11 *Φιλήμων νεώ. Μιλησίᾳ.*

ΦΩΚΕΙΣ

Koehler I. A. n. 975 fr. f 5 *παλαιᾷ Φωκεῦσι Φιλή[μονος].*

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

1

ἐάσαθ' οὕτως ὡς ἔχει. τὸ πῦρ μόνον
ποιεῖτε τοῖς ὀπτοῖσι μήτ' ἀνειμένον,
τὸ γὰρ τοιοῦτ' οὐκ ὀπτὸν ἀλλ' ἑφθὸν ποιεῖ·
μήτ' ὀξύ, κατακάει γὰρ ὅσ' ἂν ἔξω λάβῃ
τοῦτο πάλιν, εἰς τὴν σάρκα δ' οὐκ ἐνδύεται.
μάγειρός ἐστιν οὐκ ἐὰν ζωμήρυσιν
ἔχων τις ἔλθῃ καὶ μάχαιραν πρός τινα,
οὐδ' ἄν τις εἰς τὰς λοπάδας ἰχθῦς ἐμβάλῃ·
ἀλλ' ἔστι τις φρόνησις ἐν τῷ πράγματι.

Athenaeus 7, 291 d *ὁ παρὰ τῷ νεωτέρῳ Φιλήμονι μάγειρος διδασκαλικός τις εἶναι θέλει τοιαῦτά τινα λαλῶν κτλ.* 1. *ἐάσατε* A. *ὡς ἔχει* Bentl.] *ἔχειν* A. *μόνον* A] *μέσον* K. cf. Eubul. 7, 1. Alexid. 173, 2. 6. Sosipat. 53. 2. *ποιεῖται* et *ὀπτοῖς* A. 4. *ὅς ἂν* A. 6. *μάγειρος δ'* A. 7. *πρός τινα*] *πρόστομον* K. cf. Eubul. 107, 10. Poll. 2, 101 *πρόστομον δὲ ξίφος τὸ ἐστομωμένον καὶ τομόν· τὸ δὲ μαλακὸν καὶ ἄστομον ἀπρόστομον, ὡς Μάγνης ὁ κωμικός* (7). nisi *πρός τινα* est '*ad erum*', qui coquum conduxit. de sententia cf. Dionys. 2, 15 sq. — e *Milite* (cf. fr. 79) haec Schweighaeuserus excerpta, eum autem iunioris esse Philemonis arbitratur.

2. 3

τίς οὗτός ἐστ'; Β. ἰατρός. Α. ὡς κακῶς ἔχει
ἅπας ἰατρός, ἂν κακῶς μηδεὶς ἔχῃ.
. . . .
μόνῳ δ' ἰατρῷ τοῦτο καὶ συνηγόρῳ
ἔξεστ', ἀποκτείνειν μέν, ἀποθνῄσκειν δὲ μή.

Stobaeus Floril. 102, 6 *Φιλήμονος νεωτέρου* A. 1. *οὗτός ἐστιν* A. 2. *ἔχει* Voss. 3. *τούτῳ* Voss. 4. *ἔξεστ'* Bentl.] *ἔξεστιν. ἀποκτεῖναι* B. v. 3. 4 a reliquis seiunxit Grotius.

ΔΙΦΙΛΟΣ

Meinek. I 446 sq. Diphilum ante Menandrum posui non solum ut secundi tertiique voluminis ambitum exaequarem, sed etiam quod Diphileae poesis indoles ad similitudinem magis priorum quam posteriorum novae comoediae poetarum accedit.

ΑΓΝΟΙΑ

Cf. Meinek. I 449. 50.

1

τί τοῦτο; ποδαπὸς οὗτος;
Β. χελιδόνειος ὁ δασύπους, γλυκεῖα δ' ἡ μίμαρκυς.

Athenaeus 9, 401a *καλοῦνται δέ τινες καὶ χελιδονίαι λαγωοί. μνημονεύει Δίφιλος ἢ Καλλιάδης ἐν Ἀγνοίᾳ οὕτως κτλ.* 2. *χελιδόνειος* Mein.] *χελιδόνιος. γλυκεῖα δ' ἡ μ.* Mein.] *γλαυκια δ' ημιμαρκυς* A. *ποδαπὸς οὑτοσί; | Β. χελιδονίας ὁδὶ δασύπους, ὦ Γλαυκία· | ἡδὶ μίμαρκυς* Dobr. Arist. Plut. 361. scrib. *Β. χελιδόνειος ὁ δασύπους. Α. γλυκεῖά γ' ἡ μίμαρκυς.* scilicet admodum delicatus habebatur lepus chelidonius, nec minus *ἡ μίμαρκυς* ex eo adparata. chelidonius lepus *superiore parte pulla, ventre albo* Varro R. r. 3, 12. Eustath. 1925, 43 *χελιδονίαι λαγωοί...οἱ ἄνω μὲν μέλανες, τὰ δὲ κάτω ὑπόλευκοι, ὁποῖαι καὶ αἱ χελιδόνες.* — Arist. Ach. 1110 *ἀλλ' ἢ πρὸ δείπνου τὴν μίμαρκυν κατέδομαι.* Pherecr. 221.

2

ἅψαντες λύχνον
λυχνεῖον ἐζητοῦμεν.

Athenaeus 15, 700d *Δίφιλος ἐν Ἀγνοίᾳ κτλ.* cf. Pherecr. 85. Praeterea cf. 137.

ΑΔΕΛΦΟΙ

3

ὦ τοιχωρύχον
ἐκεῖνο καὶ τῶν δυναμένων λαγύνιον
ἔχον βαδίζειν εἰς τὰ γεύμαθ' ὑπὸ μάλης,
καὶ τοῦτο πωλεῖν, μέχρι ἂν ὥσπερ ἐν ἐράνῳ
εἷς λοιπὸς ᾖ κάπηλος ἠδικημένος
ὑπ' οἰνοπώλου.

Athenaeus 11, 499 de *οὐδετέρως (τὸ λαγύνιον) Δίφιλος ἐν Ἀδελφοῖς εἴρηκεν κτλ.* Pollux 10, 72 *τὸ δὲ λαγύνιον (Δίφιλος λέγει)*

ἐν Ἀδελφοῖς. 1. τυχωρυχον A. 3. ἔχοντα βαδίζειν Schweigh. ἔχοντα βαίνειν Herwerd. Obs. crit. 123. 6. ὑπὸ A. post v. 2 nonnihil excidisse arbitratur Mein.

τοιχωρύχον. cf. Eubul. 7, 4 et de γεύμασιν in foro Ephipp. 18. — omnia obscura. fortasse dicit lagenam exiguam, quam qui possidebat ὑπὸ μάλης in eam fori partem, ubi vini haustus ad gustandum propositi erant, ferebat ut vinum furaretur.

4

ὦ μακάρι', ἀτυχεῖν θνητὸς ὢν ἐπίστασο,
ἵν' αὐτὰ τἀναγκαῖα δυστυχῇς μόνον,
πλείω δὲ διὰ τὴν ἀμαθίαν μὴ προσλάβῃς.

Stobaeus Floril. 108, 9 Διφίλου Ἀδελφοῖς A.

ΑΙΡΗΣΙΤΕΙΧΗΣ ΕΥΝΟΥΧΟΣ Η ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ

Cf. fr. 5. Meinek. I 451. seorsim Αἰρησιτείχης et Στρατιώτης recensentur in catalogo librorum Piraeensi Wilamowitz. Anal. Eur. 139. 140. U. Koehler. I. A. n. 992. scilicet Αἰρησιτείχης prior, Εὐνοῦχος ἢ Στρατιώτης altera fabulae recensio erat. huius autem fragmenta sunt omnia. Pyrgopolinices nescio quis significatur. Αἰρησιτείχης formatum ut εὑρησιεπής Arist. Nub. 447.

5

ἔσθ' ὑποχέασθαι πλείονας, πιεῖν γέ τι
ἀδρότερον ἢ τῶν Ῥοδιακῶν ἢ τῶν ῥυτῶν.

Athenaeus 11, 496 e Ῥοδιάς. Δίφιλος Αἰρησιτείχει· τὸ δὲ δρᾶμα τοῦτο Καλλίμαχος ἐπιγράφει Εὐνοῦχον. λέγει δὲ οὕτως πιεῖν δὲ κτλ. et plenius 496 f. 497 a Δίφιλος ἐν Εὐνούχῳ ἢ Στρατιώτῃ, ἔστι δὲ τὸ δρᾶμα διασκευὴ τοῦ Αἰρησιτείχους· ἔσθ' ὑποχέασθαι κτλ. Photius Ῥοδιακὸν καὶ Ῥοδιάς· εἶδος ἐκπώματος. οὕτως Δίφιλος. 1. ὑποχέασθαι Dindf.] ὑποσχέσθαι A. πιεῖν δὲ A 496. πιεῖν γέ τι A 497, unde Diphilum scripsisse conligo πλείονας; πιεῖν γε δεῖ. 2. αδρότερον A 497] ἄνδρ' ἕτερον A 496. ἐκ τῶν Ῥ. Mein. Ῥοδιακῶν an Ῥοδιάδων scripserit dubium est. — de ὑποχεῖν cf. Sophil. 4.

6

ἀλλ' ὁ πανὸς ὕδατός ἐστι μεστός.

Athenaeus 15, 700 e πανὸς ὀνομάζεται τὸ διακεκομμένον ξύλον καὶ συνδεδεμένον· τούτῳ δ' ἐχρῶντο λαμπάδι. Δίφιλος Στρατιώτῃ κτλ. Eustathius 1571, 20 πανοῦ δὲ χρῆσις... καὶ παρὰ Διφίλῳ, οἷον κτλ. cf. Aristoph. fr. 375. Nicostr. 22.

7

ἐκφυγγάνω

Δίφιλος Εὐνούχῳ. Bekker. Anecd. 95, 17.

8

κάθου

Δίφιλος Εὐνούχῳ. Bekker. Anecd. 100, 31. cf. Anaxandr. 13.

9

Bekker. Anecd. 101, 29 *κλεῖν ἀξιοῦσι λέγειν, οὐ κλεῖδα. Δίφιλος Εὐνούχῳ.* Diphili esse quae Herodianus G. Hermanni 441 adfert *ὁ δ' ἀγοράζει κλεῖδ' ἔχων* arbitratur Meinekius. in quibus videtur servus significari, cui dominus clavem penariam commisit.

ΑΛΕΙΠΤΡΙΑ

Etym. m. 61, 10 *δεῖ γινώσκειν ὅτι γέγραπται Διφίλῳ τῷ κωμικῷ δρᾶμα* (ὃ) *ἐπιγέγραπται Ἀλείπτρια.* eodem nomine fabulas scripserunt Antiphanes, Amphis, Alexis, ubi cf. quae adnotantur. fragmenta non reperiuntur. Meinek. I 450.

ΑΜΑΣΤΡΙΣ

Videtur esse 'Oxathrae, qui fuit Darii Codomanni frater, filia, primum Crateri, postea Dionysii IV Heracleensium tyranni, eoque mortuo Lysimachi uxor.' Meinek. I 450. 1. Droysen. Alex. 496. 7. Hellenism. I 343. 462. 527. 556. 609.

10

Suidas *Ἀθηναίας· πλὴν πολλή γε ἡ χρῆσις τῆς φωνῆς* (*Ἀθηναία* pro *Ἀττική*) *ἐπὶ τῶν γυναικῶν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, ὡς οἵ τε προειρημένοι ποιηταὶ μαρτυροῦσι καὶ Δίφιλος ἐν Ἀμάστριδι· καὶ γὰρ καὶ τὴν Θεμιστοκλέους θυγατέρα Ἀθηναίαν ξένην φησίν. Ἀσίαν* post *θυγατέρα* inserit Meier. De gentil. Att. 49. cf. Plutarch. Them. 32. '*Ἀθηναία* dicitur *Asia* ex patre, *ξένη* propter maternam originem.' Keil., ex barbara natam esse existimans.

ΑΝΑΓΥΡΟΣ

Cf. Meinek. I 452 et quae ad Aristophanis *Anagyrum* adnotavimus. fortasse tamen scrib. *Ἀνάργυρος·* cf. fr. 11 et Plat. Leg. 3, 679 b. Poll. 6, 191.

11

Schol. Ven. Hom. Il. 9, 122 et Etym. m. 744, 48 *εἰ γὰρ περὶ τοῦ ταλάντου τῶν Ἑλλήνων ἐστί, βραχύ τι τὸ τάλαντον τοῦ χρυσίου ἦν παρ' αὐτοῖς, ὡς καὶ Δίφιλος ἐν Ἀναγύρῳ 'βραχύ τί ἐστι τάλαν-*

τον' φησίν. Eustathius 740, 20 Δίφιλος δέ πού φησιν κτλ. ἐν Ἀναγύρῳ] ἐν ἀργύρῳ D et Etym. ἀργυρίου Eust. τί ἐστι] τι τὸ D.

ΑΝΑΣΩΙΖΟΜΕΝΟΙ

Cf. quae ad Antiphanis Ἀνασῳζομένους adnotavimus.

12

λάγυνον ἔχω κενόν, ὦ γραῦ, θύλακον δὲ μεστόν.

Athenaeus 11, 499c ἀρσενικῶς εἴρηκε τὸν λάγυνον. . . Δίφιλος ἐν Ἀνασῳζομένοις κτλ. de metro cf. Mein. I 443 et quae ad Cratin. 323 adnotavimus.

13

βρώσιμον

βρωτόν. Δίφιλος Ἀνασῳζομένῳ. Bekker. Anecd. 84, 25. cf. anon. 53, 4 Mein. Aesch. Prom. 479.

ΑΠΛΗΣΤΟΣ

14

ἥκει φερόμεν' αὐτόματα πάντα τἀγαθά,
ῥάφανος λιπαρά, σπλαγχνίδια πολλά, σαρκία
ἁπαλώτατ', οὐδὲν μὰ Δία τοῖς ἐμοῖς βλίτοις
ὅμοια πράγματ', οὐδὲ ταῖς
θλασταῖς ἐλάαις.

Athenaeus 9, 370e Δίφιλος ἐν Ἀπλήστῳ κτλ. 1. φερομεν A. 2. σπλαγχνίδι' ὀπτὰ Mein. Anal. Ath. 163. fortasse σπλαγχνίδια, κωλαῖ. σαρκία Schweigh.] σαρκιδια A. 3. ἁπαλώτατα A. ἐμοις A. βλίτοις Schweigh.] βαιτοις A. 4. πράγματα A. initio καὶ τοῖσι σοῖς supplet Dobr. Adv. II 321.

4. πράγματα, ut Antiph. 183, 2. 245, 4. θλασταὶ ἐλᾶαι quoque vilioribus cibis adnumerantur Polioch. 2, 7 (Mein.). cf. Aristoph. fr. 391. 393.

ΑΠΟΒΑΤΗΣ

Cf. quae ad Alexidis Ἀποβάτην adnotantur.

15

Harpocratio 41, 2 ὅτι εἶχον ἐν ταῖς ληκύθοις ἀργύριον ἐνίοτε, Δίφιλος τῷ Ἀποβάτῃ. Δίφιλος τῷ Ἀποβάτῃ Maussac.] δὲ φίλον (δὲ δίφιλον FO) τὸν ἀποβάτην ABFO.

16

κραυγασμός

ἀντὶ τοῦ κραυγή. Δίφιλος Ἀποβάτῃ. Bekker. Anecd. 101, 10. cf. Lobeck. Phryn. 337 (Mein.).

ΑΠΟΛΙΠΟΤΣΑ

I. e. mulier quae maritum deseruit. Meinek. I 452. fortasse rectius *Ἀπολείπουσα.*

17

πόσοι τὸ πλῆθός εἰσιν οἱ κεκλημένοι
εἰς τοὺς γάμους, βέλτιστε, καὶ πότερ' Ἀττικοὶ
ἅπαντες, ἢ κἀκ τοὐμπορίου τινές; Β. τί δαὶ
τοῦτ' ἔστι πρὸς σὲ τὸν μάγειρον; Α. τῆς τέχνης
ἡγεμονία τίς ἐστιν αὐτῆς, ὦ πάτερ,
τὸ τῶν ἐδομένων τὰ στόματα προειδέναι.
οἷον Ῥοδίους κέκληκας· εἰσιοῦσι δὸς
εὐθὺς ἀπὸ θερμοῦ τὴν μεγάλην αὐτοῖς σπάσαι,
ἀποζέσας σίλουρον ἢ λεβίαν, ἐφ' ᾧ
χαριεῖ πολὺ μᾶλλον ἢ μυρίνην προσεγχέας.
Β. ἀστεῖον ὁ σιλουρισμός. Α. ἂν Βυζαντίους,
ἀψινθίῳ σπόδησον ἅττ' ἂν παρατιθῇς,
κάθαλα ποιήσας πάντα κἀσκοροδισμένα.
διὰ γὰρ τὸ πλῆθος τῶν παρ' αὐτοῖς ἰχθύων
πάντες βλιχανώδεις εἰσὶ καὶ μεστοὶ λάπης.

Athenaeus 4, 132c *Δίφιλος ἐν Ἀπολιπούσῃ* (*ἀπολειπούσῃ* A) *μάγειρόν τινα παράγων ποιεῖ τάδε λέγοντα κτλ.* v. 13 Eustathius 749,1 *ὅτι δὲ ὥσπερ ἁλίπαστον ἐκ τοῦ ἁλός, οὕτω καὶ κάθαλόν τι λέγεται, δηλοῖ ὁ γράψας τὸ κτλ.* v. 15 Erotian. 58, 6 Klein. *βλιχῶδες· οἱ δὲ γλισχρῶδες. Ἐπικλῆς μέν φησι τὸ λελιπασμένον μετὰ γλοιώδους ὑγρασίας ἀκαθάρτου.* hinc *βλιχώδεις* Casaub. 3. *τοῦ ἐμπορείου* A. 4. *πρὸς σέ; Α. τοῦ μαγείρου τῆς τ.* Dobr. 5. *ἐστι ταύτης* Mein. *ἐστιν αὑτηί, πάτερ* Dobr. *ἡγούμενον γάρ ἐστι ταύτης* G. A. Hirschig. Ann. crit. 27. cf. Posidipp. 24, 5. 6. 10. scrib. *χαριεῖ τιθύμαλλον κτλ.* Theophr. H. plant. 9, 11, 7 *ἀμᾶται (ὁ τιθύμαλλος) ὅταν ἄρτι περκάζῃ σταφυλή, καὶ ξηρανθεὶς ὁ καρπὸς δίδοται πίνειν τριφθείς. 9 ἐὰν δὲ τὸ κάρυον (τοῦ μυρτίτου καλουμένου τιθυμάλλου) διδῶσι, τρίψαντες ἐν οἴνῳ γλυκεῖ διδόασιν.* quae latine vertit Plin. N. h. 26, 66, addens *trahit bilem et pituitam per alvum.* 12. *σπόδησον* Dindf. *σφοιη δεῖξον* A. scrib. *πρόδευσον.* cf. Plat. com. 173, 9. *ἅττ'* Cobet. N. l. 122] *ὅσα γ'* A. *παρατιθῇς* Casaub.] *παρατίθης* A. 13. *ποιῆσαι* A. *καὶ ἐσκ.* A et Eust.

3. *τοὐμπορίου.* cf. 43, 9. Bekker. Anecd. 284, 5 *ξενικὸν ἐμπόριον, ὅπου οἱ ξένοι ἐμπορεύονται, ἀστικὸν δὲ ὅπου οἱ ἀστοί.* cf. Bursian. Geogr. Gr. I 266. 8. *ἀπὸ θερμοῦ* '*post caldae sorbitionem.*' Mein. cf. Philem. 64, 3. Fritzsch. Thesmoph. p. 597. 8. *τὴν μεγάλην* '*κύλικα*' Mein. 10. cf. Philippid. 39 Mein. Ael. V. h. 12, 31. 13. *κάθαλα.* cf. Posidipp. 1, 7. 15. Hesych. *λάπ[τ]ην ἔλεγον τὸν παχὺν ἀφρόν, τὸν ἐπιπολάζοντα τῷ οἴνῳ πηλώδη. ἄλλοι*

βόρβορον, ἰλύν. ἄλλοι τὸν ἐπὶ τῇ ἅλμῃ ἐφιστάμενον καὶ ταῖς λίμναις. οἱ δὲ τὸν ἐπὶ τοῦ γάλακτος ὑμενώδη πηλόν. Phot. λά[μ]πη· παχὺς ἀφρὸς ἐπιπολῆς τοῦ οἴνου. Plut. Mor. 1073a (οἱ κώνωπες) χαίρουσι λά[μ]πῃ καὶ ὄξει, τὸν δὲ πότιμον..οἶνον φεύγουσι. hic est *pituita*.

18

ἔστιν ἔνδον ὄξος ὀξύ σοι;
B. ὑπολαμβάνω, παιδάριον, ὀπὸν εἰλήφαμεν.
ἄριστα τούτοις πάντα πιέσω καὶ πυκνά.
ἡ φυλλὰς ἡ δριμεῖα περιοισθήσεται·
τῶν πρεσβυτέρων γὰρ ταῦτα τῶν ἡδυσμάτων
ἀναστομοῖ τάχιστα τᾀσθητήρια,
τό τε νωκαρῶδες καὶ κατημβλυωμένον
ἐσκέδασε κἀποίησεν ἡδέως φαγεῖν.

Athenaeus 4, 133 f Δίφιλος ἢ Σώσιππος ἐν Ἀπολιπούσῃ (ἀπολειπούσῃ A) κτλ. 1. ἔνδον ὄξος Porson.] ἔνδο ξος A. 2. παιδάριον admitti non potest, quia sine dubio *erus* cum coquo conloquitur. scr. καὶ σίσαρον, ὀπὸν εἰλ. '*etiam siser, laser emimus.*' Heraclid. Tarent. Athen. 3, 120c πολλὰ τῶν τὰς ἐκκρίσεις ποιούντων εὐλύτους...εὐστόμαχα καθέστηκεν, ἐν οἷς ἔστι καὶ τὸ σίσαρον καλούμενον, οὗ μνημονεύει Ἐπίχαρμος. cf. Plin. N. h. 20, 34 (*siser*) *stomachum excitat, fastidium absterget, ex aceto laserpitiato sumptum*. 3. πιέσω] δεύσω K. 4. φυλας η δριμεια A. emend. Scalig.

19

εἶτ' οὐ μαλάκ', ὦ δύστην', ἔχεις,
σκευάριον, ἐκπωμάτιον, ἀργυρίδιον;
οὐκ ἐκδραμεῖ λαβὼν ταδὶ δώσεις τ' ἐμοὶ
παρακαταθήκην;

Pollux 10, 12 ἐκαλεῖτο δὲ ταῦτα (supellex domestica) ὑπὸ τῶν νεωτέρων καὶ μαλακά, οἷον εὐμεταχείριστα, ὡς εἶπε ... Δίφιλος ἐν Ἀπολιπούσῃ κτλ. 1. εἶτ' οὐ Hanov. Exerc. crit. 140] εἶτα. 3. οὐκ add. Bentl. ταδὶ Hanov.] τόδε. τ' add. Hanov. iubet nescio quis alterum supellectilem totam domo efferre et sibi pro deposito tradere.

ΒΑΛΑΝΕΙΟΝ

20

ἔγχεον μεστήν· τὸ θνητὸν περικάλυπτε τῷ θεῷ·
πῖθι. ταῦτα γὰρ παρ' ἡμῶν Διὸς ἑταιρείου, πάτερ.

Athenaeus 10, 446d Δίφιλος ἐν Βαλανείῳ κτλ. 1. ἔγχεον Grotius Excerpt. 785] ἔκχεον A. 2. παρ' add. Iacobs. Add. Ath. 239. ἡμῖν Mein.

1. '*mortalem naturam inmortali deo obvolve*, i. e. bibe et obliviscere te mortalem natum esse. meretricis (?)' barbaro blandientis 'verba sunt: *haec enim apud nos* Graecos *amicitiam conciliant.*' Mein. Hegesand. Ath. 13, 572 d *ἱστοροῦσι δὲ πρῶτον Ἰάσονα τὸν Αἴσονος συναγαγόντα τοὺς Ἀργοναύτας ἑταιρείῳ Διὶ θῦσαι.* cf. Herodot. 1, 44. Preller. Myth. gr.[2] I 115.

21

μναδάρια

ὑποκοριστικῶς τὰς μνᾶς. Δίφιλος Βαλανείῳ. Bekker. Anecd. 108, 32. videtur nescio quis *ὑποκοριζόμενος* eundem barbarum auro emungere.

ΒΟΙΩΤΙΣ

Cf. quae ad cognominem Antiphanis fabulam adnotantur.

22

οἷος ἐσθίειν πρὸ ἡμέρας
ἀρξάμενος ἢ πάλιν πρὸς ἡμέραν.

Athenaeus 10, 417 e *Δίφιλος ἐν Βοιωτίῳ κτλ.* 2. *ἢ*] *εἶτα καὶ* Mein. Anal. Ath. 180. uno tetram. troch. *οἷος ἐσθίειν προῆμαρ καὶ πάλιν πρὸς ἡμ.* '*per totum diem et rursus usque ad diem*' Herwerd. Obs. crit. 97, conl. Simonid. Amorg. 7, 47.

ΓΑΜΟΣ

23

Στίλπωνός ἐστι βύσμαθ' ὁ Χαρίνου λόγος.

Diogenes Laert. 2, 120 *ἐσκώφθη δὲ* (*Στίλπων*) *ὑπὸ Διφίλου τοῦ κωμικοῦ ἐν δράματι Γάμῳ κτλ. Διφίλου* Menag.] *σοφίλου. Σωφίλου* Casaub. et Cobet. at Sophilus (c. Ol. 108) Stilponem nosse vix poterat. Mein. I 426.

24

ὁ γὰρ κόλαξ
καὶ στρατηγὸν καὶ δυνάστην καὶ φίλους καὶ τὰς πόλεις
ἀνατρέπει λόγῳ κακούργῳ μικρὸν ἡδύνας χρόνον.
νῦν δὲ καὶ καχεξία τις ὑποδέδυκε τοὺς ὄχλους·
αἱ κρίσεις θ' ἡμῶν νοσοῦσι, καὶ τὸ πρὸς χάριν πολύ.

Athenaeus 6, 254 e *Δίφιλος ἐν Γάμῳ φησὶν κτλ.* 2. *καὶ δυνάστην καὶ τύραννον καὶ πόλιν* Dobr. Adv. II 312. *καὶ φίλους καὐτὰς πόλεις* Herwerd. Mnem. nov. IIII 305. *χὤλας πόλεις* A. Nauck. Bullet. Petersb. VIIII 398. idem v. 3 *λόγῳ πανούργῳ.* scr. potius *καὶ δυνάστην, βασιλέας τε καὶ πόλεις.* 5. *πολύ, ἐστί.*

ΔΑΝΑΙΔΕΣ

25

Erotianus 61, 6 Klein. *γαργαλισμοῦ· γάργαλος καὶ γαργάλη λέγεται ἐρεθισμός, ἀπὸ τῶν πασχητιωσῶν γυναικῶν εἰλημμένης τῆς λέξεως, ὡς ... Δίφιλος ἐν Δαναΐσι.* similia Bekker. Anecd. 31, 25. Hesych. *γαργαλισμός.* Moeris *γάργαλος ἀττικῶς, γαργαλισμὸς ἑλληνικῶς.* Phrynich. Ecl. 97 *γαργαλίζειν λέγε διὰ τοῦ ρ̄, ἀλλὰ μὴ διὰ τῶν δύο γ̄, γαγγαλίζειν,* ubi cf. Lobeck. Aristoph. fr. 175. Hegesipp. 1, 16. *γαργαλίζειν* est apud Platonem Phaedr. 251 c. Phileb. 47 a. *γαργαλισμός* Phaedr. 253 e. Phileb. 46 d. Symp. 189 a. Diphilus quid dixerit incertum est.

ΔΙΑΜΑΡΤΑΝΟΥΣΑ

26

ἄρτους σποδίτας κρησερίτας περιφέρειν

Athenaeus 3, 111 e *μνημονεύει αὐτοῦ (ἄρτου σποδίτου) καὶ Δίφιλος ἐν Διαμαρτανούσῃ οὕτως κτλ. κρησερίτας* Schweigh.] *κρησειρίτας* A. '*panes cribratos.*' Arist. Eccl. 991. Poll. 6, 74 *εἰ τοῦ κοσκίνου ... λινοῦν τι σινδόνιον εἴη ἐξημμένον, ὡς ἀκριβέστερον τὸ ἄλευρον καθαίροιτο, ἀλευρότησις ἐκαλεῖτο, εἰ δὲ ἐξ ἐρίου εἴη, κρησέρα.*

ΕΓΚΑΛΟΥΝΤΕΣ

27

ὁλοσχερῶς

Δίφιλος Ἐγκαλοῦσιν. Bekker. Anecd. 110, 18.

ΕΚΑΤΗ

Nicostrati *Hecaten* a Diphilo denuo editam arbitratur Meinek. I 453. cf. fr. 29.

28

Athenaeus 14, 645 a *μνημονεύει αὐτοῦ (τοῦ ἀμφιφῶντος) καὶ Δίφιλος ἐν Ἑκάτῃ.* cf. Pherecr. 156. Philem. 67.

29

λάγυνος

καὶ λαγύνιον. Δίφιλος δ' ἄμφω λέγει, τὸ μὲν ἐν τῇ Ἑκάτῃ πολλάκις, τὸ δὲ λαγύνιον ἐν Ἀδελφοῖς (3). Poll. 10, 72. cf. Nicostrat. 11.

ΕΛΑ[Ι]ΩΝ Η ΦΡΟΥΡΟΥΝΤΕΣ

Δίφιλος ἐν ἐλαιωνηφρουρουσι A Athen. 6, 223 a. unde *Ἐλενηφοροῦσιν* Casaubonus. Poll. 10, 191 *ἔστι δὲ ἑλένη πλεκτὸν ἀγγεῖον ... ἐν ᾧ φέρουσιν ἱερὰ ἄρρητα τοῖς Ἑλενηφορίοις.* Schoem. Ant. gr.[2] II 509. cum autem virgines ea sacra portasse consentaneum sit, *Ἑλενηφορούσῃ* Mein. I 453. at recte non *Ἑλενηφοροῦσαν,* sed *Ἑλε-*

νηφόρον dicendam fuisse monens Kaibelius Herm. XVIIII 260 Ἐλαιῶνα (*Olivetum*) φρουροῦντας vel Ἐλαιωνο(η)φρουροῦντας fabulam inscribit. mihi certius visum est retinere quod ipse scribendum esse conieceram. Φρουροῦντες, ut Νεμόμενοι Philemonis, Σχολάζοντες Calliae apud Suidam, Χορεύουσαι Posidippi, Ἐκκλησιάζουσαι Aristophanis, multae aliae. οἱ φρουροῦντες Xen. Oec. 4, 9 et saepe. praeterea cum Diphili titulo cf. Ἰπνὸς ἢ Παννυχίς Pherecratis, Μυλών Antiphanis, Φρέαρ Diphili et Anaxippi, Βαλανεῖον Amphidis, Timoclis, Diphili, Βωμός Alexidis.

30

ὦ τόνδ' ἐποπτεύουσα καὶ κεκτημένη
Βραυρῶνος ἱεροῦ θεοφιλέστατον τόπον,
Λητοῦς Διός τε τοξόδαμνε παρθένε,
ὡς οἱ τραγῳδοί φασιν, οἷς ἐξουσία
ἔστιν λέγειν ἅπαντα καὶ ποιεῖν μόνοις.

Athenaeus 6, 223a Δίφιλος ἐν Ἐλαιῶνι ἢ Φρουροῦσιν (ἐλαιωνηφρουροῦσι A) κτλ. 2. Βραύρωνος A. — cf. Antiphan. 191 et de *Braurone* Bursian. Geogr. Gr. I 348 sq. versus tres priores tragicum colorem prae se ferunt.

ΕΛΛΕΒΟΡΙΖΟΜΕΝΟΙ

Demosth. 18, 121 τί λόγους πλάττεις; τί σαυτὸν οὐκ ἐλλεβορίζεις ἐπὶ τούτοις; Plin. N. h. 25, 60 *medetur* (elleborum) *morbis comitialibus, vertigini, melancholicis, insanientibus, lymphaticis.* Menand. 70 Mein.

31

ἰτητέον

ἀντὶ τοῦ ἰτέον. Δίφιλος Ἐλλεβοριζομένοις. Bekker. Anecd. 100, 12. cf. Arist. Nub. 131.

Praeterea cf. 126.

ΕΜΠΟΡΟΣ

Cf. Meinek. I 454. fr. 32 aut scaena est Corinthi aut narrat aliquis rem Corinthi factam.

32

νόμιμον τοῦτ' ἐστί, βέλτιστ', ἐνθάδε
Κορινθίοισιν, ἄν τιν' ὀψωνοῦντ' ἀεὶ
λαμπρῶς ὁρῶμεν, τοῦτον ἀνακρίνειν πόθεν
ζῇ καὶ τί ποιῶν· κἂν μὲν οὐσίαν ἔχῃ,
ἧς αἱ πρόσοδοι λύουσι τἀναλώματα,
ἐᾶν ἀπολαύειν τοῦτον ἤδη τὸν βίον.
ἐὰν δ' ὑπὲρ τὴν οὐσίαν δαπανῶν τύχῃ,
ἀπεῖπον αὐτῷ τοῦτο μὴ ποιεῖν ἔτι,

ὃς ἂν δὲ μὴ πίθητ' ἐπέβαλον ζημίαν.
ἐὰν δὲ μηδ' ὁτιοῦν ἔχων ζῇ πολυτελῶς,
τῷ δημίῳ παρέδωκαν αὐτόν. *Β.* Ἡράκλεις.
Α. οὐκ ἐνδέχεται γὰρ ζῆν ἄνευ κακοῦ τινος
τοῦτον· συνιεῖς; ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχει
ἢ λωποδυτεῖν τὰς νύκτας ἢ τοιχωρυχεῖν,
ἢ τῶν ποιούντων ταῦτα κοινωνεῖν τισιν,
ἢ συκοφαντεῖν κατ' ἀγοράν, ἢ μαρτυρεῖν
ψευδῆ. τὸ τοιοῦτον ἐκκαθαίρομεν γένος.
Β. ὀρθῶς γε νὴ Δί'. ἀλλὰ δὴ τί τοῦτ' ἐμοί;
Α. ὁρῶμεν ὀψωνοῦνθ' ἑκάστης ἡμέρας
οὐχὶ μετρίως βέλτιστέ σ', ἀλλ' ὑπερηφάνως.
οὐκ ἔστιν ἰχθυηρὸν ὑπὸ σοῦ μεταλαβεῖν.
συνῆκας ἡμῶν εἰς τὰ λάχανα τὴν πόλιν.
περὶ τῶν σελίνων μαχόμεθ' ὥσπερ Ἰσθμίοις.
λαγώς τις εἰσελήλυθ', εὐθὺς ἥρπακας.
πέρδικα δ' ἢ κίχλην γε νὴ Δί' οὐκ ἔτι
ἔστιν δι' ὑμᾶς οὐδὲ πετομένην ἰδεῖν.
τὸν ξενικὸν οἶνον ἐπιτετίμηκας πολύ.

Athenaeus 6, 227 e Δίφιλος ἐν Ἐμπόρῳ καὶ νόμον εἶναί φησι παρὰ Κορινθίοις τινὰ τοιοῦτον κτλ. 1. νόμιμον] νενομισμένον Mein. Anal. Ath. 98. τουτεστὶν A. ἐνθαδί Mein. in Ath. 2. Κορινθίοισιν Casaub.] κορινθίοις ἵν' A. ἂν Dindf.] ἐὰν A. αἰεὶ A. 5. τὰ ἀναλ. A. 6. ἀπολαύειν] ἀποβάλλειν K. conl. Arist. Eccl. 811 ἀποβαλεῖ τὴν οὐσίαν. τοῦτον ἤδη Casaub.] ἤδη τοῦτον A. 7. δὲ A. 9. πίθηται et ἐπέβαλλον A. 13. συνιεῖς recte A. cf. Antiphan. 55, 1. Cobet. V. l. 221. 18. τοῦτο A. 20. σὲ A. 21. ἰχθυδάριον Mein. An. Ath. 98. an οὐδ' ἑψητόν? 22. συνῆκας τι A] τι om. L. συνῆχας Schweigh. συνεῖρχας K. 24. ἥρπασας G. A. Hirschig. Ann. crit. 28. perperam: cf. Antiphan. 204. 25. ἔτι add. Dindf. 26. ἔστι A. v. 21. 23. 25. 26 videntur personae *Γ* tribuendi esse, sicuti duae Plathanae sunt in Ranis.

5. λύουσι ut Xen. Ages. 2, 31 μισθὸν οὐδέτερος λύσει τοῖς Ἕλλησιν. cf. λύειν τέλη. 13. συνιεῖς; cf. quae adnotavimus ad Arist. Nub. 355. 23. de *apio* Isthmiorum praemio cf. C. F. Hermann. Ant. sacr. 50, 27. 8 et de sententia Alexid. 46, 7. 8. 25. Varro Sat. 86, 11 *propter phagones ficedulam pinguem aut turdam nisi volantem non video* (Mein.). 27. ξενικὸς οἶνος opp. αὐτίτῃ. cf. Alexid. 230, 5. 285, 2. ξενικόν autem, quia Κορίνθιος βασανισμός ἐστι. Alex. 290. ἐπιτετίμηκας *carius fecisti* vinum. Tim. Lex. Plat. ἐπετίμα· ηὔξε τὴν τιμήν, ubi cf. Ruhnk. Demosth. 34, 39 ὁ σῖτος ἐπετιμήθη. 50, 6 ὁρῶντες ἐν τῷ Πειραιεῖ τὸν σῖτον ἐπιτιμώμενον.

33

οὐ πώποτ' ἰχθῦς οἶδα τιμιωτέρους
ἰδών. Πόσειδον, εἰ δεκάτην ἐλάμβανες
αὐτῶν ἀπὸ τῆς τιμῆς ἑκάστης ἡμέρας,
πολὺ τῶν θεῶν ἂν ἦσθα πλουσιώτατος.
ὅμως δὲ τούτων εἴ με προσγελάσειέ τις,
ἐδίδουν στενάξας ὁπόσον αἰτήσειέ με.
γόγγρον μέν, ὥσπερ ὁ Πρίαμος τὸν Ἕκτορα,
ὅσον εἵλκυσεν, τοσοῦτο καταθεὶς ἐπριάμην.

Athenaeus 6, 226 e *οὐκ ἀπιθάνως καὶ Δίφιλος ἐν Ἐμπόρῳ* (*ἐμπορίωι* A) *περὶ τοῦ παμπόλλου πιπράσκεσθαι τοὺς ἰχθῦς λέγει ὧδε κτλ.* 2. 3. *ἐλάμβανες αὐτῶν* Grot. Excerpt. 787] *αὐτῶν ἐλάμβανες* A. 4. *πλουσιώτατος* Mein.] *πλουσιώτερος* A. cf. Cobet. N. l. 119. 5. *με* Grot.] *μή. τις, τῶν ἰχθύων.* 8. *εἵλκυσεν* ut Eupol. 116. Aristoph. fr. 286. de ioco cf. Phrynich. com. 52.

34

πουλύπους
ἔχων ἁπάσας ὁλομελεῖς τὰς πλεκτάνας.
B. οὐ περιβεβρωκὼς αὐτόν ἐστι, φίλτατε.

Athenaeus 7, 316 f *καὶ Δίφιλος ἐν Ἐμπόρῳ κτλ.* 1. *πουλύπους* hic praeter consuetudinem etiam A. 3. *αὐτόν* Schweigh.] *ἑαυτὸν* A. tetr. troch. *ἑαυτὸν αὐτός ἐστι* Porson. *ἑαυτὸν ἔστιν ἔνδον, φιλτάτη* Dobr. ubi quid sit *ἔνδον* non exputo: nam *domi* hic non apte additur. de sententia cf. Pherecr. 13.

35

τὴν νύκτ' ἐκείνην διεκαραδόκησεν.

Etymol. m. 490, 40 (cum supplem. Bekker. Anecd. 1445 n.) *Τιμαχίδης δέ φησιν ὅτι σύνθετόν ἐστι παρὰ τὸ κάτω κάρα φέρειν τὸ καραδοκεῖν. παρατίθεται δ' ἐνάλοις* (*ἐν ἄλλοις*) *Δίφιλον λέγοντα ἐν Ἐμπόρῳ κτλ.* Suid. *καραδοκεῖ.* Cramer. Anecd. Paris. IIII 25, 20. Ox. II 455, 13. *διεκαρανόμησεν* Suid.] *διεκαρανόμηνεν. ἐκαρανόμηνεν* Anecd. Ox. *Τιμαχίδης . . . παρατίθεται ἐν ἄλλοις Δίφιλον ἔχοντα ἐν Ἐμπόρῳ· τὴν νύκτα ἐκείνην. δι' ἐκείνην διεκαρανόμηκεν* (η supra ε) cod. Sorbon. Etym. ac sic fere Cramer. Anecd. Par. *διεκαραδοκήσαμεν* Toup., ut trimetrum conficeret. tetrametri reliquias esse posse arbitratur Meinek. — *διακαραδοκεῖν τὸν πόλεμον* Plut. Anton. 56.

36

ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων

μέμνηται ταύτης Δίφιλος ἐν Ἐμπόρῳ. Miller. Mélanges 356.

rationem proverbii accurate explicat Plutarch. Pericl. 27. cf. Anacreont. 21 Bergk. Arist. Ach. 850 cum schol. Athen. 12, 533 e f. Append. prov. 4, 32.

37

Harpocratio *ναύκληρος*... *καὶ ἐπὶ τοῦ μεμισθωμένου ἐπὶ τῷ τὰ ἐνοίκια ἐκλέγειν ἢ οἰκίας ἢ συνοικίας, ὡς*... *Δίφιλος Ἐμπόρῳ*. cf. Sannyr. 6. Alexid. 138.

ΕΝΑΓΙΣΜΑΤΑ

Inferiae significantur. cf. Aristoph. fr. 488, 12. Mein. I 454.

38

εἴ μοι συνήθης, Φαίδιμ', ὢν ἐτύγχανεν
ὁ Χαβρίου Κτήσιππος, εἰσηγησάμην
νόμον ἄν τιν' οὐκ ἄχρηστον, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
ὥστ' ἐπιτελεσθῆναί ποτ' αὐτῷ τοῦ πατρὸς
τὸ μνῆμα, κατ' ἐνιαυτὸν ἕνα λίθον
ἁμαξιαῖον· καὶ σφόδρ' εὐτελὲς λέγω.

Athenaeus 4, 165 f *καὶ Κτήσιππος δ' ὁ Χαβρίου υἱὸς εἰς τοσοῦτον ἦλθεν ἀσωτίας, ὡς καὶ τοῦ μνήματος τοῦ πατρός, εἰς ὃ οἱ Ἀθηναῖοι χιλίας ἀνάλωσαν δραχμάς, τοὺς λίθους πωλῆσαι εἰς τὰς ἡδυπαθείας. Δίφιλος γοῦν ἐν τοῖς Ἐναγίζουσί φησιν κτλ.* 1. *εἴ μοι* K.] *εἰ μὴ* A. *Φαίδιμ' ὢν* Dobr. Adv. II 307] *φαιδίμῳ γ'* A. 2. *ὁ*] *υἱὸς* Dobr. *ὢν ὁ* G. Herm. *ὁ τοῦ* Bergk. 3. *ἄν τιν'* K.] *τιν'*. 4. *ὥστε ἐπιτελεσθῆναι* A] *ὡς μὴ κατεδεσθῆναι* K. 5. *ἕνα*] *ἕνα φαγεῖν* Erfurdt. Obs. 453. *ἕν' ἐρυγεῖν* Mein. V 111. frustra. scrib. *ἕνα θεῖναι*.

cf. Timocl. 5. Menand. 352 Mein. — hoc dicit: ne monumentum ab Atheniensibus Chabriae positum a Ctesippo posset venum dari et consumi, (tum cum exstruebatur) legem tulissem ut singulis annis unus lapis poneretur, sed is molaris, ne posset moveri.

39

Photius et Suidas (cf. Append. prov. 5, 41. Apostol. 18, 56a) *ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου· ἡ παροιμία παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν τοῖς Ἱππεῦσιν* (964, ubi similia schol. Ald.). *ἐλέχθη ἐπὶ τῶν μέχρι πολλοῦ διελκυσμένων* (*διεσκυλμένων* Ald. *διεσκολυμμένων* Kuster. *ἀπὸ τοῦ ἐσκολύφθαι* schol. Ar. RV). *παρὰ δὲ Διφίλῳ ἐν τοῖς Ἐναγίσμασι παραπεποίηται ἄχρι τοῦ λάρυγγος.* itaque Diphilus dixit *ψωλὸς μέχρι τοῦ λάρυγγος* vel (secundum H. Iacobium Mein. V CCCVI) *ἄχρι τοῦ λάρυγγος*, nihil amplius.

ΕΠΙΔΙΚΑΖΟΜΕΝΟΣ

Cf. quae ad Philemonis *Ἐπιδικαζόμενον* adnotantur.

40

ὁ δὲ κανδύταλις
οὗτος τί δύναται, καὶ τί ἐστιν; Β. ὥσπερ εἰ
εἴποις ἀορτάς.

Pollux 10, 137 ὠνόμασται δὲ τῷ κιβωτίῳ παραπλήσιόν τι σκεῦος κανδύταλις, οὗ μέμνηται... Δίφιλος ἐν Ἐπιδικαζομένῳ κτλ. ἐμοὶ μὲν οὖν δοκεῖ τὸ σκεῦος Περσικὸν ἀπὸ τοῦ κάνδυος κληθέν, εἰς χρῆσιν δ' αὐτὸ ἤγαγον Μακεδόνες. 2. εἰ add. Mein. 3. εἴποις] λέγοις Cobet. N. l. 112 conl. Arist. Av. 282. — cf. Menand. 322. Posidipp. 9 Mein.

ΕΠΙΚΛΗΡΟΣ

Cf. quae ad Antiphanis Ἐπίκληρον adnotantur.

41

χύτρον μέγαν
παρὰ τοῦ μαγείρου

Pollux 10, 99 ὅταν δὲ Δίφιλος ἐν Ἐπικλήρῳ λέγῃ κτλ., δῆλον ὅτι τὴν χύτραν λέγει, ἀλλ' οὐ τὸν χυτρόποδα.

ΕΠΙΤΡΟΠΕΥΣ

I. e. incola pagi Ἐπιτροπή. Mein. I 454. 5 conl. C. I. I 626 Ἀπολλοφάνης Σατύρου Ἐπιτροπῆθεν. cf. I 422.

42

ἐξιδιάσασθαι

Δίφιλος Ἐπιτροπεῖ. Bekker. Anecd. 96, 31. Ἐπιτροπεῖ Mein.] ἐπιτροπῇ cod. — Phrynich. Ecl. 199 ἐξιδιάζονται· καὶ τοῦτο Φαβωρῖνος λέγει κακῶς. ἰδιοῦσθαι γὰρ τὸ τοιοῦτον λέγουσιν οἱ ἀρχαῖοι. ubi cf. Lobeck. ἐξιδιώσασθαι Xen. Hell. 2, 4, 8. Isocr. 12, 43. Diphilus tamen fortasse scripserat ἐξιδίσασθαι. cf. Arist. Av. 791.

ΕΥΝΟΥΧΟΣ

Cf. Αἱρησιτείχης.

ΖΩΓΡΑΦΟΣ

Ζωγράφος fuit etiam Antiphanis et Hipparchi, Ζωγράφοι Anaxandridis.

43

οὐ μὴ παραλάβω σ' οὐδαμοῦ, Δράκων, ἐγὼ
ἐπ' ἔργον οὗ μὴ διατελεῖς τὴν ἡμέραν
τραπεζοποιῶν ἐν ἀγαθοῖς πολλοῖς χύδην.
οὐ γὰρ βαδίζω πρότερον ἂν μὴ δοκιμάσω

τίς ἐσθ' ὁ θύων, ἢ πόθεν συνίσταταί
τὸ δεῖπνον, ἢ κέκληκεν ἀνθρώπους τίνας.
ἔστιν δ' ἁπάντων τῶν γενῶν μοι διαγραφή,
εἰς ποῖα μισθοῦν ἢ φυλάττεσθαί με δεῖ.
οἷον τὸ κατὰ τοὐμπόριον, εἰ βούλει, γένος.
ναύκληρος ἀποθύει τις εὐχήν, ἀποβαλὼν
τὸν ἱστὸν ἢ πηδάλια συντρίψας νεώς,
ἢ φορτί' ἐξέρριψ' ὑπέραντλος γενόμενος·
ἀφῆκα τὸν τοιοῦτον· οὐδὲν ἡδέως
ποιεῖ γὰρ οὗτος, ἀλλ' ὅσον νόμου χάριν.
ὁμοῦ δὲ ταῖς σπονδαῖσι διαλογίζεται
τοῖς συμπλέουσιν ὁπόσον ἐπιβάλλει μέρος
τιθείς, τά θ' αὑτοῦ σπλάγχν' ἕκαστος ἐσθίει.
ἀλλ' ἕτερος εἰσπέπλευκεν ἐκ Βυζαντίου
τριταῖος, ἀπαθής, εὐπορηκώς, περιχαρὴς
εἰς δέκ' ἐπὶ τῇ μνᾷ γεγονέναι καὶ δώδεκα,
λαλῶν τὰ ναῦλα καὶ δάνει' ἐρυγγάνων,
ἀφροδίσι' ὑπὸ κόλλοψι μαστροποῖς ποιῶν·
ὑπὸ τοῦτον ὑπέκυψ' εὐθὺς ἐκβεβηκότα,
τὴν δεξιὰν ἐνέβαλον, ἐμνήσθην Διὸς
σωτῆρος, ἐμπέπηγα τῷ διακονεῖν.
τοιοῦτος ὁ τρόπος. μειράκιον ἐρῶν πάλιν
τὰ πατρῷα βρύκει καὶ σπαθᾷ, πορεύομαι.
ἀπὸ συμβολῶν συνάγοντα νὴ Δί' ἕτερά που
ἐνέβαλεν εἰς τὸν κέραμον ἐνευρημένα,
τὰ κράσπεδ' ἀποθλιβέντα καὶ κεκραγότα
'ὀψάριον ἀγοραῖον ποιεῖν τίς βούλεται;'
ἐῶ βοᾶν· πληγὰς γὰρ ἔνι προσλαμβάνειν
ἐλθόντα καὶ τὴν νύχθ' ὅλην διακονεῖν.
τὸ μισθάριον γὰρ ἂν ἀπαιτῇς, 'ἀμίδα μοι
ἔνεγκε πρῶτον' φησίν. 'ὄξος ἡ φακῆ
οὐκ εἶχε.' πάλιν ᾔτησας, 'οἰμώξει μακρὰ
πρῶτος μαγείρων', φησίν. ἕτερα μυρία
τοιαῦτα καταλέξαιμ' ἄν. οὗ δὲ νῦν σ' ἄγω,
πορνεῖόν ἐστι, πολυτελῶς Ἀδώνια
ἄγουσ' ἑταίρα μεθ' ἑτέρων πορνῶν χύδην.
σαυτὸν ἀποσάξεις τόν τε κόλπον ἀποτρέχων.

Athenaeus 7, 291 f ὁ δὲ παρὰ Διφίλῳ ἐν τῷ Ζωγράφῳ (μά-

γειρος) καὶ πρὸς οὓς ἐκμισθοῦν αὐτὸν δεῖ διδάσκει λέγων οὕτως κτλ. v. 21 Eustathius 946, 56 (*ναῦλον*) *κατὰ γένος οὐδέτερον, οἷον, λαλῶν τὰ ναῦλα καὶ δάνει' ἐρυγγάνων.* 1. *σ' οὐδαμοῦ* Pors.] *σουθάμου* A. 2. *οὗ* Pors.] *οὐ* A. 4. *ἂν* Dindf.] *ἐὰν* A. 6. *τινας* A. 7. *δ'* B] *θ'* A. 11. *πηδάλια* Grotius Excerpt. 789] *πηδάλιον τι* A. 12. *ἐξέρριψεν* A. 13. *οὐθὲν* A. 16. *ἐπιβαλεῖ* Coraes. 17. *θ'*] *τ* A. *σπλάγχνα* A. 19. *εὐπορηκώς*] *εὐοδηκώς* K. 20. *εἰς* [*δέκ'*] *ἕνδεκ'* Mein. Anal. Ath. 129. an *εἰ δέκ' — γέγονεν ἢ καὶ δώδ.*? 21. *λαλῶν τὰ*] *ἐμῶν τε* K. cf. Eupol. 163. Nicomach. 4. *δάνεια* A. 23. *ὑπέκυψ'* Preller. Philol. III 522, conl. Arist. Vesp. 555] *ὑπέμυξ'*. 27. *πορευόμεναι* A. 29. *ἐνευρημένα* A. *ἐξυρημένα* et *ἐπισεσυρμένα* Mein. conl. Diog. L. 1, 8 *ἐπισεσυρμένον καὶ ῥυπαρόν.* 30. *ἀποθλιβέντα* Both.] *ἀποθλίβοντα.* 32. *ἔνι* Iacobs. Add. Ath. 169. 70] *ἔστι. ἔστι προσλαβεῖν* Schweigh. 33. *νύκτα* A. 38. *οὗ*] *οἷ* Mein. in Ath. 39. *ἐστιν* A. *ἄδωνιν* A. 40. *ἄγουσα ἑταίρα* A. 41. *ἀποσάξεις* Casaub.] *ἀποτάξεις.*

coquus Draconi *τραπεζοποιῷ*, quem sibi ministrum adiungere cupit, qualibus hominibus operam suam commodare soleat exponit. 2. '*διατελεῖς* futurum esse adparet.' Cobet. V. l. 242. 12. *ἐξέρριψε* grata neglegentia pro *ἐκρίψας*, quod frustra restituere volebat Toupius. 16. Aristot. Pol. 5, 6 *καθ' ὅσον ἐπιβάλλει μέρος ἑκάστῳ τοῦ ζῆν καλῶς.* Demosth. 18, 254 *τὸ ἐπιβάλλον ἐφ' ἡμᾶς μέρος.* atque Herodot. 7, 23 *μόριον ὅσον αὐτοῖσι ἐπέβαλλε.* 4, 115 *ἀπολαχόντες τῶν κτημάτων τὸ ἐπιβάλλον.* 17. *τιθεὶς*, i. e. *computans.* *τὰ αὐτοῦ*, non *τοῦ ἱερείου.* 19. '*τριταῖος heisst, er habe drei Tage zur Fahrt gebraucht, was eine grosse Schnelligkeit ist.*' Boeckh. Oec. Ath.[2] I 189. 20. *nauticas usuras* dicit. Boeckh. Oec. Ath. I 148 not. Diog. L. 6, 99 *φησὶ δ' Ἕρμιππος ἡμεροδανειστὴν (Μένιππον) γεγονέναι..καὶ γὰρ ναυτικῷ τόκῳ δανείζειν καὶ ἐνεχυράζειν.* 7, 13 *φασὶ (Ζήνωνα) ὑπὲρ χίλια τάλαντα ἔχοντα ἐλθεῖν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ταῦτα δανείζειν ναυτικῶς.* Xen. Vect. 3, 9 *ᾧ μὲν γὰρ ἂν δέκα μναῖ εἰσφορὰ γένηται, ὥσπερ ναυτικὸν σχεδὸν ἐπίπεμπτον* (20%) *αὐτῷ γίγνεται, τριώβολον τῆς ἡμέρας λαμβάνοντι.* 21. *ναῦλον* saepissime est ipsa *merx.* cf. Fritzsch. Ran. p. 156. 7. 22. cf. Eubul. 11, 3. Plat. com. 186, 5. 28. *ἕτερα, μειράκια.* 29 sq. cf. Archedic. 3, 5 sq. *ἐνέβαλεν* ut exercitus hostilis. *εἰς τὸν κέραμον.* ef. Alexid. 257, 3. 31. *ἀγοραῖον* '*vile*, quale fere eorum erat qui de symbolis epulabantur.' Mein. an *ἀγελαῖον*? cf. Eupol. 374. Plat. com. 76. 40. *χύδην* coniungendum cum *ἀποσάξεις*, *inplebis.* Harpocrat. *ἀποσάξαντα· ἀντὶ τοῦ φράξαντα τὸ τρῆμα καὶ ἀποπληρώσαντα.* cf. Boeckh. C. I. I 289. sane *ἀποσάττειν* etiam est *ventrem exonerare* (Cobet. N. l. 122): sed hic (propter *τόν τε κόλπον*) altera significatio aptior est.

44

ἄριστον ἐπεχόρευσεν ἐκλελεγμένον,

εἴ τι νέον ἢ ποθεινόν· ὀστρέων γένη
παντοδαπά, λοπάδων παρατεταγμένη φάλαγξ,
ὀπτῶν ἐπῆττε σωρὸς ἀπὸ τοῦ τηγάνου,
τριμμάτια τούτοις ἐν θυΐαις ἀργυραῖς.

Athenaeus 6, 230 f Δίφιλος ἐν Ζωγράφῳ κτλ. 2. ὀστρείων Mein. 4. ἐπῆττε K.] ἐπῆγε A. cf. Eubul. 37. ἐπῆξε Erfurdt. Obs. 457. sed aoristus de *partibus* prandii (v. 1) minus aptus. 5. θυΐαις sic A.

1. ἐκλελεγμένον '*quod sibi elegit quidquid novi vel lauti reperiri poterat*'. Mein. 5. τριμμάτια 'iuscula ex allio, aceto, porro aliisque condimentis composita, quibus carnes assatae inbuendae erant'. Mein.

45

ἀπροσδόκητον οὐδὲν ἀνθρώποις πάθος·
ἐφημέρους γὰρ τὰς τύχας κεκτήμεθα.

Stobaeus Floril. 105, 5 Διφίλου ἐκ Ζωγράφου A. 1. πάθος ους Voss.

ΗΡΑΚΛΗΣ

46

ἐμὲ μὲν οὐχ ὁρᾷς πεπωκότα
ἤδη τ' ἀκροθώρακ' ὄντα καὶ θυμούμενον,
τονδὶ δὲ ναστόν, Ἀστίωνος μείζονα,
ἤδη σχεδὸν δωδέκατον ἠριστηκότα;

Athenaeus 10, 421 e Δίφιλος ἐν Ἡρακλεῖ περί τινος τῶν ὁμοίων (πολυφάγων) διαλεγόμενος διέξεισιν κτλ. 2. κεὐθυμούμενον Mein., quod admodum languet. scr. κἀμφυσώμενον. cf. Henioch. 4, 8. Xenoph. Reip. Lac. 5, 8 οἱ ἄπονοι πεφυσημένοι τε καὶ αἰσχροί. Athen. 6, 255 d ἐμφυσωμένων τῇ κολακείᾳ. 3. τονδὶ δὲ ναστόν Heringa Observ. 279] τονδ' ἴδεν ἀστὸν A. μεῖζον' A. Ἀστίωνος] Ἀστερίωνος Herwerd. Nov. add. crit. 43 coni. Paus. 1, 35, 5 ἔστι δὲ Μιλησίοις πρὸ τῆς πόλεως Λάδη νῆσος, ἀπερρώγασι δ' ἀπ' αὐτῆς νησῖδες. Ἀστερίου τὴν ἑτέραν ὀνομάζουσι καὶ τὸν Ἀστέριον ἐν αὐτῇ ταφῆναι λέγουσιν... ἔχει δ' οὖν ὁ νεκρὸς οὐδέν τι μεῖον πηχῶν δέκα. cf. Preller. Myth. gr.[2] II 135. sed potius *Asterion* (vel *Asterius*) *gigas* intellegendus est. Aristot. Schol. Aristid. 323, 9 Dind. τὰ Ἐλευσίνια διὰ τὸν καρπὸν τῆς Δήμητρος.. τὰ Παναθήναια ἐπὶ Ἀστερίῳ τῷ γίγαντι ὑπὸ Ἀθηνᾶς ἀναιρεθέντι (Mein. Anal. Ath. 354). sine dubio effigies eius in Gigantomachiarum simulacris publice cernebatur. Hesych. Ἀστόριον· μέγαν (sic Mein. pro μέγα) καὶ διακεχυμένον (ἐκκεχ. Mein.). — sententia per interrogationem efferenda erat.

2. Hesych. ἀκροθώρακες· μέθυσοι. scr. ἡμιμέθυσοι. Hesych. ἀκροχάλιξ· ἀκροθώραξ, ἡμιμεθής. constr. ἐμὲ . . πεπωκότα . . ὄντα κἀμφυσώμενον . . ἠριστηκότα. — videtur Hercules ipse loqui.

ΗΡΩΣ

47

Athenaeus 9, 371a ἡ σευτλὶς ἕτερον τοῦ τεύτλου ἐστί. διὸ καὶ Δίφιλος ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Ἥρωι δράματι ἐπιτιμᾷ τινι ὡς κακῶς λέγοντι καὶ τὰ τεῦτλα τευτλίδας καλῶν. τευτλίδας Casaub.] τοῦ ταίνας A. καλῶν] καλοῦντι Casaub. recte Meinekius aliquem σεῦτλα vel σευτλίδες pro τεῦτλα dixisse arbitratur. scripserat Diphilus κακῶς ποιεῖς τὰ τεῦτλα σευτλίδας καλῶν. cf. Alexid. 142, 6. Euphron. 3.

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

48

ὑπολαμβάνω τὸ ψεῦδος ἐπὶ σωτηρίᾳ
λεγόμενον οὐδὲν περιποιεῖσθαι δυσχερές.

Stobaeus Floril. 12, 12 Διφίλου Θησαυροῦ A. 2. οὐδὲν Mein.] οὐθέν.

ΘΗΣΕΥΣ

49

σὲ μὲν καλοῦσι ψωμοκόλαφον δραπέτην.

Athenaeus 6, 262a ψωμοκόλαφον εἴρηκε Δίφιλος ἐν Θησεῖ οὕτως κτλ. ψωμοκόλαφον nove dicit eum quem superiores ψωμοκόλακα dixerant.

50

Athenaeus 10, 451b Δίφιλος ἐν Θησεῖ τρεῖς ποτε κόρας Σαμίας φησὶν Ἀδωνίοισι γριφεύειν παρὰ πότον. προβαλεῖν δ' αὐταῖσι τὸν γρῖφον 'τί πάντων ἰσχυρότατον'; καὶ τὴν μὲν εἰπεῖν ὅτι σίδηρος, καὶ φέρειν τούτου λόγου τὴν ἀπόδειξιν, διότι τούτῳ πάντ' ὀρύσσουσίν τε καὶ τέμνουσι καὶ χρῶντ' εἰς ἅπαντα. εὐδοκιμοῦσαι δ' ἐπάγειν τὴν δευτέραν, φάσκειν τε τὸν χαλκέα πολὺ κρείττω φέρειν ἰσχύν. ἐπεὶ τοῦτον κατεργαζόμενον καὶ τὸν σίδηρον τὸν σφοδρὸν κάμπτειν, μαλάσσειν, ὅτι ἂν χρήζῃ ποιεῖν. τὴν δὲ τρίτην ἀποφῆναι πέος ἰσχυρότατον πάντων, διδάσκειν δ' ὅτι καὶ τὸν χαλκέα στένοντα πυγίζουσι τούτῳ. φησὶν] φασὶν A. Ἀδωνίοισιν A. λόγου] λόγον A. τὴν] τᾶν (η) A. τὴν δευτ.] τᾶν (η) δευτ. A. ἐπεὶ] ἐπὶ A. σιδᾶρον (η) A. ποιεῖν A. τὴν δὲ] τᾶν (η) δὲ A. doricis formis puellas Samias usas fuisse vix credibile est. pro εὐδοκιμοῦσαι fortasse scribendum εὐδοκιμούσῃ. referebat huc Meinekius fr. 103. versus iambici redintegrari possunt multis modis. sed nihil agitur, nisi omnes probabiliter restituantur.

ΚΙΘΑΡΩΙΔΟΣ

51

ἐξανίσταμαι
τὸν ἀμφιτάπητα συστορέσας.

Pollux 10, 38 δάπιδες, τάπητες, ἀμφιτάπητες. Δίφιλος γοῦν φησιν ἐν Κιθαρῳδῷ κτλ. '*exsurgo, posteaquam constravi amphitapetem*, ne scilicet vestigium cubantis in eo adpareret.' Kuhn.

52

λήκυθον ξύστιν τ' ἔχεις;
B. ἐγὼ δὲ καὶ ξύστραν.

Pollux 10, 62 στλεγγίδες. καὶ ξυστίδας δ' αὐτὰς ἄν τις εἴποι... Δίφιλός που ἐν Κιθαρῳδῷ ἀνδρὶ εἴρηκεν κτλ. ξύστις est vestimenti genus (Arist. Nub. 70), ξύστρα strigilis. ex eorum nominum similitudine iocus petitur. quid in Pollucis verbis sibi velit ἀνδρί dubium est. 2. Atticorum mos dicendi postulat καὶ ξύστραν γε.

ΚΛΗΡΟΥΜΕΝΟΙ

Plaut. Casin. prol. 31 *Clerumenoe vocatur haec comoedia | graece, latine Sortientes. Diphilus | hanc graece scripsit, post id rursum denuo | latine Plautus.* cf. Meinek. I 455. fragmenta non exstant.

ΛΕΥΚΑΔΙΑ

Cf. *Leucadia* Amphidis et Menandri, *Leucadius* Antiphanis, Λευκαδία ἢ Δραπέται Alexidis.

53

ἐν Κέῳ τίς ἡμέρα;

...μέμνηται ταύτης Δίφιλος ἐν Λευκαδίᾳ. Miller. Mélanges 354. ἐγκεῶ cod. cf. Cratet. 29, 5.

ΛΗΜΝΙΑΙ

Cf. quae ad Aristophanis *Lemnias* adnotavimus.

54

οὗτοι δεδειπνήκασιν· ὁ δὲ τάλας ἐγὼ
κεστρεὺς ἂν εἴην ἕνεκα νηστείας ἄκρας.

Athenaeus 7, 307 f Δίφιλός φησιν ἐν Λημνίαις κτλ. idem 4, 156 b ἐγὼ δ' ὁ τάλας, κατὰ τὸν κωμῳδιοποιὸν Δίφιλον, κεστρεὺς κτλ. Eustathius 1178, 5 καὶ παρὰ Διφίλῳ ἐν τῷ κτλ. 2. νηστίας Eust. — cf. Aristoph. fr. 156.

ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ

Μαινόμενος fuit Diodori, *Dementes* Cn. Naevii. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.^{2} 14.

55

καὶ προσέτι τοίνυν ἐσχάραν, κλίνην, κάδον,
στρώματα, σίγυνον, ἀσκοπήραν, θύλακον,
ὥστ' οὐ στρατιώτην ἄν τις ἀλλὰ καὶ κύκλον
ἐκ τῆς ἀγορᾶς ὀρθὸν βαδίζειν ὑπολάβοι.
τοσοῦτός ἐσθ' ὁ ῥῶπος ὃν σὺ περιφέρεις.

Pollux 10, 18 *ἵνα δ' ἐπιπράσκετο τὰ σκεύη, τῆς ἀγορᾶς τὸ μέρος τοῦτο κύκλοι ὠνομάζοντο... ἐν τῷ Μαινομένῳ Δίφιλος κτλ.* 1. *κλίνην* Hemsterh.] *καὶ νῦν* F. 2. *σίγυνον* Bentl.] *συνόν. λάγυνον* vel *τάγηνον* Pors. 3. *ὥστ' οὐ* Piers. Moer. 442] *ὥς που.* 3. *ἀλλὰ καὶ*] *ἀλλ' ἀκαρῆ* K. cf. Arist. Vesp. 701. Alexid. 144.
4. *ὀρθόν.* in foro *κεῖνται* vasa: iste omnia *ὀρθά, ἀνεστηκότα* gestabat. ante v. 1 positum erat *φέρεις* vel *ἔχεις* (*ὁρῶ σ' ἔχοντα*).

ΜΝΗΜΑΤΙΟΝ

56

ψῦξον τὸν οἶνον, Δωρί.

Athenaeus 3, 124cd *ὅτι δὲ καὶ τὸν οἶνον ἔψυχον ὑπὲρ τοῦ ψυχρότερον αὐτὸν πίνειν... Δίφιλος ἐν Μνηματίῳ φησί κτλ.* Eustathius 866, 26 *ἔψυχον τὸν οἶνον οἱ ἀρχαῖοι, καὶ τὸ ψῦξον τὸν οἶνον,* om. *Δωρί.*

ΟΝΑΓΟΣ

A Plauto in *Asinaria* expressa. Diphilum, non Demophilum, auctorem fabulae esse Ritschelius demonstravit Parerg. Plaut. I 272.

ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤΗΣ

57

εἶτ' ἐν χάρακι μὲν ταῦτα καὶ παρεμβολῇ.

Pollux 9, 15. cf. Theophil. 9.

ΠΑΙΔΕΡΑΣΤΑΙ

58

ἔγχεον σὺ δὴ πιεῖν.
B. εὐζωρότερόν γε νὴ Δί', ὦ παῖ, δός· τὸ γὰρ
ὑδαρὲς ἅπαν τοῦτ' ἔστι τῇ ψυχῇ κακόν.

Athenaeus 10, 423ef *Δίφιλος ἐν Παιδερασταῖς φησιν κτλ. ἔγχεον — εὐζωρότερον· τὸ γὰρ — κακόν* C et Eustathius 746, 55

Διφίλου τὸ κτλ. 1. *συ δη* A. 2. *B.* add. Naber. Mnem. nov. VIII 426. *νη διω* A. *παῖ, δός* Casaub.] *παῖδες* A.

ΠΑΛΛΑΚΙΣ

59

βουβάλια καρπῶν παρθένου φορήματα

Etymol. m. 206, 16 *βουβάλιον· κόσμος χρυσοῦς περιτιθέμενος τῷ καρπῷ. Δίφιλος ἐν Παλλακίδι κτλ.* *φορήματα* V] *φρονήματα. Παλλακίδι* cod. Milleri Mélanges 68] *Παλλακῇ.* Hesych. *βουβάλιον· γυναικὸς κοσμάριον* (ex emend. Mein.). cf. Nicostr. 33.

ΠΑΡΑΣΙΤΟΣ

Fortasse idem cum *Telesia.*

60

εὖ γ' ὁ κατάχρυσος εἶπε πόλλ' Εὐριπίδης·
'νικᾷ δὲ χρεία μ' ἡ ταλαίπωρός τέ μου
γαστήρ.' ταλαιπωρότερον οὐδέν ἐστι γὰρ
τῆς γαστρός, εἰς ἣν πρῶτον ἐμβάλοις . .
ἀλλ' οὐχ ἕτερον ἀγγεῖον. ἐν πήρᾳ φέροις
ἄρτους ἄν, ἀλλ' οὐ ζωμόν, ἢ διαφθερεῖς.
εἰς σπυρίδα μάζας ἐμβαλεῖς, ἀλλ' οὐ φακῆν,
οἰνάριον εἰς λάγυνον, ἀλλ' οὐ κάραβον.
εἰς τὴν θεοῖς ἐχθρὰν δὲ ταύτην εἰσφόρει
τὰ πάνθ' ἑαυτοῖς μηδὲν ὁμολογούμενα.
κοὐ προστίθημι τἄλλα, διότι πανταχοῦ
διὰ τὴν τάλαιναν πάντα ταύτην γίνεται.

Athenaeus 10, 422b *Δίφιλος ἐν Παρασίτῳ κτλ.* v. 1 Eustathius 1205, 20 *Εὐριπίδης, ὃν κατάχρυσον ὁ Δίφιλος εἶπεν.* 1. *πόλλ'*] *τοῦτ'* Grotius Excerpt. 793. 2. *με* A. 3. *οὐδέν ἐστι γὰρ* VL] *γὰρ οὐδέν ἐστι* A. 4. *πρῶτον* A] *πάντ' ἂν* C. *πρῶτον ἂν πάντ'* Grotius. *ἐμβάλοις* VL] *ἐμβαλεῖς* A. *βρωτὸν ἐμβαλεῖς ἅπαν* Mein. *πάντ' ἂν ἐμβάλοις ἅμα* Herwerd. Nov. add. crit. 43. 44, cui adsentior. 5. *ἀλλ' οὐχ ἕτερον εἰς ἄγγος* Mein. *ὡς οὐχ ἕτ. ἀγγεῖον* K. 6. *ἄρτουσαν ἄλλου* A. 9. *εἰσφορεῖν* | *πάντ' ἔσθ'* Mein. in Ath. 10. *τὰ πάνθ'* VL] *πάντα* A. *ἅπανθ'* Iacobs. Add. Ath. 9. *πᾶς φέρει* | *ἅπανθ'* K. 11. *τὰ ἄλλα* A. 12. *ταύτην* C] *ταῦτα* A. *τὰ κακὰ* Casaub. *πάντ' ἄτακτα* Iacobs. 229. *πάντα γίνεται κακά* Mein. An. Ath. 191. *ταὐτὰ* Volgraff. Mnem. nov. X 421. 2. fortasse *π ά ν τ α π ο υ* | *διὰ τὴν τ. τὰ κακὰ ταύτην γ.* duo postremi versus

delendi videntur G. A. Hirschigio Ann. crit. 28. cum ultimo cf. Alexid. 212, 5.

2. νικᾷ δὲ χρεία μ' ἡ κακῶς τ' ὀλουμένη | γαστήρ, ἀφ' ἧς δὴ πάντα γίνεται κακά Eurip. fr. 907 N. (ex Clem. Alex. Strom. 6, 2, 12).

61

ὅταν με καλέσῃ πλούσιος δεῖπνον ποιῶν,
οὐ κατανοῶ τὰ τρίγλυφ' οὐδὲ τὰς στέγας,
οὐδὲ δοκιμάζω τοὺς Κορινθίους κάδους,
ἀτενὲς δὲ τηρῶ τοῦ μαγείρου τὸν καπνόν.
κἂν μὲν σφοδρὸς φερόμενος εἰς ὀρθὸν τρέχῃ,
γέγηθα καὶ χαίρω τε καὶ πτερύττομαι·
ἂν δὲ πλάγιος καὶ λεπτός, εὐθέως νοῶ
ὅτι τοῦτό μοι τὸ δεῖπνον ἀλλ' οὐδ' αἷμ' ἔχει.

Athenaeus 6, 236b ὁ δὲ παρὰ τῷ Διφίλῳ (παράσιτος) τάδε φησὶν κτλ. 2. τὰ τριαγλυφουδε A. 5. σφοδρῶς C. 6. τε Dobr.] τι A. πτερύττομαι Dindf.] πτερύσσομαι A. fort. γέγηθά τ' ἀσπαίρω τε κτλ. palpitant enim etiam qui supra modum laetantur. 7. ἂν Grot. Excerpt. 799] ἐὰν A. 8. αἷμα A.

2. cf. Arist. Vesp. 1214. 5. 6. πτερύττεσθαι proprie aves dicuntur laetabundae vel timidae. Lucian. Ver. h. 2, 41. Aelian. H. anim. 7, 7.

62

ἀγνοεῖς ἐν ταῖς ἀραῖς
ὅ τι ἐστίν, εἴ τις μὴ φράσει' ὀρθῶς ὁδόν,
ἢ πῦρ ἐναύσει', ἢ διαφθείρει' ὕδωρ,
ἢ δειπνιεῖν μέλλοντα κωλύσαι τινά;

Athenaeus 6, 238f Δίφιλος δ' ἐν Παρασίτῳ μελλόντων γίνεσθαι γάμων τὸν παράσιτον ποιεῖ λέγοντα τάδε κτλ. 2. φράσει' Porson.] φρασειή A. 3. ἐναύσει et διαφθείρει A. 4. δειπνιεῖν Erfurdt. Obs. 459] δειπνεῖν A κωλύσαι Erf.] κωλύσηι A.

in proverbio erant ἀραὶ Βουζύγειοι. Append. prov. 1, 61 Βουζύγης...ἄλλα τε πολλὰ ἀρᾶται καὶ τοῖς μὴ κοινωνοῦσι (μεταδιδοῦσι) ... ὕδατος ἢ πυρὸς ἢ μὴ ὑποφαίνουσιν ὁδὸν πλανωμένοις. Cic. Off. 3, 13, 55 *erranti viam non monstrare, quod Athenis exsecrationibus publicis* (*Buzygis* Valcken. Herodot. 7, 231) *sanctum est.* C. F. Hermann. Ant. sacr. 9, 9. 22, 1 sq. M. Haupt. Opusc. III 506. 3. cum ad πῦρ ἐναύσειε (Cratin. 409) supplendum sit μή, ad διαφθείρειε non item, scribendum videtur εἰ διαφθ. κτλ. 4. ioci causa παρ' ὑπόνοιαν: 'si quis amicos epulis excipere volentem prohibeat, sacer esto': tamquam sint qui id faciant.

63

οὐ δεῖ παρασιτεῖν ὄντα δυσάρεστον σφόδρα.

Athenaeus 6, 247 d *κἀν τῷ δὲ ἐπιγραφομένῳ Παρασίτῳ δράματί φησιν* (*Δίφιλος*) *κτλ.* *δυσάρεστον* C] *δυσάριστον* A. an *παράσιτον — δυσαρεστεῖν*?

ΠΕΛΙΑΔΕΣ

Peliades cum Medea patrem recoquentes in comoedia solus Diphilus videtur repraesentavisse.

64

τὸ δειπνάριον ἀνθηρὸν ἦν, γλαφυρὸν σφόδρα,
φακῆς κατ' ἄνδρα τρύβλιον μεστὸν μέγα.
B. πρώτιστον οὐκ ἀνθηρόν. A. ἐπὶ ταύτῃ γέρων
εἰς τὸ μέσον ἐπεχόρευσε σαπέρδης μέγας
ὑπό τι δυσώδης οὗτος ηρος ἀνθίαν,
ὃν πολλὰ..ταῖς κίχλαις ἤδη λέγει.

Athenaeus 4, 156 f *κατὰ τὸν κωμικὸν Δίφιλον· φησὶν δ' οὗτος ἐν Πελιάσι κτλ.* 1. *ἀνθηρὸν ἦν* Erfurdt. Obs. 451] *ἦν ἀνθηρὸν* A. *τἀνθηρὸν ἢ γλαφυρὸν σφόδρ' ἦν. B. φακῆς κτλ.* Dobr. scr. *τὸ δ. ἀνθηρὸν ἦν; B. γλαφυρὸν σφόδρα· φακῆς κτλ.* 3. scr. *A. προοίμιον οὐκ κτλ.* (cf. Alexid. 110, 3). *γέρων* Emper.] *φέρων* A. 5. scrib. *μέγας* (*ὑπό τι δυσώδης οὗτος ἦν*) *πρὸς ἀνθ.*, quod coniungendum cum *ἐπεχόρευσε.* 6. *ὃς πολλὰ χαίρειν* Schweigh. *λέγει γέλωτος.* *οὗτος οὖν ἐπιρραγέντος* A. vulgo *λέγει.* *γέλωτος οὖν ἐπιρραγέντος* (verba Athenaei).

4. cf. Eubul. 37. 5. Aristot. H. an. 9, 25, 3 *ὅπου ἂν ἀνθίας ᾖ, οὐκ ἔστι θηρίον. ᾧ σημείῳ χρώμενοι οἱ σπογγεῖς κατακολυμβῶσι, καλοῦντες αὐτὸν ἱερὸν ἰχθύν.* cf. anon. 474 Mein.

ΠΛΙΝΘΟΦΟΡΟΣ

65

καὶ νὴ Δί' ὄντως εὐθὺς ἐξέπεμπέ με
ὄρθριον· ἐκόκκυζ' ἀρτίως ἀλεκτρυών.

Eustathius 1479, 46 *Δίφιλος ἐν τῷ κτλ.* Bekker. Anecd. 101, 4 *κοκκύζειν τοὺς ἀλεκτρυόνας· Δίφιλος Πλινθοφόρῳ.* id. 21, 24 *ᾄδειν ἀλεκτρυόνας· ἀττικῶς. τὸ δὲ κοκκύζειν κωμικοὶ λέγουσιν.* 2. *ὄρθριον· ἐκόκκυζ' — ἀλεκτρ.* Mein.] *ὀρθριοκόκκυξ ἀλεκτρ.* subiectum verbi *ἐξέπεμπε* non est *ἀλεκτρυών.*

ΠΟΛΥΠΡΑΓΜΩΝ

66

ᾤμην ἐγὼ τοὺς ἰχθυοπώλας τὸ πρότερον
εἶναι πονηροὺς τοὺς Ἀθήνησιν μόνους.

τόδε δ', ὡς ἔοικε, τὸ γένος ὥσπερ θηρίον
ἐπίβουλόν ἐστι τῇ φύσει καὶ πανταχοῦ.
ἐνταῦθα γοῦν ἔστιν τις ὑπερηκοντικῶς,
κόμην τρέφων μὲν πρῶτον ἱερὰν τοῦ θεοῦ,
ὥς φησιν· οὐ διὰ τοῦτό γ', ἀλλ' ἐστιγμένος
πρὸ τοῦ μετώπου παραπέτασμ' αὐτὴν ἔχει.
οὗτος ἀποκρίνετ', ἂν ἐρωτήσῃς 'πόσου
ὁ λάβραξ;' 'δέκ' ὀβολῶν' οὐχὶ προσθεὶς ὁποδαπῶν.
ἔπειτ' ἐὰν τἀργύριον αὐτῷ καταβάλῃς,
ἐπράξατ' Αἰγιναῖον· ἂν δ' αὐτὸν δέῃ
κέρματ' ἀποδοῦναι, προσαπέδωκεν 'Αττικά.
κατ' ἀμφότερα δὲ τὴν καταλλαγὴν ἔχει.

Athenaeus 6, 225 a *Δίφιλος Πολυπράγμονι κτλ.* 2. *'Αθήνησιν* A. 3. *τόδε δ'* Schweigh.] *τὸ δ'* A. fort. *τὸ γένος ἐστὶ τῇ φύσει* | *ἐπίβουλον ὥσπερ θηρίων* (hoc iam Wakefield. Silv. crit. II 91) *ἁ π α ν τ α χ ο ῦ.* 5. *ἔστι* A. 7. *γε* A. *δ'* Mein. An. Ath. 127. 10. *προσθεὶς ὁποδ.* Schweigh.] *προσθήσοι ποδ.* A. 11. *ἐὰν* Pors. Adv. 50] *ἂν* A. 12. *ἐπράξαταιγινεον* et *δέῃ* A. 13. *πως, ἀπέδωκεν* Bothius. *'Αττικά* O. Mueller Aegin. 89] *ἀττικάς* A. 14. *δὲ*] *δὴ* K. *κατ' ἀμφότερ' ὧδε* Iacobs. Add. Ath. 127.

6. de more comam deis alendi Schoemann. Ant. gr.[2] II 206. Cobet Mnem. nov. V 142 confert Liban. II 68, 29 *ὁ στιγματίας . . . ταῖς ὑπὲρ τοῦ μετώπου θριξὶν . . . συγκαλύψας τοὔνειδος γελῴη ἂν ὡς δὴ οὐκ ἐστιγμένος.* 12. Poll. 9, 76 *τὴν Αἰγιναίαν δραχμὴν μείζω τῆς 'Αττικῆς οὖσαν (δέκα γὰρ ὀβολοὺς 'Αττικοὺς ἴσχυεν) 'Αθηναῖοι παχεῖαν δραχμὴν ἐκάλουν.* simillime hodie Graeci quidquid eis debetur francis gallicis exsolvi iubent; si quid ipsi debent, suis drachmis pendunt. 14. *καταλλαγή* est 'lucrum ex permutanda pecunia'. Mein. Demosth. 50, 30 *ἀκριβῶς ἐγέγραπτο . . . ἡ τιμή τίς ἦν καὶ ν ό μ ι σ μ α π ο δ α π ό ν, καὶ ὁπόσου ἡ καταλλαγὴ ἦν τῷ ἀργυρίῳ.* tropice ea voce utitur Euphro 3, 4.

67

τί ποτ' ἐστίν; ὡς ῥαγδαῖος ἐξελήλυθεν.

Photius 480, 20 *ῥαγδαίους· τοὺς κεκινημένους καὶ σφοδροὺς καὶ βιαίους . . . Δίφιλος Πολυπράγμονι κτλ.* cf. Teleclid. 30. Aristoph. fr. 243. Antiphan. 7.

ΠΥΡΡΑ

Mulieris nomen esse videtur.

68

δῶρον δ' ἐμαυτῇ παρὰ θεῶν εὑρημένη

Ammonius Differ. verb. 61 *εὑρέσθαι οἱονεὶ τὸ ἐκπορίσασθαι. Δίφιλος ἐν Πύρρᾳ.* *εὑρημένη* Scaliger] *εὑρημένον.*

ΣΑΠΦΩ

Cf. Meinek. I 447. eo nomine multi comoedias scripserunt.

69

Ἀρχίλοχε, δέξαι τήνδε τὴν μετανιπτρίδα
μεστὴν Διὸς σωτῆρος, ἀγαθοῦ δαίμονος.

Athenaeus 11, 487a *μετάνιπτρον· ἡ μετὰ τὸ δεῖπνον, ἐπὴν ἀπονίψωνται, διδομένη κύλιξ... Δίφιλος Σαπφοῖ κτλ.* cf. Antiphan. 137.

70

Athenaeus 13, 599d *καὶ γὰρ Δίφιλος ὁ κωμῳδιοποιὸς πεποίηκεν ἐν Σαπφοῖ δράματι Σαπφοῦς ἐραστὰς Ἀρχίλοχον καὶ Ἱππώνακτα.*

ΣΙΚΕΛΙΚΟΣ

Philemonis nomen apud Pollucem (fr. 71) pro Diphilo restituendum suspicatur Meinek. I 456. fortasse Diphilus Philemoneae *διασκευὴν* scripsit.

71

οἷον ἀγοράζειν πάντα, μηδὲ ἓν δ' ἔχειν,
εἰ μὴ κικίννους ἀξίους λίτραιν δυοῖν.

Pollux 9, 81 *τῶν κωμῳδῶν τινες τῆς λίτρας μνημονεύουσιν... οὐ γὰρ οἱ Δωριεῖς μόνον ἀλλὰ καὶ τῶν Ἀττικῶν τινες, ὡς Δίφιλος ἐν Σικελικῷ κτλ.* Photius *λίτρα ἦν μὲν καὶ νόμισμά τι, ὡς Δίφιλος.* Poll. 9, 80 *δύνασθαι δὲ τὴν λίτραν ὀβολὸν Αἰγιναῖον. οἷον* significare videtur *veluti:* nam indicia *πτωχαλαζονείας* describi consentaneum est. cincinni quam inepte commemorentur vix est quod moneam, quamquam Kuhnius de *comis emptis* (*in foro* scilicet) conferri iubet Martial. 12, 23, ut taceam de Hemsterhusio. nimirum scribendum est *εἰ μὴ κορακίνους κτλ.* de sententia cf. Timocl. 11, 5 sq. et de *coracinis*, piscibus contemptissimis, Pherecr. 56. Amphid. 22.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ

Cf. *Αἱρησιτείχης.*

ΣΥΝΑΠΟΘΝΗΙΣΚΟΝΤΕΣ

Terent. Adelph. prol. 6 sq. *Synapothnescontes Diphili comoediast.* | *eam Commorientis Plautus fecit fabulam.* | *in graeca*

adulescens est, qui lenoni eripit | meretricem in prima fabula: eum Plautus locum | reliquit integrum: eum hic locum sumpsit sibi | in Adelphos: verbum de verbo expressum extulit. cf. Sturz. De consuetud. commorientium Gerae 1790. Meinek. I 456. Ihne Quaest. Terent. Bonn. 1843 p. 25 sq. Fielitz. Ann. Fleckeis. XIIII (LXXXXVII) 675 sq. Dziatzko Mus. Rhen. XXXI 376 sq. — fragmenta non manserunt.

ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ

72

ἀγαθὸς βαφεὺς ἔνεστιν ἐν τῷ παιδίῳ·
ταυτὶ γὰρ ἡμῖν δευσοποιὰ παντελῶς
τὰ σπάργαν' ἀποδέδειχεν.

Harpocratio *δευσοποιός· κυρίως μὲν ἐπὶ τῆς πορφύρας λέγεται .. τῆς ἔμμονον καὶ ἀνέκλυτον ἐχούσης τὸ ἄνθος τῆς βαφῆς, ἐκ μεταφορᾶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πάντων τῶν ἐχόντων τὸ χρῶμα ἔμμονον καὶ πολυχρόνιον τὸ δευσοποιὸν λέγεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς... Δίφιλος Συντρόφοις κτλ.* 1. *ἔστιν* I. *πεδίῳ* ABI. 2. *ταύτῃ* ABIN. 3. *ἀποδεδείχθω* ABIN. — Tim. Lex. Plat. *δευσοποιόν· ἔμμονον καὶ δυσαπόπλυτον*, ubi cf. Ruhnk.

ΣΥΝΩΡΙΣ

I. e. meretrix *ἡ λύχνος ἐπικαλουμένη*. Athen. 6, 247 a. 13, 583 e. duplicem fabulae fuisse recensionem docet Athen. 6, 247 c. cf. Meinek. I 457.

73

ἄριστ' ἀπαλλάττεις ἐπὶ τούτου τοῦ κύβου.
B. ἀστεῖος εἶ. δραχμὴν ὑπόθες. A. κεῖται πάλαι.
πῶς ἂν βάλοιμ' Εὐριπίδην; B. οὐκ ἄν ποτε
Εὐριπίδης γυναῖκα σώσει'. οὐχ ὁρᾷς
ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν αὐτὰς ὡς στυγεῖ;
τοὺς δὲ παρασίτους ἠγάπα. λέγει γέ τοι
'ἀνὴρ γὰρ ὅστις εὖ βίον κεκτημένος
μὴ τοὐλάχιστον τρεῖς ἀσυμβόλους τρέφει,
ὄλοιτο, νόστου μή ποτ' εἰς πάτραν τυχών.'
A. πόθεν ἐστὶ ταῦτα, πρὸς θεῶν; A. τί δέ σοι μέλει;
οὐ γὰρ τὸ δρᾶμα, τὸν δὲ νοῦν σκοπούμεθα.

Athenaeus 6, 247 a b *Δίφιλος δ' ἐν Συνωρίδι, ἑταίρας δ' ὄνομα ἡ Συνωρίς, Εὐριπίδου μνησθεὶς (κύβος δέ τις οὕτως καλεῖται Εὐριπίδης) παίζων καὶ πρὸς τὸ τοῦ ποιητοῦ ὄνομα ἅμα καὶ περὶ παρασίτων τάδε λέγει κτλ.* 1. *ἄριστα* A. 3. *ποτ'* A.

4. σώσει' Porson.] σώσειεν A. 5. τραγῳδίαισιν L] τραγῳδίαις ἵν' A. v. 7 est Eurip. fr. 187, 1 N., ubi sequuntur τὰ μὲν κατ' οἴκους ἀμελίᾳ παρεὶς ἐᾷ. v. 8 ipse adfinxit. 9. τυχὼν Eurip. Iph. T. 535] μολεῖ A. 10. σοι] μοι Mein. An. Ath. 108.

'conloquuntur Synoris et parasitus'. Mein. 1. Plat. Reip. 6, 491 d κάκιον ἀπαλλάττειν. Xen. Cyr. 4, 1, 5 ῥᾷον ἀπαλλάττουσιν. Mem. 1, 7, 3 αἰσχρῶς τε καὶ κακῶς ἀπαλλάξειεν. Cyneg. 3, 3 χαλεπῶς ἀπαλλάττουσιν. Demosth. 18, 65 χεῖρον ἀπηλλάχασιν. Aeschin. 3, 158 οὐδεὶς καλῶς ἀπήλλαξε. 3. Poll. 9, 101 ἐπεὶ τοῖς τετταράκοντα τοῖς μετὰ τοὺς τριάκοντα προστᾶσιν Ἀθήνησι συνῆρξεν Εὐριπίδης, εἰ τετταράκοντα συνήθροιζεν ἀστραγάλων βολή, τὸν ἀριθμὸν τοῦτον Εὐριπίδην ὠνόμαζον. cf. Schol. Plat. Lys. 206 e. Eustath. 1289, 61. de quadraginta viris illis dubitationes (fuerunt enim decem) non pertinent ad Diphili fabulam. Euripides autem hic quamquam a poeta longe diversus fuit, ex nominum concentu et nota tragici adversus mulieres simultate iocum petiit. iactum *felicem* sic adpellari (ab εὖ ῥίπτειν) Sauppius monuit.

74. 5

ὀργίζεται; παράσιτος ὢν ὀργίζεται;
B. οὐκ ἀλλ' ἀλείψας τὴν τράπεζαν τῇ χολῇ
ὥσπερ τὰ παιδί' αὑτὸν ἀπογαλακτιεῖ
. . . .
τότε φάγοις, παράσιθ'. B. ὅρα
ὡς διασέσυρκε τὴν τέχνην· οὐκ οἶσθ' ὅτι
μετὰ τὸν κιθαρῳδὸν ὁ παράσιτος κρίνεται;

Athenaeus 6, 247 c ἐν δὲ τῇ διασκευῇ αὐτοῦ τοῦ (τοῦ αὐτοῦ) (fr. 74) δράματος περὶ ὀργιζομένου παρασίτου λέγων φησίν. καὶ ἑξῆς (fr. 75). Eustathius 1829, 49 Διφίλου τοῦ κωμῳδοῦ τὸ ἀλλ' ἀλείψας τῇ χολῇ ἀπογαλακτίζει τὸν δεῖνα ὥσπερ τὰ παιδία. 3. αὑτὸν] αὐτὸν A. 4. παράσιτε A. 5. διασέσυρκε B] διασεσύρηκε A.

2. nutrices ut infantes ablactent mammas felle inungunt. 'ita parasitus bile in mensam hospitalem effusa se ipse a convivio excludet.' 4. personas distinxit Iacobs. Add. Ath. 153. 5. *artem*, parasiticam. Plaut. Capt. 3, 1, 9. 6. i. e. proximus post citharoedum locus parasito conceditur. κρίνειν similiter Arist. Ran. 1416. Av. 1102. 1114. Eccl. 1155 sq. simile proverbium μετὰ Λέσβιον ᾠδόν (Terpandrum) Cratin. 243.

76

ἕλκ' ἐς μέσον τὸν φιμὸν ὡς ἂν ἐμβάλῃ.

Harpocratio et (om. fabulae nomine) Photius et Suidas φιμοί. Αἰσχίνης (1, 59)...'φιμοὺς καὶ κυβευτικὰ ἕτερα ὄργανα'. φιμὸς

δ' ἐστὶν ὁ καλούμενος κημός, εἰς ὃν ἐνεβάλλοντο (adde *οἱ κύβοι*), *καθά φασιν οἱ γλωσσογράφοι. Δίφιλος Συνωρίδι κτλ.* *ἕλκ' ἐς* Phot.] *ἕλκ' εἰς* Suid. *ἑλκεσ* D Harpocr. *ἕλκεις* rel. Harpocrat. *μέσον τόν*] *με* ABCG Harp. *φημὸν* eiusdem AB. *ἐμβάλῃς* Herwerd. Obs. crit. 99. *trahe 'in medium pyrgum aleatorium, ut talos inicias'*. videntur haec ex eadem cum fr. 73 scaena petita esse.

77

ἐχηνίασας. ποιοῦσι τοῦτο πάντες οἱ
παρὰ Τιμοθέῳ.

Athenaeus 14, 657e *χηνίζειν δὲ εἴρηται ἐπὶ τῶν αὐλούντων. Δίφιλος Συνωρίδι κτλ.* 1. *ἐχηνίασας* A] *ἐχήνισας* H. Stephanus. *χηνίζειν*] *χρονίζειν* C. *χηνιάζειν* sic formatum ut *σιφνιάζειν* (Aristoph. fr. 912). *Timotheum* auloedum aliquem illius aetatis fuisse, non clarum illum Milesium, Meinekius arbitratur. at quamquam is mortuus est Ol. 105, 4, tamen a Diphilo commemorari potuit, dummodo scribamus *οἱ παρὰ Τιμοθέου*, i. e. discipuli et successores eius.

ΣΦΑΤΤΟΜΕΝΟΣ

Commemoratur inter comoedias Diphili in catalogo librorum Piraeensi Wilamowitz. Anal. Eurip. 139. 40. U. Koehler. I. A. n. 992. alius poetae fabula cognominis significatur Athen. 15, 698 extr. *Εὐμήδης* (sic enim scribendum est) *ἐν Σφαττομένῳ*. cf. R. Schoell. Herm. IIII 169. G. Kaibel. Observ. crit. Ath. 8.

ΣΧΕΔΙΑ

78

θᾶττον πλέκειν κέλευε πόρκων πυκνοτέρους.

Etymol. m. 683, 25 *κύρτους καὶ δίκτυα καὶ βρόχους καὶ πόρκους καὶ τὰ τοιαῦτα οὐκ ἄλλο τι πλὴν ἕρκη δεῖ προσαγορεύειν. καὶ Φίλων δὲ μνημονεύει τοῦ πόρκου κτλ.* Suidas et Zonaras *πόρκος· μνημονεύει δὲ καὶ Δίφιλος τοῦ πόρκου κτλ.* ac '*δίφιλος ἐν σχεδίᾳ* cod. Etym. Paris. 2654 a Cramero inspectus'. Gaisf. et cod. 2720 Cram. Anecd. Paris. IIII 18, 1. *καὶ δίφιλ ἐν σχέδῑμνημ̊* D 'et fere M.' — *πόρκων* Sylburg.] *τῶν πόρκων*. cf. Antiphan. 120. *βρόχους καὶ πόρκους* Plat. Soph. 220c.

ΤΕΛΕΣΙΑΣ

Athenaeus 6, 258e *κεχαρακτήρικε δὲ ὡς ἔνι μάλιστα ἐπιμελῶς ... τὸν παράσιτον Δίφιλος ἐν Τελεσίᾳ*. cf. Meinek. I 457.

79

τράγημα, μυρτίδες, πλακοῦς, ἀμύγδαλα.
B. ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἥδιστά γ' ἐπιδορπίζομαι.

Athenaeus 14, 640d *Δίφιλος ἐν Τελεσίᾳ κτλ.* v. 1 idem 2, 52f (Herodian. I 321, 23) *καὶ οὐδετέρως ἀμύγδαλα λέγεται. Δίφιλος τρωγάλια, μυρτίδες κτλ.* 1. *ἀμύγδαλα* 52] *ἀμυγδαλαῖ* A 640.

ΤΗΘΗ

Titulus indicis librorum Piraeensis Wilamowitz. Anal. Eur. 139. 40. U. Koehler. I. A. n. 992.

ΤΙΘΡΑΥΣΤΗΣ

Sic pro *Πιθραύστῃ* Marciani Athen. 11, 484e recte Casaub. cf. Meinek. I 455.

80

πρίστις, τραγέλαφος, βατιάκη, λαβρώνιος.
B. ἀνδραπόδι' ἤδη ταῦθ', ὁρᾷς; A. ἥκιστά γε,
ἐκπωμάτων δ' ὀνόματα. B. πρὸς τῆς Ἑστίας;
A. ὁ λαβρώνιος χρυσῶν δέ, παῖδες, εἴκοσιν.

Athenaeus 11, 484e *Δίφιλος Τιθραύστῃ καὶ ἄλλα γένη καταλέγων ποτηρίων φησί κτλ.* et 484a *βατιάκιον, λαβρώνιος, τραγέλαφος, πρίστις ποτηρίων ὀνόματα.* 1. *πρ. τρ.* Iacobs. Add. Ath. 261] *τρ. πρ.* A. 2. *ἀνδραπόδι' ἤδη* Dobr.] *ἀνδραποδιὸν δὴ* A. *ἀνδραποδίων δὴ* Dalecamp. at pro servis haec habere nemo poterat. Hipparch. 3 *ὁ λαβρώνιος* avis esse creditur. itaque *τραγελάφου* potissimum ratione habita scribendum arbitror *τετράποδα δ' ἤδη κτλ.* — ceterum non *πρίστιν*, sed *πρῆστιν* Graecos dixisse existimo (a *πρήθειν*) piscem, qui aquam balenarum modo ex naribus efflaret.

ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ

[*Φιλάδελ*]*φος* index librorum Piraeensis Wilamowitz. 140. U. Koehler. I. A. n. 992. sed fortasse *Ζωγράφος* ibi scriptum erat.

81

ἀνέψυξα

ἀντὶ τοῦ ἀνεπαυσάμην. Δίφιλος Φιλαδέλφῳ. Bekker. Anecd. 80, 29. Hesych. *ἀνέψυχθεν* (Hom. Il. 10, 575. cf. 13, 84)· *ἀνεκτήσαντο.* et *ἀνέψυξα· ἀνεπαυσάμην.* transitive *ἀνάψυξον πόνων* Eur. Hel. 1094.

82

ὀξίνην οἶνον

Δίφιλος Φιλαδέλφοις. Bekker. Anecd. 110, 17. cf. Hermipp. 91. Philonid. 12. Arist. Eq. 1304. Vesp. 1082.

ΦΡΕΑΡ

Fuit *Φρέαρ* etiam Anaxippi, *Εἰς τὸ φρέαρ* Alexidis.

83

πολιὸς τεχνίτης ἐστὶν ὁ χρόνος, ὦ ξένε·
χαίρει μεταπλάττων πάντας ἐπὶ τὰ χείρονα.

Stobaeus Flor. 116, 32 *Διφίλου ἐκ Φρέατος* A. 1. *πολιὸς*] *σκολιὸς* Grot. *σκαιὸς* Mein. *φαῦλος* G. A. Hirschig. Ann. crit. 28. *δόλιος* Toeppel. Progr. Neobr. 1867, 20. consulto omitto Herwerden. Mnem. nov. VI 80. unice verum quod M. Hauptius proposuit Opusc. III 607 *ἄτοπος*. cf. Cratet. 39.

ΧΡΥΣΟΧΟΟΣ

84

διακύψας ὁρῶ
διὰ τῆς ὀπαίας κεραμίδος καλὴν σφόδρα.

Photius *ὀπαία κεραμίς· ἡ τὴν κάπνην ἔχουσα. Δίφιλος Χρυσοχόῳ κτλ.* 'dicit tegulam qua operiebatur fumarium.' Mein. — *καλήν*, *κόρην* vel *γυναῖκα* proxime vel antecedenti vel subsequenti versu addiderat.

. . . . ΠΕΥΤΑΙ

Titulus mutilus in indice librorum Piraeensi Wilamowitz. 140. *Θεραπευταί* U. Koehler. I. A. n. 992.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

85

Plauti *Rudentem* ad fabulae Diphileae imitationem compositam esse docet prol. 32 *primumdum huic esse nomen urbi Diphilus Cyrenas voluit.* argumentum copiose exponitur 33 sq. sed nomen fabulae ignoramus. Meinek. I 457. Th. Birt. Elpid. 58. 61. 64.

86

ὦ πᾶσι τοῖς φρονοῦσι προσφιλέστατε
Διόνυσε καὶ σοφώταθ᾽, ὡς ἡδύς τις εἶ·
ὃς τὸν ταπεινὸν μέγα φρονεῖν ποιεῖς μόνος,
τὸν τὰς ὀφρῦς αἴροντα συμπείθεις γελᾶν,
τόν τ᾽ ἀσθενῆ τολμᾶν τι, τὸν δειλὸν θρασύν.

Athenaeus 2, 35 c d *Δίφιλος δ᾽ ὁ κωμικός φησιν κτλ.* 1. *προσφιλέστατος* C. 3. *ὃς τὸν — ποιεῖς* Lennep. Phalar. 108] *ὅταν — ποιῇς* VL. *σὺ τὸν — ποιεῖς* Iacobs. Add. Ath. 31. v. 5 ante 4 transponit Herwerden. Mnem. nov. VI 80. sed poterat v. 6 sequi *εἶναι διδάσκεις* vel tale aliquid. — cf. Horat. C. 3, 21, 3 sq.

87

οὐκ ἔστιν οὐδὲν τεχνίον ἐξωλέστερον
τοῦ πορνοβοσκοῦ . . . .
κατὰ τὴν ὁδὸν πωλεῖν περιπατῶν βούλομαι
ῥόδα, ῥαφανῖδας, θερμοκυάμους, στέμφυλα,
ἁπλῶς ἅπαντα μᾶλλον ἢ ταύτας τρέφειν.

Athenaeus 2, 55d *Δίφιλος κτλ. καὶ σημείωσαι τὸ θερμοκυάμους, ἐπεὶ καὶ νῦν οὕτω λέγεται.* 2. *τοῦ πορνοβοσκοῦ* interpretis esse existimat Iacobs. Add. Ath. 44. *τοῦ πορνοβοσκεῖν* Mein. 4. *ῥαφανῖδας* Dindf.] *ῥαφανίδας*. 5. *ἁπλῶς* Iacobs.] *ἄλλως*. fortasse *ὅλως*. *ταύτας*] *πόρνας* Mein. An. Ath. 29. probabilius, si opus, *'ταίρας*.

88

οὐκ ἔστι βίος ὃς οὐχὶ κέκτηται κακά,
λύπας, μερίμνας, ἁρπαγάς, στρέβλας, νόσους·
τούτων ὁ θάνατος καθάπερ ἰατρὸς φανεὶς
ἀπέλυσε τοὺς ἔχοντας ἀναπαύσας ὕπνῳ.

Clemens Alex. Strom. 6, 2, 13 *Δίφιλος γράφει κτλ.* 1. *οὐχὶ* Sylburg.] *οὐ*. 2. *ἁρπαγάς*] *ἀγχονάς* Herwerd. Stud. crit. 90. discernunt grammatici *ἀγχόνη τὸ σχοινίον* et *ἀγχονή ἡ ἄγξις*. Herodian. I 335, 2 not. 4. *ἀπέλυσε* Valck. Eur. Hipp. p. 313d] *ἀνέπαυσε*. *ἀναπαύσας*] *ἀναπαύσεως* ms. Ottob.

89

ἓν ὀνάριον ἐξ ἀγροῦ μοι καταβαίνει
καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἀγαπητῶς
ὥσπερ κανοῦν μοι πάντ' ἐνεσκευασμένον,
σπονδήν, ὀλάς, ἔλαιον, ἰσχάδας, μέλι.

Stobaeus Floril. 57, 2 *Διφίλου* A. 3. *ὥσπερ* Pors. Arist. Pac. 855] *ὢ περ* Trinc. *κανοῦν* B] *ἱκανοῦν*. *πάντ'*] *πᾶν γ* B. *ἐνεσκ.* Vind. B Ars.] *ἀνεσκ.* 4. *οὐλάς* AB. ⏑– *ἓν ὀν. καταβ. μοὐξ ἀγροῦ* | *καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἀγαπητῶς ὡσπερεὶ* | *κανοῦν ὁμοῦ τι πάντ' ἐνεσκ.* | *κτλ.* Mein. *ἓν ὀν. κατέβαινέ μοὐξ ἀγροῦ φέρον* | *καθ' ἕκαστον ἀγαπ. ἐνιαυτὸν ὡσπερεὶ* cetera ut Meinekius Cobet. Mnem. VIIII 132. scribo *ἓν ὀν.* (*γάρ* vel *δέ*) *μοι καταβαῖνον ἐξ ἀγροῦ* | *καθ' ἕκαστον* (*ὧδ'*) *ἐνιαυτὸν ἀγαπητῶς* (*ἄγει*) *ὥσπερ κ. ἅμα πάντ' ἐνεσκ.* *ὧδε*, *huc*, Arist. Av. 229. 'unum sibi quotannis asellum ex agro in urbem descendere dicit, canistri instar omnibus rebus ad vitam necessariis tenuiter instructum.' Mein.

90

παρατίθημ' ὁλοσχερῆ
ἄρν' ἐς μέσον σύμπτυκτον, ὠνθυλευμένον,

χοιρίδια περιφόρινα κρομβώσας ὅλα·
δούρειον ἐπάγω χῆνα τῷ φυσήματι.

Athenaeus 9, 383f *κατὰ τὸν ἥδιστον Δίφιλον κτλ.* 1. *παρατίθημι* A. 2. *ἐς*, non *εἰς*, A. *σύμπτυκτον* Dobr.] *συμπτυκτὸν* A. 3. *περιφορεινα κρομβωσας* A. 4. *δούρειον* VL] *δούριον* A. *τῷ φυσήματι* corruptum est.

2. 'agnus primum ut farciri posset dissectus ac postea rursum consutus erat.' Mein. 3. *περιφόρῖνα* a *φορίνη*, de quo cf. Aristomen. 10. 'describitur porcellus cum ipsa cute ad duritiam quandam assatus. Hesych. *κρόμβος· ὁ καπυρός. κρομβότατον· καπυρώτατον.*' Mein. 4. Macrob. Sat. 2 p. 383 *Titius obicit saeculo suo quod porcum Troianum mensis inferant: quem illi ideo sic vocabant, quasi aliis inclusis animalibus gravidum, ut ille Troianus equus gravidus armatis fuit* (Mein. V 112). duos coquos conloqui, quorum alter alterum iactatione superare conetur monet Meinekius.

91

ἣν οὐδ' ὁ πατὴρ ἐφίλησεν οὐδεπώποτε,
παρ' ἧς τὸν ἄρτον ἡ κύων οὐ λαμβάνει,
μέλαινα δ' οὕτως ὥστε καὶ ποιεῖν σκότος.

Trypho *περὶ τρόπων* III 199, 9 Spengel. *ὑπερβολή ἐστι φράσις ὑπεραίρουσα τὴν ἀλήθειαν αὐξήσεως ἢ μειώσεως χάριν· αὐξήσεως μέν . . . μειώσεως δέ, οἷον Δίφιλός φησιν ἐπὶ αἰσχρᾶς γυναικός κτλ.* 1. *οὐδ' ὁ* editor Tryphonis Cantabr.] *ὁ.*

92

ὅστις γὰρ αὐτὸς αὑτὸν οὐκ αἰσχύνεται
συνειδόθ' αὑτῷ φαῦλα διαπεπραγμένῳ,
πῶς τόν γε μηδὲν εἰδότ' αἰσχυνθήσεται;

Stobaeus Floril. 24, 1 *Διφίλου* A. cf. Philem. 229 et Wachsmuth. Stud. zu d. gr. Gnomol. 123. 4.

93

εἰ τοῦ πατρὸς δόξαιμι κρεῖττόν σοι λέγειν,
ἐμαυτὸν ἀδικῶ κοὐκέτ' εἰμὶ θεοσεβής,
ὅτι τὸν κατασπείραντα λυπῶ κοὐ φιλῶ.

Stobaeus Floril. 79, 16 *Διφίλου* A. 2. *θεοσεβής* Iacobs. Lect. Stob. 120] *εὐσεβής*. — v. 1 pro *δόξαιμι* scr. *λέξαιμι*. nam *videri* patre eloquentiorem esse non est nefas. *κατασπείρειν* etiam Eurip. Herc. fur. 469.

94

εἰ μὴ τὸ λαβεῖν ἦν, οὐδὲ εἷς πονηρὸς ἦν.
φιλαργυρία τοῦτ' ἔστιν, ὅταν ἀφεὶς σκοπεῖν
τὰ δίκαια τοῦ κέρδους διὰ παντὸς δοῦλος ᾖς.

Stobaeus Floril. 10, 5 *τοῦ αὐτοῦ* (*Διφίλου*) A. 1. *οὐδ' ἂν εἷς* Menand. monost. 665. 2. *ἀφεὶς*] *ἀφῇς* Vind. Voss. 'sunt fortasse duo fragmenta.' Mein.

95

τέρπομαι γυμνοὺς ὁρῶν
τοὺς ὀξυπείνους καὶ πρὸ τῶν καιρῶν ἀεὶ
πάντ' εἰδέναι σπεύδοντας.

Athenaeus 2, 47 b *τὸ δὲ ὀξύπεινος παρὰ Διφίλῳ κτλ.* 1. *γυμνοὺς*] *γελωμένους* Herwerd. Stud. crit. 90. fortasse *σεμνούς*, i. e. *cum tam severos* et ad occultandam curiositatem compositos *video*. *ὀξύπεινος* tropice etiam Cic. Att. 2, 12 *sum in curiositate ὀξύπεινος*. 4, 13 *valde sum ὀξύπεινος*.

96

δειπνεῖ τε καταδὺς πῶς δοκεῖς; λακωνικῶς,
ὄξους δὲ κοτύλην — B. πάξ. A. τί πάξ; ὀξὶς μέτρον
χωρεῖ τοσοῦτο τῶν Κλεωναίων.

Athenaeus 2, 67 d *Δίφιλος κτλ.* 1. '*καταδύς* qui ferae instar in lustro latet hominumque consortium fugit.' Iacobs. Add. Ath. 52 conl. Liban. Apol. Socr. 3, 13 *καταδὺς εἰς γωνίαν*. Themist. Or. 23, 284 b *ἐν γωνίαις που καταδεδύκασιν ἢ χηραμοῖς*. *πῶς δοκεῖς*, cf. quae ad Arist. Nub. 881 adnotavimus. *λακωνικῶς*, i. e. *parce*. 2. Hesych. *πάξ*...*τέλος ἔχει*. cf. Lobeck. Aglaoph. 776 sq. *ὀξίς* apud Atticos quarta pars est cotylae, apud Cleonaeos integra cotyla (Schweigh.). cf. Aristoph. fr. 688. '*ὀξὶς τῶν Κλεωναίων* ut *θύμον τῶν Ὑμηττίων* Eubul. 19, 4.' Mein. verba *ὀξίς — Κλεωναίων* Athenaei videntur esse, non Diphili, qui *ὄξους* potius *Κλεωναίου* videtur mentionem fecisse.

97

αὐλὰς θεραπεύειν δ' ἐστίν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
ἢ φυγάδος ἢ πεινῶντος ἢ μαστιγίου.

Athenaeus 5, 189 e *νῦν δὲ τὰ βασίλεια λέγουσιν αὐλάς, ὥσπερ* ... *Δίφιλος κτλ.*

98

ἐν ἡμέραισιν αὐτὸν ἑπτά σοι, γέρον,
θέλω παρασχεῖν ἢ κολοκύντην ἢ κρίνον.

Zenobius 4, 18 *ἢ κρίνον ἢ κολοκύντην· τὸ τῆς κολοκύντης ἄνθος καλεῖται κρίνον· ἄδηλον δὲ εἰ οἴσει καρπόν. ἔταττον οὖν τὸ μὲν κρίνον οἱ ἀρχαῖοι ἐπὶ τοῦ τεθνηκότος, τὴν δὲ κολοκύντην ἐπὶ τοῦ ὑγιοῦς. μέμνηται ταύτης Δίφιλος λέγων κτλ. ἐν Ἡμέραισιν* ante Valckenarium, tamquam titulus esset fabulae. 1. *αὐτὸν* Valcken. Diatr. 16. 17] *αὐτός. γέρον* P] *γέρων. γερὸν* H. 2. *ἢ κολοκύντην* Valcken.] *κολοκύντην.* '*intra dies septem ipsum tibi tradam vel sanum vel mortuum.*' cf. Menand. 1033 Mein. Diogenian. 5, 10. Hehn. Kulturpfl. 271.

99

ἄρ' ἐστὶν ἀνοητότατον αἰσχροκερδία·
πρὸς τῷ λαβεῖν γὰρ ὢν ὁ νοῦς τἄλλ' οὐχ ὁρᾷ.

Stobaeus Floril. 10, 4 *Διφίλου* A. 1. *αἰσχροκερδία* Grot.] *αἰσχροκέρδεια* A sec. Gaisf. 2. *τῷ* Voss. et A corr.] *τό.*

100

ἔργον συναγαγεῖν σωρὸν ἐν πολλῷ χρόνῳ,
ἐν ἡμέρᾳ δὲ διαφορῆσαι ῥᾴδιον.

Stobaeus Floril. 15, 3 *Διφίλου* AB. *Εὔφρονος* Trinc. 2. *δὲ* A Voss.] *δὲ μιᾷ.*

101

ὅρκος δ' ἑταίρας ταὐτὸ καὶ δημηγόρου·
ἑκάτερος αὐτῶν ὀμνύει πρὸς ὃν λαλεῖ.

Stobaeus Floril. 28, 4 *Διφίλου* A. 1. *δ'* add. Grot. 2. 'adiurat unicuique, ad quem loquitur.'

102

ἀνδρὸς φίλου καὶ συγγενοῦς γὰρ οἰκίαν
αὑτοῦ νομίζειν δεῖ τὸν ὀρθῶς εὐγενῆ.

Stobaeus Floril. 84, 4 *Διφίλου* Trinc. deest in A. 1. *καὶ συγγενοῦς γὰρ οἰκίαν* Mein.] *γὰρ καὶ σ. οἰκ. γὰρ οἰκ. καὶ σ.* Grot. 2. *εὐγενῆ* Both.] *συγγενῆ.*

103

ἰσχυρότερον κρίνω τὸ χρυσίον πολύ·
τὰ πάντα τούτῳ τέμνεται καὶ πράττεται.

Stobaeus Floril. 91, 17 *Διφίλου* A. 2. *ἅπαντα?* *τέμνεται*] *δάμναται* Halm. Lect. Stob. 56, refutatus a Mein. V 112. *γίγνεται* Herwerd. Anal. crit. 31. 2 non melius. *πράττεται*] *φράττεται* '*obturatur* os oratorum' Valcken. at *φράττειν* non est *obturare*. haec aliquo modo cum fr. 50 cohaerere propter comparativum censet Mein.

104

πένητος ἀνδρὸς οὐδὲν εὐτυχέστερον·
τὴν ἐπὶ τὸ χεῖρον μεταβολὴν οὐ προσδοκᾷ.

Stobaeus Floril. 95, 3 *Διφίλου* A. 2. *τὴν* Pors.] *τὴν γάρ*. asyndeti exempla congessit Mein. ed. mai.

105

πενία δὲ συγκραθεῖσα δυσσεβεῖ τρόπῳ
ἄρδην ἀνεῖλε καὶ κατέστρεψεν βίον.

Stobaeus Floril. 96, 9 *Διφίλου* A.

πενία δὲ τοῖς ἔχουσιν οὐ σμικρὰ νόσος.
πενίας γὰρ οὐδείς ἐστι μείζων πολέμιος.

Stobaeus Floril. 96, 10 *Σοφοκλέους* A. 9, 1. *δυσκραθεῖσα* A Vind. 2. *μετέστρεψεν* Herwerd. Mnem. nov. VI 86 conl. Philem. 111. Menand. 8 (Mein.), 3. 10, 2. *γὰρ* add. Grotius. priorem eclogam Sophoclis (fr. 859 N.), alteram Diphili esse Brunckius censuit. cf. G. Herm. Eur. Andr. 483. illa cur Diphilo abiudicetur non video: *ἄρδην* quidem etiam Arist. Thesm. 274 ac saepius apud Platonem philosophum et alios.

106

ἄνθρωπός εἰμι, τοῦτο δ' αὐτὸ τῷ βίῳ
πρόφασιν μεγίστην εἰς τὸ λυπεῖσθαι φέρει.

Stobaeus Floril. 98, 6 *Διφίλου* Trinc. 1. *αὐτὸ* Voss. B] *αὐτῷ*.

107

ὥσπερ κυαθίζουσ' ἐνίοθ' ἡμῖν ἡ τύχη
ἓν ἀγαθὸν ὑποχέασα τρί' ἐπαντλεῖ κακά.

Stobaeus Floril. 104, 16 *Διφίλου* A. 1. *ἡμῖν ἐνίοθ'* Voss. Trinc. 2. *ὑποχέασα* Mein.] *ἐπιχέασα*. cf. Cobet. V. l. 483. N. l. 601. Sophil. 4. Diphil. 5. 'respicit illum vini temperandi modum, quo uni cyatho vini tres cyathi aquae adfundebantur.' Mein.

108

ὡς δεινὸν ἡνίκ' ἄν τις ὢν ἐν φροντίσιν
εἰκῆ θεατὴν τὸν τυχόντα λαμβάνῃ.

Stobaeus Floril. 109, 5 Διφίλου A. 2. λαμβάνῃ A corr.] λαμβάνει.

.109. 110

βέβαιον οὐδέν ἐστιν ἐν θνητῷ βίῳ.
βιοῖ γὰρ οὐδεὶς ὃν προαιρεῖται τρόπον.

Stobaeus Floril. 105, 47 Διφίλου A. cf. Eurip. fr. 1059 N. Menand. monost. 57. 65, ubi βιοῖ μὲν, quod est βιοῦμεν. Diphilus forsitan scripserit ζῶμεν γὰρ οὐδεὶς κτλ. Anton. Mel. 807 Wechel. et Maxim. Conf. 2, 684 (ἐν θνητῶν γένει) Euripidi tribuunt, qua de re cf. Nauck. Tr. gr. fr. XI. in duo fragmenta dispescuit Mein. — cf. etiam Fritzsch. ap. Toeppel. Progr. Neobr. 1857, 23. 4.

111 a b

οὐκ ἔστ' ἀναιδοῦς ζῷον εὐθαρσέστερον.
κακὴ γὰρ αἰδὼς ἔνθα τἀναιδὲς κρατεῖ.

Stobaeus Floril. 32, 3 Διφίλου Trinc. 1. ἔστ' Mein.] ἔστιν. 2. τἀναιδὲς Valck. Eur. Hipp. 385] γ' ἀναιδὲς. duo fragmenta esse censet Meinekius, alterum tragici esse iudicans. nisi forte v. 2 alterius est personae.

112

καιρῷ τιθέμενον κέρδος ὡς καρπὸν φέρει.

Stobaeus Floril. 12, 11 Διφίλου A. κέρδος A Trinc.] ψεῦδος Gesner. ed. 3. ac περὶ ψεύδους est Stobaei lib. 12. itaque καιρῷ τιθ. ψεῦδος εἰς κέρδος φέρει Mein. ed. mai. conl. Soph. OR. 517. 991. (ψεῦδος ἐν) καιρῷ τιθ. κέρδος ὡς καρπὸν φέρει | δένδρον idem Stob. IIII LVIIII.

113

ἂν γνῷς τί ἐστ' ἄνθρωπος, ἡδίων ἔσει.

Stobaeus Floril. 21, 3 Διφίλου A. cf. Philem. 107, 1. poterat uterque eadem sententia uti.

114

ὡς μακάριον φρόνησις ἐν χρηστῷ τρόπῳ.

Stobaeus Floril. 37, 9 Διφίλου A. ὡς Gaisf.] ὦ.

115

γυναικὸς ἀγαθῆς ἐπιτυχεῖν οὐ ῥᾴδιον.

Stobaeus Floril. 68, 21 *Διφίλου* A. Menand. monost. 94 *ἐσθλῆς*.

116

θνητὸς πεφυκὼς μὴ εὐλαβοῦ τεθνηκέναι.

Stobaeus Floril. 118, 15 *Διφίλου* A.

117

λύπης δὲ πάσης γίνετ' ἰατρὸς χρόνος.

Stobaeus Floril. 124, 25 *Διφίλου* A. cf. Menand. 540, 1 (Mein.). monost. 326. 577. 622. 674.

118

εὐμετάβολός ἐστιν ἀνθρώπων βίος.

Clemens Alex. Strom. 6, 2, 13 *τοῦ κωμικοῦ Διφίλου εἰπόντος κτλ.* *εὐμ. μάλ'* Grot. *ὡς εὐμ.* Mein. *εὐμετάβολός τις* Both.

119

παχὺς ὠνθυλευμένος στέατι Σικελικῷ

Plutarchus Nic. 1 *ὀψιμαθὴς καὶ μειρακιώδης φαινόμενος..καὶ κατὰ τὸν Δίφιλον κτλ.* parasitum perstringi arbitratur Mein. ed. mai. corrigens quae ipse dixerat I 438.

120

τὸ μὲν Ἄργος ἵππος, οἱ δ' ἐνοικοῦντες λύκοι.

Anthologia Palat. 11, 439. *ἵππος*] *ἱππών* Mein. scrib. *ἵππιον*. cf. Pindar. Isthm. 6 (7), 11 (16). confert Mein. Isocr. 5, 52 (*οἱ Ἀργεῖοι*) *τοὺς ἐνδοξοτάτους καὶ πλουσιωτάτους τῶν πολιτῶν ἀπολλύουσι, καὶ ταῦτα δρῶντες οὕτω χαίρουσιν ὡς οὐδένες ἄλλοι τοὺς πολεμίους ἀποκτείνοντες.* Hesych. *Ἀργεία φορά· ὡς φιλοδίκους καὶ συκοφάντας Ἀργείους κωμῳδοῦσιν.* cf. Eustath. 286, 19. Diogenian. 2, 79. Apostol. 3, 76. Macar. 2, 28. Suid. *Ἀργεῖοι φῶρες.*

121

ᾠῶν δ' ἐν αὐτῇ διέτρεχεν νεόττια.

Photius *νεοττός. καὶ Δίφιλος κέχρηται τῇ λέξει κτλ.* *ᾠῶν — νεοττία* cod. *διέτρεχεν*] *διέπρεπεν* Both. — *αὐτῇ, τῇ λοπάδι* (Mein.). cf. Alexid. 261, 9. 10.

122

μόνος γὰρ ἦν λέγων
ἄκουσμα κἀκρόαμα.

Bekker. Anecd. 372, 27 Δίφιλος ἐκ παραλλήλου τέθεικε τὰς λέξεις κτλ. '*ille solus, si verba faceret, non solum cum delectatione audiebatur,* sed etiam *dignus erat qui cum attentione auscultaretur.*' quod moneo propter Herwerd. Obs. crit. 99. 100. ὁράματα καὶ ἀκούσματα Aristot. Eth. Nic. 10, 4 p. 1174 b 27. θεάμασί τε καὶ ἀκούσμασι Lucian. Nigrin. 19. — mirer ni Demosthenem dicat tum iamdudum mortuum.

123

καὶ πόδα βόειον οὐδὲ εἷς ὀπτᾷ.

Lexicon Hermanni 324 τὸ δὲ ὀπτᾶν δευτέρας (συζυγίας ἐστί)· κτλ. Δίφιλός φησιν ὁ Ἀθηναῖος. οὐδὲ εἷς Mein.] οὐδείς.

124

Athenaeus 4, 168 c διασειόμενοι τοὺς κροτάφους ὑπὸ τοῦ ἀκράτου καὶ κατὰ τὸν Δίφιλον 'κεφαλὰς ἔχοντες τρεῖς ὥσπερ Ἀρτεμίσιον.' Eustath. 1504, 62 δοκοῦσι δὲ πολυκέφαλοι οἱ μεθύοντες. cf. Menand. 67, 4 Mein.

Harpocr. Ἀρτεμίσιον ἰδίως τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἄγαλμα .. λέγεται δὲ καὶ ἀκρωτήριόν τι τῆς Εὐβοίας. ac similiter Bekker. Anecd. 448, 12. itaque Dianae signum τριπρόσωπον interpretatur Casaubonus. sed Hecaten τρίμορφον novi, Dianam τρικέφαλον ignoro. itaque videndum an promunturium Artemisium tribus capitibus excurrens intellegi possit. Diphilum scripsisse ἀνίσταμαι | κεφ. ἔχων τρεῖς ὥσπ. Ἀρτ. coniecit Mein. Ἀρτεμίσιον, ut χαρίσιος, θαλύσια, νεκύσια Lobeck. Paralip. 163. Pathol. elem. 424. addo Φορμίσιος.

125

Athenaeus 1, 23 c ἀνακεῖσθαι δὲ φαμὲν ἐπὶ ἀνδριάντος, ὅθεν τοὺς ἐπὶ κατακειμένων χρωμένους τῇ λέξει διέσυρον. Δίφιλος ἐγὼ δ' ἕως τινὸς μὲν ἀνεκείμην. πρὸς ὃν δυσχεραίνων ὁ ἑταῖρός (Dind. ἕτερός) φησιν ἀνάκεισο. Eustathius 1404, 7 Δίφιλος ἐν τῷ 'ἐγὼ — κατεκείμην', πρὸς ὃν δυσχεραίνων ὁ ἀκούων ἔφη 'ἀνάκεισο', ὡς εἴπερ εἶπεν, ἔσο ἄψυχος ἀνδριάς. cf. Suid. ἀνακεῖσθαι et κατακεκλίσθαι. τινὸς μὲν Mein. in Athen.] μέν τινος. scrib. *A.* ἐγὼ δ' ἕως τινὸς μὲν ἀνεκείμην. *B.* (σὺ δή) | ἀνάκεισο. cf. anon. 205 Mein.

126

Προιτίδας ἁγνίζων κούρας καὶ τὸν πατέρ' αὐτῶν
Προῖτον Ἀβαντιάδην, καὶ γραῦν πέμπτην ἐπὶ τοῖσδε,
δᾳδὶ μιᾷ σκίλλῃ τε μιᾷ, τόσα σώματα φωτῶν,

θείῳ τ' ἀσφάλτῳ τε πολυφλοίσβῳ τε θαλάσσῃ
ἐξ ἀκαλαρρείταο βαθυρρόου Ὠκεανοῖο.
ἀλλὰ μάκαρ Ἀὴρ διὰ τῶν νεφέων διάπεμψον
Ἀντικύραν, ἵνα τόνδε κόριν κηφῆνα ποιήσω.

Clemens Alex. Strom. 7, 4, 26 ὁ κωμικὸς Δίφιλος κωμῳδεῖ τοὺς γόητας διὰ τῶνδε κτλ. 2. ἐπὶ Mein.] ἐν. τοῖσδε, δᾳδὶ μιᾷ Sylb.] τοῖς δεδασμίας L. 3. τόσα Grot.] πόσα L. 4. πολυφλοίσβοιο θαλάσσης ante Sylb. 5. ἐξακαλαρρίταο L. 6. Solon. 14 Bergk. οὐδὲ μάκαρ οὐδεὶς πέλεται βροτός (μάκαρς Dindf.). 7. Herodian. I 261, 21 τὰ εἰς ρα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τῷ ῡ παραληγόμενα, εἰ μὲν ἔχῃ τὸ ᾱ μακρόν, παροξύνεται...Ἀντικύρα πόλεις δύο, ἡ μὲν Φωκίδος, ἡ δὲ ἐν Μαλιεῦσιν. τόνδε κηφῆνα Sylb.] τόν τε — κιφῆνα L.

cf. Preller. Myth. gr.[2] II 55 sq. 'dubitari potest utrum *Melampum* dicat an *Aesculapium*.' Mein. cf. Lobeck. Aglaoph. 299. Alexid. 112, 4. at Athenaeus planum aliquem inrideri testatur. 3. Lucian. Menipp. 7 ἐπὶ τὸν Τίγρητα ποταμὸν ἀγαγὼν ἐκάθηρέ τέ με καὶ ἀπέμαξε καὶ περιήγνισε δᾳδίοις καὶ σκίλλῃ. Zon. Hist. 2, 5 δᾷδες καὶ θεῖον καὶ ἄσφαλτος (Mein.). φῶτες hic idem atque ἄνθρωποι. Eurip. Helen. 1094 δύ' οἰκτρὼ φῶτε (Menelaum et Helenam). 5. Hom. Il. 7, 422. Od. 19, 434. 6. cf. Philem. 91, 4. 7. *Anticyram* pro ipso *elleboro* nominavit. Plut. Mor. 462 b τὴν μανίαν ἡ Ἀντικύρα θεραπεύει (Mein.). κόρις est homo *mordax*. Horat. Sat. 1, 10, 78 *men' moveat cimex Pantilius? fuci* autem sunt *sine aculeo*. Arist. Vesp. 1114. 5. Plin. N. h. 11, 27. 57. Suid. κηφήν . . . λέγεται καὶ ἄνθρωπος ὁ μηδὲν δρᾶν δυνάμενος. Verg. Georg. 4, 168 *ignavum fucos pecus*. Ruhnk. Tim. 157, 8. itaque hoc dicere videtur: '*ut huic mordaci homini aculeum adimam*. — fortasse ad Ἐλλεβοριζομένους pertinet.

127

γρυμέα

Bekker. Anecd. 33, 33 γρυμεῖα· ἣν οἱ πολλοὶ γρύτην καλοῦσι. Δίφιλος ἄνευ τοῦ ι γρυμέαν. ἔστι δὲ παρ' Ἀθηναίοις πήρα τις γρυμέα καλουμένη, ἐν ᾗ παντοῖα σκεύη ἐστί. cf. Sotad. 1, 3.

128

θυροκοπεῖν καὶ θυροκοπία

Δίφιλος. Bekker. Anecd. 99, 17. cf. Antiphan. 239, 3.

129

νεκρόν

τὴν γυναῖκα. Δίφιλος. Bekker. Anecd. 109, 16.

130

περίδου

συνθοῦ. λέγουσι δὲ καὶ περὶ συνθήκης. οὕτως Δίφιλος. Photius 416, 9. cf. Arist. Eq. 791. Nub. 644.

131

πολιτοκοπεῖν

Δίφιλος. Photius. cf. Plat. com. 105.

132

στρηνιᾶν

καθ' οὗ ὁ βίος τάσσει. Δίφιλος. Bekker. Anecd. 113, 25. *Δίφιλος*] *Σώφιλος* Lobeck. Phryn. 381. cf. Sophil. 6, 3. Antiphan. 82. *τούτῳ ἐχρήσαντο οἱ τῆς νέας κωμῳδίας ποιηταί*, ut diserte testatur Phryn. Ecl. 381. quidni igitur et Sophilum et Diphilum et Antiphanem ea voce usos esse credamus?

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ ΚΑΙ ΨΕΥΔΕΠΙΓΡΑΦΑ

133

γαστὴρ ὅλον τὸ σῶμα, πανταχῇ βλέπων
ὀφθαλμός, ἕρπον τοῖς ὀδοῦσι θηρίον.

Plutarchus Mor. 54 b *παρασίτου ὁ τοιοῦτος εἰκονισμός ἐστι.* conl. Ath. 6, 258 e Fritzschius ap. Toeppel. De Eupol. Adulat. 31 ad *Telesiam* Diphili (ubi cf. quae sub titulo adnotavimus) rettulit. plenum enim illum Plutarchi librum esse locorum ex comicis excerptorum (57 a. 62 e. cf. Wyttenb. p. 463. 468 sq.).

134

λαμπρῶς ἐνίοτε ζῶσιν, οἷς χαλεπώτερον
τοῦ περιποιήσασθαί τι τὸ φυλάξαι βίον.

Stobaeus Floril. 15, 4 *Διφίλου* Trinc., sed *Μενάνδρου* A. 1. *ἐνίοτε* Mein. Menand. 691] *ἔνιοι*. *ζῶσιν* Grot.] *σώζειν*. 2. *περιποιήσασθαι* Schowii codic. et Gesn. marg.] *παρὰ* (*πέρα*) *ποιήσασθαι.*

135

ὃς δ' οὔτ' ἐρυθριᾶν οἶδεν οὔτε δεδιέναι,
τὰ πρῶτα πάσης τῆς ἀναιδείας ἔχει.

Stobaeus Floril. 32, 2 *Διφίλου.* 'sic Gesner. Menandro tribuere videtur Trinc.' Gaisf. ac *Μενάνδρου* Vind. cf. Menand. 692 Mein. 1. *οἶδεν*] *ἐπίσταται* Voss. N. Trinc. Terent. Adelph. 4, 5, 9 *erubuit,*

salva res est. quae verba non necesse est ex hac Diphili ecloga expressa esse.

136

κόρης ἀπαλλαττόμεθα ταμιείου πικροῦ.

Stobaeus Floril. 77, 8 *Διφίλου* A. sed cf. Anaxandrid. 78. non credo in comparationem nequaquam ex trivio petitam utrumque pariter incidisse.

137

Etym. m. 127 init. *ἀπολιβάξω· ἀπέλθω . . . ἢ εἰς τὴν Λιβύην ἀπελεύσῃ. ὅμοιον τὸ εἰς κόρακας, ἀντὶ τοῦ ἐν ἀγνοίᾳ.* 'fortasse legendum *ἀντὶ τοῦ ἐς φθόρον· Δίφιλος ἐν Ἀγνοίᾳ.*' Mein. I 450.

138

Clemens Alex. Strom. 5, 14, 133 *ὁ κωμικὸς Δίφιλος γνωμικώτατα τὸν ὄντα πάντων, φησί, πατέρα τοῦτον διὰ τέλους τίμα μόνον, ἀγαθῶν τοσούτων εὑρετὴν καὶ κτίστορα.* 'Eusebius P. E. XIII p. 404 Steph., ubi priora ita scripta sunt: *ὁ κωμικὸς Δίφιλος γεννικώτατον ὄντα πάντων κτλ.* plenius haec leguntur et ex Menandri Diphilo (sic) citantur apud Iustinum Mart. De monarch. 41c

διότι τὸν ὄντα κύριον πάντων ἀεὶ
καὶ πατέρα τοῦτον διὰ τέλους τιμᾶν μόνον,
ἀγαθῶν τοσούτων εὑρετὴν καὶ κτίστορα.'

Mein. — Christiani alicuius sunt hominis.

CORRIGENDA.

Si paucissima ut spero in his paginis menda reperientur, Caroli fratris potissimum diligentiae id debetur, multis etiam aliis rebus de libro meo optime meriti.

In conspectu numerorum scr. p. 5 col. 4 *Antiphan.* M. 298 K. **278**. p. 7 col. 1 *Alexid.* M. 284 K. **344**. col. 4 *Philem.* M. 88 K. **103**. col. 5 M. 141 K. **138**. M. 153 K. **149**. p. 8 col. 2 *Diphil.* M. V CCXXXVIII K. **235a**. M. — K. 204.

Antiphan. fr. 52 potius est 53, 53 autem 52. — 327 scr. *Ἀλέξιδος* (**340**). — 329 scr. Alexidis (fr. **341**).

Anaxandrid. fr. 41, 60 (p. 155) del. verba 'an *ἄμης* — Ephipp. 8, 3.' cf. v. 56.

Eubul. fr. 35 scr. *μέγα μοι, μέγα σοι.* fortasse *μέγ' ἐμοί, μέγα σοὶ φ.* — 47 extr. add. 'cf. Philetaer. 14. 15.' — 69 adn. l. 4 scr. *ἔκπωμ' ἀεί* Iacobs.

Anaxil. fr. 3, 1 (p. 265 l. 5) scr. *ὕδατος δὲ λ.* — 34 extr. add. 'cf. Philem. 114.'

Alexid. fr. 52 adn. l. 4 scr. *τούτων* A] *τουτωνὶ* Cant. L. — 77 adn. l. 7 scr. Timocl. 17. 21, 5. — 193 (p. 369 l. 6) scr. *ἀλοᾶν* etiam absolute cet.

Axionic. 4 adn. l. 16 scr. Diphil. **44, 5**.

ADDENDA.

Stobaei Eclogis (I. II) tandem a Wachsmuthio editis in Philemonis demum fragmentis uti licuit, ibique codicum et notationem et varietates ab illo adscivi. idem nunc consulendus est in Antiphan. fr. 247 (Stob. Ecl. 2, 31, 9). 254. Anaxandrid. 21. 66 (Stob. Ecl. 2, 46, 5). Nicostr. 30. 31, ubi P marg. ad v. 2 Nicostrati *νικοστρατ λακώνων*, quod nomen fabulae Nicostrati adhuc ignotum fuit. Alexid. 280 (Stob. Ecl. 2, 31, 11).

Praeterea ad *Antiphan.* 21 add. Herodian. I 356, 17 *τὸ κλισίον παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς τὸ ῑ ἐκτεῖνον παροξύνεται ὡς τὸ θηρίον, παρὰ δὲ Ὁμήρῳ συστέλλει τὸ ῑ καὶ προπαροξύνεται.* II 903, 7 *τὸ κλισίον παρὰ*

τὸ κλείω ἐστίν, ὃ σημαίνει τὸ περιέχω. — ad fr. 25 de ἐλευθερίῳ ὕδατι nunc cf. Wilamowitz. Herm. XVIIII 463. 4.

Philetaer. fr. 18 verba εἰς τὸν πίθον φέρουσι tropice accipienda sunt.

Ephipp. fr. 6, 4 fortasse scr. ὥσπερ κοχλίδιον, quae vox etiam *concham* significat.

Alexid. fr. 174, 3 fortasse scr. ἤδη 'πανελθών.

Sotad. fr. 1, 11 fortasse scr. τρίγλας μεγάλας. mulli enim magni raro inveniuntur, sed in pretio sunt. Plin. N. h. 9, 64. 68.

BIBLIOTHECA GRAECA

VIRORUM DOCTORUM OPERA

RECOGNITA ET COMMENTARIIS INSTRUCTA

CURANTIBUS

FR. JACOBS ET VAL. CHR. FR. ROST.

LIPSIAE IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

Bedeutend ermässigte Preise.

Erschienen sind bis jetzt:	M. Pf.
Aeschinis in Ctesiphontem oratio recensuit explicavit *A. Weidner* .	3.60
Aeschyli Agamemno, illustr. *R.H.Klausen.* Ed. II. ed. *R.Enger.* 8. mai. 1863	3.75
Aristophanis Nubes. Ed. illustr. praef. est *W.S. Teuffel.* Ed. II. 8. mai. 1863	1.20
Delectus epigrammatum Graecorum, novo ordine conc. et comment. instr. *Fr. Jacobs.* 8. mai. 1826 [Vergr.]	1.80
Demosthenis conciones, rec. et explic. *H. Sauppe.* Sect. I. (cont. Philipp. I. et Olynthiacae I.—III.) Ed. II. 8. mai. 1845 . . .	1.—
Euripidis tragoediae, ed. *Pflugk* et *Klotz.* Vol. I., II. et III. Sect. I.—III.	15.15
Einzeln:	
Vol. I. Sect. 1. Medea. Ed. III.	1.50
„ I. „ 2. Hecuba. Ed. III., quam curavit *N. Wecklein*	1.20
„ I. „ 3. Andromacha. Ed. II.	1.20
„ I. „ 4. Heraclidae. Ed. II.	1.20
„ II. „ 1. Helena. Ed. II.	1.20
„ II. „ 2. Alcestis. Ed. II.	1.20
„ II. „ 3. Hercules furens. Ed. II., quam cur. *N. Wecklein*	1.80
„ II. „ 4. Phoenissae. Ed. II., quam curavit *N. Wecklein*	2.25
„ III. „ 1. Orestes	1.20
„ III. „ 2. Iphigeni Taurica	1.20
„ III. „ 3. Iphigenia quae est Aulide	1.20
Hesiodi carmina, recens. et illustr. a *C. Goettling.* Ed. tertia quam curavit I. Flach 1878.	6.60
Hierzu:	
Glossen und **Scholien** zur Hesiodischen Theogonie mit Prolegomena. Von Dr. Hans Flach. gr. 8. geh.	8.—
Homeri Ilias, varietat. lect. adi. *Spitzner.* Sect. I.—IV. 8. mai. 1832—36	4.50
Einzeln:	
Sect. I. lib. 1— 6	—.90
„ II. „ 7—12	—.90
„ III. „ 13—18	1.35
„ IV. „ 19—24	1.35
Lysiae et **Aeschinis** orationes selectae, ed. *I. H. Bremi.* 8. mai. 1826	1.50
Pindari carmina cum deperditarum fragm., variet. lect. adi. et comment. illustr. *L. Dissen.* Ed. II. cur. *Schneidewin.* Vol. I. 1843.	3.90
——— Vol. II. Sect. I. II. (Comment. in Olymp. et Pyth.) 1846. 47. (à 1 Mk. 50 Pf.)	3.—
Platonis opera omnia, recensuit, prolegomenis et commentariis instruxit *G. Stallbaum.* X voll. (21 Sectiones). 8. mai. 1836—82.	
Vol. I. Sect. 1. Apologia Socratis et Crito. Ed. V. ed. *Wohlrab*	2.40
„ I. „ 2. Phaedo. Ed. V. cur. *Wohlrab.* 1875. . .	2.70
„ I. „ 3. Symposium c. ind. Ed. III. 1852. [Vergr.]	2.25
„ II. „ 1. Gorgias. Ed. III. 1861	2.40
„ II. „ 2. Protagoras c. ind. Ed. IV. ed. *Kroschel.* 1882	2.40

M. Pf.

Platonis opera omnia, recensuit, prolegomenis et commentariis instruxit *G. Stallbaum*. X voll. (21 Sectiones.) 8. mai. 1836—82.

Vol. III. Sect.		Politia sive de republica libri decem. 2 voll. Ed. II.	7.50
„ III. „	1.	Politia lib. I.—V. 1858. [Vergr.]	4.20
„ III. „	2.	lib. VI.—X. 1859	3.30
„ IV. „	1.	Phaedrus. Ed. II. 1857	2.40
„ IV. „	2.	Menexenus, Lysis, Hippias uterque, Io. Ed. II. 1857	2.70
„ V. „	1.	Laches, Charmides, Alcibiades I. II. Ed. II. 1857	2.70
„ V. „	2.	Cratylus cum. ind. 1835	2.70
„ VI. „	1.	Euthydemus. 1836	2.10
„ VI. „	2.	Meno et Euthyphro itemque incerti scriptoris Theages, Erastae, Hipparchus 1836. [Vergr.]	4.20
„ VII. „		Timaeus et Critias. 1838. [Vergr.]	5.40
„ VIII. „	1.	Theaetetus. Ed. II. rec. *Wohlrab*. 1869.	3.—
„ VIII. „	2.	Sophista. 1840	2.70
„ IX. „	1.	Politicus et incerti auctoris Minos. 1841	2.70
„ IX. „	2.	Philebus. 1842	2.70
„ X. „	1.	Leges. Vol. I. lib. I.–IV. 1858	3.60
„ X. „	2.	lib. V.—VIII. 1859	3.60
„ X. „	3.	lib. IX.—XII. et Epinomis. 1860	3.60

Sophoclis tragoediae, rec. et explan. *E. Wunderus*. 2 voll. 8 mai. 1847—1875 . . . 9.90

Einzeln:

Vol. I. Sect.	1.	Philoctetes. Ed. IV. ed. *Wecklein*	1.50
„ I. „	2.	Oedipus rex. Ed. V. ed. *Wecklein*	1.50
„ I. „	3.	Oedipus Coloneus. Ed. III.	1.80
„ I. „	4.	Antigona. Ed. V. ed. *Wecklein*	1.50
„ II. „	1.	Electra. Ed. III.	1.20
„ II. „	2.	Aiax. Ed. III.	1.20
„ II. „	3.	Trachiniae. Ed. II.	1.20

Thucydidis de bello Peloponnesiaco libri VIII., explan. *E. F. Poppo*. 4 voll. 8. mai. 1843—1882 . . . 20.55

Einzeln:

Vol. I. Sect.	1.	Lib. I. Ed. II.	3.—
„ I. „	2.	„ II. Ed. II.	2.25
„ II. „	1.	„ III. Ed. II. ed. *J. M. Stahl*	2.40
„ II. „	2.	„ IV. Ed. II. ed. *J. M. Stahl*	2.70
„ III. „	1.	„ V. Ed. II. ed. *J. M. Stahl*	2.40
„ III. „	2.	„ VI. Ed. II. ed. *J. M. Stahl*	2.40
„ IV. „	1.	„ VII. Ed. II. ed. *J. M. Stahl*	2.70
„ IV. „	2.	„ VIII. Ed. II. ed. *J. M. Stahl*	2.70

Xenophontis Cyropaedia, comment. instr. *F. A. Bornemann*. 8. mai. 1838. [Vergr.] . . . 1.50

—— Memorabilia (Commentarii), illustr. *R. Kühner*. 8. mai. 1858. Ed. II. . . . 2.70

—— Anabasis (expeditio Cyri min.), illustr. *R. Kühner*. 1852. . . 3.60

Einzeln à 1 Mk. 80 Pf.

Sect. I. lib. I.—IV.
„ II. „ V.—VIII.

—— Oeconomicus, rec. et explan. *L. Breitenbach*. 8. mai. 1841 . 1.50

—— Agesilaus ex ead. recens. 8. mai. 1843. [Vergr.] . . . 1.20

—— Hiero ex ead. rec. 8. mai. 1844. [Vergr.] . . . —.75

—— Hellenica, Sect. I. (lib. I. II.), ex ead. rec. Ed. II. 8. mai. 1880. 1.80

—— —— Sect. II. (lib. III.—VII.), ex ead. rec. 8. mai. 1863. 4.80